

ابو علي الكردي

www.iqra.ahlamontada.com

حه مه دوک

یه شارکه مال

وه رگیزانی
عه بدوللا حه سه ن زاده

بهشی یه که م

منتدى اقرأ الثقافي

www,iqra.ahlamontada.com

جەمەدۇك

(بەرگى يەكەم)

نورسىنى

يەشار كەمال

وەرگىرانى

عەبدوۋلا جەسەن زادە

ھەدۋىتەر - ۲۰۱۲

پیش بار

ناوی یه شار که مال بۆ خوتنه‌ری کورد بیگانه نیه. هر نه‌وه‌نده‌ی من بزاتم تا نیستا مامۆستای به‌ریژ شوکور مسته‌فا سی داستانی یه شار که مالی کردوون به کوردی و چاپ و بلاوی کردوونه‌وه. به‌و پی‌یه خوتنده‌واره کورد زمانه کان، یان بلتین کورد زمانه خوتنده‌واره کان له‌گه‌ل ناوی یه شار که مال وه ک نووسه‌ریکی پایه‌به‌رز و له‌گه‌ل نووسینه‌کانی که م و زۆر ناشنان. به‌لام به‌موحاله‌ش نه‌گهر لیتره‌دا شتیک له‌سه‌ر ژیان و پیگه‌یشتنی یه شار که مال بنوسین، ره‌نگه بی سود نه‌بی.

یه شار که مال سالی ۱۹۲۳ی زاینسی (۱۳۰۲ی هه‌تای) له یه کینک له گونده‌کانی "عوسمانیه" له ناوچه‌ی "سیهان"ی تورکیه به‌ناوی "هممیته" له دایک بۆوه. ناوی نه‌سلیمی نه‌و، "که مال گوینکچه‌لی" یه.

باوکی خه‌لکی ناوچه‌ی "نه‌رجیش" له‌ده‌وره‌به‌ری گۆلی "وان" له تورکیه‌یه که له سه‌روبه‌ندی یه که م شه‌ری جیهانی دا له‌گه‌ل بنه‌ماله‌که‌ی کۆچی کردوه بۆ "چوکوروا".

ته‌مه‌نی یه شار که مال چوار سال زیاتر نه‌بوو که باوکی له ده‌ست چوو. پیاویک به ناوی وسووه کورده له کاتیک دا که باوکی یه شار که مال له مزگه‌وتی ناوه‌دانی خه‌ریکی نویشی شیوان ده‌بی خه‌نجه‌ریکی لی‌ده‌دا. باوکی یه شار به برینداری و شه‌لالی خوتین له مزگه‌وتی ده‌رده‌په‌ری، به‌لام ته‌نیا چهند هه‌نگاوێک له ده‌رگای مزگه‌وتی دوور ده‌که‌ویتموه که ده‌که‌وی و ده‌مه‌ری.

نه‌م کاره‌ساته له پیش چاری یه شار که مالی چوار ساله روو ده‌دا. یه شار له بیریه‌تی که وه‌ختیک باوکی له خوتین گه‌وزی، له پر دئی‌یه‌که‌یان شه‌ژاو ده‌نگی ته‌قه به‌رز بووه‌وه. یه شار ی چکۆله له ترسان زمانی گیراو لال بوو. نه‌و لالی‌یه هه‌تا نیزیك دوازده سالی درتیه‌ی هه‌بوو. بۆخۆی له‌م باره‌یه‌وه ده‌لی:

"هينديك لال همن كه به همر گيان كيشانتيك بووه له دهقيقهيكه دا دهتوانن وشهيكه بيننه سهر زمانيان، بهلام زمان گيرانهكه من جورتيك بوو كه بؤ دهپرپيني تاقه رستهيكه نير ساعات ههولم ده داو گيامم ده كيتشا".

يه شار خويندني سهرتايي له گوندي "قهديرلي" تهواو كردو پاشان ههتا پؤلى دووهه مي ناوهندي له قوتابخانه يه كي "ندهنه" خويندي و تهواو. وهختيك باوكي مابوو، بنه ماله ي كه مال يه كيك له خؤش گوزهران ترين بنه ماله كاني ناوايي بوون. بهلام ههتا كه مال گهيشته ته مهنى ههشت سالي، ههرچي له باوكي بؤي به جي مابوو، تهواو بوو. سهرپهرستي كردني بنه ماله كه يان كه وته نهستوي مامي كه مال كه پياويكي ساويلكه و زؤر دل و دهروون فرهوان بوو. بؤ تهخشان پهخشان حيساب و كيتاييكي نه ده زاني. ههر نه ممش بوو به هؤي نهوه كه بنه ماله ي كه مال به زوويي نابوت بن و به ناچار له سهر زهوي و زاري نه م و نهو دهست بكنن به سهپاني و سنيهك بهري.

كه ماله چكؤله ناچار بوو بؤخؤي ناني خؤي پهيدا بكاو يارمه تيب بنه ماله كه شي بدا. بؤيه ماويه كي زؤري ته مهنى به كاري جؤراوجؤره وه رابواردوه. بؤ نمونه كريكاري له كارگه ي تهليس چينن و ميرزايي و ميرايي له مزره و ميره زه چاره كان دا... ههر نه م كارانهش بوونه كؤسپي دريژه پيداني خويندنه كه ي.

كاري ميرايي له ميره زه چاره كاني دهروويه ري "چؤمي ساووران" دا يه كيك له خؤشترين كاره كاني يه شار كه مال بووه. بؤخؤي دهلي: "نيزيكه ي ههشت سال ميرايي ميره زه چار بووم و ههوتوي دوو چار به پي يان ههتا سهرچاوه ي چؤمي ساووران ده چووم و ده گه رامه وه. نه من له گه ل ناوي ساووران وه ها ببوومه دؤست و هاوده م كه ههر له گه ل مرؤقنيك ده كروي پياو ناوا ببېته دؤست و هاوده م. نه گه ر لي م پهرسن له دنيا دا چ شتيكت له هه موهو شتيك خؤشتر ده وي، بيگومان ده لي م ناوي ساووران... يه كه م رؤمان كه له ميتشكم دا گووراوه ههر له سهر نه م ناوي ساوورانه يه. نيستا رؤمانتيكي پينچ بهرگي كه نيلهامي له ناوي ساووران وهرگرتوه له ميتشكم دا ده جوولي، كه رهنگه ههول رؤمان و دوا رؤماني گه وه ري من بي"

ههر به مندالي عه لاقه ي به شيعر گوتن هه بوو. هيتشا ته مهنى ههشت سال زياتر نه بوو كه دهستي كرد به شيعر دانان. خؤش نه وه بوو چاري نهش چووبوه قوتابخانه و خويندنه وه نووسيني شي نه ده زاني، كه دهستي به شيعر دانان كرد. له ته مهنى يازده سالي داكه قوتايي پؤلي سيهه مي سهرتايي قوتابخانه ي گونده كه يان بوو، شيعره كاني زار به زارو دي به دي ده گه ران.

له ههشت سالي دا دهستي به ساز لي دانيش كرد. به لام دا يكي هيج كه يفي بهو كاره ي نه ده هات. بؤيه نهو سازانه كه يه شار كه مال به ههقه دهستي فعلمه ي و سهپاني و سنيهك بهري

دەيكرين، يان دەيشكاندن يان لە ئاروی داروشتن و دەيسوتاندن. بەم جۆرە ئارەزووی مۆسیقا لیدان وەك پشكۆی بن خۆلەمیش لە دلی كەمال دا نیترا.

وختیک لە تەمەنی نۆ سالی دا چووە قوتابخانە و کۆلکە خۆیندەواری بەکی پەیدا کرد، دلی بەوە خۆش بوو کە ئەمجار شیعەرەکانی دەنوسیتتەووە وەك جارن لە بیرى ناچنەو.

یەكەمین شیعری، سالی ۱۹۴۳ لە گۆڤاری "گوروشلیتر" دا لە شاری ئەدەنە چاپ کرا. سالی ۱۹۴۳ کۆمەلە شیعریکی بەناوی "تازینامە" لە ئەدەنە چاپ کرد. یەكەمین داستانی بەناوی "داستانی بیس" سالی ۱۹۴۷ کاتیک کە لە خزمەتی سەربازی بوو، نووسی. هەر لەو سالانەدا رۆمانیکی بەناوی "کالەي ناسن" و داستانیکی درێژی بەناوی "سورپێژە" نووسی. بەلام چونکە هیچیانی بە دل نەبوون، پێش نووسەکانی سووتاندن و فری دان.

پاش خزمەتی سەربازی هاتە ئەستەمبوول و لە ئیدارەي گاز دا ماوەي سالیك کاری کرد. پاشان گەراییوە گوندی قەدیرلی و دوو سال بە عەریزە نووسی ژیانی برده سەر. کتیبی "زەر دەگەرما" ی کە کۆمەلە چیرۆکیکی کورت و درێژە لەو ماوەیدا نووسیوە.

سالی ۱۹۵۱ سەرلەنوی هاتەو ئەستەمبوول و بوو بە هاوکاری هەمیشەي رۆژنامەي "جەهریت" و وەك رییۆرتاژنووسی رۆژنامەكە دەستی بە کار کرد. هەرکام لەو رییۆرتاژانەي یەشار کەمال کە هەتا سالی ۱۹۶۳ لەو رۆژنامەیدا چاپ کران، بە رووداویك دەژمێردران. هەتا ئیستا سێ خەلاتی رییۆرتاژو رۆمان و شانۆنامەي وەرگرتو.

"ئینجەمەمەد" یەكێك لە داستانە درێژەکانی یەشار کەمال و بەو جۆرە کە من تێی دەگەم لە نێو ئەو داستانانەدا کە خۆیندوو منەو شاکاری یەشار کەمالە. زۆر پێش ئەو ی "ئینجەمەمەد" بچوینەو ناوبانگیم بیستبوو، و ئاواتم بوو بکرتتە کوردی، یان بۆخۆم هەم بۆ برەخسێ و بیکەمە کوردی. بەلام ماوەي چەند سال ئەو ئاواتەم وەدی نەهات هیچ، بەلكوو "ئینجەمەمەد" م بۆ خۆیندەنەو هە دەست نەكەوت.

پاییزی سالی ۱۳۶۲ نوسخەيەکی "ئینجەمەمەد" م دەست کەوت و خۆیندەمەو. ئەمجار زیاتر ناشقی کتیبەكە بووم و لە گەل قارەمانی داستانەكەش "ئینجەمەمەد" هەر بەراستی بوومە دۆست. دەستم پێ کرد بەلكوو کتیبەكە بکەمە کوردی و ئەو دۆستە تازەيەم بە خۆینەرانی هاو زمانم بناسینم. بەلام هیتتا مرخم لێی خۆش نەببوو کە کەندو کۆسپ پێشیان پێ گرتم و بۆ ماوەيەك "ئینجەمەمەد" یان لێ دوور خستەو. تەنیا لەو هەدا شانسم هەبوو کە کتیبەكەم لە دەست دەرەچوو. هاوڕێيەكەم کە کتیبەكەي بۆ ماوەي سێ چوار مانگ وئ

دابووم، مالتی ئاوه‌دان بی، پهلە‌ی لسی‌نه‌کردم و "ئینجه‌مه‌مه‌د" له‌ قوژینیکی کتیب‌خانه چکۆله‌که‌م دا مایه‌وه.

نیزیک به‌ سالتیک پی چوو. ناخرو ئۆخری هاوینی ئە‌مسال له‌ کاتیک دا زیاتر له‌ جازان پرکار بووم "ئینجه‌مه‌مه‌د" خۆی وه‌بیر هینامه‌وه‌و لیتی ده‌ژاروژه‌نگ نام که‌ نیسته‌ره‌م هه‌ر نیسته‌ ده‌بی ده‌ست به‌ وه‌رگێرانی کتیبه‌که‌ بکه‌م. به‌ ناچارو نیوه‌نابه‌دلی ده‌ستم پی کرد. خواوراستان به‌ ده‌سته‌وه‌ هات و له‌ ماوه‌یه‌کی تا راده‌یه‌ک کورت دا وه‌رگێرانه‌که‌ی ته‌واو بوو. له‌ راستی دا که‌متر له‌ هه‌فتا رۆژی پی چوو که‌ کاری وه‌رگێرانه‌که‌م ته‌واو کردو ناواته‌که‌ی خۆم و داخوازه‌که‌ی "ئینجه‌مه‌مه‌د"م وه‌دی هیتا.

له‌سه‌ر ته‌رجه‌مه‌که‌ پیم خۆشه‌ هیندیک شت بلیم:

– "ئینجه‌"ی تورکی مانای چکۆله‌، لاواز، باریک و شه‌و جۆره‌ شتانه‌ ده‌دا که‌ من بۆ "ئینجه‌مه‌مه‌د" ده‌متوانی "حه‌مه‌له‌ر"، "حه‌مه‌چکۆل"، "حه‌مه‌دیله‌" و "حه‌مه‌دۆک ... دابنیم. له‌ نیتو هه‌مووی شه‌و وشه‌ کوردی‌یان‌ه‌دا وشه‌ی "حه‌مه‌دۆک"م بۆ "ئینجه‌مه‌مه‌د"ی دۆستم هه‌لبژارد. چونکه‌ شه‌وه‌ی من له‌ کوردی بیزانم شه‌م ناوه‌ هه‌ر له‌و کاته‌دا که‌ چکۆله‌ بوونه‌که‌ ده‌گه‌یه‌نی، خۆشه‌ویست بوونیش نیشان ده‌دا. نیسته‌ جی ده‌گرێ یان نا؟ که‌وتوه‌ ته‌ به‌ر زه‌وق و سه‌لیقه‌ی خۆینه‌ری کورد.

– کوردیه‌که‌ی "حه‌مه‌دۆک" له‌سه‌ریه‌ک کوردیی موکریانه‌، به‌لام نازانم بۆچی پیم خۆش بوو هه‌ر وشه‌یه‌ک دیته‌ پیتش و به‌ چه‌ند جۆر به‌ کار هاتوه‌و من ده‌یانزایم و به‌ بیرم دا دین هه‌موویان بنوسم، یان ته‌گه‌ر بۆ مانایه‌ک چه‌ند وشه‌م پی شک دین هه‌موویان به‌ کار بێنم. بۆ وینه‌: (که‌وچک و که‌چک)، (سنگ و سینگ)، (هه‌لاوه‌سین و هه‌لواسین)، (ناگرو ناور)، (ناورگ و ناگردان)، (جۆخین و جیخوون) و زۆر شتی دیکه‌. یان وه‌ک (تاوڵ، چادر، ره‌شمال و ده‌وار) که‌ هه‌موویان یه‌ک مانایان هه‌یه‌. پیم وایه‌ هه‌ولیشم داوه‌ شه‌م و شه‌ جۆراوجۆرانه‌ به‌ چه‌شنیکی به‌ کار بێنم که‌ سه‌ر له‌ خۆینه‌ر نه‌شیوتن و له‌ هه‌موو جیگایه‌ک ماناکه‌یان به‌ ناسانی به‌ ده‌سته‌وه‌ به‌دن. نیسته‌ له‌و کاره‌دا چه‌نده‌ سه‌رکه‌وتووم، یان تی‌شکاوم، خۆینه‌ری ژیرو وریای کورد ده‌زانێ.

– له‌ "حه‌مه‌دۆک" دا زۆر جار دیته‌ پیتش چاو که‌ ناویک چه‌ند جار به‌ دوا‌ی یه‌ک دا دوویات ده‌کریته‌وه‌و جاروبار که‌میکیش ره‌زاگران دیار ده‌کا. هه‌رچه‌ند به‌ ناسانی ده‌کرا خۆمی لسی‌ببۆیم. به‌لام بۆ شه‌وه‌ی شیوه‌ نووسینه‌که‌ی دانهر له‌ ته‌رجه‌مه‌ کوردی‌یه‌که‌ش دا ده‌رکه‌وی، وام به‌ باش زانی چۆنیک نووسراوه‌، راست به‌و جۆره‌ی بکه‌مه‌ کوردی.

– مهیدانی کارهساته کانی داستانی "حه مه دۆک" لادئ و دهشت و دهر و کیو و بهنده نه. منیش وه کوردیکی پهروه دی لادئ و شاخ و داخی کوردستان له و باره یه وه هیندئ وشه و زاراه و تهعبیری کوردی فیر بووم که یه کهم جار بوو بۆم هه لده کهوت بیانیه ئیمه سه ر کاغه ز. بۆیه درێخیم پێ نه کردوو و هه رچی وه بیرم هاتیه ته وه و جینگای خۆی کردیه ته وه به کارم هینا وه. بۆ نه وه ش که خۆینده وه ره به ریزه شارنشینه کان لیم ته ووره نه بن, به هاوکاری هیندئ برای دلسۆز فرههنگۆکیکم بۆ "حه مه دۆک" ریک خسته که به دوا ی داستانه که دا ده ی بین.

له "حه مه دۆک" دا هیندئ وشه ی تورکی و فارسی و عه ره بیم به کار هینا ون. دیا ره هیه چ کامیان له زمانی کوردی دا نامۆ نین و ژماره شیان له بیست وشه ته نا په ری. هۆی به کار بردنی نه م چه ند وشه یه نه وه بووه که به زوقی خۆم وشه کوردی یه که ی به رامبهریان نه یه توانیوه له هه موو جینگایه ک ماناکه یان به ته واری بگه یه نی, یان هه ر نه بی نا ههنگی خۆینده وه ی خۆش نه بووه.

– خۆینه ری خۆشه و یست جاروبار ته ووشی هیندئ رسته ده بی که ماناکه یان ته وای نه یه. نه مه یان نه خه تای منه و نه له نه سه له که ش دا به که مایه سی ده ژمه ئه درئ. نووسه ر زۆر وه ستایانه له کاتی گێرانه وه ی قسه ی قاره مانه کانی داستانی خۆی دا نیشان ده دا که مرۆڤ چۆن له کاتی ته نگانه و دل په رۆشی دا زمانی تیکه ل پیکه ل ده بی و پێش نه وه ی رسته یه ک ته وای بکا, رسته یه کی دیکه ده ست پێ ده کا.

– له سه ر ریتووسی "حه مه دۆک" یه پیم خۆشه نه وه نه ده بلیم که له به ر نه وه ی به داخه وه تا ئیستا شیه یه کی یه کگرتوومان له نووسینی کوردی دا نه ی, رهنگه که م و کوورپی تیدا هه بی. هه ر جۆر بی, ده ست و راهاتوه نه گه ر نا ته وای یه ک هیه دا وای لی بووردن له خۆینه ران ده که م. – ما وه ته وه نه وه که بلیم زۆر له مه یژه ده لپن وه رگێر ره نج به خه ساره, چونکه نه گه ر کاره که ی سه رکه و ته و بوو خه لک نا فه رین بۆ نووسه ر ده نیترن و نه گه ر سه رکه و ته ووش نه بوو سه رکو نه ی نه وه ده که ن. به ش به حا لی خۆم نه و نه سه له م قه بو له و راده گه یه نم که هه ر که م و کوورپی یه کی له "حه مه دۆک" دا بیته به رچا و, خه تای وه رگێرانه که یه تی. "ئینه جه مه مه د" داستانی که له نێو داستانا ن دا هه لی بژێری. به خۆرای نیه که "ئینه جه مه مه د" تا ئیستا به ده یان زمانی زیندووی دنیا ته رجه مه کرا وه چه ندين ملیۆن نوسخه ی لی له چاپ درا وه.

له کۆتایی دا به پتویست ده زانم له زه جه ت و ماندوو بوونی کاک بیه رووزی کورد نه جه دی که له ریک خسته ی فرههنگۆکی نه م ته رجه مه یه دا هاوکاری یه کی به زرخه کردم, پێ به دل

سویاس بکەم و ھەرۆھەا سویاسی جگەرگۆشەیی خۆشەویستم محمەدی حسن زادە بکەم کە ئەم کتیبەیی بە شێوەیەکی جوان و رێک و پێک تاییپ کردو زۆر گێروگرتیی چایی لە کۆل کردمەوہ.

پاییزی ۱۹۸۴ - وەرگێت -

* ئەو زانیارییانەیی لەبارەیی ژیاانی یەشار کە مائەوہ ئەم پیش بارەدا ھاتوون، لە (مقدمە) ی چایی فارسیی ئینجەمەمەد وەرگیاون. - وەرگێت -

(۱)

بناری "چیاکانی تووروس" له لیواره‌کانی "ده‌ریای سپی" یهوه ده‌ست پی ده‌کا. نهم لیوارانه که هم‌میشه به شه‌پۆلی سپی و که‌فاوی ده‌کووترینه‌وه، به‌ره به‌ره هه‌تا تیره‌شان و لوتکه‌کان ده‌چنه پیش.

له ناسمانی ده‌ریای سپی دا هم‌میشه په‌له هه‌وری سپی‌دین و ده‌چن. لیواره‌کانی ده‌ریای سپی ده‌شت و هه‌موارن و خاکه‌که‌میان لیوه‌داره. نهو خاکه نه‌وه‌نده تروسکه‌دارو هه‌مواره ده‌لئی سپی کراوه‌ته‌وه. خاکی لیوه‌دار نهرمه وه‌ک گۆشت. نهو خاکه هه‌تا چه‌ند فرسه‌ق نهو لای ده‌ریا بۆنی توندی خوئی و بۆنی ده‌ریای لی‌دی. له‌وه به‌دوا هه‌تا چاو بر ده‌کا زه‌ویی کیتراوه‌وه له پاش نه‌ویش ده‌وه‌ناوی‌یه‌کانی "چووکورواویه".

چووکورواوا ولاتیتکه نهم سه‌ر نه‌وسه‌ری دیار نیه، به سه‌وزایی توندی ده‌وه‌ن و در‌دووک و خیزه‌ران و قامیشه‌لان و گوینی و لاوادی کیتی داپۆشراوه. ولاتیتکه به‌سام و تاریک، که له لی‌په‌واری تاریکیش به‌سام‌ترو تاریک‌تره.

نه‌جارجۆلای گه‌وره گه‌وره به‌دریژی نه‌و رنگایانه که له‌لایه‌ک ده‌چنه "ناناوارزا" و له‌لایه‌کیش به "عوسمانیه" دا تیپه‌ر ده‌بن و ده‌گه‌نه "نیسلاحیه"، پان بوونه‌وه. نه‌و گۆلوانه هاونان گه‌نداویکی بیس و گهرمن، نه‌وه‌نده بیس و بۆگه‌نیون که ناکرئی لی‌یان نیزیک بیسه‌وه. هاونان نه‌و گۆلوانه بۆنی گه‌لاو پووش و په‌لاش و خاکی رزیویان لی‌دی، به‌لام زستانان وه‌ک چاوی قرژال روون و جوانن. هاونان سه‌ریان به‌قه‌وزه داده‌پۆشری، به‌لام زستانان ده‌لئی هه‌رین، هه‌ریری پان و پاک و خاوتن.

له‌و لای نه‌و گۆلوانه دیسان په‌له زه‌ویی پان و به‌رینی داچیندراوو و هه‌ردوشیو براو ده‌ست پی ده‌که‌نه‌وه. خاکی نهم مه‌له‌ب‌ندانه چه‌ورو سووکه. خاکه‌که‌میان نه‌وه‌نده باش و به‌پرشته که یه‌ک و

چل، يەك و پەنجە دەپرى. لەولای ئەو زەویيانەش تەپۆلکە تەپۆلکەيە کە بە داری "میرسین" داپۆشراون. بۆنی قورسی ئەم دارانە مێشکی پیاوی دەگرێ. ئەمجار بەردەلآن و کاجستانیک دەست پێ دەکا. ئەوەندەش لە ناکاو دەست پێ دەکا کە پیاو لێی دەترسێ و دەسلەمیتەو. کاجەکان و گابەردەکان شان بە شانی یەکتەر دەپۆنە پێش. شیلەي کاج لەو شوێنە وە کە دەنکی مرواری دەتکیتە سەر زەوی. لە پاش ئەو بەردەلآن و کاجستانە بەربلاوانە دیسان بیابان و زەویی پان و بەرین دەست پێ دەکاتەو. لەم ناوچەیدا زەوی نەزۆک و بەیارەو لێرەو لوتکەي پر لە بەفری توورپوس ئەوەندە نیزیکی دیار دەکا کە پیت وایە دەست درێژ بکەي دەیگاتی.

"خاردهشت" سووچیکە لەم بیایانە کە پینچ گوندی تێدان. خەلکی گوندەکانی خاردهشت بستیکیان زەوی نیە. هەموو زەویەکان ملکی "عەبدی خان"ن.

خاردهشت ولاتیکی تەریک و جیا لە ولاتانی دیکە. خاردهشت دنیاوە کە بە ژیان و قانونی تاییبەتی خۆیەو. خەلکی خاردهشت جگە لە گوندەکانی خۆیان دەکرێ بلیتین هیچ کوئییان نەدیو. کەم کەسیان لە خاردهشت بەولاو تر چون. لەلاوەش را هیچ کەس ریی لەم ولاتە ناکوێ. رینگاکان و خەلکی خاردهشت کەس نایانناسی. تەنانەت باجگری دەولەتیش چەند سال جاریک زیاتر ریی ناکوێتە نێرە، ئەمجار ئەویش هیچ کاری بە دی نەشینهکانی خاردهشت نیە. عەبدیخان دەبینی و ئاوی بیئەو دەستان بشۆ.

"ناسیاب چەشمە" گەورەترین گوندی خاردهشتەو عەبدیخان لەوێ دەژی. گوندی ناسیاب چەشمە لە رۆژەلاتی دەشت و لە بن بەردەلانیکی دروست کراو. گابەردەکان شینن و سەریان پیرە لە خەنەتیلکەي سەوزو زیوین و ژەنگاریو هەمەرەنگە. چناریکی پیرۆ قەدەستوور کە لەبەر پیری لک و پۆپەکانی بەرەو خوار شوێر بوونەو، زۆر لەمیژ سالە بە شکۆو سەنگینیەکی تاییبەتیەو لە سەرەوێ گوندە کە بە پێو راوەستاو.

هەتا سەد هەنگاو، تا پەنجە هەنگاویش لە چنارە کە نیزیکی بیسەو گویت لە هیچ دەنگیک نابی. لێرە جگە لە بیدەنگیەکی بەسام خەبەرێک نیە. ئەگەر زیاتریش بچێ پێش، بیست و پینچ هەنگاوت بیتی بۆ چنارە کە، دیسان هەر ئەو بیدەنگیەیه. لە دە هەنگاویش هەر ئەو بیدەنگیەیهو ئەو بیدەنگیەیه. دەلێی نە زیندەوهرێک هەناسەي دێ و نە پەلەوهرێک بال لیک دەدا. بەلام هەر کە گەیشتیە پەنا بەردی بن چنارە کە، لە نەکاو هەموو شتیکی دەگۆرێ. هارەیه کە هەل دەستێ، هارەیه کە گویت کەر دەکاو بە بیستنی تیک را دەبی. کەچی پاش ماوهریه کە بەرە بەرە نارام دەبیتهووەو بیدەنگ دەبی.

لادینییه‌کان بهو جی‌یه که هارهی ناوه‌که‌ی لسی‌هه‌ل‌ده‌ست، ده‌لین سەر‌چاوه. پیتیان وایه که سەر‌چاوه‌ی ناوه‌که نه‌وئیه. به‌لام نهم ناوه زۆر دوورتر له "ناکچاداغ" را دئ و له پاشان چه‌ند فرسه‌ق به نئو کاجستان و ژیر به‌رده‌لانه‌کان دا تئ‌ده‌په‌رئ، له‌گه‌ل بۆنی پنگ و جاتره‌ی کیتیوی تیکه‌ل‌ده‌بج و سهره‌نجام به کف پرژاندن و هارپه هارپه له‌و بن به‌رده ده‌رده‌په‌رئو نه‌وه‌نده به تاقت و تین و ته‌وژم و سهرشیتته، نه‌گهر دارینکی تئ‌به‌هاوئیرئ ده‌توانئ رۆژتیک، دوو رۆژ و ته‌نانه‌ت هه‌وتووێه‌ک به ده‌وری خۆی دا هه‌لتی سوورپیتنی.

ته‌لانینکی به گابه‌ردو کاج دا‌پۆشراو، ناسیاب چه‌شمه له ناکچاداغ جوئ ده‌کاته‌وه. نه‌و ته‌لانه نه‌وه‌نده رۆده‌و گابه‌رده‌کان نه‌وه‌نده زه‌لامن و کاجه‌کان هیتنده بلیندن که توورپووس لیره‌وه ههر هیتنده‌ی خانووێه‌ک دیار ده‌کا.

ده‌کرئ بلین له‌م به‌رده‌لانه‌دا هیچ هه‌یوانینک نا‌زی. ته‌نیا جار جار - نه‌ویش زۆر به ده‌گه‌من - نئواران گاکیتیویه‌ک ده‌بینی که له‌سه‌ر دوندی گابه‌ردینک راوه‌ستاوه، شاخه دریتزه‌کانی به پشتیه‌وه نووساندوون و له‌لایه‌که‌وه راماره، ده‌لئی سهری فه‌زای بی‌پرانه‌وه ده‌کا.

(۲)

چهقله شينکه له رهقترين و بهيارترين زهوی دا دهروئ. له خاکی خهراپ و رهنګ قسقلدا، لهو خاکاندا که نه دارو نه هيچ گيايه کی کيوي بيان لئ ناروئ. لهو جوړه خاکاندا چهقله شينکه به نازادی و به ههراوی دهروئ. بئ سهرهويهه زياد ده کاو پانايی دهشت و بيابان داده گړئ. له خاکی باش دا تنانته چلئکيش چهقله شينکه دهست ناکه وئ. هؤيه کهی نهويه که خاکی باش هميشه ده کيئرئ و داده چيندرئ - به لام زؤریش وه که نهوه ده چئ که نهو چهقله نيوانی له گه ل خاکی به پيت و بهر هکته نه بئ --.

چهقله شينکه له خاکی نه زؤر چاک و نه زؤر خهراپيش دا دهروئ که ده سبه چئ خاشه بئ ده کړئ و چئ يه کهی بؤ کشتوکال ناماده ده بئ. خاکی بناره کانی توور ووس له نيزيک تيره شانگان لهو جوړه خاکانديه.

به رزايی چهقله شينکه هيندئ جار ده گاته يه ک ميتر. چهقله شينکه لک و پؤپ زؤر دهرده کاو لکه کانی پرن له گلوکی پينچ په لکی وه که نه ستيره. ده وری نه م گلوکانه هه مووی درويه کی درو تيژهو هه چهقله شينکه يه کيش سه دان دانهی لهو گلوکه پينچ په لک و شيوه نه ستيرانه پتويهه.

چهقله شينکه له هه چئ يه ک پرئ، به زؤری و به پری دهروئ، نه ونده پرو زؤر که مبار ناتوانئ به نيؤ چله کانی دا تئ بهرئ، دهرزی هه لا ويزی ناکه ويته زهوی. چهقله شينکه به هاران سه وزو بئ هيژه، سهوزيکی کال و کمه رهنګ، به کزه بايه که ده لرئ و بؤ لای زهوی داد يته موه. نيوه راستی هاورينان له گه لا کاني دا ره گه ره گه ی شيني ناسمانی پيدا ده بن و بهر بهر لک و پؤپ و ته وای چله که رهنګيکی ناسمانی ده گرن، ناسمانی به کی کال. پاشان نهو رهنګه ناسمانی به رؤر به رؤر توندتر ده بئ، تا وای لئ دئ به ته وای شين ده نوئئ و نهو بيابانه بئ سهروينه لهو شينايی به دا نوم ده بئ.

نیواران هر كه شنهبايهك هه‌لی ده‌كا، سه‌رانسه‌ری بیابان وه‌ك ده‌ریا شه‌پۆل ده‌داو وه‌ك ده‌ریاش هاژهی دئی. دیوتانه نیواران ده‌ریا چۆن سوور ده‌نوئینی؟.. نه‌و شوئینه‌ی چه‌قله‌شینكه‌شی لئی بئی، نیواران ناوا له سوورایی دا نوقم ده‌بئی، راست وه‌ك ده‌ریا. پاییزان چه‌قله‌شینكه‌ وشك ده‌بئی، رهنگی ده‌گۆرپی و سپی هه‌ل‌ده‌گه‌رئ. له چه‌له‌كانی چه‌قله‌شینكه‌ ده‌نگینك به‌رز ده‌بیته‌وه، ده‌نگی قرچه قرچی وشك بوون و هه‌ل‌وه‌رین. له‌م كاته‌دا هه‌زاران نینۆكه شه‌یتانه‌ی سپی و دوگمه‌یی به لاسك و لك و پۆیی چه‌قله‌شینكه‌وه ده‌نووسین و چه‌له‌كان خال خال ده‌كه‌ن.

ناسیاب چه‌شمه‌ درووه‌لانه. زه‌وی‌یه‌كانی ناسیاب چه‌شمه له چه‌قله‌شینكه‌دا نوقم. ناسیاب چه‌شمه باغ و سه‌وزایی لئی نیه، هه‌تا چاو بر ده‌كا چه‌قله‌شینكه‌یه‌و چه‌قله‌شینكه‌.

كوپریژگه‌یه‌ك كه به نیو چه‌قله‌شینكه‌ دا غاری ده‌دا، هه‌ناسه‌ی لئی‌پرابوو. له‌میژ بوو یه‌ك ته‌كان غاری ده‌دا. له‌ پر راوه‌ستا. ته‌ماشای لاق و له‌ته‌ری خۆی كرد. چه‌قل لاق و له‌ته‌ری‌یان هه‌لد‌ر هه‌لد‌ر كردبوو. لاقی خوئینیان لئی‌ده‌چۆرا. پیتی خۆش نه‌بوو راوه‌ستئ، ده‌ترسا. ده‌ترسا هه‌ر نیستا بگه‌نه سه‌ری. به ترسه‌وه ناوړتیکی وه‌دوای خۆی دایه‌وه، به‌لام نه‌وه‌نده‌ی چاوی بری ده‌كرد، كه‌سی نه‌دی. نارام بووه‌وه و به‌ره‌و لای راست بای دایه‌وه. دیسان ماوه‌یه‌ك غاری دا. دووباره ماندوو بوو، و به شه‌كه‌تی له نیو درووه‌كان راكشا. له لای چه‌پی‌یه‌وه سه‌دان میرووه عه‌جه‌مه له ته‌نیشت شاره میرووه‌كه‌ی خۆیانسه‌وه به هه‌ل‌په‌و په‌له‌په‌ل كۆ ده‌بوونه‌وه و تینکیانه‌وه داویشته. كوپریژگه تاوړك هه‌موو شتیکی له‌بیر چووه‌وه له ته‌ماشای میرووه‌كان دا نوقم بوو. دوایه هۆشی هاته‌وه به‌ر خۆی و به ترسه‌وه هه‌ستایه سه‌رپئ. بای دایه‌وه لای چه‌پ و له دروواوی‌یه‌كه چه‌وه ده‌ر. له ته‌نیشت درووه‌لانه‌كه‌وه به كۆمه‌كۆم ده‌رۆیشت. ده‌ترسا بی‌بینن. خوئین له لاق و له‌ته‌ری ده‌چۆرا. دانیشته. گلی به برینه‌كانی‌دا كرد. گله‌كه برینه‌كانی برژانده‌وه.

به‌رده‌لان نه‌ختیك دوور بوو. هه‌رچی تینی هه‌یبوو، دای به لاقه‌كانی و به‌ره‌و به‌رده‌لان ده‌خۆی نووسا. له چناره پیرو قه‌ده‌ئسه‌تووره‌كه‌ی ته‌نیشت گه‌وره‌ترین گاه‌ردي نه‌و شوئینه‌ نیزیك كه‌وته‌وه. له پشته‌وه‌ی چناره‌كه‌ قوولگه‌یه‌کی لئی بوو هیتندی چالێك. گه‌لای زه‌ردو په‌لك زێرین به ره‌گه‌رگه‌ی سووره‌وه له ژێر داره‌كه‌ كه‌وتبوونه سه‌ر یه‌ك و نیوه‌ی قه‌دی داره‌كه‌یان له نیو خۆیان گرتبوو. كۆمای نه‌و گه‌لا وشكانه خشه‌خشیان ده‌هات. كوپریژگه خۆی له‌سه‌ر نه‌و وشكه

گه لایه دريژ کرد. مه لیک که به سهر بهر زترین لکی داره که وه هه لئیشیبوو، به دهنگی خسه خش ترساو هه لئیری. کوره که ماندوو بوو، بی هیز بوو. ویستی نهو شه وهی له وی رابویژی، رهنگه بیسی توانیبایه. به لام بیری کرده وه: "نهم بیابانه پره له جانوه ر".

چهند گه لای وشک له لکیک بوونه وه، له حوادا سووران و کهوتنه سهر گه لاکانی دیکه. نه مجار هه تاره نا تاویک گه لایهک و دوو گه لا له لکه کان ده بوونه وه به هه لپه رین و سه ما کردن ده کهوتنه سهر زه وی.

کورپژگه له بهر خویسه قسه ی ده کرد. ده تگوت که سیکی له لایه. به دهنگی بهرز ده یگوت: "ده چم... ده چم نهو دئییه ده بینمه وه... کی ده زانی بۆ کوئی چوم؟... هیند ده گه ریم هه تا نهو دئییه ده دۆزه وه، نیدی نا گه ریمه وه. ده چم ده به شوان، بزنان ده دۆشم، با دایکم هه تا شل ده بی به دوام دا بگه ری، ریش بزنیس نه گه ر توانی، با بدۆزیته وه... نه گه ر نهو یم نه دی به وه چی؟!... ناشی بینمه وه... باشه، نه گه ر نه مدی به وه چی؟!... هیچ، له برسان و له تینوان ده مر م... باشه، با برم... چما نه گه ر مردم چ ده قه ومی؟!..."

هه تاروی بی تینی پاییز گابه ردو گه لا چناره کانی ده لسته وه. خاکه که نهر م و روون بوو. گوله جووتیره (گوله پاییزه) پۆل پۆل و تاق تاق گلپان هه لدا بوو، و هینده ی نه مابوو سهر وه ده ر نین. بۆنیکی ناخوش له گه لا خوژه کان هه لده ستا. لکه کان ته ر بوون و ده دره وشانه وه. نهم ده وروره پاییزان هه میشه له بۆنی قورسی خوژه دا نوقمه.

یهک دوو سهعات و بگره زیاتریش له وی مایه وه، هه تا هه تاو به ره و که له پۆ شوژ بووه وه. کورپژگه پاش ماوه یهک ورینه هاته وه هۆش خۆی، پیی و ابوو وه دوا ی که وتوون و هینده ی نه ماوه بیگه نی. ته ماشای هه تاروی کرد، نه وه نده ی نه مابوو ناوابی. نیستا ده بوو به کام لادا بپروا بچیته کوئی؟!... نه وه ی نه ده زانی. ریچکه بزنیک به نیو به رده کان دا ده رۆیشت. بهو ریچکه یه دا غاری دا. بی نه وه ی گوئی بداته داروبه ردو درک و دال غاری ده دا. چاک ماندوو ببوو. جار جار راده وه ستاو شارپیکی وه دوا ی خۆی ده دایه وه و سه ره له نوئی غاری ده دا. له سه ر مووره دارپکی رزیو چاری به مارمیلکه یه کی چکۆله که وت. نازانم بۆ پیی خۆش بوو. مارمیلکه که به دیتنی نهو، له ترسان رای کردو له ژیر کۆلکه دارپکی دیکه دا خۆی شارده وه. به لادا هات. چاری ده ره شه وه هاتن. دنیا وهک فرفره له پیتش چاری ده سوورا، چهند توندیش ده سوورا. ده ست و لاقی ده له رزین. به ترس و دلته خوربه وه ته ماشای ده ور به رو دوا وه ی خۆی ده کردو دووباره غاری ده دایه وه. له نه کاو پۆله که ویکی له بهر هه لئیری. ترسا. له هه موو دهنگیکی چووکیش ده سه له میه وه. دلئی وهک شیتان لیئی ده دا. به نا هومیدی به وه سه ریرکی

چواردەوری خۆی کردو لینگى دا. له خوین و ئارەق دا شەلاڤ بوو. هێزى ئەژنۆى نەمابوو. شەكەت و بێگىان دانىشت. ئەو جىيەى لىنى دانىشتبوو، گۆزايىيەكى بچوك بوو پر له خىز و بەرد. بە بۆنى ترشاوى ئارەقى لەشى ئارەحەت بوو. بۆنى گىايەكى بۆن خۆشيشى بە بەر لووتى هەللاھات. بە زەحمەت چاوى هەلپچى. سەرى قورس ببوو. بە ترسەو سەرى هەلپى و تەماشای دەورو بەرى خۆى كرد. هەتاو خەرىك بوو ئاوا بى. سىبەرەكان هەتا بلێنى درىژ ببوونەو. روانیە دوورتر. چاوى بە تارمايى كۆختەيەكى بە مۆرە دانراو كەوت. لە خۆشيان راچەنى. دووكەلتيكىش لە كلابوژنەكە هەلدەستاو لە هەوادا بلاو دەبوو. ئەو دووكەلەى لە كلابوژنەكە هەلدەستا، تاريك نەبوو، دووكەلتيكى مەيلەو شين بوو.

لە پشتەوى خۆى گوتى لە دەنگيەك بوو. وەك هەستى پىيەكەستىك. خىرا بەرەو دوا گەرايەو. لە سەرەوژىرى لای چەپى، لىرەوارى كاج لە تاريكايى دا نوقم بوو، كەوەك لافاوتىكى رەش لە ئاسمانەو دەرژايە سەر زوى و جار لەگەڤ جار لىنى نيزىك دەكەوتەو. بە دەنگى بەرز قەسەى لەگەڤ خۆى دەكردو بە بەر قەسە كەردنەو لەبەر لىرەوارو لەبەر ئەو رەشايىيە كە لە ئاسمانەو دەرژايە سەر زوى، هەلدەهات. دەيگوت: "دەچمە وى... پىيان دەلێم هاتووم بىمە شوان... دەلێم ئەگەر پىتان خۆش بى جووتيش دەكەم... دەلێم... وەرديش دەبم... دەلێم هەر كاريك بلێن دەيزانم. دەلێم ناوم "مستەفا" يە مستەفارەش... دەلێم دايك و بايم نەماون، دەلێم عەبدىخانیشم نى... دەلێم بزنەكانتان بۆ دەدۆشم، مینگەلەكەتان دەبەمە كىو... دەلێم ئەگەر پىتان خۆش بى دەبە كورپى ئىو. نالێم ناوم "حەمەدۆك"ە. دەلێم ناوم مستەفارەش... دايكەم هەتا شل دەبى با بەدوام دا بگەرى، عەبدىخانیش ئەگەر تەوانى با بەدۆزىتەو... دەچم، دەچم، دەچم بە كورپان..."

پاشان زۆر زۆر دەستى كەردە گريان. لىرەوارى رەش زوى و ئاسمانى پىكەو دەروو بوون. هەتا زياتر دەگرىا پتر دلئى پر دەبوو. لە دەنگى گريانى خۆشى لەزەتتيكى وەردەگرت. كاتيك لە تەپۆلكەكە دەچوو. خوار لەپر گريانەكەى برى. لووتى بە سۆزانيەكەى پاك كەردەو. سۆزانيەكەى تەپ بوو.

گەيشتە خانووە قورپنەكە. كاتيك وەژوورى حەسارنى كەوت، تاريك داھاتبوو. لەدەورو بەرى، تارمايى چەند مالى ديكەش ديار بوو. ئەم مالا ئە هەموويان بە مۆرە دانرابوون. لە فەكران راچوو: "ئەكا ئىرە دىيەكە بى...؟"

لەبەر دەرگا پياوتىكى ريش دار خەرىك بوو كورتانى و لاغەكەى چاك دەكرد. كاتيك سەرى هەلپى، چاوى بە تارمايىيەك كەوت كە وەك بزمەر لە ئىوەرەستى حەسارنى چەقيبوو. تارمايىيەكە يەك دوو هەنگاوى لىنى نيزىك بوو. وەو رەق راوەستا.

پیاوه ریش داره که که نیدی چاوی نه‌دهدی کورتانه‌کمی داناو هه‌ستا. تارماییه‌که ته‌نیا چهند هه‌نگاو له‌ولاتر راوه‌ستا بوو، و مووی لێ‌نه‌ده‌بزووت. پیاوه‌که بانگی کرد:

"ها... بزائم، کاریکت هه‌بوو؟..."

تارمایی وه‌لامی دایه‌وه:

"خاله شوانتان ناوی؟... وهردیش ده‌برم، ههر کاریک بلین ده‌بزانم."

پیاوه ریش داره‌که قۆلی تارماییه‌کمی گرت و بردیه ژووری:

"جاری دانیشه به‌سیوه... دوايه خوا گه‌وره‌یه."

بایه‌کی ساردی ده‌هات. حه‌مه‌د سه‌رمای بوو. وا هه‌له‌ده‌له‌رزى ددانی ددانی نه‌ده‌گرت.

پیره‌پیاوی ریش دار بانگی خیزانی کرد:

"کچی... دووسی بر دار لهم ناگره‌ئی... نه‌و منداله وه‌ک میژۆک هه‌له‌ده‌له‌رزى."

ژنه به سه‌رسورمانه‌وه پرسى:

"ئه‌مه‌ کێ‌یه؟"

پیره‌پیاو وه‌لامی دایه‌وه:

"خۆشه‌ویستی خواجه، میوانه."

ژنه به پینکه‌نینه‌وه له بن لیوانه‌وه گوتى:

"ئه‌مه‌ چ جۆره میوانیکه؟"

پیره‌پیاو:

"میوان ئه‌م جۆرو ئه‌وجۆری نیه. میوان میوانه‌و برایه‌وه."

ژنه باوه‌شینک دارى هینان و یه‌ک یه‌ک خستنیه سه‌ر ناگردانه‌که. ناگردان به‌ره‌به‌ره داگیرسا.

کورپیژگه له‌لای چه‌پی ناگردان له بن دیواری کز داماو دانیشت. ده‌م و چاوی چووک و

قه‌لشیو و سه‌ری زل بوو. مووی سه‌ری که ده‌گه‌یشتنه سه‌ر لاجانگی هیندیان تیشکی هه‌تاو

وی که‌وتبوو، کال بپوونه‌وه مه‌یله‌و سوور بوون. چاوه‌کانی کال و گه‌وره بوون. له‌شی تاوه‌گازو

تاوه‌سووت بوو. یازده ساله دیاری ده‌کرد. دروو پانتۆله‌که‌بیان هه‌تا سه‌ر ئه‌ژنۆی دادر دادر

کردبوو، و لاق و له‌ته‌ری به‌ ده‌روه بوون. خوین په‌له‌ په‌له له‌سه‌ر لاق و له‌ته‌ری وشک هه‌لا‌تیبوو.

ناگردان به ته‌واوی داگیرسابوو، به‌لام ئه‌و ههر هه‌له‌ده‌له‌رزى. ژنه‌که:

"مندالی به‌سته‌زمان... وادیاره زۆری برسی‌یه... ئیستا جامیک شۆریاوی گه‌رمی بز

تێ‌ده‌که‌م، با بیخواو گه‌رمی بیته‌وه."

ژنه له مەنجه لیکى مس که له سەر ناگره که ده کولتى، چەند که وچکى شۆزباو له جامىک کرد. حەمەد چاوى برىبووه ئەو هەلمه که له جامه که هەل دەستا. ژنه جامه چىشته کهى له پىش داناو که وچکىکى دارىشى دایه دەست:

"بۆ با گەرمت بىتهوه... خىرا خىرا بۆ."

پىره پىاو:

"خىرا خىرا بچوا زارى دەسووتى."

منداله که:

"ناسووتى."

منداله که پى کهنى. پىره پىاوىش پى کهنى. ژنه که تى نه گەيشت ئەوان بۆچى پى کهنىن.

پىاو که:

"وادياره شۆزباوى گەرم هىنايهوه سەرەخۆ."

منداله که وه لامى دایهوه:

"ئىدى هەل ناله رزم."

ژنه کهش پى کهنى.

ناورگه که زۆر جوان و خاوتىن و رىک سواخ کرابوو. بانى ژووره که گل بوو. هۆله کانى که برىتى بوون له دارو هەلاش به دوو کهلى چەندىن سالة رهش ببوون و دەدره وشان. ژووره که يان کردبوو به دوو بەش که به شىکى تهويله بوو و هەلمىکى گەرم و شه دارى لى هەل دەستا، هەلمىک به گەرمى و شه دارى هەناسه. ئەم بۆنه بۆنى رىخى تازهى گوئىلک بوو. وهک بۆنى کاودارى تەر دەچوو. له لای تهويله کهوه کورپو کچ و بووکى پىاو پىره هاتنه ژوور. کورپۆگه ناوړىکى خۆشى لى دانهوه. پىره پىاو رووى کرده کورپه کهى:

"بۆچى به خىراتنى ئەم ميوانه ناکهى؟"

کورپه که زۆر به ژىرى و سەنگىنى به خىراتنى کردو ئەحوالى پرسى.

"به خىر بىتى کاکه گيان... شوکور باشى!"

کورپۆگهش هەروا پىاوانه جوابى دایهوه:

"سوپاس بۆ خوا باشم."

ئەمجار کچ و بووکى مامه پىرهش به خىراتنىيان کرد.

لەم کاتەدا ناگردانە کە بە چاکی داگیرسابوو. کورپژگە دەستی لە بن هەنگلی نابوون و لەبەن دیواری کز دامابوو. بلیتسە ناگر کە لە ناگردانە کە جیا دەبوه، سیبەری سەیر سەیری دەخستنه سەر دیوار. سیبەرەکان پەیتا پەیتا بیچمیان دەگۆرپی و تاوتیکیش نارامیان نەبوو. پیرەپیای بە گەرمی خەریکی سەیری سیبەرەکان و خۆیندەنەوی فکری ئەو مندالە بوو. کاتیک سەری وەرگێتێرا زەرەخەنەیه کە وتبووه سەر لیوانی.

دەم و چاوی مامەپیرە لەرو باریک بوون. ریشی تۆپن و تەواو سەپی بوو. نیتوچاوانی هەتاو سووتاندبووی و رەنگی گۆزراوو. سەر روومەت و لاچارەکانی و ملی لە ناقار شۆقی ناگردانە کە وەک مسی سوور دەتروسکانەوه. لە نەکاو وەک شتیکی گرنگی بیر کەوتبیتەوه، پرسی:

"باشە، میوان... پیت نەگوتین ناوت چیە؟"

حەمەد:

"پیت دەلتین حەمەدۆک."

کورپژگە وەک ئەوهی هەلەیه کی کردبێ، سەری داخست و لێوی خۆی گەزی. لەبیری چووویو بلیتی ناوم مستەفەرەشە. پاشان لە دلتی خۆی دا گوتی: "باشە، ناوی خۆم چیەتی...؟ مستەفەرەش کییە؟... بۆچی ناوی خۆم نەلتیم...؟ خۆ لێرە کەس نامناسی..."

پیرەپیای رووی کردە بوو کە کەمی:

"سفرە کە راخە با پارووە نانتیک بچۆین."

سفرەیان راخست. هەموو خاو و خێزانی مالا و حەمەدۆک لە دەوری سفرە کە نالان. لەسەر سفرە کەس قەسە نەکرد. بە بێدەنگی شتیویان خوارد. کاتیک سفرە کە کۆکرایەوه دووبارە باوەشیک داریان هیناو خستیانە سەر ناوڕ. مامەپیرەش بۆخۆی موورەیه کی گەورە هیناو راست لە نیتو مەشخەلتی ناگرە کەمی دانا. بلیتسە ناوڕ لە هەموو لایە کەوه بەرەو موورە دارە کە لار بوونەوهو موورە داریان لە نیتو خۆیان گرت. ئەمە گەورەترین خۆشیی مامەپیرە بوو. هەموو شەوی دەبوو ئەم کارە بکا.

بلیتسە ناوڕەکان بەم لارو ئەو لادا دەورە هێم موورە داریان دابوو کە مامەپیرە لە نیتویان داینابوو. مامەپیرە لە تەماشای ئەو بلیتسە ناوڕانە کە بێ وەستان دەوری موورە کەیان دەدا، تیر نەدەبوو. خێزانی بە گوتی دا چپاند:

"سڵەمان، جیتی ئەم مندالە لە کوی راخەم؟"

زەرەخەنەیه کە وەک هەمیشە کەوتە سەر لێوی سڵەمان:

"له تهويله ی بارگینه که... لهو جیگایه ی که بوخۆمان لیتی دهخه وین... دته ویست له کویتی بو راجه ی؟ چوزانی نهم بهسته زمانه له کوئوه به هیوای سلهمانی هاتوه ته نیره."

پاشان ناوری دایه وه لای همه د. همه د له بهر گهرمای شاگردان خاو بپوره وه و ویتزینیگه ده دان. مامه پیره به پیتکه نینه وه بانگی کرد:

"میوان... خهوت دئی؟"

همه د نه ختیک خۆی کۆکرده وه:

"نا، به هیچ جوړ خهوم نایه."

مامه پیره جوان ته ماشای چاره کانی همه دی کرد:

"باشه، همه دۆک... پیت نه گوتین له کوئ را هاتووی و دته وئ بچیه کوئ؟"

همه دۆک چاره کانی که پر بوون له دوو کهل که میک هه لگۆفین:

"له ناسیاب چه شمه را هاتووم... دهمه وئ بچمه نهو دئی به."

سلهمان به وردی سهیریکی کورپژگه ی کرد:

"ناسیاب چه شمه شاره زام، به لام نهو دئی به کوئ به."

همه د بئ نهو ی بجه جلی، وه لامی دایه وه:

"دهمه وئ بچمه گوندی "دورسون" و نهوان"

"کام دورسون؟"

"خۆ عبده ی خان ده ناسی... پاشان بیده نگ بوو و چاوی بریه سووچتیکی ژوره که. مامه پیره:

"باشه، دوا به..."

"دورسون ره عیه تی عبده ی خانه... جووتی بو ده کا، وه ردی بو ده برئ... دهمه وئ بچمه

گوندی نهو دورسونه."

بریسکه یه که له چاره کانی همه د هستا، پاش تاوئیک بیده نگی له سه ری رژیشت:

"نهو دورسونه که جووچکه باشوره که ی گرتبو... نیستا ناسیت کی به مامه گیان؟"

"نه ری، نه ری، ده زانم! باشه دوا به..."

"دهمه وئ بچمه گوندی دورسون و نهوان... دورسون ده یگوت له دیتی نهوان به زۆر

جووتی به مندالان ناکه ن... لیشیان ناده ن... دورسون ده یگوت گونده که یان چه قله شینکه ی

هر لئ نیه... دهمه وئ بچمه نهو ی."

"باشه، نهو گونده ناوی چه؟... دورسون پیتی نه گوتی؟... نه یگوت دئی به که یان ناوی چه؟..."

خەمەد بېدەنگ بوو، قامىكى لە زارى ناو لە فەكران راجوو. ماوئەيك بىرى كردهو و لە نەكار
وئەلامى داىهوه:

"نا... ناوى گونده كەيانى پىنە گوتوم."

"سەيرە!"

خەمەد ش دووپاتى كردهوه:

"ئەرى، سەيرە!... من و دورسوون پىكەوه جووتان دەكرد... هيندى جار دورسوون لەسەر
بەردىك دادەنىشت و دەيگوت: برىا دىهاتى نىمەت دىتبايه!... داروبەردى زىرە... دەرياي
هەيه، كاجى هەيه... دەيگوت ئەگەر سواری دەريا بى لەم دنيايه هەر كوئىيەك وازت لى بى
دەتوانى بچى... دورسوون لەو گونده راي كردهو... بە منى گوتبوو ئەم قسانە لەلامى كەس
نەدركىتم، منىش بە داىكىشم نەگوتن."

پاشان بە ئەسپايى گوتى:

"تۆش بە كەسيان مەلئى مامەگيان!... ئى؟"

سەلمان:

"مەترسە، مەترسە... بە هيج كەس نالىم."

بووكە كە هەستا روڤىشت و دواى دەقيقەيەك تەليسىيەكى هيناو گەرايهوه. تەليسى لە
نيوه پراستى ژورره كە هەلرشت. نيو ژورره كە پر بوو لە قۆزاخە پەمۆ. گولە پەمۆيەكان سى
بوون و هەر كامىيان دەتگوت پەلە هەورىكى چكۆلەيه. ژورره كە پر بوو لە بۆنى قۆزاخە
پەمۆ. سەلمان گوتى:

"ياللا خەمەدۆك بت بينم، هونەرى خۆت نیشان بەه. داخوا دەزانى قۆزاخە پەمۆ پاك

بكهى؟ ئافەرىن پالەوان، دەى با بزائم."

خەمەدۆك كۆشيكى قۆزاخە پەمۆ كيشايە پيش خۆى. دەستى وا فيرەكار بوون وەك ماشين

كاربان دەكرد:

"پەمۆ پاك كەردن شتىك نيه."

كوره كەى مام سەلمان:

"دەى خەمەدۆك، ئىستا تۆ ئەو گونده چۆن دەدۆزىهوه؟"

خەمەدۆك كە ديار بوو ئەم پرسىارەى پىخ خۆش نيه، هەناسەيەكى هەل كيشاو لە وئەلام دا گوتى:

"دەگەر ئىم... دەى بينمەوه... دەيگوت لە نيزىك دەريايه... دەى بينمەوه."

"حهمدۆك! لیره بۆ دەریا پازده رۆژهړییه."

"دهی بینمهوه، هینده ده گهریم هتا دهی بینمهوه... نه گهر بش مرمر تازه ناچمهوه
ناسیاب چه شمه."

سله مان:

"حهمدۆك، خۆ تۆ نه تگوت چت لی قهوماوه و بۆچی مال و حالی خۆت به جی هیشتوه و
رووت له کیو و بیابان کردوه؟"

حهمدۆك دهستی له کار کیتشایهوه:

"مام سله مان گوی بگره بۆت باس بکهم... باهم مردوه، تهنیا دایکینکم ههیه و برایهوه.
خزم و کس و کاری دیکهم نیه... نه من ره عیهتی عبیدی خانم..."
نه مەمی که گوت، چاوی پر بوون له نار و کۆله گرووی له نهوکی ما. ددانی به جهرگی خۆی
داده گرت، نه گینا له پر مەمی گریانى ددها.

حهمدۆك له سهری رۆیشت:

"دوو ساله جووت بۆ عبیدی خان ده کهم... چه قله شینکه پیاری ده خوا... چه قله شینکه
وهك سهگ لاق و له تهری پیاری ده گهزئ. نه من لهو دروه لانه جووتم ده کرد. عبیدی خان هه موو
رۆژی به قهستی کوشتن دارکاری ده کردم. دوینئ به یانیش لی تدام. هه موو له شم رهش و شین
هه ل گهرا. منیش رام کرد... ده مهوئ بچه نهو دئیه. عبیدی خان لهوئ نام دۆزیتهوه...
ده چه نهو ناواییه جووتی ده کهم، ده بم به شوان، نه گهر پیتشیان خۆش بی ده بم به کورپان."
حهمدۆك وهختیک گوتی "نه گهر پیتشیان خۆش بی، ده بم به کورپان" جوان سهیری چاوی مام
سله مانى کرد. حهمدۆك دلئ پر بوو. نه گهر زاری کرد بایه وهو یهك قسهی دیکه می کرد بایه،
گریانی ده هات و خۆی پئ راگیر نه ده کرا. سله مان که تئیی گه یشتبوو، باسه که می گۆری:

"حهمدد، ئیستا که نیازت نیه بچیه وه ناسیاب چه شمه، له لای ئیمه بیته وه."

دهم و چاوی حهمدد پشکووت. له خۆشیان هه موو گیانی له رزی.

کوره که می مام سله مان:

"دەریا زۆر دووره حهمدۆك... نهو گوندهش بهو ناسانیه نادۆزیته وه."

هه موو تهلیسه په مۆیه که پاک کرابوو. ژووره که پر بوو له نه سپئ ره شه می په مۆ.
نه سپئیه کان به په له به چوار قولینچکی ژووره که دا ده گه ران. جئ خهوی حه مەدیان له نیزیك
ناگردانه که راخست. چاوی گهرم ببوون، نه گهر لیئی گه رابان ده سه به جئ ده چوهه نیو جئیی.
مامه پیره که ده یزانی حهمدد زۆر کوشته خه وه، گوتی:

"برۆ سر جی یه کت" و جی خه وه که ی نیشان دا.

حه مد بئ ئه وه ی قسه یه ک بکا، چوه نیو جی یه که ی و خۆی قانگله کرد. ده تگوت هه موو له شی له ئاونگ دا کوتراوه. هه موو نه دامی له شی دیشان. له دلئ خۆی دا ده یگوت: "ده ببه کورپی... ده ببه کورپی... دایکم هه تا شل ده بی با به دوام دا بگه یئ... ناتوانن بده زنه وه... تازه ناچمه وه..."

حه مد دوو سه عات پیتش تاو هه لات، راست ئه وه خته که رۆژان ده چوه جووتی، له خه و راهه یی. له جی هاته ده ر. هه روا به خه و الوویی میزه که ی کرد. هاته وه سه ره خۆ. دویتنی شه و و مام سه له مانی ریش سپیی وه بیر هاتنه وه. له دلئ خۆی دا گوتی: "مائی مام سه له مان!... هه ر لیره ده م، ئیدی ناچمه وه... ده م به کورپان..."

له ده ری کزه بایه کی ساردی ده هات. سه رمای بوو، هاته وه ژوو ری و سه ره له نو ی چوه وه نیو جی یه که ی. نه ژنو ی کۆ کردنه وه به سنگی خۆیه وه نان. جی یه که ی گه رم دا هات. حه مد ده یزانی که نه مرۆ هه تا تاوه لاتیش ده توانی بجه وی. بۆیه دووباره خه وی لی که وته وه.

هه تا و به ده م شنه بای به یانییه وه له که ل ده رکه وت. دایک مه نجه له شه رباوی له سه ر ناگر لاهرد. هه لم و بۆنیکی خۆش له مه نجه له که هه لده ستا. کور له میژ بوو چوو بووه سه رکار. سه له مانیش ده ستی کرد بووه وه به پینه کردنی کورتانه که. ژنه بانگی کرد:

"سه له مان، شه رباوه که ت سارد ده بیته وه."

"میوانه که مان هه لستا؟"

"دیاره ئه م منداله دویتنی زۆر ماندوو بووه، له خه وی دا قسان ده کا."

"هه لی مه ستینه، به سه ته زمانه دویتنی هه موو دویتنی غاری داوه."

"ناخر ئه و منداله بۆچی ما و حالی خۆی به جی هیشته وه رای کردوه؟"

"چونکه زۆریان تین بۆ هیناوه."

"رۆله گیان!... چهن دیش جوانه... ناخر ئه و خوانه ناسانه چییان له و بسته منداله ده وی?..."

"هه تا هه ر وه ختیکی پتی خۆش بی له لای ئیمه ده میتته وه."

له و کاته دا حه مد وه خه به ر هات. به هه ردوو ده ستان چاره کانی هه لگۆفین. هه لمیکی سووک له نیو مه نجه لی شه رباوه که هه لده ستا. له که لیتنی ده رگاوه شه قی هه تا و هه ک تیزمالکینک که به چه قۆ برییتیان هاتبووه ژوو ر. حه مد ده سه جی له جی ده ره یی. کاتیک سه له مان به له په لی حه مدی دی، گوتی:

"مەترسە كورپم... نەگەر پېت خۇشە جارى بھوہ."

ھەمدە ئاقتاۋە مەسكەي لە تەنېشت ناگردان ھەلگرت و چوۋە دەرى. پاش نەۋەي دەست و چارى بە ناۋى گەرم شوتن، چوۋ لەسەر سەرى مام سلەمان راۋەستاۋ تىيموہ راما. ژنە ديسان بانگى كردهۋە:

"ۋەرن شۇرباۋە كەتان بھۆن... سارد دەپتتەۋە."

سلەمان كورتانەكەي داناو بە پېكەنېنەۋە چاۋىكى لە ھەمدەدۆك داگرت:

"با بچين شۇرباۋە كەمان بھۆين."

شۇرباۋە كەيان پرويش بە شير بوۋ. بۇنى پرويش و شير تېكەل ببوو، و بە جارىك ژوۋرەكەي داگرتېبوۋ. شۇرباۋە كەيان بە كەۋچكى دار خوارد. ھەمدە شۇرباۋەكەي زۆر پى خۇش بوۋ. لە دلى خۇي دا گوتى: "دەبم بە كورى."

پاش قاولتى، سلەمان پېنەي كورتانەكەي تەۋاۋ كرددو بە پووش و سەمەل ئاخىيەۋە. پووشكە لە نېۋ قامكە درېژو پېرەلۆكەكانى دا ھەلدەخلىسكا.

ھەتاۋى پايز بە ھەموو تېشك و رووناكىي خۇيەۋە دەۋو دەشتى داگرتېبوۋ. تۆزىكى ورد لە پووش و پەلاش ھەلدەستا. ھەركات سلەمان چنگى لەۋ پووشە دادەگرت و لە كورتانەكەي داخنى، ئەۋ تۆزە زەردو زېرېنە لەبەر تېشكى ھەتاۋ بە چواردەۋورى دا بلاۋ دەبوۋەۋە. سلەمان:

"عەبدىخان زۆرى نازار داۋى؟"

ھەمدە چاۋەپۋانى پرسىيارىكى وا نەبوۋ. بەلام تەردەست ۋەلامى داىەۋە:

"بە قەستى كوشتن لىي دەدام... جارېكيان ئەۋەندەي لىدام كە مانگىكى رەبەق لە جىيى دا كەۋتم... داىكم دەىگوت نەگەر نۇشتەي مەلا سارى نەبوۋايە، دەمردم... عەبدىخان لە

ھەموو كەسى دەدا، بەلام لە من زياتر..."

"باشە، كەۋابى لەلاي نىمە دەمىنەۋە."

"خۆ من لەۋ گوندى كارىكم نىە... ئەمجار لىرەرا بۆ ئەۋ ناۋايىيە پازدە پۆژەپىيە... دەريايەكەشى نازانم بە كەلكى جى دى... نەگەر چەقلەشىنكەشى نەبى، خۇ نىرەش نىەتى... ئەمن ھەر لىرە دەمىنەۋە، كەس ناتوانى ۋەمىننى، وا نىە؟... ئاسىياب چەشمە ھەتا نىرە دەليارپىيەكە، وا نىە؟... لىرە ناتوانى بىدۆزنەۋە، وا نىە...؟"

پېت واىە ئاسىياب چەشمە لە كوىيە؟... ئاسىياب چەشمە لەۋديو ئەم كىۋەيە... چما بۇخۆت نازانى چەند بە رىگادا ھاتورى؟"

حەمەد وشك بوو. چاوی پەي زەق بوون و نارەقی كرد. هەموو هیوایه كەمی بیووه بلقی سەرناو. نارەق چۆر چۆر لە هەموو گیانی سەرەوژێر بوو. ویستی شتیك بلقی، بەلام تفی خۆی قوت دایهوهو هیچی نەگوت. پۆله هەلۆیهك بە ئاسمانهوه دیار بوون. چاوی پێیان كهوت. خۆی لە سلەمان نیزیك كردهوهو گوتی:

"كهوابێ، باشته بچمه ئەو دییهو بچمه كۆری ئەوان... نەگەر عەبدیخان وهەمبێنێ ئەنجن ئەنجنم دەكا."

سلەمان بە سەرکۆنەوه وهلامی دایهوه:

"باشه، بچۆ ئەو دییهو ببه بە كۆری ئەوان!..."

"چەند خۆش بوو بپام بە كۆری تۆ، بەلام..."

"بەلام چی؟"

"نەگەر بکەومە بەر دەستی، لە خواش ناترسی، لەت لەتم دەكا."

"ئەمنیش کارێکم لە دەست نایه حەمەد!..."

سلەمان ئەمەي گوت و لەسەر کاره كەمی هەلستاو چاك سەیری حەمەدی كرد. دەم و چاوی حەمەد رێك هاتبوون، چاوه كانی كز داگیرابوون. دەتگوت سۆمایي چاوی رۆ رژاوه. وهختیک حەمەد دیتی سلەمان تەماشای دەكا، زیاتریش خۆی لێ نیزیك كردهوهو دەستی گرت. هەموو ئاوات و نارەزووه كانی لە چاوانی دا دیار بوون. لە سلەمانی پرسی:

"چ بکەم."

"مەترسه حەمەد."

حەمەد بە ترس و خۆشحالییهوه زەرەخەنەیه کی تالی كرد. سلەمان كورتانە كەمی لە قوژبێنیک داناو وه پێی كهوت:

"حەمەدۆك! من هەتا ئەو مالهێ بەرامبەرمان دەچم، کارێکم هەیه. تۆش چیت پێ خۆشه وا بکه. نەگەر پێت خۆشه بچوو لە نیو ئاوابی بۆخۆت بگهڕێ."

حەمەد لێی جیا بووهوهو چووه نیتو دی. دییه كە بیست - بیست و پینج مالدەبوو. هەموو خانووه كان بە مۆزه دروست كرابوون. هەر وا لە گۆتره چەند بەردیان لەسەر یهك داناوون و خانوویان لەسەر دروست كردبوون. خانووه كان لە تەختی زهوی پرا میتریک زیاتر بەرز نەبوون و هەمووشیان مۆزه بوون.

حەمەد هەموو دییه كە گهرا. منداڵان لە سەر انگوێلك یاری یان دەكرد. ژنه كان لە بەر بەر پۆچكەمی دانیشتبوون و خەریکی تەشی رستن بوون. سەگێكیشی بەر چار كهوت. سەگە كە

كلكى له گەلۆزى گرتىبوو و بە ترسەوه بە بن دىوارىك دا دەپۆيشت. لە ھەموو كەلپىن و قوژنىكى ئەم دىيە پەين و تەپالەيان لەسەريەك رۆكردبوو. ھەتا ئىوارى ھەموو كون و كاژىرى گونەكەى سەنگ و سوژن نا. كەس كارى بە سەريەو نەبوو، كەس لىتى نەپرسى لە كۆتو ھاتو ھۆ كۆى دەچى، لە دىتى خۆيان نەگەر غەوارەيەكيان دەدى، ھەموو منداڵەكان لىتى كۆدەبوونەو. خەلكى ئەم دىيە جۆرىكى دىكە بوون... و نەمەشى پى خۆش بوو.

كاتىك ھاتو ھاتى دىتى سەمانىش لە مالىيە.

سەمان:

"جەمەدۆك، ئەو بۆجى سەرىكى مالىو ھەت نەدايەو، لە نىو دىتى چ باسە؟"

"چ باس نەبوو مامەگيان."

بەدواى ئەمەدا چەند رۆژىك جەمەد ئەمە كارى بوو. يەك دوو دەستە براشى پەيدا كردن. لەگەل منداڵان "ھەلووكتىن" ى كرد. لەم يارىيەدا لىنگەى نەبوو، بەلام قەت خۆى لەسەر كەس ھەلنەدەكيشا. ھەر منداڵىكى دىكە لەو يارىيەدا ھەك نەو سەر راست بووايە، خۆى پىتو ھەلنەدا. بەلام وا ديار بوو جەمەد ئەم يارىيە زۆر بە يارىيەكى منداڵانە دەزانى، ھىچ گوتى نەدەدايە بردنەو دۆراندىن. ھەريۆيە منداڵەكان زۆريان خۆش دەويست.

پاشان، پايىزە بارانى توورپووس دەستى پى كرد. دىوتانە پايىزان گەلای داران چۆن ھەلنەدەوئى؟ پايىزەبارانى توورپووسىش بە درشتى ھەك گەلەزەردى پايىز دەكەوتتە سەر زەوى. ھەر دەيان گرماند. لە كىوى پشت ناوھەدانىيەو گاشەبەردى زەلام زەلام لەگەل دەنگى ھەورەترىشە بەرەو دەشت تاوتىر دەبوونەو. كىو ھەك لىرەوار بوو، لىرەوارىكى چرو دارى زەلام زەلام. رۆژىكيان جەمەد ھاتە لای سەمان و گوتى:

"مام سەمان، ھەتا كەنگى بىكار بىم. بۆجى ھەر بسوورپىمەو ھە نانى مەفت بچۆم؟"

"گوى مەدەيە جەمەد، ناخەكەى كارىكت پى دەسپىرىن."

باران چەند رۆژىك لىتى كۆدەو. ھەتاو لەسەر گەلاو بەردو خاك و دارە شەدارەكان مۆنج مۆنج دەدرەوشا. ھەلمىكى تەنك لە زەوى ھەلنەستاو بۆنى رىخ و پەينى بۆ لای ئاوايى بەرئ دەكرد. جارجارىش پەلە ھەورى زىوين پىشى تىشكى ھەتاويان دەگرت...

جەمەد لە نىزىك مالىيە لەسەر بەردىك دانىشتبوو، جووتە كالىيەك كە سەمان لە چەرمى خاوبۆى درووبوو، لە پى دەكرد. كالىەكان تەر بوون. دىوى دەروەيان بە تووكىكى مەيلەوشىن داپۆشرابوو. لەو ھەرا ديار بوو كە كالىەكان لە چەرمى جوانەگا دروست كراون.

حه‌مه‌د له خۆشیی کاله‌کانی خه‌ریک بوو بالّ بگرئ. سله‌مان هات و له پهنای راه‌ه‌ستا. حه‌مه‌د به‌ن کاله‌که‌ی ده‌به‌نست و سله‌مان ته‌ماشای ده‌کرد. دیار بوو حه‌مه‌د ده‌ستی به‌و کاره راه‌اتبوو. خیرا به‌ن کاله‌کانی هیناو بردو له‌لای پاژنه‌ی گرئیدان.

سله‌مان:

"حه‌مه‌دۆك, له کاله له‌په‌ن‌کردنیش دا وه‌ستای."

حه‌مه‌دۆك سه‌ری هه‌لبه‌ری و په‌نکه‌نی:

"ئه‌من ده‌زانم کاله هه‌له‌یش به‌ستم. به‌لام ئه‌تۆ باشتر ده‌زانئ."

حه‌مه‌دۆك هه‌سته‌ی سه‌رپه‌ی. یه‌ك دوو جار قورسابی خۆی خسته سه‌ر لاقی راست و چه‌په‌ی و کاله‌کانی تاقی کرده‌وه. پاشان ده‌ پاژده هه‌نگاو رو‌یشت و گه‌رایه‌وه. دیسانیش چه‌ند هه‌نگاوێك به‌م لار ئه‌و لادا رو‌یشت. به‌ده‌م رو‌یشتنه‌وه چاری هه‌ر له‌کاله‌کانی بوو. حه‌مه‌دۆك چاری له‌ کاله‌کانی هه‌له‌نده‌گو‌یژت. پاشان هات و له‌ په‌نا سله‌مان راه‌ه‌ستا:

"په‌ر به‌ په‌نم."

وه‌رئ كه‌وتن. حه‌مه‌دۆك چاری هه‌ر له‌ کاله‌کانی بوو. جار‌جار راده‌وه‌ستا هه‌تا کاله‌کانی باشتر بپه‌نئ و جار‌جاریش داده‌هاته‌وه‌وه ده‌سته‌تیکه‌ی به‌سه‌ر تووکی کاله‌کانی دا دینا.

سله‌مانیش به‌شدارئ دله‌خۆش‌یه‌که‌ی حه‌مه‌د بوو:

"په‌نم وایه په‌نئ خه‌راپ نه‌ن؟"

"په‌ر به‌ په‌نم, نه‌ ته‌نگن و نه‌ فره‌وان."

"حه‌مه‌دۆك, ئه‌گه‌ر چووبایه ئه‌و ده‌یه, كه‌ هه‌بوو کاله‌ی وات بو‌ بدروئ؟"

"چما له‌و ده‌یه خه‌لك به‌ په‌نخواسی ده‌گه‌رئین؟"

ئه‌م پرسیاره‌ی حه‌مه‌د به‌شیتیکه‌ی له‌ ساویلکه‌یه‌ی و به‌شیتیکه‌ی له‌ زۆرزان‌یه‌وه بوو. به‌لام سله‌مان ته‌نه‌گه‌یشت. بۆیه له‌ وه‌لام دا گوته‌ی:

"نا... به‌لام له‌وئ کاله له‌په‌ن ناکه‌ن, که‌وش له‌په‌ن ده‌که‌ن."

"ته‌ی‌گه‌یشتم مامه‌."

به‌ په‌یاسه له‌ ئاوابی وه‌ده‌رکه‌وتن. حه‌مه‌د له‌ نه‌کاو دله‌ی کرایه‌وه. هه‌تا کتیه‌که‌ی ئه‌ویه‌ریان مه‌زرایه‌ك پان ببوه‌وه. ئه‌م مه‌زرایه‌ش زۆر به‌ که‌لك نه‌ده‌هات. چه‌قله‌شینکه‌ی نه‌بوو, به‌لام زۆریش باش نه‌بوو. ئه‌م مه‌زرایانه هه‌موویان به‌رد به‌رداوی بوون...

حه‌مه‌د راوه‌ستا:

"مام سلّه‌مان، ده‌چینه کوئی؟"

"هه‌روا ده‌گه‌پین."

حه‌مه‌د هیچی نه‌گوت و هه‌روا رویشتن.

کاله نوئی‌یه‌که‌ی هه‌مه‌د قوراوی بوو. له دلی خۆی دا چند جنیوی ته‌رو تازه‌ی به‌و قوره‌ دا که کاله‌کانی لی پیس کردبوو.

له ناوایی دوور که‌وتنه‌وه. جگه له دوو‌که‌لی کولاوکه‌کان هیچ شتیکی نیو دی دیار نه‌بوو.
سلّه‌مان:

"گویت لی بی هه‌مه‌دۆک. هه‌موو روژی بزنه‌کان بیته نیسه... ده‌توانی له‌م ده‌ورو‌یه‌ره
حه‌یوانه‌کان بله‌وره‌پینی. به‌لام نه‌که‌ی له‌م ته‌پۆلکه‌یه، له‌م ته‌پۆلکه‌ خه‌نه‌یی‌یه‌ ناوا بی. نه‌ودیوی
نیزیک گونده‌که‌ی خۆتانه... هه‌رینا دیت هاتن و گرتیانی."

"پن له‌ودیوی نانیم... چاک بوو پیت گۆم."

"باشه نیستا با بچینه‌وه."

گه‌پانه‌وه. ئاسمان پر له په‌له‌هه‌وری سپی بوو. ره‌پسته‌کان وه‌ک چند خالی سه‌وز په‌له‌ په‌له
له نیو به‌رد به‌رداوی‌یه‌که‌دا بلاو ببونه‌وه. تاق تاقیش نینۆکه شه‌یتانه به‌ لاسکی بلندی
گیاکانه‌وه نووسابوون.

سلّه‌مان:

"حه‌مه‌دۆک، ره‌نگه عه‌بدی‌خانه ریش بزنه زۆری نازار دابی."

حه‌مه‌د راوه‌ستا، سلّه‌مانیش راوه‌ستا. هه‌مه‌د سه‌رله‌نوئی ته‌ماشایه‌کی کاله‌کانی کرد.

سلّه‌مان:

"با لی‌ره دانیشین."

"با دانیشین مامه." و پاشان ده‌ستی به‌ گێپانه‌وه کرد:

"با بۆت باس بکه‌م مام سلّه‌مان، وه‌ختیک با‌م مرد، عه‌بدی‌خان دارو نه‌دارم‌انی
لی‌ته‌ستاندین. نه‌گه‌ر دایکم قسه‌ی کردبایه دارکاری ده‌کرد. پیلی منیشی ده‌گرت و فری
ده‌دام. جارێکیان دوو روژی ته‌زار منی له‌ دارێ به‌ست و به‌ جیی هیشتم. پاش دوو روژان
دایکم هات و له‌ دارێی کردمه‌وه. نه‌گه‌ر دایکم نه‌ی‌دیبا‌مه‌وه، گورگ ده‌ی‌خواردم."

سلّه‌مان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیشاو گوتی:

"ناوا حمەدۆك؟... "هەستايە سەریڤ و حمەدیش هەستا.

سڵەمان:

"لەبیرت نەچۆ چیم پێ گوتی. پێ لەو دیوی تەپۆلكە خەنەییەكە نەنیی. نەوەك چاویان پیت بەكوو و خەبەر بە عەبدیخان بەن. ئەودەم ئیدی هیچ ناکرێ. دێ و دەتباتەوە."

"پێ لەو دیوی نانیم."

رۆژی دواتر حمەد زوو لە خەو هەستا. دەسبەجێ لە جیبی هاتەدەر. خەریك بوو دنیا رووناك دەبوو. چوو سەر سەری سڵەمان. سڵەمان پرخەپرخی خەوی دەهات. بە نقرچێك سڵەمانی وەخەبەر هینا. سڵەمان چاوی هەلینا:

"چیه؟... تۆی حمەدۆك؟..."

حمەد بە خۆرانانەوە جوابی داوەو:

"منم مام سڵەمان... درەنگە، دەمەوێ بزنەكان لێ خورم."

سڵەمان راست بوووە. چاوی بۆ ژنەكەى گێرا. خێزانی دەمێك بوو هەستابوو. خەریك بوو حەیانەكانی دەدۆشی. سڵەمان بانگی خێزانی کرد:

"زۆبە نیورۆژی حمەدۆكى لە پێپێچەیهك هاوئ و بیدەیه."

ژنە دەستە شیراویەكانی لە مەنجەلێكى گەورەدا شوتەووە گوتی:

"ئەوانی دیکە ئێوارێ دەدۆشم."

هیندەى بلتی یەك و دوو نیورۆژی حمەدۆكى خستە پێپێچەیهك و داوە دەستی. چەند كەوچك شۆریاویشى لەو مەنجەلەكە لە نیزیك ئاگردانەكە دانرابوو و هەروا زلقی دەدان، بۆ تێکرد. حمەد خێرا خێرا شۆریاوەكەى هەلقووراندو هیندەى چاوە لەسەر چاوی دانئێسى پێپێچەكەى لە پشتی بەست و بزنەكانی رەپێچەك دا. كلاوێ چەورو كۆنەكەى لەسەرى هەلگرت و رە بزنەكانی گورزانندو مێگەلەكەى بەرەو لەوەرگە دەنگ دا.

سڵەمان لە دواوە بانگی کرد:

"پیرۆز بێ حمەدۆك!"

هەتا حمەدو بزنەكان دیار بوون، سڵەمان راوەستاو تەماشای كردن. پاشان لەبەر خۆیەو گوتی:

"منداڵی دنیاىەكى سەبیره!..."

خێزانی هاتە لای:

"چیه؟ دیسان لەبەر خۆتەو دەستت پێ کرد."

"خو ده زاننځ عه بدي خانه ريش بزنه چ به لايه كي به سهر نهم منداله هيتاره. پياو زگي پين
ده سووتن... باوكيم ده ناسي. پياويكي فقير حال و بيدهنگ بوو. مندالي بهسته زمان, بزانه
چيان به سهر هيتاره كهوا سهرى خوځى هه لگرتوه?"

ژنه:

"خوات لى رازى بى, نه توش هموو شتيك له سهر دلى خوځت ده كهيه خهفت. ليم بوويه
مامه خه مه... وهره شوځاوه كهت بخو."

(۳)

لاي ئىتوارى بوو. ھەممۇ خەلك لەسەر كاروكاسى گەرايەوہ. بەلام ھەمدە دۆك نەھاتەوہ. رۆژ ئاوابوو، ديسان ھەمدە دۆك ديار نەبوو. دنيا تاريك بوو، بەلام ھەمدە دۆك پەيدا نەبووہوہ.

دراوسى ديوار بە ديوارى دايكى ھەمدە، خات زىنەب بانگى دايكى ھەمدەدى كرد:

"دوونە، دوونە... ھەمدە دۆك ھاتەوہ يان نا؟"

دايكى ھەمدە بە گريانەوہ جوابى دايەوہ:

"نە بە خواى خوشكى گيان. ھىشتا ھەتيوہ كەم ديار نيە، ھىشتا ھەمدەم پەيدا

نەبووہتەوہ... چم لى دەكەى خوشكى، تەگبىرم چيە؟"

خات زىنەب ئەو قسەيەى دە جارى كردبوو، دووياتى كردهوہ:

"گير مەبە خوشكم، ھەستە بە پىيەكى سەرىكى مالى عەبدى خان بدە، رەنگە لەوئ

بى... ھەر بەدبەختيە كيش بى، پيش ھەمووان داوئنى فەقرو ھەژاران دەگرئ... گير مەبە

خوشكم... ھەستە بە پىيەكى تا مالى عەبدى خان بچۆ... ھەستە خوشكم، ھەستە."

دوونە:

"كورە كەم چى بەسەر ھاتوہ... كورى من ھاتبايەوہ راستەرى دەھاتەوہ مالى... كورى

من پى لە مالى عەبدى خان نانئ. ناكا كورە كەم بەلایەكى بەسەر ھاتبى... ھەر ئىستا

سەرىكى مالى عەبدى خان دەدەم، بەلكوو لەوئ بى. بەلام دەش زانم ئەگەر كورە كەم ھاتبايەوہ

لە ھىچ كوئ گير نەدەبوو. يەكسەر دەھاتەوہ مالى، راستەرى دەھاتە كن دايكى... ئىستا

دەچم سەرىكى وئش دەدەم، بەلكوو لەوئ بى."

ھور بەرى ئاسمانى گرتبوو. نە مانگ بە دەرەوہ بوو، نە تاقە ئەستىرەيەك. تاريكتىك بوو

چاو چاوى نەدەدى. دايكى ھەمدە بە كۆمە كۆمە بەرەو مالى عەبدى خان وەرى كەوت.

له په نجه رهيده كې چكولوه رووناكايي يه كې چكوله، هينده ي له په ده ستيك كه وتبووه سر زه وي. كاتيك گه يشته نم تيشكه، ته په ته پ دلي لتي دا. يهك دوو جار تفي خوي قووت دايه وه. ده لهرزي. دداني له سر يهك داده نان. نه يده تراني زاري بكاته وه. ده نكيكي مرده لوكه له گه رووي هاته ده ر:

"خان... له بهر بهري پي يانت مرم خان... هم مدم هيشتا نه هاتوه ته وه، هاتم خبهريكي بزائم... گوتم به لكوو ليته به... هاتم خبهريكي هم مدم بزائم خان."
ده نكيكي زيرو رهق وه لامي دايه وه:

"كي يه له ده ري... بهو شوه چ كارنكت هه يه؟..."

دوونه پارايه وه:

"ده سر سرت گه پيم خان... هم مدم هيشتا نه هاتوه ته وه، هاتم خبهريكي بزائم... گوتم به لكوو ليته به..."

هر نهو ده نكه زيرو نه ستوره ديسان بهر ز بووه وه:

"خوا بت گري دوونه، توي... چ سندانيكته؟"

"منم خان، دايكي هم مدم."

هر نهو ده نكه زيره ديسان جوابي دايه وه:

"وهره ژووري بزائم چ سندانيكته؟..."

دوونه به لاره ملي خوي له ژووري هويشت. عه بد ي خان له نيزيك شاگردان چوارمي زيلكه له سر ته ختيك دانيشت بوو. كلاو گه رگه ربه مخره كهي وهك جارن به لايه كي سره يوه نابوو. ليوي كلاوه كهي گوتي چه بي داپوشي بوو. كراسيكي گولډوزي كراوي له بهر بوو. ده سحيته دنك درشته كار به بايه كهي ده گيږا. نهو هه ميشه بهم تشك و ديمنه وه له هه موو جي يهك ده بينرا. چاره كاني نه ناسماني بوون و نه سهوز. رهنگي چاري له نيوان ناسماني و سهوز دا بوو. سر رومم تي سوورو دم و چاوي دريژو باريك بوون. عه بد ي خان دووياتي كرده وه:

"چ باسه؟... ديسان چ بووه؟"

دوونه نه ختيك داهاتو بووه وه ده ستي چه بي له نيو ده ستي راستي دا ده گوشي:

"خان گيان، قهزات له گيانم، هم مدم هه تا نيسا له جووتي نه هاتوه ته وه، گوتم ره نكه ليته به، هاتم خبهريكي بزائم."

عه بد ي خان نه راندي و راست بووه وه:

"هتا ئیستا نه هاتوه ته وه؟ ... نهی حه رامزاده ... گایه کانی له کوئی بهرهللا کردوه و چوه ته چ جهه نه مێک؟"

به پهله خۆی گه یانده ده رگا. ده رگای کرده وه و هاواری کرد:

"هۆی... دورسوون، وه سمان، عه لی له کوئین؟"

سێ دهنگ له سێ جینگا وه لامیان دایه وه:

"لیره خان!"

"زووکن، وه رنه ئیره."

هه رسیکیان له و تاریکاییه دا به پهله و به لینگ دان خۆیان گه یانده عه بدی خان. دورسوون پیاویکی چل ساله ی چوارشانه ی به خۆوه بوو. به لام عه لی و وه سمان مێرمنداڵیکی پازده، شازده سالانه بوون:

"زوو بگه نه مه زرایه، بزائن نه و بیژوه له کوئیه، بزائن گاجووته کانی له کوئی بهرهللا کردوون... هتا گایه کان نه بیننه وه، نه یه نه وه."

دورسوون گوئی:

"ئیمه ش هه ر بیرمان له وه ده کرده وه خان! ده مانگوت نه و کوره تا ئیستا له کوئی ماوه ته وه. به چاوان خان، هه ر ئیستا وه دوا ی ده که وین."

دوونه خۆی پێ رانه گیراو له پر مه ی گریانی دا. عه بدی خان به توور په ییه وه به گۆی دا هات:

"لێ وه پره... بیدهنگ به، بزائین له ده ست نه و بیژوه ی تۆ فریت داوه چیمان به سه ر دئ... بهم خواجه موویه که له سه ری گاجووته کانم که م بیه ته وه که ولی ده که م. ئیسکانی له ئاونگ دا ده کوتم..."

دورسوون و عه لی و وه سمان خه ریک بوون له تاریکی دا ون ده بوون، دوونه ش وه دوا یان کهوت. دورسوون که دیتی دوونه شیان به دوا وه یه، گوئی:

"خوشکم، پیوست به هاتنی تۆ ناکا، تۆ برۆوه مالتی. ئیمه نه گه ر دیمانه وه ده ی هینینه وه. رهنگه گاسنه که ی پساندبێ، له وانه شه ناموره که ی شکاندبێ و نه وێزی بیه ته وه... تۆ بگه پرۆه خوشکم، ئیمه ده ی بینینه وه."

دوونه:

"قه زاتان له من کهوئ... حه مه دم له ئیوه ده ویتسه وه... کوره که م له تۆ ده ویتسه وه مام دورسوون... ده زانی حه مه د چهنده ی تۆ خۆش ده وئ؟ نه من حه مه دم له تۆ ده ویتسه وه..."

دوونه هاتوه مالن و نهو سچ کهسه له تاریکایی شهودا ون بوون و دهنگی پښ پانیشیان دور کهوتهوهو بی ههست بوو.

نهوان نهو ریځایانه باش شارهزا بوون، بهو تاریکهشوه دهړوښتن، له پیش دا به مهزایه کی پر له بردو سنده گل دا تیپه بوون، دوايه بهرده لانتیکیان به چی هیشت له ولای بهرده لانه که دانیشتن، بهسینهوه. ههرسیکیان پالتیان ویک دابوو. ماوهیه که ههروا بیده نگ مانهوه. تاریکاییه کی نهنگوسته چاو عهرزو عاسمانی لیک درووبوون. جگه له دهنگی سیسره دهنگیکه نهدههاته بهر گوئی. له پیش دا دورسوون دهستی به قسان کرد.

بهلام نهو له گهل کهسی نهبوو. له گهل شهودا دهوا:

"چی بهسر هاتوه...؟"

وهسمان:

"خوا دهزانئ."

عهلی:

"حهمد هیندئ شتی له کن من درکاندبوو. گوتبووی دههوی بیچمه نهو دئییه... دهیگوت نهگه بگه مه وی، سه ریشم بپن تازه نایه مهوه ناسیاب چه شه."

دورسوون:

"ناکا هه لاتبئ؟... ناکا خوئی شیت کردبئ؟..."

عهلی، به جوړیک که پیاو باش لیتی حالی نهدهبوو، له وهلام دا گوتی:

"نهگه رویشتبئ کاریکی چاکی کردوه..."

وهسمان:

"زورر چاکیشی کردوه."

عهلی:

"نهگه ژیان نهوهیه که نیمه هه مانه، بویه نابئ بیتهوه."

وهسمان:

"نهگه نیمهش توانیامان خو بگه یه نینه چوکورواو رزگاریمان دههات."

دورسوون:

"چوکورواو هیندهش دورر نیه. بهلام خاکه کی ماشه للا وهک زیر وایه. کار کردن و گیان کیشان له هه موو چی یه که هیه، بهلام له چوکورواو کهس کاری به کاری تو نیه. بوخوت ناغای خوت و ره عیبهتی خوتی. بوخوت کار بکه کی کهس ههقی بهسهرتهوه نیه. چوکورواو

په مۆيەك دېنىخ، ئەگەر سەيرى مەزرا دەكەي پېت وایه پەلە ھەورى لەسەر راوہستارە. ھەتا دەتوانى پەمۆ خړ كەوہو لە جموالتى ناخنە، ھەر جموالتى دە قرۆشت دەدەنى و منەتیش دەبەن. ھاوینىك لەوئى كار بکەي، پېنج ھىندەي شەرتى سالتىكى عەبدىخانت دەست دەكەوئى. ھەر لەو نىزىكانە شارىك ھەيە پېتى دەلین "نەدەنە". بەراستى چ شارىك، دەلئى بەھەشتە. بە رۆژ دەلئى خۆرە دەدرەوشىتتەوہو بە شەويش دەلئى گەوھەرى شەوچرايە. لە نىو مالتەكانى دا رىگايەك ھەيە پېتى دەلین كۆلان. كۆلانەكانى دەلئى ناوئىنەي بىگەردن، ئەوہندە پاك و خاويئىن رۆنيان لىوہمالتە. تەختى كۆلانەكان راست وەك ناوئىنەيە. كاتىك بە نىو شار دا دەگەرتى پېت وایە لە بەھەشتى خوادا دەسورپىيەوہ. ھەموو رۆژئى چەند جار قەتارى بەنىو دا دەروا. ئەوہيريشى دەريايە. ئەو گەمىيانەي بەنىو دەريادا تى دەپەرن، ھەريەكەي ھىندەي دئىيەك دەبن... گەمىيەكانيش كە شوو دادئى، وەك ھەتاو تيشك داوئىژن. پياو لەتەماشايان تىر نابىخ. پوول و پارە بە لىشاوہ... ھەر ئەوہندەي دەوئى كار بکەي..."

وہسمان:

"دنيا چەند گەورەيە؟"

دورسون:

"زۆر!..."

كاتىك ھەلستان، دورسون خەريك بوو تارىفى دئىيەكەي خۆيانى دەكرد. پاش بەردەلانەكە گەيشتنە درووەلان. چەقلەشىنكە لە لاق و لەتەريان ھالاًو بەلەكى ھەلدرين.

وہسمان:

"ئەو زەوىيەي ھەمەد وەردى دەبرى، دەبئ ئىرە بئى. ئەمن ئىرە شارەزا نيم."

لە دوورەوہو لە لای راست دەنگى عەلى بەرز بووہوہ:

"ئىرەيە... دەبئ ئىرە بئى..."

دورسون وەك ئەوہي باوہر نەكا، گوئى:

"ئەوئى؟!"

عەلى:

"بەلئى، دەبئ ئىرە بئى... بۆن بە ھەواوہ بکە، بۆنى زەوى كىلراوى لىدئى... بۆنى خاكى

تازە كىلراو ناكەي؟..."

دورسون راوہستا. پاش ئەوہي باش بۆنى بە ھەواوہ كرد، گوئى:

"راستە."

وهسمان لهولاره بانگی کرد:

"نیره کیتلاره، لاقم رۆ دهچی."

عەلی:

"لاقی منیش."

دورسون:

"راوهستن با منیش بیم."

ئەوان راوهستان، هەتا دورسون گەیشته لایان.

دورسون:

"باشه، ئیستا دەبی ئەو جیگایه بدۆزینەوه که ئەمرۆ کیتلایهتی، وا نیه؟"

وهسمان:

"شتیک نیه، ئیستا دەی بینینەوه."

عەلی:

"ئای لەو سەرمایه رهق هەلاتم."

دورسون:

"باسی ساردو سەرما مه که، جارێ با کاره کهمان بکهین."

وهسمان هاواری کرد:

"کووزه کان هەرۆک خۆیانن، دیاره ئەمرۆ جووتی نه کردوه."

عەلی چوو پێشی، ئەویش به شهقاو کووزه کانی پیتوا. وهسمان راستی ده کرد، ئەو رۆژه

حهمه دۆک جووتی نه کردبوو.

دورسون به دلسۆزی و سەر سوورمانه وه گوتی:

"نهکا به لایه کی به سەر هاتبێ."

وهسمان:

"خهفته مهخۆ مام دورسون، بۆخۆت حه مه د نانا سی؟ شهیتانیش داوی بانادا. هیچی نابێ."

عەلیش قسهی وهسمانی دوویات کرده وه:

"وایه مام دورسون، تۆ بۆخۆت دهیناسی. کەس داوی بانادا."

دورسون:

"خوا بکا وابێ... مندالتیکی ههتیوه... کورێکی باشیشه. خوا بکا به لایه کی به سەر نه هاتبێ."

له نیتو کیتلپراوه که دانیشتن. وهسمان چرپ و چالتی خر کرده وه و ناوری کرده وه. عدلی و دورسون گهرمی قسان بوون. له دهوری ناگره که دانیشتبوون و ههر بیریان له همه ده کرده وه. ههرچی به بیریان دا دههات به یه کتریان ده گوت: رهنکه گهشکه ی گرتبئ و له سووچینک که وتبئ... له وانه شه گورگ خوار دبیتئ... له وانه شه دز هاتن گایه کانیان بردبئ و همه دیش له ترسان نه یوترا بئ بیته وه نیتو دئ...

له سهر ههر کام له فکره کان ماوه یه که قسه یان کرد، به لام له سهر هیچیان ساغ نه بوونه وه. هه موری نه وانه ری یان تئ ده چوو، له وانه بوو هیچیشیان روویان نه دابئ.

بلتسه ی ناگر له ده م و چاوی دورسونی دا. ده م و چاوی دورسون وه ک مسی سپی نه کراوه سوور ههل گه رابوون. له خووه زهرده خنه یه که وتبووه سهر لیوانی. ناوره که خووش بوو. پاشان کورژایه وه، نه مجار جگه له چهند پؤلوو که وه ک چاوی پشیله له تاریکایی دا ده درهوشانه وه، شتیکی لی نه مایه وه. دلته نگ بوون. عدلی تئی ههل کرده گورانی یه که، گورانی یه کی پر له سؤز که له گهل تاریکایی شهو تیکهل ده بوو.

وهسمان:

"باشه... نیتستا چ بکه مین؟"

دورسون:

"به دهستی به تال بچینه وه، عبدی خان دئی که وه سهر خوئی ده گیتئ. وا باشه هتا به یانی ههر لیتره بین. به یانی ههر جوړتیک بئ ده یبینه وه."

عدلی:

"تازه نابینریتته وه، پیم وایه چووته نهو دئی که باسی ده کرد. شم رژانه کرد بوویانه بنیشته خووشکه. خوا ده زانی نهو دئی که له کوئی یه!..."

دورسون پیکه نی، عدلی بز نه وه ی ناگای له ناوره که بئ و نه یه لی بکووژیتته وه، نه نوشت. نه وانی دیکه له بهر تینی ناوره که خویمان مات کردو چاویان له سهر یه کانان.

عدلی سهیری ناگره که ی ده کرد. له نه کار سهری ههلپری و له تاریکایی یه وه راما. عدلی له بهر خویمه قسه ی ده کرد: "رؤیشتوه... رؤیشتنیک که گه رانه وه ی نه بئ... ده بئ چوویته نهو اشاره که ده لئین له شهودا وه ک چل چرا داده گیرسی... چووته نهو جیگایه که ده لئین خاکه که ی زیره."

وهسمان وه خه بهر هات. عدلی نیشکی ناوره که ی بهو نه سپاردو بوخوئی سهری وه بهر دتیک کرد.

پیش نه وه ی خوه ی لی بکه موئی گوتئ:

"تۆ چۆنى تى دەگەي وەسمان! ... من دەلئىم چوۋەتە ئەو شارە كە دورسون باسى دەكرد."
 وەسمان:

"چوۋەتە ئەو دىيە."

لەگەل شەبەقى بەيانی ھەرسىتكيان لە خەو ھەستان. وردە وردە دنيا رووناك بوو و خۆرھەلات سورور بوو. لىتارى ھەورەكانىش سورور ھەلگەرا. ئەجار وا رووناك بوو كە دەيان توانى ھەموو جىيەك بىيىن. لەولاي كىلگەكە چەقلەشىنكە ھەتا ناسۆي خۆرھەلات پان ببوۋە.

ھەرسىتكيان لەسەرەخۆ ھەستانە سەرىپ و لە نىو مەزرايەكە راۋەستان. لە رووناكايى چىشتەنگاۋ دا نوقم بوون. سىبەرى رەش و پىر رەنگيان بۆ لاي خۆرناۋا راكشابوو. ھەرسىتكيان بەدەم باۋىشكەۋە ھەلئروشكان و مىزيان كىرد. لە دوايە ھەروا بە خەۋالۋويى ھەموو ئەو زەويىيە گەپران كە ھەمدە وەردى دەپىرى.

وەسمان:

"شىرتىم ھەلگرت! پرواننە شوئىنى گاسنەكە! گاجوۋتەكان بە نىرو ناموررەۋە لىيان داۋە روئىشتوون... ديارە ھەمدە گاجوۋتەكانى بەرنەداۋە... دەپى ئەم شوئىنە بگىرىن و بەرى نەدەين..."

و دەۋاي شوئىنەكە كەۋتن. لە رىيەدا لە جىگايەك راۋەستان و دەستيان بە قسان كىرد. لە قوپاويى عەرزەكەپرا ديار بوو كە گاجوۋتەكان بەنىرو ناموررەۋە لەو جىگايە خەۋتوون.

خۆر ھەروا بەرز دەبوۋەۋە دەرودەشتى گەرم دادىنا. ئەوان لە دپوۋەلانىكە چوونەدەرى، گەيشتنە چۆمى. عەلى لە نەكاۋ بانگى دورسون و ۋەسمانى كىرد. ھەردووكيان بۆ لاي ئەو بايان دايەۋە. گاجوۋتەكان بە نىرو ناموررەۋە لەۋى دەخولانەۋە. پەراسوويان دەژمىران. يەكىك لە گايەكان خەنەمى و ئەۋى دىكەيان رەش بوو. ۋەسمان رەنگى بە بەرەۋە نەما:

"ھەقەن ھەمدە بەلایەكى بەسەر ھاتو، ئەگەر ويستباي رابىكا نىروناموررى لەو بەستەزمانانە دەكردەۋە... ھەقەن توۋشى بەلایەك بوۋە."

عەلى:

"ھىچ بەلایى بەسەر نەھاتوون... بۆ شوئىنەۋىكە گاجوۋتەكانى بەرنەداۋە... ھەقەن چوۋەتە دىيەكە."
 وەسمان توۋرە بوو:

"ھەر دەلئىن دىيەكە دىيەكە... ناخر كام دى... ھەقى توۋشى بەلایەك بوۋە."

دورسون پىكەنى:

"مەي كەنە ھەرا... چتان لى قەۋماۋە?..."

گایه کانیان وهپیش خۆیان داو گهراڤانهوه بۆ دئ. کاتیک گه‌یشتنهوه ناوایی هه‌تاو له هه‌موو جێ‌یه‌کی دابوو. له کێوه‌که‌ی نه‌وبه‌ری مالا‌نیش مژیکێ نهرم هه‌له‌ده‌ستا. خه‌لکی ناوایی به‌ وردو درشته‌وه له‌ ده‌وری دوونه‌ هه‌لا‌بوون. کاتیک دورسوون و عه‌لی و وه‌سمان به‌ گاجووته‌کانه‌وه په‌یدا بوونه‌وه. له‌په‌ر هه‌موویان بێته‌نگ بوون و هه‌ستانه‌ سه‌رپه‌ن. هه‌موویان چاویان برپه‌بووه‌ گایه‌کان. دوونه‌ به‌ گریان و دادو رۆ غاری دایه‌ کن گاجووته‌کان:

"مام دورسوون کوا کورپه‌که‌م... هه‌مه‌دم چی به‌سه‌ر هاته‌وه؟... ته‌من کورپه‌که‌م له‌ تۆ وێستبوو مام دورسوون... ده‌زانی هه‌مه‌دم چه‌ندی تۆ خۆش ده‌ویست?..."

دورسوون:

"گایه‌کانمان له‌ نیزیک چۆمی دیته‌وه, به‌سته‌زمانانه‌ نیرونا‌مووریان هه‌ر پێوه‌ بوون."

دوونه‌ به‌ سه‌ری خۆی داده‌داو ده‌ینالاند:

"کورپه‌ خۆم... رۆله‌ی خۆم... هه‌مه‌دی خۆم... هه‌تیوه‌که‌م له‌ کویته‌ی؟..."

دورسوون:

"هیچی نه‌بووه‌ خوشکم, له‌ هه‌ر کوی‌یه‌ک بێ ده‌ی‌بینمه‌وه."

به‌لام دوونه‌ گوتی له‌م قسانه‌ نه‌بوو, ده‌گریاو سه‌روسنگی خۆی ده‌کوتا:

"رۆله‌که‌م... تاقانه‌که‌م... هه‌تیوه‌که‌م..."

دوونه‌ هێندێ له‌ خۆی داو به‌سه‌ری خۆی داداو گریا, که‌وت. سه‌روپه‌رچ و ده‌م و چاری خۆلاری بوون. پاشان فرمیسکی چاری له‌گه‌ڵ تۆزی سه‌ر ده‌م و چاری تیکه‌ڵ بوون و ده‌م و چاری قورای بوون. خه‌لکی دئ که‌ له‌ ده‌وری دوونه‌ هه‌لا‌بوون, ره‌ق رامابوون. ناو‌په‌کیان له‌ گاجووته‌کان ده‌دایه‌وه‌و ناو‌په‌ک له‌ دوونه‌وه‌ هه‌یچیان نه‌ده‌گوت. دوو ژن له‌ نێو نا‌په‌رایه‌که‌ هاتنه‌ده‌رو چوونه‌ لای دوونه‌ که‌ له‌ سه‌ر زه‌وی درێژ ببوو. راستیان کرده‌وه. دوونه‌ هێنده‌ی نه‌مابوو له‌ هۆش خۆی بچن. وه‌ک مردووان که‌وتبووه‌ سه‌ر که‌له‌که‌ی راستی. باسکیان گرت و بره‌دیان‌ه‌وه‌ مالتی.

هه‌رکه‌ دوونه‌یان بره‌ده‌وه‌ مالتی, ده‌سه‌بجێ خه‌لک که‌وتنه‌ جم و جۆل و قسه‌و باس. پێش هه‌مووان جه‌ننه‌ت ده‌ستی پهن کرد. له‌ نێو ناوایی هه‌موو که‌س ته‌م پیرۆنه‌ی به‌

"جه‌ننه‌ت بارگین" ده‌ناسی. جه‌ننه‌ت بارگین ده‌م و چاوێکی درێژو باریک و به‌ژنێکی زۆر که‌له‌گه‌تی هه‌بوو, و قامه‌که‌کانی هه‌ریه‌که‌ی هێندێ باسقه‌لنه‌یه‌ک درێژ بوون:

"دوونه‌ی به‌سته‌زمان... کورپه‌که‌ی چی به‌سه‌ر هاته‌وه؟..."

ئه‌مجار "ئه‌لیف" ده‌ستی پهن کرد. ته‌م ژنه‌ خه‌پنه‌ له‌ نێو دئ دا به‌ به‌دیومن ناویانگی ده‌رکردبوو. هه‌موو که‌س پێیان شووم بوو:

"نگهر مابایه، هتا نیستا دههاتهوه..."

پاشان نهو قسهیه زار به زار له ناوایی گهرا:

"نگهر نهمردبایه، دههاتهوه..."

"نگهر مابایه، دههاتهوه..."

"نگهر نهمردبایه، دههاتهوه..."

تهلیف دووباره دهستی پی کردهوه:

"لهوانهشه دوژمنانی باوکی کوشتیبتیان."

جهننت نهمی بهرپرچ دایهوه:

"برایم ماری رهشی له ناو نهدهکرد، دوژمنی له کوئی بووه؟"

لهچکهی سپی و نارقهچنی گولگولی و داوینی رهنگاوپهنگ و پیشه سهری به پولهسورور

که رازاوه، وهك شهپۆل هاتنه جین و نهم قسهیه دهماوهدم گهرا:

"برایم ماری رهشی له ناو نهدهکرد..."

"برایم ماری رهشیشی..."

"ماری رهشی له ناو نهدهکرد."

نهجار نیتر خهلك تیکیانهوه هاویشت. ههرکسه قسهیهکی دهکرد:

"بهستهزمان همهد."

"حهیف بز همهد."

"نهحلت له پیاری خوانهناس."

پاشان قسهیهکی دیکه دهماوهدم گهراو وهك شهپۆل به نیو دئ دا تیپهپی. بهلام کسه

نهیدهزانی نهم قسهیه له کوئوه داکهوتوه:

"دوونه دهبی بجیته نهو شوینه که دالاشی لئدهگهپی... دهبی نهو جوژه جیپانه

پیشکنی... دالاش لهسهر که لاکمی دهگهپی... له ههر کوئیپهك دالاش بگهپی... دهبی بجیته

نهو جیگایه که دالاشی لهسهر دهگهپی..."

"حهتمن له تهنه دورهی سهچاری کهوتوه."

"له سهچاوی..."

"له تهنه دورهی سهچاوی..."

ناپزرایه که بهروه خزههلات وهرسوورا. مندال به پیخواسی غاریان دهداو ژنانی پیخواسیش به

دوویان دا... له پیش دا مندالهکان گهیشتنه درروه لان... لاقی مندالهکان له خوین دا شهلال

بوو، بهلام دیسان غاریان دهداو ژنانش چهقلهشینکهیان له جنیو و تووک و لهعنهت دا نوم دهکرد:

"خوایه رهگ و ریشه‌تان له بن بی..."

لهولای درووه‌لانه که گابه‌رده‌کان وهدهر کهوتن. مندالانی ماندوو که لاقیان له خوین دا شه‌لال ببوون، بهجی مان و ژنه‌کان وهپیش کهوتنه‌وه.

کاتیک گه‌یشته بن چنار، ماندوو بوون. پیره‌چنار به حال و بال لک و پوی ده‌بزاوتن. له‌گمل گویان له هاره‌ی له نه‌کاوی ناوه‌که بوو، ههمویان راوه‌ستان و پاشان لیکرا بهره‌و سرچاوه‌که غاریان دا. همرکس ده‌گه‌یشته سهرکانی، چاوی ده‌برسه تهن‌دوره‌ی سرچاوه‌که. ههمویان له دوری سرچاوه‌که هالان و یه‌ک له دواي یه‌ک سهرتیکی زارکی سرچاوه‌که‌میان دا. ناو له ژیر گابه‌ردیکی زه‌لام به نهرنه‌رو کف پرژاندن دهرده‌پیری. چند گه‌لای وشک له تهن‌دوره‌ی سرچاوه‌که‌دا به دوری خزیان دا دهمووران، به‌لام دور نده‌که‌وتنه‌وه. ناو له تمنیشتی چه‌پی سرچاوه‌که حموزتیکی گه‌وره‌ی دروست کردبوو. ماوه‌یه‌کی زور به بیده‌نگی له ناوه‌که‌وه رامان، هه‌تا جه‌ننه‌ت خاتوون وه‌قسه‌هات:

"نه‌گهر منداله‌که له کانی که‌وتبایه، لانی کهم جاریک ده‌هاته‌وه سهر ناو."

دیسان ههموو که‌وتنه‌وه جم و جۆل و نهم قسه‌یه زار به زار له نیویان دا‌گه‌را:

"لانی کهم جاریک ده‌هاته‌وه سهر ناو"

"مردوو له ژیر ناو دا نامیئن، دیته‌وه سهر ناو."

"ده‌هاته‌وه سهر ناو."

ههمویان به شه‌کمتی و ناهومیدی بهره‌و دی وهری کهوتن. له گه‌رانه‌وه‌دا ژنه‌کان له پیشه‌وه بوون و منداله‌کان له دوايان. منداله‌کان جار جار خهریکی یاری ده‌بوون. له گه‌رانه‌وه‌دا پیکه‌وه نده‌پریشتن، به پهرش و بلاوی و تاق تاق و ههمویان به لاره‌ملی بهره‌و ناوایی ده‌گه‌رانه‌وه. له‌و رۆژه‌وه دوونه به گریان و نالاندنه‌وه نه‌خۆش کهوت. دوونه له‌بهر تاو له‌رز وه‌ک تهن‌دور دایساو کچه‌کانی ناوه‌دانی پیی راده‌گه‌یشتن.

پاش چند رۆژ دوونه له جی‌ی هاته‌ده‌ر. ههمردوو چاوی سوور همل‌گه‌رهبوون و ببوونه دوو گۆمی خوین و به په‌رۆ کۆنیتیکی سپی نیوچاوانی رابه‌ستبوو.

رۆژتیکیان نهم خه‌بهره له ناسیاب چه‌شه‌دا بلاو بۆه:

"دوونه دهم له نان و ناو نادا. رۆژ تا ئیوارئ له‌سهر کانی دانیشته‌وه چاوی بریوه‌ته

ته‌ندوره‌ی سرچاوه‌که... چاوه‌روانه که جه‌نده‌کی کوره‌که‌ی بیته‌وه سهر ناو."

نهم خه‌بهره راست بوو. دوونه ههموو رۆژی به‌ری به‌یانی ده‌چوه سهرکانی و هه‌تا ئیوارئ چاوی له تهن‌دوره‌ی سرچاوه‌که نده‌گوتنه‌وه.

دە روژى بەم جوړه رابوارد. پاشان بې گيان و بې حال له مالتې دا گرده نشين كموت و ودهر نه كموت. دواى نوه دوونه ريښگايه كى ديكى گرتە بهر: هم مو روژى له گه ل تاريخ و روونى به يانى دچووه سەريان و چاوى له ناسمانه وه دېرې. هم مو لايه كى ناسمانى سەير ده كرد، بۆ نوه ي بزاني دالاش له كوئى ده گه رې. هه روخت چەند كۆلاره ي دده يتن كه له سەر جيتگايه ك چەرخيان ددان، به پيخواسى و بې حالى خۆى ده گه ياندا ه نوه جيتگايه .

هيتندى جار دال له سەر جيتى زور دوور ده گه را. بۆ ويتنه له سەر "گرده باران". له ناسياب چه شمه وه بۆ گرده باران روژه پي به كى ته واو بوو. دوونه خۆى ده گه يانده نه وپيش.

دوونه نه ونه نده ي بهم لاو نه ولادا راكردبوو، وهك دهرزى باريك ببوو.

شه وپيكيان له ده رگاي مالتې دوونه يان دا. له ده رې را يه كيتك بانگى كرد:

"خوشكى... منم، دورسون."

دوونه به ترس و هيواو ده رگاي كرده وه:

"وه ره ژوورې كاك دورسون، چه مدم زورى تو خوځ ده ويست."

دورسون هيدى و سهنگين له سەر دۆشه كيتك كه له رې راخرا بوو، دانپشت:

"گوئى بگره خوشكم. دلې من نالى چه مدم مردوه. چه تمن ماوه. پيم وايه سەرى خۆى

هه لگرتوه و روپشته... نه گه ر مابن، نه من ده ي بينمه وه."

دوونه نه ژنوى سست بوون و له په نا دورسون هه ل ترووشكا:

"قه زات له گيانم كاكه گيان! ناكاه به ريتك ليتى هه بن."

"نا خوشكى، خه به ريتكم ليتى نيه، به لام دلتم خه بهر دده كه ماوه."

دوونه پارايه وه:

"تو، به قوربانى زارت بم، مام دورسون."

دورسون:

"نه من وه دواى ده كموم. له هه ر جيتك بې ده ي بينمه وه... هه ر نه وه ت پي ده ليم كه دلتم

نالى مردوه... چه مدم ماوه، دلتم وا خه بهر دده."

وه ختيتك دوونه دورسونى به رې ده كرد:

"له تو به ولاره كه سم نيه مام دورسون، هه وه ل خواو پاشان تو... نه گه ر خه به ريتكى

چه مدم بۆ بينى، نيدى هيچم له خوا ناي... نه تو برا گه وره ي منى مام دورسون، نه من

ته نيا خه به رى ساغى و سلامه تيبى كوره كه مم ده وئ."

(۴)

هاوین داهاٲ، وهختی دروینان بوو. گمرما گالئی دهکرد. به گمرمای چوکورواوا دهلین "زهرده گمرما" و به گمرمای دهورویمیری تورپوس دهلین "سپییه گمرما" سپییه گمرمای تورپوس داهاٲبوو.

همه دۆك لهو رۆژهوه كه هاتبووه نهم ماله، راسته كه كردبوویانه شوان، به لآم به كورپی نهم ماله دهژمیردرا. سلهمانیش نهوی وهك گیانی خۆی خۆش دهویست. كهچی نهم رۆژانهی دواپی، وهزعی همه د به تهواوی گۆرابوو. ئیدی همه د نهم مندالنه زیت و دهم به پینکه نینهی جاران نهبوو. میٲش له بهرده می هملنه ده فپی. همه میشه له فکرا بوو. نهوکات كه تازه هاتبوو، گۆرانپی ده گوت و زۆر چاکیشی ده گوت. ده نگینکی به سۆزی ههبوو. به لآم نهم رۆژانه دهنگی گۆرانپییه کانیشی نه دههات.

له پیٲش دا میگه له که ی ده برده باشترین له وه رگه و زهنویرترین لیٲره واره کان. نه گمر دهیدی بزنیك باش ناله وه پئی ده سه به چی چاری ده کرد. كه چی نیستا زۆر وایه بزنه کان له دهشتی خۆپایی ده کاو بوخۆی له بن دارتیك یان گابهردتیك داده نیشتی، چه نه گهی داویٲته سه ر گۆپالنه که ی و له فکرا راده چی... جار جاریش له گهل خۆی ده دوی.

"دایه گیان... ناخ دایه گیان... کی گهغه که ت بو ده درویتیته وه دایه گیان!... عهبدی خان... دایه گیان... نه گمر من نهم گهغه که مان ده په پئی. کی گهغه که مان ده درویتیته وه دایه گیان. نه گمر بوخۆم نهم، گهغه که مان ده په پئی دایه گیان..."

تاویك ته ماشای ناسمان، ههور، زهوی و گهغه سووردا گهراوه کانی ده کردو دیسان له گهل خۆی ده که وته وه قسه کردن:

"گهغه که ی" لهك لهك چه شه "مان حه تمه ن نیستا په ریوه... خۆ تۆ که ست نیه گهغه که ت بو بدرویتیته وه دایه گیان... تۆ به یهك تمن و یهك بالی ناتوانی درویننه بکه ی دایه گیان..."

شهوانهش خەوی لىنەدەكەوت، لەنێو جێی دا هەمیشە جینگلی دەدان و هەر لە فکری لەك لەك چەشمە دەغلۆ دانەكەى ئەوئىيان دا بوو:

"ئەگەر گەنمەكەى لەك لەك چەشمە بە وەخت نەدروونەوه، هەمووی دەپەڕی و لەنێو دەچی... تاقە گولئیکیشی لىنامینیتتەوه... لەك لەك چەشمە وەك جىبەکانى دیکە نیە، گەنمەكەى زوو پىدەگا و دەبى زوو لەسەرى حازر بى... دەنا دەنکە گەنمەك چىە لىت وەدەست ناکەوئى."

بەئىيان کە لە خەو هەلەدەستى حالتى باش نیە، هەموو لەشى ژان دەکا. بە نابەدلى بزنەکان لىدەخوړئ. بزنەکان پەرش و بلاو و نارېك بەرەو کتو دەچن و حەمەد هۆشى بەسەریانەوه نیە. هەرەخت رووی خۆش و چاوی پىر لە خۆشەويستى سەلمانى دیتە پىش چاو، بەخۆدا دەشکیتتەوه. دەسبەجى مېگەلەكەى خى دەکاتەوهو بەرەو لەوەرگەى سەوزو زەنویر دەنگى دەدا. بەلام زۆرى پى ناچى کە ديسان وەك خۆى لىدیتتەوه. ديسان لە فکيران رادەچى و لەسەر ئەو هەردە گەرمە رادەکشى. ئەو گەرمایەى بەخەيالىش دا نایەو تەنيا شتىکى بىرى لىدەکاتەوه، لەك لەك چەشمەيو دایکى و ئەو گەنمە کە لە لەك لەك چەشمە لەبەر گەرما دەپەڕى.

کاتىک و هۆش خۆى دەهاتەوه کە ئىوارە داهاتبوو و خەرىک بوو رۆژ ئاوا بى. بزنەکانى کە لە مەزادا بلاو ببوونەوه، کۆ دەکردەوهو بەرەو تەپۆلکەى خەنەى دەنگى دەدان. لەو کاتەدا دوا تىشکى هەتاو لەسەر لوتکەى تەپۆلکەکە دەدرەوشا. ئەو، بزنەکانى لە داوتى تەپۆلکە بەجى دەهیتت و بۆخۆى دەچوو سەر لوتکەى سەرى. لە دوور بەستىکى دەدى، بولىلى ئىواران کەوتەتە سەرى. ئەو بەستە هەتا چاو پىر دەکا چەقلەشىنکە دایچۆشيوه. بەلام لەسەر تەپۆلکەى خەنەى را ناسياب چەشمە ديار نیە، چونکە چەند تەپۆلکە لەولای درووهلانه کە وەك پەردە پىشى چاوی مرۆڤ دەگرن. گىای سەر ئەو تەپۆلکانە ئەوەندە وشکە دەلئى ئىستا نا، ئىستا هەلەدەبن و گىر دەگرن. قسەکانى سەلمانى وەبىر دیتتەوهو لە خۆى توورە دەبى... ناخر سەلمان پىتى نەگوتى پى نەخەيه ئەم دەوروپەرانه؟.

لەودىو تەپۆلکەى خەنەى نە پەلەوهرېك بالى لىک دەداو نە زیندەوهرېک دەبىنرا. ئەمەش زياتر ئەوى توورە دەکرد.

دەهاتەوه داوتى تەپۆلکەکەو ئەو بزنانەى لەوتى خۆپاى کردبوون، سەرلەنوئى خى دەکردنەوه. ئەم کارە هەتا خۆرئاواى دەخاياند. وەختىک دەگەبشتەوه ئاواى شو داهاتبوو.

هەرەخت سەلمان دەپرسى بۆ درەنگ هاتتەتەوه، جوابىکى بە درۆى بۆ ساز دەکرد. دەگوت: "لەوەرگەيهکى چاکم دىبووهوه، دئەم نەهات حەيوانەکان زووتر بىنمەوه... گوتم بەستەزمانانە با کەمىک بەلەوپرئىن..."

رۆژتېكىيان پېش تاريك و روون له خەو ھەستار چووه ئاغەلئ. ئاغەل بۆنى پشكىل و مېرووى لىدەھات. ھەمەد بزنەكانى دەرکردو لىي خورپىن.

ھىندىك رۆژان پېش دنيا رووناك بوون، زۆر پېش رووناك بوون سووچىك له خۆرھەلاتى ئاسمان رەنگىكى خەنەبى دەگرئ. كەمىك دواترىش لىتوارى ھەورەكانى لاي خۆرھەلات و لاي لىدئ وەك پەرراوتىزان لىنرابئ، جا ئەمجار بەيان دەنگوئ. ھەمەد سەبىرى ئاسمان و لاي خۆرھەلاتى كرد، ئەمپۆ يەكىك لەو رۆژانە بوو.

ھەمەد لە ئەكاو دلى روون بوو ھە. خۆى قالب سووك و بە كەيف دى. لەو كاتەدا شەنى بەرەبەيانىش ئەنگوت. شەنى بەرەبەيان وەك وردە قەلبەزەى سووك و فېنكى شەپۆل روومەتى وى دەلستەو ھە تىدەپەرى. دلى كەوتە لىدان، گوئى لە تەپەتەپى دلى خۆى بوو. بزنەكانى بەرەو تەپۆلكەى خەنەبى دەنگ دان. بزنەكان لە پېشەو ھەمەد بە دوایان دا ھەورپىكى تۆزو غومارىيان لە پشت خۆيانەو بەجئ دەھىشت و لە تەپۆلكەى خەنەبى نىزىك دەبوونەو. كاتىك گەشىتنە خوار تەپۆلكەكە، ھەمەد پېشى بزنەكانى گرت. ھەمەد سەبىر كەوتبوو تەقەلا. بزنەكان بەم لاو ئەو لاڊا بلاو بوونەو. ھەمەد لەسەر ھەرزى دانىشت و چەنەگەى ھاويشتە سەر گۆپالەكەى. ماوہەكى زۆر لە فەكرەو ھە. بزنەك دەست و مىلى لستەو، بەلام ھەمەد رووى نەدايە. بزنەكە بەجىي ھىشت و رۆيشت. رووناكايىيەك چواردەورى داگرتبوو، پىاو دەيگوت شاخ و كىتو و دارو گيا دەبن بە ئاو و لەگەل رووناكايى تىكەل دەبن.

دەستى لەسەر دەم و چارى لا برد. تىشكى ھەتاو لە چاوانى دا. ماوہەك نەىتوانى ھىچ بىيئى، ھەتا كەم كەم چارى راھات. بەنابەدلى ھەستايە سەرىن. لە چاولىك نانىك دا بزنەكان ھەسەر كەوتن و بەو دىوى تەپۆلكە دا شۆر بوونەو. ھەمەد بەرەو جنووب گەرايەو. دەستى بۆ چارى كرده سىبەر و روانىيە دوور، پىي و ابوو تىلۆفكى پىرەچنارى ناسياب چەشمەى لىوہ ديارە. دلى داخوريا. لاي شىمالى تەپۆلكەكە بەست بوو. چەند زەوىيەكى شۆرەكات و نەزۆك نىرەيان لە بىبابانى پىر لە چەقلەشىنكەى ناسياب چەشمە جيا دەكردەو. ئەم خاكە وشك و نەزۆكانە وەك كۆمەيەك لە دوورەو تىھەلپەرىببون. ھەمەد بزنەكانى بۆ لاي ئەو كۆما خاكىيە لىخوپى. دوو بالتدەى چكۆلەى لەبەر ھەلقرىن و ھەلاتن. تەماشاي ئاسمانى كرد. لە بالتدەيەك زياترى لە ئاسمان دا نەدى و لەوہ بەولواو تەنانتە مېشولەيەكىش لەو دەورويەرە بالتى نەدەبزاوت. زۆر دوور پەلە ھەورپىك لەسەر زەوى راوہستابوو.

له نه کاو له تهنیشت نهو کۆما خاکییه مهزرایه کی چکۆلهی لسه ده رکهوت. له نیتو نهو مهزرایه تارمایییه که دوولا ده هاته وهو راست ده بووه وه. به نابه دلی میگه له که ی بۆ لای نهو لسه خوری. کاتی که گه یشته نیزی که مهزراکه، نهو تارمایییه ی له دوروهه چاری پیه که وتبوو، دیت و ناسییه وه. نهو "حه سو" پیره پیاوی که بوو که خه لکی ناوایی پییان ده گوت "حه سو شیلیم".

حه سو شیلیم سه ری هه لپری و ناوړتیکی وه سه ر حه مه دو بزنه کانی دا. حه سو سه رگه رمی کاری خۆی بوو. داسی ده وه شانند. حه مه دیش بزنه کانی خۆرایی کرد. بزنه کان له که ردی نیزی که بوونه وه، به لأم پیره پیاو هۆشی هه ر به سه ر کاره که ی خۆیه وه بوو. پاشان بزنه کان له هه موو لاره چوونه نیتو گه مه که وه ده ستیان کرد به له وه رو هه لبه ز دا به ز. کاتی که حه سو پیی زانی، ده هری بوو، داسه که ی ده ستی ره بزنه کان هه لاندو بۆ خۆشی به جنیودان غاری دایه لای بزنه کان.

حه مه د له جیتی خۆی نه ده بزوت و هه روا ته ماشای حه سو ی ده کرد.

وه ختی که حه سو به هه زار زه همت و هانکه هانک بزنه کانی له که ردی ده رکرد، چاری به کورپه گه یه که هوت که راماره و ته ماشای ده کا. تی گه یشت نهو کورپه شوانی بزنه کانه. نیدی به ته واری له دین ده رچوو. بزنه کانی به جی هیشته، داسه که ی هه لگرته وه په لاماری کورپه که ی دا. له رقان که فی ده پرژاندو جنیوی ده دان:

"بیژووی حه رامزاده، نهو بزنه سه گباب ختیوانته ته واری نهو ده غله یان تیک وه دراوه و بۆ خۆشت هه روا راهه ستاوی و تیپانه وه راماری؟... راهه سه با بتگه می هه تا وات به گۆری بابت دا بریه نم که هه تا ماری روو له م نیتو نه که یه وه..."

منداله که له جیتی خۆی نه ده بزوت و هه روا چاری له حه سو وه بریبوو. به لأم حه سو بهر خه یاله که منداله که لیتی ده ترسی و راده کا، به بهر غاردانه وه داده هاته وهو خپه به ردی له ده ستان خۆشی کۆده کردنه وه که پیی دا بدا.

حه سو سات به سات له کورپه که نیزی که و نیزی که تر ده بووه وه، که چی کورپه که هه روا له جیتی خۆی چه قیبوو و مووی لسه نه ده بزوت... کورپه گه هه لته هات. حه سو خۆی گه یانندی و قۆلی گرت. ده یویست به ده سه که داسه که ی له سه ری راکیشی، به لأم وه که ده ستی وشک بووی. نهو ده ستی هه لتی هینابوو، نه هاته وه خواری و ده سه که ی دیکه شی قۆلی به ردا:

"نه تۆی حه مه د؟... نه تۆی کورپم؟... له کوئی بووی؟... هه موو که س پیی ابوو مردووی..."

پیره پیاو هه ناسه ی سوار ببوو، نه ی توانی به پیوه راهه ستی. ناچار هه ل تروشکا و دانیشته. له پشته ملی تا وه سووت و له سه رو چاری ئاره ق هه لده رژا. له و نیتوه دا دووباره بزنه کان به نیتو مهزراکه وه ربوون.

حهسۆ شیتلم:

"ههراکه هه مههده. غارده... بزنه کان ده رکه, خه ریکن گه نه که ی ویران ده کهن..."

حه مهده که هه تا نه و کاته وه که په یکه ریکی بی گیان راوه ستابوو و جووله ی نه ده کرد, له نه کاو ده ره پری و خیرا بزنه کانی ده رکردو بۆ لایه کی دیکه ی لی خورین. پاشان دووباره هاته وه لای ههسۆ و دانیشته.

حهسۆ شیتلم:

"چووبوویه کوئی رۆله گیان?... هه موو دنیات له دوا گه ران... گوتیان هه تمه ن له چۆمی که وتروه خنکاوه... هینده ی نه ماوه نه و دایکه به سته زمانه ت له تاوان دیق بکا... هه یچ له فکری دایکت دا نه بووی?..."

حه مهده دانیشته بوو و کوشم هه لاتیبوو. چه نه که ی هاویشته بووه سه ر گۆپاله که ی و مه ته قی له خۆی بریبوو.

حهسۆ پرسی:

"نه و بزنانه هی کین؟"

حه مهده نه زاری هه لپچری و نه جووله ی کرد.

حهسۆ:

"له گه ل تۆمه هه مهده... نه و بزنانه هی کین?..."

حه مهده به زه حمه ت زاری کرده وه به نابه دلی وه لایمی دایه وه:

"هی سه مانن... له گوندی "که سه"."

حهسۆ:

"پیاوی چاکه... و دوایه له سه ری رۆیشته:

"باشه رۆله گیان, تۆ که نیازه ت بوو رابکه ی بۆ به دایکتت نه گوت... ده زانم له دهستی نه و عه بدی یه بی ناموسه کیردت گه یبووه سه ر ئیسه کان. به لام هه ق وابوو به دایکتت گوتبایه که ده ته وی رابکه ی."

حه مهده وه ختیک گوتی له ناوی عه بدی بوو, دهستی ههسۆی گرت و پارایه وه:

"بۆ خاتری خوا مام ههسۆ, به کهس مه لئ هه مهده بۆته شوانی مام سه له مان. نه گه ر به

گوتی عه بدی خان بگاته وه, به دوام دا دئ, ده مه باته وه له بن داران دا ده مکۆژی."

"کهس ناتوانی هه یچت لی بکا... شیتته, تۆ دایکه که ته ت کوشته... دایکت بووه ته

چنگیک ئیسه ک و پیتست."

دوای نهم قسه یه حسۆ هه لستار بئ ئه وهی شتیکی دیکه بلئی چوه وه بهر کهردی و دهستی به دروینه کرده وه. حسۆ خیرا خیرا گهغی ده دروو. دهنگی خسه خشی داسه کهی ده گه یشته بهر گوئی همه دیش. حسۆ ههروه خت پشتی ده کهوته ژان، داسه کهی داده ناو، تاویک دهستی له کار هه لده گرت، دهستی به پشتیه وه ده گرت، پشتی راست ده کرده وه تاویک ته ماشای دوری ده کرد، نه جار سه رله نوئ دهستی ده کرده وه به دروینه. همه دیش له نیزیک کهردی راهه ستابوو. بئ ئه وهی مووی لئ ببزوئ، چاوی بریبوو حسۆ.

خۆر به ره که له پۆ شوژ بووه وه. سیبهره کان له بهر هه تاوی ئیوارئ دریژ بوونه وه. همه د سه بریکی هه تاوی کرد. خۆر سوور هه لگه رابوو. گیاوگۆل نیوه هه تاو و نیوه سیبهر شه پۆلیان ده دا. همه د بئ ئه وهی ناگای له خۆی بئ، به چند شه قاو خۆی گه یانده لای حسۆ. حسۆ خیرا خیرا داسی ده وه شانند. کاتیك گه یشته لای حسۆ، دلئی ته په ته پ لئی ده دا. حسۆ به دهنگی خشی هه نگاوه کانی سه ری هه لپری و چاوی پئی کهوت. حسۆ له وه ده مه و ئیواره یه دا به و ناره که له سه روچاوی هه لده رژا، ره ش دیار بوو. چاویان پئیک کهوت. حسۆ به ماندوویی له چاوه کانی همه ده وه راما. همه د سه ری داخست و چند هه نگاوی دیکه ی به ره وه حسۆ هه لئینه وه وه دهستی گرت:

"مام حسۆ، بیکه به خاتری خواو پیغه مبه ر، به هیچ کهس مه لئ که منت دیوه. به دایکیشم مه لئ."

پاشان دهستی حسۆی به ردا، بئ ئه وهی ئاوپر وه دوای خۆی بداته وه، غاری داو خۆی گه یانده وه بزنه کان.

کاتیك گه یشته وه ته پۆلکه ی خه نه یی، خۆر ناوا ببوو. همه د شه لالئی ناره ق بوو. دیار نه بوو بۆچی همه د له نه کاو دلخۆش ده بوو و پاش تاویک دلئی ته نگ ده بووه وه. گه یشته سه ر لوتکه ی ته پۆلکه که. له وئ را چاوی بریه مه زرایه ک که زۆر دوور، له نیزیک کۆما خاکیه که دیار بوو. له نیوه راستی مه زراکه دا هیشتا تارماییه کی چکۆله به دی ده کرا.

کاتیك حسۆ گه یشته وه نیو دئ، زه رده خه نه یه ک له سه ر لیوانی دیار بوو. وه ک ئه وهی شتیك بزانی و نه یه وه ئ به کهسی بلئ، وه ختی وابوو له په نای که سئیک راده وه ستاو زه رده خه نه یه کی ده هاتئ. کهس تئیی نه ده گه یشت. نه و، راسته رئ چوه مائی دوونه ...

دوونه له بهر ده رگا دانیشتبوو که حسۆ په یدا بوو. حسۆ ته ماشای دوونه ی ده کردو پی ده که نی. دوونه هیچ له م وه زعه حالی نه بوو.

حەسۆ بۆخۆی پیاویکی دەم بە پیتکەنین نەبوو. کەم کەس پیتکەنینی لەسەر لیتوانی دیتیبوو. سەری لەم و لەویش نەدەدا. هەتا ئەمەڕۆ سەری دوونەشی نەدابوو. ئەو، هەمۆو رۆژێ لە مالتێ را راستەپێ دەچوو مەزراو لە مەزراش را یە کەسەر دەهاتەوه مالتێ. ئەو رۆژانە کە نەش دەچوو مەزرا، حەسۆ لەبەر دەرگای مالتێ بە بێدەنگی لەسەر حەسیرێک دادەنیشت. دەسحێب، یان بادی و کەوچک و تەشیی لە داری کاج دروست دەکردو بە چەقۆ دەینەخشاندن.

حەسۆ هەروا تەماشای دوونەیی دەکردو پێدەکەنی و هیچی نەدەگوت. دوونەش لەم وەزەعە تێمابوو، نەیدەزانی بلتێ چی. یەک دوو جار هەتستاو دانیشتەوهو سەرەنجام گوتی:

"بەخێر بێی کاک حەسۆ، فەرموو دانیشە."

حەسۆ وای نیشان دا کە گوتیی لێنەبووهو هەروا بە بێدەنگی زەرەدی دەهاتی. دوونە دووبارە خولقی کرد:

"بۆ دانانیشی کاک حەسۆ؟..."

زەرەدەخەنەیی حەسۆ راوەستاو لەسەرەخۆ گوتی:

"دوونە... دوونە..."

دوونە هەمۆو گیانی بوو بە گوتی. حەسۆ لەسەری رۆیشت:

"مزگینیم دەوێ دوونە... مزگینیم دەوێ."

دوونە پیتکەنی و پاشان وەپەلەقاژە کەوت. دوونە دەلەرزێ:

"مزگینیت لەسەر چاوه کاتم کاکە گیان!"

حەسۆ:

"ئەمەڕۆ کۆرە کەتم دی دوونە!"

دوونە نەیتوانی هیچ بلتێ، زمانی گیرابوو. وشک ببوو.

حەسۆ درێژەیی پێدا:

"ئەمەڕۆ کۆرە کەت هاتە کن من، ماشەللا گەورە بووه... قەلەویش بووه..."

دوونە نالاندی:

"دەبەر زارت مرم کاک حەسۆ، مزگینیت لەسەر چاوم، لەسەر سەرم."

دوونە باوەری نەدەکرد، تاوێک بێدەنگ بوو، سەرلەنوێ دەستی پێ کردەوه:

"تۆ خوايه، دهبر زارت مرم كاك حسۆ... بهراستيته؟... مزگينيت لهسەر چاوه كاتم، لهسەر سهرم كاك حسۆ!"

پاشان دانيشتن و حسۆ نهوهی ديتبووی بۆ دوونهی گيڤرايهوه. دوونه له خۆشيان حالتی نهبوو. لهم سهري ژووره كهوه دهچوه نهوسهري و دهگهرايهوه. سهعاتيك پاشتر نهو خهبرههی حسۆ هينابووی دهماودهم له نيۆ ناوييدا دهگهرا. ژن و پياو و پيرو لاو و مندال هه موو له مالتی دوونه خپ بپوونهوه، شۆقی مانگه شهو دهپژايه سهربانی سواخ كراو و نهو خهلكه كه له دهوري مالتی دوونه كۆ بپوونهوه. خهلك كهوتبوونه باس و خواس و جم و جۆل. نهو ههراو ههنگامهو تيكهوه هاويشتنه له نهكاو مات بوو. ئیدی كهس قسهی نهده كرد. هه موو سهريان بۆ لای شيمال وهرگيڤرا. سوارتيك نيزيك دهكهوتهوه. رهختی زیني ئهسپه كهی له بهر تيشکی مانگ ده دره وشايهوه. سوار نيزيك بووهوه. دري به ناپۆرای خهلك دا. له نيۆهراستيان جلهوی ئهسپه كهی كيشاو راوهستا.

هاواری كرد:

"دوونه دوونه."

دهنگی كزه لۆکی ژنيك له نيۆ ناپۆرايه كه وهلامی دايهوه:

"فهرموو عهبدی خان..."

"خه بهر يكم بيستوه، راسته دوونه؟"

دوونه هات و له پيش لمبۆزی ئهسپه كه راوهستا:

"حسۆ شيلم حه مه دی ديوه. نهو خهبرهی بۆ هيتاوم."

عهبدی خان:

"كوا نهو شيلمه؟... له هه ر كوي يه كه بيته ئيره."

له نيۆ خهلكه كه دا بوو به جم و جۆل:

"حسۆ ليڤه نيه..."

"حسۆ كهنگی هاتۆته نيۆ خهلك، ههتا ئيستا بي..."

"دنیا خهرايی حسۆ له مالتی نايهته دهر."

خان دهستووری دا:

"له هه ر كوي يه كه بي هينن."

ههتا ههسۆيان هيتنا، هيچ كهس مهتقى ليوه نههات. پاش تاوتيك ههسۆيان هيتنا. كراس و دهريپيهكى سيبى له بهر دابوون. دوو كهس پيليان گرتبوو، به راكيتش راكيتش دهيان هيتنايه لاي عهبدى خان. ههسۆ خۆى رادهپسكاوت و جنيتوى دهدان:

"ئاخر چ سندانتيك له سهري داوون، كه بهم نيوه شهوه نايه لئن خه لئك بجهوى؟... چيتان له من دهوى قورمساغينه؟... بۆ له كوتم نابنهوه؟..."

عهبدى خان:

"نه من داوام كردى."

ههسۆ نهرمى كرده وهو داى نهواند:

"بى شهرفانه، بۆ پيم نالين خان كارى پيته؟..."

پاشان روى كرده خان:

"تكايه ليم ببوره خان!"

عهبدى خان پرسى:

"ههسۆ، ده لئين نه مپۆ كورپى دوونهت ديوه..."

ههسۆ:

"به لئى خان... به دوونه شم گوت."

خان:

"ئىستا بۆم بگيروهه بزاتم."

كاتتيك ههسۆ دهستى به گيترانهوه كرد، خه لئك له دهورى هالان. ههسۆ هه موو به سه رهاته كهى بى كهم و زياد گيترايه وه، ته نانهت باسى شهوشى كرد كه چۆنى داس ره بزنه كان هالاندوه و چۆن ويستوييه به دهسكه داسه كهى له سهري هه مه د راكيتشى.

عهبدى خان له دين ده رجوو:

"ئاوا سلهمان... پيارى من فريو ده دهى و ده يكهى به شوانى خۆت؟ نه مه يه كهم جارت

نيه كه پى له به رهى خۆت زياتر راده كيشى... باشه، ههتا به خزمهتت ده گهم... له بيرت نه چى... شه هه ر شه و جه نابى سلهمان كه سه ييه يه!..."

ههسۆ:

"به لئى خان!"

عهبدى خان بانگى دوونهى كرد:

"دوونە، دوونە، سبەینى دەچم دەي ھېنمەوہ."
نەمەي گوت و ناوژەنگيى لە ئەسپەكەي داو خەلك لە دواوہ بۆلەيەكيان لىھات..."

عەبدىخان كە بە چوارنال ئەسپى لىنگ دەدا. لەبەر دەرگاي مالى سلەمان راىگرت:
"سلەمان!... سلەمان!..."
سلەمان لە مالى بوو. ھاتەدەرى. كاتىك چارى بە عەبدىخان كەوت، رەنگى بە
رووانوہ نەما.

عەبدىخان ئەسپەكەي بۆ لاي سلەمان دەنگ دا. كاتىك لىنى نيزىك كەوتەوہ، لەسەر
ئەسپەكەي داھاتەوہو گوتى:

"خەجالەت نايەوہ سلەمان؟... شەرم ناكەي؟... وات لىھاتوہ نان خۆرەكانى
من فرىو بەي؟... ئافەرىم سلەمان... پياوى زۆر لە تۆ پياوتر تا ئىستا نەيان وىراوہ
قەرە لە قەرەي من بەدەن... ئى لە تۆ مل ئەستورترىش نەيان توانيوہ بە دەورى مالى
عەبدىخان دا بىن. ئىستا تۆ شەرم لەو رىشە سپىيەت ناكەي و نان خۆرەكانى من
فرىو دەدەي؟."

سلەمان:

"خان، ئىستا دابەزە... فەرموو بھەسيوہ، ھەتا بۆت باس بکەم."

عەبدىخان:

"پىت لە مالى نانيم. پىم بلن ئەو ھەتيوہ لە كويە؟"

سلەمان:

"تۆ خۆت ماندوو مەكە خان، بۆخۆم ئىستا دەچم دەي ھېنمەوہ."

عەبدىخان:

"نەخەير، غەمى منت نەبى. جىيەكەيم نىشان بەدە."

سلەمان مىلى بەلاوہ نا:

"باشە خان، فەرموو بپۆين."

سلەمان كەوتە پىش ئەسپەكەو وەرئ كەوتن. ھەتا گەيشتنە ميگەل نە سلەمان قسەي
كردو نە عەبدىخان.

کاتیك گه‌یشتن، حمەد لەبن بەردیك دانیشتبوو و له فکروه چوو بوو. حمەد وهختیك چاری کردن هه‌ستا هاته لایان. حمەد له دیتنی عەبدی‌خان هیچ نەشه‌مزاو وەسەرخی نەهینا. چاری به چاری سلەمان کەوت. قسەیه‌کیان نەکرد، بە‌لام له چاری سلەمان دا که ملی بە‌لاوه نابوو، دە‌خویندرا‌یه‌وه که دە‌لێ: "چ بکه‌م حمەد، هیچم له دە‌بست نایه."

عەبدی‌خان یه‌ك دوو هه‌نگاو نەسپه‌که‌ی بۆ لای حمەد لێ‌خوړی:
"پێش که‌وه."

حمەد بێ‌ نه‌وه‌ی قسەیه‌ك بکا، وه‌پێشی کەوت. ملی به‌ نێو شانانی دا رۆ‌چوو‌بوو. لای نی‌وه‌رۆ‌یه‌ بوو که عەبدی‌خان به‌سواری و حمەد به‌ پێیان گه‌یشتنه‌وه‌ ناوایی. له‌ ریگا نە عەبدی‌خان شتیکی پرسیبوو، نە حمەد هیچی گوتیبوو، بە‌لام له‌ ته‌واوی ریگا‌دا حمەد له‌وه‌ دەر‌سا که عەبدی‌خان له‌ پشت‌ه‌وه‌‌را وه‌بەر چنگه‌ نە‌سپانی بداو بی‌پلێشینیته‌وه‌. حمەد شاره‌زای نا‌کاری عەبدی‌خان بوو.

له‌بەر‌ده‌رکی مائی دوونه عەبدی‌خان جله‌وی نەسپه‌که‌ی راکێشا. راوه‌ستان. عەبدی‌خان نە‌راندی:
"دوونه، دوونه... وه‌ره‌ توتکه‌ سه‌گه‌که‌ت وه‌رگه‌ه."

کاتیك دوونه له‌ ژوورێ هاته‌ده‌ر، عەبدی‌خان نەسپه‌که‌ی لینگ داو دوور که‌وته‌وه‌. وهختیك دوونه چاری به‌ حمەد کەوت، به‌ شیوه‌ن و گریان خۆی گه‌یان‌دێ و له‌ نامی‌زی گرت. ورده‌ ورده‌ خه‌لکی ئاوه‌دانیش پێیان زانی. وردو درشت له‌ ده‌وری مائی دوونه کۆبوونه‌وه‌. هه‌موویان ده‌وری حمەدی‌ان دابوو و لێیان ده‌پرسی:

"له‌ کوی بوی حمەد؟"

"حمەد نه‌وه‌ تۆی؟"

حمەد سه‌ری داخستبوو، هیچی نە‌ده‌گوت. ورده‌ ورده‌ خه‌لک بلاوه‌یان کردو رۆ‌یشتن.

(۵)

حه‌مه‌د گولّه گه‌غه‌کانیشی خر کرده‌وه. کاتیک دروینه‌یان ده‌کرد، بارانیک باریبوو لاسکی گه‌غه‌که‌ی پیکه‌وه نووساندبوو. نیستا نه‌م لاسکه گه‌غانه توژیکیان لی‌هه‌ل‌ده‌ستا وه‌ک خاکه خه‌لووزی ره‌ش. حه‌مه‌د که له به‌ری به‌یانی‌یه‌وه کی‌شهی کردبوو، وا ره‌ش ببوو، نه‌ت ده‌ناسی‌یه‌وه. ته‌نیا ددانی سپی ده‌چوون. کاتیک کاری حه‌مه‌د ته‌واو بوو، کلۆشه‌که له نیو جۆخینه‌که‌دا ببوه ته‌پۆلکه‌یه‌کی زه‌لام.

حه‌مه‌د ماندوو بوو. چوو له‌بهر هه‌تاو له‌سه‌ر گازی پشتی راکشا. میرووله له‌نیو کلۆشه‌که ده‌هاتنه‌ده‌رو به‌ره‌و جیگایه‌کی دوور له دوا‌ی یه‌کتر دا قه‌تاره‌یان ده‌به‌ست. حه‌مه‌د قۆلی له‌سه‌ر چاوانی درژی کردو ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌روا له‌سه‌ر پشتی راکشا.

چه‌ند رۆژ بوو کاری ده‌کرد. له پیش دا به‌ته‌نی گه‌غه‌که‌ی دروو بووه‌وه. مه‌زراکه‌ی له‌ک له‌ک چه‌شه‌یان پر له چه‌قله‌شینکه بوو. پاشان له‌گه‌ل‌دایکی گه‌غه‌که‌یان به‌ست و خریان کرده‌وه، نه‌جار گی‌ره‌یان کرد... گی‌ره‌ کرده‌که چه‌ندین رۆژی کی‌شا. حه‌مه‌د هی‌ند کز ببوو، ته‌نیا چنگیک نیسک و پیست مابووه‌وه... ده‌م و چاوی چرچ ببوون... پیستی شل ببوو... له‌بهر هه‌تاوی ره‌ش داگیرسابوو، لاروومه‌ت و چاوه‌کانی ده‌قوول‌که‌وتبوون...

نه‌و بارگینه‌ی جه‌نجه‌ره‌که‌ی راده‌کی‌شا، که‌میک له‌ولاتر به‌ ده‌وری جۆخینه‌که‌دا ده‌سوورا. نه‌وحه‌یوانه نه‌وه‌نده له‌ر بوو که په‌راسوی ده‌ژمیردران... پیر بوو... له‌وانه بوو پازده سالی‌ش زیاتر بی. می‌ش له سه‌روچاوی هه‌لا‌بوون. راست له نیوه‌پراستی ملیشی برینه پسکه‌یه‌ک هه‌بوو. چلک و کیم و خوینتاو له‌و برینه هه‌ل‌چۆرابوو و توژی خه‌رمانیشی لی‌نیشتبوو. می‌شه ره‌شکه‌ی زل له‌سه‌ر نه‌و برینه ده‌نیستن و هه‌ل‌ده‌فرینه‌وه.

لای نیوه‌رژیه بوو. همه‌د تهنیشتا و تهنیشتی کرد. دهستی به نیوچاوانی دا هیناو مستیک ناره‌قی رهش له نیوچاوان و ده‌مو چاوی هه‌له‌رژایه سر زه‌وی.

لاسکه گه‌غه‌کان له همه‌مو چی‌یه‌ک و هه‌ها له‌بهر تیشکی هه‌تا و ده‌بریسکانه‌وه، چاویان له‌بهر هه‌له‌نده‌هات. ههر له‌و شوینه که لیتی خه‌وت‌بوو له پشت سه‌مه‌له‌که‌وه سه‌یرتکی بارگینه‌که‌ی کرد. چهند له‌ک له‌ک له‌دوری بارگینه‌که ده‌فرین. نه‌و له‌ ته‌ماشای له‌ک له‌که‌کان دا نو‌قم ببوو. به‌ده‌ستیش رینگای میرووله‌کانی به‌ست. میرووله‌کان به‌سهر دهستی دا تی‌په‌رین.

به‌زه‌حمت توانی راست بیته‌وه و دانیشی. سهری وه‌نه‌ژنۆی راستی کردو له‌فکره‌وه چوو. پاش ماوه‌یه‌ک وه‌خۆ هاته‌وه. دهستی له‌سهر زه‌وی داداو له‌سهره‌خۆ هه‌لستا. میرووله‌به‌سهر شان و مل و سه‌روچاوی دا ده‌هاتن و ده‌چوون. میرووله‌کانی له‌سه‌روچاوی کردنه‌وه و فریتی دان. بارگینه‌که له‌په‌نا چله‌دردووکیتک راوه‌ستا‌بوو. له‌تۆزو خۆل دا ون ببوو، و خه‌ریک بوو لاقیتکی پی‌شه‌وه‌ی ده‌لسته‌وه.

به‌زۆر بارگینه‌که‌ی هینایه‌وه سهر جو‌خین و جه‌نجه‌ره‌که‌ی پی‌وه به‌سته‌وه. هه‌یوانی به‌سته‌زمان هیتزی نه‌بوو به‌سهر سه‌مه‌له‌که‌دا بسورپی. همه‌د له‌جه‌نجه‌ره‌که‌هاته‌ خوارو هه‌ولی دا به‌پیشان له‌گه‌له‌ بارگینه‌که به‌سهر سه‌مه‌له‌که‌دا بگه‌رپی. بارگین جار به‌جار له‌په‌ ده‌که‌وت و له‌نیو کلۆشه‌که‌دا ده‌خه‌وت. همه‌د زۆری به‌زه‌یی به‌م هه‌یوانه‌دا ده‌هاته‌وه. به‌لام نه‌ی‌ده‌زانی چ‌بکا. بارگین ناره‌قی ده‌رکردبوو و سه‌رتاپای له‌شی له‌تۆزی دا ره‌ش داگیرابوو. به‌جو‌ریک پشوی سوار ببوو که به‌ستران و کرانه‌وه‌ی قه‌وه‌زه‌ی سنگ و په‌راسوه‌کانی به‌چاو ده‌بینرا. هه‌موو لمبۆز و سنگ و ملی هه‌یوانه‌که له‌که‌فی دا ون ببوون. همه‌دیش شه‌لالی ناره‌ق بوو. له‌سه‌رتاپای له‌شی همه‌دۆک و بارگینه‌که‌ی ناره‌ق هه‌له‌ده‌چۆرا. ناره‌ق ده‌چوه‌ه چاویانه‌وه‌و چاویان ده‌برژایه‌وه. بۆنی مروه‌ی مه‌زرای شه‌داریش به‌ری هه‌ناسه‌یانی ده‌گرت.

پاش نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک به‌که‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌وه به‌دوری جو‌خینه‌که‌دا گه‌ران، کلۆشی خه‌رمانه‌که‌شکاو له‌سهر زه‌وی پان بووه‌وه.

نیستا گیتیه‌که‌ ناسانتر بوو. سه‌مه‌له‌که له‌ژیر چه‌رخه‌ جه‌نجه‌ره‌که‌دا به‌قرچه‌قرج تیک ده‌شکاو ورد ده‌بوو.

لای نیوه‌رژیه کلۆشه‌که‌ ته‌واو ورد ببوو. لاسکه‌کان دانیان پی‌وه نه‌مابوو و بریسکه‌یان ده‌دا. نیستا تۆزتکی وردو ره‌نگ زی‌ترین به‌نارامی له‌ژیر چه‌رخه‌ جه‌نجه‌ره‌که به‌رز ده‌بووه‌وه. نه‌م تۆزه ده‌چوه‌ه نیو چاوی همه‌ده‌وه‌و چاوه‌کانیی ده‌برژانده‌وه. نه‌م تۆزه بۆنیتکی له‌ده‌هات، بۆنی شتیکه‌ی سو‌تاو.

لهولاتر پياويك گهغهكهى لهسەر جۆخينئ خړ ده كردهوه. لهولای ویش بهك دوو كس ديار بوون كه جهنجهريان لئ دهخوړی. لهمانه زياتر له سهرتاسهري نهم دهشته هزار به هزاره دا شتيك نه ده بينرا.

زارو ليتوی هممه د له گهرمان وشك ببوون. بارگينه كه شى لمبۆزى گه يانده بووه سهر گوتيزينگى و وهك كه لاک به دهوړی جۆخينه كه دا ده سووړا.

هممه د لهسەر جهنجهره كه دانيشتبوو، و له فكران راچووبوو. ته ماشاى هيچ جئ به كيشى نه ده كرد. لهك لهك له نيزيك و دهوړوبهري خهرمانه كه چه رخيان ده دان. هممه د خهوى لئ كه وتبوو.

بارگين جارو بار لمبۆزى له نيتو خويانه كه راده كردو چنگيك سه مه لئى ده جوى. به لام چونكه بئ وازو لاواز بوو، سه مه له كه به لالغاوى دا ده هاته وه خوار.

هممه د باكى به هيچ شتيك نه بوو. هه تاو له سه رى ده دا. جارتيكيان لهسەر جهنجهره كه هه ستاو ته ماشايه كى دووړى، لای ناوه دانئى كرد. هه تا چاو پر ده كا هيچ ديار نه بوو. ددانى ده چه ره وه بردن و له بن ليتوانه وه گوتى:

"نه دايكه م!..."

قه رار بوو دايكى ناوى بؤ بيتئ، زارى وشك ببوو. دووباره به نه سپايى لهسەر جهنجهره كه دانيشته وه. بارگينه كه راه ستاو لمبۆزى له خويانه كه رۆكرد، به لام هممه د فكرى له جئ به كى ديكه بوو. پاش ماوه بهك پئى زانى و هه وساره كه ي راكيشا:

"هه بها... گيان، هه بها..."

ميشووله لهسەر برينى حه يوانه كه ده نيشتن. بارگين به نارامى و بئ حالى كلكى راده وه شانده. به لام ميتشووله به خه ياليشيان دا نه ده هات.

هممه د به قه لسى و نيگه رانئيه وه لهسەر جهنجهره كه هه ستا. رووى بؤ لای ناوه دانى وه رگيترا. لهسەر دپروه لانه كه را سه ريك ديار بوو. تاويك دواتر دايكى ناسى و قه لسى و نيگه رانئيه كه ي بوو به خؤشحالى.

دايكى كه له نارهق دا شه لال ببوو، به هه ناسه سوارى پئ پئچه ي نيورپوژئى حه مه دى دانا. وهك نه وه ده چوو ده ستى دريژتر بووين، ده گه يشتنه سه ر زهوى.

دايك:

"چت كرده كوړم، كاره كه ت سووكتر بووه؟"

حه مه د:

"هه مورو گه نه كه م كيشاوه و گيره م كردوه."

دايك:

"باش ورد بووه؟"

حه مه د:

"تهرئ، خه راپ نيه."

گوزه له ناوه كه م له دايكی وهرگرت و تينگی پيوه نا. نه وه نده به نيشتيای ده خواره ده وه كه ناو به لالتيوانی دا هه لده رژاو بهرۆك و سنگ و تهنانه ت لاق و له تهر بيشی تهر ده كرد.

دايك:

"دابهزه حه مه د، دابهزه كورم، نه تۆ پارووه نانيتك بچۆ، نه من جه نجه ره كه لئ ده خورم." ههوساری بارگينه كه م وه ده ست دايكی داو بۆخۆی له بهر سيپهري در دوو كينك دانيشت. پي پيچه كه م كرد وه، پياو زو خويی تيدا بوو. دۆدانه كه ش دۆی تيدا بوو. جاميكي دۆ تئ كرد. پاش نان خواردن له بن سيپهري در دوو كۆ راكشا. له پشتين بهر وه خواری له بهر هه تاو بوو. خهوی لئ كه وت.

وه ختيك وه خه بهر هات، ئيواره بوو، چاری راگوشين و غاری دابه سهر جۆخين.

حه مه د:

"دابه گيان، ماندوو بووی، وانیه؟... زۆر ماندوو بووی؟"

دايكی سه ری به لاره ناو به ده نگيكي خه ماوی به وه جوابی دابه وه:

"وه ره سوار به كورم."

دوو رۆژ دواتر خه رمانه كه يان شه ن كراو سوور بوو. رۆژی چواره م سووره كه يان كه و كرد. ده نكه گه نه كان له بهر هه تاو ده تروسكانه وه. نه و رۆژه نه يان تواني خه رمانه كه هه لگرن. گه نه كه له سه ر جۆخين مايه وه. هۆيه كه شي نه وه بوو كه هيشتا عه بدی خان نه هه تا بوو ملكانه كه م بهرئ.

نه و شه وه حه مه د و دايكی هه تا به يانی له گه ل ته پويان مل به مله يان كردو ئيشكيان له خه رمانه كه كيشا. سه بينئ هه تاو گه رم بوو، به لام عه بدی خان ديار نه بوو. بوو به نيه ره پۆ ديسان پهيدا نه بوو. لای ئيواری بوو كه خۆی و سئ كه س له پياوه كانی به سواری نه سپ هاتن. نه سپی پياوه كان جه و اليان پيوه بوون. دوونه له ديتنی سه رو چاری ترسا. زۆر له ميژ بوو له نيزي كه وه ده ی ناسی. ده م و چاری دوونه كه وه ك چه رميكي ره ش و چه رله و ك ده چون، چه ر ترو گرژتر بوون.

عەبدیخان بە دەست هەلته‌کاندن بانگی دوونەى کرد. دەستوورى بە پیاوه‌کانیشی دا:
سى بۆ ئیتمە, يەك بۆ دوونە."

دوونە داوینى خانى بادا:

"نەكەى خان, روحت بى... زستانى له برسان دەمرين... دەبەر بەرى پىيانت مرم خان."
"بەخۆرايى مەگرى دوونە... هەقى خۆتت دەدەمى."

دوونە نالاندی:

"هەقى من سى يەكە خان."

خان لەسەر نەسپەكەى را بۆ لای دوونە داهاته‌وه, تەماشایەكى چاوه‌کانیى کردو پرسى:
"جووتەكە كۆى كێردوویە دوونە؟"

دوونە:

"من كێردوومە خان!."

"پیاوه‌کانى من یارمەتییان داوى یان نا؟"

"بەلێ خان!."

"دوونە گۆی بگرە پیتت بلیتم."

ئىستا بە كۆرەكەت بلی جارێكى دیکە نەكا پرڤاو بچن لەلای سلەمان بپیتە شوان."
دوونە سپى بوو. خان نەسپەكەى دەنگ داو رۆیشت. دوونە هەر ئەوه‌ندهى پى‌كرا, لە
پشته‌وهى هاوار بکا:

"بە قەرەواشت بى خان, قەزات لە من كەوئى, روحم پى بکە."

پیاوه‌کانى خان دەستیان کرد بە پیتوان. سى كیلە بۆ خان و كیلەیهك بۆ دوونە... بەشى
خان زۆرو زۆرتەر بوو, بەشى دوونەش كەم و كەمتر بوو بە كۆیه‌كى چكۆله.
دوونە تەماشایەكى ئەو كۆگەمەى کرد كە جەواڵە‌کانیان لى‌پەر دە‌کردو دەستى کرد بە
توك کردن:

"رەببى لە گەرۆوت نەچیتتە خوار... ئىشە‌للا دەیدەى بە دوكتۆرو دەرمان... خوايه
هەمووى بەدى بە شووتى و لەبن سەرتى دانىتى."

پیاوه‌کانى خان بەشى ئەویان لەو جەواڵانە کرد كە هینابوویان.

هیچ کامی‌کیان زارى هەل‌نەپچرى و هیچیان بە دوونە نەگوت. هەموویان وەك پەدیکەریكى
بى‌گیان رەق ببوون و قسەیه‌کیان نەدە‌کرد.

حه‌مه‌د هات و له په‌نای دایکی دانیش‌ت. له نیو‌ئو جو‌خینه تۆزای‌یه کۆیه‌کی چکۆله گه‌نم مابووه‌وه. به‌لام ماوه‌یه‌ک له‌مه‌ویه‌ر چند زۆر بوو. هه‌مه‌د سه‌یرتیکي گه‌غه‌که‌و سه‌یرتیکي دایکیتی کرد. هه‌مه‌د وه‌ک تاوانباران بیده‌نگ دانیش‌ت‌بوو.

دایک:

"ئه‌وده‌م که تۆی له مالتی سله‌مانی را هینایه‌وه، لئی نه‌دای من پیم سه‌یر بوو. به‌لام نیستا تیده‌گه‌م بۆچی بژیوی نی‌مه‌ی بری... کافری خوانه‌ناس..."

هه‌مه‌د پیشی گریان‌ی خۆی پێ نه‌گیراو ده‌ستی کرد به هه‌نیسک دان:

"خه‌تای منه..."

دایک به هه‌موو هیزی خۆی کوره‌که‌ی له نامیز گرت و به خۆیه‌وه گوشتی:

"چ بکه‌ین، ده‌سه‌لات چیه هه‌مه‌دی خۆم؟"

هه‌مه‌د:

"ئه‌دی زستانێ؟"

دایک:

"نهم زستانه!..."

له پاشان دایکیشی له بانگی گریانیتي دا:

"خۆزگه باوکت مابایه، نه‌گه‌ر باوکت مابایه..."

(۶)

تاقە مانگایەکیان ھەبوو. مانگاکیان نەمسال زابوو. گوئیلكە نیریکی لەبەر بوو... نەگەر ھەمەدۆك جینگای تاقە کیلەگەنیتیکی زەوی ھەبووایە، بە تاسەوہ چارەپروانی سالی دواتر دەبوو کە دیسان مانگاکیان بزۆ و گوئیلكە نیریکی دیکە ی بێن.

گوئیلكە نیریکی کە لەوانەبوو سالی دواتر بێن، وەك خەیاڵیک لەمیشکی ھەمەد دا دەجولا. بەراستی چەند خۆش بوو: ھەردوو گوئیلك پێکەوہ گەورە دەبوون... دەبوونە جووتە گایەکی شاخ کەوانی لە نیتو زەوی و زاریکی ھەزار بە ھەزاردا... جوانەگا تۆرن و بە زوویی و بە ناسانی نایەنە بەر نیر. بەلام نەگەر ھەوسەلەت ھەبێ و لەگەڵیان لەسەرەخۆ بی، زوو فێر دەبن و بەستەزمانانە وا رام دەبن، دەبنە بەرخی دەستەمۆ... نەگەر زەوی درووەلانە لیتی مەترسە... نەگەر ھەموو سالیکی بیکیتی، چەقلە شینکە سالیکی دەپۆیتەوہ، سالی دواتریش سەر ھەل دەداتەوہ، بەلام سالی سێھەم خاشەپر دەبێ... ھەر ئەوئەندە دەوی زەوی یەکە ھی خۆت بێ.

تووی گوئیلكە ساوا لە رۆژەکانی ھەوہل دا کە تازە بوو، سووریکی مەیلەو تاریکە. بەلام دوايە رەنگی زەرد دەبێ و ئەمجار دەبیتە خەنەییکی تاریک.

تووی گوئیکیانی وەك مەخمەر نەرمە. نەگەر پیاو دەست بەسەر گوئی گوئیلكە ساوادا بێنێ، ھەست بە لەرزەییکی فینک و نەرم و لەزەتیکی شیرین دەکا.

جی گوئیلكە ساوا لە مائە ھەزارەکانی لادێ، لە نیزیکی ناگردان و لە تەنیشت جی خەوی لادیییەکانە. لە ژیر گوئیلكە ساوا دۆشەکیک لە گیای نەرم و پر گلووی بەھاران رادەخرێ. مائەکان پر دەبن لە بۆنی گلووی بەھاری و گیاو ریخ و گوئیلكە ساوا... بۆنی گوئیلكە ساوا شتیکی وەك بۆنی شیری کال.

گوڻلڪه ساوا پاييزان گهوره دهبي. نهودهه جڳاڪهي دهگڙي و دهچته ڪن گوڻلپارهڪان.
دوونه سڻ مانگهي بههاري بهسهر برد، بي نهوهي هوشي بهسهر گوڻلڪه ساواڪهوه بي و
ناگاي لتي بي. نهگهر خهم و خهفتهي هممهده نهبوويه، گوڻلڪه ساوايهڪه له مائي دا وهڪ
گلوڪه سوورهي بههاري دهبوو به مايهي شادي و خوشيي ژيانيان.

مائي هممهدهو نهوان تهنيا ژوورتيڪه، ژوورتيڪي قورو بهرد... بهرزايي ديواي ژوورهڪهيان
له تهختي ژوورتيڪي را تهنيا ميتيڪه...

هيچ خانويهڪي ديڇ خڙ لهبر باراني پاييز راناگري، دلڙيه دهڪا. له ديڇ دا تهنيا خانوي
هممهدهو نهوان بوو كه لهو بارانهدا دلڙيهي نهدهکرد.

بابي هممهده ماوهيهڪ پيش مردني چوو بوو له "ساري چاغشاك" گلي هيٺابوو، و
سهربانهڪهي پي سواخ کردبوو. گلي ساري چاغشاك شتيڪي ديڪهيه، هيچ وهڪ نهو گلنه
رهش و نهزڙڪ و پر چرپ و چالنه ناچي كه نيٺه ديتوومانه. نهو گلنه وهڪ دهنڪي بلوور
وايهو له هممو رهنگيٽڪ دهنوٽني. زهرده سوورو بنهوشيو ناسماني و سهوز... ههر
رهنگيٽڪ بهوي. نهو گلنه نهگهر گيرايهوه دهبيته قورتيڪي توندو خهست. سهرباني مائي
هممهدهو نهوان بهو قوره سواخ کرابوو. بڙيه بانهڪهيان لهڙي تيشڪي ههتاودا بريسڪهي
دهداو رهنگاوهنگ ديار بوو.

سهرانسهری هاوين داڪ و کوپ به گيانه مهرگي ڪاريان کردبوو... له گهلاڙپڙاني پاييز
دا هاتنهوه نيٺو ماله پر دهردو بهلاڪهيان. نهوڪاته وهبيريان هاتنهوه كه گوڻلڪيٽڪيان ههيه.
گوڻلڪهڪهيان به تهواوي لهبير چووبووهوه، نيٺستا گوڻلڪه ساواڪهيان تهواويٽڪ گهوره ببوو.
داڪ موورهيهڪي گهوهي به ناگرهوه نابوو. له دهري ههوري رهش لهجنوبهوه بهرهو شمال
دهڙيشتن. نهختيڪ دواتر ژوورهڪهيان به بريسڪهيهڪ روون بووهوه. بليٽسه ناگرهڪان له نيٺو
ناگردانهڪه تيڪ ههلهدهنگرتن. لهو کاتهدها هممهده هاتنهوه مائي. دهستي سوور ههلهگهرايون.
لهبر ناگرهڪه دانيسٽ. مانگاڪهيان له پشتهوهي ژوورهڪه نوستبوو، ڪاويڙي دهکرد.
مانگايهڪه بي خهم لتي كهوتبوو. تفاقيان له پيش دانابوو، بهلام نهيهدهخوارد. له قورڙينيڪي
ديڪهي ژوورهڪه ڪايان رڙکردبوو.

هممهده ههستاو چوو سهری مانگاڪهي دا. گوڻلڪهڪه لهسهر سهری داڪي راههستابوو.
هممهده گوڻي گرت. گوڻلڪهڪه نهوهي پي خوش نهبوو. به قهلسي سهری وهگيٽراو رای کرد،
چوو لهولاي داڪي راههستا. هممهده زهردهخهنيهڪي هاتن.

دایک:

"نەو وەختی تۆ لە ماڵ نەبووی، "فندق" نەم گوتلکەم لە دۆلی "نالچیلی" بوو. بە شەری تاریک زۆری لێ گەرام هەتا فندقم لە بن درێووکیەک دۆزیهوه. بەستەزمانە زابوو. خەریک بوو گوتلکەم دەلستەوه. لە پێش دا نەیدەهێشت لێیان نزیك بمهوه، هەتا ناخەری گوتلکەم لە نامیزێ کردو هینامهوه."

حەمەد:

"چەند گەوره بووه؟"

دایک:

"نەدی ماشەللا."

پاشان بێدەنگ بوون. نەیان توانی تەماشای یە کتر بکەن. هەردووکیان سەریان داخستبوو، چاویان بریپووه نەو خەلوزانە کە لە نێو ناوڕگە کەدا دەگەشانهوهو پریشکیان داوێشت.

دایک:

"چارمان نیه، دەبێ بێدەینی... ئارده کەمان خەریکە تەواو دەبێ."

حەمەد مەتقی نەکرد.

دایک:

"بۆخۆت عەبدیخان دەناسی. لێمان توورەبیه. نەگەر درەنگی بۆ بەرین، بەخۆزایی لە دەستان دەردێنی. نەودەم ناتوانین هەتا هاوینی رای کێشین."

حەمەد دیسان بێدەنگ بوو.

دایک:

"چارەبە کمان نیه حەمەده، دەبێ بێدەینی... نەو هەلاتنەمی تۆ پەشتی شکاندین."

حەمەد بە نارامی سەری هەلپری و تەماشای دایکی کرد. چاوی پر بوون لە ناو، گوتی:

"منی کردووتە بیانوو دایه گیان، نەگەر منیش نەبوایم بیانوویەکی دیکەم دەدۆزیهوه."

دایک:

"نەدی رۆلەم، دەی دۆزیهوه... نەم خوا نەناسه دوژمنی بابە هەژاره کەشت بوو."

هەردووکیان ناوریان وەسەر مانگا کە دایهوه. مانگا کە رەنگ خەنەبی و قەلەو بوو.

نێوچاوانیشی چەند خالی تێدابوون.

زستان داهاات. بەفر گەیشته نەژنویان. دوانیوه رۆیان تاریکه. دایک لە میژ بوو مەنجەلە

مسه ره شه کەمی وەسەر ناوڕ نابوو. لەو کاتەدا جەننەت وەژوور کەوت.

دوونه:

"فهرموو دانیشه خات جهننهت, فهرموو دانیشه."

جهننهت ههناسهیهکی ههلکیشاو گوئی:

"داده نیشم خوشکئی, داده نیشم."

خات جهننهت له سووچیک دانیشته و دهستی پئی کرد:

"له بهیانییهوه تا نیستا مالّ به مالّ گهراوم خوشکه دوونه. مالّ نهماوه رووی تی نه کمم. بیستم ئیوهش گهفتان نهماوه... ده ئین جۆیه کهشتان تهواو بووه. ئیمهش ههوتوویه که جهواله کهمان بهتالّ بووه. نه مسالّ گهغه کهمان باش نه بوو خوشکه دوونه, بهلام هی ئیوه خهراپ نه بوو. میترده کهشم ههه جییهکی پئی شک دههات و هومیدی پئی بوو سهری تی ههل کرد, بهلام بئ سوود بوو..."

خات جهننهت چاوی بهو ناوه کهوت که له مهغهله کهدا له سهه ناگر ده کوئی:

"چ لئ ده ئیتی خوشکئی؟"

خات جهننهت لهو پرسیاوه مه بهستیکی هه بوو.

دوونه پیکه نینینکی ساردی هاته سهه لیوان:

"ناوه وه سههرم ناوه بکوئی."

خات جهننهت به سهه سوپرمانه وه پرسی:

"هیچتان نهماوه؟"

دوونه:

"ههه چی هه مانه له سهه نهه ناگرهیه."

خات جهننهت:

"باشه, خوشکه دوونه ده تهوئ چ بکهی؟"

دوونه:

"خوا ده زانی خوشکئی!."

جهننهت:

"بۆچی ناچیه کن مسته فای؟"

دوونه:

"ده چه کنی خوشکئی, بهلام ده زانم نه ویش نیهتی."

چەند رۆژ بوو بەفرو باو بۆران گالەى دەکرد. لەبەر كەرەسیسە چاوەهەلنەدەهات. ئەو سەگانه كە هەمیشە لە كووجەو كۆلانان دەگەران، یەكیشیان دیار نەبوو. دەتگوت چۆلگەیه... هەموو دینشینەكان دەرگایان داخستبوو و لە تەواوی ناواییدا زیندەوەر نەدەجوولا. هەرکەس لە مالتی مانگیهکی هەبوو، تفاقەكەشی هەبوو. كەس كاری بە كەس نەبوو.

دوونەش دەرگا نەمابوو لیتی نەدا، ناشنا نەمابوو سەری بە مالتی دا نەكا.

دە رۆژ دەبوو دوونە لە هەموو جێیەك تەمابراو ببوو، بەلام لە دلتی خۆی دا دەیگوت: "ئەگەر بېشمرم ناچمە دەرکی عەبدیخان." هەموو سالتیکیش وەزەكە هەر وا بوو. نیوی خەلكی ناوایی برسی دەبوون و دەچوونە دەرکی عەبدی خان.

دوونە نەى توانی لەوە زیاتر خۆی راگرێ. ئەگەر هەر بۆخۆی بووایە، بە هیچ قیمەتێك نەدەچووە دەرکی عەبدیخان، بەلام كۆرەكەى چی؟"

چەند رۆژە حەمەد مەتەق لە زاری نەهاتووەتەدەر. سوورایی لە روومەت و لێوەكانی دا نایبێرێ. لێوی وەك كاغەز تەنك بوون. روخساری رەنگی مردووانی لێنیشتووە. ئەگەر لە قوژبێنك دانیشی، هەتا خۆرئاوا لە جێی خۆی نابزوی. هەمیشە سەری لەنێو دەستانی دەگرێ و لەگژ فەكران را دەچێ. هەموو هەناسەو ژیان و رق و خۆشەویستی و ترس و هێزی لە چاوانی دا كۆ بووئەتەو. لە چاوەكانی دا جار بەجار بریسكەیهك بە قەدەر نووكی دەرزى هەلەدەبێ و دەكوژیتەو. ئەم بریسكەیه تیزو بەكارە. ئەمە بریسكەیهكە پیاو لیتی دەترسێ، چونكە بەسامە. لە چاوی ئەو پلینگەش دا كە خۆی مات داووە خەریكە نامبازی دوژمنی خۆی بێ، رەنگە هەر ئەم بریسكەیه هەل بێ و بكوژیتەو.

ئەم بریسكەیه لە كوێو دەئێ؟ رەنگە لە سروشتەو هاتبێ... بەلام راستیەكەى ئەوێه كە ئەم بریسكەیه لە ئەشكەنجەو نازارو دەردو بەلایەكەو هاتووە كە دەوری حەمەدیان داو. ئێستا سالتیکە ئەم بریسكەیه هاتووە لە چاوی حەمەدۆك دا هێلانەى كردووە. ئەگینا پێشتر، چاوەكانی پر بوون لە تیشكى پاكیو خۆشحالییەكى مندالانە.

هەورى رەش و تاریك لە ناسمان كۆدەبوونەووە دەسووران. لە پێش مالتی عەبدیخان ناپۆرایەك لە دینشینەكان بە بەرگی دەست چن و پوواووە كۆ ببوونەووە لە سەرمان پالیان وێك داوو، كوشم هەلەتیبوون و دەلەرزین. تەنیا یەكێكیان دوور لە ناپۆرایەكە بە تەنیا لە قوژبێنك راوەستاوو. ئەو یەكەش دوونە بوو. هەموو چاوەرێ بوون عەبدیخان دەرگا بكتاوەو بە دەردو مەرگیان رابگا. لەو كاتەدا دەرگا كرایەو. عەبدیخان بە ریشتیكى بزانەو دەسحیپێكى دەنك گەورەو كۆلۆنێكى تووكە و شترەو دەرگای كردووە:

"ديسان برسیتانه؟..."

ناپۆرای دئ نشینه کان متهقی لیوه نه هات. عهبدی خان چاری به دوونه کهوت که دور له هه مووان له سووچیک راوه ستابوو. نه راندی:

"دوونه، دوونه... نه تۆ به چ ریهک دا هاتووی هه به وئ دا برۆوه مالتی خۆت. دهنکه گه میك چیه نات ده می دوونه... ههتا نه مپۆ کهس نه یوتراوه له م دئییه، له ده رکی من بر اوو بیته شوانی که سیکی دیکه... هیچ کهس له نان خۆره کائم نه یان و تراوه کاری وا بکهن، دوونه... نهو سه ریزووییه هه کوری تۆ کردوویه دوونه... باشتره تۆ بگه رتیه وهو بچیه وه مالتی."

پاشان رووی کرده نه وانی دیکه:

"ئیه به دوام دا وهرن."

دهستی له گیرفانی شه لواره فش و فۆله که می را کردو چه پکه کللیکی ده رهینسا. ده فته ریکیشی له گیرفانی چاکه ته که می ده رهیناو رویشت.

پاش تاویک دوونه وه خۆی هاته وهو به زه حمهت بانگی خانی کرد:

"خان، نهو، هه مووی بسته مندالیکه... مه یه له برسی بین خان!"

خان راوه ستا، رووی کرده دوونه. خه لکه کهش راوه ستان.

خان:

"دوونه باشت گوئی لی بی... لهو رۆژه خۆم ناسیوه، هیچ کهس نه یوتوانیوه له ناسیاب چه شه رابکاو بچیه دئییه کی دیکه بیته شوان... له مه ولاش کهس ناتوانی کاری وا بکا... نه تۆ له رتی خۆت برۆ، بچۆوه مالتی دوونه!"

کاتیك عهبدی خان ده رگای عه مباری کرده وه، بۆنی گه رم و تۆزایی گه نم هاته ده ری. خان له پیش عه مباری راوه ستاو رووی له دئ نشینه کان کرد:

"باشتان گوئی لی بی. هیچ کهستان ههقی نه دهنکه گه میك بدا به دوونه. دوونه ده بی له برسان بری... ههتا نه مپۆ هیچ کهس له ناسیاب چه شه له برسان نه مردوه، به لام دوونه ده بی بری، یان نه گه ر شتیکی هه یه ده بی بیفرۆشی... نه گه ر بیسم یه کیکتان گه می داوه به دوونه، یه که یه ک پیتانه وه ده گه ریم و نهو گه می به قه رزم داوئی لیتان ده ستینه وه... حالی بوون چیم گوت؟"

دئ نشینه کان:

"به شی خۆمان ناکا ههتا بیده بین به دوونه..."

"به شی خۆمان ناکا..."

"چما همموری چنده ههتا بهشی دوونهشی لئیدهین."
 قیژهی ژنیکیش له پشتهوه بیسترا:
 "با نهی هیشتا کوره کهی رابکا..."
 همموریان به کۆله ناردو چیتودان و گه نم و جۆوه چوونهوه مال.
 ناش لهوسه ری ناوایی، کهمیک لهولای پیره چنار بوو. شانسی "سمایل گوئی پراو" ی ناشهوان
 ههستابووه.
 لای نیواری له همموو ماله کان بۆنی نانی گرم و تازه ههله دهستا.

"دورموش عهلی" راست شهست سال ته مهنیه تی. به خۆه ترین بیای ناسیاب چه شهیه و وه
 چناری پیر ساغ و به نیسکه. سهرو روومه تی زهلام و چاوه کانی چکۆلهن. به هممو عومری خۆی
 کهوشی له پهی نه کردوه. پیستی نهستوو رو رهش و قه لشت قه لشتی بهری پیتی کاری کهوشی بۆ دهکا.
 لاقی زۆر گهورهن. گهوره ترین کهوشی دنیا ی بۆ بیته له پیتهوه ناچی. ته نانهت کاله ی لاقی ویش
 وه دهست ناکه وی. بهلام نه گهر پیتی خۆش بی، ده توانی کاله له پهی بکا. نه گهر کهسیتک لهو باره یهوه
 پرسیری لئیک، وه لامیتک وه رنا گرتیه وه... دورموش عهلی ته نیا جنیوتیک ده داو ده پرا.
 ژنیک ههویری ده شیلا، یه کیتک نهنگوتکی ده گرتن، یه کیتک نانی ده کردو یه کیتک
 له سهر سیل ده پراژاند. نانی نهستوو زهردو سووری سیل له لای راستی نانکه ره که
 ههله چنابوو.

عهلی، یه که دوو نانی به نیشتیاوه خواردن. پاشان چاری پر بوون و رووی کرده خیتزانی:
 "ژنه که، نانه کهم به گهروو دا ناچی."

خیتزانی به سه رسوپمانه وه پرسی:

"بۆچی عهلی؟ چ قهوماوه؟"

عهلی:

"خه می ژن ومندالتی برابیمه... نهت دی شه عهبدی یه خوانه ناسه چی لئیکردن؟..."

دوینن یه که دنکیشی گه نم نه دانی."

ژنه:

"بهسته زمانانه... نه گهر برابیم مابایه..."

عەلى:

"عەبدى بە ھەمووى ئىمەشى گوتە كە..."

ژنە:

"بىستومە چى گوتە..."

عەلى:

"ئاخر چۆن وا دەبى، لە دىيەكى وا گەورەدا دوو كەس لە برسان بىرن و كەسبىش بە خەيالى دا نەيە؟..."

عەلى توورە بوو، دەينەرانىد. دەنگى دەگەيشتە نەوسەرى ئاوايى. پاشان رووى كرده خىزانى:

"ھەستە ژنە كە... ھەستە بوخچەيەك لەم نانە وەپيچە... توورە كەيە كيش پىر كە لە ئارد. دەمەوى بىبەم بۆ ژن و مندالى برايمى."

ژنە لەبەر نانى ھەلستا، دەست و داوينى خۆى تەكاندن.

عەلى بە بوخچە نان و توورە كە ئاردەوە وەك دارىكى پىر لك و بەر، بە گورجىو بە خۆشحالى لە مالى و دەركەوت. كاتىك گەيشتە بەر دەرگاي مالى دوونە، كەمىك ئارام ببووەو.

عەلى بانگى كرد:

"دوونە، دوونە... دەرگام لىبەكەو."

دوونەو كوپەكەى لەبەر ئاگرى دامركاوى خۆيان كز دامابوون. بەرد بزوتبايە، ئەوان نەدەبزوتتن.

عەلى چەند جارى دىكەش بانگى كرد:

"دوونە، دوونە..."

دوونە پاش ماوھەيەك وەخۆ ھاتەو و دەنگەكەى بىست. خۆى كۆكردەو و ھەلستا. بە بىوازي دەرگاي كردهو:

"فەرموو كاعەلى."

عەلى:

"ھىندەت بانگ دەكەم بۆ جواب نادەيەو كچى؟"

دوونە:

"وەرە ژوورئ كاعەلى."

عەلی داھاتەو و چووە ژووری. پرسی:

"ناگردانە کەتان بۆ کوژاوەتەرە؟..."

هەر ئەو بریسکەییە جاران، وەك نووکی دەرزی هاتبوو و لە چاوەکانی ھەمەدا دەدرەوشایەو. کاتێک سیمای باوکانەو رووی بە پێکەنینی عەلیی چاوپێکەوت، ئەو بریسکەییە لە چاوی دا نەما.

عەلی بوخچەکەیی دانا:

"خو کەریمە."

دوونە:

"خو کەریمە کاعەلی."

عەلی:

"دیارە رەق بوویەو دوونە... پروانە کوپەکەش رەق بووەتەرە... بۆچی ناگرەکە ھەڵناکە؟..."

دوونە تەماشایەکی وشکی ئاورەکەیی کرد:

"کوژاوەتەرە؟... ھیچ ھوسەلەم نەبوو."

دوونە دوو بڕ داری لە ئاورەکە نا. ئاورەکە ھەڵ بوو:

"ئەم عەبدییە خوانەناسە..."

کاتێک ھەمەدا ناوی عەبدییە ھاتە بەر گوێ، دیسان بریسکەکە لە چاوانی دا درەوشایەو.

عەلی:

"ھەرکەس ئەو بێ ناموسە بکوژی، دەستی شین دەبن... جینگای بەھەشت دەبێ... بابی

وا نەبوو، فکری لادیتیییەکانیشی ھەبوو."

پاش عەلی دووسێ کەسی دیکەش لە خەلکی ئاواپی ئازووخەیان بۆ دوونە ھێنا. عەبدیخان رووحیشی لەو کارە خەبەردار نەبوو. بەلام ھەمووی ئەو یارمەتییانە ھەر بەشی پازدە رۆژیان بوو.

دایک و کوپ دوو رۆژان برسی بوون. رۆژی سێھەم، دوونە بێ ئەوێ قسەیکە بکا، پەتینکی کردە ملی مانگیەکەو وەرپێ کەوت.

کاتێک دوونە مانگیەکەیی دەبردە دەری. ھەمەدا بانگی کرد:

"دایە!"

دوونه:

"چیه کوږی خۆم؟"

دوونه مانگاگهی لښخوږیو له بهر دهرکی مائی عهبدیخان راوهستا. گوئیلهکه که سهری له نیو لاتی دایکی راکردبوو، دهیخوږی.

دوونه ماوهیه که له بهر دهرگای مائی عهبدیخان مهحتهل بوو. دورسوون چاوی پښ کهوت و خهبری به خان دا. خان هاته دهرځ. دوونه سهری داخستبوو، ههلی نه ده پږی. چهنه که درتږو باریکه کهی ده له رزی. لپوه کانی وه که لپوی مندا لآن ویک هاتبوون و ده له رزین. هه موو گیانیسی هه له ده له رزی.

خان دهستیکی به پشتی مانگایه که دا هیناو گوتی:

"هیناوته بیفرۆشی دوونه؟"

دوونه پښ نه وهی سهری هه لپږی وه لآمی دایه وه:

"به لښ خان!"

عهبدیخان دهستووری به دورسوون دا:

"نهم مانگایه له خوشکت وه رگه و بیبه پشتیری."

له پاشان دهستی له گیرفانی راکرد، چه پکه کلیله کهی دهرهیناو گوتی:

"جهوالت هیناوه، خوشکن... "دهنگی دلسۆزانه و خوښه ویستانه بوو. دوونه وه لآمی دایه وه:

"به لښ خان!"

(۷)

لهو جي ٻي بهروو دهروئ، ڪم ڌاري ديڪه شين دهبي. لهو جوڙه جي ڀانه دهرودهشت و ڪيو و بهندن به ڌار بهروو داده پوڻي.

قهدى ڌار بهروو نهوى و نهستوره، لڪه ڪانىشى ڪورت و خهپه ٽولهن، دريڙاي لڪ و پوڻي ڌار بهروو نهويهه ڪمى ميٽرونيويٽڪه. گهلاڪانى سهوزو پر رهنڱ و چرو پرن. نهو ڌارانه نهوهنده توندو قايه چنڱ له زهوى گير دهڪن، دهليئي هيچ هيٽيڪ ناتوانى ههليان ڪهنى.

نهو خاڪمى بهرووى لى دهروئ خاڪيڪه نه زوڪ و سپى وه ڪيچ... دهليئي سوئندى خواردوه نههليئي هيچ ڌاريڪى ديڪه تخوونى مهلبه ندى وي بڪهوى.

مهوڌاي نيوان "ڪاديرلى" و "جيفجيك" هه مووى ته پوڻلڪهى چووك و گهورهيه. خاڪى نهو ته پوڻلڪانه ليوه ڌارو رهش و چهورو بهريڙهوه.

ليره باتلاغه له ميڙينه ڪانى چوڪوراوا ده بريڻهوه. باتلاغه ڪانى "ناغاجسيز" كهوتونه خورنواوى نهو ته پوڻلڪانهو خورهه لاتي نيره ڪاجستانه ڪانى تورپوسه. تهواوى نهو ته پوڻلڪانه له داويڻي را ههتا سهري داچيندراون. له خاڪى نهه دهوربه رهش دا بهروو دهروئ. بهلام ڌار بهرووه ڪانى نيره جوڙيڪى ديڪهن. وه ڪه نهو ڌار بهرووانهى نيڻه دهيان ناسين، قهه نهستوروه گري گري نين. نهو ڌار بهرووانه هيندهى سهروٽيڪ بليندن. لڪ و پوڻ و گهلايان سهوزاييه ڪى تهرو تازهيان لى دهباري. قهدى نهه ڌار بهرووانه وه قهدى سپيدار نهرمه. نهه ڌار بهرووانه له نيو دهغلو دان دا، نهڪ وه بهروو، بهلڪوو وه ڌاره ڪانى ديڪه تي هه لچوون.

درووه لاني چهقله شينڪه سهوزه، شينه... چله ڪانى چهقله شينڪه شه پوڻيڪ دهدهن وه ڪ شيرى سپى... سهرانسهرى نهو مهزرايه سهرله بهيانيان شهوئم ليٽى داوه. خاڪ و بهرديش

سەھۆل بەستوویەتی. لاق و لەتەری لە نێو درووەلان ھەلدەر ھەلدەر دەبوون. بەنیو ئەو درووەلانەدا جووتی لێدەخوڕی. سەرماي ئەو وەختانە سەختە.

لەبەر سپییە گەرما جەنجەری لێخوڕی. لەبەر سپییە گەرما سووتا. سێبەشی ئەو بەرھەمەیی بە چنگ و نینۆک لە بن گلی دەرھیتنابوو عەبدیخان لینی نەستاند.

عەبدیخان دوو بەش لە سێ بەشی بەرھەمی لە خەلکی دیکە دەستاندو بەشێکی بۆ ئەوان دادەنا، پاش ئەو سائە رقتیکی تاییبەتی لەوان داگرتبوو... ھەرجارەیی بیانوویەکی دەدۆزیو، ھەتا شل دەبوو ھەمەدی دەکوئاو زۆریشی جینیو پێدەدا.

زەوی ھەر جۆریک بێ، ھەموو شتێک چۆن برویتێ، ھەر واشی گەرە دەکاو پیتی دەگەینێ. ئەو لە خاکیکی نەزۆک و بێکەلک دا گەرە بوو و پێگەشت. ئەو بوو و ھەزارو یەک دەردوول... نەمی توانی زۆر ھەلێدا... شان و پیل و لاقەکانی ھەلیان نەدا. دەست و لاقی وەك نەمامیکی بێئاو وشك بوون.

خاکی رەقەنی ئەم وڵاتە ھەمەدیشی ھەر وەك دارەکان پێگەیاندبوو... لاروومەتی قوپیبوون. دەم و چاوی نەسەر بوون، نەسەریکی تاوہ گاز... نەگەر بە باشی لیتی ورد بایەو، پیت و ابوو داربەرپوویەکی ئەو مەلەبەندە دەبینی... سەخت و قایم، راست وەك داربەرپووەکانی ئەو مەلەبەندە کە توند چنگیان لە زەوی گیر کردو. ھەموو نەندامی لەشی زبرو وشك بوو، تەنیا لە نەندامیکی دا کە میتک تەراپی ما بوو... لیتوہەکانی ھیتشتا وەك لیتوی مندالان تەر و تازو سوور بوون... وەك لیتوی مندالان دەپشکووتن... وەك ئەو دەچوو کە ھەمیشە زەر دەخەنەبەك لەسەر لیتوانی نیشتبێ، زەر دەخەنەبەك کە لەگەڵ برسێتییو زبری یەكەمی دا رێك دەکەوت.

ھەمەدۆک نەمڕۆ خەریک بوو لە خۆشحالی بال بگرێ. دەھاتەدەر، لەبەر ھەتاو سوورپێکی دەداو دەچوو وە ژووری.

گیرفانی چاکتەکەمی کە لە قاچاخچیانی کرپیوو، دەسڕۆکەییەکی تیدا بوو. دەسڕۆکەکی بە شیتوہی جۆراوجۆر قەد دەکرد. جارێک لێکی دەکردو وەك تویی دەکردو جارێکیش ھەلی دەپیتجا. کلاوہ گەرگەرپی یەكەشی نوێ بوو. کلاوہ کەمی لەسەر دەنا. کاکۆلە رەش و دریشەکانی لەبن کلاوہ کە یەوہ دەھاتنەدەر و دەرژانە سەر نیوچاوانی. پاشان کاکۆلەکانی کۆ دەکردو، کلاوہ گەرگەرپی یەكەمی کە میتک لە پاشتر دادەناو دیسان تەماشای ناوینەمی دەکرد. بەلام بە دلی نەبوو. سەرلەنوێ کاکۆلە کەمی دەخستو و سەر نیوچاوانی، ناوای پێ جواتر بوو.

پانتۆلەكەشى نوئى بوو. دوو سال لەمەو بەر كړيپووى، بەلام هەتا ئەمەرز دەپىتى نەكردبوو. ئەمەرز يەكەم رۆژ بوو كە پانتۆلە نوئىيەكەى دەپى دەكرد.

چەند جوتى گۆرهوى دەپى دەكردن و داىدەنانەوه. چەندى گۆرهوى هەبوو! ئەو هەموو گۆرهوىيە؟...

دايكى لە گۆرهوى چنن دا لىنگەى نەبوو... جگە لەوه، لە گۆرهوى ميرزاييش دا كەس تاى نەدەكرد.

ناخر گۆرهوىيشى دەپى دەكرد، ئەويشى بەدل نەبوو، گۆرهوىيەكانى داكەندو لە سووچىكى دانان. لەبن چاوانەوه هەر ورياي دايكى بوو، چوو لە سىندووقەكە. سىندووقى كردهوه. بۆنى سىتو لاسوره لە سىندووقەكە هەل دەستا. چاوى بە گۆرهوىيەكى نەخشىن كەوت كە لە سووچىكى سىندووقەكە دا بوو. لەرزى. داهاستەوهو گۆرهوىيەكانى دەرهيئا. بۆنى سىتو لاسوره ژورهكەى پر كرد. كاتىك دەستى وە گۆرهوىيەكە كەوت، لەرزىنەكەى زياتر بوو. شتىك بە گەرمايى خوئىن بە نىو دلى دا تىپەرى. پىتى خۆش بوو... چەند گەرم، چەند خۆش و نەرم...

لە تاريكايى نىو سىندووقەكەدا، رەنگى گۆرهوىيەكان تاريك ديار بوو... گۆرهوىيەكانى دەرهيئاو بردن بەر هەتا... رەنگەكان لەبەر تيشكى هەتاو كرانهوهو گوليان كرد.

جارى وايە گۆرانىيەك دەبىسين... ئەم گۆرانىيە بە شوو جۆرىكەو بە رۆژ جۆرىكى دىكە... ئەم گۆرانىيە ئەگەر مندالتيك بىلنى تامىكى هەيو ئەگەر ژنىك بىلنى تامىكى دىكە... ئەم گۆرانىيە ئەگەر لاوتىك بىلنى جۆرىكەو ئەگەر پىرىك بىلنى جۆرىكى دىكە... ئەم گۆرانىيە لە كىتو جۆرىكەو لە دەشت و لىژەوارو دەريا جۆرىكى دىكە... تامى جۆراوجۆرى هەيو... سەرلەبەيانى جۆرىكەو نىوهرۆ و ئىواران جۆرىك و كاتى خۆرناواو ئەوانە جۆرىكى دىكە...

ئەم گۆرهوىيە نەخشىنانەش راست وەك ئەو گۆرانىيەن... بە گەرمايى گۆرانى چنراون... زەردو سوورهكەيان، سەوزو ناسمانى و نارنجىو شىنەكەو هەموو رەنگەكانيان تىكەل بوون و گەرمايى و نەرمايىيەكيان هەيو، هەر مەپرسە. ئەم گۆرهوىيەكانە بوونە شتىك وەك ئەوين، وەك خۆشەويستى...

ئەم گۆرهوىيە ئەوينە، ئەم گۆرهوىيە دايبىكى زۆر كۆنە. بەخۆرايى نىو وەختىك حەمەد دەستى لىدا، دەستى لەرزى... بەخۆرايى نىو كە وەختىك لەبەر هەتاو چاوى پىتى كەوت، شتىكى توندتر لە لەرزىن راي تەكاند. لەسەر ئەم جۆره گۆرهوىيەكانە نەخشى دوو بالئەندە

ده چنرئ... دوو بالنده كه دهن دووكيان پيټكهوه نوسانده، هر ده لټي يه كتر ماچ ده كهن... پاشان نه خشي دوو داري قهده باريك... هر كام لهم دارانه تهنيا گولټيكيان دهر كرده، گولټيكي زور گهوره... داره كان له تهنشت يه كتر چنراون و گوله كانيان رومه تيان پيټكهوه لكاندوه، هر وا بزانه خهريكن يه كترى ماچ ده كهن... پاشان به نيو نمو دوو داره دا ناوټيك تى ده په رى وهك چوړى شيرى. نم جوگه له چكولميه چند گابهردى سوورى لهم بهرو نموهر هن. چ رهنك و تيشكيكي جوان لهم ديمنه ههله ده ستى... ده لټي دنيايه كه پر له جم و جوړ كه له خوځى دا دټ و ده چى.

همه ده گوره وي يه كاني ده پى كرد. گوره وي يه كان ده گه يشتنه نه ژنوى. هه تا نه ژنوى دنيايهك گول و بالنده خهريكي ماچ و موچ بوون و جوگه و جويا تى ده په رين.

همه ده خوا خواى بوو خه جيچ بهم وه زعهوه بى بينى. بو لاي مالى خه جيچ و نه وان وه رى كهوت. خه جيچ له بهر دهركى مالى راوه ستا بوو. كاتيك همه دى دى، چاوه پيالهمى و جوانه كاني پيټكه نين. كاتيك شى نمو گوره وي يانه لى له پى دا دى كه بوخوځى بوى چنيسوون، ته واو كهيفى كرد.

همه ده سهرټك بهوى دا تى په رى و گه رايه وه بو نيو دى. كاتيك گه يشته وه بو نيو مال چيشته نكاو بوو. له سهر بهرديك دانيشته. چاوه رپى ده سته براكه مى بوو. پاش تاوټيك ده سته براكه مى هاته قوونه بانى.

دايك:

"گورينه زورتان پى نه چى... عهبدى خان پى بزاني كه چوونه شار روژگارتان رهش ده كا."

همه ده:

"پى نازانى."

هاواله كهى ناوى مسته فا بوو... كورى عه لى يه كه چهل... مسته فاش نم سال پى نابوه ته مهنى هه زده سالى.

زور له وه پيش ههردووكيان له سهر نموه كه شار چوځى يه كه، زورىان قسه كرد بوو، سهره نجام قهول و قه راريان دانابوو كه بچن و له نيزيكه وه بزنان شار چيه؟ شتيك دللى نهوانى بو لاي شار راده كيشا. هر نمو چوكووراوايه كه دورسوون بوى باس كرد بوون، نهوانى بو لاي شار راده كيشا.

راست دوو سال له مهويه ر نم برياره يان دابوو، به لام تا نه مړو نه يان توانيسوو جى يه جى بكنه. يه كه م شت كه برياره كه ياني نه وه نده وه درهنگ خستبوو، نموه بوو كه مسته فا له باركى و همه ده له دايكى و ههردووكيشيان له عهبدى خان ده ترسان.

سى روژ له مهويه ر بوو كه ههردووكيان مه سه له كه يان له گهل دايكى همه ده باس كرد.

دايك:

"چۆن دەتانەوئى بېچنە شار؟... لەم تەمەنەدا چۆن دەتوان بېچنە شار؟... ئەگەر
عەبدىخان پىنزانى چ دەكەن؟... بەخوا عەبدىخان بىيسىتتەو، ھەموومان لە ئاوايى
دەردەكا."

ھەمدە پارايەو.

دايك:

"ئابى..."

راستە گوتى "نا" بەلام ئەو "نا" يە لەسەر دلتى بوو بە گرى... ھەتا قسەكەى خۆى گۆرى:
"ئەگەر دەرىشى كردين چش، ئىتمەش..."

بەلام ئەو باسەيان بە باوكى مستەفا نەگوت. لەلاى ئەو گوتيان دەچىنە راوى گاكىئوى و
چەند شەوئىك لە چيا دەمىنەو.

زۆر لەمىژ بوو ئەوانە دەچوونە راوەكىئوى. ھەمدە لە تەواوى ئاوايىدا بۆ راوە كىئوى
لینگەى نەبوو. نەنگىئوئەك بوو دەرزىت بۆ داكرىبا، ھەلى دەگرت. ئەگەر عەلىيە كەچەل
ئەوانى بەو سەرو سىمايەو بەو وەزەو دەتبايە، دەسبەجى دەيزانى كە مەسەلەى راوەكىئوى لە
گۆرئى دا نىە. مستەفا ئەو تەفەنگەى كە بۆ راوى ھەلگرتبوو، داىە دەستى ھەمدە.

ئەو شەوە تا بەياني قسە نەما نەيكەن و خەيال پلاو نەما تىكى نەكەنەو. ئەو شەوە بە
ھىچ جۆر خەو نەچووە چاويان.

پىش دنيارووناك بوون، ھىشتا دۆست و دوژمن لىك نەدەكرانەو كە وەرئى كەوتن. وا توند
دەپۆششتا دەتگوت غار دەدەن. لەلاى خواوەرەرا شەنبايەكى نەرم و فىنك ھەلى كەردبوو.

ھەتا خۆر كەوت، نە قسەيان كەردو نە ماندوويان ھەساندەو:

ھەمدە لە نىزىك "ئىشىل توپراك" راوەستار پشويەكى دا:

"لە پاش ئىرە دەبى بگەينە" سارى بوغا" و دواى نەوئىش دەگەينە گوندى "ئاشان"، ئەگەر
لەوئىش تىپەرپىن دەگەينە "دىكىرلى"... شار لەولاى دىكىرلىيە..."

مستەفا:

"لەولاى دىكىرلى!..."

وەرئى كەوتن. ديسان دەتگوت رادەكەن. تاوئىك رادەوەستان، تەماشايەكى يەكتريان دەكەردو
پىدەكەنين و ديسان وەرئى دەكەوتنەو.

یەك تەكان ھەتا گوندى "سلىمانلى" رۆيشتن و لە پرده دارينه كەى پەناى گۆرستانى ئەوى
پەرىنەوه. كاتىك گەيشتنە "تورونلار" نيوەرۆ بوو.

ھەوا زۆر خۆش بوو، ھەنار تازە گولئى دابوو. خاك فەوى بوو. لەسەر ھەردى دانىشتن.
لەولای دارەنارەكەوه پىرەپىاویكى سەرو سنگ رووت و ماندوو و نارەق كەردوو كەلەگەت
دەرکەوت. تووكى تىك ھالآوى سنگى سىپى بوو. سىپىپاىەكەشى تىك ھالآو بوو. كۆلەكەى
دانایە سەر زەوى:

"ماندوو نەبن كورینە."

دەنگى مامە پىرە گرو وەك كوتك قورس بوو. ھەر كە دانىشت بوخچەپەكى لە كۆلەكەى
دەرھىناو كەردیەوه. بوخچەكەى چەند نانئى تەندوو رو پىوازىكى گەورەو كۆزىەك پەنیرى تىدا بوو.
پىرەپىاو بەر لەوہى دەست بە خواردن بكا، خولقى كردن:

"فەرموون لاوہكان."

حەمەد:

"نۆشى گىانت بىن."

مستەفا:

"نۆشى گىانت بىن."

پىرەپىاو:

"فەرموون پارووه نانئىك بھۆين."

حەمەد:

"نۆشى گىانت بىن."

مستەفا:

"نۆشى گىانت بىن."

پىرەپىاو زۆرى كىشە كرد.

حەمەد:

"ئىمە دەچىنە شار، لەوى دەخۆين."

مستەفا:

"ئىمە دەچىنە شار، لەوى دەخۆين."

پىرەپىاو:

"باشه، نه گهر و ابڼی هیچ. "پاشان زه زده یه کی کردو له سهری روښت:
"به لڼ، نانی شاری تامی کی دیکه ی هیه... به لام جاری زورتان ماوه بو شار."

حه مده د:

"تیمه له شاری ده خوین."

مسته فا:

"تیمه له شاری ده خوین."

نهو چومه ی له تنیشتیانوه بوو، به کف پرژاندن و غورهم به سهر بهره کان دا تی ده پهری
و ده روښت.

پیره پیاو هه روا که پارووی له دهم دا بوو گوتی:

"ده بڼ راست ملی نهو چومه بگرن و برژن. نم چومه راسته پرې ده روا هه تا ده گاته شار."

حه مده د:

"چما تو له گه ل تیمه نایه ی؟"

پیره پیاو:

"بوچی کورم... منیش ده چمه شار، به لام به پیتی نثوه ده رناچم."

حه مده هیچی نه گوت.

پیره پیاو نیورژه که ی ته واو کرد. بوخچه که ی توند به سته وهو گرتی دا. پاشان هه ستا چووه
سهر چومه که تینگی پتوه ناو تیر ناوی خواره وه. نه مجار هه ستایه وه، به پشته دهستی زارو
سمیلتی سرینه وهو هات دانیشت، قوتووه سیغاره زه لاهه که ی ده رهیناوی لیکه کرده وه. سیغاریکی
هینده ی قامکی خو ی نه ستوری هه لپیتچاوه دهستی کرد به لیدانی نهستی و به رد، هه تا
سهره نجام پووشووه که ی هه ل کرد. پووشووه که بوئینکی خو شی لسی به رز بووه وه. پاش نهوی
سیغاره که ی داگیرساند پالی وه دار هه ناریک داو پرسى:

"کورینه، نه تان گوت خه لکی کویتن؟"

حه مده د:

"خه لکی ناسیاب چه شمه."

مسته فا:

"خه لکی ناسیاب چه شمه."

پیره پیاو:

"تئگه‌یشتم، تئگه‌یشتم... له دئی ئەو ریش بزنه خوانه‌ناسه‌وه... ده‌لئین عەبدی ریش بزنی‌ش بۆتە خان و بە جۆری‌ک دە‌ماری لادی‌یی‌یه‌کان دە‌ردی‌نئی، هەر مە‌پرسە! ده‌لئین لادی‌یی‌یه‌کان وە‌ک کۆیلە دە‌خاتە ژێر بارو بئ پرسى ئەو، کەس ناتوانئ قامک له ناوئ رۆبکا... ده‌لئین هە‌تا عەبدی‌خان رازی نە‌بئ، کەس ناوئیرئ ژن بی‌نئ و کەس ناوئیرئ لاق له دئی بترازنئ... بیستوو‌مه ده‌لئین عەبدی‌خان خە‌لکی له‌بن داران دا دە‌کوژئ و هە‌موو سالی‌ش له ناسیاب چە‌شمە چە‌ند کەس له برسان زە‌لیل دە‌بن... ده‌لئین پادشای پینج دئی‌هه‌و کەس ناوئیرئ قسە له قسە‌ی بکا... دنیا‌یه‌کی سە‌یره... عەبدی ریش بزنی‌ش بو‌وته خان! هە‌م..."

پیره‌پیاو بە‌خۆی نە‌بوو، هەر پئ‌دە‌کە‌نی و دو‌ویاتی دە‌کرده‌وه:

"دنیا‌یه‌کی سە‌یره... عەبدی ریش بزنی‌ش بو‌وته خان! هە‌م..."

پاشان پینکە‌نینە‌کە‌ی برپه‌وه‌و پرسى:

"ئە‌و قسانە‌ی بیستوو‌من، راستن؟"

کو‌رە‌کان سە‌یرتکی یە‌کتریان کرد. هەر ئە‌و بریسکە‌یه‌ی وە‌ک نو‌وکە دە‌رزى سە‌رله‌نوئ هاتە‌وه‌و له چا‌وه‌کانی حە‌مه‌د دا دە‌رکە‌وت.

پیره‌پیاو کاتی‌ک دیتی کو‌رە‌کان داماون و هیچ نالئین، گوتی:

"ئە‌و دە‌ویت بابە‌ که پئی ده‌لئین عەبدی، ئە‌و دایک حیزه‌ که بو‌وته شی‌رو له گیانی لادی‌یی‌یه‌کان بە‌ر بو‌وه، له‌ کە‌روئشکیش ترسە‌نۆ‌کترە... ئە‌و، ژنە، ژن... پیاو نی‌ه... حە‌یف که مە‌مانان بە‌ بە‌رمانە‌وه نە‌ماوه، حە‌یف... ئە‌گەر زوو دە‌مزانی چ بئ‌شەرە‌فینکە، مشوورم دە‌خوارد... بە‌لام ئیدی مە‌مانان بە‌ بە‌رمانە‌وه نە‌ماوه... نا... وا... عەبدی‌خان!..."

پیره‌پیاو دو‌وبارە دە‌ستی کرد بە‌ پینکە‌نین:

"عەبدی ریش بزنی بو‌وته خان و ئی‌سدی‌عای پادشایە‌تیی پینج دئی دە‌کا!... خوئینی لادی‌یی‌یه‌کان دە‌مژئ! تف، تف، تف... تف، حە‌یف که زوو تئ‌گه‌یشتم چ حە‌رامزادە‌یه‌کی عەبدی... ئە‌گەر زوو دە‌مزانی، ئە‌ودە‌م دە‌ترانی چیت بە‌سەر دینم."

حە‌مه‌دو مستە‌فا پالیان وێ‌ک دا‌بوو، بە‌ جۆری‌ک تە‌ماشای مامە‌پیره‌یان دە‌کرد که وا بزانه‌ با‌وه‌ر بە‌ قسە‌کانی نا‌کە‌ن. له‌خۆ‌وه زە‌رده‌خە‌نمە‌ک هاتە‌ سەر لی‌وی مستە‌فا که پیره‌پیا‌وه‌کە‌ش هە‌ستی پئ‌کرد.

پیره‌پیاو:

"ئێ‌وه ره‌عیە‌تی عەبدی خانن؟... هە‌ی زە‌مانە... ئە‌و رۆ‌ژانە رۆ‌یشتن که خۆی دە‌خستە

بەر پینام!"

پاش نەم قسەيە، مستەفا بە ناشکرا پیتی پیتی کەنی. حەمەدیش نەقورچیتکی لە کەلە کەمی
مستەفا کوتا، واتە "ناگات لە خۆت بێ!"

پیرەپیاو نەمەشی هەست پین کرد:

"بەلین بزایم، تا نیتستا ناوی "نەحمەدەزله" تان بیستوه یان نا؟"

حەمەد:

"بەلێ، ناومان بیستوه."

پیرەپیاو بە قەلسی رووی کردە مستەفا:

"لەگەڵ تۆمە!... بیستوتە یان نا؟"

مستەفا:

"دیاره بیستوومه... چما کەس هەیه ناوی نەحمەدەزلهی بەر گوێ نەکەوتبێ..."

پیرەپیاو:

"رۆژتیکیان کە عەبدی بە "سیرینگیچ" دا تێدەپەری، کەوتبووه داوی دوو کەس لە
یاغیەکان... یاغیەکان عەبدی یان رووت کردبوو و ژنە کەشی یان بردبوو. ئەو خەبەرە بە من
گەینتتوه. عەبدی خۆشی هات و خۆی لەبەر پیتیانم هاویشت. من چووم ژنە کەیم وەرگرتەوهو
هینامهوهو وێم دایهوه، خۆزگه نەودهەم زانیبام چ جانەوه رێکی لێدەردەچێ... نەگەر نەودهەم
دەمزانی کە دەبیتە دوژمنی گیانی فەقیرۆ هەژاران!..."

نەحمەدە زله لەو کۆیتستانانەدا نەفسانەیک بوو. دایکان منداڵەکانیان بە ناوی
نەحمەدەزله ژیر دەکردهوه. نەحمەدەزله، هەرۆک ترسی دەخستە دلانەوه، نارامی و
خۆشهویستی ددانێ، ئەو توانیبوو ئەم دوو هەستە لە پەنای یەکتەر لەو کیتوانەدا بە
زیندوویی رابگرێ. هەر یاغیەیک نەتوانێ ئەو ترس و خۆشهویستی بە پەنای یەکتەر لە
دلان دا دروست بکا، ناتوانی لە سالتیک زیاتر لە کیتوهکان دا بژی. شتیکی ژیانی
یاغیەکان دەپاریژی، ترس و خۆشهویستی بە تەنیا زەبوونی یەو ترسی بە
تەنیاش رق و قینە.

ماوهی شازدە سالتی رەبەق نەحمەدە زله لووتیشی لە خۆین نەهاتبوو. نەحمەدەزله لە ماوهی
شازدە سالت یاغیەتیی خۆی دا، تەنیا نەفەرێکی کوشتبوو، نەویش پیاویک بوو کە وهختیک
نەحمەدەزله سەریاز ببوو، بە زۆر دەستی بۆ دایکی درێژ کردبوو... نەحمەدەزله کاتیک لە سەریازی
گەراپووهوهو ئەم خەبەرە بیستبوو، کابرای کوشتبوو و رووی لە کیتوان کردبوو. ئەو کابرایەش ناوی
حوسین خان بوو.

نه حمده زله چته نه بوو. له ناوچهی ژیر دهسلاتی شه ودا هیچ یاغیه کیش نهی ده ویرا چته بی بکا. نهو یه کیتک له دهوله منده قورسه کانی چوکوراواوی دهست نیشان ده کرد. له پاشان به یه کیتک له تفهنگچیه کانی دا وهلامی بو ده نارد که شه وندهی بو بنیرئ. نهو کهسهی دهسته تهی نهوی پن ده گه یشت، ده سبه چی نهو پولهی داواوی کرد بوو، بن کم و زیاد بوی ده نارد. به دریاوی چن دین سال یاغیه تیبی خوی هه رچند پوئیک له هه رکه سی ویستبوو، لئی وه رگرتبوو.

یاغیه کانی دیکه دهوله منده کانیا نازار ده دا، ده یان کورشتن، به لام زور وابوو هیچیان دهست نده کهوت و شه مانه ناچار بوون ره وه یه ک ژاندارمه به دوواوه بگه رینه وه چیی خویان. نه حمده زله نهو پولهی وه ری ده گرت خه ساری نده کرد. ناخر، له کتوی پوول به که لکی چی ده هات؟... نهو بهو پوله بو نهو نه خوشانهی له ناوچهی ژیر دهسلاتی خوی دا بوون، دهواو ده رمانی ده کپی، بو نه وانهی گاجووتیان نه بوو، گاجووت و بو نه وانهی نازووخه یان نه بوو، نازووخه یی ده کپی و بوی ده ناردن.

کاتیک به خشراو هاته وه ناوایی، لادیبیه کان له دورو نیزیکه وه چن دین روژه ری هاتن بو سهر دانی.

نه حمده زله دواي به خشرانی، گه رایه وه مالتی خوی و بیجگه له مه زراو سه بیله که ی خوی کاری به کهس نه بوو. ته نانهت میرووله یه کیشی نازار نده دا، به لام ههروه خت یه کیتک زولم و زوروا ناهه قیی لسه ده کرا، له دین ده رده چوو و به داخ و خه فته وه یادی روژانی رابردووی ده کرده وه. پاشانیش، وه که نه وه ی به خودا بشکیتته وه، بیده نگ ده بوو و پیکه نینی به خه فته خواردنی خوی ده هات...

نه حمده زله له دتی خویان دا له بیر خه لک چوو بو وه وه. کهس به بیریشی دا نده هات که نه حمده زله ماوه یان مردوه. نهو بو خه لکی دتهاتی خویان ببوه شتیکی ناسایی. نهو پیره پیاره ریش سپیه بو خه لکی دتهاتی خویان نیتر نهو نه حمده زله یه نه بوو که چن دین سال ناوچهی توورپوس ببوه مه لبه ندی شه رناختیوی نهو.

نه گه ر یاغیه که له کیتوان ناویانگی ده رده کرد، ده یان گوت: "یه کیتکه وه که نه حمده زله ..."

پیره پیاره رووی کرده مسته فا:

"شتیکت له باره ی نه حمده زله وه بیسته؟... ده زانی چ جو ره پیاوئیک بوو؟..."

مسته فا:

"بايم دهیگوت ههتا نه مړۆ پیاوی وهك نه حمده زله له نیو یاغییه كان دا لهم ولاته ههله نه كهوتوه... دهیگوت نه حمده زله بابی فقیرو هه ژاران بوو."

پیره پیاو:

"بۆی باس نه کردی كه به ژن و بالایی چ جور بوو، سهرو سیمای چۆن بوو؟"

مستهفا:

"بايم دهیگوت نه حمده زله پیاویك بوو وهك كیتو... كه له گهت و زیرو رهشتالو سمیل زل... بايم دیتبوی... دهیگوت نه حمده زله خالتيکی رهش و زهلامی له نیو چاوانی دا هه بوو... له چاوانی دا هه میسه بریسكهیهك دیار بوو. به تفهنگ دهرزی ههله ده گرت... به لئی... دهیگوت به تفهنگ پووله رهشكهی ههله ده گرت... بايم نه حمده زلهی دیتبوو."

پیره پیاو به دهنگینکی تهوساوییهوه پرسى:

"کئی بوو كه ژنی عبیدی خوانه ناسی له یاغییه كان نهستاندهوه و وئی دایهوه؟"

مستهفا:

"دهتهوی كئی بئ؟... چما خۆت نهت گوت كه تۆ بووی؟..."

پیره پیاو به داخیکهوه سهری راوه شانده:

"نه من نه بوم، نه من!..."

حه مده جوان ته ماشای سهروچاوی مامه پیره ی کرد. خالتيکی زهلام و سهوز راست له نیوان ههردوو برۆی دا هه بوو. خاله كه رهش نه بوو، سهوز بوو... لهوه بهدوا حه مده چاوی له چاری مامه پیره نه گوێزتهوه.

مستهفا به تهوسهوه گوتی:

"چما بۆخۆت نهت گوت كه نه تۆ ژنی عبیدیت له یاغییه كان نهستاندهوه؟..."

پیره پیاو:

"نا، نا... نه من نیم... نهو مردوه."

له پاش ئه م قسه یهش له سهر زهوی راکشاو کۆله کهی وه بن سهری دا.

مستهفا نقورچینکی له حه مده کوتا:

"ياللا با برۆین."

حه مده هیچی نه گوت. چاره کانی ههروا له سهروچاوی مامه پیره وه بریپوون. کاتیک

ویستیان وه پئی کهون، پیره پیاو چاره کانی هه لیتنا:

"باشه، خەریکن دەڕۆن؟"

حەمەد بە ئۆگراییهوه جوابی داپهوه:

"بەهیوای خوا."

مستەفا:

"بە هیوای خوا."

پیره‌پیاو:

"بۆن، بەخێرچن... خواتان لەگەڵ."

پاشان سەری لەسەر کۆڵەکەیی هەڵبێی و تەماشایەکی کردن و دواى ئەوهی وەرێ کەوتن، سەرلەنوێ سەری وەسەر کۆڵەکەیی کردەوه و چاری لەسەر یەك دانان.

ناو بە جۆش و خڕۆش تی دەپه‌پری. حەمەدو مستەفا هەتا کاجستانەکانی و شترمل قسەیه‌کیان نەکرد. نیوجاوانی حەمەد وەك ژەهرەمار تالّ بوو. هیندی جار لە خۆشحالییان دلتی دەهاتە جۆش. بەلام دیسان وەك خۆی لی دەهاتەوه. وا تالّ دەبوو دەتگوت هەورێکی رەش و بارانییه... حەمەد چەند جار بە دزییهوه سەیری مستەفای کرد. مستەفا سەرسورماو دیار بوو. پاش ئەوهی لە تەپۆلکەیه‌ك وەسەر کەوتن، حەمەد لەسەر بەردیک دانیشت. ماندوو بوو، لە نەکاو پێکەنی. مستەفا دەرفەتێکی دەست کەوتبوو کە قسە بکا:

"بەچی پێ دەکەنی؟"

حەمەد هەروا پێ دەکەنی.

مستەفا:

"بەچی پێ دەکەنی؟"

حەمەد خۆی گرتەوه:

"بە خوای خۆی بوو... ئەحمەدەزله بوو. دلم خەبەر دەدا کە خۆی بوو."

مستەفا:

"ئەرئ!!"

حەمەد:

"ئەرئ نیه... خۆی نەبێ کەسی دیکە نەبوو."

مستەفا:

"چی خۆی بوو؟... هیچ فەرقی لەگەڵ خەلکی دیکە نەبوو... زۆریش وەك باپیرم

دەچوو... ئەو پیره‌پیاوه کوئی وەك ئەحمەدەزله دەچوو؟"

حه مه د:

"چما خاله كەي نىوچاوانىت نەدى؟ ... راست لە نىوان ھەردوو برۆيانى دا بوو."

مستەفا:

"نا، نەمدى."

حه مه د:

"نەمن دىتم. راست لە نىوان برۆيانى دا خالىكى سەوزو زەلام ھەبوو."

مستەفا:

"نەمن نەمدى."

"چاوەکانى وەك نەستىرە دەدرەوشان."

"نەمن نەمدى."

"پىم وايە نەحمەدەزلە خۆى بوو... جگە لە نەحمەدەزلە ھىچ كەس نەبوو."

مستەفا:

"نەگەر نەحمەدەزلە ناوا بى، دنيا پرە لە نەحمەدەزلە."

حه مه د:

"چاوەکانى وەك بلىتسە برىسكەيان دەدا. چەند روخسارىكى جوانى ھەبوو... خۆزگە

باوكت دەيدى..."

وختىك بە قسە كردن گەيشتنە خوار تەپۆلكەكە، لە نەكاو گەيشتنە بەستىك. سووچىكى
ئەو بەستە پر بوو لە سپىدار. بە نىو سپىدارەكان دا چۆمىك بە قورت و پىچ تى دەپەرى. بە
درىژاى بەستەكە نەم چۆمە بە قورت و پىچە لەبەر ھەتاو برىسكەى دەھات. يەكەم جار بوو
دەيان دى چۆمىك بەو درىژى و قورت و پىچە بە نىو بەستىك دا تى دەپەرى و برىسكەى دى.

حه مه د:

"نىزىك بووينەو."

مستەفا:

"بە چ دەزانى؟"

حه مه د:

"دەلین چۆمەکانى چوگورواوا بە قورت و پىچن. پىم وايە نەم چۆمە "چۆمى ساوور"ە، نەم

سپىدارانەش دەبى ھى "ناشەدى" بن، ھى ناواى "گادىرلى" ... ناخر مام دورمووش واى نەگوت؟"

راویژی زاری حمەد نەختیک توند بوو. مستەفا وای زانی حمەد توورە بوو. حمەد وای زوو توورە نەدەبوو، بەلام ئەگەر توورە بوایە باسی سەر بوو... بۆیە مستەفا ویستی دلی حمەد بیئیتەوه جی:

"بەلێ، راستە... ئیترە دەبی چوکوراوا بی، ئیترە ئەو جۆریە که مام دورمووش باسی دەکرد، باشت لەبیر ماوه."

گەیشتنە "شاباپلی". چۆمی شاباپلی هەستابوو و ریەیک که بە دەم چۆمی دا تی دەپەری وەبن ناوی کەوتبوو. بۆیە ناچار بوون بە پینخواسی بەوی دا تی پەرن.

لە خوارەوی شاباپلی، واتە لە نیزیك مالهەکی ئەمرۆی "مستەفا بولات"، خاك دوو رەنگە، لە جیەك سوورەو لە جیەك سپی. ئیترەش درووه لانه.

کاتیك لە درووه لانه تی پەرن، یەكەمین خانووه کانی شار وەدر کەوتن. بانی ئەو خانووانە قامیش بوو. پاش ئەوان، خانووبەرەکی گەورە بوو که بانەکی سۆلت بوو. پاشان شار بە شیروانی بریسکەدارو خانووی سپی کاری کراو و بانی سووری سۆلتەوه وەك شاریکی یاری پان ببوووه.

حمەدو مستەفا چاویان لە شار بوو. لەبەر سەرسۆرمان چاویان پی دەریه ریپوون... خانووه کان چەند سپی بوون! ... چەند زۆر بوون! ... ئەیان دەتوانی چاو لە شار هەل گۆژن.

پاش ئەوهی لە "بوکولورده" تی پەرن گەیشتنە شار. شووشەکان لەبەر تیشکی هەتار بریسکەیان دەدا... هەزاران شووشە لە هەر لایە کەوه... چەندین کۆشکی بلوورین... راست ئەو جۆرە که دورسوون باسی کردبوو، دەتگوت شاری شای پەرییان و کۆشکەکانیەتی.

پیش ئەوهی بگەنە شار چەپ و راستیان گۆرستان بوو. بەردی گلکۆکان لەبەر کۆنی، رەش ببوون و لیواری لای شیمالیان خەنەتیلکەمی هینابوو. لەنیو ئەم گۆرستانەش دار توویکی پیر هەبوو که لکەکانی گەلایان پیو نەمابوو، و لایەکیشی بە تەواوی وشک ببوو. یەکم جار بوو که گۆرستانیکی وا گەورەیان دەدی.

هەتا گەیشتنە بازاری شار، هەر لە فکری ئەم گۆرستانەدا بوون. گۆرستان سام و ترسیکی لە دلیان دا دروست کردبوو. کاتیك گەیشتنە یەکم دوکان گۆرستانیان لەبیر چوووه. یەکم دوکان دوکانیکی چکۆلە بوو بە بانیکی شیروانی یەوه. دوکاندار لەسەر میزیکی دریش ریزیکی دەفرو نامانی چینی دانابوو، هەموویان پیر لە ناوئەباتی رەنگا ورەنگ بوون. لە پیش ئەو میزەش تەنەکه نەوت و سندووقی شەکرو خوی و هەنجیرو کشمیش ریز کرابوون.

ماوهیک بە جوت راوستان و تەماشای دوکانەکیان کرد. ئەم دوکانە هیچ وەك دوکانی عەبدی خان نەدەچوو.

به تهماشا كردنوه گه‌یشتنه نیوه‌راستی بازار. ئیستا هه‌تاو به‌رهو ناسۆ شۆر بېسوه‌وه. له پیش دوکانتیکی پارچه فرۆشی راوه‌ستان. ئەم دوکانه پر بوو له چیتی رهنگاوپه‌نگ و گولدار، له‌چك و پارچه‌ی كه‌واو پانتۆل... و به پیشی دوكانه‌كه‌شوه كلاو و پارچه‌ی نه‌تله‌سیان هه‌لاوه‌سیبوو... پارچه‌ی نه‌تله‌س له‌م سه‌ر هه‌تا نه‌وسه‌ری دوكان... له‌نیو دوكانه‌كه‌ش پیاویکی زگ زل و خه‌په‌تۆله خه‌ریکی ویتۆینگ دان بوو.

له‌سه‌ر پیاوه‌پۆیه‌كه كه به‌رده‌چۆمی تی‌گیرابوون، راوه‌ستان. به‌ردی پیاوه‌پۆیه‌كه پۆل پۆل هه‌لگه‌ندرابوون. حه‌مه‌د له دلی خۆی دا گوتی: "خاکی خواشیان تهنیه‌وه."
داره توری پیرو خوارو ختیچ له لای راستی بازاره‌كه له تهنیشت یه‌كه‌تر ریز بېسوون و لك و پۆپیان تیك ئالقا‌بوو. له‌بەن ئەو دارانه‌ش ئالبه‌نده‌كان ده‌زگایان دانابوو. بۆنیکێ بیگانه‌یان به‌به‌ر هه‌للأهات. بۆنی تیژی سابوون... بۆنی خوئی و پارچه‌ی تازه‌و ده‌قاق...
حهمه‌د ده‌ستی مسته‌فای گرت و بردی به‌ن داره تویه‌كه. چۆله‌كه له‌سه‌ر دارتوه‌كه جریوه‌یان ده‌هات و جیكه‌جیکیان بازاری پر کردبوو.

حهمه‌د:

"مسته‌فا، خه‌ریكه شه‌و دادی، نه‌تۆ ده‌لێتی چ بکه‌ین؟"

مسته‌فا له پر وه‌خۆهاته‌وه‌و خۆی کۆکرده‌وه:

"ده‌لێتی چ بکه‌ین؟"

ئه‌وه‌ی گوت و چاری له چاری حهمه‌ده‌وه بری. وه‌ك ئه‌وه ده‌چوو كه مسته‌فا خه‌وی دیتبێ:

"مام دورمووش ده‌یگوت وه‌ختیك لادیی ده‌چنه شار، شه‌وی له کاروانسه‌را ده‌خه‌ون، وانیه؟"

"بۆچی... کاروانسه‌را له هه‌موو جێیه‌ك باشتره."

"کاروانسه‌رای چۆن وه‌بێن؟"

"ئه‌رێ چۆنی وه‌بێن؟"

دوكانه‌كان به‌ ته‌قه‌و شه‌قه‌ داده‌خران. ئەو ته‌قه‌و شه‌قه‌یه ئه‌وانی گێژ ده‌کردو خه‌ون و خه‌یالی لێ‌تیك ده‌دان. ده‌ستی یه‌كه‌تریان گرت و وه‌رێ كه‌وتن. دوو پیاوی پیر به‌ کنیان دا تی‌په‌رین. له‌ روویان نه‌هات لێیان پیرسن کاروانسه‌را له‌ کوییه؟ پاشان له پیش دوکانتیك راوه‌ستان. خۆر ئاوا بېسو. دوکانداره‌كه پیتی وابوو ئه‌مانه‌ کریان:

"فه‌رموون کاکینه..."

وه‌ختیك دیتیان دوکاندار ئه‌وان به "کاکینه" بانگ ده‌کا، به‌خۆدا شکانه‌وه. له پیش دوکانه‌كه لاچوون، هه‌رچه‌ند به‌لای خۆوه ده‌یان ویست ریگای کاروانسه‌را پیرسن.

هیندهی نهمابوو همموو دوکانه کان دا بخرین، نهوان هیشتا لهم سهرهوه دهچورنه نمو سهرهوه دهگه پانهوه. نهیان دتهوانی پی له جهرگی خویان بنین و لهو خه لکه نه ناسیوو و سهیره پرسیار بکن. ههروا راهه ستابوون و فکری خهراپیان دهکردنهوه، لهپر هممهده خوشحال بوو. پیوئیک که چاکه تیککی دهست چنی کیتوباره ی له بهردا بوو، به تیژی به کنیان دا تپه پری. هممهده همموو شتیکی له بیر چوووهوهو دوا ی کهوت:

"کاکه، کاکه... تۆزیک راههسته."

کابرا راهه ستاو له کاتیک دا سهری له پهله قاژهی هممهده سورمابوو، به تهوسیکهوه گوتی:

"چییه؟"

هممهده:

"ئیمه ناساره زاین."

"باشه، چیتان دهوی؟"

هممهده به شهرمیکهوه پرسی:

"کاروانسرا له کوئییه؟"

پیاهه که گهراپهوهو گوتی:

"به دوا ی من دا وهرن." و به کۆلانییک دا بای دایهوه.

کابرا زۆر توند دهپرۆیشت. هممهده بیرى لهو رۆیشتنه ی کابرا دهکردهوه. نهو جۆره رۆیشتنه تاییهتی خه لکی شاخی بوو. لادیییه کیتوباره نشینه کان وهختی رۆیشتن لاقیان ههتا ناستی نهژنویان له زهوی بلیند دهکهن، بهلام به پارێزو ترسهوه دایه نینهوه. نهوان وایان خوو پی گرتوه. له کاتیک دا خه لکی دپهاتی دهشتایی راست به پیچهوانه له ری رۆیشتن دا لاقیان خهریکه ره زهوی بخشین.

کاروانسرا خانوبه رهیه کی کۆن و رزیو بوو، به دهروازه یه کی گهوره ی دارینهوه. دهروازه دارینه که ی کاروانسرا جی جی خۆرکه لیتی دابوو و کون کون بوو.

کابرا:

"کاروانسرا ئیرهیه."

نهم قسه یه ی کردو ههر بهو رۆیشتنی کویستای یانه ی خۆی رۆیشت و دوور کهوتهوه.

هممهده:

"دهبی بچین کاروانسهرادار بدۆزینهوه."

مسته‌فا:

"ده بئ بیدۆزینه‌وه."

چوونه ژووری. کاروانسه‌را پر بوو له نەسپ و بارگین و نیسترو داشقه. په‌ینیش ده‌گه‌یشته نه‌ژنۆیه‌ک... بۆنی په‌ینی ته‌ر گه‌رووی بنیاده‌می ده‌سووتاند. له‌بەر بۆنی توند دل‌یان پێک دا هات. له‌ نیۆه‌پاستی هه‌ساری دا فانۆسیک به‌ دارێکی درێژه‌وه‌ هه‌لاوه‌سرابوو. شووشه‌ فانۆسه‌که به‌ چهند جێ دووکه‌ل گرتبووی و ره‌ش ببوو.

حه‌مه‌د:

"بروانه‌ نه‌و فانۆسه‌!"

مسته‌فا:

"چهند زه‌لامه‌!"

له‌ هه‌ساری کاروانسه‌را پیاویکی ریه‌له‌ی کورته‌ بالا، خێرا خێرا ده‌هات و ده‌چوو. له‌ گۆشه‌یه‌کیش ده‌ پازده‌ که‌س که‌ به‌ که‌وای درێژو بیه‌خه‌یان را دیار بوو خه‌لکی "ماراش" ن، به‌ ده‌نگی به‌رز و تووژو کێشه‌یان بوو. یه‌کیان قه‌لس ببوو، جنیوی به‌ نه‌رزو ناسمان و دارو به‌رد ده‌داو خوشک و دایک و ژن و مندالی هه‌موو خانه‌کانی پێکه‌وه‌ وه‌به‌ر ده‌دا. نه‌و پیاوه‌ تاوتیک بیده‌نگ ده‌بوو، پاشان له‌ پر، قسه‌ی سووک و جنیوه‌کانی له‌و جیه‌وه‌ که به‌جێی هێشتبوون ده‌ست پێ ده‌کردنه‌وه‌. ده‌یگوت:

"ئه‌دی نه‌و جاوانه‌!... (وی ده‌چی جاوه‌کان بنه‌ماله‌یه‌کی فینودالی بن - وه‌رگێر -).

و دووباره‌ جنیو و قسه‌ی سووک... هه‌تا بلتی زمان پیس بوو، پاشان دایک و خوشکی هه‌موو جاوه‌کانی تیک ده‌کرده‌وه‌و بیده‌نگ ده‌بوو. ده‌ورویه‌که‌ی هه‌ر نه‌وه‌نده‌ قسه‌یه‌کیان له‌ ده‌م ده‌ره‌اتبان، دایک و خوشک و بابه‌لباب و مردوو و زیندووی نه‌وانیشی له‌ په‌نای یه‌ک داده‌ناو تاسوده‌ ده‌بوو. حه‌مه‌دو مسته‌فا بێ نه‌وه‌ی به‌ ده‌ست خۆیان بێ، کێشراوه‌ نیو نه‌و کۆمه‌له‌. نه‌وانه‌ی کێشه‌و شه‌ره‌ ده‌ندووه‌کیان بوو، هه‌ر هۆشیشیان به‌سه‌ر حه‌مه‌دو مسته‌فاوه‌ نه‌بوو. له‌ ته‌نیشته نه‌و کۆمه‌له‌ پیره‌پیاویک دانیشتبوو که‌ کاری به‌سه‌ر کاری نه‌وانه‌وه‌ نه‌بوو. روخساریکی شیرین و له‌به‌ر دلان و مندالانه‌ی هه‌بوو. جار جارێش دیار نه‌بوو بێر له‌ چ ده‌کاته‌وه‌، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ده‌هاتی.

حه‌مه‌د سووک و ناسان و بێ شه‌رم کردن لێی نیزیکی بووه‌وه‌:

"مامه‌... کاروانسه‌رادار له‌ کوییه‌؟"

پیره پیاو:

"چ کاریتک بهو دهویتیه؟... فقیره له حموزه که کهوتوه."

مستهفا:

"حهیف... بهسته زمان..."

حمهد نقرچیکی ده مستهفا کوتا. حمهد تی گهیشتبوو که مامه پیره گالته ده کا.

پیره پیاو به پیکه نینهوه:

"نهری وهلا حهیف... بهسته زمانه راست به سر پشتهوه تی کهوتبوو."

مستهفا دیسان حالتی نه بوو:

"نه، بهد بهختی، بیچاره."

پیره پیاو:

"بهلی... زور حهیف بوو."

حمهد:

"مامه گیان! سهری مه خه ره سر... نیمه ده مانه وی نه مشه وه له کاروانسه را بجهوین.

کاروانسه راداره که له کوئی به؟"

مستهفا سهری سوپ مابوو.

پیره پیاو به دهنگیکی بهرز - به جوړیک که کاروانسه راداریش که له نیوه راستی حساری دا

دههات و دهچوو، گوئی لی بوو - وهلامی دایه وه:

"نهو قورمساخه ی پی ده لئین کاروانسه رادار، هژوهیه... هر دهر دیکتان هیه بهچنه لای

نهو گهواده به خزی بلین."

کاروانسه رادار گوئی لی بوو و پیکه نی:

"ناها... کوپینه... نه گهر له گهواده گهرین، له هم مووان گهواده تر هر نهو پیره سه گه

ریش سپی بهیه که له بنانگویتان راه ستاوه... پیتان وا نه بی نهو سهر و ریشه ی له بهر هه تار

سپی کردوه... له گهوادی دا سپی کردوه..."

پیره پیاو:

"گویت لی بن گهواده باشی... نهم لاوانه دهیانه وی جینگایه کیان بهدیه ی شهوی لی بجهون."

لهو نیوه دا حمهد چوه لای کاروانسه راداره که.

کاروانسه رادار:

"دهتوانن هەر له ژووری نهم گه‌وواده ریش سپییه بجه‌ون... بچن، بوخۆی ژووره‌که‌یتان نیشان ده‌دا."

پیره‌پیاو:

"تەر گه‌وادیکی گه‌وواد... وهرن کورینه... وهرن هه‌تا جیگا‌که‌تان نیشان بده‌م. له‌نهردیوانه‌که که له تۆزو خۆل دا ون ببوو، به ترس و له‌رزوه وه‌سه‌ر که‌وتن. نهردیوان له‌بن پێیانیان دا قرچه قرحی بوو، ده‌تگوت نێستا نا، نێستا ده‌شکێ. چوونه ژووریک که له تۆزو خۆل دا نوqm بوو. له ژووره‌که‌دا دۆشه‌کینکی زۆر به ته‌نیشته‌یه‌که‌وه راخرا‌بوون."

پیره‌پیاو:

"وا دیاره‌یه‌که‌م جاره هاتوونه شار؟"

حه‌مه‌د:

"به‌لێ... یه‌که‌م جاره."

پیره‌پیاو:

"هه‌ردووکتان بیست سالتیک ده‌بن... چۆنه تا نێستا نه‌هاتوونه شار؟"

حه‌مه‌د، به شه‌رمه‌وه:

"نه‌مان توانیوه."

پیره‌پیاو:

"خه‌لکی چ دێیه‌کن؟"

حه‌مه‌د:

"خه‌لکی ناسیاب چه‌شمه."

پیره‌پیاو:

"ناسیاب چه‌شمه کیتوپاره‌یه، وا نیه؟"

"به‌لێ، کیتوپاره‌یه."

پیره‌پیاو:

"نێوه هیشتا شیتوتان نه‌کردوه؟"

کاتیک مامه‌پیره نهم قسه‌یه‌ی کرد، حه‌مه‌دو مسته‌فا هه‌ستیان به برسیایه‌تییه‌کی توند کرد.

پیره‌پیاو:

"نهم ناوم نایب حه‌سه‌نه..."

حه مه د:

"نه من ناوم حه مه دهو نه وهش مسته فايه."

پيره پياو نه وانی برده دوکانیک. قوتووه تهنه که ی ژهنگ لی دراو... میتش و مه گه زتیکی زۆر که وهک په لته هه وریکی رهش له سهر قوتووی شیلوه کشمیش و هه لئاو دهنیشتن و هه لئاو فرینه وه، دوکانه که یان پر کردبوو.

نایب حه سه ن:

"بزانه نهم پالته وانا نه چیان دهوی بیان دهیه... منیش نان و هه لئاو ده خۆم."

حه مه د:

"نیمهش نان و هه لئاو ده خۆین."

له بهر چرا فته یله بهک که فرتینه ی ده کرد، نان و هه لئاو که یان یان خوارد. کاتیک گه رانه وه کاروانسه را، جگه له نوینه کانی خۆیان، هه موو نوینه کان پر بوون. هه روا به جل و بهرگه وه چوونه نیو جیتی.

ژووره که پر له دووکه لی سیغار بوو. دووکه لی سیغار له ژووره که دا شه پۆلی ده داو له پشته وهی نهو شه پۆله فانوسیتیکی چلکن که شووشه که ی به که لاک ی جرو جانه وهر خال خال ببوو، به حاله حال دیار بوو. نه وانه ی له نوینه کان دا راکشابوون، هه موو پیکه وه به هه لئاو هه نگامه قسه یان ده کرد.

حه مه دو مسته فا خه ریک بوون که له که یان له نیو جی دا خۆش ده کردن.

نایب حه سه ن:

"ئاوا؟... به که م جارتانه؟..."

حه مه د:

"به لئی." و پاشان گوئی:

"پیاو بهو دووکه لتهو بهو بۆنه ده خنکی."

حه مه دو مسته فا له نیو جی دا تهخت راکشان.

نایب حه سه ن:

"شار چۆن بوو؟ پیتان خۆش بوو؟"

حه مه د:

"زۆر گه وره یه... خانووه کان زۆر زه لامن، ده لئی کۆشکن."

نايب حسەن پىنكەنى:

"جا نەگەر ماراش بىيىن دەلەين چى؟... بازارىكى ھەيە دەلەينى چل چراي رەنگاورەنگە... تەماشاي ھەر شتەك دەكەي، دەلەينى پىت پى دەكەن... بەراستى پىار دەجەبەسى... لايەكى بازارى پارچە فرۆشانە، لايەكى بازارى زىن درووان و لايەكى بازارى مسگەران... ھەرچى بتهوي... ماراش ھەر دەلەينى بەھەشتە... سەتى وەك نەم شارانە دىنى!."

ھەمدە لە فەكرەوہ چوو:

"سەتى وەك نەم شارانە دىنى؟"

نايب حسەن:

"بەلەن... وايە... نيشەللا رۆژتەك قىسمەت و نسيب بىي و نەستەمبول بىيىن، شەودەم دەزانن شار بە كوئ دەلەين."

ھەمدە نىوچاوانى تەك نابوو. لە نىوہوہ شتەك دلەي دەگوشى. دەبوو شتەك بزائى. تىنى بۆخۆي ھىنا، لە نايب حسەنى پرسى:

"خانە نەم شارە كىيە؟"

نايب حسەن تىنەگەيشت.

ھەمدە:

"دەلەين خانە نەم شارە كىيە؟"

نايب حسەن:

"نەوہ تۆ دەلەينى چى كورم... شار خانە لە كوئ بوو؟... لە شار ھەرکەس خانە خۆيەتى. لىرە بە پىاوى پولدار دەلەين خان و ناغا. بەو حىسابە بىي لە شار خان زۆرە، بەلام..."

ھەمدە بە ھىچ جۆر حالەي نەبوو، پرسى:

"دەمەويى بزائم خانە ھەمووان كىيە؟ خانە نەوانى دىكە؟... دەمەويى بزائم ناوى چىيە..."

خاوەنى نەم دوکانانەو نەو زەوي پىانە كىيە؟"

نايب حسەن تىنەگەيشت كە ھەمدە مەبەستى چىيە، پرسى:

"خانە دىي نىوہ كىيە؟"

ھەمدە:

"عەبدى خان."

نايب:

"هه موو زهوییه کانی ئاواپی ملکی عهبدی خانن؟"

حه مه د:

"ئه دی ده تهوئ هی کی بن؟"

نایب:

"دوکانه کان هی کی بن؟"

"هی خان."

نایب:

"بزن و مهرو گار گۆله کهی؟..."

"بهشی زۆریان هی نهون..."

نایب حهسه ن ریشی خۆی خوراندو له فکرا ن راچوو. پاشان گوئی:

"گوئی بگره حه مه د, ئیتره ئه و جوړه خانه که تۆ باسی ده کهی لیتی نیه. زهوییه کانی شار هی ئه م و نهون... دیاره هیندی که سیش هه ن که زهوییه نیه. هه ر کام له م دوکانانه که تۆ دیوتن, هی که سیکه. دیاره نهوانه ی پوولدار ترن زهوییه کی زۆرتریان هه یه. نهوانه ش که پوولدار نین, له قه ده ر خۆیان زهوییه یان هه یه, فه قیرو هه ژاره کانیش بی زهوین."

حه مه د به سه رسو پرمانه وه پرسى:

"به راستیته؟"

نایب:

"درۆی بۆ چیه؟ دیاره به راستیته."

پیره پیاو به درۆی له باره ی ئه و خه لکه وه که زهوییه یان نه بوو, له باره ی ماراش و مه ره زه چارو مه ره زه کیتله کانیه وه, له باره ی ئاو و خاک و کوپه حاجیه کهی ماراشه وه قسه ی کرد. گوئی که ئه و کوپه حاجیه چه ندی زهوی هه یه, به نه نده زه ی دنیا یه ک... و چه ندی پوول هه یه, هه ر به کوپه...

حه مه د هه موو گیانی ببوه گوئی. نایب له بیره وه رییه کانی سه رده می دیلیه تیی خۆی له قه فقاز زۆر داستانی شیرینی ده گێرانه وه. پاشان له باره ی "گالیجیا", "شام", "بیرووت", "ئه ده نه", "میژسین", "کینیاو" ده رباره ی پیاوئیکی گه وره به ناوی مه ولانا که له و شاره نیژراوه و له باره ی گلکۆکه یه وه هیندی شتی باس کردو له پر بیده نگ بوو و لیفه کهی به سه ر خۆی هه لکیتشا. هه للاو هه نگامه ی نهوانی دیکه ش دامرکابوو. نه فه ریک له کوژنیك خه ریک بوو

سازه‌کەى لىڭ دەداو بە دەنگى زېرى خۆى لەبن لىوانەو بە نارە نار گۆرانىيەكى دەگوت كە بە زەحمەت دەبىسترا. دەم و چاوى درىژى ئەم پىاو بەبەر شۆقى چرا فتىلەكە پەيتا پەيتا شكلى دەگۆرى، جارىك درىژترو جارىك كورت يان پان دەبوو.

حەمدە ماوەيەك بى ئەوئى بىر لە هېچ شتىك بىكاتهو گوتى بۆ سازه‌كەى ئەو راگرت، هەتا ئەوئى سازه‌كەى بە بزمارىكەو كە لە پشت سەرى لە دىوار درابوو، هەلاوئەسى و لىفەكەى بەسەر خۆى هەلكىشا.

ئەوئى كە دەبوو بۆ حەمدە بىتە پىش، هاتبوو، و ئىدى خەوى لى رەوى بوو. لە گۆ فكران را چووبوو و فكري جۆراوجۆر يەك لە دواى يەك بە زەينى دا رادەبردن و پسانەويان ئەبوو. دنيا لە مېشكى دا گەورەو گەورەتر دەبووئەو هەر بېرى لە گەورەيى دنيا دەكردەو. ئاسىاب چەشمە لە پىش چاوى ببوو نۆختەيەك. عەبدىخان لەبەر چاوى ببوو مېروولەيەك. رەنگە ئەمە يەكەم جارى بووبى كە راست و دروست بېرى دەكردەو.

زۆر بە نۆگى و تاسەو بېرى دەكردەو. بۆ يەكەم جار لە دەرهوئى ئەو ئىمكاناتەى دەيناسى، بېرى دەكردەو. ئىستا ئىدى هەستى بە رق و قىن دەكرد. خۆى لە پىش چاران گەورەو گەورەتر دەبوو. ئەو، ئىدى خۆى بە بنیادەم دەزانى. وەختىك لە نىو نۆتىن دا تەنىشتا تەنىشتى دەكرد، لە دلى خۆى دا دەيگوت: "عەبدىخان بنیادەمە ئىمەش بنیادەمىن..."

لەگەل كازىو بە مستەفا نۆورچىكى لە كەلەكەى حەمدە كوتا. بەلام حەمدە تى نەگەيشت. لەخەودا بوو. لەوانەش بوو بەخەبەر بى. لە فكر دا بوو، بە جۆرىك كە هەروا بزانە خەوتبوو. مستەفا لىفەكەى لەسەر لا برد.

حەمدە بى لىفە خەوى لى نەدەكەوت. وەخەبەر هات. يان هەر بە خەبەر بوو، راست بووئەو دانىشت. چاوەكانى رىپۆقيان كەردبوو. روخسارى زەرد زەرد ببوو، بەلام خۆشحالىيەك لە روخسارى دا بەدى دەكرا. لە چاوانىشى دا بەختەوئى بىر كەردنەو دەخۆتندرايەو.

پوئلى كاروانسەرايان داو رۆيشتن.

حەمدە:

"نايب حەسەن لە كوئىيە؟ خواحافىزىمان لى نەكرد."

مستەفا:

"ئەرى، دەبى خواحافىزى لى بىكەمىن."

لەبەردەرگا هەوالى نايب حەسەن يان لە كاروانسەرادارە كورته‌بالايەكە پرسى. كاروانسەرادار:

"ئەو گەۋادەي دەلتىن؟... ئەو دەۋىتە، ھەر شەۋ بوو سىندووقە وردەۋالەكەي لە كۆلىخ ناو رۆيشت بۆ دېھات كە قالى بىكاتەۋە. يەك دوو رۆزى دىكە پەيدا دەبىتتەۋە، چ كارتىكتان بەر گەۋادەيە؟"

ھەمدە:

"بريا بمان تۋانىبا بىبىنن."

مستەفا:

"ئەرىۋە ئالا... برىا..."

گەيشتەنە نىۋەپراستى بازارو بە سەرسوپماۋى راۋەستان. بە گىژو وىژى تەماشاي دەۋرۋەريان دەكرد. ھەتتا بلىند بىۋو. قەلەبالغىي بازار بۆ ئەۋان بە تەۋاۋى تازە بوو. لە جى ئەۋان باۋەريان نەدەكرد ئەۋەندە خەلك لە جى يەك كۆيىتتەۋە.

ھەمدە لە دلئى خۆي دا گوتى: "ھەر دەلتى مېرۋولەن لە زەۋى ھەلدەكۆلن." شەرەت فرۆشەكان كۋپە برىغەيىيەكانيان بە كۆليان دا دابوو، پىالە برىغەيىيەكانيان لىك دەداۋ ھاۋاريان دەكرد:

"شەرەت... شەرەتى شىرىن... ساردو بە لەزەت... ھەنگۈينە شەرەت... شەرەتى شىرىن بەيام ھەيە... بىخۆيەۋە پەژىۋانى... نەيخۆيەۋە پەژىۋانى... ئاي شەرەت... ھەتتا لەسەر كۋپە برىغەيىيەكان دەدرەۋشا. ھەمدە چاۋى لە كۋپەكان نەدەگۆيىتتەۋە. بۆ ئەۋى لە نىزىكەۋە بىان بىنى، لە شەرەت فرۆشەكە نىزىك كەۋتەۋە:

"كاكى شەرەت فرۆش، شەرەتتىكم بەدەيە."

كاتىك شەرەت فرۆشەكە داھاتبۋەۋە پىالە شەرەتەكانى تىدەكرد، ھەمدە بە دەرەتتى زانى و بە ترسەۋە دەستىكى بەسەر ئەۋ برىغە برىسكەدارە دا ھىنسا. شەرەت فرۆشەكە ھەريەكەي پىالەيەكى شەرەت بۆ تىكردن. شەرەتەكە فىنك بوو، ۋەك سەھۆل و لە پىالەكە دا كەفى دەكرد. ئەۋان تەنيا تۋانىان ھەر يەكەي نىۋەي پىالەكە بىخۆنەۋە. پىيان خۆش نەبوو.

لە سوچىك نالەندىك لەسەر كۆلكەدارىكى بلىند دانىشتىۋو، نالى دەكوتانەۋە بە ھەۋاي كوتك ۋەشانندەكەي گۆرانىيەكى دەگوت. ئەۋ، حاجى كۋرەي بەناۋبانگى شار بوو. لە شار ھەموو كەس، ئەۋى بەۋ ناۋە دەناسى. حاجى كۋرە پاشان لە كۋپە شەرەتەكە ورد بوۋەۋە. حاجى كۋرە نەخش و نىگارى لەسەر كۋپەكە دەكىشاۋ ھەمدە دىش بە نۆگرييەكى تەۋاۋەۋە سەيرى دەكرد.

بۆنیتیکی خۆشی بۆ هات. نەمە بۆنی کەباب بوو. کاتیئیک گەرانەوه دواى خۆیان ذرۆکەلێ کەبابیان دی کە لە دوکانیتیکی شەق و شپ هەل دەستا. ئەو ذرۆکەلە بۆنی گۆشت و چەوری و دووگی لێ دەهات. ئەو بۆنە گیژی کردن و بە دەست خۆیان نەبوو، چونە کەبابخانە کە شاگرد کەبابچی چەند جار فەرمووی کردن. بەو فەرموو فەرمووەش گیژیتر بوون. دانێشتن. بازاری دوینێ، شاری دوینێ، دنیای دوینێ و هەموو شتیکی دوینێ نەمرۆ لە پیش چاوی حەمەد جۆریکی دیکە بوو. ئەو زنجیرەى دوینێ لە دل و دەست و لاقى بەسترا بوو، پچرا بوو. هەستی دەکرد سەر بەست و نازادە. ئەوەندە سووک بار بوو، دەتگوت دەتوانی بفری. بە شەرمەووە بە رەنگ هێنان و بردنەوه کەبابەکیان خوارد. دەتگوت هەموو موشتەری بەکان تەماشای وان دەکەن. وەختیک لە دوکانی کەبابچی هاتنەدەرێ، بە تەواوی گیژی بوون. چەند جار نەم سەرو ئەوسەری بازار گەران.

حەمەد رووی کردە مستەفا:

"دەلێن تێرە خانی لێ نیە."

مستەفا:

"تۆ بلێی راست بێ؟"

حەمەد:

"ناوەدانیی بێ خان!"

چوونە دووکانیک. قەوارەى ناوڕیشمیان بە تەناییکەوه کە نەم سەرو ئەو سەری دوکان راکشابوو، هەلاوەسیبوون. حەمەد قەوارەیهکی ناوڕیشمی زەردی هەل بژارد. نەمە ناوڕیشمی خالیس خالیس بوو. ناوڕیشمەکەى لە دەستی دا خپ کردەوهو کردیەوه. ناوڕیشم لە دەستی دا دەخزی. قەوارە ناوڕیشمەکیان کړی و هاتنەدەرێ.

مستەفا چاویکی لێ کردو پرسى:

"بۆ خەجیجی یە؟"

حەمەد بە گالتەوه جوابی دا یەوه:

"زۆر ناقلی، نافەریم باشت زانی."

پاشان چوونە دوکانی هەلوافرۆشەکەى دوئ شەو. هەلوایان کړی. دوا یە لە نانەواخانە نانیان کړی. هەلمیکی گەرم لە نانە گەرمەکە هەل دەستا. نان و هەلواکیان لە دەسەر یە کەوه پیتچاو گرییان دا.

له بازار له سهر سه كۆيهك دانىشتن. چاويان له و پرته قالانه بوو كه له دوكانى ميوه فروشى دا كهوتبوننه سهر يهك. ههستان، يهكى پرته قالتيكيان كړى و پاكيان كرد.

لاى نيوه پړويه بهرو ناسياب چهشمه وه پړى كهوتن. ههتاو له سهر سه ريانه وه سيته ره كانيانى خستبووه ژير پي يان. سيته رى ههركامتيكيان نه لقه يه كى خړو بچووك بوو.

وه ختيك له شار وه دهر كهوتن، ههتا نهو كاته كه شار يان ليوه ديار بوو، خيتر خيتر ناور يان ده دايه وه ته ماشاى شار يان ده كرد. له ناسمانى شار دا چند په لته هه وري سپى ده گه پان. نهو دوو كه لته سپى يه كه له دوو كه لكيشى ماله كان هه لده ستا وه كه نهو ده چوو كه به ناسمانه وه هه لاره سرا بى و سواله ته سووره كانيش به ته ختى شينى ناسمانه نوو سا بوون.

كاتيك گه يشته وه دى نيوه شه و دره نگر بوو. نهو نه ستيره گه شه كه هه ميشه لاي به يان يان دهره كهوت، هه لاتبوو و بؤ هه موو لايه ك تيشكى داويشت.

مسته فا له نيزيك مالى هم مد، لى جيا بووه وه. زؤر ماندوو بوو. نهو لهو چوون و هاتنه وه يه وهك سه گ په ژيوان بوو. به لام هم مد راست به پيچه وانى نهو، نوقمى خو شحالى بوو. هم مد چوه لاي مالى... به لام لاقى بؤ لايه كى ديكى ده كيشا. پالى وه ديوارى مالى دا. دوو دل بوو. نه يده زانى بچيته وه مالى، يان بچيته نهو جى گايه كه بؤى راده كيشرا. بريارى خو لى دا. گه پايه وه. دوولا هاته وه به بن په ر ژين و ته يمانه كان دا تى به رى. به رام بهر به مالىك راوه ستا. وه هه ناسه بر كه كهوتبوو. له بهر دهر كى نهو ماله دارتوويهك وهك چه تر گه لاكانى كرد بووه وه. هم مد له بن دارتووه كه راوه ستا بوو. پاشان روشت و له تاريخا يى ته يمانه كه لى لاي چه پ دا راكشا. كه م كه م ماندووى ده حه سا يه وه.

ته ميريك هه يه... ته ميريكى لاق دريژو په ل باريك كه رهنگى مه يله و سهوزه... يان رهنگى وهك دوو كه لته... نا... رهنگى وهك سهوزا يى دارتيك ده چى كه له پشت دوو كه لته ديار بى... مل و دهن دووى نه وه نده دريژن، ده لى هى له شى خو لى نين... نه م ته يره هه ميشه له دم چؤ مان ده بينرئ. خه لكى ناسياب چهشمه بهو ته يره ده لىن "ديوليك". (رهنگه شينه شاهؤ بى - وه رگيرئ). ده لىن ناوى نه م ته يره له دهنگه كه لى وه رگيراه.

دهنگى نهو ته يره سه يره، وهك دهنگى فيتوو ده چى. دهنگى نهو ته يره له ناخره كه لى دا پچر پچر ده بى، دووباره پچر پچر تر دووبات ده بيته وه. شيرينى نهو ته يره هه ر لهو دهنگه سه يره دايه كه هه يه تى، له پچر پچر بوونى دهنگه كه لى له كاتى خو يندن دا. هم مد ده ي توانى راست

وهك ٺو تهیره بخوٺنٺي. هر لهو جي ٻيوهه كه راڪشابوو چهند جار لاساي ٺو تهیره ي ڪردهوه. ده تگوت هر بهراستي ديوليڪه ده خوٺنٺي.

حهمد چاوي له ده رگاي ماله ڪوهه پريپوو، به لام ده رگا نه ڪرايهوهه وا ديار بوو نيازي ڪرانهوهشي نيه... نيگه ران بوو... دووباره چهند جار لاساي ٺو تهیره ي ڪردهوه، هه تا دواي ماوهيهڪ بهسپايي ده رگا ڪرايهوهه. دٺي همد ده تگوت له قهوهزه ي سينگي دا جي نايتهوهه دهيهوي بفرئي. ٺو رهشاييهي له ده رگا هاتبووهه ده بهسپايي و بيدهنگ له همد نيزيڪ دههوتوهه. رهشايي گهيشته لاي همد و له پهناي راڪشا. ههردو ڪيان خزينه بن پهريههه. همد دهستي بو لاي ٺو دريڙ ڪردو بهسپايي گوتي:

"خه جيچ! "

خه جيچ وه لامي دايهوه.

"گيان... چاهه روانت بووم، همد... هر چاوم له ريت بوو."

گه رماي له شيان تيڪه ل ده بوو، هه ناسه يان ده تگوت پشوهه بايه، زياتر پيڪهوهه چه پان. سهريان له گيڙهوهه دههات.

له تاريخايي دا قهواره ناوريشمه ڪه، به فينڪايي سههول، وهڪ شاييڪي شل له دهستي همد را رڙايه دهستي خه جيچ. ماوهيهڪ ههروا له باوهشي يه ڪتر دا مانهوهه. قسه يه ڪيان نه ڪرد. دهله رزين. بوني گياي شلڪ... پياوي گيڙ ده ڪرد:

"نه گهه تڙ نه بي، منيش نيم... به بي تڙ ڙيانم بو چيه؟... دوو روڙهه ديار ني همد... ده لٽي ٺم دنيايه به سهه رن دا ويران بووه."

حهمد:

"منيش ههروام."

خه جيچ:

"شار؟..."

حهمد:

"راههسته. روڙم قسه ههيه... دنيا جوڙيڪي ديڪهيه... نايب هسه نم دي... نايب هسن هر جي يهڪ بههوي ديويهه تي، ٺهسته مبوليشي ديوه... نازاني چوڻ پياويڪه... خه لڪي ماراشه... نهڪ ديتهاتي ماراش، خه لڪي شاري ماراشه، هه چي بلٽي بڙي باس ڪردم... هه چي بههوي پي گوتم... ده زاني نايب هسن چي گوت؟... گوتي ده زگيرانه ڪهت هه لگهه وههه چوڪورواوا... ده يگوت چوڪورواوا داري نيه... هه مووي زهوي يه... زهويي

کشت و کال... نایب حسەن دەیگوت زەویم بۆ پەیدا دەکا، جووتم بۆ پەیدا دەکا... نایب
حەسەن گوتی دەزگیرانە کەت هەلگرەو هەلئ... هەلئ، وەرە چوکورواوا."

خەجیج:

"نایب حەسەن..."

حەمەد پەرییە نێو قسەى خەجیج:

"نازانى چەند پیاوی چاکە... ئەگەر رابکەین، هەرچی بێتی بۆمان دەکا"

خەجیج:

"ئەگەر رابکەین..."

حەمەد:

"خۆزگە دیتبات... ریشی درێژو سپی... وەك شیر... هەتا ئەو رۆژەى نایب حەسەن لە
چوکورواوا بێ، هەرچی بێتی هەمانە... هەرچی بێتەوئ هەمانە... پیتی گوتم کورم،
دەزگیرانە کەت هەلگرەو رابکە... گوتی راستەری وەرە چوکورواوا... منیش گوتم هەتا دە
رۆژی دیکە رادەکەین و دین."

خەجیج:

"دە رۆژی دیکە..."

حەمەد:

"لە باج دلتسۆزترە... ریشیکى هەیه سپی سپی، دەلئى کلوو بەفرە، هەر
دەبریسکیتەوه..."

خەجیج:

"هەر سبەینى..."

حەمەد:

"دە رۆژی دیکە..."

خەجیج:

"دەترسم."

حەمەد:

"وختیک نایب حەسەن لە چوکورواوا، لە هیج شتیک مەترسە. ئەمن تەنیا پەرۆشى
دایکمه، خوا دەزانئ عەبدى چ بەلایەکی بەسەر دینى."
"ئێستا کە نایب حەسەن لەوئیه، دایکیشت حەتمەن دى."

حەمەد:

"سەبەینىڭ خۆى لەبەر پىتيان داۋىم، لەبەرى دەپارتىمەو. دەلىم ھەتا نايب ھەسەفان ھەيە، نايى لە ھىچ بترسى... بەلكوو رازىشى بىكەم..."

خەجىج:

"ئەمەن دەترسم... لە عەبدى دەترسم. خوشكەزاكەى شەو و رۆژ لەمالتى ئىمە داىە... ھەمىشە لەگەل داىكەم سرت و خورتىەتى... دوتىنى نا پىرى..."

حەمەد:

"دە رۆژى دىكە... رۆژى يازدەھەم... تۆ و مەن و داىكەم... شەوئىك... بە بىبابانان دا... دەگەينە چوگورواۋا... دەلىم نايب ھەسەن، ئىمە ھاتىن... لە سەيران وشك دەبى... زۆرىش خۆشحال دەبى..."

"خەتەن خۆشحال دەبى... ئەمەن دەترسم."

ماۋەيەكى زۆر قەسەيان نەكرد، تەنيا دەنگى ھەناسەيان دەھات. سىسەرە دەيان خوتىند.

"ئەمەن دەترسم."

حەمەد:

"نايب ھەسەن زۆرى پىي خوش دەبى، لە داىكەم دەترسم."

حەمەد سەرەگىتەيەكى گرتىوو، چۆن؟ دىنيا بە دەورى دا دەسوۋرا... شتىك ۋەك پرىشكىنىكى زەرد كە لە خۆرەتاۋا جىيا بوۋىتتەۋەو بسوۋرپى و پرىشكان باۋى، لە سەرى دا دەگەراۋ دەگەرا:

"رۆژى دەھەم تەۋاۋا بىي، رۆژى يازدەھەم... لىئە دە پىرۆ..."

خەجىج كچى ۋەسەمانە. ۋەسەمان پىياۋىكى لەسەرەخۆۋ ئارامە كە كارى بە كارى كەس نىە. بەلام داىكى خەجىج... داىكى بەلەيەكە، ھەر مەپرسە... لە نىو دى دا لە ھەر جىيەك ھەرايەك ساز بىي، لە ھەر جىيەك دەمەقالەيەك ھەبى، داىكى خەجىج لەۋئىيە. كەلەگەت و بەخۆۋەيە. ھەموو كارەكانى ھەمەد و خەجىج سەردەمى مىندالىيان پىكەۋە گوزەراندىبوو. پىكەۋە گوزەرى بىبون. لە نىو كورۆكەكانى ئاۋابى دا، ھەمەد باشتىن مالتە بووكەلەي دروست دەكردن و خەجىجىش لە ھەموو كچۆلەكان باشتى مالتە بووكەلە دەرازاندىۋە. ئەوان ھەمىشە ئاۋال يارىيەكانى خۆيان بەجى دەھىشت و بۆخۆيان دەچوونە سوچىكى دىكە. چەندىن جۆر يارىيان دادىنا، ھەر جۆر يارىيەك بىتەۋى...

نیو مال به تاقی تهنیا ده‌کا، تهنانت جووت و گاش نهو ده‌یکا.
خه‌جیج کاتیک تمه‌نی بوو به پازده ساله، هم‌موو روژئ ده‌چوره مالتی هم‌مدو نه‌وان و له
دایکی هم‌مدو را فیژی گوره‌وی چین ده‌بوو. دایکی هم‌مدیش باشتین کرو جوانترین نه‌خشی
فیژی نهو ده‌کردو جاروباریش ده‌ستیکې به مووه‌کانی دا دیناو ده‌یگوت:
"نیشه‌للا ده‌بی به بووکی خۆم."

له ناواییش دا له‌گه‌ل هم‌موو کس باسی خه‌جیجی ده‌کرد. هر به "بووکه‌که‌م" ناوی
ده‌برد، هه‌تا له شازده سالتی دا نه‌وه‌ی ده‌بوو بی، بوو. هم‌مدو به‌ماندوویی له جووتی
ده‌هاته‌وه، خه‌جیجیش له کیوی را ده‌گه‌رایه‌وه. خه‌جیج چووبووه کارگان. ره‌نگه مانگیك ده‌بوو
یه‌کتریان نه‌دیووو. نیستا له "نالاجاکدیک" تووشی یه‌کتر ببوون. هر‌دووکیان خۆش‌حال بوون.
هر‌دووکیان پی‌ده‌کهنین. له‌سه‌ر به‌ردیک دانیشن. دنیا خه‌ریک بوو تاریک داده‌هات. خه‌جیج
ویستی هه‌لستې هم‌مدو ده‌ستی گرت و له په‌نا خۆی داینایه‌وه:

"چما نه‌تۆ ده‌زگیرانی من نی؟"

ده‌ستی خه‌جیجی له‌نیو ده‌ستی گرت:

"ناخر نه‌تۆ..."

خه‌جیج ده‌ستی کرد به پینکه‌نین.

هم‌مدو:

"ده بلئی کچی... ناخر نه‌تۆ ده‌زگیرانی من نی؟"

خه‌جیج ده‌یه‌ویست خۆی بکیشیتته نه‌ولا. هم‌مدو به‌ری نه‌ده‌داو ناره‌قیتکی کردبوو هر

مه‌پرسه...

هم‌مدو:

"کچی... ناخر نه‌تۆ..."

له پاشان به فکری داده‌هات که خه‌جیج ماچ بکا. خه‌جیج سوور داگیرساو به زۆر پالینکی
به هم‌مدو‌وه ناو رای کرد. هم‌مدو وه‌دوای کهوت و گرتی. کچه‌که رام ببوو، وه‌ک به‌رخ
ده‌سته‌مۆ. هم‌مدویش که‌میک نارام ببوو‌وه.

هم‌مدو:

"نیوه‌شهوئ دیم... دیمه بن داره‌تووه‌که، هر له‌وی راده‌کشیم و وه‌ک دیولیک ده‌خوینم.

هم‌موو کس واده‌زانی دیولیکه ده‌خوینن."

پاشان چهند جار وه‌ک دیولیک خویندی وگوتی:

"چار، ناوا."

خه جیج پیئکه نینی هات:

"راست دیولیک... هیچ کس فەرقی پێ ناکا..."

حه مەد:

"چما نێمه دەزگیران نین؟"

خه جیج له نه کاو رهنگی په‌ری و گوئی:

"نه‌گه‌ر دیتیانین چی... و هه‌لات. له پاش نه‌و رۆژه هه‌موو شه‌وی به هه‌ر جۆرێک بووايه،

یه‌کتریان ده‌دی. نه‌گه‌ر شه‌ویک یه‌کتریان نه‌دیبايه هیچ کامیان خه‌ویان لێ نه‌ده‌که‌وت.

چه‌ند جار دایکی خه‌جیج به‌سه‌ریان دا چووبوو. خه‌جیج چه‌ند جار لێدان و ئازاری

به‌رکه‌وتبوو، به‌لام بێ سوود بوو. دایکی شه‌وانه ده‌ست و لاقی ده‌به‌ستن، چه‌ند ده‌رگای

له‌سه‌ر داده‌خستن... به‌لام هیچ کام له‌مانه کاریگه‌ر نه‌بوو. خه‌جیج به هه‌ر فیتل و

که‌له‌کیک بووايه، خۆی ده‌گه‌یانه‌ده حه‌مه‌د. چه‌ندی گۆزه‌وی و ده‌سه‌رۆکه به یادگار بۆ ده‌چنی

و بۆی ده‌بردا!...

خه‌جیج گۆرائینی داده‌نا. نه‌وین و ئاره‌زووه‌کانی خۆی له ناهه‌نگی گۆرائییه‌کانی و نه‌خش

و نیگاری گۆزه‌وییه‌کانی دا داده‌پرشت. نه‌م گۆرائییه‌کانه نێستاش له ناوچه‌ی توورپووس

ده‌گوترین. هه‌رکس گۆزه‌وییه‌کانی ده‌سکری نه‌وی ده‌دی، ده‌له‌رزی. گۆرائییه‌کانیشی

نێستاش که نێستایه قامبێژو گوئیگه‌کانیان ده‌له‌رزین، له ده‌روونیان دا شتی‌ک سه‌وز ده‌بێ

و خونه‌چه ده‌رده‌کا.

کاتی‌ک حه‌مه‌د گه‌یشته‌وه مالتی به‌ری به‌یانی بوو. نه‌یده‌زانی شه‌و چ وه‌خته‌و چۆن

هاته‌وته‌وه مالتی. نه‌ستیه‌ره‌گه‌شه‌که‌ی به‌ره‌به‌یانی ره‌نگی کالتی بېه‌وه‌وه، ناسۆ روون بېه‌وه،

خه‌ریک بوو شه‌به‌ق ده‌نگوت.

حه‌مه‌د چه‌ند جار بانگی دایکی کرد:

"دایه، دایه..."

دایکی به‌خه‌به‌ر بوو... هه‌ر له فکری کوره‌که‌ی‌دا بوو... هه‌ستاو ده‌رگای کرده‌وه.

کوره‌که‌ی له نامبێژی گرت و ده‌ستی ده ملی کرد:

"شه‌وی هه‌موو شه‌وی به‌رپه‌وه‌بوون؟"

"به‌ئێ، به‌رپه‌وه‌بووین."

هەركە چوونە ژووری، ھەمەد خۆی لە جیتی را کرد. زۆری خەو دەھات. تیشکیکی زەرد لە مێشکی دا پریشکی داویشت. بلیسەى رەنگ زەرد لە مێشکی دا دەگەران. وئ دەچوو ھیوا بئ، وئیش دەچوو خەفەت بئ. خەفەت گەرمە، خەفەت وەك خۆشەویستە... وەك خۆش ویستنەو گەرمایەكەى مرۆڤى تێك ھەل دەگلیتئ. بریسكە زەردەكانى كۆپە برنجەییەكە لە مێشك و دلتى ھەمەد دا دەگەران و کاریان كردبوو سەر مێشكى ئیسكانى. لەولای ئەو بریسكەو تیشكانەشەو سۆلەتە سوورەكانى شار بە تەختى شینایی ناسمانەو چەسپابوون... تیشكە زەردەكانى برنجە لەگەل دووكەلتى شین و خەستى كەباب تێكەل دەبوون... دەنگى نال كوتانەوێ حاجى كۆرە... پیاو دەپئ سپی و سپی كراوەكان بەردى رەنگاوپرەنگى چۆمەكانیان تیگراپوو، و لە چەشنى بلوور دەبریسكانەو...

دایك لە ژوور سەرى كۆرەكەى دانیشتبوو و دەى پرسى:

"رۆلە شار چۆن بوو؟"

ھەمەد ھەتا دەھات دەم بکاتەو و جواب بداتەو، سەرى قورس دەبوو و دەكەوتەو سەر سەرىن و ئەو گۆزانیانە كە حاجى كۆرە وەختى نال كوتانەو بە نارەنار دەیگوتن، لە گوێی دا دەزىنگانەو، لە پاش ئەو خانووەكانى شار بە سۆلەتە سوورەكانیانەو جینگای دەنگى حاجى كۆرەیان دەگرتەو. لە نیتوان خەو و بیدارى دا زەردەخەنەى دەھاتئ. وەبیری دەھاتەو كە سبەو دوویكى رادەكەن. نایب ھەسەن قەرار بوو ھەتا دە رۆژى دیکە لە سەفەرى دتھات بگەریتتەو. نینگەران دەبوو. لە پاشان وەبیری دەھاتەو كە ھەتا دە رۆژى دیکە ھەر ئەوئەندە بتوانن خۆیان خپ كەنەو. ئیدى نینگەرانىیەكەى تەواو دەبوو.

نایب ھەسەن مندالتى نەبوون. قسەخۆش و دەم بە پێكەنین بوو. ریشى سپی بوو. ریشە سپییەكەى دەتگوت ھى خۆى نیو وەرىگرتەو... نایب ھەسەن قەرار بوو جینگاو جووت و کاریان بژ پەیدا بکا... زۆرى پروا بە نایب ھەسەن ھەبوو. لە دلتى خۆى دا دەیگوت: "ھەموو دنیا بست بە بست گەراو." خۆ شاریش خانى نیو. دەیان توانى ھەرسێكیان كار بكەن. ھەم خۆى، ھەم دایكى و ھەم خەجیج... بەرھەمى كارەكەیان ھەرچى بئ ھى خۆیان دەبئ. ئیستا كە نایب ھەسەن بەلئنى داو، ھەتەن ھەموو كارەكان جئبەجئ دەبن. بیستبووى كە خاكى چوكووراوا زۆر بەرئۆو، بەلئ ئەمەى بیستبو، بەلام لە بیری نەبوو لە كیتی بیستو. فكر دەكاتەو... خۆشحال دەبئ... ئەوئەندە خۆشحال دەبئ كە دلتى ھەلتى ناگرئ. خاكى چوكووراوا دپروەلان نیو. خاكى چوكووراوا چەقلەشینكەى لئ ناروئ. نیازی ھەبوو پاش ئەوێ

له چوكورواوا جيگير بوو، روژنيك سهرله نوئي بيتهوه نارايي خويان و بو ناورماله كاني باس بكا كه چوكورواوا چ جوړه جي به كه... له پاشان دووباره ده گه رايه وه چوكورواوا، هه موو ديها تي به كانيش به دواي دا... عه بدى به تهنيا ده مايه وه. تاق و تهنيا... نه ده زاني تووي بچيني، نه ده زاني درويته بكا... و بوخوي له برسان ده مرد.

دايكي دووباره پرسى:

"شار چون جي به كه بوو، كورم؟"

نهو پيئي و ابوو جوابي دايكي ده داته وه، به لام هه فكرى ده كرده وه. له شار، له دو كاني تهره فروشى پياويكي ديتبوو. نهو پياوه كلاو گه رگه رى به كي سپي هه بوو، تهره ته ميز... شه لوارى فهره نكيشى له پي دا بوو. نهو پياوه خهريك بوو پرته قالي ده كرى. حه مه د جوان ته ماشاي قامكه كانيى كردبوو. قامكه كاني سپى و دريژ بوون و پوولي زور خيرا ده ژمارد. سكه پول له كان له نيو قامكى دا ده خزين... چ جوړه سكه به كه... بريسه كه دار وه ك زيو...

دايك بانگى كوره كه ي كرد:

"خه ريكي ده نووي روژ له م؟"

نووستبوو يان نا؟... تيشكى برنجه خه و خه يالي لى تيك دابوو. ده تگوت هه تاوي چوكورواوا له سهر سهرى هه لاتره. ده تگوت به مليون پريشك كه له شته كاني به ره هه تاوي چوكورواوا هه له ده ست، بو نيو ميشكى نهو لووزه ويان به ستوه...

كاتيك وه خه بهر هات هه تاو ته واو بليند ببوو. دايكي له ژورور سهرى دانيشتبوو و ته ماشاي ده كرد. ديار نه بوو بوچى له ديتنى دايكي به خوځدا شكايه وه و سهر له نوئي ليفه كه ي به سهر خوي هه لكيشا. به مندالي كاتيك به ده ماغ ده بوو، زور جار واى ده كرد.

دايكي به پي كه نينه وه ليفه كه ي له سهر وه لادا:

"هه سته كوره زه لام، نه وه نيوه روژه، هه سته بلنى بزانم شار چون جي به كه بوو"

حه مه د چاوي هه لنيان و كه ميكي هه لكوفين. ده رى هينده رووناك بوو كه چاوي له بهر هه له نه ده هات. حه مه د سه ريكي هه تاوي كردو ده سه جي روي وه رگيرا. هه تاو هه موو خه و خه ياليكي لى تيك دابوو.

به ماندويي و شه كه تي له جيى هاته ده ر. زور كفت و شه كه ت بوو. به لام بهو حاله ش رووناكايي به كه كه ديار نه بوو له كوئ را دي، دلئ نه وي روون ده كرده وه. بوخوشى نه يده زاني چ

شتیکه خەم و خەفەت لە دلتی ئەو دەتارینتی؟ خۆشحالییەك كه هەستی پێ دەکرد، هەر لەو رووناکایییەوه بوو که لە دلتی دا هەل دەبوو. ئەم رووناکایییە چ بوو؟

خەمەد لە پەنای دایکی دانیشتبوو، باسی شاری بۆ دەکرد. دایکی چەند جاری دیکەش هیندئ شتی لەبارەى شارەوه لە باوکی خەمەدو کەسانی دیکە بیستبوو. بەلام هیچ کامیکیان وەك خەمەدیان باش بۆ نەگێرا بۆوه. وەختیک گەیشته باسی ئەو تیشکە زەرەدە کە دەبریسکایەوه، وا نەشە ببوو کە وشەکان وەك ناو لە دەمی هەل دەهێژان...

خەمەد زۆر بە نیشتیاوه باسی شارو هەرچی لە شار دیتبوری بۆ دایکی گێرایەوه، بەلام وەختیک نۆرەى گێرانەوهى مەسەلە کە هات، تفی خۆى قووت دایەوهو نەیتوانى قسە بکا. دایکی شارەزای نەخلاقى خەمەد بوو. تئ گەیشته کە خەمەد شتیکی لئ دەشارتتەوه. دەستیکی بەسەرى کورەکەى دا هیناو لە چاوه کانیەوه راما. دیار بوو کە کورەکەى دەیهوئ شتیک بەدرکیتنى، بەلام ناتوانى.

خەمەد چارى لە چارى دایکی وەرگێرا. دایکی لە دلتى خۆى دا گوتى: "خەمەن دەیهوئ شتیک بەدرکیتنى، بەلام ناتوانى." خەمەد وا دیار بوو تاقەتى بزوتن و قسەکردنى نیه. دایکی بیرى کردوه کە: "ناتوانى بیلى، بەو ئاسانییە ناتوانى بە زمانى دا بى."

دایک:

"دەتەوئ چ بلیتى خەمەد، بۆ دەشاریەوه؟"

خەمەد بەو پرسیارە تیک چوو، رەنگى بزرکا.

دایک:

"مەىشارەوه رۆلەم، قسەکەت بکە."

خەمەد سەرى داخست و گوتى:

"ئەمەن دویتنى لەگەل خەجیج قسەم کرد. قەرارمان داناه هەلئى گرم."

دایک:

"خەمەد چتە، شیت بووى؟"

خەمەد:

"ئەگەر ئەتۆ نەیهى، خەمەن عەبدىخان نارەحەتت دەکا. ئەتۆش لەگەلمان وەرە. دەچینه چو کووراواو لە شارى دەحاوتینەوه."

دایکی بە توندی جوابی دایەوه:

"چما شیت بووی؟... مال و گوزهرانی خۆم بۆ کئی به جی بیتلم و بیتمه کوئی؟ نه تۆش ده تهوئی کچی خه لک هه لگری، بۆ کوئی به ری؟"

حه مه د:

"نه دی چ بکه ین؟ نه تۆ ریگایه کمان بۆ وه بینه."

دایک:

"نه من سه د جارم پێ گوتی ده ست له خه جیجی هه لگره... هه زار جارم گوت له کۆل خه جیجی بیهوه. نه تۆ ده زانی، ده یانهوئی خه جیجی بۆ خوشکه زای عه بدیخان بچوازن... باشتره نه تۆ نهو خه یاله خاوه له سه رت به ریبه ده ر."

حه مه د:

"ده ستی لێ هه ل ناگرم. عه بدیخان هیچ، هه ر که سی دیکه ش بێ ده ست له خه جیجی هه ل ناگرم. عه بدیخان خۆ ناغای دلێ ئیتمه نیه. خه جیجی هه ل ده گرم. نه گه ر خه می تۆم نه بێ له هیچ که س نا ترسم. ده ترسم زۆلم له تۆ بکا. ته نیا له وه نه ده ده ترسم... و نه گینا خوا پشتیوان بێ..."

"نه من ناتوانم مال و حال و ژیان و ناوه دانایی خۆم به جی به یتم و ملی بیابانی بگرم. نه تۆ نه گه ر ده تهوئی خه جیجی هه لگری و برۆی، بۆخۆت ده زانی، به لām پیت ده لیم نهو کاره ناکامیکی باشی نیه. نه تۆ ته نیای کورم، ناتوانی به رامبه ر به ساحه بی پینج دئ راهه ستی... ده یهوئی نهو کچه بۆ خوشکه زا که ی بچوازی... فکری ناکامی نه م کاره بکه وه رۆلم، ده س له خه جیجی هه لگره... کچ بۆ تۆ قاتی نین..."

حه مه د تووره بوو. که م هه لکه وتبوو حه مه د قسه له قسه ی دایکی بکا:

"خه جیج نه بێ هیچ کچیکم ناوئ... نه گه ر دنیا پر بێ له کچ، نه من هه ر خه جیجم دهوئ."

دوو رۆژی دیکه ده نگۆ دا کهوت که خوشکه زای عه بدیخان، له دێ یه که ی دیکه پرا خوازی بیتی که ری نارده ته سه ر خه جیج. ده لێن عه بدیخان خۆشی له گه ل خوازی بیتی که ره کانه. ده یان گوت هه رچه ند خه جیج دادو هاواری کردبوو دادی نه دا بوو، و هه ر نهو رۆژه ده یانه ویست خه جیجی ماره بکه ن.

خوشکه زای عه بدیخان بۆ خه جیجی شانسیکی باش بوو. ده یان گوت نه گه ر لێی گه پرابان، نهو کچه میردی به قه ره ج یان ده هۆل کوتان ده کرد. به لām خه جیج هه ر به سه ری خۆی دا ده داو ده گریا.

دوو رۆژ دواتر عه بدیخان به ده ستی خۆی نه لقه ی ده زگیرانه تیی کرده ده ستی خه جیج. له پاش خوازی بیتی یان له دنی دا هیندئ قسه ده کران. ژن و مندا ل شتیکیان ده گوت، پیرو لار و گه وره و چووک هیندئ قسه یان ده کرد. هه موویان هیندئ شتیان ده گوت:

"حه‌مه‌د نه‌و كچه‌ی هه‌ل‌ده‌گرئ، نایه‌لئ له‌ گه‌رووی خوشكه‌زای عه‌به‌دی‌خان به‌چیتته‌ خواری." "

"ناتوانئ، ده‌ترسئ." "

"نا... هه‌مه‌د ناترسئ." "

"هه‌تا ئیستا هیچ كه‌س ترسی له‌ چاوی هه‌مه‌د دا نه‌دیوه‌." "

"راست ده‌كا، كه‌س ناتوانئ ترس له‌ چاوی هه‌مه‌د دا ببینئ." "

"نه‌وه‌ هه‌مه‌ده‌، هه‌مه‌د..."

"با هه‌مه‌د بئ. به‌ خوا عه‌به‌دی‌خان كوت كوتئ ده‌كاو گوشته‌كه‌ی داوئته‌ پێش سه‌گان." "

"خوا نه‌كا خان قه‌لئس بئ... ئه‌گینا كه‌لاكه‌كه‌ی بۆ سه‌گان فریئ ده‌دا." "

"حه‌مه‌د نه‌و كچه‌ی هه‌ل‌ده‌گرئ، ده‌ش ببینئ!" "

"بۆ كوئیی ده‌با؟" "

"بۆخۆی ده‌زانئ... هه‌تمه‌ن فكري بۆ كردوه‌." "

"هه‌ر كوئئ ده‌چی با به‌چی... به‌خوا به‌چیتته‌ پاش كیئوی قافیش خان ده‌گیری ده‌خا." "

"ده‌ستی عه‌به‌دی‌خان وه‌ك ده‌ستی من و تو‌نیه‌... ده‌گاته‌ هه‌موو چی‌یه‌ك... فكريت

له‌كوئییه‌، حكومه‌ت له‌ پشتی خانه‌." "

"راست ده‌كا... حكومه‌تی له‌ پشته‌. حاكمی له‌ پشته‌، ده‌سه‌لاتی حكومه‌تی له‌پشته‌..."

ناتوانئ له‌ چنگی ده‌رچئ." "

"به‌خوا به‌زه‌ییم به‌حه‌مه‌د دادئ." "

"به‌لئ، كوره‌ كه‌چه‌له‌یه‌ك له‌سه‌د فرسه‌ق دوورتر را هاتوه‌و ده‌یه‌وئ نه‌و كچه‌ی له‌ چنگی

حه‌مه‌د ده‌ربینئ." "

"حه‌یف هه‌مه‌د." "

"ئه‌من دوئینئ دیتم." "

"فه‌قیره‌ هه‌مه‌د." "

"له‌ پشته‌بانئ خۆیان دیتم. ره‌نگی به‌ رووانه‌وه‌ نه‌ماپوو. روخساری وه‌ك به‌هیتی زه‌رد واپوو،

كه‌مپكیش سه‌وزی ده‌نواند." "

"ئه‌من له‌ چاوانی ترسام... چاره‌كانی ئیدی نه‌و چاوی جاران نین." "

"نه‌و كچه‌ فه‌قیره‌... له‌و رۆژه‌وه‌ كه‌خوازبینئ كراوه‌، له‌ مائئ نه‌چووته‌ده‌ر." "

"ده‌لئین رۆژ تا ئیوارئ له‌ قوژبنئكی تاریك دانیشتوه‌." "

"داده‌نیشی و له گژ فکران را ده‌چی." "به‌وانه ده‌لین ناشقه رووته. یاخوا کەس گرفتاری دەردي وا نه‌بی." "حه‌مه‌د بۆخۆی نیوه شیتیشه." "ده‌لین دایکی خه‌جیجی هه‌موو شه‌وی ده‌ست و لاقی کچه‌که‌ی ته‌ناف پیچ ده‌کا." "ده‌رگاشی له‌سه‌ر داده‌خا." "ده‌رک له‌سه‌ر ده‌رک له‌سه‌ری داده‌خا." "دوونه‌ش به‌دبه‌خت بوو." "دوونه‌ش له‌پاشه‌پۆژی کوپه‌که‌ی ده‌ترسی." "خانیش بیستویه‌ته‌وه." "فه‌قیره حه‌مه‌د." "ده‌لین وه‌ختیک بیستبوی خه‌جیجیان خواسته، پتکه‌نیبوو." "دوو چاری خه‌جیج ده‌لینی دوو کانیاون." "فه‌قیره حه‌مه‌د." "خوشکه‌زا که‌چه‌ئه‌که‌ی عه‌بدی‌خان هاتوه به‌فیزه‌وه له‌نیو دی دا پیاسه ده‌کا." "شاخداره... " "ده‌لینی شووره... " "شوور... " "ئه‌می به‌سته‌زمان حه‌مه‌د." "زۆلم!..." "حه‌مه‌د له‌خه‌فته‌تان وه‌زگ نه‌دا، باشه... " "کچه‌که له‌پیش حه‌مه‌دی دا وه‌زگ ده‌دا." "یاخوا ئه‌وه‌ی ئه‌م دووانه‌ی لێک کرد، خوا کویری کا." "به‌سپایی قسان بکه‌ن." "یاخوا چی چاکیان نه‌یه‌ته ری... " "خوا چاکیان بۆ نه‌کا... " "یاخوا سه‌به‌بکار به‌کۆی زوخال بی." "یاخوا تووشی دهردي بی‌ده‌رمان بن."

"به سپایی قسان بکنن."
"یاخوا چه قلّه شینکه بیان له چاوان دا شین بئ."
"پینج دئی ههیه چاوی پر نابئ."
"ده توانی دنیا به پوول بکړئ. به لّام دڼ شتیکی دیکهیه... دڼ به پوول ناکړئ..."
"فدقیره حمهد."
"راوه ست بزائن حمهد چ به لایه ک به سهر عبیدی خان دینئ..."
"خۆزگه بی کوشتایه."
"هه رکس نهو ناپیاوهی بکوژئ دهستی شین ده بن."
"حمهد هیشتا منداله."
"فدقیره حمهد."
"منداله، به لّام..."
"ده زانی سالتی چند سهر بزنه کتوی ده کوژئ؟"
"نه گهر پیاری بیان ژمیره! "
"هیچ وهخت گوللهی به خه سار ناچئ... به خوا ده زریه سپیلکهی بۆ داکهی، به کهو
تفهنگ هه لئ ده گړئ."
"نیشه لّلا تفهنگیکیش له چاوی عبیدی ده دا."
"به سپایی قسان بکنن، به سپایی."
"نه گهر چه کی وه ده ست کهوئ، هاوار بۆ عبیدی."
"حریف نه حمده زله له چیاي نه ماوه."
"نه گهر ما بایه ده هات کچه کهی لئ ده ستانده وه، دهستی کچهی ده گرت و ده یدایه
دهستی حمهد..."
"نه گهر حمهد چه کی ده بوو... به خوا به زهیی به عبیدی دا نه ده هاته وه."
"خۆزگه بیبایه."
"نه گهر لادیتی به کان نهو رۆژه ببینن، چل شهو و چل رۆژ شایی ده گتیرن."
"ده لّین نه وهی دوو دلداران لیک بکا، قهت چاکه ی نایه ته رئ."
"نه گهر حمهدیش نه توانی تۆلهی خۆی بستینئ، خوا له ههقی بهندهی خۆی خۆش نابئ."
"نه رئ، خوا خۆش نابئ..."

"به سپایی، به سپایی."

"له کویتی نه همه ده زله؟... وهختی نه وهیه پیدا بی... وهختی نه وهیه خۆت نیشان بدهی..."

"ده لێن نه همه ده زله له داغستان خهریکی جووت و گایه. نیدی نه ویش بووه ته ژن... له ژنانیش تر سه نوکتتر بووه."

"ده لێن همه ده چوه ته شار..."

"ده لێن خهریکه له شاری جێ و رێ بۆ خۆی پیدا ده کا."

"خۆزگه به لایهك به سه ر نه و خوشکه زا که چه له ی عه بدی خان هاتبايه."

"خۆزگه بریسکه له سه ری دابایه."

"یاخوا سه ر دلێ خه بی و که سه دهنگی له نه بیسی."

"همه دیش که چه که هه لگه رێ و بڕوا."

"خۆزگه... خوا بکا..."

"نه من خه جیجی ده ناسم. به خوا خۆی ده کوژی."

"نه گه ر خه جیج بڕی، همه ده ناژی."

"فه قیره همه ده."

"دوونه ی به سه ته زمان... به جوان و جووری بیوه ژن بوو. نیشه لالا خوا نه و کوپه ی بۆ راده گه رێ."

"خوایه همه ده ی بۆ دوونه ی بپارێزه."

هه موو دێیه که سه ی ده کرد. مه سه له ی همه ده له سه ر دلێ هه موویان ببوو به گه رێ، به لام کێ هیجی له ده سه ت ده هات؟ ته واوی نه م قسه نه ده قیقه به ده قیقه به گویتی عه بدی خان ده گه یشتنه وه. له دێی دا نه گه ر شتیك رووی دابایه، ده سه به جێ به گویتی ده گه یشته وه و له هه رچی ده کراو ده گوترا خه به ردار بوو.

شه وێکیان یه کێک له پیاوه کانیی به دوا ی همه ده دا نارد... همه ده به خه مباری و په رێشانی هات و ده سه ت له سه ر سه نگ له پێش عه بدی راوه ستا. عه بدی به هه موو قه وه تی خۆی نه راندی:

"هه تیه به نناموس و به ئه که... وه که سه گ له ده رکی خۆم گه وره بووی و بوویه بنیاده م. ئیستا ده بیسم ته مات له ده زگیرانی خوشکه زا که م کردوه... وایه به نناموس؟"

همه ده وه که به رد له جێی خۆی ره ق ببوو، سووی له نه ده بزووت. روخساری وه که دیواری سه ی کراو سه ی هه لگه راپوو. ته نیا نه و بریسکه وه که نووکه ده رزی یه هاتبوو و له گلێنه ی چاوی دا راوه ستابوو.

عەبدی خان:

"باش چار و گوئی خۆت بکەوه. ئەگەر دەتەوێ لەم دەییە دا بژی و نان بخۆی، دەبێ هەرچی دەلیتم بویبسی. ئەتۆ مندالی. ئەتۆ نازانی. ئەتۆ من ناناسی حەمەد. ئەگەر بمەوێ ئاورگی ماله کەتانتان وا بەسەر دا ویران دەکەم کە گیاشی لە جینگا سەوز نەبێ... دەزانی دەلیتم چی؟ بێنەکی نەزان؟... ئەمن ئاورگە کەتان بەسەر دا ویران دەکەم.

لە پاشان هات و توند قۆلی حەمەدی گرت و لەسەری رویشت:

"بە من دەلێن عەبدی. ئەمن ئەگەر بمەوێ ئاورگە کەتان وا بەسەر دا، دەرووختیم کە گیاش لە جینگاکەمی سەوز نەبێ."

حەمەد زاری نەدە کردەوه، و هەرچی حەمەدیش بێدەنگ دەبوو، عەبدی زیاتر توورە دەبوو: "بێنەزانی ئەک بە حەرام... کەس ناویری ئەما لە دەزگیرانی خوشکەزای من بکا... هەرکەس غەلەتی وا بکا، دەلێم لەت و کوتی بکەن و هەر کوتەمی بارێژنە بەر سەگێک. نیستا چاری خۆت ورد بکەوه، نیدی هەقت نیه بە دەرووبەری ئەو ماله دا بێی. تیگەیشتی یان نا! ... هەقت نیه نیدی بە دەرووبەری ئەو ماله دا بێی."

چەند جار بە هەموو هیژی خۆی حەمەدی راتلەکاند، بەلام حەمەد دەنگی لەبەر نەدەهاتە دەر، دەتگوت بەردە... لەوانە بوو بەرد دەنگی لەبەر بێتە دەر، بەلام حەمەد هەر بێدەنگ بوو، و ئەو بێدەنگیە عەبدیخانێ دەهری دەکرد.

عەبدیخان لە نەکاو خۆی پێ راگیر نەکراو بە پیتلاقە وەرگەرایە گیانی حەمەد. حەمەدیش بۆ ئەوەی نەیکوژی، بە توندی خۆی دەخواردەوه، ددانی لە چیرەوه دەبردن و گوشتی شەویلاکەمی لەبەر ددانی دا ورد دەبوو. لە رقان گوشتی خۆی دەجوی و دەیخوارد. زاری پێر ببوو لە خۆین و تیشکیکی زەرد لە میتشکی دا دەدرەوشا:

"لاچۆ لەپیش چاوم... قەت بۆ ئەوه نابن پیاو چاکەتان لەگەڵ بکا، بۆیه نابن پیاو گەورەتان بکاو بتان کا بە بنیادەم... بەخۆرایێ نەیان گوتە سەگی قەلەو کەمی لاقت دەگەزێ. برۆ لاچۆ لەپیش چاوم."

حەمەد بە نیوہ بێتۆشی لەوێ دوور کەوتەوه و تیفیکی گەورەمی لە عەرزێ کرد. تەفەکەمی تەنیا مستیک خۆین بوو.

(۸)

خانوه کان، داره کان، تهخته بهرده کان، نهستیره کان، مانگ، زهوی و ههرچی له دنیا دا هه بوو، هه مووی له تاریکایی دا ون بیوو، هه موویان توایوننه وه. خوناوکه بارانه یهک نم نم ده پڑایه سهر تاریکی. خوناوکه بارانه که پشوره بایه کی نهرمیشی له گه لّ بوو. کزه بایه که له وانی سارد بوو. سهگ به نۆره تاوه نا تاویک له تاریکایی دا ده وهرین. پاشان که له باییک خویندی، دهنگی چند بهرز بوو. حه قهمن خاوهنی نهو که له شیره له بهر نه وهی بی وهخت خویندوویه، سهری ده پئی.

له دوور، له ودیوی کئی دهنگی زهنگوله یهک ده هات. دهنگی زهنگوله که جار جار بیتهنگ ده بوو و سهر له نوئی ده بیسترایه وه.

دهنگی زهنگوله کان که بیتهنگ ده بوو، زۆری پی ده چوو، هه تا سهر له نوئی ده بیسترایه وه. نه مه نیشانهی ماندوویی ریباره کان بوو.

حه مه له میژ بوو له ژیر داره توویه کی پیر که لک و پۆپی وه که چتر هه لّ درابون دریز بیوو و چاوه روان بوو. حه مه د فکری کرده وه که... نا... فکری نه ده کرده وه! حه مه له وه زعیک دا نه بوو که بتوانی فکر بکاته وه. حه مه د تنیا سهرمای بوو. حه مه بی نه وهی فکر بکاته وه، ههستی به هیندئ شت ده کرد. نم غمی باران ده پڑایه سهر تاریکایی. لهو کاته وه که باران دایه ابوویه، هه مووی به شانی حه مه د دا بار بیوو. جیتی وشکی ددان بوو. جار جار هه لّ ده لهرزی، پاشان نارام ده بووه وه.

له پشتی چه پهره کانه وه دهنگیکی هاته بهر گوئی. گوئی هه لّ خست. پشیله یهک به سهر چه پهره که دا بازی دابوو. وای به فکر دا هات که پشیله یهک به سهر چه پهره که دا بازی داوه.

ماوه‌یه‌ک بیرى دایکى زه‌ینى شوى به‌خویمه‌وه خه‌ریک کرد. ده‌تگوت به‌گازى گۆشتیان لى‌کرده‌توه. له‌شى ده‌برژایه‌وه. له‌ دلّی دا تالایی ژه‌ره‌ماری هه‌ست پئ‌کرد. دلّی ده‌سووتا. حه‌تمه‌ن دایکى‌ییان نازار ده‌دا... زۆر دوور بریسکه‌یه‌ک لیّی دا. قه‌دى تووه‌که که له‌ تاریکاییدا ته‌ر ببوو، تیشک باران کرا.

به‌ تاریکایى دلّی حه‌مه‌د دا ریڭگایه‌کى رووناک تى‌ده‌په‌رى، ریڭگایه‌کى دوورو دريژ و رووناک. له‌م کاته‌دا ته‌واوى ناوه‌دانى به‌ نه‌سپ و نیسترو بزن و مه‌رو گاو مریشک و پشیلوه سه‌گه‌کانیه‌وه له‌ خه‌و دا بوون.

خه‌و وه‌ک په‌رده‌یه‌کى نه‌ستور به‌سه‌ر دوژمنایه‌تى و رق و قین و خۆشه‌ویستی و ترس و نیگه‌رانى و پیاوه‌تى و ناپیاوییه‌کان دا کشابوو. له‌و کاته‌دا خه‌ونه‌کان پینکه‌وه له‌ کیشه‌و به‌ره دا بوون. له‌و کاته‌دا ته‌نیا خه‌ونه‌کان ده‌ژیان...

دیمه‌نى پيش چاوى بنیاده‌م هه‌رچه‌ندى به‌رتسه‌ک بئ، مه‌ودای خه‌یالى به‌ره‌رینه. ته‌نانه‌ت نه‌و که‌سه‌ش که پئى له‌ ناسیاب چه‌شه نه‌ترازوه، ده‌توانى خه‌یالیکی زۆر به‌ره‌رینى هه‌بئ، به‌په‌راده‌یه‌ک که له‌ نه‌ستیرانىش تى‌په‌رى. نه‌گه‌ر هه‌یج جئ‌یه‌کیشى ده‌ست نه‌که‌وى، ده‌توانى هه‌تا پشت کئوى قاف بپروا. نه‌گه‌ر نه‌وه‌ش نه‌بئ، له‌و خه‌ونه‌دا که ده‌یپینى له‌ دنیايه‌کى دیکه‌و خۆشتر دا ده‌ژى. له‌و کاته‌دا خه‌ونه‌کان له‌ ملکی خه‌ودا گاله‌یان ده‌کرد. له‌و کاته‌دا له‌م گونده هه‌ژاره، له‌م ناسیاب چه‌شه زۆر لیکراوه‌دا، نه‌وانه‌ی له‌ خه‌ودا بوون، له‌ دنیايه‌کى دیکه‌دا ده‌ژیان.

حهمه‌دیش خه‌ونى ده‌دى. هه‌م ده‌ترساو هه‌م خه‌ونى ده‌دى. له‌ نه‌کاو بریسکه‌یه‌ک له‌ میتشکى دا جوولا. خۆره‌تاوى به‌ربلاوى چوکورواوا له‌ میتشکى دا بلاو بووه‌وه، گه‌وره بوو، پان بووه‌وه و دره‌وشا. وه‌ختیک لافاوى نه‌و رووناکاییه‌که به‌ دلّی دا تى‌ده‌په‌رى، نیشه‌وه، حهمه‌د له‌ فکروه‌وه چوو. ترسا:

"نه‌گه‌ر نه‌یه چی! ... نه‌گه‌ر نه‌هات چ بکه‌م?..."

هه‌زار جۆر فکرى کرده‌وه:

"نه‌گه‌ر نه‌یه ده‌زام ده‌بئ چ بکه‌م."

ده‌ستى به‌سه‌ر ده‌ستی ده‌مانچه‌که‌ی دا هئنا. وه‌ختیک چه‌که‌که‌ی وه‌بیر هاته‌وه، هه‌رچی ترس بئ له‌ دلّی دا نه‌ماو هه‌موو داماوییه‌کانى له‌بیر چوونه‌وه.

له‌ فکرى چه‌که‌که‌ی دا بوو که ده‌نگینکى نه‌رمى هاته به‌ر گوئ. وه‌ک هه‌ستى پئ ده‌چوو. له‌و شته‌ی تاوئیک له‌مه‌ویه‌ر به‌ دلّی‌دا هاتبوو، به‌خۆی دا شکایه‌وه. نه‌و که‌سه‌ی لیّی ده‌گه‌راو نیستا له‌سه‌ر سه‌رى راوه‌ستابوو، خه‌جیج بوو.

بریا رۆژ بووایه و همه د روخساری خه جیجی دیبایه. نه گهر رۆژ بایه دهیدی که روخساری خه جیج له پینش دا زهر د بوو، دوایه که م سوور هه لگه را. نه گهر دیتبای پیتی سهیر ده بوو. له وانه بوو نهو رهنگ گۆرینه به نیشانهی هیندی شت و به نیشانهی ترسیش دابنی.

خه جیج:

"زۆرم مه حتهل کردی؟... دایکم نه ده نووست..."

دهستی به کتریان گرت و به سپایی و به ترسهوه لهوئ دوور کهوتنهوه. نه وهنده به سپایی پینان له سهیر عهرزی داده نا که چووکترین دهنگی لی نه ده هات. ده تگوت به سهیر عهرزی دا نارۆن. نه گهر بلین هه تا له ناوایی وه ده رکهوتن هه ناسه شیان هه ل نه کیتشا، درۆمان نه کردوه. ته نیا نهو وه خته که له دتی چوونه ده ر هه ناسه شیان هه ل کیتشا و که مینک ترسه که یان به سهیر چوو. نه ختیکیش خۆیان نازاد هه ست پتی کرد.

بوخچه که ی خه جیج به ده ست حه مه ده وه بوو. خه جیج که پیتی وابوو حه مه د ماندوو بووه، ویستی بوخچه که ی لی وه رگری. به لام حه مه د ویی نه دا. نهو بارانهی تا ئیستا نم نم ده باری، ههروهک وه ختیککی باشی ده ست کهوتبێ، وهک گۆزه ی سه ره و ژیر دای دایه. له ته نیشتیان، له پشته وه یان و له به رامبه ریان بریسه که ی ده داو دنیای رووناک ده کرده وه.

پاش نه وه ی به رده لانیان به جی هیتشت، وه نیو دارستانی کهوتن. دارستان جار به جار به بریسه که وا روون ده بووه وه، وهک نوژی نیوه رۆیه. ناوه چۆری قه دی داره کان به باشی ده بینرا. خه جیج به هه نیسک دان ده گریا.

حه مه د تووره بوو:

"ئیستا وه ختی نهو گریانیه؟"

هه تا دنیا رووناک بوو بهو جۆره لیته واریان پری. نه یان ده زانی له کوین، بارانیش هه روا ده باری. له هه موو هه نگاوتیک دا خه جیج توو کیککی له باران ده کرد:

"دهک وه بهر غه زه بی خوا کهوی..."

وه ختیک دنیا باش رووناک بوو لانه شکه وتیکیان دی به وه و په نایان بۆ برد. هه ردوو کیان به پیوه راوه ستابوون و هه ل ده له رزین. جله کانیان به له شیان وه چه سپابوون. که زی به کانی خه جیج هه روا بزانه ئیستاش باران ده باری، ناویان لی ده چۆرا. حه مه د هه روا به ده م لیته له رزه و ددان لیکنده وه گوتی:

"نه گهر نه ستی و بهرده کان تهر نه بونایه، ده مان توانی شاگر بکهینه وه خو مان گهرم بکهینه وه."

خه جیج به خوشحالی یه وه پتکه نی.

حه مه د:

"پتکه نی نی ناوی... بارانیکی وامان وی که وتوه که نه که هر له کیسه چهرمه که ره ت بووه، به لکو له پیستی به ده نیشمان تی به ریوه."

له کاتیک دا دهستی ده لرزی، هه ولتی ده دا نهو کیسه چهرمی یه به پشتینه که یه وه هه لآوه سیوه بکاته وه. هه موو هیوای حه مه د بهو کیسه یه بوو. به چوار چاوان ته ماشای کیسه که ی ده کرد. پاشان چاویان پتک که وت و پتکه نی. ناو له کیسه چهرمه که تی نه به ریوو.

حه مه د:

"ده زانی نهو کیسه یه کی بوی دروست کردووم؟"

خه جیج:

"نا."

"هر نهو مام سله مانه که جاری پیشوو که هه لاتبورم له مائی نهوان مابووه وه... نه مه یادگاری مام سله مانه."

حه مه د وه په له قازه که وت و ته ماشایه کی ده ور به ری کرد:

"شتیکی وشک ده ست ناکه وی ده ستانم وشک که مه وه، ده ستیم تهرن، ده ترسم پووشوو که تهر بی، نه وده م نیدی هه ل تابن."

خه جیج:

"هری... وریا به ده ستت وه پووشوو که نه که وی."

حه مه د به خۆرانانه وه وه لامی دایه وه:

"نیستا بزانه ده ستانم چۆن وشک ده که مه وه."

چوه بنه وه ی لا نه شکه وته که. نه وی بارانی وی نه که وت بوو و وشک بوو. گله که شی وشک وشک بوو. دهستی ده گله که را کردو دهستی سپینه وه. له پاشان دهسته تۆزای یه کانی هه لیتنار بانگی خه جیجی کرد:

"بزانه... وشک بوونه وه یان نا؟"

خه جیج زهرده یه کی هاتی.

حه مه د:

"خه جيج... تو بچۆ هينديك چه قل و چال خړ بكه وه."

خه جيج له لانه شكه و ته كه هاته ده رځ. له ده رځ باران ده بارى. تاوئك دواتر به باوه شيك داروچيلكه وه گه رايه وه. داره كان وشك بوون، به لام له بهر بارانئ ته ر ببون. داره كانيسان ورد شكاندو له بن نوای لانه شكه و ته كه له سر يه كيان دانان.

حه مه د نه ستى و بهردى ده رهيئان. به لام نه گه ر پووشوه كه ش بيگرتايه، ديسان ناوريان بۆ همل نه ده كرا، چونكه پووشوو هر بۆخۆى ده سورتئ، نه گينا گړى لئ نابيته وه. كه وابوو ده بوو چ بكه ن؟

حه مه د:

"تۆ هر ليړه راوه سته، با من بچم داركاجيك وه بينم."

نه ختيك دواتر هاتوه و چليك دار كاجى چه وري هينابوو. به خه غيره گه وړه كه ي داره كه ي له نيوه راستى دا له ت كرد. به لام ناگړى پووشوو گړى نيه. حه تمه ن گړيكي چكۆله پيويسته هه تا داره كاجه كه هملئ. نه گه ر شه مچه يه كيان هه بايه... نيدى گيروگرفتيك نه ده ما...

حه مه د شه مچه شى هينابوو، به لام شه مچه كه وا خووسابوو، له بهر يه ك هملوه شابوو.

حه مه د:

"خه جيج... ده توانى په رۆ كۆننيكى وشك پهيدا بكه ي؟"

خه جيج له سرمان شه قه شه قى ددانى ده هات:

"راوه سته بوخچه كه م بكه مه وه، بهلكوو شته كانى نيويه ندى ته ر نه بوو بن."

له ده رځ باران گالئى ده كرد. ده تگوت ناسمان كون بووه.

خه جيج بوخچه كه ي كرده وه هه موو جئ يه كى باش گه را. له نيويه ندى بوخچه كه ي له نيو كراسه كانى دا ده سرۆكه يه كى وشكى دژويه وه. نه و ده سرۆكه يه يه كه مين يادگارى حه مه د بوو. ده سرۆكه يه كى سوورى خال خال بوو. نه و جوړه ده سرۆكه يه ژنه لاديتي يه كان له سهر يانى ده به ستن.

ده سرۆكه كه ي نيشان دا:

"نم ده سرۆكه يه وشكه."

حه مه د ده سرۆكه كه ي ناسي يه وه:

"ده سرۆكه ي گۆرينه؟"

حه مەد لە دیتنی دەسزۆکه که خوشحال بوو.

خەجیج:

"خۆیەتی."

حه مەد نەختیک توورە ببوو:

"ئەگەر بزانم لە سەرمان رەق دەبمەوه، دیسان دڵم نایە ئەو دەسزۆکهیە بسووتینم."

خەجیج:

"رەنگە بتوانم لە کراسەکانم کوتینکی وشک پەیدا بکەم."

حه مەد:

"بوخچە که بینە."

خەجیج بوخچە کهی بۆ حەمەد برد. حەمەد بوخچە کهی تێک وەردا:

"ئەی بابە! ... لیترە سەد کوتە پەرۆی وشکیش دەست دەکەوێ..."

خەجیج:

"جا کەوا یە هەمووان بسووتینە، با بەرووتی وەمیتین."

حه مەد:

"بەم وەزەوه چاره ی دیکەمان نیە."

حه مەد بەری یە کێک لە کراسە وشکەکانی لێک کردەوه. ئەستی و بەردی لێدا. پووشووه که گرتی. پووشووه کهی لەنتیو پارچە که هاویشت و دەستی کرد بە فوو لێکردن. فووی لێکردو فووی لێکرد هەتا ماندوو بوو. پارچە کهی وەخەجیج دا.

لەو نیتووه دا بریسکه یەك لە نیزیك ئەوانی دا. زهوی كه میتك لەرزى. داره كان دەنگیتکیان لێهات.

خەجیج پارچە کهی فری دا. حەمەد داها ته وه و پارچە کهی هەلگرتەوه. گووی پێ کردن لە بار دەستی کرد بە فوو لێکردن. شەویلا کهی شل بوون. کاتیک گرتیکی چکۆلە لەسەر پەرۆیە که پەیدا بوو، کەیفی کرد. تەلەزمە کاجیک بە دەستە کهی دیکە یەوه بوو، لەسەر گره کهی راگرت. داره چەوره کاجه کهش بە چزه چز هەل بوو. چەند تەلەزمە کاجی دیکە شى لەسەر گره که راگرت، ئەوانیش گرتیان. ئەجار دەستە چیلە ی لەنتیو ئەو چیلکه و چالە را کرد که لەسەر یە کیان دانابوون.

باران هەتا دەهات خۆشتر دەباری. بەری ناسمان یە کپارچە دوو کەلینکی رەش بوو. پەیتا پەیتا بریسکه ی دەدا و جار جار وەعەرزیش دەکەوتن. بریسکه کان هەریهك بۆ سانیه یە کیش

بووايه، دنيايان رووناك ده كرده وه اُپه پاش همر بریسكه په كیش دل و دهروونی همه د به تیشكى زهردى برنجه رووناك ده بووه وه.

ناوره كه به باشى گرتى. همه د لیتكدا لیتكدا چیلكهو چال و داروبارى ده خسته سمر ناگره كه. همر كه داره كان وشك ده بوونه وه گریان ده گرت. بلینسه گموره كان زمانیان ده رده كیشاو تیکیانم وه داویشته. همه د خه جیج جله كانیان داكه ندو به سمر بره دارتیکیان دادان. له پاشان بره داره كه میان له نیزیك ناگر راگرت. خه جیج شهرمى ده كرد. نهی ده توانی ده پې و ژیر كراسه كهی داكه نئى. همه د:

"دایان كه نه... له سهرمان همل ده لهرزى..."

خه جیج به حاله تیکى وه ك پارانه وه سه پیرتیکى همه دى كرد:

"نه مانه له بهرم دا وشك ده بنه وه."

همه د به سهرى دا نه راند:

"له بهرت دا وشك نابنه وه... هتا نه مانه له بهرت دا وشك ده بنه وه، ته تو له سهرمان ده مری."

خه جیج كه دیتی همه د تووره بووه، ده سستی كرد به داكه ندنی ژیر كراسه كهی. شانہ كانی خړو گه نم رنگ بوون. ژیر كراسه كهی كه داكه ند، خیرا فریتی دایه نیزیك ناوره كه وه همر دوو مه مکی به همر دوو ده سستی داپوشی.

شانى ده لهرزین. ملی وه ك ملی قوو بلیند و جوان بوو. دوو لسه له مووی سهرى بادرابوون و چووبوونه وه بنانگویتى. كه زى سه رهش و لووله كانی دريژ بوون و ده گه یشتنه پشتیندى. مه مکی له مستی و له نیتو قامكه كانی ده په پیبوون. له جیتی منداره مووی لهشى، زیبكه زیبكه چكۆله دروست ببوون. پاش نه وهی گهرمى هاته وه، نه و رده زیبكانهش له نیتو چوون. لهشى ساف و لووس بووه وه هاته وه سهر رنگی خۆی.

همه د چاوی له خه جیج هوه پریبوو، تاسه یه كى دوور له توانا سهرتاپای لهشى ده لهرزاند:

"خه جیج! ..."

خه جیج له دهنگی بانگ كردنى همه د، له و چه شنه بانگ كردنه، لهرزى، دهنگه كه شتیکى پى ده گوت. خه جیج مانا كهی تی گه یشت.

خه جیج:

"همه د... نیستا له دیتی دا قیامه تیک بهرپا بووه مه پرسه... چه تمن هه موو جی په ك له

نیتمه ده پشکن... ده ترسم بمان بیننه وه."

ئەو ترسە لە دلتی ھەمەدیش دا ھەبوو، بەلام ھەسەر خۆی نەدیتنا:
"ئەو لیتەر ھوارەدا ناتوانن بان بیننەوہ... لە خۆرا مەترسە! ..."

خەجیج:

"ئەمن چووزانم... ئەمن دەترسم."

ماوہیەکی زۆر قسەیان نەکرد. بارانەکەش وادیار بوو کە مێنک نەرم تر دەباری. ئاورە کە بەرە بەرە زیاتر ببوو، تەنانەت تەختە بەردەکانی دەوروبەریشیان گەرم بوون. گلی دەوروبەریشیان وشک بووہوہ.

خەجیج کراسەکەیی کە وشک بووہوہ لەبەر کردو دەرییەکەیی داگەند. ھەمەد لاقە تورت و پەر گۆشتەکانی ئەوی دیت. ئەو تاسەییە کە ماوہیەک بوو بە جیتی نەدەھیتشت لە رادەیی توانا دەرچوو. دیسان ھەر بەو راویژو دەنگی پیتشو بانگی کرد:

"خەجیج!."

خەجیج:

"ھەمەد دەترسم."

ھەمەد لیتی نیزیك بووہوہ. دەستی گرت، ئەو نەندە توند کە یەشانندی. خەجیج ھەروا خۆی دەکیشایە دوا. ھەمەد بە ھەموو تینی خۆی خەجیجی لە باوہش گرت. ماچی کرد. خەجیج لە پەر خۆی راپسکاوت. ھەمەد ئەوی بۆ بن لا نەشکەوتە کە راکیتشا. لیتوہ گۆشتنەکانی خەجیج کە مێنک کرابوونەوہو چاوەکانی لەسەر یەک دانابوون. دەست و لاقی خەجیج ئیدی تینیان نەمابوو. تەنیا بەسپایییەوہ دووپاتی دەکردەوہ:

"ھەمەد، دەترسم، بەرم دە."

بلیسە ناگرەکان بۆ لایان دەھاتن. بلیسە ناگر بەردەکانیان دەلستەوہ. ماوہیەکی پیتی چوو ھەتا وەخۆ ھاتنەوہ.

ھەمەد دەستی خەجیجی گرت، ویستی راستی کاتەوہ... خەجیج نەختیک راست بووہوہ... پاشان دووبارە لەسەر پشتی راکشا. ترسەکەیی نەمابوو. ھەناوی شل و لەشی ماندوو بوو. ئەمجار بۆخۆی راست بووہوہ. پشت و لاق و کەفەلە تۆزاوییەکانی تەکاند.

خەجیج ئیدی کچ نەبوو...

(۹)

دایکی خه جیج بهری بهیانی وه خه بهر هات. ته ماشایه کی سهر جی به که ی خه جیجی کرد. بن لیفه که پر بوو. ئیدی خه یالی تهخت بوو.

پاش دنیا رووناک بوون وهختیک خه جیج وهک رۆژان له جیتی نه هاته دهر، دایکی یه کسهر دلی داخو ریا. ترسه که ی به جی بوو. کاتیک لیفه که ی وه لادا، وهک بریسکه له سهری دابی، راتله کی. خه جیج سهرینیکی به دریژه وه له جی به که ی دا دانا بوو و لیفه ی به سهر هل کیشابوو. له وه پرا دیار بوو که خه جیج شهوی ره دوو که وتوه و نهو فیله شی بۆیه کرده که درهنگ پی بزانه. لیفه به دهست، رهق رامابوو. کاتیک میزده که ی بانگی کرد، وه خوئی هاته وهو لیفه که ی بهردا.

له دیهاتی دهوروبه ری تووروس داب وایه وهختیک کچیک ره دوو ده که وی، خاوهن کچ ده چیتته بهر ده رکی نهو که سانه که نهسپ، یان گاجوت، یان که له شیریان دزراوه و دهست ده کا به جنیودان به هممو ناوایی. به هممو چاچنۆکان و به همموری نهوانه که چاویان به رایا نادا به خته وه ری که سانی دیکه ببینن.

نهو جنیودانه چه ندین سهعات دریژه ی ده بی. به لام لادیی به کان جوابیک ناده نه وه، ههروا بزانه هیچ نه بووه. پاش ماوه یه ک خاوهن کچ رقه که ی دهنیشیتته وه و ئوقره ده گری، جا نه وده م به له باری له مهسه له که ده کۆلنه وه و سرت و خورت و وتووێژ دهست پی ده کا.

ژنه:

"کچه که رۆیشته!... ئیستا چ بکهین؟"

میزده که ی به دهنگیک که به ناشکرا لیتی دیار بوو پیتی خۆشه جوابی دایه وه:

"خوايه شوکور، خوايه شوکور... هيچ پيم خۆش نه بوو کچه کم به نسيب نه و خوشکه زما که چه له عهبدی خان بئ... به لام چار نه بوو، بئ دهسه لاتی پشتی شکانده بووم، خوايه شوکری تۆ ته ووا ناکه م!"

ژنه:

"به سپایی، به سپایی... با دهنگت نه چیتته ده ری... نه گهر عهبدی خان بیسیته وه که پیت خۆش بووه، واده زانی که بۆ خۆمان کچه که مان ره دوو خسته... به خوا که ولمان ده کا." "پاشان هه روا که باو بوو دایک له مالتی ده رپه ری و دهستی کرد به زمانه لاله و له خۆدان، به لام به زۆری. نه دهیتوانی بهو جۆره که باو بوو سنگی خۆی بکوئی و نه دلشی ده هات تووکان له کهس بکا. هات و هاواریکی ساز نه کرد بوو، هه روا به چه پ و راست دا ده گه راو زمانی به سترابوو، به لام به درۆ:

"چت پئ کردم رۆله... ره بی خوا هیچی چاکت بۆ نه کا کچم... خوايه نیفلیج و زه لیل بی وه ک نابرووی منت له پیش چاوی ده رودراوسی یان برد... ره بی له هه ردوو چاوان کویر بی چ کچیکی!..."

میرده که ی به تو ره پی بانگی کرد:

"وه ره ژووری کچی... چاکی کرد ره دوو کهوت... ره دوو نهو کهسه ی که وتوه که دلێ ده یه ویست، نیستا هه رچی ده بئ با بیئ... هه راو هوریا ساز مه که، راست بچۆ مالتی عهبدی خان و قسه که ی بۆ باس بکه، به خۆراییش تووکان له کچه که مه که. وه ره ژووری کچی."

ژنه به قسه ی میرده که ی کرد. چارشیوکی ره شی به سه ر خۆیدا داو چوه لای عهبدی خان. وه ختیک عهبدی خان چاوی پیتی کهوت:

"نه تۆ چی و نیره چی خوشکی؟... زۆر له میژده نیدی سه رمان لسی ناده ی... وه ره دانیشه بزائم باس و خه بهر چیه؟"

ژنه دانیشه و دهستی کرد به گریان.

وه ختیک عهبدی خان چاوی به چارشیوی رهش کهوت، به جاریک دلێ داخواریا. به سه رلیشیاوی یه وه پرسى:

"چ بووه خوشکی؟"

ژنه جوابی نه ده دایه وه سه ری هه ل نه دیناو هه روا ده گریا.

عەبدى خان نەراندى:

"بلى بزانم چ سندانىكتە?..."

ژنە وەلامى نەدايەوہ.

عەبدى خان لە فکەرەوہ چوو:

"ناکا بووکە کەم بەلایە کى بەسەر هاتبى؟"

ژنە:

"خان..."

خان:

"بلى."

ژنە دووپاتى کردەوہ:

"خان، خانى خۆم."

دووبارە بیدەنگ بوو، لەبەر هەنيسکان قسەى بۆ نەدە کرا.

خان:

"کچى چ سندانىكتە?... بۆ قسە ناکەى?... بۆ پياوى شىت دەکەى؟"

ژنە فرميسکەکانى سڤى:

"رەدوو کەوتوہ... شەوئ رەدوو کەوتوہ... سەرىنى لە جىيەکەى خۆى نابوو."

عەبدى خان گوراندى:

"ئاوا، ها؟... بووکى عەبدى لى دەدا لە گەل ورتکە خۆرىکى بەر دەرگای دەروا رەدوو

دەکەوئ... چارەنووسى عەبدى ئەوہ بوو، ها؟"

پاشان گەرايەوہ پىتلەقەيە کى توندى بە کەلەکەى ژنە کەدا دا:

"ئەم دىيە ناو تى بەر دەدەم... کارىک دەکەم بە داستان بى گىڤنەوہ... هەموو ئەم

دىيە ناو تى بەر دەدەم."

تاويک راوہستاو لە فکەرەوہ چوو. پاشان قۆلى ژنەى گرت و داهاتەوہ بە سرتە لىي پرسی:

"هەتيرەکەى دوونە هەلى گرتوہ؟"

ژن فرميسکى چاوى بە لکى چارشىوہکەى سڤيەوہ سەرى بە نيشانەى نەرى راوہشاندى.

عەبدى خان خۆى بەسەر پىتوہ نەدە گرت. پياوہکانى بانگ کرد. هەموو ئاوايى بانگ کرد.

زەبرىکى گەورە لە نابرووى ئەو درابوو. دەبوو تۆلەى بکاتەوہ:

"نېستا دېبېنې، نېستا نېشانی ددهم... نهی بیژووی پېننهزان... نېستا دېبېنې
چ به لایه کی به سر دینم... ده لایم لهت و پته تی بکن... له تک و پته که کانیشی ورد
ورد بکن..."

قسه که له هم مو ناوایی گه را. هم مو ناوایی ده تگوت زه ماوهندی تیدایه. ژن و کچ و
مندال و جحیل هم موویان له خۆشیان هاواریان ده کرد، به لام دوور له چاری عهبدی خان...
به لام دوور له چاو و گوئی نه...

دیهاتی به کان له پېش چاری عهبدی خان و پیاوه کانی خۆیان زور خه فته تبارتر له وانیش نیشان
دهدا. دهنگیان دهنه ده هات. به سرت و خورت قسه یان ده کرد.

باران یه که ته کان دهباری. دیهاتی به کان له بهر باران کۆبونه وه، لیک هالابوون و قسه یان
ده کرد. له م سوچ و نهو قوژین دهسته دهسته کۆزلیکه یان به ستبو. له بهر باران هاتوچۆ له م
مال بۆ نهو مال دهست پې کرابوو... له بهر باران وتووژی به سرتو و پچه پچه دهستی
پې کردبوو... هم موویان خو سابوون، ده تگوت هم موویانته له ناو هه لکیشاوه...

زوری پې نه چوو خه بهر که به دیهاتی ده ورو به ریش گه یشت و دیهاتی به کانی ده ورو به ریش
روویان کرده ناسیاب چه شهو پېش هم موویان خوشکه زا که ی عهبدی خان...

هه ریه که تفهنگه رهشکه یه کیان به دهسته وه بوو. ده زگیران، ده تگوت ناگری گرتوه.
جنیودانه که ی، هات و هاواره که ی دی یان پر کردبوو. ده یگوت: "ده کوژم، ده بریم... راسته پې
چوو ه مالی حه مه د.

لهو نیوه دا دوونه له ژوره که ی خۆی دا به کزی دانیشتبوو. ده تگوت ناگای له هیچ نیه...
ده زگیران هه ر بهو توندی به که تا نهوئ هاتبوو، دابهزی و چوو ژوور. قژی دوونه ی گرت و
هه تا بهر ده رک ی عهبدی خان رای کیشا.

عهبدی خان چاری به دوونه کهوت. نهیتوانی پېشی رقی خۆی بگری. هات و دوونه ی وه بن
چه که کانی داو دهستی کرد به پیله قه لیدان.

دوونه متهقی لیوه نه ده هات. هم موویان له قور دا ون ببوو. چاوشی له بهر قور هیچیان نه ده دی.
عهبدی خان پاش نهوئ دوونه ی بهر له کرد، وهر گه رایه خوشکه زا که ی، نهویشی له ژیر
چه که کانی دا سووه وه. پاشان نهویشی بهر له کردو دهستی کرد به پیاسه و جرینی سمیله کانی.
دووباره ده هاته وه سر دوونه وه بهر پیله قانی ده دایه وه. خوینی زاری دوونه له گه ل قور تیکه ل
ده بوو، وه ک تیریزوئیکی سوور به سه ره وژی ری دا ده هاته خوار.

عبدی خان همورو گیانی بیووه پارچه یهك رق و قین. بی نهوهی قسه یهك بكا له حساری دا ده هات و ده چوو. نیدی چاری به کس هل نه ده هات. نهوانی دیکه ش چاویان بریبووه عبدی خان که هروا له حساری دا هات و چوی ده کرد. همورو چاوه ری بوون بزائن چ ده کا. هروه خت عبدی خان دهیه ویست بریاریک بدا، لسیک له مووی ریشی له قامکی شادهی ده هالاندو رای ده کیشا. نیستاش خهریک بوو نهو کاره ی ده کرد.

وه ختیک گه رایه وه نیوخلکه که هموویان مته قیان لسی برا. هیچ کس دهنگی لیه نه ده هات. همووان ته ماشای نهویان ده کرد.

عبدی خان نهو لسه مووه ی له قامکی هالاندبوو، بهره لا کردو دهستی کرد به داهینانی ریشی:

"گورتان بکه نه وه. نهوان ده بی همر لهم ده ورو به رانه بن. یان له نیو به رده لائن یان له نیو لیره وار. ده بی به گریان بینن. به لام بهو قه له بالفی به نابی. ده کس به سه ... کاتیک به گرتان هینان، نه گهر من له وی نه بووم نابی بیان کوژن ... ده بی بیان هیننه وه لای خوم. بوخوم ده بی ته مبی یان بکم. نه من ده بی نیشانی بدهم که سیک بووکی عبدی خان هل بگری، سزای چیه!"
وه ختیک قسه ی عبدی خان ته و او بوو، یه کیک له لادیی به کان که ناوی روسته م بوو، هاته نیوه راستی. روسته م کابرایه کی گروی و که چهل و لووت زل بوو:

"له من پهرسه تا پیت بلیم خان... دویتی شهوی باران نه باریبوو؟..."

چهند دیهاتی یه کده نگ جوابیان دایه وه:

"به لی باریبوو."

روسته م پرسى:

"چما شوینی بنیادهم له نیو قور دا دیار نیه؟"

وه لامیان دایه وه:

"به لی، دیاره."

"چ دیار بی و چ دیار نه بی... له وانه شه به نیو به رده لان دا رویشتن و شوینیان دیار نه بی... به لام ناکری زور دوور که وتبسه وه... حه تمن ده یان گرینه وه... به لام نه گهر شوینیان..."

عبدی خان:

"سی کسیش بو لای شاری وه ری که ون... جاریک چو بووه شار..."

پاشان ناوړې دايموه سهر روښتم:

"کي دتوانې شويتيان ههل گړي؟"

"عهلويه شهل دهناسي خان؟..."

چهند دهنگ پينکوه:

"نه گهر عهلويه شهل بيهوئي، باران باريبي و نه باريبي، دتوانې شويتيان ههل گړي... له سهر گلي وشک و له سهر بهردي رهق... عهلويه شهل نه گهر بيهوئي دتوانې شويتني تهيري ناسمانيش وهينيئي!"

روښتم:

"دتوانې شويتني تهيري ناسمان وهينيئي، بهو شهرته به حال سهری بالي له زهوي خشابي... نه گهر نه ختيک سهری بالي له زهوي خشابي، دتوانې شويتني تهيري ناسمان بدوژيتهوه."

عهلويه شهل ده ستوري دا:

"عهلويه شهل له هر کوي يه که دسه جي وهينيئي."

گوتيان:

"خان، عهلويه شهل ليړه يه."

عهلويه شهل که لاقی چهي له دواي خوي راده کيشا، له نيو ناپورا يه که جيا بووه وهو هاته پيشه وه:

"خان، خفته تي نهو شتانه مه خو... هر دل له دل مه ده... نه گهر حمه دوك پي له زهوي نابي و رای کردبي، بو ت ده گرمه وه. نه گهر حمه دوك نه بوويته تهيرو به حوادا نه فريبي، بو ت ده دوزمه وه. خمي نهو شتانه مه خو خان."

هاوالاته کاني عهلي په پيتا په پيتا تعريفي عهلي بيان ده کرد، هم بو خان و هم بو نهواني ديکه:

"همه مو دزه کاني گوندي نيتمه عهلي دوزيونيه وه..."

"پازده ساله له گوندي نيتمه کس نه ويراوه دهرزي يه ک بدزي..."

"خو شويتني نيچير له سهر بهردي رادو گاهرد نامينيته وه؟... به لام له گهل عهلي بچووه راو... شويتني حهيران له سهر بهردي رهق ده دوزيته وهو ده يگري و راسته ري دته اته نهو جيا گايه که حهيوانه که لي ده له وه ري."

"خان، نه تو عهلويه شهل ناساسي."

"لەم دەورووبەرە تۆری سەگلاوکی پرپووتەوه."

"سەگلاوکیش ناتوانی لە چنگ عەلی دەریاز بێ."

"حەممەدۆک ببیتە تەیری ناسمانیش پەیدای دەکاتەوه."

"ئەوه دەلێی چی!... سێ رۆژەری بۆنی بنیادەمی دەناسیتەوه!..."

حەسۆش کە کاری بە هیچ کاریک نەبوو و خۆی لە هیچ گێرەوکیشەیهک وەر نەدەدا، لەوێ بوو. دەزانن کام حەسۆ؟ هەر ئەو حەسۆ شیتلمە. حەسۆ لە مێژ ساڵ بوو عەلیی دەناسی. چەندین ساڵ پێکەوه جووت و گایان کردبوو. دەیزانی عەلییەشەل چ شوێن گێرێکە. لە جێ دا لەو دەورووبەرە کێ هەبوو عەلییەشەل نەناسی... عەبدیخانیش زۆری ناوی عەلی بیستبوو. ئەگەر دێهاتییهکان هێندەیان پێهەل دەگوت، بۆیە نەبوو عەبدیخان بێناسی، هەر بۆ ئەوه بوو تەعریفی بکەن.

حەسۆ دیتی کە عەلی بەلێنی دا شوێنی حەمەد هەلگیرێ. عەلییەشەل ئەگەر بێوستبایە، دەیتوانی حەمەد لە هەر جێیەک بێ، بەگیری بێتی. هەر جێیەک بێ... لە هەر رێیەک دا بێ، لە هەر ئەشکەوت و کێویک بێ!..."

ئەو دەیتوانی حەمەد لە هەر جێیەک بێ، وای بەدۆزیتەوه، هەروا بزانه بۆخۆی شار دووبەتەوه!...

حەسۆ دەیهووست رینگایەک وەبێنێ، عەلییەشەل بەریتە قوژبنیک و چەند قسەیهکی لەگەڵ بکا. عەلییەشەل قسەئەوی لە عەرزێ نەدەدا، دلێ ئەوی نەدەشکاند... لە مێژ ساڵ بوو نان و نمکیان پێکەوه خواردبوو. عەلییەشەلیش هەموو گیانی ببوو بە گۆی و گۆتی بۆ ئەو هەموو تەعریفە هەلخستبوو کە لێیان دەکرد.

هەر وەخت لادێییهکان تەعریفیان دەکرد، ئەویش بە خۆرانا ئەوه جوابی دەدا یەوه:

"بە هیوای خوا... لە بن سێبەری خان..."

ئەگەر گوتبایان: "لە دنیا دا پیاوی وەک عەلییەشەل پیاو نیە..."

ئەگەر گوتبایان: "لە دنیا دا پیاوچاکی وەک عەلییەشەل دەست ناکەوی."

ئەگەر گوتبایان: "خوا پیاوی وەک عەلییەشەلی دروست نەکردوه..."

عەلی بە خەیاڵی شی دا نەدەهات. بە هیچ جۆر گۆی لەم قسانە نەبوو. بەلام ئەگەر گوتبایان "شوێن هەلگری وەک عەلی دەست ناکەوی." نەودەم لە خۆشییان لە کەولێ خۆی دا نەدەگونجا.

دیهاتی بیهکانی دهوروبه، ههروهخت کاریان به عهلی دهبوو، یهك دوو رۆژ پێشتر، لهم لاور لهولا به جوړتیک که به گوئی عهلی بگاتهوه، باسیان دهکرد: "شوین گیتی وهك عهلی له دنیا دا دهست ناکوی... عهلی له شوین گیتان دا لینگه نیه... هه موو خاکی نه ده نه پېشکنه، داخوا لینگه عهلی پهیدا ده که!... دایکی زه مانه ته نیا شوین هه لگرتیکی بووه، نه ویش عهلی به شهله..."

پاشان وهختیک دلتیا ده بوون که عهلی ئه م قسانه ی بیستوهه ته وه، ده چوونه لای. عهلیش بې مهتله بوون وه دوای کاره که میان ده کهوت. عهلی نه گهر خوژی به کوشت دابایه، کاری ئه و که سانه ی که ته عریفی شوین گیتی نه ویان کرد بوو، نه ده خسته پاش گوئ. وهختیک که شهله بۆ شوین هه لگرتن به ره و مالتی خه جیح وه پئ کهوت، هه سو له پشته وه را خۆی گه یاندئ:

"عهلی راهه سته، دوو قسه م پیتته."

عهلی وه رگه را. وهختیک چاری به هه سو کهوت خو شحال بوو، و ده ستیان له ملی یه کتر کرد:

"له کوئ سووی کاک هه سو... نه وه نده م وه پزه ی کرد سووی هه م مه پرسه... نه مرۆ ده مه ویست بیه لات. ده ی، باس و خه بهر؟... نیشه للا ئه و کوره ی وه بینم، شه ویتیک دیم میوانت ده م. دیتنه وه شی کاریکی نیه... نیشه للا شوینه که ی ده دۆزمه وه."

هه سو:

"به دوو من دا وه ره عهلی، مه یه له کهس بې بزانی. له وانیه خان لیمان وه شک که وئ."

عهلی به نیگه رانی به وه که وته دوای هه سو. بارانیک که تا ئیستا که میك نه رم ده باری، سه رله نوئ به ریژنه دای دایه وه.

له بهر ده رگای مالتی عه بدی خان، خه ریک بوون نه سپیان بۆ زین ده کرد. چما ده کری به سواری شوینی که سیک بدۆزرتیه وه؟... به لام عهلی به شه ل چا ویشته به سته با، ده ی توانی ئه و جوړه شوینانه بدۆزرتیه وه.

هه سو له تاریکایی په نای مالتیک دا راهه سته. به نار هه تی و دل یه شوای ته ماشایه کی عهلی کرد:

"براله ده قیقیه که دانیشه... دانیشه با پیت بلیم؟ نه تو چوون دلت دئ ئه و به سته زمانه ی بده یه ده سته خان؟ چوون پیت هه یف نیه؟... مه که براله. مه که... ئه و

ھەممەدە كۆپى بىرايى رەھمەتتىيە... لەبىرتە بىرايىم چەند پىيارى چاك بوو؟ چەندەي تۆ خۆش دەويست؟ بە خوا ئىسكەكانى لە قەبر دا دەلەرزىن، مەكە... ئەمن دەزانم، ئەگەر بتەوي، ھىندەي چاۋ لەسەر چاۋ دانىتى دەيىننەھ، واى دەيىننەھ ھەرەك بۆخۆت ھەشارت دابىن. بەلام دەزانى چ بەلايەكى بەسەر دىتىن؟... ھەر بەلايەك بەسەر ھەممەدى بىن، خەلك بە نى تۆي دەزانن. بزانە چت پىن دەلتىم ەلى! ئەتۆ ئەمپۆ ئەوانە بە لارپى دا بەرە. ئەگەر ھەممەد ئەمپۆ دەرفەتى ھەبىن، ئىدى كەس ناتوانى بىگىرىن. ھەممەد چەند سال لەمەوبەر كە ھىشتا مىندال بوو، راى كىرەبوو، و چووبوۋە گوندى كەسمو لەلاي سەلمان مابوۋە. ھەممۇ كەس دەيگوت ھەممەد مردوۋە. نازانم شەش مانگ بوو يان سالتىك دواتر بوو كە من دىم و خەبەرى ساغى و سەلامەتتىي ئەوم دا بە داىكى... بەلتى، ھەممۇ كەس دەيگوت ھەممەد مردوۋە. ئىستا تۆش ئەمپۆ بە لارپىيان دا بەرە، با ئەمپۆ ھەممەد دەرفەتى ھەبىن خۆي بگەيەننەتە جىگايەك.

خوا دەزانى لەم بارانەدا بەستەزمانانە لە چ كۆنىك دا خۆيان شارەدوۋەتە... لەو قىيامەتەدا خوا دەزانى پەنايان بۆ كۆي بردوۋە. ھەممەن خەرىكن لەسەرمان رەق دەبنەھ... ئىستا دەلتىي چى ەلى؟... دەست لەم كارە ھەلگەرە."

ەلى ھەروا گۆيى بۆ قسەكانى راگرتىبوو، رەنگىكى ھىناۋ بىرد. بەلام چەند دەقىقە لەمەوبەر زۆر خۆشحال بوو... خۆشحال لەو كە شوپىنى دەگىرا... ئەويش لەبەر چاۋي خەلكى دىيەكى تەواۋ. خۆشحال لەو كە ھەلاتوۋەكانى دەدىتەھ...

ئەو جۈابى قسەكانى ھەسۆي نەدەدايەھو چارى لە زەۋىيەھو بىرىبوو. ھەرچى ەلىيىش بىدەنگ دەبوو، ھەسۆ لەسەرى دەپۆيشت:

"ئەدى ەلى، ئەدى برالە... ئىستا بەستەزمانانە لىك ھالون و دەلەرزىن... خوا دەزانى لە ژىر چ دارىك... ئەوان ئىستا لەبەر بارانن... بارانىك كە ەك چۆمىك دەپۆيشتە سەريان... ئەم چۆمەش راۋەستانى بۆ نىە... براكەم، كاك ەلى... ئىستا ئەو بەستەزمانانە خوا دەزانى چۆن دەترسن. پىاۋ زگى پىيان دەسوتى... ئەو بارانە بىيەزەيەش ھەتا بۆي دەكرى دەبارى... لانى كەم خوا بكا زگى بەوان بسوتى دەقىقەيەك نارام بگىرىن... خۆزگە دەقىقەيەك راۋەستابا... خوا دەزانى ئىستا ئەگەر مەلىك بەسەريان دا بفرىن، چەند دەترسن... مىكىك لەبەر پىيان دەرىپرىن... چاۋيان بە مارمىلكەيەك بگەوي... بەخوا زراۋيان دەچىن... ئىستا ئەو بەستەزمانانە ھىچ ھالىان نىە كاك ەلى. دەلتىن ئىستا نا ئىستا دەگەنە سەرمان... ئىستا نا ئىستا دەمان بىننەھ... ئەمانە ئاشقە رووتەن كاك ەلى...

ئەمانە يەكترىيان دەۋى... پىياو نابىي كارى بە كارى ئاشقە رووتان ھەبى، گوناھە... ئەمانە دلدان، ھەركەس لىكيان بكا، چاكەي نايەتەرى... دەستى رەق دەبن... ەك دارى وشكيان لىدە... دەستى ئەو كەسانە كە دلدان لىك دەكەن ەك دارى وشكيان لىدە، گویت لە قسەى من بىن عدلى، ھەر ئەمپۆ ئەمانە بە لاپى دا بەرە. عدلى، ئەگەر ئەم ئاشقە رووتانە رزگار بکەي، بزانه كە ھەر لە ئىستاۋە قەسرىكت لە بەھشت بۆ نامادە كراۋە... بەخوا ھەر ئىستا ئەگەر دەست لەم كارە ھەل بگى، لە بەھشتى دا كۆشكەكت بۆ نامادە دەكەن. ئىستا دەلتى چى عدلى؟... نەحلتى ھەموو خەلكى ئەم ناۋايىيە بۆخۆت دەكەرى، يان گوى بۆ قسەى من رادەگى؟... بەلنىم پىن دەدەى عدلى؟"

ھەسۆ چاۋى بپرە چاۋى عدلى. تەماشايەكەي ماناى ئەۋەبوو كە:

"ئەم كارە بە دەست تۆيە عدلى..."

بەلام عدلى زارى نەدە كردهۋە. ھەسۆ سەرلەنۆى دەستى عدلىي گرت:

"با پىت بلىم عدلى، ئەمانە لە مندالتىيەۋە يەكترىيان خۆش دەۋىست. كچەكە ئەگەر رۆژىك ھەمدەي نەدىبايە، نە ئارى بە گەرودا دەچوۋە خوارى و نە خەو لە چاۋى دەكەوت و كارۋىشەي دەبوو بە گريان. ئەمانە خوا كرددونىيە دەزگىران عدلى. دەبى بزانى خوا... پىم گوتى ھەمدە چوۋبوۋە گوندى كەسە... لەو رۆژۋە كە ھەمدە رۆيشت تا رۆژىك كە ھاتەۋە ئەو كچە نەخۆش كەوت و لە جىتى دا خەوت. بەستەزمانە شىت بىبو... مەسەلە ناۋايە عدلى، مەسەلە بەم جۆرەيە برالە، ئىستا پاشماۋەكەي بەدەست تۆيە... لە پاشان كچەكەيان بە زۆر بۆ خوارزا كەچەلەكەي عەبدىخان خواست، ئەۋانىش رىگايەكيان نەبوو جگە لە ھەلاتن. ئىستا خۆت زانى بە كارى خۆت. تەيرىك پەناى بۆ چلە چەقلىك بردوۋە ئەۋىش مەلەكەي پەنا داۋە... ئىستا ھەمدەش پەناى بۆ تۆ ھىناۋە عدلى... عدلى ۋەرە پىياو بەۋ مەبە باعيسى ئەم دوو دلدارە... ئەگەر ئەم كارە بکەي لە كىن عەبدى قەدرت زىاد دەبى، بەلام ھەموو ئاۋەدانى دەبىتە دوژمنت. رەنگە بلىتى ئەگەر عەبدىم ھەبى، بە گۆرى بابى ئەۋانى دىكە، بەلام مەسەلە ۋا نىيە عدلى. ئەمىن ھەرچى دەبوو پىت بلىم، گۆم، ئىستا ئىدى خۆت دەزانى و خۆت."

عدلى بىن ئەۋەى جۋابىك بەداتەۋە ھەلستا. روخسارى شەكەت و خەماۋى دىبار بوو. ھەسۆ لەدۋارە دوۋپاتى كردهۋە:

"تەۋاۋى ئاۋەدانى لىت دەبى بە دوژمن عدلى!."

عەلى وەرپ كەوتتو. ھەسۆ دووبارە خۆى پى گەياندەو ھە گوتى دا چپاند:

"عەلى... ئەو كەسانەى عاشقە رووتان لىك بكن، چاكەيان نايەتەرپ... لىيان مەبە بە چەقلى مەم و زىنان عەلى... ھەركەس ھىلانەى خەلك تىك بدا، بۇخۆشى ھىلانەى بەسەر دا دەپروخى عەلى... لە خۆشى ئەوئى ئەم دوو دلدارە پىك گەىشتوون، ھەموو ناوئەدانى جىژنى لە دل دا دەگەرپ. ئەگەر ببىە كۆسپى رىگايان، خوا دەتكا بە دارىكى وشك. دىيەك بە ھەموو دانىشتوانىئەو دەبىتە دوژمنت. چما نەتدى چپان بەسەر داىكى ئەو كورە ھىنا؟ نىستاش لەنىو خۆل و خوین دا كەوتو، لەوانەشە تا نىستا... عەلى نىدى خۆت دەزانى."

لەو نىئو ھەلئواسىبوو. ئەسپەكە زىن كرابوو، بانگى عەلىيان دەكرد. لاوتىك ھەوسارى ئەسپەكەى گرتبوو و چاوەروانى عەلى بوو. نىو بالتوىەكى رەشىشان بە بەن سامۆتەى ئەسپەكەو ھەلئواسىبوو.

باران ھىشتا دەبارى.

ھەموو دىھاتىيەكان بە ژن و پىاو و گەرەو چووكەو كۆببونەو. ھەمويان چاويان برىبوو عەلى. عەلى قورسايى و مۆلەق ماوى سەدان جووت چارى لەسەر شانى خۆى ھەست پى دەكرد. وەك ھەمىشە لاقە شەلەكەى وەژان كەوت. چەند نىشكىكى لە توانا بەدەر بوو. ھەرەخت عەلى تووشى گىروگرفتىك دەبوو و بەدەستىئەو دادەما، لاقە شەلەكەى وەژان دەھات. ژانىش چ ژانىك؟...

تەواوى ئاواى، بە بەردو خاك و نىنسان و ناژەئەو توكى لە عەلى دەكرد. بەرامبەر بە مالى خەجىج لەبن دارتووەكە، شوئىنى دووكەس لە پەناى يەكتر دەبىنرا. عەلى شوئىنەكەى دۆزىو. لە پىش دا سى چوار جارى دەورى مالى خەجىج و ئەوان دا. تەواوى مندالە وردكەى ناوئەدانىش بە دوايەو بوون. لە پاشان رىيەكەى كۆرپى و چووە نىو دى. ماوئەكىش بە نىو كەلین و قوژنى ئاواى دا گەرا.

دووسى كەس لە دىھاتىيەكان لە پەنا ھەسۆ راوئەستابوون و لىيان پرسى:

"چىت بە شەلە گوت؟"

ھەسۆ بە سەررەزىيەو ھەو جواى دەدانەو:

"ھەرچى پىويست بوو بىلئىم، پىم گوت... پىم وا نىە عەلى قسەى من لە عەرزى بدا."

ھەسۆ وەختىك دىتى كە عەلى لە نىو دى دا دەگەرپ و لەم لاو ئەولا ورد دەبىتەو، دلخۆش بوو. عەلى شوئىن ھەلگرتىك نەبوو كە بۆ دىتەوئەى شوئىنى ھەمەدو خەجىج لەنىو

ئاوایی دا بگهرئ. ئەر دەیتوانی ھەر ئەر شوینەیی کە دیتبوییەو، بگری و بەری نەدا ھەتا دەیان بینیتتەو. دیتنەوئی ئەر شوینە بۆ ئەر وەك ھەلئەشاندنی گۆرەووییەك کە سەرە بەنەكەیی دۆزیبیتتەو، ئاسان بوو.

گەرآن و ھەلسوورانی عەلییەشەل خەبەریکی خۆش بوو.

ئەم قسانە زار بە زار لە دیتی دا دەگەرآن:

"ئەگەر عەلی نیازیکی خەراپی بووایە لەنیو دیتی دا نەدەگەرآ."

"کئی دەلتی؟"

"کئی؟"

"حەسۆ شیتلم."

"شەلە ھەرلوا لەنیو دیتی دا دەگەرئ... زگی بە عاشقە رووتان سووتاو. حەتەن ھەموویان بە لاری دادەبا... ھەیی خۆش بی عەلییەشەل!."

عەلییە کەچەل:

ئەمەن عەلییە دەناسم. ئەگەر بلێن شوینیی بابت ھەلگەر، ئالتی نا... ئەگەر بزانی بابی بگرن لە داریشی دەدەن، دیسان دەست لە کارە کەمی ھەلناگری، شوینیی ھەلئەگری و دەی دۆزیتتەو. ئەگەر بە عەلییان گوتبێ شوینیی حەمدی وەبیین، کار لە کار ترازاو... عەلییەشەل ھەموو ھۆش و بیری لەلای کارە کەیتتی... بە دەست خۆشی نیە... عەلییەشەل دەیووی پیاوی چاک بی، حەز دەکا بەزەیی بە ئاشقە رووتان دا بیتتەو، پیتی خۆشە زگی پێیان بسووتی، ھەموو ئەمانە راستن، بەلام عەلییەشەل ناتوانی بەدوای شوین دا نەرۆ... بە دەست خۆی نیە... شوینە کە ئەرۆی بەدوای خۆی رادە کیشی و دەبیا... وەختیک سەرە بەنە کەمی دیتتەو، ئیدی کەس ناتوانی پێشی بگری... ئەگەر بزانی دەکوژری، ئەگەر کەلاکی خۆی لەپێش چاوی خۆی ببینن، ناتوانن وەدوا شوین نەکەوی... ئەگەر ھەتا ئاخری نەرۆا تۆقرە ناگری."

حەسۆ:

"باشە عەلی... ئەمەیی ئەرۆ دیتتی چی کە دووجار زیاتر نیو مالا کە گەرآ؟... بەمە دەلتی چی کە سەعاتیکە لە نیو دی دا دەگەرئ؟ ئاخەر خۆ حەمد کە کچە کەمی ھەلگرتو بە دەوری مالان دا نەیی گێتارو... ئەرۆ کەسەمی کچیک ھەلئەگری، ئاوپ ناداتتەو دەوی خۆی. عەلییەشەلیش لەوانە نیە شوینیی لێ ون بی... ئەرۆش بەو بارانە... ئەمەن پێم گوت ئەگەر دەست لەم کارە ھەلئەگری، ئیدی چاوی بە چاوی من نەکەوتتەو..."

عەلییە کەچەل لە فەرھە چوو. لە روخساری دا خۆشحالی و هیوایە کە دەخوێندرایەوه:
"خو بکا ئەخلاقێ گۆرابی. رەنگە بە خۆراییش نەبی کە هەر خەریکە لەنیو دێ دا
دەگەرئ... نافەریم عەلییە شەل... بزائم چ دەکەئ."

عەلییە شەل هەر رۆیشت و گەرایەوه. لەبەر مائەکان هەر دا بەزی و لە عەرزی ورد بوو،
تەماشای بەردانی کرد، بۆ دیتنەوهی شوینە کە هەرچی پێویست بوو بیکە، کردی. بەلام
نەگەرایەوه ئەوچی پێ کە یە کەم شوینی لێ دیتبوو. عەلی دەترسا نەگەر جارێکی دیکە چاوی بە
شوینە کە بکەوێ، خۆی پێ رانە گێرێ و وەدوای شوینە کە بکەوێ. وەك ئەوێ شوینیکی دیکە
هەلگرتبێ لە ناوایی وەدەرکەوت. بە دلێ دادەهات نەسپە کە دەنگ بەداو بە لینگدان روو
بکاتە بیابان...

چاوی بریە لێرەوار. ماوەیەکی زۆر تەماشای کرد. شوینی حەمەدو خەجیج بەروو دارستان رۆیشتبوو.
دەتگوت دووکەسی لە بەرچاوان کە خەریکی ناشقینن. هەموو شتی کە لە مێشکی دا دەگۆرا.
باران هێدی هێدی دەباری.

دوو بارە سەری نەسپە کە بۆلای مائی خەجیج و ئەوان وەرگێرا. گەرایەوه. لە پەنای
تەیمانە کە بەرامبەر بە مائی خەجیج راوەستا. شوینی کالەییە کە درێژ لەسەر عەرزی دیار بوو.
لە دلێ خۆی دا گوتی:

"نەم کالەییە دەبی نوێ بی... بەدریژی توو کە کە رادیارە لە پێستی جوانەگا دروست
کراوه... لە پێستی جوانەگایە کە زستانێ لە سەرمان مردوه."

دوو بارە ئەوانی هاتنەوه بەرچاوان کە لەنیو لێرەوار پێکەوه خەریکی ناشقینن بوون. باران نەرم
نەرم لە سەر روخساریانی دەدا. هەستی کون پشکنین وەك ناگر لە هەموو گیانی بەربوو.

هەروا لە فەرھە چوو بوو و ناگای لە خۆی برابوو، کە یە کێک لە دێهاتی پێکان هاتە لای و گوتی:

"چتە عەلی؟.. هەروا راماری و راوەستاری؟.. عەبدی خان نیگەرانی... دەلێ بۆچی هەروا

لە نیو دێیدا هەل دەسوورێ؟.. هەر نەمە بوو هێندە تان تەعریف دەکرد... ناوا شوین دەگێرێ؟"

ئەوان سەرگەرمی قسان بوون کە عەبدی خان بە سواری نەسپ و بە لینگدان گەیشتە
پەنایان و نەسپە کە راگرت:

"چیە کاکێ شوین گێر... ماشەللا لەو شوین گێرانەت، نەم دەزانی لە شوین گێران دا

لینگەت نیە!.. لە بەیانییەوه تا ئێستا دەلێی دەتەوی دێیە کە بکری، هەروا تەماشای دارو

دیوارە کە دەکەئ... ئێستاش دەترسم لەبەن تەیمانە کە خەوت لێ بکەوێ."

عهلییه شهل چاوی دهریه پرین. به گورجی سه ری نه سپه که ی بۆلای عهبدی خان وه رگیترا:
"بلی له ره عیه ته کان بیرسن داخوا کاله ی نوبی له پی دابووه، کاله یه که له پیستی
جوانه گای منداره وه بوو دروست کرابی؟"

خان رووی کرده ره عیه ته کان:

"راست ده کا؟"

یه کیک له دپهاتیه کان:

"به لئی خان، هه وه لئی زستانه جوانه گای سمایی مندار بوو... سمایی ناشه وان ده لیم...
حه مه د زیلووه چه رمیکه لئی کریبوو.

خان گه رایه وه لای عهلییه شهل:

"به لئی عهلی... نیستا هونه ری خۆت نیشان بده بزائم."

عهلی سه ری داخست و به چوار نال له ناوایی وه ده رکه وت، عهبدی خان و حه وت - هه شت
سواریش به دوای دا.

له به رده لانه که دا عهلی له غاوی نه سپه که ی توند کرد. نه وانیش راوه ستان.

شوینه که بۆلای گابه رده کان رویشتبوو. عهلی واقعی ورما. جی پی یه کان به ره و لیره وار بوون،
به لام... جوان سهیری نه شوینه ی کرد که له سه ر گابه رده که دیار بوو:

"نه مانه به که لینه شاخه کان دارپیشتون... دابه زن، به سواری شوینیان هه لئاگیرئ."

هه موو نه سپه کانیا بۆ نه فریک به جی هیشت و وه دوای عهلی که وتن. له نیو دوو به ردی
گه ورده ا په له عه رزیکه چکۆله یان دی. له و تۆزه عه رزه دا سئ گولئی زه رد پشکو تیبوون. نه م
په له زه وی یه گله ره ش بوو، له به ر ره شی یان بریسکه ی ده دا. گوله زه رده کانیش بریسکه یان
ده دا. یه کیک له گوله کان داهاتبووه سه ر زه وی. عهلی نه م گولئی نیشانی نه وانی دیکه دا:

"ده زانن بۆچی نه م گوله که وتووه ته سه ر زه وی و دووه کانی دیکه به پیوه وه ستاون؟...
دوئ شه و، لای نیوه شه وئ یه کیک پی لئ ناوه... هه رکه سیش بووبن کاله ی له پی دا بووه...
پروانن، شوینی لئوی کاله که ی که وتووه ته سه ر گوله که..."

هه موویان داهاتنه وه و ته ماشایان کرد. به لام هه یچ کامیان شوین و نیشانه یه کی
لئوه کاله که یان له سه ر گوله که نه دی.

پاشان عهلی هه ستا به نیو به رده کان دا دهستی کرد به هاتوچۆی نه م لاو نه ولا. عهبدی
خانیش به دوای دا... وه ختیک عهلی گه یشته په نا گابه ردیکه نووک تیژ، راوه ستا:

"لیتره وه گه پاره نه وه."

چوونه وه لای نسه په کان. له وه به دوا، نه شویتانه ی ده چوونه وه لای لیتره وار به باشی دیار بوون، به جوړتیک که نهوانی دیکه ش ده یانتوانی شویتنه که بگرن و به دوا ی دا برؤن. کاتیک گه یشتنه په نا دارستان، عملی له غاوی نسه په که ی کیشا. له پیس دا رهنگی زهره همل گه پرا، دوا یه وه خۆله میسشی لی هات، نه مجار رهش داگیرا.

لیتره شویتنه کان بؤلای به رده لانه که گه رابوونه وه. نه مه وه شویتنه ونکه ده چوو... وه شویتنی نهوانه ده چوو که نازانن ده بیچ بچنه کوئ... شویتنه کان تاویک راست ده چوونه پیش...، دوا یه بؤ لایه کی دیکه وه رده گه پرا...

عملی وه ختیک دیتی شویتنه کان بؤ نه م لاو نهولا ده چن و دیتنه وه جیی پیشوویان زگی پییان سووتا. به دلی عملی داهات که:

"چونه عهبدی به رمه نهوسه ری لیتره وار و نهو به سته زمانانه له شهر ی نهو رزگار بکه م؟..."
له تهنیشت مووره دارتیک گیایه ک سهوز بیوو. نه م گیا تهرو تازه یه بؤلای مووره داره که چه ما بووه وه. له پشته وه شی کوتره دارتیک چکۆله له عهرزی رؤ چوو بوو.
باران سر له نری توندی کرده وه. عملی یه شهل نهو نیوبالتویه ی به بن سامۆته ی نسه په که یه وه هه لآوه سرا بوو، به سر شانی دا. نهوانی دیکه بیتدهنگ بوون.

عهبدی خان:

"عملی، خه ریکه دره ننگمان لی دادی... دیسان شویتنه که ت لی ون بوو؟"
"نا... برؤن."

عملی به رهو دارستان لیتی خوړی. نه م جاره هه ر به راستی شویتنه که ی ون کرد.
گه رایه وه وروی کرده عهبدی:

"شویتنه که یانم لی ون بووه."

عهبدی خان نه پاندی:

"هه ر نهو بوو هونه ره که ت؟... نهو بوو؟..."

ده زگیران له دوا ی هه مووانه وه دهسکی ده مانچه ی روتی له دست دا بوو.

عملی یه شهل قسه که ی عهبدی خانی زؤر له دل گران هات:

"نیستا شویتنه که یان ده بینمه وه. ده بیچ هه ر له م نزیکانه بن. له م ده ورو به رانه تووشی تۆفان

بوون. زؤر به ده وری خو یان دا سووراون. نه گینا شویتنه که یانم ون نه ده کرد."

ماويهك گهرا ههتا سهر له نوڤ شويته كه ياني دۆزيه وه. ليڤه واره كه چرو پر بوو. نيدى
نهسپه كان دهر نه ده چوون. نهسپه كانيان به ره لاڭا كردو به پييان رۆيشتن.

عهلى:

"ته وه تا... لكيتكيان لهم داره شكاندوه."

له پاشان له پر وه كه يف كهوت:

"نزىك بووينمه... ليڤهش باوه شينك دارو چيلكه يان كۆكرده ته وه. شويته كه يان به ره وه بهر ده لانه."

جگه له عهلى به شهل و عهبدى خان هه موويان ته پر بيون.

عهبدى رووى كرده خوشكه زاكهى:

"ته تۆ بۆچى نيو بائتۆى خۆت نه هيتاوه؟"

به لام نهو حهسه لهى جواب دانه وهى نه بوو. چه كه كهى جزرىك به دههستيه وه گرتبوو ده تگوت
ئىستا لى ده كه وي.

عهلى به شهل رووه بهر ده لان غارى دا. له خۆشى يان خهريك بوو هه ناسه لى پى پى. نه وانى

ديكesh به دواى دا غاريان دا.

عهلى:

"ديمنه وه، به سپايى... ده بى له بن تهو شاخه خۆيان حه شار دابى... به سپايى،

له سه ره خۆ."

عهبدى خان له دواوه هاوارى ده كرد:

"له كوتين عهلى؟... دۆزيتنه وه يان نا؟... بۆ قسه ناكهى؟"

عهلى دهنگى ليڤه نه ده هات. عهبدى خانيش خۆى گه يان دنن. هه ناسه لى سوار ببوو. چووه

به ناي عهلى و دهستى كرد به روانين.

عهلى دهستى كرد به قسه:

"ليڤه ناوريان كرده ته وه. جله كانى خۆيان به سه ره نهم داره دا راهيشتوه وشكيان كرده ونه وه.

ناوريان به شه مچه هه لانه كرده، نهستى و بهرديان لى داوه و ناوريان پى هه ل كرده..."

چووه پشته وهى شاخه كه، نهو جىگايه كه بارانى وئ نه كه وتبوو و گلله كه شى وشك بوو.

داهاته وه سهر زهوى. ماويه كهى زۆر ته ماشاى گلله كهى كرد. شوينى كه فه لى كچه كهى له سه ره

هه رزى ناسيه وه. هه وراز ترش شوينى شان و پشتى ديار بوو. نه وانى ديكه شى بانگ كرد:

"وه رن، وه رن... بروانن..."

هه موویان له هه موو لایه کهوه داهاتنه وه سهر زهوی. عهبدی خان به سهر سوپرمانه وه ته ماشای روخساری عهلیی کرد. نهیده زانی عهلی مه بهستی چیه؟

عهلی:

"کار له کار ترازوه."

خان تی گه یشته، به لام پرسی:

"یانی ده ته وی بلئی چی عهلی؟"

عهلی:

"پروانه خان! نه مه شوینی که فلهئی که چه که یه، نیره ه شوینی شان و پشتی... نیره ه جیتی سهریه تی. نه خه تانه ده بیینی خان! نه مانه ه جیتی مووی سهرنی. مه بهستم نه وه یه نه وه کاره که..."

عهبدی خان رهنگی گؤرا. ماوه یه که هه روا چه په سا. پاشان ورده ورده هاته وه سهرخوی:

"نیستا ده لئی نه مانه چونه کوئی؟"

"ده بی هه لهم ده ورو به رانه بن. نیستا ده یان بینینه وه."

خه ریک بو هه تاو تاوا ده بوو.

عهبدی خان:

"ده ترسم تاریکمان لی دابی."

عهلی:

"نه مانه دوو سه عاتیک زیاتر نیه لیره را رویشتون... به دوو سه عاتانیش له نیو نه م لیره واره دا نابی زور رویشتن. نه مانه برسیشیان. له بهر نه و ناو ره ی خویان لی گهرم کرد بو وه ورد که نانیک نه پر ژابوو. نه گهر نانیان پی بایه، حه قمن ده یان خوارد."

ده زگیران کز دامابوو. له باران دا خووسابوو. ده لهرزی و شهقه شقی ددانی ده هات.

ده زگیران:

"ناوریک بکه ینه وه و خومان گهرم بکه ینه وه. خه ریکه له سهرمان ده مرین."

نه وانی دیکه ش:

"راست ده کا خان! له سهرمان رهق بووین."

عهبدی خان له دین ده رچوو:

"نیته ده چین نه ومان ده بینینه وه. نیوه لیره بن خوتان گهرم بکه نه وه... ژن له نیوه به غیره ترن."

خان و عەلى خۆيان بە نىۋو لىرەوار دا كرد. عەبدى خان دەمانچە كەى ھەل كىشا... دەزگىران
 ۋەختىك دىتى خان زۆر تورپەيە، دەستى لە خۆ گەرم كردنەۋە ھەل گرت و ۋەدۋاى كەوت.
 بەرە بەرە دنيا تارىك دەبوو. عەلى شۆينە كەى ھەل گرتبوو. شۆينى نىپىيان نەۋەندە ئاشكرا
 ديار بوو كە بە تارىكىش دەكرا ۋەدۋايان بكەون.
 خەرىك بوون لە ھەلاتوۋە كان نىزىك دەبوونەۋە. چونكە بەرە بەرە شۆينى نىپىيە كانيان تازەتر
 دەبوو. لەبن دەۋەنىك دەنگىك ھاتە بەر گۆى. گۆىيان ھەل خست. وردە وردە تارىكتەر دەبوو.
 عەبدى:

"ئەۋ دەۋەنە پىشكنن..."

عەلى:

"لىرەن، خان!."

لەنەكاۋ دەنگى زىرەى ژنىك بەرز بوۋەۋە.

عەبدى ھاۋارى كرد:

"خەمدى نەكوژن. بىگرن و بۆم بىنن... ئەمن بۆخۆم بە دەستى خۆم... ئەمن دەزاتم چى
 لى دەكەم. وريا بن تالە موۋيەك لە سەرى كەم نەبىتەۋە."
 خەمد لە پشت دەۋەنەكە خزىبوو. دەسكى دەمانچە كەى لە دەستىدا بوو. دەمانچەكە لە
 گىرفانى راستى پانتۆلە كەى دا بوو. لە ھىچ شتىك و لە ھىچ كەس نەدەترسا:
 "مەترسە خەجىج... تۆ نادەمەۋە بەمانە."

لە پشت دەۋەنەكە ھەستاۋ راۋەستا. روۋى كىردە ئەۋانە كە بە ترسەۋە لىنى نىزىك
 دەبوونەۋە ۋە گوتى:

"تەسلىم... تەسلىم."

عەبدى:

"نىۋە مەچنە پىش... راۋەستەن لەپىش دا بۆخۆم بچمە پىش و سەروسە كوتى
 سەگى بىننم."

ئەۋان پاشەۋپاش كشانەۋە. عەبدى و دەزگىران پىش كەوتن. خەمد لە نىۋو دەۋەنەكەدا
 چەقىبوو. دنيا تەۋاۋ تارىك بىبوو. خەمد ۋەك تارمايىپەك ديار بوو.
 عەلىيە شەل، تاۋىك پىش نىستا لەۋە كە تۋانىبوۋى شۆينەكە ھەل گرتىۋ بىيان بىننىتەۋە، زۆر
 خۇشحال بوو... بەلام نىستا كە دەيدى ۋەزە چۆنە، غەمىكى كوشندە دلى داگرتبوو.

همیشهش ههروا بوو. هه ره لوهی لهسه ره مووره دارینک دانیشفت ز دهستی لهه. نیو دهستانی گرت. سه رکۆنه ی خۆی ده کردو خهفته تی ده خوارد:

"نیدی تۆیه... تازه نهو کاره ی ناکهم... نیدی تۆیه... بهسته زمان همه ده!"

عهبدی خان:

"هه تیوه نهک به چه راهه... ناوا؟!... قه رار نه بوو ناوام له گه ل بکه ی... نیستا ده تبه مه وه ناوه دانی... بزانه چت له ده که م..."

راست لهو کاته دا دهنگی راکیشانی چه خاخی چه کیتک بیسترا، به لآم نه یان هیشته. عهبدی رووی کرده نهوانی دواوه به سه ری دا نه راندن:

"ناخر من پیم نه گوتن کارینکتان پی نه دابی؟!..."

حه مه ده مووی له نه ده بزوت. هیچ نهش خه جلابوو و نه ده ترسا. راست وهک به رد... راهه ستابوو و ته ماشای ده کرد. لهو کاته دا دهستی راستی که له گیرفانی پانتۆله که ی دا بوو، جوولا. بی په له پهل و دلّه خوربه ده مانچه که ی ده رهینا. نه وهنده له سه ره خۆ بوو، ده تگوت قوتوه سیغاریک له گیرفانی دینیتته ده ره. ده مانچه که ی به ره وه عهبدی راگرت. نه وهنده نارام بوو ده تگوت هیچ نه قه وماره. ده تگوت قه رار نیه هیچیش روو بدا. دوو فیشه کی ته قاند.

عهبدی خان هاواری کرد:

"نای مردم..."

نهو خه ریک بوو ده کهوت که لووله ی ده مانچه که ی بۆ لای زاوا که چه لّه راداشت و سی جار دهستی له کیشا. نه ویش هاواری کرد:

"نای کوژرام... و کهوت."

حه مه ده ده مانچه که ی له گیرفانی هاویشته وه وه ههروا به نارامی رووی کرده نهوانی دیکه:

"خه جیج لی ره یه. نه گه ره موویه که له سه ری که م بیتته وه، نه من ده زاتم و نیوه."

پاشان خه جیجی بانگ کرد:

"نه ته بچۆوه مائی. پاشان بۆخۆم به دوات دا دیم و ده تبه م. ده تبه مه جی یه که کهس نه توانی بان دۆزیتته وه، نه ته راسته ری بچۆوه مائی. نه مانه ناتوانن موویه که له سه ری تۆ که م بکه نه وه."

دهستیان کرد به ته قه له حه مه ده. حه مه ده به دهنگی ته قه که سه ری سوپما. چونکه زۆر له میژ بوو نهوان دوور کهوتی ونه وه. نهوان ته قه یان له تاریکایی ده کرد.

لای نیوه شهوی له دارستانه که ده رکهوت.

باران هیشته نم نم ده باری.

(۱۰)

یەكیك بەسپایی و بەشكۆوه لە دەركەى دەدا... نەختیك رادەوهستاو سەرلەنوی دەستی پێ دەکردهوه.

ژنه، میژدهكەى لە خەو هەستاند:

"هەسته... هەسته، یەكیك لە دەركەى دەدا."

پیاوهكە خەوالوو بوو، چەند جار ویستی هەتستێ، بەلام سەرى خۆى رانەدەگرت و دەكەوتەوه سەر سەرىن.

دوو باره لە دەركەیان دا، بەلام كەمێك توندتر.

ژنه دووپاتی كردهوه:

"هەسته، هەسته... لە دەركەى دەدن."

پیاوهكە هەستاو بە خەوالوویی بۆ لای دەرگا چوو و بانگی كرد:

"كێیه؟"

لە دەرى را جواب درایهوه:

"بیکهوه، ئەمنم."

دەنگەكە دەلەرزى، پیاوهكە گەرووی پاك كردهوهو دیسان پرسى:

"ئەتۆ كیى؟"

"دەرگا كە بكهوه دەمناسی."

پیاوهكە دەرگای كردهوه:

"كەوايه وەرە ژوور..."

ئەوئەي لە دەركەي دەدا بە ھەلەنگوتن ھاتە ژوورئ... ژوورئ ھۆدەكە تاريك بوو...
كابرا بانگي ژنەكەي كرد:

"كچئ ھەستە ئەو چرايە ھەل كە، ميوانمان ھاتوہ."
پاش تاويك چرا ھەل كرا. ژنەكە ھاتە لايان. ميوان لەبەر باران خووسابوو. جلەكانى بە
لەشپەوہ نووسابوون. ژن و ميژد بە سەرسورمانەوہ تەماشاي ئەو ميوانەيان دەكرد. ميوان وا
تەر بوو دەتگوت لە ئاويان ھەل كيشاوہ.

ژنەكە چاوي لە ميوانەكە نەدەگويژتەوہ. سەرەنجام وەقسە ھات و پرسى:
"ميوانەكەمان ناشنا ديارە!... بەلام ئاي ناسمەوہ."

پياوہكە زەرەدەخەنەيەكي ھاتئ. ئەو ھەميشە پتەكەنينى لەسەر ليتوان بوو:
"ھەرچەند چاوم باش نابيينئ، بەلام لە پيتش چاوي منيش بيتگانە نيە."
پاشان دەستى خستە سەر شانى ميوان و گوتئ:
"ميوان كيتئ؟ بيتگانە ني، بەلام نات ناسمەوہ."

ميوان:

"مامە، ئەمن ھەمەدۆكم."

سەلمان بانگي ژنەكەي كردهوہ، كە چوو بوو داران بيتئ:

"كچئ وەرە بزائە كئ ھاتوہ، وەرە..."

ژنە بەخۆشحالىيەوہ پرسى:

"كئ يە؟"

"ھەمەدۆكي خۆمانە. ماشەللا بزائە بووئە چ پالەوانتەك... ئەمنيش ئەم رۆژانە ھەر بېرم
دەكردى ھەمەد. دەمگوت داخوا ئەو مندالە چى بەسەر ھاتبئ، واديارە دلەم خەبەرى داوہ كە
ئەم رۆژانە پەيدا دەبئ."

ژنە:

"ئەريئ، كورم. مامت ئەم رۆژانە ھەر لە بيري تۆدا بوو، ھەر باسى دەكردئ."

سەلمان زۆر پير ببوو... برۆيەكانى دريژو لولول دراوو سپى بوون و كەوتبوونە سەر چاوانئ.
ريشيشى دريژو ببوو وەك باوہشە لۆكەيەك دەكەوتە سەر سنگئ. ئەم سەروسيمايە ساميتكى
تايبەتئ دەدا بە مام سەلمان.

ژن كراس و دەرپئ يەكي پياوانەي ھيئناو لە پيتش ھەمەدى دانان:

"كورم، كراس و دهرپڼيه كانت بگۆږه. دهنه باپهږ دهبي."
حه ممد چوه سووچيكي تاريخي هۆده كهو خۆي روت كردهوه... له پاشان به تويي كراس
و دهرپڼيان هات له بهر ناگر دانيشت.

سله مان:

"دهي حه ممد، باس و خه بهر؟"

حه ممد:

"زۆرم وهږه زي كردهبون، به لآم چاره چيه؟ بۆخۆتان دهزانن."

سله مان سهري خسته سهه حه ممد:

"دهي باشه، ناخه كهي نهو ديئيهت ديتوهه يان نا؟"

حه ممد پيكه نينيكي تالي هاتي:

"نا، نه كرا."

پاش نه م قسه يه باوه شيك تيشكي زهرد له ميتشكي حه ممد دا دره وشا.

سله مان:

"پرسيار باش نيه، به لآم سهيره بهو شهوه درهنگه... و بهم سهروسيمايهوه!"

حه ممد:

"بۆت باس ده كه م مامه... چاره ي دهردي من به دهست تويه. له دنيا دا نه تو نه بي هيج
كه سم نيه. جگه له تو كه س شك نابهم دهردي خۆمي پڼ بليتم، كه سم نيه يارمه تيم بدا...،
هه ربۆيه ش هاتوم."

ژنه:

"سه رمات بووه كورم، ئيستا ده چم جامينك شۆر باوت بۆ تي ده كه م... زۆرت سه رمايه."
حه ممد وهختيك جامه شۆر باوه گه رمه كه ي به دهسته وه گرت، چهند سال پيشتر ي وه بيه
هاته وه. نه وده ميش هه ر له م گۆشه يه وه هه ر له بهر نه م ناگردانه دانيشت بوو و له سه رمان
هه ل ده لهر زي. وه بيه ري هاته وه كه چۆن شۆر باوه گه رمه كه ي خوار دبوو و گه رمي هات بووه وه. نه و
وهخت ته نيا بوو... نه و وهخت ده تر سا... به لآم ئيستا بي باك بوو. له پراو بوو. دنيا يه كي
فه روان تري هه بوو. تامي نازاد بووني ده چيشت. له و كاره ي كرده ووشي هيج په ژيوان نه بوو.

ژنه:

"ئيه وه دانيشن قسه كانتان بكه ن، نه من ده چم ده نووم."

سله مان:

"باشه، بۆم باس بکه بزانم حمهد..."

حمهد:

"عه بدیم کوشت. خوشکه زاکه شیم ههر کوشت."

سله مان پیتی سهیر بوو:

"کهنگی؟"

حمهد:

"ههر نه مشهو، سهر له نهنگۆری."

سله مان بروای نه کرد. به بی باوه پرییه وه پرسی:

"بهراستیه؟... به هیچ جۆر وهک پیار کوژان ناچی."

حمهد له سیری ههتا پیوازی هه موو شتیکی بۆ سله مان گیرایه وه. که له بابی پارشیوی

دهیان خویتند که حمهد قسه کانی تهواو کرد.

سله مان:

"دهستت نه پزی. چاکت کرد... نیستا نیازت ههیه چ بکهی؟"

حمهد:

"دیاره نیازم نیه بچم خۆم ته سلیمی دهولت بکه... ده مهوی بچمه شاخی."

سله مان:

"نه تو جاری بنوو. کاتیک هه لستای فکری لی ده کهینه وه."

حمهد:

"ده ترسم لی ره له داو کهوم و له نه کاو به سهرم دا دهن."

سله مان:

"به نه قلی کهس دا نایه، که سیک پیای کوشتی بیته و دوو ههنگاو له ولاتر له دی بهک

خۆی بهشاریته وه..."

حمهد:

"نه ری وه لالا..."

سله مان:

"نه گهر نهوان به دواته وه بن، حه تمن ده چنه دیهاتی زۆر دوور، روو له کیوان ده کهن."

چەند جەوالتى نەخشىن لە پەنا دىۋارى ھەلپەسىرايۇن. سلەمان بانگى ھەمدەدى کرد:
"وەرە ھەمدە وەرە... وەرە ئەم جەوالتە لاپەين. دەمەوى جىگات لە پشت ئەم جەوالتە
بۇ راخەم. كى دەزانى چ دیتە پىش، نىمە دەبى فەكرى ھەموو شتىك بەكەين."
ماوھەيك پىكەرە خەرىكى جەوالتەكان بوون و پاش و پىشيان كەردن، ھەتا جىيەكيان كەردەوہ
كە نەفەرىتك بتوانى لىتى بھەوى.

سلەمان:

"ئىستا بچوو لەو پىشتەى بھەوہ. نەگەر پىت خۆشە مانگىك بنوو. كەس لىترە شكت بۇ
نابا. ئىستا جلىكىشت بەسەر دا دەدەم با بە تەۋارى خاترجەم بى... بنوو ھەرچەندى پىت
خۆشە بنوو."

ھەمدە بى ئەوہى قەسەيك بەكا لە جىي خزى.

سلەمان توند دەرگاگەى داخست و چوۋە كەن ژنەكەى. ژنەكەى نووستبوو. ھەلى ئەستاند:
"كچى، جىگای ھەمدەم لە پشت جەوالتەكان راخستوہ. نە كورم، نە بوكرم و نە ھىچ كەسى
دىكە نابى بزانى ھەمدە لىترەيە.

ژنە:

"باشە."

پاشان ئەۋىش سەرى كەردە سەر سەرىن و نوستوہ.

ھەمدە لە جىي دا ماوھەيك يادى خەججىتى كەردەوہ. وەبىرى ھاتەوہ كە عەبدى چۆن
كەوتە سەر زەوى. عەبدى ھەر بە بىرىشى دا نەدەھات كە شتى ۋاى بەسەر بى. پاشان
ۋەبىرى ھاتەوہ كە خوشكەزاكەى عەبدى چۆنى ھاۋار كەرد... چۆنى چىنگەكەر كە لەزەوى
دەكەرد... چۆنى قەپالە لە دارو بەردو خاك و خۆل دەگرت و پاشانىش چۆن لە نىو خويىنى
خۆى دا تىلەوہ... لەو نىوہدا شتىكى دىكەشى ۋەبىر ھاتەوہ. ۋەختىك ھەمووان
تفەنگيان پىوہ دەنا، پىاۋىكىش لەسەر كۆلكەدارىك دانىشتبوو، سەرى لە نىو ھەردو
دەستانى گرتبوو و لە گۆ فەكران را چووبوو. ھەروا بە چەپ و راست دا دەجوولائو ديار بوو
لەگەل خەفەتىكى گەورە دەستەويەخەيە.

ھەرچى فەكرى لىدەكەردەوہ سەرى لەم مەسەلەيە دەرئەدەچوۋ. ئەو پىاۋە كى بوو؟ پاشان
ھەموو شتىكى لەبىر چوۋەوہ. ۋەك ئەوہى ئىستا لە داىكى خۆى بوۋى، مېشكى خاۋىن بوو،
رووناك بوو، ھەروا بزائە ھىچ كارەساتىكى تۈۈش نەبوۋە، خەرى لىكەوت.

وهختيک وهخهبر هات زۆر به کهيف بوو. هەرچی ببوو، ببوو. وهختيک دوتيني شەوی وهبیر هاتهوه، هەر ئەو بریسکەي به قەد نووکه دەرزییه هات و له چاوانی دا قەتیس ما.

سڵەمان:

"گویت لێ بێ حەمەد! ئەمن بەیانی چوومه نێو دێ و کەمێک گویم هەلخست، خەبەری بریندار بوونی عەبدی گەیشتووه تێرەش. لەوانەیه بێن تێرەش بگەرێن. دەبێ ئەمشەو پێکەوه بەچینه شاخی و یاخییهکان وهبینن."

له سەر و سیمای حەمەد را دیار بوو که ئەو پێشنیارەي زۆر پێ خۆشه.

سڵەمان:

"دۆردوو شیت" خزمی ئێمەیه. زۆرم چاکه له گەڵ کردوه. دەلێم ناگای لیت بێ. بەلام له سێ مانگ زیاتر له لای دۆردوو مەمینهوه. پیاویکی زۆر بێمیشکە. نایه‌لن لهوه زیاتر له کێوان بژی... هەمیشه به دوايه‌وه‌ن. زوو یان دره‌نگ ده‌یکوژن. له جێ دا یاغیی وه که ئەو سالتیک زیاتر ناتوانی بژی. پێم سه‌یره هه‌تا ئیستاش نه‌یان کوشتوه. به‌لام نه‌گەر له من ده‌پرسی، زۆری پێناچێ که ده‌یکوژن... پاشان ده‌بێ جێیه‌کی دیکه وه‌بینی و بچیه نه‌وێ. ئەتۆ ده‌بێ یه‌ك دوو مانگ نه‌زموون په‌یدا بکه‌ی و پاشان بۆخۆت ده‌سته‌یه‌ك دروست بکه‌ی. دیسان پێت ده‌لێم، نه‌گەر له‌به‌ر خاتری تۆ نه‌بایه هه‌تا سه‌د سالتی دیکه‌ش چاو به‌ چاوی نه‌ده‌که‌وت. له‌گه‌ڵ ئەو بێمیشکە زۆر تێنه‌که‌وی! ئەو یاغی نیه، چه‌ته‌یه... دزه... پیاو کوژه... به‌لام قسه‌یه‌ك بۆ خوا بکه‌ین، دۆردووش له جێ دا کورپێکی خه‌راپ نه‌بوو. لادێیییه‌کانی خۆیان بوونه هۆی نه‌وه که ببیته ئەو جانه‌وه‌ره... رۆژێکیان دۆردوو به‌ میوانی دێته دێیه‌که‌ی خۆیان، نه‌و ده‌م هاوولاته نامه‌رده‌کانی خۆی ده‌بخه‌نه داوی ژاندارمه‌وه... پیاو هه‌ق بلێ زۆریان ناپیاوی له‌گه‌ڵ کرد. به‌ کورتی دۆردوو به‌ هەر جۆر ده‌بێ له‌ده‌ست ژاندارم‌ری راده‌کاو خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته جیا. به‌لام پاش ئەو نامه‌ردی‌یه‌ی له‌گه‌ڵی کرا، ئیدی جۆریک هار بووه که به‌زه‌یی به‌ کەس دانایه... له‌وه گه‌رێن... تۆ ته‌نیا یه‌ك دوو مانگ به‌ هەر جۆریک بووه له‌گه‌ڵی رابوێره."

حەمەد:

"ده‌سته‌ی دۆردوو شیت چه‌ند که‌سن؟... زۆرن؟"

سڵەمان:

"هەرچی نانهجیب و زۆل و بیژووی ئەم نێو بووه، له دەوری دۆردوو خڕ بوونهوه... هەرچی زنجیری پساندوهو له زیندان رای کردوه... ئیستا گوێ گره ههسهد چهند قسهیهکت پێ بلێم و نامۆژگاریت بکههه با تهکللی خۆت بزانی... نهتهو هیشتا مندالی... بهلام گهوره دهبی و پێ دهگهه. ئەمن نازانم چهند دهتوانی له کێو وه مینسی یان نه مینیهوه... ئەمهیان تهنیا خوا دهزانێ. باش گوێ بگره بزانه ده لێم چی. ههتهن به کهلکت دێ. ئەمن زۆر له گهه یاغی یان ژیاوم. ده زانم دواڕۆژیان چیه... دواڕۆژی زۆر که سیشیام به چاری خۆم دیوه. وهختیک خۆت گه یانده دهستهی دۆردووی، نابێ دهسه جێ له گهه هه موویان بیه دهستی گیانی گیانی... هه کهه چووه نێویان، زۆر به یان دێن، دهوهرت ده گرن و وا نیشان دهدهن که دهست و هاوڕێت، دلسۆزیت بو نیشان دهدهن، دهردی دلاینت پێ ده لێن. نهتهنیه کهانیانت له لا ده درکێنن، به کورتی رهفتاریکت له گهه ده کهن، که پیت و ابی هه موویان دهستی گیانی گیانی. له جێ دا بنیادهه هه موویان وان... بهلام نهتهو نابێ نه دیو و نه ناسیو له گهه لێان بیه خۆمالی. نابێ هەرچی له دلت دایه دهسه جێ بو یان هه لێژی. به کورتی هەرچی زیاتر خۆ راگری و کارت به کاریان نه بێ، قهدرت له لای وان ده چیته سه رێ... ههتا دهتوانی سهنگین به. یاغی ده بی له نێو ناواله کانی دا قهدری هه بێ... ده بێ ناواله کانی حیسابی له سه ره بکهن... به راستی چیم ده گوت؟... ها... ده مگوت دهه و دهست له گهه هه موویان مه به به دهست و خۆمالی... نه گهه نوختهیه که لێ وه بینن، ههتا ناخری عومرت له ده لینگت بهرده بن... نهو دهه ئیدی له لای نهوان بایی پووله رهشکهیه که قهدرت نه... رۆژ له رۆژ چاکتریان ده ناسی. پیاوان ده بی به رهفتارو کرداریان بناسی، نه که له رووی قسهیا نهوه... پاش نهوهی ماوهیه که به شکۆوه له نێویان ژیاوی و هه موویانت باش ناسی، نهو دهه تێ ده گهه کامه یان بو نهوه ده بی پشته پێ بیهستی و له گهه لێ بیه دهست و خۆمالی. نه گهه زار بیاو بی، بزانه نهوه دوژمنی گیانته. پیت و نه بی کێو و زیندان فهرقیان ههیه. ههه چیاو ههه زیندان ههردووکیان سه رۆکیان ههیهو نهوانی دیکه نۆکهری سه رۆکن و چه ندهش نۆکهری نزم و بی قیمهت!... سه رۆکه کان وهه بنیادهه ده ژین، بهلام نۆکه ره کان عهینی سه گ... تۆ دهتوانی بیه سه رۆک، بهلام نابێ نهوانی دیکه به کۆیلهی خۆت بزانی. نهوهی که پیم گوتی له گویتی بگره. ئیستا ههه بگهیه چیا، دۆردوو هیتت دهسه جێ ده مانچهیه کی ماوزه رهت ده داته دهست، چه که کانی دیکه دوا به خۆت پهیدا یان ده کهی... ئەمن ئیستا دههه سۆراغیکی ده کهه بزانه دۆردوو له کام لایه."

سله مان ههستاو چوو له لای دیتهایتییه که هاوکارو خه بهر هیتنی دۆردوو ه شیت بوو، ههوالی دۆردوی لسی پرسی.

دۆردوو خه لکی گوندی "سپییه بی" بوو. سله مان له مندالتییه وه دهیناسی. بابی چوو بووه شهرو ئیدی نه هات بووه، له بهر شهوهی له گه له سله مان خزم بوون، سله مان زۆری یارمه تییه ژن و منداله که می کرد بوو. شهوهی راست بی، سله مان بوو که نهی هیتشبوو له برسان برن. دۆردوو به مندالییش قۆشمه یه که بوو کهس باشاری نه ده کرد.

ئیتسا پینج سال بوو دۆردوو له شاخی بوو. مال نه مابوو نه یسوو تینتی، هیلانه نه مابوو تیککی نه دا. دیتهایتییه کانی شهوه مه له بنده هاواریان به دهسته یه وه گه یشتبووه ناسمان. کهس نهیده ویترا تخوونی مه له بندهی ژیر دهسه لاتی شهوه بکه وی. هاوار بو شهوه که سهی ده که وته داوی دۆردوو. دارو نه داری لسی ده ستاند، رووت و قوتیشی ده کرده وه، جا به ره لای ده کرد. هه ره که سهی وه ده ست که وته یه کراس و ده رییه که شهی له بهر داده که ند. دۆستایه تی و ناوه له تییسی نه ده زانی. گوئی له قسهی براو دایک و بابیسی نه بوو. راستییه که می شهوه بوو سله مان ده ترسا هه مه دی بهر تیه لا. چونکه هیچ دوور نه بوو به نه قلی دا بی و هه ره له جی هه مه دی بکوژی.

سله مان:

"جینگای شهوه سه گبایه م دۆزیه وه. ده ئین له "گرده دوو که ل" ه. ئیمه ده بی بچینه گرده دوو که ل و سی جار ته قه بکه یه. پاشان تهنه گچییه کانی دۆردوو دین و ده مان به ن. با پیت بلیم هه مه د... شهوه من زۆر پروام بهو شیت و شووره نیه، به لام هه رچی بی، زۆری دلی من ده وی. له م ده ور و به رانه شه ده ستیه کی دیکه شک نابم... سه د بریا هه بوایه ..."

پاش خۆرناوا، سله مان له پی شه وه وه هه مه دیش به دوا ی دا وه ری که وتن. کاتیک له ناوایی چوونه ده ره، سله مان وه ره گه رایه وه وه سه ری خسته سه ره هه مه د:

"هه مه د، ئیدی تو خه ریکی یاغی ده بی. نه کا سه به ینی به سه رت دا بی و بییه سه ردان ی مامه سله مان ت."

هه مه د:

"پینش هه مووان ده بی به سه ر تو دا ده م. چما شه من هاوکاری دۆردوو ه شیت نیم؟"

سله مان قاقایه کی کیتشا:

"باشه، باشه..."

هه مه د:

"مه گەر درۆ ده کم؟"

سله مان کردیه راستی:

"حه مەد، رۆلەم... نه گەر کارێکی خەرابت کردبایه. نه گەر جگه له عەبدی تەقەت له کەسێکی دیکه کردبایه، بۆخۆم تەحویلی دەولتەم دەدای."

حه مەد:

"چما نه من دەمتوانی جگه له عەبدی تەقەت له کەسێکی دیکه بکەم؟"

سله مان له نه کاو راره ستاو یەخە ی حەمەدی گرت و چاری له چاویهوه بری:

"گویت لێ بێ کورم، گوێ بگره حەمەدۆک، نه گەر رۆژێک ببیسم بێ گوناھێک یان کەسێکت کوشتوه که گوناھێکیشی کردوه، بەلام گوناھێکی وا نه بووه، یان خوا نه خواسته نه گەر به گویم بگاتوه کەسێکت لەبەر پوولە کەمی کوشتوه، نه دەم بزانه که رۆژی قیامەتیش هەر ناوا یەخەت دەگرم."

حه مەد:

"ئیدی ئەمن کەس ناکوژم."

سله مان ههروا که توند یەخە ی حەمەدی گرتبوو له سهری رۆیشت:

"نه گەر رۆژێکیش ببیسم، تووشی کەسێکی وه کە عەبدی خان بووی و نەت کوشتوه، دیسان دەستی من و یەخە ی تۆ... نه گەر سەد عەبدی خان ببینی، دەبێ هەر سەدیان بکوژی... نه گینا رۆژی قیامەت نه ناوا یەخەت دەگرم."

حه مەد بێکە نینتکی هاتی:

"قەولت پێ دەدەم نه گەر سەدی وه کە عەبدی خانم چنگ کەوی، هەر سەدیان دەکوژم."

بهری بهیانی باران کردبوویهوه. ریگاگان قور بوون. نهوان نیتستا گەیشتبوونه شاخی. ئەم بنارانه خیزه لان بوون. خیزو ورده بەرد لەبەر پێیان دا دەخزی. ههوا بۆنی داری گەندەل و پووشی رزیوی لێ دەهات. ئەستێرەکان زهلام زهلام بوون و ئەلقەیهک رووناکایی دەوری دابوون... تەیرێک هەیه وه کاریلە دەهێرتنی... جار به جار دەنگی ئەو مەله دەبیسترا. وهختێک که ههوارزتریش چوون، کۆتره باریکەیهک خۆیندی.

گەیشتنه نیزیکی لوتکە ی گرده دووکەل.

سله مان:

"حه مەدۆک، دەمانچە کەت دەریتنه و سی فیشهک هەل تۆقینە."

نەم قەسەیی کردو دانیشت. هەناسەى سوار ببوو:
"داد لە دەست پیری... نای جیحیلی لە کوئی... دنیایەکی خۆش بوو..."
لەو نێوەدا حەمەد سێ دەمانچەى هەلتۆقاندن.
دەنگی گوللەبەك لە دوور لە کێوکان دا دەنگی دایەووە و جوابی حەمەدی دایەووە.
سڵەمان:

"نای ئەژنۆم... زووبە کورم، دەبێ زووتر وەسەر کەوین."
حەمەد قۆلی سڵەمانی گرت.
پاشان لە نیزیك خۆیان تەنگیك هاویژرا.
سڵەمان هاواری کرد:

"چتانه توخمە سەگینە?... نەکا خەریك بن بمکوژن."
دەنگی کۆرە جیحیلەبەك هات:
"ئەتۆ کێی؟"

سڵەمان:
"وەرە پێش کۆرە، وەرە پێش... بمبە لای ئەو شیت و شوورە."
لە پشت بەردەكەى لای راستیانەووە پیاویك هاتەدەرئ:
"ئێتو بوون تەقەتان کرد؟"

سڵەمان بە بێتاقەتییەووە جوابی دایەووە:
"ئێنمە بووین... شیتە لە کوئی؟"
پیاووەكە دەست لەسەر چەك بە دەنگیكى پر لە سەرسورمانەووە پرسى:
"بە ناغام بلیتم كێ هاتو؟"

سڵەمان:
"بلی مام سڵەمان، لە گوندی كەسمەو."
كابراکە سڵەمانی ناسیبوو، دەسبەجی وەلامى دایەووە:
"ئیشەللا دەبووری مام سڵەمان، لە دەنگت را نەتەمناسیەووە."
سڵەمان:

"پیری یە نیدی، هیچی لەگەڵ ناکرئ، پیاویش دەگۆرئ... ئەتۆ کێی کورم، نات ناسمەو."
"ئەمن جەبارم، کۆرێ مستەفا، لە گوندی "گارا جادورن". لە بیرت نیە مام سڵەمان لەگەڵ بایم
دەهاتین و کورتانمان پێ دەرووی. لەبیرمە هەم کورتانت بۆ دەرووین و هەم گۆرانیت بۆ دەگوتین."

سله مان:

"سهیره، سهیره! ... نه توش یاغی بووی؟ ... خه بهرم نه بوو."
"باش ری کهوت."

پاش ئەم قسهیهش هاواری کردو خه بهری دا:

"مام سله مانه... له که سههرا هاتوه..."

دهنگه که له شاخان دراو له چیدا دهنگی دایهوه. له بهر زارکی نه شکوتیک ناوریان کردبووهوه، ههوت، ههشت که سیش له دهوری ناگره که هالابوون و تهنه گه کانیان خاوتین ده کردهوه. ئەو شاخه ی ئەوان له بنی دانیشتیوون، نووک تیژو به قهه سپیداریتیکیش بلیند بوو. بلتسه ی گهوره گهوره ی ناگر له سههرا شاخه کان نه خشی جۆراوجۆرو سامناکیان ده کیشان. هه مه ده وختیک شاخ و ناگرو نه شکوت و ئەو پیاوانه و چه که کانیانی دی، ههستی به نامۆیی کرد. له تاریکایی دا دهنگی پی پیک هات. یه کیک له وانه ی له دهوری ناگره که دانیشتیوون، به دهنگی پیتی ئەو که سههرا که نیزی که ده کهوتهوه، راپه ری. که له گهت بوو. سیبهه ری کهوته سههرا شه شاخه که نه خشی و نیگاریکی زۆری بلتسه ناگره کان سه مایان له سههرا ده کرد. سیبهه ره که ی له سههرا شاخه که ده بزووت. بۆ لای ئەوان هات.

سله مان:

"پیم وایه شیتته ی خۆمانه."

جهبار:

"به لئێ. خۆیه تی، ناغامه..."

دۆردوو نه راندی. دهنگی ده تگوت زهنگولهیه:

"به خیراتی مام سله مان... چۆنه بهو شهوه درهنگه؟... ناکا هاتیبی ره گه لمان کهوی؟..."

له پاش ئەم قسهیه دهستی سله مانی گرت، ماچی کردو له سههرا نیوچاوانی خۆی دانا.

سله مان:

"شیتتی جندار... بیستوو مه بوویه پادشای ئەم کیتوانه... ده لئین کهس ناویرئێ قسهت له

قسه بکا... پیت خۆش بی لئێ ده ده ی، پیت خۆش بی ده کوژی..."

دۆردوو:

"راسته مام سله مان... به خوا نایه لئێ بنیاده م به م دهو روبه رانه دا رابیرئێ. ده مهوئ

قه ده غه ی بکه م که هیچ کهس به م دهو روبه رانه دا تی نه په ریئێ. نامهوئ له مه و دوا بنیاده م لاقی وه

خاکی نیره بکهوئ. باجی هه موو نهو ریپانهی دهچنهوه ماراش دهبی به منن بگا. با گوندی سپییهبی باشم بناسی. با بزائن دۆردوو شیت کییه."

سله مان:

"ديسان خهريکي شیتته شیتتهی؟"

دۆردوو:

"نه گهر خه لکی سپییهبی کاریک بکهن که جاریکي دیکه دلیم لیتیان بیهشی، به خودا سپییهبی ناور تی بهرده دهه. هیندهی چاو له سهه چاو دانیتی ناداری به سهه پاداریه وه نایه لم، نایه لم ناورگی ناوه دانی تیدا بیئنی، وای له گه ل خاک تهخت ده کهم که گیاشی لی شین نه بیته وه."

سله مان ته شه ری لی دا:

"لی وه پره شیتته... نه م قسه قۆرانه چین؟"

دۆردوو:

"وادیاره نه تۆش منت نه ناسیوه مام سله مان! ... نه تۆش نازانی نه من کیم..."

سله مان:

"بۆچی... ده تناسم شیتی توخه سهگ، ده تناسم... بایی پوله رهشکه یهک نابرووت بۆ یاغی و یاغی گهرییش نه هیشته تۆته وه... خه بهرم هیه."

دۆردوو:

"راوهسته چند سالی دیکه پی بچی... لی م گهری که میک باری خۆم بیهستم... نهو وهخت ده زانی یاغی به کی ده لیتن و یاغی گهری به چی ده لیتن..."

سله مان:

"نیشه لالا تا نه ودهم نه من ده مرم و یاغی گهری تۆ نابینم... خو ئیستاش ناوبانگی چه ته بی و پیاو کوژی و تالان و برۆی تۆ دنیای پر کردوه."

دۆردوو شیت:

"ده بیینی، نیشه لالا ده بیینی."

سله مان تووره بوو:

"نه گهر وهک تا ئیستا رهفتارت کردوه هه روا برۆیه پیش، درهنگ یان زوو ده تکوژن و منیش ته نیا ته رمه کهت ده بینم... حه یف بۆ جوانیت... ده زانی زۆرم دلی تۆ ده وی شیتته؟"

دۆردوو:

"دەزانم مام سلەمان... دەزانم... لە ھاوکارەکانم پێرسە. رۆژ نیە باست نەکەم و یادت نەکەمەرە. بە ھەمووانم گوتووە نەگەر گیانم ھی خواپە، گوشت و ئێسکەم ھی مام سلەمان."

پاشان رووی کردە ھاوڕێکانی:

"وانیە کورپنە؟"

ھەموو پێکەووە جوابیان داپەووە:

"بۆچی..."

سلەمان:

"نەمن پێم خۆش نەبوو نەتۆ یاغی بی، ئەویش لەسەر چی؟... بە ھەر حال... نیستا کار لە کار ترازاو. بەلام نەگەر بۆ ناو و ناوبانگ چووویە شاخی، بەراستی شیتتی یە..."

دۆردوو:

"ئێستێ دانیشە مام سلەمان... دانیشە با چایەك بۆینەووە."

سلەمان دەستی بە ئەژنۆیەووە گرت و دانیشت:

"حەیف کە قەدری جوانیی خۆتان نازانن توتکە سەگینە... لەو کێو و شاخەدا بە خەساری دەدەن."

پاشان تەماشایەکی دۆردووی کردو پێکەنی:

"دیارە قەدری گیانی خۆت باش دەزانی شیتە! ئەم ھەموو "پەریوہشان" ەت لەکوێ بوو؟... (گیایەکی بۆخۆشە، وئ دەچی کەنێرە بێ - وەرگێر).

مەلۆ مەلۆی پەریوہشانیان تەخت کردبوون و وەك دۆشەکی نەرم بە ئەندازە ی ئەلقە ی خەرمانەیک لە چوار دەوری ئاورە کە رایان خستبوون. بۆنی خۆشی پەریوہشان لەو شەو دەدا بۆو و ھەووە. بۆنی پەریوہشانیش ھەر وەك پەریوہشان خۆی نەرم و دلگێرە...

دۆردوو بە خۆرانانەووە جوابی داپەووە:

"تۆ خۆش بی، پەیدا دەکەین... ئەم کێوانە ھەموو پوانی خۆمانن."

سلەمان قاقایەکی کێشا:

"ھە ی شیت و شوور، ھە ی... ئاوا؟!... کەوابێ مەزرای پەریوہشانیشت خستووە تە سەر قەبالەکی خۆت..."

حه‌مه‌د هه‌موو گيانی بېووه گوی. هه‌موو ياغی‌هه‌كان ته‌قیله‌ی سووریان له‌سه‌ر بوو. ته‌قیله‌ی سوور کلاوی باوی ياغی‌هه‌كانه. ته‌قیله‌ی سوور نیشانه‌ی ياغی‌بوون و چه‌ته‌ی‌یه. تا ئیستا ياغی‌هه‌ك کلاو گه‌رگه‌رې يان شاپۆی له‌سه‌ر نه‌ناوه. كۆ ته‌قیله‌ی له‌م كیوانه‌ كرده‌ته‌ باو؟... كه‌س نازانئ... ره‌نگه‌ نه‌و رۆژانه‌ كه‌ فه‌رمانی لابرندی رووبۆش و گۆرینی جل و به‌رگ ده‌رچوه، نه‌و ياغی‌پانه‌ كه‌ له‌ كیو و به‌نده‌نان بوون ناگایان له‌و ئالوگۆره‌ نه‌بووبئ و دوايه‌ش هه‌ر كه‌س چووبیته‌ چیا به‌ چاولیكه‌ریی نه‌وان ته‌قیله‌ی له‌سه‌ر نابئ."

پاش نه‌وه‌ی سله‌مان دانیشته‌، هه‌موو ياغی‌هه‌كان یه‌ك به‌ یه‌ك هاتن و به‌خه‌ره‌اتیان كرده‌ ده‌ستی سله‌مانیان ماچ كرد. هه‌مووشیان به‌ سه‌رسوڤمانه‌وه‌و به‌ چاری گاكړین له‌ هه‌مه‌د ورد ده‌بوونه‌وه. هه‌مه‌د له‌ پشته‌وه‌ی سله‌مان دانیشته‌بوو. كوشم هه‌لا‌تبوو و چكۆله‌ دیار بوو. سله‌مان:

"نه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی بزنانن نه‌م كوره‌ كۆیه، ئیستا پیتان ده‌لیم. ناوی هه‌مه‌دۆكه‌. پیاویكی له‌ ده‌ست كوژراوه، بۆیه هه‌یناومه‌ته‌ نیره‌."

له‌و نیره‌دا هه‌مه‌د سه‌ری داخستبوو و چووكتریش بېووه‌وه. دۆردوو ته‌ماشایه‌كی سله‌مانی كرده‌ چاویكیشی له‌ هه‌مه‌د كرده‌ به‌ سه‌رسوڤمانه‌وه‌ پرسى:

"هاتوه‌ته‌ گه‌ل ئیمه‌؟"

سله‌مان:

"نه‌گه‌ر قه‌بوول بكه‌ن به‌لئ...، نه‌گه‌ریش نا، بۆخۆی به‌ ته‌نیا به‌ره‌ی خۆی له‌ ناو ده‌ردینئ."

دۆردوو:

"پیتی له‌سه‌ر چاومان... وه‌ختیك تۆ هه‌یناوته‌ مام سله‌مان، له‌سه‌ر سه‌رمانی داده‌نیئ."

له‌ كۆله‌پشته‌كه‌ی ته‌قیله‌یه‌كی ده‌ره‌یناو بۆ هه‌مه‌دی هاویشته‌. هه‌مه‌د كه‌ به‌ رواه‌ت را دیار بوو هۆشی له‌سه‌ر خۆی نیه‌، ته‌قیله‌كه‌ی له‌ هه‌وا قۆزته‌وه.

دۆردوو:

"بیه‌كه‌ سه‌رت پالنه‌وان... نه‌مه‌ ته‌قیله‌كۆنی خۆمه‌. جارئ هه‌ر نه‌وه‌مان هه‌یه‌... دوايه‌ ته‌قیله‌ی باشت‌رت بۆ په‌یدا ده‌كه‌ین."

پاشان رووی كرده‌ مام سله‌مان و به‌ دزی‌یه‌وه‌ زه‌رده‌یه‌كی هاتئ:

"ماشه‌للا زۆریش منداله‌."

سله مان نهم قسه يه ي پي خوش نه بوو:
"به لئي زور مندا له، به لام عه بدی حمل ساله ی خوار د... پیتان وا نه بی کهری دزیوه
هاتوه ته شاخی."

دوردو به سام و سه رسورمانه وه پرسى:
"ته قه ی له عه بدی خان کرده؟... به راستی؟... له عه بدی خان... سهیره... سهیره..."
سله مان:

"به لئي... نه دی پیت و ابوو چیه؟"
دوردو به چاویکی بی پرواه ته ماشایه کی همه دی کرد:
"وا دیاره تفهنگت نیه برام... چاکت کرد که مشووری عه بدیت خوار د. ده ستت خوش بی.
ده لئین خوینی خه لکی پینج دئی مژیوه، راست وهك زهروو..."
پاشان رووی کرده جه بار:

"جه بار، نهو تفهنگه ی له تالانی دوا بی دا ده ستان که وتبوو، له کویت شار دوه ته وه؟ له
هر چی به کت شار دوه ته وه بی په تنه وه... دوو ریز فیشه کدان و فیشه کی ته واریش بیته."
دوردو باوه ری نه ده کرد که نهو بسته مندا له ته قه ی له عه بدی کرد بی. هر بویه به
گومانه وه سهیری ده کرد.

سله مان تی گه یشت:
"پیت وا نه بی هر له عه بدی داوه... خوشکه زا که شی کو شتوه. نیستا تی گه یشتی؟"
سه رسورمانی دوردو دوو چندانه بوو:

"له هردو کیانی داوه؟... هه ی ده ستت نه رزی هه ی."
نیستا نیدی همه د زور کز دامابوو و له په نا ناگره که زور چو وکتر دیار بوو. وهك نه وه
ده چوو سه رمای بی.

جای گه رمیان له نیستیکانی نیوقه د باریک کردو بو همه دو سله مانیان دانا. سله مان وهك
بابیکی دل سو ز داهاته وه سه ر همه د:

"نیستا نیدی بوویه یاغی همه د وک، ده بی ناگات له خوت بی."
په یتا په یتا داریان ده خسته سه ر ناگره که. ناگره که ورده گه وره گه وره تر ده بوو.
هتا گه رما زیاتر ده بوو، بونی په ریوه شان زیاترو خوشتر له هه رادا بلاو ده بووه وه.
نه ستیره کانی ناسمان له بهر روونا کایی ناگر چو وکتر دیار بوون. هر هینده ی نووکی ده رزی.

دۆردوو:

"غەمت نەبى مام سلەمان. ۰. ھەتا من ماوم كەس ناتوانى مويەك لە بەرى كەم كاتەوه."

سلەمان بە دلئۆزى و بەزەيىيەوه لەسەر تا بە خواری دۆردوو ورد بوووه:
"دۆردوو... ئەتۆ بە لاقى خۆت بەرەوپىرى مردن دەچى."

دۆردوو پىكەنى:

"بۆچى مامه؟"

سلەمان:

"ئەگەر ياغى ياغى بى، لەسەر كىتوى ناگرى وا ناكاتەوه. ئەگەر دوژمنت مېرولەش بى، نابى بە كەمى بگرى... ئەوهى تۆ دەيكەى ماناى ئەوهى بە ئەجەلى خۆت بانگ دەكەى."
دۆردوو قاقايەكى كىشا:

"ئەوه دەلتى چى مام سلەمان؟... ئەو كىتو جگە لە ئىمە كەسى پتوہ نى، كى دەمان بىنى؟..."

سلەمان:

"جارتىك نابىنن، دوو جار نابىنن، بەلام جارى سىيەم چى؟... داستانى تۆش ھەروەك داستانى كۆللەيه."

دۆردوو:

"لە جى دا نامان بىنن... پاشان ئەگەر بىشان بىنن، كامە ژاندارمە دەوئىرى بىتە سەر دۆردوو شىت؟... ئاى، مام سلەمان، ئاى... ئەتۆ ھىشتا دۆردوو شىتت نەنابىوہ... دۆردوو شىت ھەلۆى ئەم شاخانەيه. كى دەوئىرى لاق لە كەوشى دۆردوو شىت بكا."

سلەمان:

"باشە. دەى بىنن شىتى كەللەشەق!."

دۆردوو بۆ ئەوهى قسەكە بگۆزى، باى داىوہ سەر ھەمدە:

"كاتىك تەقەت لە عەبدى خان دەكرد، دەستت نەدەلەرزى؟"

ھەمدە:

"نا... بە ھىچ جۆر."

دۆردوو:

"نیشانەت لە کویتی گرت؟"

حەمەد:

"راست لە سنگی... لە راستی دلی..."

حەمەد پاش ئەم قەسەییە، ئەوەندە هەستی بە تەنیایی کرد هەر باسی مەکە. دەتگوت هەموو ئەو شتانەیی لە دەورووبەری بۆون لە نەکاو پاک بۆونەووە لەنێو چوون. ئەو دۆردوووە شیتەیی هیچ خۆش نەویست. رەنگە ئەو هەست بە تەنیایییەش هەر لەوێر هاتیبی... ناگرە کە تاریک بوو. دەم و چاوی ئەوانەیی لەبەر ناگر تەنگەکانیان خاوتین دەکردهووە لە تاریکایی دا ون بوو. ئەو سێبەرانی ئەسەر شاخە کە دەبزووتن، بۆونە غوول و پاشان لەنێو چوون. بایەکی دەهات شۆق و بلیتسەیی ناگرە کەیی بۆ لای خۆرئاوا لار دەکردهووە. حەمەد چاوی بە سلەمان کەوت. سلەمان خۆشحال و بە دەماغ بوو. دەم و چاوە ریشدارە کەیی لەبەر شۆقی بلیتسە ناگرەکان هەر دەمە رەنگیک دیار بوو. حەمەد دیتی کە سلەمان پڕوای پێتەتی. هەستی تەنیایی و نامۆیییە کەیی کەمتر بوو. پاشان خەو دایگرت و هەر لەو جێیەیی لیتی دانیشتبوو خۆی مات کرد.

سلەمان:

"کۆرینە... ئەمنیش هەر لیژە دەخەوم. حەمەدیش خەوی لێ کەوتووە."

دۆردوو:

"مامە... ئەمن بەتۆیەکی سەربازی زۆر باشم هەیە... پێی دادە با سەرماي نەبێ."

سلەمان:

"بێهیتە."

سلەمان لایەکی بەتۆکەیی بە خۆی دا داو لایە کەیی دیکەشی بەسەر حەمەد هەلکیشا. پاشان هەموو یاغییەکان خەوتن، جگە لە یەکیکیان کە لەسەر شاخە کە نیشکی دەکیشا. کاتی کە حەمەد لە خەو هەستا، ئەوەندە لەشی گران بوو دەتگوت بۆوەتە بەرد. لە سەرمان رەق ببوو. هێشتا هەتاو نەکەوتبوو، ناخر کوا وەختی هەتاو کەوتن بۆ... یاغییەکان بەرپز لەبەر ناگر خەوتبوون و هێشتا پرخەپرخیان دەگەیشتە ناسمان. بە چوار دەوری خۆی دا چاوی بۆ نیشک گرتا. کەسی نەدی. لەبەر پرخە پرخە یاغییەکان پیاسەش نەدەکرا. دەلێن ئەوانەیی ترسی شتیکیان هەیە لە خەوی دا پرخەیان دێ. رەنگە ئەم قەسەییە راست بێ. پاش چەند رۆژ ئەمە یەکەم جار بوو کە حەمەد دەترسا. نیشتا

نه گهر دوو کەس، بەلێ... تەنیا دوو کەس هاتبان، دەیان توانی هەمووی ئەوانە کە پرخه پرخیان ده گه‌یشته ناسمان له چاو لێك نائیک دا قه‌لت و بر بکەن و سمیلان باده‌ن و لێدەن برۆن. فیشه‌کی وه‌بەر تهنگی داو ئیشک راوه‌ستا.

له پێش دا دۆردوو، و دوا‌ی ئەویش ئەوانی دیکه له خه‌و هه‌ستان. سه‌مانیش وه‌خه‌به‌ر هات. دۆردوو به‌ دەم چاو گلۆفینه‌وه بانگی ئیشک گری کرد:

"ئیشک گرا!"

حه‌مه‌د له شاخی هاته‌ خوار:

"فهرموو ناغام. هیچ خه‌به‌ر نین. که‌سیش دیار نیه."

دۆردوو:

"تۆی حه‌مه‌دۆک؟ ئیشک گر تۆی?..."

حه‌مه‌د:

"به‌لێ."

دۆردوو:

"ئه‌تۆ تازه‌ هاتوی حه‌مه‌د، جارێ زوویه... ئیشه‌للا وه‌ختی ئەوه‌ش دێ، که ئیشک پێ بگرین."

حه‌مه‌د:

"خه‌وم لێ نه‌ده‌که‌وت، چووم نۆزه‌م له‌ هاوکاره‌که‌م وه‌رگرت..."

دۆردوو:

"ئه‌رێ... راسته... ئەوانه‌ی تازه‌ دێنه‌ شاخی هه‌تا حه‌وتوویه‌ک خه‌ویان لێ ناکه‌وی... نامۆی

ده‌که‌ن، دلیان ته‌نگ ده‌بێ، له هه‌موو شتی‌ک ناھومی‌د ده‌بن، ده‌لێی له‌م دنیا به‌دا تاق و ته‌نیان."

سه‌مان هه‌روا به‌ خه‌والوویی سه‌ری خسته‌ سه‌ر دۆردوو:

"نافه‌ریم شیتته... نافه‌ریم... نه‌م ده‌زانی هێنده‌ تی‌ده‌گه‌ی."

دۆردوو:

"مام سه‌مان... ئه‌تۆش ماشه‌للا ئەمن به‌ شیاوی هیچ شتی‌ک نازانی... باشه‌ چ بکه‌ین?..."

خه‌ریک بوو دنیا رووناک ده‌بوو. هێشتا هه‌تاو خه‌به‌ریشی نه‌بوو. به‌لام لوتکه‌ی چیا‌ی رووبه‌روویان روون بوو. لوتکه‌که‌ رووناک بوو، به‌لام داوێنی کێوه‌که‌ هێشتا تاریک بوو. دوا‌یه‌ رووناکایی له‌ لوتکه‌ی کێوه‌که‌را به‌ره‌وه‌خوار خزی. نه‌ختی‌ک دواتریش سووچیکێ هه‌تاو له‌ کێوه‌که‌ی دیکه‌ وه‌ده‌رکه‌وت.

سله مان وه لاميكي دوردوي نه دايمه وه. مال شاويي له هم مووان خواست و نيوجاواني
حه مدهي ماچ كردو وه پي كهوت.

دوردو به دواي دا غاري دا:

"مام سله مان... چايه كم له كن بخوره جا برؤ... به خوا نه گهر بيلم چاي نه خويه وه
برؤ... نايه لم..."

سله مان:

"خوا به زيادي كا كورم... خوا بت پاريزي."

دوردو قولي سله ماني گرتبوو، بهري نه ده دا:

"چاي نه خويه وه نايه لم برؤ... پاش هزار سال جاريك هاتوويه چيا، ده ته وي به زارو
ليوي وشكه وه بهر پت كه ميه وه؟... به خوا چاي نه خويه وه نايه لم برؤ..."

سله مان له دلي خوي دا گوتي: "بهو ناسانيه پياو له ده ست نه م شيت و شووره رزگاري نابي."
پاشان ملي به لاهه ناو گهرايه وه.

دوردو ده ستوري دا:

"ناوره كهي خوش كن."

سله مان:

"دووكه له كهي ديار ده بي."

دوردو:

"نه دي چ بكه ين؟ مه گهر پياو بي ناگر ده وي؟ باشه نه تو شاره زاي، پيم بلن چ بكه ين؟"

سله مان:

"نه من ناتوانم هيچ فيري تو بكه م كورم، بوخوت ده بي چاره ي هم موو كاريك
بدوزيه وه."

دوردو به شيت فكريكي كرد. سهري به راست و چه پ دا جو لاند. كاكوله ره شه كاني له ژير
ته قيله هاتبوونه ده رو له سه ر نيوجاواني شه پوليان ده دا.

سله مان له سه ر قسه كاني رزيشت:

"نه چي زولم له فه قيو هه ژاران بكه ي دوردوو... هه رچي پيت خوشه له گه ل مل
نه ستوروو نانه جيبه كاني بكه، به لام كارت به خه لكي بي گوناح نه بي. به نازايه تبي خوت
مه نازه، نه ختيك نه قلت وه كار خه، نه گينا نه جهل هم ميشه به دواته وه يه. نيره چيايه دوردوو.

چيا وهك قه وه زي ناسينه."

چایه که زو ساز بوو. یه کم چایان له نیستی کانیکی نیوقه د باریک دا بۆ سله مانی دانا. هه لمی جای له سه رمای به ربه یانی دا بلاو بووه... سله مان هه لستا:

"حه مه د خیرتان بۆ ده داته وه. رۆژه کانی پیشدا کارتان به کاری نه دابین، نه کا حه مه دم ناره حه ت بکه ن. پاش چه ند رۆژان رادئ." "

وه رۆی که وت. گۆچان به ده ست له کیوی چوه خوار. پشتی چه مابووه وه، به لام خیرا، وه ک جحیلی چاره ده ساله له کیوی ده چوه خوار.

حه مه د چاوی پر بوون له ناو. له دلێ خۆی دا گوته: "خوا ده زانی که نگه جارێکی دیکه ده ت بینمه وه... له وانه شه دیدار ناخه ته یه که تر بین." چاوی ته واو پر بوون له فرمیسک: "له م دنیا به دا... له م دنیا به دا پیاری چه ند باش باش هه ن."

هه تاو بلیند ببوو و هه موو جی به کی گهرم دا هینابوو.

حه مه د له بن به ردیک به خه فه تباری دانیشتبوو. دۆردوو بانگی کرد:

"وه ره حه مه دۆک... وه ره تفه نگه که ت تا قی بکه وه. هه تا نیستا ته قه ت به تفه نگه وا کردوه...?" "

حه مه د:

"ته نیا چه ند جار."

دۆردوو:

"ئه و خاله سپی په ی سهر ئه و شاخه ده بینی...?" "

حه مه د:

"به لئ دیومه."

"تفه نگه کی پیوه نی بزاتم."

حه مه د قۆنداغی تفه نگه که ی له شانی قایم کرد. سی ره ی لئ گرت و ته قاندى.

دۆردوو:

"لیت نه دا حه مه دۆک."

حه مه د قه لس ببوو:

"چۆن... چۆن لیم نه دا...?" "

دۆردوو شانی هه لته کاند:

"چووزانم... نەت ھەنگاوت و نەھا."

ھەمدە لێوی خۆی بە ددانی گەزت. سەرلەنوێ قۆنداغەکی لە شانی قایم کرد. سێرە
لێگرت و دەستی لێ کێشا.

دۆردوو:

"نەجار راست لە نێوہ راستیت دا."

دووکەلێکی نەرم لە خالە سپیہە کہ بەرز بووہوہ.

ھەمدە بە سەرسورمانەوہ لە خۆی پرسى:

"باشە، تەفەنگی ھەوہل بۆ لیتی نەدرا؟..."

دۆردوو:

"باشە، ھەمدەدۆک... قەت فیشەکت بە خەسار ناچی؟..."

ھەمدە زەرەدەبەکی ھاتى:

"چووزانم..."

دەم و چاری دۆردوو راکشاو و باریک بوون. ھەرچەند جھیل بوو، بەلام دەم و چاری پەر لە
چرچ و لۆچ بوون. زاری زۆر گەورەو لێوہکانی زۆر تەنک بوون. شوینی سووتاوێک لەسەر
روومەتی راستی پرا ھەتا بن مووی لاجانگی راکشاوو. چەنگەى باریک بوو، بەلام زۆر بەھێز
دیار بوو. ھەمیشە پێدەکنی، بەلام پێکەننێکی مەیلەو تال:

"ھەمدەدۆک، دیارە زۆرت کار لە دەست دى."

روخساری ھەمدە وەك روخساری مندالێك سوور ھەلگەرا. سەری داخست. لە خواری پرا سى
جاریان فیتوو لى دا. ھەموویان گۆی یان ھەلخست.

جەبار:

"خەبەرھێنەکیە دى ناغام."

تاوێک دواتریش خەبەرھێنەکی بە ھەناسەبەرکە گەیشتە جێو راستەپێ چووہ لای دۆردوو:
"چاراپێنج سوار، لە "چاناکلی" یەوہ بەرەو "ناک یۆل" لە رێپە دان... سەر وەزعیشیان
خەراپ نیە... دەبێ پوول و پارەبەکیان ھەبێ."

دۆردوو رووی کردە پیاوہکانی - کہ ھەموویان خەریک بوون خۆیان ساز دەکەب و دەستووری دا:
"ھەمووتان زووتر ساز بن. زووتر... فیشەکیش زۆر ھەلگرن... دۆردووہ شیت دەبەرئ
چەند وەجاخی دیکە کوێر کاتەوہ."

له پاشان رووی کرده همه د:

"پروانه همه دۆك."

خالتیکی سپی له سهر شاخه که کرده نیشانه و دهستی لى پيدا هیتنا. شاخه که له دوو کهل دا نورقم بوو. پاشان دوو که له که بلاو بووه وه.

"چۆن بوو همه دۆك؟"

"راست وه نیتوه راستی کهوت."

دۆردوو:

"نهرى راست له نیتوه راستى."

دۆردوو چاوتیکی لهوانی دیکه داگرت و له سهرى رۆشت:

"یه که مین نیچیرت خهریکه دى همه دۆك، ناگات له خۆت بى."

همه د جوابیکی نهم قسه یه ی نه دایه وه.

دۆردوو:

"کورینه نامادهن؟"

نهوانی دیکه:

"نامادهین."

کاتیک به نیو لیته واره چره کان دا تپه پین و گه یشته جاده، لای نیوه پویه بوو. له قهراخ ریگا هر یه که یه پها میتر دور لهوی دیکه، بۆسه یان نایه وه. یه کینکیشیان زۆر دورتر لهوان له لای پیشه وه نیشک راوه ستا.

که مینک دوايه پیاوتیکی پیر به ولاغیتکه وه له جاده دا ده رکوت. ولاغچه که نه وه نده له پو لاواز بوو که له رۆشتن دا لاقى تیک ده هالان. پیره پیاوه کهش ریشدار بوو، سمیله سپی و دریژه کانی به دوو که لى سیغار وا زهرده هل گه رابوون که له دورره وه دیاری یان ده دا. دم و چاوی پر له چرچ و لۆچ و لاقه کانی نوقمی تۆزو خۆل بوون و پانتۆله فش و فۆله که ی له بهر با، ده تگوت به به نیکه وه هه لئاسراوه، ده هات و ده چوو.

پیره پیاو ساغ و به ده ماغ بوو. وا به ری دا ده رۆشت ده تگوت سه ما ده کاو به ناره ناریش گۆرانیه کی ده گوت. جار جار له بهر خۆیه وه زهرده خه نه یه کی ده هاتى، نۆینیکی ده ردیناو گۆرانیه که ی ده ست بى ده کرده وه.

دۆردوو گوراندى:

"تسليم به، دهنه ده تڪوژم."
گۆزانییه که له پیر بیدهنگ بوو و مامه پیره ههر لهوئ له جیی خۆی چهقی:
"تسليم بابه، تسليم... چت لسی قهوماوه؟"
دۆردوو له بۆسه کهی دهریه پری و چوه نیوه پاستی جاده:
"رووت به."

پیره پیاو پیتی سهیر بوو:
"رووت بچ؟... چم له بهر دایه ههتا دای نیتم؟"
دۆردوو:

"ههرچی له بهرت دایه..."
پیره پیاو پینکه نی:
"توخوا گالتهم پچ مه که. ناخر نهم جلانهی من به که لکی چیی تۆ دین؟. لیم گهری
وه دوا ی کاری خۆم بکهوم. ماندوم. پاژنه ی پیم خهریکه ده قه لشی لیم گهری برۆم ناغا. لیم
گهری برۆم ناغای خۆم..."
دۆردوو نیوچاوانی تیک نا:
"رووت به، مه حته لمان مه که."

کابرا نهی ده زانی گالتهی له گه ل ده کا یان به راستیه تی. دوودل بوو. وه ک سه گینک که کلکه
سووته بۆ خاوه نی ده کا، چاوی بریه چاوی دۆردوو.
دۆردوو تووره تر بوو:
"زویه وه جوولئ."

پیره پیاو هیشتا باوه پری نه ده کرد که به راستیه تیو زهرده ی ده هاتی. دۆردوو برۆی تیک نان
و پیله قهیه کی توندی به لاقی پیره دا دا. پیره پیاو له تاوان هاواری کرد.
دۆردوو:

"زویه، دایانکه نه."
پیره پیاو دهستی کرد به پارانه وه:
"ناغا گیان! ناغای خۆم. چی داکه نم... نه گهر نه وانیه له بهرم دان دایان که نم رووت و
قوت ده به وه."

پیره پیاو دوا ی نهم قسه یه، قامکی شاده ی له زاری راکرد، مژی و ده ری هیتنایمو له پیش دۆردوی راکرت:

"بروانه... ناوام لى دى. له بنه وه هيچم له بهر دا نيه كه بتوانم جله كانم دا كه نم... وهره ده ستت ماچ كه م, لاقت ماچ كه م... ناخر ناغا گيان, جله كانى من به كه لكى چيت دى ن... وهره بكه ومه بهر پي ت... و له كۆلم به وه..."

دۆردوو:

"ناپيار, پي ت ده لى تيم جله كانت دا كه نه, كه چى ده ستت كرده به ناغا گيان, ناغا گيان?..."

پيره پياو كه مي ت ك پارايه وه دوايه گريا:

"پينچ مانگ له غه ريبايه تى بووم, چووبوومه چوكووراوا... چووبووم بۆ كار كردن..."

دۆردوو هاته نيو قسه كه ي:

"كه وايى, دياره پوول و پاره شت پى يه."

پيره پياوى به سته زمان ده گرياو وه مندالان چلمى هه لده لووشى:

"پينچ مانگ له غه ريبايه تى دا بايم به گان دراوه... روژ تا نيو تيارى له نيو ميش و مه گز

دا كارم كرده..."

دۆردوو دوپاتى كرده وه:

"كه وايى, دياره پوول و پاره شت پى يه."

پيره پياو:

"پي تمه, به لام شتي تكي وا نيه... بهو سه رى پيرى ييم له مه ره زه كارم كرده وه, له نيو قوپو

چلپاو دا كارم كرده... نه وه ي له چوكووراوا كيتشاومه, بۆ حه وت پشتم به سه... نيستا

خه ري كم ده چمه وه مالى. مه كه ناغاي من, مه كه ناغا گيان... ناخر چۆن به رووت و قووتى

بچه وه لاي ژن و مندالم؟"

دۆردوو تووره تر بوو:

"باشه چا كتر... ياللا دا يان كه نه."

كابرا نه ي ده زانى چ بكا. دۆردوو خه نجه ره كه ي هه لكيشا. خه نجه ره له بهر خۆره تاو ده ستى به

بريسكانه وه كرد... نووكى خه نجه ره كه ي نه ختي ت له له شى پيره پياوه كه را كرد. كابرا ده رپه رى و

هاوارى كرد:

"روح ت بى... به چاوان, نيستا دا يان ده كه نم. روح به ژن و مندالمه كه م... جله كانم

بۆ تو, گيانم بۆ خۆم... نيستا دا يان ده كه نم..."

نهوانی دیکه له بۆسه کانیان دا پیده کهنین. تنیا همه د بوو که نهم کاره ساته ی پی خوش نه بوو. هر شو بریسکه یه ی رقی پلینگی سه رله نوئ هاتبووه وه له چاوی همه د دا جینگیر ببوو. همه د له دوروه ی بیژی هه لده ستا.

پیره پیاوه به سته زمانه که به په له پهل دهستی کرد به دا که ندنی چاکه ت و پانتۆله که ی.
دۆردوو:

"نافهریم پیره پیاو... زووتر... نه تۆ که ده ته وی دایان که نی بۆچی نه وه نده خه فه تان به پیاوی ده ده ی؟..."

پیره پیاو هر به وه ده سته له رزۆکانه ی جله کانی دا که ندو له گۆشه یه ک داینان.
دۆردوو نووکی خه غه ره که ی نه ختیک زیاتر له له شی مامه پیره را کردو نه پاندی:
"دهرپه یه که شت دا که نه... کراسه که شت دا که نه."

پیره پیاو ده له رزی و به ده م ده ست تیک هالانه وه کراسه که ی داده که ند.
"به چاوان کاکه, به چاران ناغا... مه مکۆژه, کراسه که شم داده که نم."
پیره پیاو کراسه که شی دا که ند. ژیر کراسی نه بوو که دایکه نی... پاشان ملی به لاه نا. به حاله تی پارانه وه ته ماشای دۆردووی کرد.
دۆردوو:

"زوبه... پتویست نیه له چاومه وه رامینی... دهرپه یه که شت دا که نه."
کابرا به زه مه ت توانی دهرپه یه که ی دا که نی. دهستی وا ده له رزین ده تگوت بال لیک ده دا.
دهستی به پیش خۆیه وه گرت و رای کرده کن ولاغه که ی.

ولاغ له قه راغ جاده ی راهه ستابوو و ده له وه را. پیره پیاو دهستی راستی هه روا به پیش خۆیه وه گرتبوو, به دهستی چه پی هه وساری ولاغه که ی گرت. لاقه کانی تووکن و وه ک داری رهق و ابوون. ماسولکه کانی لاقی وه ک نیسکی سپی دهرپه ری بوون. زگی تی قویاو و به چرچ و لۆچ بوو. تووکی سنگی سپی بوو. چلکن بوو. شانی چه مابوو. هه موو له شی هیندی کیچ و گه نه بیگه زن خال خال ببوو. خال خالی سوور... هیندی که له خاله کان به قه د نینۆکی قامکه چکۆله یه ک ده بوون.

پیره پیاو هه سیرینکی رزیو و چلکن بوو. همه د به دیتنی نهم وه زعه زیاتر زگی پی سووتا.
له و نیوه دا خه به ره هینه که که نه ختیک دوورتر چاوه ری و گوئ قولاغ بوو, خۆی گه یانده دۆردوو:

"خهريکن دټين."

دژردوو:

"سواره کان خهريکن دټين."

نهوانی دیکه هیشتا له بؤسه کانیان دا بهو پیره پیاوه روت و به دبه خته که به دواى ولاغ که ی دا ده رژیشت پیده که نین.

پیره پیاو، هرچند ههنگاو ده رژیشت و به ترس و خهفته وه ناوړتیکی وه سهر جله کانی ده دا. دیسان چند ههنگاو ټیک دورتر ده که وتوه و دووباره ده که راپه وه.

"دژردوو بانگی کرد:

"وهره پیره، وهره... وهره شت و مته کانت هه لگره و برؤ... نیچیره کانی نیمه خهريکن ده گهنی... شانست هه بوو. وهره شته کانت هه لگره..."

هر نهو پیاوه پیره که نه ونده هیلاک و مرده لڅخه دیار بوو، له گهل بیستنی نه م قسه یه، به خیرایی و زینگی یه که هیچ وهخت له که سټکی وا چاوه روان نه ده کرا، به غاردان خوی گه یانده وه جله کانی و جله کانی که بریتی بوون له بوخچه یه کی کون و دراو و چلکن و رزیو له بن ههنگلی ناو به غار خوی گه یانده وه ولاغ که ی. ولاغ له پیشه وه و پیره پیاو به دواى دا غاریان ده دا...

حه مه د نیوچاوانی گرژ و تال بوو. دهسته کانیشی ده له رزین. پیتی خوښ بوو هه موو فیسه که کانی بن نه وه یه کټکی شیان به خه سار بچی، له میتشکی دژردوو به تال بکا. به راستی، به زه حمت پیشی خوی گرتبوو که وا نه کا.

دژردوو، نه مجاره به دهنگیکی نترتر نه راندی:

"ته سلیم."

هر پینچ سوار و ټکرا لغاوی نه سپه کانیان توند کرد.

دژردوو رایگه یاند:

"نه گهر یه که ههنگاوی دیکه هه لټننه وه، نه گهر مووتان لټی بیزوی، ته قه تان لټی ده که م. به خوا نایه لم یه کټکتان به زیندوی ده رچی."

پاشان ده ستوری به هاوکاره کانی (که له بؤسه کانیان دا دانیشتیبون) دا:

"نه من ده چمه پیشی. نه گهر موویان لټی بزوت هه مووتان له هه موو لایه که وه وه بهر دهر پټیژیان بدن."

لهسه ره خۆ، ههروا بزانه هیچ نهبووه، به خه یالێکی ناسوودهوه له سواره کان نیزیك بووهوه:
"دابهن."

سواره کان بێ نهوهی متهقیان لێ بێ، دابهزین.
زین و رهختی نهسپهکان زیوکاری کرابوو. سواره کان هه موویان به سهرو سیما بوون. دوو
کەس له سواره کان وهك شارستانییان دهچوون. یهکیان کورپێکی حهفته سهاله دیار بوو.

دۆردوو دهستووری به هاوکارهکانی دا:

"سێ کهستان وهرنه پیشی."

راست لهو کاته دا کورپه حهفته سهاله که له بانگی گریانیتی دا:

"توخوا مه مکوژن... هه رچی بتانهوی دهیده... مه مکوژن."

دۆردوو رووی کرده مندا له که:

"بێچووه شیر، نه گهر بتهوی گیانت دهر بهری، ده بێ رووت و قووت بیهوه.

کورپه که له نه کاو هاواری کرد:

"نهوه مه نامکوژن؟..."

نهوهی گوت و دهستی کرد به دا که ندنی جلهکانی و به شیهوی سوپاس کردن پهیتا پهیتا

دهی پرسی:

"کهوابی نامکوژن؟..."

کورپه که له چاو لێک نانیك دا جلهکانی و تهنانهت کراس و ژیر کراس و ده بێ یه که شکی

دا که ندو بردنیه لای دۆردوو:

"فه رموو."

نهوانی دیکهش بێ نهوهی قسهیه که بکهن رووت بوونهوه. تهنیا ده بێ یه کهانیان داننا.

دۆردوو:

"به پرتزان ده بێ ده بێ یه کهانیشتان دا که نن... نه سلی کار ده بێ یه کهانه."

هیچیان قسهیان نه کرد. لیکرا ده بێ یه کهانیشتان دا که ندو دستیان به پیشیانموه گرت و وه بێ کهوتن.

چه ته کهانیشتان جل و بهرگ و نهسپهکان و هه موو شته کهانیان هه لگرت و روویان کردهوه چیا.

وهختیک له بناری وه سهر ده کهوتن، دۆردوو رووی کرده حه مه د:

"شانست باشه چکۆل. نه مرۆ ده سه که وتمان خهراپ نه بوو. هه زارو پینسه د لیره پووتی

نه غدیان پێ بوو، نه سپ و جله کهانیشتان شیرینی یه کهی... جلهکانی نهو کورپه راست به

نەندازەى خۆتن... نوئى نوئى... جاشەكەرەت دىيىو چ زەرەزەرپىكى دەست پىئى كوردبوو؟...
 ديار بوو زۆرى روحى خۇى خوش دەويست. "
 كاتىك گەيشتە نىزىك "شاخەرەش" دۆردو دابەزى و ھەر كە دابەزى جەلەكانى ئەو كورپەى
 لەبەر ھەمەد كردد دەستى كرد بە تەماشاش:
 "ماشەللا، ماشەللا... جەلەكانى ئەم توتكە سەگەت چەند لىئى جوانن... راست بوويە
 مندالە مەدرەسەيىيەك..."
 ھەمەد لەم جەلانەدا كە ھى كەسكى دىكە بوون، خۇى بە خويىرى و چكۆلە دەھاتە بەرچاۋ.
 خەرىك بوو دەخنىكا. لە شەرمان دەتگوت داپزى. نەيدەزانى چ بكاو بۆ كويى بچى. پەرسىيارىك
 كە بە درىزايى ئەم رىگايە لە دلەدا بوو و نەيدەوئىرا دەرى برى، سەرەنجام دركاندى:
 "باشە ھەموو شتىكى ئەوانەمان نەستاند... بەلام تىئەگەيشتەم بۆچى دەبوو
 دەرىيەكانىشيان لىئىستىئىن؟..."
 پاش ئەم پەرسىيارە نەختىك وئىزدانى ئاسوودە بوو، ئەگەر بۆ تەنيا تاۋىكىش بوويى، جەلەكانى
 ئەو كورپە غەرىبەيەى لەبەر چوونەو.
 دۆردو بەم پەرسىيارە پىكەنى:
 "لەبەر خاترى ناوەكەيەتى... لەم ولاتە ھىچ ياغىيەكى دىكە دەرىئى لە پىئى خەلك
 داناكەنى... نەمن دەرىيەكانىشيان لەپى دادەكەنم تا ديار بىن ئەمانە دۆردوۋە شىت روتى
 كرددون..."

(۱۱)

گهرمای پاش باران دهستی پی کردبوو، گهرمایه کی شه دارو له شانان گران... تهرمی خویناوی و قوراوی "ولهی" یان له حساری مالی عهبدی خان له سهر جلیک درژ کردبوو. جله تهر خویناوی یه کانی به له شیه وه نوسابوون. میشه شینکه شلخه یان له سهر دابوو. بالیان وه ته پرای ده بریسکایه وه.

مردوو وهک غریب، وهک ته نیا ده چی... زهردو بی زهنگ و ههردوو دهستی به وه زعیکی خهفه تباروه که وتبوونه سهر زهوی.

یه کیک له گولله کان شانی چه پی عهبدی خانی سمی بوو. گولله پاش کون کردنی شانی، کهوانه ی کردبوو و له ژیر نیسکی شانی دا مابوه وه. گولله که ی دیکه وه رانی چه پی که وتبوو، و بی نه وهی له نیسکی بدری له ودیوی دهری کردبوو.

برینه کانی عهبدی خان هر لهو لیره واره به دهستی چه کیمی ناوایی برژابونه وه به سترابوون. بویه عهبدی خان خوینیککی وای لینه هاتبوو، به لام داد له دهست ژانی نه و گولله یه که له ژیر نیسکی شانی دا گیری کردبوو... نه ژانه زوری نازار ده دا. سهر دلشی پی یه وه دیشا.

عهبدی دوو کوری چارده و شازده ی ساله ی هه بوون. کوره کان و خزمه کان و نوکهره کان له دهوری عهبدی خان هالابوون. هه موو چاوه ری بوون خان وه قسه بی و شتیک بلتی. به لام عهبدی خان جار جار له سهره خو ناله یه کی ده کردو هیچی نه ده گوت. ژنه کانی له ژوور سهری دانیشتیوون به بیدهنگی ده گریان.

عهبدی خان له نه کار به ترس و نیگه رانی یه وه چاری هه لئنان و پرسه:

"خوشکه زام چۆنه؟... وهلی له چ حال دایه؟"
ژنه کان به هه نيسك دانوهه جوابيان دایهوه.

عهبدی خان:

"کهوابوو یانی..."

یه کێك له ره عییه ته کان:

"بۆخۆت خۆش بی خان... خوا سیبهری تۆمان له سهر کم نه کاتهوه."

چاوه کانی عهبدی خان بریسکه یه کیان دا:

"ئهو نه حله تیه؟..."

نیتوانی قسه کهی ته وواو بکا. دێهاتی یه کان ملیان به لاره ناو به دهنگیکی نهرم جوابیان دایهوه:

"رای کرد."

عهبدی له چاوانیانوهه راماو پرسى:

"ئهو سه لیتیه چی؟..."

وه لāmیان دایهوه:

"گرتمان. هینامانهوه."

عهبدی خان چاوه کانی لێك نان و سهری نایه سهر سه رینه کهو دهستی کرد به نالین. پاش

ماوه یه که دووباره چاوی هه لیتناو پرسى:

"خۆ له کچه که تان نه دا؟"

وه لāmیان دایهوه:

"نه خهیر خان، هه چمان لى نه کرد."

"چاکتان کرد. نه ده بوو پته یه کیشتان لى دابایه."

وه لāmیان دایهوه:

"دلتیا به خان، پته یه کیشمان لى نه داوه."

"چاکتان کردوه."

هه مووان دهیان زانى که عهبدی خان، نه گهر خه تیه کی له ره عییه تیک دیبایه و لیتی

نه دابایه، حه قهمن نه خشه یه کی دیکه ی هه بوو. هه مووان دهیان زانى که ئه و جۆره که سانه هه تا

مردن ناچار بوون سزای ئه و خه تیه بچێژن. نه گهر به لیدان ته مبیج کرابان نیشانه ی ئه و هه بوو که

گوناحه که یان له بیر ده برایه وه. به لām نه گهر لیدانیان نه خواردبایه، به و مانایه بوو که تا هاوون

ده بی ره نهج بکیشن.

ئەو لادىيىيانەى خەتايە كيان دەكرد، دەركى مالىيە عەبدى خانىيان بەجى نەدەھىشت بۇ ئەوئەى لىدانىيىكيان بەركەوئى و رزگار يان بىن.

خان دووبارە چارەكانى لىك نانەوہ. دەم و چاوى زەردو درىژ بوون. پاش مارەيەك كاتىك سەرلەنوئ چاوى كردنەوہ، بە خۆى نەبوو شەپۆلىتىكى خۆشخالى بە روخسارى دا هات و رابرد.

پرسى:

"ھەموو ئەوانەى لە لىرەوارى لەگەل من بوون، لىرەن؟"

گوئيان:

"بەلئى خان، بىجگە لە عەلىيەشەل و رۆستەم"

بە توندى دەستوورى دا:

"بۆن ئەوانىش وەبىنن و بىان ھىننە نىرە."

تاوئىك دواتر دەنگى شىوون و گريان لە ھەسارى بەرز بووہوہ. داىك و باب و ھاوولائەتەكانى وەلى خەبەريان زانىبوو و ھاتبوون. داىك خۆى بەسەر تەرمى قوپاوى و خورتناوى كورەكەى دا كىشاپوو، تەرمى كورەكەى ماچ دەكردو لە سەر سەنگى خۆى دەدا. بابى دەتگوت دلۆئىك خۆين چىە، لە لەشى دا نىە. رەنگى بەردابوو. دەستىكى لەسەر دلئى دانابوو، و لە سووچىك راوہستابوو. بە ھەزار زەھەت داىكەكەيان لەسەر تەرمەكە ھەلگرت و برديانە قەراغىك. بابىش كە تواناى جوولائى نەبوو، بە زەھەت تەكانىكى داىە خۆى. بابى وەلى پىساوئىكى دالەگۆشتى كەلگەت بوو. دەم و چاوى زۆر درىژو نىوچاوانى زۆر پان بوو. كراسىكى بىيەخەو گولڈۆزى كراوى لەبەردا بوو. پانتۆلەكەى قوماشىكى دەزوى خەت خەت بوو. كالەيەكى چەرمى خاوى لەپىدا بوو. ھىشتا تووكەكەى بەرنەدابوو. كاتىك لە جىتى خۆى ھەستا گىژ و بىن واز لەقوئىنىك راوہستا. بە بىوازى ھەردوو دەستى بەردابوونەوہ... غەمىكى ئەوئەندە تال لە چاوانى دا دەخوئىندرايوہ ھەر باسى نەدەكرا. ھەرچەند دەيكرد نەيدەتوانى چاوى لە تەرمى كورەكەى بكا. دلئى بەراىى نەدەدا.

يەكئىك ھاتە لاي، چوہ بى پىلى و بردىە ژورر سەرى عەبدى خان. كاتىك عەبدى خان چاوى پىتى كەوت، بە داخ و خەفەتەوہ سەرى راوہشانند:

"قەزاو قەدەر! ..."

باوك لە پىر پىشى فرمىسكەكانى بەرەلا كرد:

"چ قەزاو قەدەرىك؟... قەزاو قەدەرى چى عەبدى خان؟... ئەمە نە قەزاو قەدەرەو نە ھىچ... پشیلەش، سەگىش، بالئەدەش ئەوئەندەى سەر بچەيسەر، جارئىك دەترسى، دوو جار

ده ترسی... به لآم جاری سټییم ده ست له گیانی خۆی ده شواو پټت هه لده پرژئ و له ت و په ت ده کا. پیاو نابیی نه و نه ده تین بۆ خه لکی بیئیی عه بدیی خان... باشه، رایان کرد، کرد... له کۆلیان به وه هه ر جه هه نه مټک ده چن با بچن..."

پاش ئه م قسانه سه ره له نوڤ بټ حال کهور و دیسان وه ک مر دوویه ک که تاقه دلۆپټیک خوین له له شی دا نه بی، له جټیی خۆی ره ق بوو. ده تگوت له و وه خه مه وه هاته ته ژوورئ، نه جووله ی له هاته وه نه قسه یه کی کرده... هه روا وه ک به ردی ره ق بیده نگ و مات بوو.

عه بدیی خان ددانی له چیره وه بردن:

"بریا له پټش دا ده مزانی... نه گه ر ده مزانی نه و زۆلی ناپاکه سه ره نجام ئه م به لایه م به سه ر دټینی!... ئیستاش راهه سه بزانه چ ده ردیکیان ده ده می... شه رت بی کارټکیان پی بکه م هه م نه و نه حله تټیه وه هه م نه و سه لټیه ره رۆژی سه د جار مه رگی خۆیان به ناوات بخوازن... رۆژی هه زار جار... چما لیان ده گه رټیم؟... پټت وایه لیان خۆش ده بم؟... به خوا سه ره وین هه لټیان ده واسم و کایان له بن لووتی دا ده سووتینم... راهه سه با بۆم هه لکه ون، نه و ده م ده ی بیینی!"

پاشان رووی کرده ده ور به ره که ی:

"وه دوايان كهوتن يان نا؟"

"ئیتواری وه دوايان كهوتوون."

"خه به رتان به ژاندارمري داوه؟"

"ئیتواری خه به رمان داوه."

"ژاندارمه هاتوون يان نا؟"

"هه تا ئیتواری ده گه نه جی... خه به ریان به ده ولت داوه، چاره رټین مه نمووری لټیکۆلینه وه ی ده ولت بگاتن. ده بی پزیشکی حکومه تیش بی."

"به لټ، حه قه ن ده بی دوکتۆر هه بی... حه قه ن... پټش نه وه ی نه مه انه بگه نه جی خه به ر به دن هه موو نه وانه ی دوټینی ئیتواری له گه ل من له جه نگه ل بوون، بیته ئیره... خه به ر به هه مووان به دن... هه موویان بیته نه ژوورئ..."

یه کټک له پیاوه کان:

"عه لیه شه ل و رۆسته م له ده رټین، نه وانیش ئیستا دټین."

"که وایی هه موویان لټره ن."

"به لئی خان."

عبدی خان:

"کهوابی به همموویان بلتین زووتر بیتن و نهوانی دیکهش بچنه ده ری."

بابی وهلی همر بهو بیتحالی و بی وازیسه ههستار له سه ره خۆ چوره ده ری. تنانهت ناوړیشی وه سهر عبدی خان نه دا. نهوانی دیکهش به دوی وی دا له هۆده که وه ده ر کهوتن. له جیاتی وان، نهوانی دوی شهو چوو یونه لیږه وار ژووره که یان پر کرد. همموویان له دوری عبدی خان کۆزلیکه یان به ست. همموو ده یان زانی قسه ی عبدی خان شه ده بی که ناواو ناوا شایه تی بدهن.

ههروهخت کاربه دهستی ده ولت و ژاندارمه ده هاتنه وی، نه مانه حه قیان نه بو له خۆ یانه وه هیچ بلتین. نهو شتانه ی ده یان گوتن، عبدی خان فیری ده کردن و نه مانیش قسه کانیان له بهر ده کردو وه ک بلبل بو ژاندارمه و کاربه دهسته که ی ده ولته تیان دوو پات ده کردنه وه. کاتیکیش نه وه له بهریان کردبو، تهواو ده بو، نه گهر پرسیارکی دیکه یان لی کرابایه، ده یان گوت:

"له وهنده زیاتر هیچ نازانین."

همر پرسیارکیان لی کرابایه، وه لامیان همر نه مه بو:

"نازانین."

عبدی خان ته ماشای روخساری همموویانی کرد. همموویان رهنگیان زهره هه لگه رابوو. پاشان چاوی له وان هه لگوازت و چاوی بهر دانه وه. ماوه یه ک هه روا بیده نگ مایه وه. کاتیک سهری بهر ز کرده وه سه رله نوی چاوی له یه که یه کیانه وه بری. به حال و دوو به لا لئیوی بزووتن. به ده نگینکی کزه وه گوتی:

"باش گویتان بکه نه وه براینه ... له پیش دا ده ست له سهر ویژدانی خۆتان دانیتن... هممووتان داتان نا...؟ زور باشه... نیستا همر بهو جوړه که ویژدانتان له بهر چاوتانه بیر بکه نه وه... ههرچی ده پرسم جوا بم بده نه وه... نه گهر شه سه گه ی به تیسک و ورد که نانی ده رکی خۆتان گه وره بووه، روژنیک هار بی و ژن و مندالتان بگری، چی لی ده که ن...؟ وه لامی نه م پرسیاره م لیتان ده وی، به لام ده ستان له سهر ویژدانتان بی... یه که قسه ش به پیچمه وانیه ویژدانتان مه که ن..."

ماوه یه ک چاوی له چاوی همر کامیکیان وه بری:

"نیستا پی م بلتین... نه گهر نیوه بوونایه چتان ده کرد؟"

باش نهم پرسپارهش دیسان خیرا چاوتکی به هموویان دا گیترا:
"چتان لی ده کرد؟"

لادتییه کان که نهیاند زانی بلین چی، جوابیان دایه وه:
"نه وه مان ده کرد که ده بوو بیکهین."

عبدی خان چاوی له چاویان کرد:
"یانی چۆن؟"

"هر جوریک تۆ بفرموی خان... هر جوریک تۆ بتهوی."

خان، وه که نه وهی دیهاتییه کان شتیکی زۆر گرنگیان گوتیی، قسه که یانی په سند کرد:
"نافهریم براینه... سهگی ده رگای خۆم کورپی کوشتووم... یه کیان هه لاتوهو... به لام ده گیر ده که وی. نه گهر بیته تهیرو به بالان بفری، دیسان ده گیرم ده که وی... رزگار بوونی نیه... به لام شهریکه گوناچه که لیتهیه... له چی دا هر به لایه که به سهر نیمه هاتوه، له بن سهری نهو کچه دایه... وهلی خان کچه که کوشتی... وانه بوو؟... هموومان به چاوی خۆمان دیتمان که کچه که ده مانچه که له وهلی خان دا... وهلی، کچه که کوشتی... همه دۆک ته قهی له من کردو کچه کهش له وهلی... ههردوو کیشیان ده مانچهی شهش تیریان پی بوو... چما هم مووتان به چاوی خۆتان نه تان دی که له پیش دا کوره که سیره ی له من گرت و ته قهی لی کردم و پاشانیش کچه که سیره ی له وهلی گرت و ته قهی لی کرد؟"

عبدی بانگی کرد:

"کورینه... یه کیکتان بیته ژوور..."

کوره گه وره که یه عبدی خان هاته ژوور:

"نهو ده مانچه یه بیته کورم."

کوره که ده مانچه یه کی نوئی له نیو دۆلابییه که ده رهیناو دایه ده ست باوکی. عبدی خان چه که که یه وهرگرت و به وانی دیکه ی نیشان دا:

"هم مووتان باش ته ماشای بکهن. نه مه هر نهو شهش تیره نیه که له کچه که تان نه ستاند؟... نه مه هر نهو شهش تیره نیه که کچه که وهلی پی کوشت؟... باش سهیری بکهن، بزائن خۆیه تی یان نا..."

چه که که ده ست به ده ست گه راو گه یشته وه ده ستی عبدی خان.

عبدی خان پرسی:

"همموتان دیتان؟"

گوتیان:

"به لئی دیتمان خان."

"نهمه همر نهو شهش تیره یه که به دهست کچه که وه بوو... همر نهو شهش تیره یه که کچه که وه لیبی پئی کوشت... وه ختیک وه لی کهوت، ده مانچه کهش له دهست کچه که کهوته خوار. پاشان حاجی داهاته وه شهش تیره که ی هه ل گرتوه. کچه کهش همر حاجی گرتی. وا نیه؟... همموتان به چاوی خوتان نه تان دی؟ حاجی... نه وه ی ده لیتیم وایه یان نا؟"

حاجی پیاویتک بوو قولنه، رهنگ شین، لووت شه پیوور، زۆر پیر بوو، کوین له بهر، پیس و چلکن و چاو نه شوور تیغ لئی نه دراو... همر ده تگوت له سه رانگویتلکان هه ل گراوه ته وه.

حاجی:

"راسته، ده بهرت مرم... هه روا بوو که فهرموت... وه ختیک شهش تیره که له دهستی کچه که بهر بووه وه، بوخۆم داهاته وه هه لم گرتوه. کچه که پیتی پیوه نا هه لئی... یانی دهستی کوره که ی گرتبوو و به جووت رایان ده کرد. مه به ستم له کوره که همر نهو هممه ده زۆل و ناپاکه یه. به لئی خان گیان... دوو به دوو دهستی یه کریان گرتبوو و هه ل ده هاتن... من له دواوه خۆم گه یاندنی و خه جیجم له پشته و هرا گرت، نه مه تیشته ده رچی. خه جیج له پیش چاوی خۆم به ده مانچه له وه لی خانی دا."

حاجی نهم قسانه ی کردو سه ری داخست. وه ک نه وه ی فرمیتسکی هاتبئی، چاوی پاک کردنه وه له سه ری رویشته:

"نهی وه لی گیان، وه لی خان... له و دنیا یه دا خه راپهت بو کهس نه بوو، وه لی خان گیان... سه ره نجام ناپیاوان نه مه یان به سه ر هینای... خورتیان رشتی... وه لی خان گیان... هه میسه ناپیاوان، پیاوان ده کوژن وه لی خان گیان، تا نیستا کئی دیویه پیاو پیاوان بکوژئ... ناپیاوان کوشتیانی وه لی خان گیان... به قوریانی نهو ته رمهت بم که به گولله ی سه لیته یه که کهوته سه ر زوی وه لی خان... چه تیوه خوا نه ناسه له پیش چاوی خۆم گولله ی له سنگت دا وه لی خان گیان... چ دهست و چه کیکیشی بوو هه رامزاده یه... خوا ده زانی چ کافر تک فیتری سیتره گرتنی کردبوو وه لی خان گیان..."

عه بدی خان:

"هه مووتان گوتتان لى بوو؟ ... مه گەر وا نه بوو؟ ... چما هه رچى گوتى وشه به وشه
راست نه بوو؟ ... زه كه رىا، له گه گه تۆمه ... زه كه رىا چما به چاوى خۆت نه تدى؟"
زه كه رىا:

"هه مووى راست بوو خان... راست نهو جۆره بوو كه حاجى گوتى."

"عه لى به شهل... تۆش چاوت لى بوو، وا نيه؟"

عه لى به شهل له ميژو بوو ده يه ويست پۆرگى دلى بدري:

"نه من؟ ... نه من هيچم نه دى خان... هيچ شتيك... نه من هه ر نه وه نده ده زانم كه شوين
گيتران بو من بوو به ژانه سهر. ديهاتى به كان ئىدى ته ماشاى چاوى من ناكهن... نه
ديهاتى به كانى خۆمان، نه ديهاتى به كانى نيوه... منداله كانيشم كه دهم بينن رووم لى
وه رده گيترن. ژنه كه م وه ختيك ته ماشام ده كا، بيژى ليم هه لده ستى. حازر نيه يه ك وشه ش قسم
له گه گه بكا. نه من هيچم نه ديوره خان، هيچ شتيك... هه ر نه وه يه كه پيم گوتى. نه من
حه مه ديشم نه دى ته قه له تۆ بكا."

عه لى به شهل پاشا ئه م قسانه هه ستاو به رق هه ستاوى و بۆله بۆله وه له هۆده كه
وه ده ركه وت. هه موو گيانى ببوه يه كپارچه رق و سهر كيشى. عه لى به شهل وه ك پارچه ناگريك
له ژوورى چوه ده ر.

عه بدى خان له هيچ كه س چاوه روانى نهو جۆره جوا به جه نگی و سهر كيشى به نه بوو. تىك
چوو. خه رفا. لىوى پى داچىزان. كاتىك كه ميك هاته وه سهره خۆ، ده هرى بوو. سهرى راوه شانده.
ده تگوت ده يه وي وه دواى عه لى بكه وي. له نيو جى به كه ي هاته ده رو نه راندى:

"عه لى به شهل، عه لى به شهل... ئىدى نه تۆ له م دى به جيت نيه... هه ر گه يشتیه وه نيو
دى، سروسپالى خۆت تىك نى و هه ر جه هه ننه ميك ده چى، بچۆ. تاقه رۆژىك خۆت بگنخيني،
پياوه كانم ده نيترم ماله كه ت به سهر دا ويتران بكه ن. گوت لى بوو گوتم چى؟ ... گوت لى بوو
عه لى به شهل؟..."

له پاشان له بهر خۆيه وه ده ستى كرد به پرته و بۆله:

"بى شه رمانه... فهك نه ناسانه... بى ناموسانه..."

نه مجار زارى كه فى كرد:

"هه مووتان ديتان، وا نه بوو؟"

هه مووان يه كده نگ جوا بىيان دا يه وه:

"به لای دیتمان خان، راست نهو جۆره بوو که فرموت." "دهستان له سر ویزدانتان دانین... براینه، هاوولایتینه... بسته مندالیک ته قه ی له من کردوه... خه جاله تیی نه کیشاوه... ته قه ی له ناغای پینج دئیان کردوه... له ساحه بی پینج ناوه دانیان... نهویش له سر کچه تیوتیک... نه گهر نه من کوژرابام، نیوه چیتان به سر دههات؟ باش بیری لسی بکه نهوه، نه گهر من له نیو چویام وه زعی نیوه چی لسی دههات... کچیک که من ویستومه بیته بوکم وه دوی قوون رووتیک بکه وی و پروا؟ ناخر نه مه له چ کتیییک دا نووسراوه؟ دهستان له سر ویزدانتان دانین... ویزدانی خۆتان بکه نه حه کم... گویتان له دهنگی ویزدانتان بی... هه رچی ویزدانتان ده لای وا بکه ن..."

"موسا ته مبوو:"

"هه ر نهویه که خان فرموی... دهستان له سر ویزدانتان دانا."

خان نافه رمی پی گوت:

"نافه ریم موسا، بارک الله."

"قه دیره که چهل:"

بو خاتری ناغامان هه ر کاریک بی دهیکه یین... هه موومان دهستان له سر ویزدانتان دانا."

خان:

"خوا هه مووتان بیاریزی... نه مسال له هه مووتان ته نیا چواریه کیک ملکانه وه رده گرم... هه یوانه کانیشم به خۆتان به خشی... بوخۆتان... نیستا بچن باش دهستان له سر ویزدانتان دانین تا بتوانن باش وه لامی حکومت بده نهوه..."

هه موویان به پیکه نین و خۆشحالییه وه له هۆده که وه ده رکه وتن: "چار یه کیک به ره م... گاجووته کانیش بو خۆیان... شانسیان هینابوو..."

هه موویان له حه ساری په نجا میتریک دور له تهرمه که دانیشتن و خه ریکی له بهر کردنی شایه تییه که یان بوون:

"حاجی بوو... نه دی حاجی خۆی بوو که داها ته وه و شه ش تیره که ی له عه رزی هه لگرته وه... کچه که دهستی کوره که ی گرتبوو و به جووت هه لده هاتن... له پر دهستی

کچه که له دهستی کوره که بهر بوو... نیمه ش گه یشتینه سه ری و گرتان..."

حاجی قسه که یانی بری:

"نا... وا نه بوو. بلین: حاجی - واته من - گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌را باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو نه‌ی‌ه‌یشت ده‌رچی... له پاشان ده‌لین وه‌ختیک حاجی - واته من - گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌را باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو، کوره‌که - واته همه‌دۆک - ده‌ستی کچه‌که‌ی به‌ره‌لا کردو خۆی ده‌رباز کرد..."

حاجی گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌را باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو. وه‌ختیک حاجی کچه‌که‌ی گرت، کوره‌که - واته همه‌دۆک - ده‌ستی کچه‌که‌ی به‌ره‌لا کردو هه‌لات."

"کچه‌که‌ی زۆریش ده‌ست راست بوو. که‌س نه‌یده‌زانی نه‌و حه‌رام‌زاده‌یه سی‌ره‌گرتن له چ‌خوانه‌ناسینک فی‌ر بووه... سئ گولله‌ی له‌سه‌ر یه‌ک له سنگی وه‌لی‌خان دان، یه‌ک گولله‌ش چی‌یه، به‌خه‌ساری نه‌دا... وه‌ختیک وه‌لی‌خان که‌وته عه‌رز، ده‌مانچه‌که‌ش له ده‌ستی کچه‌که‌ی به‌ری و که‌وته سه‌ر زه‌وی... پاشان حاجی داهاته‌وه‌و شه‌ش تیره‌که‌ی هه‌ل‌گرتوه."

حاجی:

"راست بوو... نه‌ ناوا. ئیستا دانیشن و ته‌مانه‌ باش له‌به‌ر بکه‌ن، تا نه‌گه‌ر حکومه‌ت هات له‌ نه‌کاو له‌بیرتان نه‌چیتته‌وه."

لای پاش نو‌یۆی، له‌ پیتش دا دوو ژاندارمه‌ به‌ تهن‌گ و سه‌ره‌نیزه‌وه‌و به‌ دوا‌ی وانیشن دا پزیشکی حکومه‌ت و بازبۆرس و وه‌کیل باشی‌یه‌کی ژاندارمری له‌به‌ر ده‌رگای مالتی عه‌بدی‌خان دابه‌زین.

لیفه‌یه‌کی چیتی گول‌داریان به‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ هه‌ل‌کیشابوو. ده‌ستی زه‌ردی مردووه‌که‌ له‌ لیفه‌ی هاتبووه‌ ده‌ر.

دوکتۆر لایکی چاوشین و ره‌نگ کچۆله‌ بوو. کاتییک له‌ نه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی، لیفه‌که‌ی وه‌لادا، به‌ قی‌زو بی‌زه‌وه‌ ته‌ماشای مردووه‌که‌ی کرد. پاشان لیفه‌که‌ی به‌سه‌ر هه‌ل‌کیشایه‌وه:

"ده‌توانن بی‌نیژن."

هه‌م‌ویان چوونه‌ ژووری. له‌ په‌نای عه‌بدی‌خان دانیشن. هه‌م‌ویان نی‌تو‌چاوانیان تیک نابوو. هه‌رسیکیان له‌ شار زۆریان ناوی عه‌بدی‌خان بیستبوو. وه‌کیل باشی بۆخۆی یه‌کیک له‌ دۆسته‌ باشه‌کانی عه‌بدی‌خان بوو، و له‌ هه‌موو ده‌رفه‌تیک بۆ ده‌رپرینی دلتسۆزی و هه‌ستی هاوده‌ردیی خۆی که‌لکی وهرده‌گرت:

"نه تو خدمت نه بی خان... سهری تو سه لامهت بی، بوخوم قاتله کت بو ده گرم... بوخوم دهی هینمه بهره دستت. به سزای خوئی ده گا، ههر بیریشی لی مه که وه... چوار ژاندارمه وه دوا خستورن... له ههر کوئی بی ده یگرن خان!..."

وه کیل باشی تاییشی له گه ل خوئی هینابوو. تایه که ی له کۆله پشته که ی ده رهیناو له سهر پنه ی نان کردنیی دانا. دوا به ژاندارمه به کیان به دوا ی خه جیج دا نارد. خه جیج هات، لیپرسینه وه ده ست پی کرا. خه جیج رو دوا وه که ی به و جوړه که بوو گتیا وه. له پاشان نوره ی شایه ته کان هات. پیش هه مروان حاجی شایه تیبی دا. نه ویش مه سه له که ی به و جوړه که خان ده به ویست، باس کرد:

"کاتیگ همه د ته قه ی له عه بدی خان کرد، له نه کاو چاوم به م کچه - واته خه جیج - کهوت، دیتم شه ش تیریک ی به ده سه وه به و سیره ی له وه لی خان گرتوه. تا نه من ویستم بچولیم س جار رووه وه لی خان ده ستی لی کیشا. ده ست راستیه که شی شتیکی سه یر بوو! کاتیگ وه لی خان گوتی: نای کوژرام و کهوته زه وی، خه جیج ههر له وی رهق بوو و شه ش تیره که ی له ده ست کهوته خوار. منیش داهاته وه ده مانچه که م له نیو قورئ ده رهینایه وه. همه د ده ستی کچه که - واته ده ستی نه م خه جیج - ی گرت و دوو به دوو رایان کرد. وه دوا یان که وتم و گه یشتمه سه ریان. باوه شم به هه ردوو کیان دا کرد. همه د کچه که ی به رداو بوخوئی رای کرد. به لام کچه که م گرت و نه م هیشته رابکا. چما ده کرا بیتلم رابکا؟. به ره لام نه کرد. به خوا نه گه ره هیشته م رابکا."

خه جیج له م شایه تییه تیک رابوو. حاجی مه به ستی چی بوو؟ سهری لی ده رنه ده کرد: بازپورس:

"خه جیج! ده لی نه تو وه لیت کوشتوه. قسه یه کت هه به؟"

خه جیج:

"پیاویک به و زه لامییه چۆن به من ده کوژرا؟"

قسه کانی حاجی به کیشیان راست نه بوو، مه به ستی حاجی چ بوو؟ پاشان پرسیار له زه که ریا کرا. نه ویش راست قسه کانی حاجی دوویات کردنه وه، نه وشه یه ک زیادو نه وشه یه ک که م. شایه ته کانی دیکه ش جگه له قسه کانی حاجی شتیکیان نه گوت.

خه جیج هه ستی کرد نه و ماسه بی موو نه به. دلئی له رزی. ترسا. گریانی هات.

بازپورس چه که که ی به شایه ته کان نیشان داو پرسى:

"نەمە بوو ئەو چەكەى لە دەستى خەجيج دا بوو؟"

گوتيان:

"بەلێ نەمە بوو."

ئەو شەو لە مالى عەبدىخان مانەو. دوو دوو دۆشەكيان لەسەر يەك بۆ راخستبوون. چەند بەرخيان بۆ سەر برين و بۆيان كردنە تەندوور كەباب. بازبۆرس ھەموو جارێ كە بۆ كارتێك رێى دەكەوتە دێھاتى كێپارە، داواى تەندوور كەبابى دەكرد. بېنگومان باشترين خوار دەمەنى كە لە گۆشت دروست دەكړئ، ھەر ئەو تەندوور كەبابەيە.

شەوێ، خەجيجيان لە ژوورى تەنیشت خۆيان دا زیندانی كرد. خەجيج كە ھەتا ئەو شەو ھەرى لە ھېچ شتێك نەكردبوو، ئەو شەو سەرى و سەر نەژنۆى كردبوو و لە گۆ فەكران راچووبوو. ھەتا بەيانی ھەر بەو جۆرەى سەرى لەنێو ئەژنۆيانى گرتبوو و دەگريا. بەيانی خەجيجيان لەو ژورە كە تێیدا زیندانی كرابوو، ھێنايەدەر. دوو ژاندارمە كە خەجيجيان و پېش خۆيان داو كەوتنەپێ. خەجيج رەوانەى بەندىخانە كرابوو.

خەجيج ھۆشى بەسەر خۆيەو نەمابوو. نەيدەزانى چ روودەدا. نەيدەزانى چى لى دەكەن؟ وەرپى كەوتبوون. خەجيج لاقەكانى تێك دەنالقان. ئەمە دووھەمىن جار بوو كە خەجيج دەچوو جینگايەكى زۆر دوور لە دىيەكەى خۆيان. جارى يەكەمىيان پشتيوان و خۆشەويستەكەى خۆى لەگەڵ بوو. لەو سەفەرەدا دەيزانى دەچیتە كوئى و بۆچى دەچى. لەو سەفەرەدا بەنيازى پەيدا كەردنى كێلگەيەكى چكۆلەو خانوويەكى گەرم دەچوو. بەلام لەم سەفەرەدا دلێ پر بوو لە ناو مێدى و ترس. نەيدەزانى ئەو خەلكە چى لەگەڵ دەكەن. كاتێك لە ناوایى وەدەر كەوتن، تەنانەت داىكىشى نەھاتبوو بەرپى بكا... دەستە خوشكەكانىشى نەھاتبوون. ئەمە زۆر ناخۆش و زۆر تال بوو.

فەكر و خەيال بەريان نەدەدا. ھێندى جارىش نە ھېچ تى دەگەيشت، نە ھېچى دەدى و نە بىرى لە ھېچ دەكردەو. تەنيا نەوئەندە بوو، ھەركات و ھەوش دەھاتەو و چاوى بەو دوو ژاندارمەيە دەكەوت كە لە تەنیشتيەو دەپۆشیتن، دەلەرزى. دواپۆژ لەبەر چارى تاريك بوو و ھەتا ھەنگاويك دەچوو پېش، ھەنگاويك زياتر بە تاريكايى دا دەپۆشیتە خوار. لە پېش چاوى خۆى حكومەتيكى دەدى وەك دىو... ژاندارمەكان و دو پياوى ديكەى حكومەت...

رۆژی دواتر وهختیک گه‌یشتنه شار، خه‌جیح نیدی هیژی لی‌پرابوو. ماندوو بوو. به‌ریگا دا نه‌ده‌پژیشت، راده‌کیشرا. دیتنی شار نه‌ختیک دل‌خۆشی کرد. هه‌ستی نه‌مین بوونه‌ویه‌ک له دل‌دا په‌یدا بوو. ترسه‌که‌ی که‌متر بوو. حه‌مه‌دی وه‌بیر هاته‌وه. حه‌مه‌د هه‌میشه باسی گ‌ریکی زه‌ردی بۆ کردبوو. له‌ پرته‌قال و به‌رد‌پژی بلسورین و بۆنی که‌باب هی‌ندێ شتی بۆ باس کردبوو... گوتبووی له‌سه‌ر یه‌کیک له‌ خانووه‌کان ژووریکێ چکۆله‌ی دیوه وه‌ک هی‌لانه له‌ک له‌ک، که له‌ شووشه‌ی ره‌نگاوه‌نگ دروست کرابوو. داخوا نه‌و خانووه له‌ کوئی بی؟ گوتبووی که هه‌تاو که‌وتبووه سه‌ر شووشه‌ی مالیک، شووشه‌که ره‌نگی سوور سوور هه‌لگه‌رابوو... ده‌تگوت په‌نجه‌ره‌که له‌ موورووه سوورکه دروست کراوه... له‌په‌ر حه‌مه‌دی وه‌بیر هاته‌وه. دل‌ی ته‌زی. داخوا حه‌مه‌د نیستا له‌ کوئی بی؟ نه‌گه‌ر حه‌مه‌دیان گرتباهه حه‌مه‌ن ده‌کوژرا. خه‌جیح له‌ دل‌ی خۆی دا گوتی: "به‌سته‌زمان، حه‌مه‌د... له‌سه‌ر من وای لی‌هات..."

ته‌ختی سیت کراوی ژووری زیندان هه‌تا گوت‌زینگی لاقی ناوی تیدا راه‌ستابوو. بۆچی وابوو؟ بۆچی ناویان تی‌کردبوو؟... که‌س نه‌یده‌زانی. نی‌ره بۆنیشی زۆر ناخۆش بوو، ده‌تگوت بۆنی ناو‌ده‌ستانه. تاریکیش بوو، وه‌ک پاشخانه. ته‌نیا په‌نجه‌ره‌یه‌کی هه‌بوو که نه‌ویشیان توند توند داخستبوو.

خه‌جیحیان له‌ ژوروی هه‌وایشته. خه‌جیح هه‌ر له‌وئ شه‌وی به‌ رۆژ کرده‌وه، به‌لام دیاره خه‌ر له‌ چاوی نه‌که‌وت... هه‌ر جی‌ی خه‌وتنیشی لی‌نه‌بوو، به‌لام نه‌گه‌ر دل‌ی خۆش بووایه، ده‌یتوانی به‌سه‌ر پێشه‌وه بجه‌وئ. ده‌تگوت له‌ تاریکاییه‌که‌ دایه که هی‌ندی ده‌ریایه‌کی پر له‌ ناوه. چاوی هه‌ر له‌ ده‌رگا بوو. پینی وابوو نه‌گه‌ر ده‌رگا بکه‌نه‌وه به‌ره‌لای ده‌که‌ن. وای ده‌زانی هه‌رچاوی به‌ رووناکایی بکه‌وئ، هه‌موو ده‌رده‌کانی نارام ده‌گرن.

پینی وابوو که ده‌بێ رۆژ بووینته‌وه. نه‌ له‌ که‌لینی ده‌رگاو نه‌ له‌ هیچ کونیکێ دیکه‌وه رووناکاییه‌که‌ نه‌ده‌هاته ژوورئ. به‌لام وا ده‌هاته به‌رچاوه‌که ده‌بێ رۆژ بی.

له‌ نه‌کاو ده‌رگا کرایه‌وه، رووناکایی وه‌ک دۆلپایه‌کی قورس که‌وته سه‌ر له‌شی و گ‌یژی کرد. ماوه‌یه‌کی پێ چوو هه‌تا توانی که‌م که‌مه‌ بێته‌وه سه‌ره‌خۆ. ژاندارمه‌یه‌ک قۆلی گرتبوو و ده‌بیره‌ ده‌رئ.

ده‌رئ پر بوو له‌ خه‌لک. کاتیک خه‌جیح هاته‌ ده‌رئ، هه‌مووان سه‌ریان بۆ لای نه‌و وه‌رسوو‌راند. له‌نیو هه‌روا هۆریادا نه‌م قسه‌یه‌شی گوئی لی‌بوو: "نه‌م کچه‌یه که ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی کوشتوه... تی‌گه‌یشت که نه‌و خه‌لکه بۆ دیتنی نه‌و کۆ بوونه‌وه. سه‌ری هه‌ل‌ته‌بری ته‌نانه‌ت ناو‌پ‌یکیشی وه‌سه‌ر نه‌دان. نیدی له‌ ژاندارمه‌کانی ده‌رووبه‌ری نه‌ده‌ترسا. ته‌نانه‌ت بوونی نه‌وان وره‌شی پێ ده‌دا.

خه جيجيان برده لای قازیه کی زۆر پیر. قازی لهو قازیه یانه بوو که هزار تاقیکردنه وه بیان دیوه له هزار ناو په ریونه وه. سمیلتی به پشت و زهلام و ملی پر له چرچ و لۆج بوو. پاش پرسین و نووسینی ناو و شوژه تی خه جيج پرسیری کرد:

"تۆ بهوه تاوانبار کراوی که وهلیی کوری مستهفات کوشتوه... قبولته یان نا؟"

خه جيج به ساویلکهیی وهلامی دایه وه:

"به خوا من نهم کوشتوه... نهم به چی ده توانم پیاوی بکوژم؟... نهم هه ناویرم

دهست له چهک و چۆله وهردهم..."

قازی, خه لکی دتهات و ژنه لادتییه کانی باش ده ناسی. له ماوهی چه ندين سال دا لانی کهم هزار جار گوئی له قسه یان ببوو. قازی ده سبه چی تی گه یشت که خه جيج بی گوناچه... تی گه یشتبوو, به لام چاره ی نه بوو ده بوو رای بگری, چونکه ده لیله کان زۆر به هیتز بوون.

به نندی ژنان ژوروریک بوو که پاشان خرابووه سه ر خانووبه ره ی به نديخانه. سپی کاری دیواره کان هه لوه ریووو. دیواره کانی پر بوون له پریشکه خوین. هه تا نه مرۆ هه زاران میث و مه گه ز به دیواره کانیه وه پلیشابوونه وه. نهم پریشکه خوینانه هی میث و مه گه زه کان بوون. میچ و دارو هه لاش و په نجه ره و ته وای دارو دیواره که ی رزیبوون و خه ریک بوون ده پوان... هه موو چی به کی بۆرشی لئ ده هات. بۆمیزی لئ ده هات. ته نه که یه کیان له پاش ده رگا که دانابوو. به نندی به وانه که به خه جيجی گوتبوو که نه گه ر شه وئ کاری ده رتی هه بی, ده توانی لهو ته نه که یه ی بکا.

خه جيج به بی وازی و بی نیشتیا پاروویه کی لهو نانه کرده وه که به نندی به وانه که بۆی هینابوو. خسته زاریه وه, جوی و جوی... به لام نه ی توانی قووتی دا, تفی کرده وه.

رۆژی دوايه و رۆژی دواتریش هیچی پئ نه خورا. ئیره بۆ نه و دنیا به ک بوو سه رانه سه ر نه شکه نجه و نازار. نه ی ده توانی خوری پیوه بگری.

رۆژی سته م دایکی هات. دایکی نه ونده گریابوو چاره کانی ببوونه گۆمی خوینئ. دایکی له پشت په نجه ره ی به نديخانه دانیشتبوو, ده گریاو ده یگوت:

"کچی خۆم, کچی خۆم... کیژه په نجه به خه نه کهم... نهمه چ به لایه ک بوو به سه رت هات کچی خۆم... کارت به کاری کوری خه لکی چ بوو... بۆچی کوری خه لکت کوشت کچی خۆم؟..."

خه جيج بۆ یه کهم جار زاری کرده وه به رق و سه رکیشیه وه جوابی دایه وه:

"ئەمن چۆنم كورې خەلك كوشتوھ؟... ئەمن ھەتا ئەمپۆ چەكم بە دەستوھ گرتوھ؟... خۆ ھېچ كەس نەزانئ ئەتۆ دەزانئ!..."

ئەم توورپەي و سەركېشىيە كەمىك دايكە كەي ھىدى كوردەوھ. ھەر بە ئەقلى دا نەھاتبوو كە لەوانەيە كچە كەي ئەو كارەي نە كوردېئ. سەرلەنوئ دەستى پئ كوردەوھ:

"ئەمن چووزانم كىژى دەست و پئ بە خەنەم. ھەموو خەلك دەلئىن خەجىج وەلى خانى كوشتوھ. ئەمن چووزانم كىژى دەست و پئ بە خەنە. دەچمە لای عەريزە نووس و عەريزەي پئ دەنووسم... دەلئىم بنووسە كچە كەم لە چەك و چۆلە دەترسى... عەبدى خان وەلامى نارودو، گوتوويە بە دايكى خەجىجى بلئىن بە خۆزرايى خۆي ماندوو نەكا. نە عەريزە بنووسئ و نە ھېچ بكا... بەلام بە دزىي عەبدى خان دەچمە لای عەريزە نووس كىژى دەست و پئ بە خەنەم... ئەگەر بزائىم سەرم دەبېئ، ديسان دەچمە لای عەريزە نووس. ئەدى كىژى دەست و پئ بە خەنەم، دەزانم ئەتۆ گوناخت نىە. ئەو كافرى خوانەناسە، ئەو ھەمدە روھى بە كورې خەلك نەكردو كوشتى... ئىستە خەرىكن بەسەر كچى منى دا دېنن. ئەو كافرە خوانەناسە بوو كە مالى لى وئىران كردم. ھەمدە بوو كە ھىلانەي لى تىك دام... دەچمە لای عەريزە نووس كىژى دەست و پئ بە خەنەم... ئەمن ئەوھ دەپۆم، دەست و پئ بە خەنەم گيان، ئەوھ دەپۆم."

بوخچەيەكى پەر لە خواردەمەنىي بە دەستوھ بوو كە لەدىئ را ھىنابووي لە پەنجەرەوھ وەژوورپئ نا:

"ئەمن دەچمە لای عەريزە نووس... دەلئىم عەريزەيەكم بۆ بنووسئ با حكومەت بىخوئىتتەوھو بزائى كە كچە كەم بئ گوناخە... حكومەتئش بىنبا دەمە... روھى ھەيە... بەخۆزرايى تۆ لە بەندئى دا راناگرئ كچئ خۆم."

بە دىتنى دايكى دلئى كرايەوھ. پاش ئەوھ بۆ يەكەم جار توانئ دەرەوھ بىنئى. خانوويەكى تازە كە سەرى بە سوالتە داپۆشرا بوو. سوالتەكان خاوتئىن بوون و بريسكە بريسكيان دەھات... لە پشتەوھى خانووە كە گومبەزو منارە بەرزو بارىكەكانى مزگەوت... لە تەنىشت دىوارىك پەلە ھەنجىرىك بە گەلاي پان و ئەستورەوھ، و دوايە ھەسارىكى گەورەو پەر لە تۆزو خۆل... لە پشت پەنجەرەوھ ئەو كەسانەي دەدى كە لە ھەسارى دا بۆ ئەم لاو ئەو لادا دەچوون... ھەمدە ھەموو ئەمانەي بۆ باس كوردبوو، و لەبارەي سوورى و برىقەدارىي سوالتەكانەوھ زۆرى قسە بۆ كوردبوو.

بهندییه وان هات و دهرگای کرده وه. پیاویکی زۆر توورپه و تۆسن بوو. به قه لسییه وه
خه جیجی بانگ کرد:

"ده توانی بییه دهرئ بایه کت لی بدا."

بهندییه وان هه موو رۆژی نهو کاره ی کردبوو. رۆژی دوو جار به یانی و ئیوارئ بۆ با لی دران
دهرگای کردبوو وه... به لام ئیستا به کهم جار بوو که خه جیج ههستی ده کرد بای دهره وه ی وئ
ده که وئ و لهو باوئ که وتنه له زه تی گه رانه وه بۆ سه ر دنیا ی هه ست پئ ده کرد.

په نجه ره ی به رزی نهو ژوره که خه جیجی تیدا بوو، رووی له دهره وه ی زیندان بوو. یه ک دوو
کهس له بهندییه کان کاتیک دیتیان خه جیج نه ختیک وه خۆی هاته وه ته وه هۆشی له کن خۆیه تی،
بانگیان کرد:

"خوشکئ... هۆ خوشکئ... هه ر کهس چاره نووسیکی هه یه، زۆری بیر لی مه که وه...
به لام کابرات باش له نیتو برد...! به لئ، خوشکئ، نهوین و نهوینداری نه م قسانه شی هه یه...
ناشقه پروته بوون زۆر کاران به پیاری ده کا، هه ر خۆش بن ناشقه پروته کان!..."

خه جیج جوابی نه دانه وه، هاته وه ژووری... که وته وه بیرى همه د.

دایکی چوه لای فه خری خانی عه ریزه نووس. فه خری خانی عه ریزه نووس لهو شیته هه میسه
مه ستانه بوو. هه موو کهس نهو ی به "فه خرییه شیت" ده ناسی.

فه خریه شیت چه ندین سالّ ده فته ردار ببوو، به لام له میژو سالّ بوو له سه ر به رتیل خواردن
له سه ر کار وه لا نرابوو، هه ر لهو کاتیشه وه ببوو عه ریزه نووس. داهاتی فه خری له عه ریزه
نووسییه که ی دووسی هینده ی ده فته رداریه که ی بوو. خه لک باوه ریان وابوو که: "فه خری خان له
وه کیلیش شاره زاتره". شهو و رۆژ سه ر خۆش بوو، و هه موو عه ریزه کانی به مه ستی ده نووسین.

فه خرییه شیت سه ری وه سه ر میژیکی کۆن و چلکن که تایه که ی له سه ر دانرابوو، کردبوو و
خه ریک بوو و یژینگه ده دان. له دهو روبه ری، بۆنی ئاره ق میشکی پیاری ده گرت. وه ختیک هه ستی
پئی نهو ژنه ی بیست، سه ری هه لئینا. به هۆی چه ندین سالّ کارکردن و خووپین گرتنه وه ده نگه ی پئی
نهو که سانه ی بۆ عه ریزه نووسین ده هاتنه لای، له دوور را ده ناسی. ده زگای عه ریزه نووسییه که ی
فه خرییه شیت له په نای دوکانی قه ساییک بوو. بۆیه هه میسه خه لک به لای دا ده هاتن و
ده رۆشیتن. فه خرییه شیت به ده نگه ی لاقی هه یج کام له وانه سه ری هه لئه ده پری، به لام هه ستی پئی
موشته ریه کانی خۆی له دووره وه له نیتو شهو هه موو ده نگه ده نگه دا ده ناسییه وه. سه ری
هه لئه ده پری چاری له چاری موشته ریه که یه وه ده پری و یه کهم قسه ی نه مه بوو:

"باشه، بلئی بزائم..."

کاتیک دایکی خه جیحیش لیی نیزیک بووه، فه خریه شیت سهری بهرز کردهوه:

"باشه، بلئی بزائم..."

ژنه له پیاده پئی یه که دا دانیش و پالی وه دیواره که وه دا:

"خوا بمکا به قوربانی تو فه خری خان... مه پرسه چ به لایه کمان به سهر هاتوه."

فه خری خان میداده که ی زاری خوئی راکرد بوو، خهریک بوو ده میژی.

"ده سهر سهرت گهریم فه خری خان، خوا تاقه کچیکی دابوومی فه خری خان...، تنیا نهو

تاقه کچه... تنیا کچیکی په نجه به خنهم هه بوو دهر دو به لات له من که وی... نه دی... .

خه جیجم... تاقانه کهم... له بهرت ده مرمهوه ژاندارمه کان کچه که میان گرت و هاویشتیانه

نیو به ندیخانه، فه خری خان... کچه کهم گیراوه خوا به مهرگم ره پیتشت که وی."

فه خری خان به سپایی و له سه ره خو میداده که ی زاری دهر هینا:

"بلئی بزائم خوشکی، کچه که ت له سهر چی گیراوه. نه مه م بۆ باس بکه..."

"به قوربانی منداله کانت بم فه خری خان، گوئی بگره با پیت بلیم... کچه که میان بۆ

خوشکه زای عه بدی خان خواست و نیشانه مان کرد، بۆ وه لی خان... به لئی فه خری خان گیان...

به برای خویم بلیم که و یاره په روپال خه ناوی یه که میان بۆ خوشکه زای عه بدی خان نیشانه کرد...

نیدی. نیدی چیت بۆ باس بکه م فه خری خان گیان! تو مه ز کچه که مان له گه ل نهو هه تیوه زۆله ی

دوونه - ده زانی به کی ده لیم فه خری خان؟... هه مه دۆک، نهو کافری خوانه ناسه... به لئی

فه خری خان، تو مه ز کچه که مان له گه ل هه مه دۆکی به لالی دراو یه کتریان خوش ویستوه...،

باشه، نیمه چووزانین به قوربانت بم... سهرت نه یه شینم فه خری خان، شه ویکیان دوو به دوو

لییان داوه، رویشتون، تو خوا به! بریا لاقی شکابایه و نهو دهر ده ی به سهر نیمه نه هینابایه. خو

عه لی شوین هه لگری ده ناسی؟... له دنیا دا کی هه یه نه یناسی فه خری خان؟... ههر نهو

عه لی یه شه له ی ده لیم... ناغایه کی به من و به تو، نهو عه لی یه شه له شوینیان هه لده گری و

ههر دوو کیان ههر تاوا که له نه شکوه تی دا ده ست له ملانی یه کتر بوون، ده خاته داو...

کوره کهش ده مانچه ی هه لده کیشی هه م له عه بدی خانی ده داو هه م له خوارزاکه ی... ناغایه کی

به من و به تو پاشانیش لی ده داو دهر وا... به برای خویم بلیم هه تیویان بۆ ناگری و نیستاش

که نیستایه بویان نه گیراوه. به قوربانت ده بم، که ده ستیان وه هه مه د راناگا، دین کچه که ی من

ده گرن و ده یخه نه به ندیخانه وه... ژاندارمه کان، نه دی ده بهرت مرم ژاندارمه کان کچه

نازه نینه که میان گرت و خستیانه به ندیخانه... ههر چی به سهر نیمه هاتوه، نهو هه مه دۆکه بۆته

باعيس، ره‌بى خوا كوئىرى كا فەخرى‌خان. ئەو ھەتتويە بوو بە باعيسمان فەخرى‌خان... ئىستا دەلئىن وەلى‌خان كچى من كوشتويە... ھەموو دىھاتىيە كانىش ھەروايان شايبەتى داو، بە قوربانى مندالەكانت بىم. تەنيا ئەو ەلىيەشەلە گوتويە كە ئەمن ناتوام شايبەتى بەدەم، ئەوانى دىكە ھەمووان شايبەتتەيان داو... بە ناغاي خۆم بلىتم، ەبەدى‌خانىش دەستورى دا ەلىيەشەليان لە ئاوەدانى دەرکرد... ئىدى چت بۆ باس بکەم فەخرى‌خان گيان، ئەمن باوهرم کرد كە كچەكەم وەلى‌خانى كوشتو... ئاخر ھەموو دىيەكە وا دەلئىن... ئاخر خۆ ھەموو دىيەكە دوژمنى ئىتمە نىن فەخرى‌خان گيان... تۆمەز ئەو ەبەدىيە خوانەناسە دىھاتىيەكانى ناچار کردو كە وا بلىتم... دىھاتىيەكانىش خۆ ناتوانن قسە لە قسەى ەبەدى‌خان بکەن... منى قوربەسەرىش ھىچ سەر لەو جۆرە شتانە دەرناكەم فەخرى‌خان گيان... بۆيە باوهرم کرد. پاشان بە دواى كچەكەم دا ھاتم و لە بەندىخانە دىتمەو... بەلام كىژە پەنجەبەخەنەكەم، كىژە تاقانەكەم شتتەكى دىكە دەلئى فەخرى‌خان گيان. ئەو دەبىگوت دايبە چما ئەمن دەزام چەك بەدەستمەو بەگرم؟ كىژە پەنجەبەخەنەكەم راست دەكا فەخرى‌خان، ياخوا مەرگم رەپىشت كەوئ كچى من، تاقانەى من نازانى چەك بەكار بىنى... وەبىرم ھاتەو كە كەوبارە پەروبال خەناوئىيەكەى من ئەوئەندە لە چەك دەترسچ كە ناوئىرئ تەماشاشى بكا. بايبىشى رقى لەچەك دەبىتەو، فەخرى‌خان گيان، ئەوئەتا خۆمان ناسىو ەچەكمان لە مائى دا نەبوو فەخرى‌خان گيان... ھەموويان شايبەتتەى بە درۆ دەدەن دەسەر سەرت گەرپىم... ھەمووان قسەيان کردو بە يەك كە كچە نازدارەكەم لەنىو بەرن، بە قوربانى مندالەكانت بىم... ئەمەبە بەلەيك كە بەسەر ئىتمە ھاتو، بە قوربانەت بىم خوايە... كچى من لە تەفەنگ دەترسچ... ئەگەر چاوى بە تەفەنگ بکەوئ زراوى دەچى... ئەمانە بۆ حكوومەت بنووسە فەخرى‌خان گيان... بنووسە كە كچەكەم لە تەفەنگ دەترسچ... ئەوجۆرەى كە گوتم بۆ حكوومەت بنووسە..."

فەخرى‌خان پەرە كاغەزەكانى ھەلگرت و خستىە نىو تاپىە شەق و شپەكەى. تەقەتەقى تاپى بەرز بوو ەو فەخرى‌خان يەك تەكان ەرىزەى لە پىنج پەر دا تاپى کرد. كاتىك كارەكەى تەواو بوو روى كرده داىكى خەجىج:

"گوئ بگرە خوشكەم... گوئت لى بى با بۆت وەخوئىتم... بزانه چ ەرىزەيەكەم بۆ نووسىو."

فەخرى‌خان سىغارىكى بە لىو ەو بوو كە ھەر لەم سەرى لىوئىيەو دەبىردە ئەوسەر و دەپىتايەو، بەدەم سىغار كىشانەو ھەموو نووسراو ەكەى يەك تەكان خوئىندەو ەو پرسى:

"چۆنە؟"

دايك:

"دهستت خۆش بئى ياخوا... زۆر باشت نووسيوه فهخرىخان."

فهخرىخان:

"خوشكم، نه گهر كه سيككى ديكه بووايه پازده ليره كه مترم لى نه دهستاند، به لام نه تو ده ليره بده... به خوا عهريزه يه كم بو نووسيوى بهرد گوتى لى بئى راده چهنئ... به خوا بو بهردى بچوئنهوه ده بئى به ناو..."

دايك له حاليك دا دهستى ده له رزىن، پوولتيك كه له لكى بوخچه كه ي به ستيبوو و گرى له سهر گرى وئى دابوو، كرديهوه:

"دهستت نه رزى فهخرىخان، نيشه لالا نه گهر بهرديش بن، كاربان تى ده كا."

فهخرىخان له كاتيك دا ده ليره ييه قوراوى يه كه ي له دهستى دا ده سووراند، جوان بو دايكى خه جيجيى باس كرد كه ده بئى عهريزه كه به ريتته كوئى و بيدا به كئى و چ بلئى. وه ختيك دايكى خه جيج ههستا پروا، گوتى:

"ده بئى بمبورو فهخرىخان، نيشه لالا نه گهر جارتيكى ديكه هاتمه وه، هيتلكهت بو دئىنم... رۆنه كه رهشت بو دئىنم..."

دايه ههستا و رويشت. نهو جئيه ي دۆزيه وه كه ده بوو عهريزه كه ي بداتئى. ههر له وئى چوره لاي يه كتيك لهو كه سانه كه كچه كه بيان گرتبوو و هيتنا بوويانه ئيره. له پيش دا ترساو دوايه قسه ي خۆى كرد:

"كاكى خۆم، به قوربانتم ياخوا... كچه كه مت بوچى گرت و هيتنا ته ئيره... بوچى خسته به نديغانه... كچئى من كه نازانئى چك به دهسته وه بگرئى، چۆن ده توانئى پياوى بكوژئى؟... كچئى من له تفهنگ ده ترسئ... به مندالييش وه ختيك چارى به تفهنگ ده كهوت، ده ترساو به گريانه وه خۆى له باوه شى من داويشت و خۆى دهشارده وه. عهريزه يه كم هيتنا وه ته خزمهتت، عهريزه كه فهخرىخان بوئى نووسيووم، بزانه چى نووسيوه... بگره بى خوينه وه و كچه كه م ويده بيبه مه وه. وه ره با بهرى پيئت ماچ كه م براله، كيژى په نجبه خه نه ي من هيچ گوناحى نيه... ناشقى نهو حه مه ده خوانه ناسه بووه و ره گه لئى كه وتوه... نه وه نده... هه موو كچتيك شتى وائى بو دئته پيش براله... كچه كه مم ويده بيبه مه وه... وه ره با بهرى پيئت ماچ كه م..."

بازپورس به تووره يى:

"زۆرى لەسەر مەپۆ. عەرزەكەت دائى و پۆ. دەبى راورەستى هەتا دادگا نەزەرى خۆى دەدا." پاش ئەم وەلامەش ديسان دەستى كردهوه بەنووسين.

وختىك دايك گەيشتەوه بەندىخانە ئىواره بوو. خەجىج لە بەيانىيەوه چاوتىكى ببووه چوار چاو و چاوهروانى بوو:

"عەرزەيەكيان بۆ نووسىوم بۆ بەردى بخوئىنەوه دەبى بە ئاو، ئەگەر بۆ ناسنىش بخوئىندىتەوه خۆى راناگرى. هەر ئەوەندە حكومەت عەرزەكە وەخوئىن، نازادەت دەكا كچم. هەر بىخوئىنەوه دەزانن بىگوناحى. گوتم لە عەرزەكەدا بنووسن كە تۆ لە تەنگ دەترسىي. نووسىيان كە ئەو وەختى منداڵ بووى ئەگەر چاوت بە تەنگ دەكەوت هەل دەهاتى و خۆت لە باوھى من دا دەشاردەوه. فەخرىخانى عەرزەنووس بۆى نووسىم... عەرزەيەكى بۆ نووسىم كە ئەگەر بۆ كەستىكى دىكەى نووسىبايە بيست لىرە كەمترى لىنەدەستاند، بەلام دە لىرەى لە من وەرگرت. نۆشى گىيانى بى، حەلالتى بى. سەدەقەى سەرى تۆ بى. هەرچى هەمە بە قوربانى كىژە نازدارەكەم... با حكومەت عەرزەكەم بخوئىتەوه..."

خەجىج:

"خوابكا."

پاشان چاوى لە چاوى دايكى هەلەنگوت و سەرىداخت:

"دایەگيان... دایە... جارتيكى دىكە ئەگەر هاتى خەبەرتىكى حەمدەم بۆ بىنە... باشە دایەگيان?... خەبەرتىكى حەمدەم بۆ دىنى?... دەلتى چى دایەگيان?..." دايكى توورە بوو:

"دەلتىم ژەهرەمارو سارده سندان..."

خەجىج سەرى هەلپى. بە پارانەوهوه لە چاوى دايكەوه راما:

"دایە، دایەگيان... دايكە شىرنەكەم... پروانە، لە بەندىخانەدا خەرىكم دەپزم... ئەگەر حەمدە نەبى ئەمن دەمرم دایەگيان... ئەتۆ دەتەوى بىرم دايكى شىرنم?..." دايك:

"دایەو ژەهرەمار، دایەو سارده سندان، ئىشەللا خەبەرى سىرمە سىرمە بوونىت بۆ دىنم... ئىشەللا خەبەرى جوانەمەرگ بوونىت بۆ دىنم..."

خەجىج لە پىرمەى گريانى داو فرمىسكى بە لىشاو هاتنە خوار. دايك لەپىر بىتەنگ بوو. خەجىج ماوئەكى زۆر گريا. دايكى هىچى نەگوت. دوايە خواحافىزىي لە كچەكەى كرد:

"خەرىكە ھەتتا ئاوا دەبى كچە سوور... ئەمن دەبى ۋەپى كەوم."

خەجىج:

"دايە..."

دايك راوھستا. چاوى پېر بېوون. دەنگى دەلەرزى:

"باشە دايە گيان... لەبەر خاترى تۆ، بە خاترى گولتى روومەتت وا دەكەم خەبەر تىكم

لى دەست كەوى... نازانى چەندىيان لە دايكى دا... لەوانەشە بېرى... بەستەزمان دوونە..."

پاشان ۋەپى كەوت:

"مەترسە دايە گيان، فەخرى خان عەرزەيەكى بۆ نووسىوم كە ھەر مەپرسە..."

دلتيا بوو كە عەرزەكە كارى خۆى دەكا.

(۱۲)

تاریک و تەلەمێک بوو چاو چاوی نەدەدی. لێرەوار بانگی دەکرد. لێرەوار وەك دیوارێکی رەش بەرامبەر بە تاریکایی راکشابوو. زۆر دوور لەنیزیک لوتکە ی کێوی، ئاگرێکی چکۆلە ھەڵدەبوو و دەکووژایەو. لە تاریکایی دا بە کۆمە کۆمە دەچوونە پێش. زۆریان دەنگە دەنگ دەکرد... شەو بۆرشێ لێ دەھات. بۆنی کاج... بۆنی ئارەق... بۆنی ھەلترشان... جار جار بەک دوو نەستێرە لە ناسمان تروسکە یەکیان دەداو دەکووژانەو.

لە چەند مانگی رابردوودا زۆر مائیان تالان کردبوون، زۆریان چەتەیی کردبوو و لەگەڵ ژاندارمەکان بەشەر ھاتبوون. ژاندارمەکان وازیان لە ھەموو دەستەکانی دیکە ھێنابوو، و بەدوای دەستە ی دۆردووە شیت دا دەگەران.

دۆردووە شیتیش گالتمە ی بە ژاندارمەکان دەکرد. سەری دەخستە سەریان. فریوی دەدان و زەبری لێ دەدان. ھەمەد لە ماوہ یەکی کەم دا خۆی نیشان دا بوو و سەرنجی دۆردووە شیت و ھاوکارەکانیی بۆ لای خۆی راکیشابوو.

لە تاریکایی دا دەنگی دۆردوو بیسترا:

"ھەر لێرە دەمێنێنەو. لە ماندوویی و شەکەتی یان ھالمان نەماوہ. دوو رۆژە ھەر ناوا غار دەدەین. نەمەش وەزە نیە... ھەر لێرە دەمێنێنەو."

رق و سەرسەختی و کەللەشەقی لە دەنگی دا دیار بوو. ھەمەد لیتی چووە پێشی:

"بەسپایی، بەسپایی قسە بکە ناغام."

دۆردوو بە قەلسی جوابی دا یەوہ:

"چما چ دەبێ؟"

نه گهر يه کي دیکه له هاوړې کانی نهم پېشنیاره ی کردبایه، زۆری پې ناخوښ نه ده بوو. به لآم له داخی همه دی ده هری بوو که هیشتا نه هاتبوو، ده رسی یاغی یه تیبی بهو ده گوت.

همه د:

"نه گهر دوژمنت میرووله ش بی..."

دۆردوو:

"باشه... دوايه؟"

همه د تی گه یشت که دۆردوو گالته ی پې ده کا، به لآم وه سر خوی نه هیتاوه له سه ری

رؤیشت:

"نه گهر میرووله ش بی به هیچی مه زانه."

دۆردوو هوسه له ی نه ما. قسه که ی پې بری:

"نافه ریم همه دۆک... پیمان و ابوو کویتخا سلنه مان هاوکاری بز هیتاوین... تۆمه ز

سه رله شکری بو ناردوین... تۆ حه قت به سه ر نهم کارانه وه نیه."

جه بار له لای چه پی همه ده وه ده رؤیشت. به ته واری پشوی سوار ببوو:

"همه د راست ده کا ناغام، نه گهر له نیو لیته وه ار وه میسین گه مارۆمان ده دن..."

ژاندارمه کان به دوامانه وه ن، ده سه بر داریشمان نین... به خوا بکه وینه گه مارۆیان، وه ک که وه باره

خریمان ده که نه وه... وه کیل باشی عاصم له میژه له ده رفه تیکي وا ده گه ری... به سپایی..."

همه د:

"نه ری وه لآ راست وه ک که وه باره..."

جه بار:

"ژاندارمه کان یه ک و دوو نین... زۆر زۆرن... دیتها تیبی کانی شیان له پشتن، یاغی یه کانی

دیکه ش که دوژمنی نیمن، یارمه تیبی نه مانه ده دن... به هم موویان ناویرین."

همه د:

"نه خه یر، پیمان ناویرین... فیشه کمان نه ماون."

دۆردوو هر له و جی لیتی بوو ره ق راوه ستا:

"هیچ که س هه قی نیه هه نگاو تیک به ولاره تر بر وا."

ده نگی وه ک ده نگی زه نگو له له لیته وه اری گه را:

"دوو رۆژه وه ک سه گ راده که یین... راست وه ک سه گ."

هاوکارتيکيان تيدا بوو به ناوی نایب ره جهب. کس نهیده زانی کهنگی نایب یان وه کیل باشی بووه له کوټوه هاتوه و چند ساله یاغی بووه. هیچ کهسیش له باره ی رابردوو یهوه پرسیری لئنه ده کرد. چونکه زور تووره ده بوو. نهونده تووره ده بوو، له وانه بوو کابرای بکوژی. هر له جی دا له کهسانیک که سه باره ت به رابردوی پرسیریان لئ کردبایه، نيزیک نه ده بووه، نه گهر چار ناچار تووشیشیان هاتبایه، به هیچ جور نهیده دواندن و به جوریک ته ماشای ده کردن، ده تگوت چل ساله دوژمنی خوینی یه کترن. په نجا سال زیاتر ته مهنی بوو، ته نیا شتیک که هاوکاره کانی له باره ی نهوهوه ده یانزانی نهوه بوو که رژیک هاوکاری نه همه ده زله بووه. پاش ده رچوونی لیبووردنی گشتی زور کس ته سلیم بیوونه وه و چه که کانیان ته حویل دابوونه وه، به لام نهو ته سلیم نه بوو. نيزیکه ی دوو سال به ته نیا له کیوان دا گه رابوو. پاش دوو سال که چند دهسته یه کی تازه دروست بیوون، ره گهل وان که وتبوو. دهسته یه که نه بوو که نایب ره جهب هاوکاری له گهل نه کردبئ. هم موو دهسته کان نه ویان ده ناسی و خویشیان ده ویست و ریزیان بۆ داده نا. نایب ره جهب له وانه نه بوو هاوکاری یه که چاره کیی هیچ دهسته یه که بی. نه مپژ پیی خویش بوو هاوکاری دهسته ی دژدوو بوو، نه گهر سبه یی پیی خویش نه بووایه، ده ی توانی بچیتته گهل دهسته ی "یوزجوو" که دوژمنی خوینی دژدوو بوو. دوو زمان نه بوو. که م قسه بوو. ههروهخت بیویستایه ده ی توانی ره گهل دهسته ی "ره شو کورده" بکه وی. هم موو دهسته کان پیی نه ویان له سهر چاویان داده ناو کهسیش لیی نه ده پرسی بچی هاتی؟... و بچی ده رژی؟... و چوبایه گهل هر دهسته یه کیش، نهو دهسته یه زوری پیی خویش ده بوو، چونکه هه موویان پیی و قه ده می نه ویان به خیر ده زانی.

له یاغی یه تی دا ماموستا بوو. خوا بهو رژه نه کا که له پیک هه لپرژانیک دا به شدار بووایه... دهستی به جوریک وه کار ده که وت ده تگوت تیر باره...

دهنگی بژو ناسیوی نایب ره جهب له تاریکیی دا بهرز بووهوه:

"دژدوو... کوره کان راست ده کهن... ده بی له لپره وار ده رچین و بچینه لای گابه رده کان."
دژدوو نه راندی:

"نایب ره جهب، نایب ره جهب... گوتم هیچ کس حقی نیه هه نگاوئیک به ولاره تر بچن."
جه بار:

"دژدوو خان... نه گهر هیچ کارتيکيان پیی نه کړئ، ده توانن گه مارۆمان بدن و لپره واره که ناگر تی به رده ن..."

دۆردوو:

"هیچ کەس حەقی نیە ھەنگاویک بەولاو تر بچی."

جەبار:

"مە که خان!..."

"ھەر ئەو یە کہ گۆم."

"شپرزە مان دە کەن."

دۆردوو:

"چما ئە من سەرۆک نیم؟"

جەبار:

"بۆچی؟ بە ئی... ئەتۆ سەرۆکی."

حەمەد:

"بە ئی، ھەی."

ئەوانی دیکەش ھەر ئەو قەسە یە یان دوویات کردەوہ.

حەمەد:

"خان! شتیک دە ئیم، بە لام دلت نە یە شی."

دۆردوو پیتکەنی:

"فەر موو بزائم سەرلە شکر!."

حەمەد:

"ھەر ئە بی بچینە جی یە کہ دارو درەختی زۆر بی و کەندو قوول و شاخ و داخیشی ھە بی."

دۆردوو:

"هیچ کەس حەقی نیە ھەنگاویک بەولاو تر بچی."

پاش ئەم قەسە یە دۆردوو ھەر لەو جی یە لی تی رارە ستابوو، دانیشت. ئەوانی دیکەش دانیشت. ماو یە کی زۆر کەس مەقی نە کرد. ئەو سیفارانە ی لە دەستی یە ک دوو کەسیان دا بوون، لە تاریکایی دا وە ک ئەستیرە دە درەوشان. کەس دەنگی ھەناسە شی نە دە هات. جەبار ھەستایە سەری. باویشکیکی داو بۆ لای سەری وەری کۆت. حەمەدیش بە دوا ی دا رویشت. جەبار لە پەنای دارێک ھەل تروشکاو میزی کرد. حەمەدیش ھەروا. جەبار کہ کارە کە ی تەواو بوو، ھەستاو بە دوا ی ئەودا حەمەدیش ھەستا.

کاتیک ته ماشای دواى خۆيانيان کرد رووناکاييه کى چکۆلهيان دى. پييان سهير بوو. حه به سان. دۆردوو به چيلکه و چالتي کاج ناگريکى کردبووه و وه له بهر رووناکايي ناگره که وهک سيپهريک ده جوولا.

حه مه د:

"به دهستی خۆى خهريکه خۆى به کوشت ده دا."

چه بار:

"نيستا نايب عاصم هيچ... خه لکى گونده کاني ئەم نيوه نيوه له هه مووان خهراپترن... دهريتمان له پيى هه مووان دا که ندره."

حه مه د:

"له و رۆژه که من هاتوم لاني کم دهريتي پيئسه د که سمان له پييان دا که ندره."

چه بار:

"لاني کم، نه گهر نه و جلانهى له بهر خه لکمان دا ده که ندره دابامان به لادئيه هه ژاره کان، هه ر شتيک بوو... له وانه بوو رزگاريمان بي... به خۆرايى نيه که نه مجاره رزگاريمان بۆ نيه، دوو رۆژه که له ده ره وه هيچ کس يارمه تيمان نا دا... نه گهر وه ده ست خه لکى سپيه بي بکه وين، به خوا هه ر له هه و قوومان ده دن. زولم... دۆردوو خهراپه نه ماوه نه يکرد بي، به لا نه ماوه به سه ر خه لکى سپيه بي نه هيتا بي. زولم... چهندي نه زيه ت و نازاري نه و ديها تيه هه ژارانه دا وه..."

حه مه د:

"ده زاني چيه براله، پياو نابي زۆر سه ر بجا ته سه ر خه لک. کابراي بکوژي پيى چاکتره له وهى هه موو رۆژي گالتهى پي بکه ي. به خوا مردن خۆشتره له وهى پياو به رووت و قووتى بگه رپيته وه نيو دئ و بچيته وه لاي ژن و مندالتى. دۆردوو نابي نه و کاره بکا. دلتي هه موو کس، هه رکه س بي، سووچيکى هه يه که له شووشه ش ناسکتره. نابي بيشکيني، نابي کارتيک بکه ي غيره ت و نابرووي خه لک زه ده دار بکه ي. نه من نه مانه له رووي تا قيرکردنه وه وه ده ليم. عه بدى خانيش پيله ي به من گرتبوو، له کۆلم نه ده بووه وه، گالته و سووکايه تيبى پي ده کردم، سه ري ده خسته سه رم... پياو نابي خه لکى نه وه ندره به چووک بزاني..."

له گه رانه وه دا له قولکه يه کى بچووک که وتن. تا نه ژنويان چوونه نيو ناو. بۆنى پنگه ل له ناوه که هه ستا، بۆنى پنگه ل له شه و هه ستا. نه ستيره تروسکه يان ده دا. عه رزو عاسمان بۆنى پنگه لتي لى ده هات. له گۆلا ره کان، له نه ستيران و له دارستانى کاج، بۆنى پنگه لتي سه مز هه لده ستا...

حه مه د:

"خۆزگه بتوانين شیتتهی رازی بکهین و بیهینینه ئیژه."

جه بار:

"که لله شه قینکه لینگهی نیه. نه گهر خۆت بکوژی ههنگاوێک بهم لاوه تر نایه."

ئهو ناگره که دۆردوو ههلی کردبوو، به چاکی گرتبوی و مهشقهلی لسی ههله دهستا. مهیدانیك به پانایی جۆخینیك كه وتبووه بهر تیشکی ناگر. بلیسه ناگر دهچوونه ناسمان. مووره داره کان به قرچه قرچ دهسوتان.

دۆردوو به پیکه نینهوه له دهرووبه ری ناگره که هاتوچۆی ده کرد:

"برواننه ئهم ناگره... پیاو دلێ دێ ئهم ناگره به جێ بیلتی و بجیتته جێیه کی دیکه؟... له جێی دیکه ئهم ناگره دهست دهکهوی؟..."

جه بار:

"بریا ئهم ناگره نه یگر تایه."

دۆردوو:

"بروانه چ ناله نالێکیه تی..."

جه بار:

"بریا..."

دۆردوو نیوچاوانی تیک نا:

"لسی وه بیره جه بار، بهسیه تی."

شهویان هه لهوێ، له بهر ناگره که به سهه بر د. جگه له دۆردوو هیچ کامیکیان له ترسان خهویان لسی نه کهوت. هه موویان ترسی نهوهیان هه بوو که شهوێ له خهودا گه مارۆ بدرین و بکوژرین. بهو ترس و دلته خوربه یهوه کێ خهوی لسی ده کهوت؟...

شهوێ سێ کهسیان له نیو خۆیان دا به تیشک گر دانابوو: نایب ره جه ب و حه مه دو عه لی یه چکۆل، شهوانی دیکه به روا لهت خه وتبوون، به لام چ خه وتنیك؟... هه ر ته نیشتهار ته نیشتهیان کردو تینیان بۆخۆیان هینا که بجهون، به لام نه بوو. پیتش هه مووان جه بار هه ستار چوار میرده کی له بهر ناگر دانیشته. پاش جه باریش شهوانی دیکه... به لام دۆردوو ناسووده و بێ خه یال، له شیرن خهویك دابوو، که هه روا بزانه "زه مانی عمادی مه دی یه و گورگ و مه ر پیکه وه ئاو ده خۆنه وه". شهوانی دیکه بێ شهوه ی قسه یه ک بکه ن دانیشته بوون و چاویان له ئاوره که وه بری بوو.

له گهڙ بهر به بیان ته قه دهستی پښ کرد. له همر چوار لاره گولله دهباری. نهوان له دویننځ نیوارئ وه چاره پروانی هم پیشهاته بوون. هممو سات و کاتیک دهیانگوت نیستا وه ختیسه تی... بویه هیچ سهریان سوړ نه ما. له بهر ناوړه که لاچوون و له پهنایه ک سدهنگه ریان گرت.

هممد له حالیک دا گولله به ویزه ویز به بن گوتی دا تینه په پین، به زه همت خوی گه یانده په نای داریک. لای پشتی وه کیل باشی عاصم ناوړه لا بوو. هممدیش راست روو به پشتی وه کیل باشی عاصم سدهنگه ری گرتبوو. هممد سیړه ی لسی گرت. دلای پیک دا هات. لوولوی تفهنگه که ی وه رسوورانده. سیړه ی له جی په کی دیکه گرت و فیشه کیکي به خسار دا.

هممد له بهر خوی وه پیکه نی، پاشان بانگی کرد:

"وه کیل باشی، وه کیل باشی، باش دانه مه زراوی. گولله ده تگرته وه..."

وه کیل باشی هاته وه سرخوی. له چواره وری گولله دهباری. به لای جی په کی باش نه بوو... و راست له و له حزه یه دا گولله یه کلاوه که ی هل گرت.

وه کیل باشی:

"نه گهر وه چنگم ده که وی... نه گهر ده که ویه..."

هممد:

"وه کیل باشی، نه من هممه دۆکم پښ ده لاین. ته نیا نه جهلت وه چنگت ده که وی. ژن و

مندالت هیه وه کیل باشی، بگه پړوه و پرؤ... وه دوای کارو گوزهرانی خۆت که وه."

وه کیل باشی:

"حیف که..."

راست له و له حزه یه دا گولله یه ک چهرمی دهستی له گهڙ خوی برد. چهرمی نهو دهستی که

تفهنگی پښ گرتبوو... خوین له دهستی هل چؤراو رزایه سر زوی و دووباره همر نهو دهنکه بهرز بووه وه:

"بگه پړوه وه کیل باشی... وه دوای کارو گوزهرانی خۆت که وه. وازمان لسی پینه وه کیل

باشی. مه هیله خوینت به دهستی نیتمه برژی. زؤر له میژه وه دوای نیتمه که وتوی."

همر چواره وری وه کیل باشی عاصم ناوړه لا بوو. به ترسه وه پاشه کشه ی ده کرد. بیري

ده کرده وه نهو که سه ی کلاوه که ی به گولله یه ک هل گرت و نهو هی چهرمی دهستی به گولله

هل گرت. به ناسانی دهیتوانی بی کوژی. نهو هممه دۆکه کی بوو؟ نه گهر بهم جوړه که وتبایه

چنگی دۆردووہ شیت له میژ بوو کوژرابوو. همه دۆک!... ئەم ناوہی قەت نەبیستبوو. زۆر
حەمەدی دەناسین، بەلام حەمەدۆک کێ بوو؟...

وہ کیل باشی عاصم بەسپایی تیتی راخوپی:

"ئێستا دەتکەمە حەمەدۆکێک، بۆخۆت کەیفی پێ بکە..."

ئەم تێ راخوڕینە خۆمانەو شیرن بوو:

گوللە دەباری. گوللە سورو چەور لە بەرەبەیان دا دەباری. دۆردوو بە دەوری خۆی دا
دەسوورا. گیانی لەسەر لەپی دەستی دانابوو و تەقە دەکرد. جاروباریش تاوتیک دەستی
را دەگرت و دەستی دەکرد بە جێتۆدان بە وەکیل باشی:

"وەکیل باشی، وەکیل باشی پیت وا نەبێ دۆردووہ شیت هەلەدێ. دەمەوی بە قوون رووتی
بتنیزمەوہ لای یاوەرە کەت. ئەگەر بە قەد نووکی دەری سەر و کەللەتم لێ دیار بێ،
دەری بە کەت چوہ وەکیل باشی."

وەکیل باشی عاصم و ژاندارمەکان و لادییەکان دەوران دەوریان گەمارۆ دابوون. راست
لە قەوہز کەوتبوون...

دۆردوو تێ گەیشت کە لە داو کەوتوون. بە زگە خشکە خۆی گەیانە حەمەد. لە نێو
ھاوکارەکانی دا پتر لە ھەمووان باوہری بە حەمەد ھەبوو. ئەو جێیە لیتی لە داو کەوتبوون لە
ھەر چوار لاوہ گوللە دەیگرتەوہ. ئەگەر توانیبایان کەمیتکی دیکە بێنە پێش و ئەلقە
گەمارۆیە کە تەنگتر بکەنەوہ، دەیانتوانی ھەموویان بکوژن.

دۆردوو بۆ یەکەم جار لە تەواوی عومری خۆی دا نەختیک وە پەلەقاژە کەوتبوو. داوہ کە لەو
داوانە نەبوو. ئەوانیش لە دۆردوو دەترسان و نەیان دەوێرا ئەلقە گەمارۆ تەنگتر بکەنەوہ. ئەوان
سەریان سوڕ مابوو کە چۆنە دۆردوو لەم سووچی لێرە وەرەدا، لەم سووچە بەر ناوہ لاو بێ
پەناگە یەدا لە گەلیان بەرەو روو بوو. سەریان لێ شێوا بوو. پێیان وابوو حەقەن فیئل و
تەلە کە یەکی تازە ی بە کار ھێناوہ...

ھەر ئەم ترسە، ئەوانیشی لە جیتی خۆیان رەق راگرتبوو. بەھیچ جوڕ بە مێشکیان دا
نەدەھات کە دۆردوو ھەموو جینگایەک بەجێ بەیلتی و لە جێیەکی ئارا خۆی بە تەلەوہ بکا...
ھەمووان پێیان وابوو ئەمە فیلتیکی تازە یە لە فیئلەکانی دۆردوو...

دۆردوو شەلائی ئارەق بوو و ھەناسە بێرکە ی وێ کەوتبوو:

"وہ زەخەر اپە... ھیچ کامیکمان دەرنەچین."

لەو نێوەدا یەكێك هاواری كرد:

"ئای دایە... كوژرام."

دۆردوو:

"نەمە یەكەم بوو. نایب رەجەبمان چوو."

دۆردوو لەسەری رویشت:

"لە هیچیان ناترسم. بەلام ژاندارمە یەکیان تێدایە پیتی دەلێن "چوار رێیان". یەکی دیکەشیان تێدایە کە خەلکی دێهاتی خۆمانە، "مەستانە پەش" ... نەگەر نەم دووانە نەبوونایە، لەوانی دیکە نەدەترسام. دریم پیتی دەدان و دەردەچووم. بەلام نەم دووانە غەیری ئەوانی دیکەن... نەمانە دەرزى بە گوللەى هەڵدەگرن."

حەمەد ناواری دایەو پەشت خۆی:

"تفەنگی من گەرم بوو. دەستی ناویریتتی... دەبێ چ بکەم، تەگبیرم چیه؟"

دۆردوو:

"دیارە زۆرت تەقە پیتی کردووە... دەنا تفەنگت تفەنگی چاکە. جارێ تەقە مەکەو تفەنگەکەت دەگلی راکە با سارد بێتەو. بەلام مەیهەلە زۆر سارد وەبێ، چونکە دواوە ساردو گەرمی دەکاو کارێکت دەداتە دەست."

حەمەد:

"تفوو... تفوو..."

دۆردوو بە هێدی و هێمنی لەسەری رویشت:

"خەراپ گەمارۆ دراوین برالە، نەتۆ چار لە من مەکە. نەمن زۆرم نەو شتانه دیو. تاقیکردنەوهم زۆرە. هەر جۆرێک بێ دریان پیتی دەدەم و دەردەچم. نەگەر كوژراشم باکم نیە... بەلام نەمن غەمی ئێتو مە... نامەوئ بېمە باعيسى ئیتو... حەز ناکەم ئیتو ش بېنە قوربانى شیتى و نەزانیى من... دەبێ خوا لە هاواری ئیتو بێ... نەمن دەتوانم خۆم رزگار کەم، بەلام نامەوئ پاشملە خەلک بلین دۆردوو خۆی رزگار کردو هاواری یەکانی بە کوشتن دا."

حەمەد:

"هیچ رێ یەكەم بە فێردا نایە... چارەمان نیە، جگە لەو کە هەر جۆرێک بوو هەتا

نیواری راوەستین."

هەر لەو وەختەدا دوو گوللە لەبەردەمی دۆردوو لە عەرزى دران و تۆزو خۆلیان هەلستاند.

حه مه د:

"رینگایه کمان نیه، جگه له وه که همر جور بی هه تا نیواری رای بویرین."

دژردوو نهو جینگایه ی که گولله کانی لسی درابوون، نیشان دا:

"نهم گوللانه کاری مه ستانه پرهشن. نیستا ههردوو کمان دهنگیوی. حه تمه ن جینگایه کمانی دیوه."

حه مه د:

"خان، نه کا نایب ره جهب مرد بی. پیته چونه ههر جوریک بووه سه ریکی لسی هه لنین؟"

دژردوو:

"نیستا راهه سته... بیزوین کابرا ههردوو کمان ده پینکی."

دهو روبه ریان به گولله دابیزرابوو.

دژردوو:

"نهمگوت؟... نه من مه ستانه پرهشی بی ناموس ده ناسم."

حه مه د:

"جان هه وهریکی سهیره."

دژردوو:

"نه گهر ده سهه جی جی یه که مان نه گوزین..."

به زگه خشکه خویان گه یانده په نا داریکی زه لام.

هه موو فکرو هوشی حه مه د له لای نایب ره جهب بوو:

"نایب ره جهب هیچ دهنگی لیوه نایه. بریا به جوریک خومان گه یانده بایه کنی..."

پشت سه ریان گولله باران بوو. گولله لکه داره کانیا تیک ده شکاندو هه لیان ده وه راندن.

به زگه خشکه خویان گه یانده ژوور سه ری نایب ره جهب. نایب ره جهب له سهه که له که ی

راستی راکشابوو و له خویان دا نو قم ببوو. کاتیک چاوی به دژردوو و حه مه د کهوت، ددانی

پیک داگرتن و زه رده به کی کرد:

"کورپنه... وریای خوتان بن... لانی کهم سه دو په غبا که سیک ده بن... نه من به جی بیلن

و فکریک بوخوتان بکه بن... قیسمه تی نیمه نه مه بووه..."

ته ماشای برینه که بیان کرد. نایب گولله ی له نه ستوی درابوو... گولله که له ملی

تی پهریبوو و به بن نیسکی شانی دا بی نه وه ی نیسکه که بشکیتن، ده ری کرد بوو. به لام نه و

جینی گولله که ی لسی ده رچوو بوو، به جاریک هه لته کابوو.

نايب ره جەب:

"دەمەوئ شتەكتان پئ بليتم. ناگاتان له جەبار بئ. زۆر پياوه. دەرەقەتەى لەشكرەك دئ. نەگەر ئەو نەبايە منيان دادەببۆت. وەختەك ديتى منيان وەبەر دەسپۆ دا. فیتەكى كردو گوللەكانى بۆ لای خۆى وەرسوورانە. كاتەكەش من بریندار بووم، ئەوانى بە جۆرەك گوللەباران كرد كه سەريان لىشتوا.

كراسى نايب ره جەبىيان لەبەرى دادپى. برینەكەيان بۆ بەست. نايب ره جەب وەك له خەوئ دا قسان بكا درێژەى پئ دا:

"سبەينئ... سبەينئ ئەلقەى گەمارۆيەكە..."

حەمەد:

"ناكرئ نايب!.. نەگەر بمانەوئ ئەلقەى گەمارۆيەكە بشكەين، حەقەن دەمان پینكن. ئیستا كه لەم وەزەعە داين لیمان دەترسن. یان دەتوانین خۆمان بگەیهینە ئیوارئ، یان دەكوژین."

نايب ره جەب له فەكرەوه چوو. بۆ ئەوێ له تاو دەردى خۆى هاوار نەكا توند توند ددانى بە جەرگى خۆىدا گرتبوو:

"پيتم وايه راست دەكەى حەمەد. نەگەر يەك نەفەریشمان بیهەوئ رابكا، ئەوانى دیکە بە كوشت دەدا. كورەكان خپكەنەوه. هەموویان سویند بدن كه سەنگەر چۆل نەكەن. نەگەر وا نەكەن، هەمووتان دەكوژین. دەبئ له پيشیان راوەستن. باوەر ناکەم بوژین بینه پيشتر. نەگەر توانیبایان تا ئیستا هاتبوون. دەترسن داوتكمان بۆ نابنەوه."

حەمەد:

"با ببزووين كاك دۆردوو... دەبئ كورەكان خپكەينەوه."

نايب ره جەب:

"بەلام له هەتيوى زالای وريا بن. زۆر ترسەنۆكە. نەگەر ناگاتان لى نەبئ، لەوانەيه هەلئ و تووشى بەلایەكتان بكا..."

دۆردوو:

"با بچين كورەكان خپكەينەوه. عەلەيەچكۆل و جەبار تەقەى بکەن و سەريان گەرم بکەن هەتا ئیتمە كارەكەمان تەواو دەكەين."

پاشان فیتوویەكى لى دا. ئەم فیتووه نیشانەى خپ بوونەوه بوو. بەلام هاوکارەكان لەو قیامەت و گوللەبارانەدا حالئ نەبوون ئەم فیتووه مانای چیه."

كۆرى زال:

"لەم ئاوريارانەدا چۆن دەكرى خپ وەبىن؟... ھىچ كامىكمان بە زىندوروى لەم كوشتارگايە دەرنەچىن... نايب رەجەبىش رۆشىت..."

لە پىش دا عەلىيەچكۆل، دوايە وسوۋە سوورو نەمجار "گدووك" خۇيان گەياندە دۆردوو.
دۆردوو:

"ھەتتويى زالئى لە كۆئىيە؟"

دەنگەكە بەدگومانىي لىدەبارى.

عەلىيەچكۆل:

"خەرىكەدى، نەمپۆ ھەموو نەمپۆ خۆي بە عەرزىيەۋە مەلەس داۋەو لەرزىۋە. يەك
فېشەكىشى ناويشتەه."

دۆردوو:

"پروانە من... پىم واپوو لە ھەمووان ئازاترە."

لەم ۋەختەدا كۆرى زالاش بە زگەخشكە خۆي گەياندە لاي نەوانى دىكە. دەستەكانى
شەلالئى خويىن بوون.

دۆردوو رووى كرده جەبارو عەلىيەچكۆل:

"ئىۋە نەۋەندەي دەتوانن تەقە بىكەن... سەريان گەرم بىكەن، با ئىمە قسەكانان بىكەن."
لە كاتى وتوۋىۋەكانيان دا تاۋىك تەقە بىدەنگ بوو، ھەر نەمە ۋەكىل باشى عاصمى خستە
شك و گومانەۋە. نەمە يەكەم جارى نەبوو كە لەگەل دۆردوو شىت بەرەۋوروو دەبوو، بەلام ھىچ
جارىكىش نەيتوانىبوو لە پىشەۋە دەستى دۆردوو بختىتەۋەۋە بزانى نەخشەي چىە. دۆردوو
لەوانە نەبوو. ھەرچەند كارەكانى شىتتانه دەكرد، بەلام جارى ۋا ھەبوو نەۋەندە زىرەكانە كارى
دەكرد كە نەندازەي نەبوو كەسىك كە پىۋى بەرەنگاربوونى ۋەكىل باشى عاصمى - نەۋىش لەو
سوۋچە لىپەۋارە چۆل و بەرئاۋەلايەدا - لە خۆي ھەلسوۋىن، يان دەبى نەجەل ھەلى گرتىن، يان
دەبى زۆر چۆل و نەزان بىن، و يان دەبى فرت و فېلىكىكى لە بن سەرى دا ھەبى... بەلام
ياغىيەكى ۋەك دۆردوو شىت كە دەيتوانى بىتتە دەزوو و بە كونى دەرزىش دا تىپەرىن،
نەقل نەيدەگرت بە بى نەخشەۋ حىساب و كىتاب لە جىيەكى ۋادا لەگەلى بەرەۋوروو بى. بە
باۋەرى ۋەكىل باشى عاصم ھەتمەن كەلەكىك لە كاردادا بوو. ھەر لەھزىيەك چاۋەرى بوو دۆردوو
شىت ۋەك نەجەل بىگاتە سەرى... و لەو ھالەدا نەۋ دەبوو چ بىكا؟... نەمە پىسارىك بوو كە

وه کیل باشی عاصم جوابه که ی بۆ نه ده درایه وه. نه گهر پاشه کشهی ده کردو ده گه پرایه وه، هه موو نابوو و نیعتیباره که ی ده بوو به پوولته رهشکه یه ک. نه گهر ههر له ویش مابایه وه، درهنگ یان زوو ده که و ته داو و مردنی مسۆگهر بوو... داخوا نهو گولله یه که کلاوه که ی له سه ر هه لگرتبوو، یان نهو گولله یه که چه رمی دهستی بر دبوو، مانای چ بوو؟... داخوا نه م دوو گولله یه وشیار کردنه وه یه ک بوون؟... که قسه کانی هه مه دیشی وه بیر ده هاتنه وه، به ته واری گێژ ده بوو. نهو که سه ی نهو گوللانهی پیوه نابوو، نه گهر چه زی کردبایه، ههر نه وده م مشووری نهوی خواردبوو. به لآم نهیده توانی بگه ریتته وه. پاش ماوه یه کی زۆر دۆردوو ه شیتتی به گهر هیتابوو... نه گهر نه مجاریش له دهستی ده رچوبایه، تازه که نگێ دهیتوانی به و ناسانییه به گیری بینیتته وه؟

وه کیل باشی عاصم:

"هاوړی یان... کهستان له جیتی خۆتان مه بزوون... راهستن بزانی نه خشهی نه م شیت و ماخولیا یه چه... له گه مارۆ دایه. له چنگمان دایه... به لآم به دهستی خۆی، خۆی خستوه ته چنگی نیتمه... نه گینا زۆر له میژ بوو خۆی گه یان دبووه به رده لانی "گه ر دبنه وه ش"..."

سه رجوخه پارایه وه:

"نهو گه واده شیتته باش ده ناسم. که لله که رتیکه له دنیا دا لینگه یه. به سه ری دا هاتوه و لیژه ماوه ته وه. فیلو ته له که یه کیش له کار دا نیه. زۆر به خۆی ده نازئ و برایه وه. نه گهر گه مارۆ یه که ته نگه ر بکه ی نه وه به خوا له دهستان دایه."

وه کیل باشی عاصم:

"هه رامزاده یه کی وهك نهو شیتته که چه ندین ساله یاغی یه، هه روا به مفتی له جینگایه کی وادا کلکی به ته له وه نابئ... چما له دارستان جینگا قات بووه؟... بۆچی نه چوه ته جینگایه ک که پر بئ له سه نگه رو دارو درهخت؟ ده بی بزانی که فیلکی له بن سه ر دایه. ده بی راهه ستین."

سه رجوخه:

"وه کیل باشی، وه ره مه ردی خوا به به قسم بکه. کوره نهو زۆر له خۆی بای یه. وه ره با نه لقه ی گه مارۆ ی لئ ته نگه ر بکه ی نه وه وه خه لاسی که ی... وه لآ چه ند ههنگاوی دیکه به چینه پیش، له چنگمان دایه..."

وه کیل باشی به دهنگی کی فه رمانده رانه جوابی دایه وه:

"هیچ کامتان له جیتی خۆتان مه بزوون."

كاتيك عەلىيە چكۆل و جەبار سەرلەنۆي دەستيان بە تەقە كردهو، وە كیل باشی پیتی سەیر بوو. چ باس بوو؟...

دۆردوو:

"هاوړئيان، نابې له تەنيشت يەكتر دوور كەوينهوه. دەبې هەموومان له يەك جيوه تەقە بكەين. ئەگەر بگەنە سەرمان و لووله تەنگەکانيان لەسەر نیتوچاوانمان رابگرن، دیسان نابې له تەنيشت يەكتر ببزووين. هەمووتان بەلئين دەدەن؟"

هەموو پیکهوه گوتیان:

"بەلئين دەدەين."

دۆردوو:

"کەواپوو دەبې جي يەکی باشتر بدۆزینەوه... جي يەك كە بتوانين باشتر سەنگەر بگريين."

حەمەد:

"ئەمن جینگايەك بدۆزمەوه؟"

"باشە تۆ بيدۆزەوه."

لەو وەختە دا حەمەد هاواری کرد:

"راکشين."

لەگەل گوتنی ئەم قسەيە بۆخۆشی خۆی له عەرزى دا. ئەوانى دیکەش دريژ بوون. گوللە بە ویزەویز بە بن گوئیان دا تى دەپەرين.

دۆردوو:

"ديتوويانين... تازه نايەلن هەناسەمان دەريين."

ماوەيەکی زۆر هەروا لەپەروو راکشابوون و موويان لى نەدەبزووت. لە راست و چەپيان گوللە دەکەوتنە زەوى و بە ویزە ویز تى دەپەرين.

کوری زالآ هیتشتا هەر دەلەرزى:

"ناخ، ناخ... حەمەد ئەنگواوه."

کوری زالآ لە ترسان چاوی پى دەپەريبوون.

دۆردوو:

"نا بابە."

حەمەد كە ديتى باسى ئەو دەكەن، رووى بۆ لاى ئەوان وەرگيتر:

"چ بووه؟"

کورپ زالا له حالتيك دا ليتوه له زرهی گرتبوو و شقه شقی ددانی دههات وه لامي دايه وه:
"هممو سهرو لهشت خويناوييه، بريندار بووی."

حه مه د:

"هیچ چی به کم نایه شی."

دهستیکی به سهری دا هیئاو ته ماشای کرد. دهستی خويناوی بوو. دلی به توندی که و ته
لیدان. له هممو نهدامی له شی دا بۆ برین گه را. برینیکی دیکه ی پتوه نه بوو.
دۆردوو هاته ته نیشته حه مه د. رهنگی په ریبوو. دهستی به سهر سهری حه مه د دا هیئا.
برینه که ی دیتوه:

"گولله وه سهرت که و ته ... به لام شتیك نیه، نهختيک چهرمی هه لگرتوه."

حه مه د به زهرده خه نه یه ک جوابی دايه وه:

"وازی لی بیینه ... دهسکه و ته ... نه مه یه که مین دهسکه و تمانه."

هه لستاو چوه نیو لیره وار. وا ده رژیشت هه روا بزانه هیچ نه بووه. نهختيک دواتریش
بانگی کرد:

"وهرنه نیره."

ژاندارمه کان هه روا گولله بارانیان ده کردن، به لام نهوانی دیکه ش خوینان گه یانده لای

حه مه د.

نیره قولکه یه ک بوو که دنیا یه ک داری براویان تیدا خړ کردبووه وه.

دۆردوو:

"نیره باشه ... با مووره داره کان ده ریئین."

له پر له پشت سهریان تۆفانتيك هه لستا. گه لاكان هه لوه رین و لك و پۆیه كان تيک شکان.
له جياتی ئه وه ی مووره داره کان له قولکه که بیینه ده ر، له چاولتيك نانتيك دا خوینان هاویشته
نیو قولکه که مو ده ستیان کرد به ته قه. له هه ر دوو لاه وه که ته رزه گولله یان به سهر یه کتر دا
ده باراند. نیزیکه ی نیو سه عاتيک وه زعه که به و جۆره بوو، پاشان هه ر دوو لا - دیار نه بوو له به ر
چییه - ته قه یان راگرت.

دۆردوو نیدی هیچ نه ده ترسا. چونکه نه گه ر بیان ویستایه بیینه پیش. هه تا ئیستا ده هاتن.
نه گه ر له مه و دواش پریریان دابایه نه لقه ی گه مارۆیان لی ته نگتر بکه نه وه، هیئنده ی نه ما بوو

روژ ناوا بئ. هەر چۆرێکیش بایه دهیاننوانی ههتا خۆرناوا خۆیان رابگرن. ئیدی نابێ لهبهر نهو
وهکیل باشییه رابکهن.

پاشان عهلییهچکۆل و جهباریش خۆیان گهیانده قوولکهکه.
وهختیک جهبار گوتی: "ئهدی نایب رهجهب کوا؟", هه موویان کهوتنه پهلهقاژه.
حه مه د:

"پینوست ناکا لیک تووره بن. نه من دهچم دهی هینم."
هه موویان بیدهنگ بوون.

به زگه خشکه له قوولکهکه چوه دهر. ماندوو بوو. لهبهر شه که تییان هه ناسه ی نه ده هات.
گه یشته په نای مووره داریک و ههر لهوێ خۆی درێژ کرد. نهی ده توانی له په نای مووره داره که
دوو ره که ویتسه. نهی ده زانی له کوێ و له چ لایه که را تهقه ی لسی ده کری, به لام ههرچی بوو,
هه موو گولله کان لهو مووره داره ده دران.

خۆی فری دا. جیگایه کی زۆر ئیشتا. پینی وابوو که حه تمه ن نهنگواوه. ترسا. دهستی به م
دیو نهو دیوی خۆی دا هینا. دهستی به سه ر جیگا ئیشتاوه که ی دا هینا. بریندار نه بوو.
کاتیک گه یشته ژوو ره سه ری نایب ره جهب, هه موو جییه کی شه تلی خوین بوو. دهست و
لاقیشی هه لدر هه لدر ببوون.

وهختیک نایب ره جهب چاری به حه مه د کهوت, گوتی:
"کو ره, نه وه چته؟ هه موو لهشت خوینه."

حه مه د زه رده خه نه یه کی کرد, به لام سه رو چاری نه وه نده له خوین دا شه لال بوون که
زه رده خه نه که ی نه بینرا:

"یا لالا نایب ره جهب, به دوای تو دا هاتوم."
نایب ره جهب:

"کو رم, نه تو فکری خۆت بکه وه. نه من نه وه لی ره م. له ههر چوار لاره گه مارۆیان دا ون. نهو
شیت و شووره هه موومانی تووش کرد. هه یچ کامتان ناتوانن له م گه مارۆیه دهر باز بن. بۆ ههر
لایه که پی هه لئینه وه گولله یه. وه کیل باشی عاصم ئیدی عاقل بووه. نه من ههر لی ره به جی
بی لن. بڕوانه کو رم, حه مه د... نه تو کو رپێکی باشی, نه گهر له م شه ره به ساغی دهر چووی
دۆردووی به جی بی له و هاوکاری مه که... نه من له وه سه رم سو رما وه که له نی وه پۆ لای دا وه,
که چی نه وان هیشتا نه لقه ی گه مارۆ که یان ته نگتر ناکه نه وه... پیم وایه دهستی ئیمه یان
خویندوه ته وه."

حەمەد:

"دەترسن."

رەجەب:

"سەیرە."

حەمەد:

"لەو دەترسن كە نەكا تەلەيەكمەن بۆ دانابن. هەموويان پييان وايە. ئىدى نازانن كە دۆردووە شىت لەبەر كەريەتیی خۆی تووشى نەم گرفتاری يە بوە. بە هيچ جۆر باوەر ناكەن... ناتوانن پروا بكەن كە دۆردوو دەستى پى لە ناگرە كە هەلنەگىراوەو خۆی تووشى نەم رۆژ رەشى يە كردوە... ياللا هەستە نايب, هەستە با برۆين... نەگەر كوژراين پيەكەو دەمىرين و نەگەر دەريش چووين, پيەكەو دەمىنين."

نايب رەجەب:

"حەمەد, نەگەر نەمجارىش نەمردبام..."

حەمەد:

"برينه كەت سەخت نيە نايب, چاك دەبيەوە."

حەمەد هێزى لە كۆل كەردنى نايبي نەبوو, بەلام نايبي كەلەگەت و بەخۆو ي لە كۆلنى كرد. پاش ئەو ي چەند هەنگاوێك رۆيشتن داينا.

نايب تىگەيشت كە حەمەد تاقەتى پيى ناشكى:

"كۆرم, وا نايب, پيويست نيە لە كۆلم بكەى, وەرە بن پيلم."

حەمەد:

"باشە."

دەچوونە پيش و دلۆپە خويىيان لى دەپرژانە سەر زەوى. سەرلەنوێ داينانەو بەر دەسپۆ... راکشان و خۆيان بە عەرزەو چەسپاند. واديار بوو ديتبوويانن. لە راست و چەپيان گوللە لە عەرزى دەدران.

نايب رەجەب:

"دووبارە وەگەر كەوتنەوە... پيم وايە گەووادانە ئەقلىيان هاتووەتەو كەللەيان."

وختيەك بە هەزار كۆرەوهرى گەيشتنە قولكەكە, دوو كەسى ديكەش نەنگووا بوون. كۆپى زالو عەلىيەچكۆل بريندار ببوون. كۆپى زالو هەروا دەلەرزى و دەگرىاو هات و هاواری وەرپى خستبوو. وەك ميۆۆكە دەلەرزى...

دیار بوو که نلغمی گه مارۆ تنگتر کراوه تهوه. گولله کان نیزیکتر ده که وتن. لهو نیوه دا مهستانه رهش - هاوولاتی دۆردوو- ش پهیتا پهیتا دهی نه پاند:

"دۆردوو شیت... گوندی سپی بهی نیستا ده بیستی چ پیساریکی. نه تو بوخۆت خاله مهستان ده ناسی... که وابوو هینده به خۆت مه نازه..."

دۆردوو شیت که نم قسانه می ده بیست، له دین ده رده چوو. به لام جوابی نه ده دایه وه. ماوه یه که هه ره جوژه ته قه یان لیکنتر کرد.

مهستانه رهش:

"چ ژه ره هه ماریکنه دۆردوو؟... زمانتت قووت داوه ته وه؟"

دۆردوو نیدی خۆی پی رانه گیرا. راست بووه وه:

"خال ناغا، ناغا مهستانه رهش... نه من تو باش ده نام. نه تو ش من باش ده ناسی. نه گهر تونکه می ژنه که تم پی نه کردیه کلار و له سه رم نه نای، نه وده م هه رچی پیته خۆش بوو، بیلی. به خوا نه گهر نه وه م پی نه کرئی، نای خۆم ده گۆرم. نیدی نای دۆردوو شیت له سه ر خۆم هه لده گرم."

راست لهو کاته دا، همه د دۆردوو شیتی توند بو لای خۆی راکیشا. دۆردوو که به پیته راهه ستابوو، خیرا به سه ر همه د دا که وت. نه گهر ته نیا یه که له حزه، ته نیا نیو سانیه می دیکه به پیته راهه ستابا، یه که جی پینج گولله می وی ده که وتن، چونکه رو به پرووی خۆی مهستانه رهش و چوار که سی دیکه سی ره یان لی گرتبوو. هه ر پینج تفهنگ پینکه وه ته قین، به لام دۆردوو له جی خۆی نه مابوو.

نایب ره جه ب:

"شیتی ده ویت باب، نه گهر جاریکی دیکه که ریه تی وا بکه می، یه که م گولله ت بوخۆم لی ده ده م."

دۆردوو شیت پینکه می:

"نه تو نه گهر ده توانی ته قه بکه می، بوچی سی ره له وانی دیکه ناگری؟"

نایب ره جه ب همه دی نیشان دا:

"خوا به قوریانی نه م بسته منداله ت کا، نه گهر نه و نه بوایه نیستا ده ترانی چیت به سه ر هاته وه."

همه د له پر دلئی کرایه وه. ته ماشایه کی دۆردوو کرد. دۆردوو ش چاوتیکی دۆستانه می له و کرد.

کاتییک دۆردوو دیتی که خویتن به ده ست و سه رو چاری همه ده وه وشک بووه ته وه، له به ر خۆیه وه زه رده یه کی هاتتی. نه و رۆژه می که وته وه بیر که همه د هاتبووه لایان... وه بیری هاته وه چۆن به بیته نگی له پاش مام سه لمان دانیشتبوو... له پاش مام سه لمان خۆی

شاردبووه... وهبیری هاتوه چهند وردو چكۆله دیار بوو. چاری دۆردوو به خۆشهویستییهك
روون بوونهوه. له دلێ خۆی دا گوتی: بنیادهم!... نابێ كەس به كەم بزانی... پروانه,
هەمووی بستێك دەبێ، دوو رۆژە یاغی بووه، بەلام ئەمڕۆ له یاغییەکی پەنجای سالتەش به
ئەزمونترو وهستاتره...!

له رووبه پروویان گۆرپیهك هات:

"تەسلیم بن."

دۆردوو:

"وهەرگه مەستانه پەش، نەمەش بۆ تۆ...!"

مەستانه پەش وهك گایهك هۆراندی و كهوت.

دۆردوو:

"نایب ره جەب، لیترەش دا به هەلە چووم؟"

نایب ره جەب:

"دەستت نەرزێ... بەلام پێم وایه هەمووتان سویندتان خواردوه كه یان نا لیترە

بكوژرێن..."

دۆردوو:

"بەلێ، سویندماں خواردوه... لەم قوولگەیه هەنگاوێك نارۆینە دەر. چما بۆخۆت

نەتگوتیبوو؟"

نایب ره جەب:

"خەریکن وهبەر تیربارمان دەدەن. خەریکن خاشه پێمان دەکەن. ئیدی هومییدی رزگار بوونمان

نیه، یان دەبێ بكوژرێن، یان دەبێ تەسلیم بین."

حەمەد به ترس و سەر سوپمانهوه پرسى:

"یان مردن یان تەسلیم؟"

هەر نمو تیشکەى برنجیە جارێکی دیکه له مێشکی دا شەپۆلی داو پرشنگی هاویشت و رویشت.

نایب ره جەب:

"حەمەدۆك، ئەگەر رێگایهکی دیکهت پێ شك دێ، بیلێ."

حەمەد:

"ئەگەر ئەتۆ نەزانی، ئەمن له كوێ دەزانم نایب؟"

نايب ره جهب له فكهروه چوو. برينه كهه نيدى سارد بيسوهوهو ده برژايهوه. برينه كهه وا ده برژايهوه، كه دهرفتهى بيركردنه وهشى پى نه ده دا. نايب سهرى داخستبوو و ههروا ليوى خوى ده گهزى و ده يگهزى يهوه.

پاشان نايب ره جهب سهرى هه لپرى و يهك يهك چاوى له هه مووان كرد:
"پيشنيارى كم هه يه. نه گهر بتوانين جى به جى بكهين نه جاتمان ده بى. نه گهر كارىك كه من ده يلتم بيكهين، وه كيل باشى هاصم ده سبه جى ده چيته وه خزمهت جه ناب يا وه ره كهه."
گوتيان:

"ده لتي چ بكهين؟"

نايب ره جهب:

"سى نارنجوك... نه گهر پياويكتان تيدا بى بتوانى سى نارنجوك باويته نهو تيرباره، وه كيل باشى عاصم نيدى زياتر ليره نامينيته وهوه ده چيته وه خزمهت جه ناب يا وه ره كهه."
جه بار كه خهريك بوو به ستهى داده پرنه يه تفهنگه كهه وه رسوراو جوابى دا يهوه:
"بو نهو كاره هه موومان پياوين... چونكه بلتي و نه لتي هه موومان ده كوژرين... نيستا با بهو جوړه نه كوژرين و بهم جوړه بكوژرين."

حه مه د:

"رينگايه كى ديكه نيه؟"

نايب ره جهب:

"دوا هيوای من هه ره نهويه كه گوتم."

حه مه د:

"كه واپى، من ده چم."

هه ره نهو بريسكه پولايه، هه ره نهو بريسكهه به قهه نوو كه ده رزى يه هاته وه نيو چاوه كانى. هه ره نهو تيشكى برنجه يى رهنگه له ميتشكى دا وهك هه وره تريشقه يهك دره وشاو رابرد. هه نارى بو ماوه يه كى زور كورت شه پوليكي به ختيارى و تاللى پيدا هات.

دژردوو:

"بزانم، پياوه تيبى خوت نيشان بده."

حه مه د له قولكه كهه ده ربه پرى:

"دوو نارنجوكى ديكه م بدهنى."

دوو نارنجوکی دیکه‌ی له جبار وهرگرتن. خۆی فریډا. هرچی هینزی هه‌ییوو له لاقانی کردو غاری دا. گولله به ویزه ویزه به بنانگوتی دا تئ‌ده‌په‌رین. خۆی گه‌یاندە بن به‌ردتیک. دۆردوو و نه‌وان پییان سه‌یر بوو. گوتیان ره‌نگه نه‌نگووابی. له‌بن به‌رده که گلوکه زه‌رده پشکووتیبون، زه‌ردو ته‌رو تازه. به‌رده که گوره‌و خره‌برد بوو. پالیتیکی پیوه‌نا. به‌رده که تلی ده‌دا. به‌رده که‌ی کرده سه‌نگه‌ر. ده‌ستی کرد به تل پیدان. به‌رده که گولله‌باران کرا. هه‌راو هۆریایه که به‌رز بووه‌وه. همه‌د تئ‌گه‌یشت که به‌و سه‌ویه‌ره به‌ردینه‌وه ناتوانی گیانی خۆی ده‌رباز بکا. په‌نجا میتر نه‌ولاتر دارتیک له په‌نای قوولکه‌یه‌ک بوو. بۆ نه‌وه‌ی خۆی فریډا داته نه‌وی، راست بووه‌وه. وه‌ک گولله‌یه‌ک خۆی هاویشته نیو قوولکه‌که. نیو قوولکه‌که به‌زنی گیل و گه‌لای رزیوی لئ‌ده‌هات. گوئیکی بنه‌وشه‌ییش له قوولکه‌که‌دا هه‌بوو، به‌لام همه‌د ناوه‌که‌ی وه‌بیر نه‌هاته‌وه. بۆنی نه‌و گوته بنه‌وشه‌ییش هه‌ر به‌رز ببووه‌وه. نه‌و گوته هه‌ر له بن به‌ردان ده‌روئ. هه‌رگیز له جیتی دیکه ناروئ. په‌له هه‌وریتیک له‌سه‌ر یه‌کتیک له کتوه‌کان ده‌سوورا. رووناکایی که‌وتیبوه سه‌ر قه‌راخه‌کانی. ده‌تگوت په‌راویزی تئ‌گیراوه.

کاتیک همه‌د ده‌نگی تیرباری له پشت سه‌ری خۆیه‌وه بیست، هۆشی هاته‌وه سه‌ر خۆی. رووبه‌رووی خۆی ته‌مباسکه گلیک هه‌بوو وه‌ک ته‌پۆلکه. له پشته‌وه‌ی نه‌ویش ته‌مباسکینکی دیکه هه‌بوو. ته‌مباسکه‌که‌ی پشته‌وه که‌میتیک له‌وه‌ی پینشه‌وه گه‌وره‌تر بوو. دیار بوو تیرباره‌که‌یان له نیو نه‌و دوو ته‌مباسکه دامه‌زراندبوو... ده‌بوو ده‌ور لئ‌بداته‌وه و خۆی بگه‌یه‌نیته ته‌مباسکی پشته‌وه. نه‌وی هه‌مووی دارو دره‌خت بوو. هه‌ستا و هه‌رئ که‌وت. ده‌تگوت له‌سه‌ر جاده‌یه‌ک پیاسه ده‌کا. نه‌وانه‌ی نه‌ویان وا تارام و بی باک دیت، زمانیان ره‌ق بوو.

هینده‌ی چاو له‌سه‌ر چاو دانئیی نارنجوکه‌کانی هاویشته تیرباره‌که. نه‌مه یه‌ک... نه‌مه دوو... نه‌مه‌ش سئ... به‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه زه‌وی له‌رزی، دنیا له دووکه‌ل دا نوقم بوو. به غار خۆی گه‌یاندوه هاورئ‌کانی. هه‌تار خه‌ریک بوو ئاوا ده‌بوو. قسه‌یه‌کی نه‌کرد. ته‌ماشای که‌سیشی نه‌کرد. چاوی بریپوهه تاقه نوخته‌یه‌ک. روانینه‌که‌ی تیش بوو. ده‌م و چاوی چووک ببونه‌وه.

ته‌قه که‌متر بوو... پاشان بوو به تاک و ته‌را...

همه‌د راست بووه‌وه و راوه‌ستا:

"وه‌کیل باشی عاصم، وه‌کیل باشی عاصم... تۆق تۆقیله‌که‌ت به‌ره چاکی بکه‌وه و هه‌ره‌وه. لێ‌ره چاوه‌پروانتم."

لهو بهروه دهنگيتك نه هات.

دۆردوو له نايب رهجهبى پرسى:

"نايب، نه تو شم نيوه نيوه باش شاره زاي... له م نيزيكانه دئ و ناره دانى دهست ده كه وئ؟"

نايب:

"نا."

دۆردوو:

"كه وائى ده بئ ههتا بهرده لان پرۆين... خوا به فريامان بگا."

نايب رهجهب:

"ده بئ وه پئ كه وئين. ههتا ده كه ينه بهرده لان نايب پشوو بده ين. منيش بهو پيرى و بريندارى بهم له گه لئان ديم... نايب راوه ستين."

بهرى به يانى وه ختيتك له بهرده لان نيزيك بوونه وه، هيچ كاميتكيان خزيان به سهر پتوه نه ده گرت. عه لئيه چكۆل به دريژايى نهو ريگايه ههر جنيوى دابوو و قسه ي كالى گوتبوو. به لام ديار نه بوو له گه ل كيتيه تى... هيشتا ههر جنيوى ده دا. نايب رهجهب ئيدى هتزي له بهر بپابوو. ههر چه ندى ددانى به جهرگى خۆى دا گرت، نه يتوانى پيشى خۆى بگرئ و هاواري لئ بئليند بوو.

دۆردوو بريندارو بئ هتزو ماندوو له سهر گابه ردتيك دانيشت. له سهره خۆ سيفارتيكى پتچايه وهو دا يگيرساند. پاش نه وهى چه ند مژى لئ دان، رووى كرده همه د:

"ده زانى له م دنيايه دا ناره زووم چ بوو؟"

همه د:

"نا."

دۆردوو:

"ناره زووم نه وه بوو نهو مه ستانه ره شه كه كوشتم، سهرم بريبايه، ميتزه رتيك له سهر نابايه و بردبام له نيوه راستى مه يدانه كه ي گوندى سپيه بى هه لم واسيبايه. ناخر نهو نامهرده چى له تيمه ده ويست؟... نه تو پيم بلئ همه د... چ ورده حيسابتيكى له گه ل من هه بوو؟"

جه بار بانگى كرد:

"تتوه ههرچى ده لئين، بلئين... نه من نه وه له برسان ده مرم."

دۆردوو:

"ئەگەر بتوانى فېكرىك بۆ برسىيەتسىيەكەمان بىكەيەو، پىت دەلېم زۆر پىيارى."

جەبار:

"بىدەنگ بن... گوئى ھەلخەن... لەو دوورە دەنگى سەگوپ دى... ئەو دەوروبەرە دى و مېتى لىنى نىن... كەوابوو ئەم سەوەرە لە كوئىو دى؟"

نايب رەجەب ھەروا بە دەم نالىنەو جەوابى داىەو:

"كاك جەبار... ئەمەن لە ژيانى خۆم دا كەرم زۆر دىون، بەلام ھەتا ئەمىرۆ كەرى وەك تۆم نەدىوہ."

"بۆچى، چۆن؟"

نايب رەجەب:

"چونكە نەم دىوہ."

جەبار:

"وہللا تەواومان كەرد... وادىارە چاك لەبەر چاوى نايب كەوتووین."

نايب:

"ولاغ... ھەر بەراستى تىنەگەيشتى ئەو سەوەرە ھى كوئىيە؟"

جەبار:

"باشە بە چى بزانم، خۆ من ساحەب سەگ نىم."

"ولاغ... ئەم سەوەرە لە رەشمالى توركەنەكانەو دى. "يۆرووكەكان" لەم دەوروبەرە

چادريان ھەلداوہ، سەگەكان ھى ئەوانن... ئىستەتالى بووى؟"

جەبار:

"بەلى، خالى بووم."

نايب رەجەب:

"بارك اللہ."

جەبار:

"كەوابى من و ھەمەدۆك دەچىن نانىان لىو ھەردەگرىن... لەگەلم دىنى ھەمەد؟"

دۆردوو:

"بۆخۆتان دەزانن... ئىمە ھەر لىرە تاگرىك دەكەينەوہ. با ھەتا ئىوہ دىنەوہ نەختىك

گەرمان بىتتەوہ."

حه مه د:

"پرۆين جەبار... با پرۆين... بەلام هەركەس نيمە بەم سەرو سەكوتەوه ببينى، يان بە قەرەچيمان تى دەگا، يان وا دەزانى سەگين و كەلاكمان هەل دپيوه..."

جەبار:

"گوئى مەدەيه... ئاوتىك بە دەم و چارى خۇمان دا دەكەين، تەواوه."

لە بەردەلان را هەتا بەستەكە بى ئەوهى قەسەيك بەكەن رۆيشتن. ديار نەبوو بۆچى نەيان دەويزا تەماشاش سەروچاوى يەكتر بەكەن. نەميان دەترسا چاوبۆ لاي ئەوهى ديكە وەرگيئى و ئەوهى ديكەش هەروا... واديار بوو هەردوو كيان گوناحبارن، واديار بوو هەردوو كيان گوناحيكي گەورەيان كرده.

پاشان جەبار دەستى دريژ كرد، قامكە چكۆلەى حەمەدى گرت. حەمه د لە سەرەخۆ سەرى هەلپى و تەماشاش كرد. جەباريش تەماشاش چاوى حەمەدى كرد. ئاوتىك هەر لە جىتى خۆيان راوهستان و چاويان لە چاوى يەكترەوه برى.

حه مه د:

"جەبار، ئەم كەبرايە پياويكى باش نيه... نيمە بۆچى وەدواى كەوتوين؟"

جەبار:

"چ بەكەين؟ نيمە سوئندمان خواردوه كە هەتا ماوين لە گەلئى بين... هەرچى بى چاوو گويمان لە لاي دۆردوو كراوه تەوه."

وختىك گەيشتنە تاوئەكان هەتاو رمبىك بليند ببوو. پينچ شەش سەگى زەلام لە قەراغ تاوئەكانەوه بۆيان هاتن.

جەبار:

"هۆى... ئەم سەگەنەمان لى دەركەن."

چەند منداڵ لە چادرەكان هاتنە دەرى و هەر چاويان بەوان كەوت بە هەلاتن گەرانەوه و هاواريان كرد:

"ياغى... ياغى هاتن."

بە دەنگى منداڵەكان لە پيش دا ژنەكان و دوايش پياوهكان هاتنە دەرى.

حه مه د چووه لاي ئەو دار بە دەستانە كە لە پيش يەكيتك لە چادرە گەورەكان كۆ ببونەوه:

"بەيانيتان باش."

دار به دهسته تورکمه نه کان به سەر سورمانه وه ته ماشای نهم یاغییه چکۆله یان کرد. به پیچه وانهی همه مد، جهبار پیاویکی زه لام و به خۆوه دیار بوو. یه کێک له مهرداره کان که پیاویکی ریشدار بوو جوابی همه دی دایه وه:

"به خیراتن کاکینه، فرمورن بۆ ژووری."

سهریان دانواند و چوونه ژووری چادری.

هەر که وه ژووری تاولی که وتن همه مد له جیی خۆی وشک بوو. جوانی نیو چادره که همه دی گێژ کرد بوو. له عومری خۆی دا نهمه یه کهم جار بوو که ژووری تاولیکی ده دی. وا گێژ ببوو که گوئی له به خیراتنی نهو پیاوه پیره نه بوو که له ژووری دانیشتبوو. چاوی به مۆلهق وهستا بوون. لای پشته وهی تاوله که پر له جهواڵ و تیری نه خشین بوو... نه خشی رهنگاره نهگ له سهر جهواڵه کان ههله ده فرین... زۆر زۆریش خیرا ههله ده فرین... رهنگ و نه خشی ههنگامه یه کیان ساز کرد بوو، هەر مه پرسه... نهو هه موو رووناکایییه له کوئی را ده هاته نیو نهم تاوله؟ تیشکی هه مه رهنگ تیک ده چرژان و پیکه وه یاری یان ده کرد.

همه مد چاوی بریه یه کێک له جهواڵه کان. ماوه یه کی زۆر نه یوانی چاو لهو جهواڵه وه گێژ. له سهر یه کێک لهو جهواڵانه نه خشی ژماره یه کی زۆر تهیری خۆشه ویستی کیشرابوو، تهیری چکۆله چکۆله... رهنگه هه زار دانه ده بوون. هه موویان دهن دوو کیان به دهن دوو کی یه کتره وه نابوو... هه موو سهوز و شین و زهردو سوورو بنهوشی. همه مد چاوی پر بوون. تهیره رهنگاو رهنگه کان له بهر چاوی ههله ده فرین وههله ده فرین.

چله تاوله که نه خشی و نیگاریان لئ هه لکه ندرابوو و چهند شووری بالداریان له سهر چه قاند بوون که سهر تاسه له سه ده ف دروست کرابوون. مووی شووره کان ده بریسکایه وه...

جهبار نقورچیکی له همه مد کوتا:

"خهوت لئ کهوت؟... ههسته."

همه مد وه خۆ هاته وه زهرده خه نه یه کی کرد:

"ههتا نیستا نیو مائی چادریکم نه دیبوو. ده لئیه به هه شته... چهند جوانه."

جهبار:

"نهم تاوله هی کئییه؟"

پیره پیاویکی ریش سپی و دهم به پیکه نین و روو خۆش، له ژووری تاولی به ره و روویان دانیشتبوو.

پیره پیاو:

"هی منە... بە من دەلێن "کەریم ئۆغلی". "

جەبار:

"ناوی تۆم بیستووە... کەوابوو کەریم ئۆغلی تۆی؟..."

کەریم ئۆغلی بە برۆیەکی تەواووە کە هەمیشە بە خۆی هەبوو، جوابی داوە:

"خۆمم."

جەبار:

ناوتم زۆر جار بیستووە ناغا. بەلام یەكەم جارە کە دەت بینم. ناخر ئەتۆ ناغای عەشیرەتی

"ساچی کارالتی" نی؟"

کەریم ئۆغلی:

"بۆچی."

بۆنی شیرینی تازە دۆشراو کە خەریک بوو بکولێ، ژووری چادەرەکی پر کردبوو.

پیره پیاووە کەو جەبار تەماشای چاری یەکتریان کرد. پاشان پیره بانگی خێزانی کرد:

"کچی، ئەم لاوانە رەنگە برسییان بێ... نەختیک زووتر وەبزوو."

ژنە:

"شیر لەسەر ناوورییە... نیستا وەکۆل دێ، هەر نیستا..."

حەمەد زەردەییەکی هاتی:

"بۆنم کردبوو..."

جەبار:

"هی چی؟"

"بۆنی ئەو شیرە کە لە دەری وەسەر نراوە."

جەبار:

"منیش بۆنم کردبوو. هەموو کەس بە برسیەتی لووتی باش بۆن دەکا."

دەم و چاوی سوورەلگەراوی کەریم ئۆغلی سوورتریش هەلگەران، بە دەنگینکی تینکەن بە

شەرمەووە رووی کردە حەمەد و جەبار:

"کورینە، وادیارە لە شەڕ را دینەووە."

جەبار:

"وه کیل باشی عاصم نیمه‌ی له داو خستبوو. شوکور بۆ خوا که نه جاتمان بوو."
حه مه‌د:

"ترسه‌نۆک بوو... نه‌گه‌ر ترسه‌نۆک نه‌بووایه‌ هه‌موومان‌ی وه‌ک که‌رباره‌ ده‌گرت."
جه‌بار:

"ئه‌رئ... به‌لام گولله‌کانی به‌ خه‌ساردا."

ژنه‌که‌ سفره‌ی هه‌تاو له‌ نیوه‌راستی تاوئێ داینا. که‌ریم نۆغلی به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ سفره‌که‌ی
بلاو کرد.

حه‌مه‌د بۆ یه‌که‌م جار خۆی له‌ گه‌ل شتێک و جێیه‌ک به‌ نامۆ ده‌هاته‌ به‌رچاو. نه‌م نامۆیه‌ له‌
خۆی بوو. خۆی له‌ خۆی نامۆیی ده‌کرد. چاوی به‌تفه‌نگه‌که‌ی که‌وت. له‌پاشان سه‌رو سه‌کوئی
خۆی هه‌تایه‌ پێش چاوی. ته‌واوی سنگی له‌ راست و چه‌پ فیشه‌کدان بوو... چه‌ند نارنجۆک و
قه‌داره‌یه‌کی گه‌وره‌ به‌ لای راستی پشتی‌نده‌که‌یه‌وه‌ هه‌لاوه‌سرابوون. ته‌قیله‌یه‌کی رزیو و چلک‌نی
به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو... له‌ هه‌مووش خه‌راپتر نه‌وه‌ که‌ ته‌قیله‌ کۆنی دۆردوه‌ شیت بوو... له‌ دئی
خۆی دا گوئی: "ئیدی یاغی بووین... له‌مه‌ودواش هه‌تا مردن ده‌بی یاغی بین... ئاوا؟..."
له‌ پێش دا جامه‌ شیره‌که‌یان له‌ نیوه‌راستی سفره‌که‌ دانا. شیره‌که‌ هه‌لمی لێ هه‌لده‌ستا،
هه‌لمێکی شین... سه‌ری شیره‌که‌ش هه‌لده‌قرچاو توئی ده‌به‌ست. پاشان شیله‌و دوايه‌ش قاورمه‌ی
گۆشتیان هه‌تا... هه‌ردووکیان له‌په‌ر زاریان په‌ر بوو له‌ ئاو. وه‌ک دوو مندال ته‌ماشای یه‌کتریان
کرد و پێکه‌نین. که‌ریم نۆغلی تی‌یان گه‌یشت. نه‌ویش پێکه‌نی. ددانه‌کانی که‌ وه‌ک شیر سه‌پی
بوون له‌ زاری دا دره‌وشان:

"فه‌رموون کوپینه‌... شه‌رمێ مه‌که‌ن، نۆشی گیانتان بێ."

هه‌ردووکیان تاویان دایه‌ نه‌و که‌وچکانه‌ی له‌ پێشیان بوون. له‌ پێش دا په‌لاماری شیر
گه‌رمیان دا. به‌ دوو شالۆری دیکه‌ نانی سه‌ر سفره‌که‌یان هه‌ل‌لوشی. سه‌ر له‌ نۆی نانیان هه‌تا.
شیره‌که‌ش ته‌واو بوو. دووباره‌ شیریان هه‌تا.

پاش نه‌وه‌ی هه‌روا به‌ په‌له‌ نانه‌که‌یان خوارد، سوپاسی په‌ره‌ پیاوه‌که‌یان کرد:
"خوا به‌ زیاد‌ی کا."

په‌ره‌ پیاو هه‌شتا هه‌روا له‌ سه‌ره‌خۆ خه‌ریکی نان خواردن بوو:

"نۆشی گیانتان بێ... باشه‌... جحیلی نه‌م جۆره‌ شتانه‌شی هه‌یه‌." پاشان په‌ره‌ پیاو به‌
پشته‌ ده‌ستی سمیله‌کانی پاک کردنه‌وه‌و له‌ سه‌ر سفره‌که‌ هه‌ستا:

باشه... له گهلاڼ سيغار چؤنن؟... فەرموون سەرو سيغاريش بكيشن."

جەبار:

"ئيمە هيچمان سيغاركيش نيين."

كەريم نۆغلى سيغاره كەي بە ليويه وه ناو چەرخە كەي لى دا. بۆنيكى خۆش لە پليته كەي
هەستاو لە چادەرە كە گەرا:

"دەمەوى شتيكتان پى بليتم بەو شەرته پيستان ناخۆش نەبى... و دليستان شتيكى
ديكە نەلى."

حەمەد:

"فەرموو ناغا... دلتمان چ دەلى؟"

كەريم نۆغلى كەميك بە زمان هەلەنگوتنەوه لەسەر قسەكانى رۆيشت:

"ئيوه لەو كيو و بەندەنانە نە دايكيتكتان هەيو نە مال و حالتيك... شەريستان تووش
بوو. هەموو جلهكانتان و سەرو چاوتان نوقمى خويته. جلهكانتان دانين، منداڵەكان دەسبەجى
بۆتان دەشۆن. زووش وشك دەبنەوه... منداڵەكان دەتوانن بە ناوريش وشكيان كەنەوه. ئيوهش
جاري لە جلهكانى من لەبەر بكەن... لەميژە دەمەويست پيستان بليتم، بەلام دەترسام فكر
بكەنەوه كە كەريم نۆغلى دەيوهوى ئيوه روت بكاتەوهو لە گيرتان بجا. لە مالى كەريم نۆغلى
كەس ناويرى پرى چاوان تەماشاي ميوانان بكا. هەتا كەريم نۆغلى ماوه، هيچ كەس ناتوانى
لە گول كالتەر بە ميوانەكانى بلى... ويستم ئەمانە بزائن."

جەبار:

"ئيمە كەريم نۆغلى دەناسين... نەدەبوو لە سەر ئيمە وايير بكەيهوه خان..."

حەمەد:

"بەلى خان... نەدەبوو فكرى وا بكەيهوه."

كەريم نۆغلى:

"بۆجى... بۆجى... بنيادەم هەرچى بى شيرى خاوى خواردوه... هەررەك دەتوانى چاكە
بكا، ئەوهندەي لە دەستى بى، هەررا دەتوانى خەراپەش بكا."

بوكيكي چاو رەش و چاو بە كل و گول گۇنا، بۆ هەر كاميكيان دەستتيك كراس و دەريپى
هيئا، كراس و دەريپى يەكان هيشتا بۆنى سابوونيان لى دەهات.

كەريم نۆغلى:

"ئەمەن دەچمە دەرى، ئىيۈ خۇتان رووت كەنەۋە."
كەرىم ئۇغلى چۈرەدەر.

خەمەد:

"لەم دىنبايەدا پىياۋى چەند باش ھەيە."

كەرىم ئۇغلى لە دەرى را بانگى كىرد:

"كۆرىنە خۇتان رووت كىردەۋە؟... بىنە ژورور؟"

خەمەد:

"لى بوۋىنەۋە."

كەرىم ئۇغلى ھاتە ژورور. تەماشايەكى خەمەدى كىرد:

"با برىنەكەت بىنىم..."

خەمەد:

"شىتەك نىە، گۈللە كەمىك لە پىستى سەرمى بردەۋە..."

كەرىم ئۇغلى روۋى كىردە جەبار:

"ئەتۆ ھىچت نىە؟"

جەبار:

"نا، سوپاس بۆ خوا."

كەرىم ئۇغلى چۈرەدەر. پاش چەند دەقىقە بە پىيالەيەك و نەختىك كۆنەۋە
گەرايەۋە. بۆخۆى مەلخەمى دروست كىرد بوو. سەرى خەمەدى دەرمان كىرد دەستى
كىرد بە پىچانى:

"ھەتا دوو روژى دىكە برىنەكەت سارىژ دەبىتەۋە. ئىمەش بە جىتلى زۆر جار برىندار
بوۋىن... ھەمىۋى لەبىر دەچىتەۋە."

سەرى خەمەدى لە جەراچىك و ھەستايانەتر پىچا.

خەمەد سوپاسى كىرد:

"دەستت خۇش بى ئاغا."

كەرىم ئۇغلى:

"مەترسە... برىنەكەت نەختىك نەستورر بوۋە، چلكى كىردەۋە... بەلام مەلخەمەكە زوو

چاكى دەكاتەۋە."

كەرىم ئۇغلى ھالەتتىكى سەير مىندالانەي ھەبوو. كاتتىك دەيمەيىست شتتىك بلىنى شەرمى دە كرد و رەنگى سوور ھەل دە گەرا، پىدە كەنى و سەرى دادە خست... دىسان ھەرسەو ھالەتتى مىندالانەيەو لە ھەمەدى پرسى:

"رۆلە گيان... نە گەر پىت ناخۇش نەبى، دەمەويست شتتىك لى بېرسەم... ئەتۆ ھەر بەراستى ياغىيى؟... بەراست بەراست؟... يان ھەر..."

جەبار پىكەنى:

"انا ئاغا... ھەمەدۆك لاساي ياغىيان دەكاتەوہ."

ھەمەدەش زەردەيەكى ھاتتى:

"ئىمە بە شىاوى ياغىيەتتى نازانى؟"

كەرىم ئۇغلى:

"بىوورە رۆلە گيان... لەبەر ئەوہ نىە كە پىم چكۆلە بى، بەلام وا ديارە شازدە سال زىياتر نى... دەبوورى..."

ھەمەد بە خۇرانانەوہ جوابى دايەوہ:

"ھەژدە سالم."

كەرىم ئۇغلى:

"زۆرم پىن خۇشە بزاتم... ھەز دەكەم بزاتم چۆن بووہ كە لەم تەمەنەدا ياغى بووى؟"

جەبار:

"كەرى ئاغاى خۆى دزىبوو و فرۆشتىبووى. پاشان لە ترسى ئەوہى ئاغا داركارىيى بكا، ھات و رەگەل ئىمە كەوت. ئىمەش وەرمان گرت، گوتمان كە دزىكىشمان لەگەل بىن، خەراپ نىە. لەوانەيە رۆژتىك لە رۆژان بە كەلكمان بىن..."

پىرە پىيار تى گەيشت كە جەبار گالتەي پىدەكا. دللى يەشا. لە پرسىيارەكەي ھەزار جار پەژىوان بووہوہ. بىدەنگ بوو. ئىدى ھىچى نەگوت.

جەبار وەختىك دىتى كەرىم ئۇغلى بەو گالتەيە دللى ئىشاوہ، لە سەرى رۆيشت:

"ئاغا... تۆ ناوى ەبەدى خانى بىستووہ؟... ئاغاى ناسىياب چەشمە؟"

كەرىم ئۇغلى:

"چاكى دەناسم. بىستەم كە تەقەيان لى كىردوہ... دەلەين بۆخۆى نەمردوہ، بەلام خوشكەزاكەي كوژراوہ."

جەبار:

"ئەوھى كە دەيىنى، تەقەي لە عەبدى كىردەه."

كەرىم ئۇغلى ماوھىيەكى زۆر لەسەرتاپاي حەمدە ورد بووھە:

"سەيرە ... سەيرە ... ھىچ ھەك پىياو كوژان ناچى ... حەمدەدۆك ... سەيرە ...

سەيرە ..."

حەمدە:

"خان، ئەگەر كەمىكى دىكەمان لەو مەلھەمە بۆ دروست بىكى بۆ ھاوکارە كانمانى

دەبەين ... ئەوانىش ھىندىكىيان برىندارن ..."

"مەلھەم حازرو نامادەيە ... رۆنىشتان بۆ دروست دەكەم ... مەلھەمى شىفاشمان

ھەيە ... ھەر ئىستا ..."

حەمدە:

"خو خىرت بنووسى خان."

كەرىم ئۇغلى مەلھەمىكى زۆرى لەنىو كوتە جاوتىكەوھ پىچا. ھىندىكىشى مەلھەمى

شىفا دروست كىرد و ھىناي داي بە حەمدە.

حەمدە و جەبار ھەرى كەوتن.

كەرىم ئۇغلى:

"سەرم لە كارى تۆ دەرنەچەن حەمدەدۆك ... لىت ناوھىتتەوھ ياغى بى. بەلام چارە چىھ؟ ...

كار لە كار ترازاوھ ... كى دەزانى ھەر بنىادەمىك چىي لە چارە نووسراوھ ..."

حەمدە و جەبار:

"خو حافىز خان."

كەرىم ئۇغلى:

"بەخىرچەن ... ئەگەر رىتان لەم دەوروبەرانە كەوت، سەرمان بەدن، با چاومان پىك

بىكەوتتەوھ ..."

حەمدە و جەبار ھەرى كەوتن. ھەر كامىكىيان توورەكەيەكى بە دەستەوھ بوو. توورەكەكان

قوروس بوون. كەرىم ئۇغلى ئەم توورەكانەي ىر كىرد بوو لە نان و پەنىر و رۆنەكەرە.

جەبار:

"چەند پىياوى چاكە ..."

حه مه د:

"پياري چاك و بهس؟"

له پر حه مه د راوه ستا. شتيكي وه بير هاته وه:

"جه بار، كراس و ده رپي يه كاني خانمان له بير چوو بيانده ينه وه... با بگه رپينه وه."

جه بار:

"گوئي مه ده يه، خو نيمه نه مان دزيون، له بير مان نه بو وه..."

حه مه د:

"نابي... با بگه رپينه وه."

جه بار پيكيه نينيكي هاتي:

"كه ريم نوغلي حه قتي بو... ياغي يه تي و تزيان نه گوت وه."

حه مه د:

"باشه چ بكم، خو هه موو كه س به ياغي يه تي له دا يكي خوي نابي..."

جه بار:

"كه وايه با بگه رپينه وه و ده رپي يه كانيان وي ده ينه وه."

حه مه د:

"نه ري، با بگه رپينه وه."

به غاردان گه رانه وه لاي چادره كان. كه ريم نوغلي به سه رسورپرمانه وه له بهر ده ركي تاو لي

پيشوازي لي كردن:

"چ بو؟... بوچي گه رانه وه؟"

حه مه د:

"له بير مان چوو كراس و ده رپي يه كانت وي ده ينه وه."

كه ريم نوغلي:

"ترسام. گوتم نه كا شتيك قه ومابي. كراس و ده رپي يه كان پيروزتان بن... پيويست ناكا

دايان نينه وه."

حه مه د:

"ناخر چون ده بي؟"

كه ريم نوغلي:

"بهائی دهبی... نه گهر دایان نینه وه دلم دیشی."
وه ختیك له بهرده لان نیزیك دهبونه وه، خهریک بوو شوو داده هات. له دوور، له سهر کیوی،
له نیو گابهرده کان ناوریکی گهوره کرابوه وه.

جهبار:

"پیتم وایه، نهم ناوره هی کوره کانی خۆمانه."

حه مه د:

"هی کوره کانی نیمه؟"

جهبار:

"حه تمن... نهم جوړه ناوره کاری دژردوویه... بۆ شه وهی رقه بهری له گه ل وه کیل باشی
عاصم بکا، نهم ناگره هی کردوه ته وه."

حه مه د:

"نه من نیدی ناتوانم برۆم جهبار... فیتوویه ک لی ده وه خه بهر داریان بکه."

جهبار دوو قامکی له زاری راگردن و فیکه یه کی بۆ کردن.

حه مه د:

"ماشه لالا چ فیکه یه ک... رۆژه ری به ک ده روا."

له حزه یه ک دواتر له لای ناگره که دهنگی تهقه یه ک هات و پاشانیش دهنگی تهقه یه کی

تیکی پایی...

حه مه د:

"ناکا خه بهر تیک هه بن."

جهبار:

"دژردوو خانه شیته جیژنی گرتوه. ههروه خت که یفی هه بن، ناوا تهقه ده کا."
به دهنگی فیکه که کهس به پیریانه وه نه هات. حه مه دو جهبار نیگه ران بوون.
کاتیك گه یشتنه نیزیك ناوره که دیتیان شه لالی ناره قن. دژردوو و شه وانی دیکه
راست بوونه وه به پیریانه وه هاتن. دژردوو کاتیك پییان گه یشت، ده مانچه که ی
هه ل کیشار گوتی:

"به خۆشی سه رتان." و یه ده گینی هه ل تۆقاندن.

دژردوو:

"ئەگەر درەنگەر ھاتبانەو ھەموومان لە برسان دەمردین... پروانن، نایب رەجەب ھیشتا ھەر دەنالتین... بەخوا ئەگەر لەبەر برینەکەى بێ؟... لە برسانە، بەخوا لەبرسانە..."

ناگرە کە ھیندەى جىجىخوونىتەك دەبىو. بلىتسەكان بالاپياوتىك بەرز دەبوونەو ھو تىك دەنالتان. دەنگى قرچە سوتانى دارەكان بەرز دەبوو ھە. كاتىك دار ناگر دەگرى، بۆنىكى خۆشى لىدەى. ھەك بۆنى سوتانى ناو... سوتانى دارى تەرىش دنيايەكى دىكەى ھەيە. دارى تەر ماوھەيەك لە نىو بلىتسە ناوھەكان دا خۆى رادەگرى و رادەھەستى. لە پاشان لە پەر لە نىوھەراستى دا لەت دەبى و لە نىو مەشقەلى ناو دا ون دەبى.

يەكەم كارى ھەمەد ئەو ھەبوو كە راستەرى چوھ ژورر سەرى نایب رەجەب:

"چۆنى نایب."

نایب نالاندی:

"برینەكەم ئىدى تەشەنا بوو... ئەمەن ئىدى رزگاریم نایە... دەبى بىرم... خەرىكم دەمرم..."

ھەمەد پاشان چوھ لای ەلىيەچكۆل:

"ئەتۆ چۆنى برالە... چۆنى ەلىيە چكۆل خان؟"

ەلىيەچكۆل زارى ھەك سەندوو قىتكى پەر لە جنىو كەو ھە:

"دايك و خوشكى ھەرچى ياغى و فېشەك و دى و ناوھەدانى و دارو سەنگەر ھەردو گابەردو برینە... ژنى ەبەدىخانیش... برینەكەى خۆشەم... گویت لى بوو ھەمەد؟... دەلتىن ەبەدىخان نەمردو ھە... گەوادە ھەك سەگ گيان سەختە... خەمت نەبى، بۆخۆمان دايكى... خوشكى ئەو خوشكەزايەشى... دەلتىن ئەو مردو ھە..."

ھەمەد:

"مەلھەم و رۆنم بۆ ھىناون. ئەمانە كەرىم شوغلى بۆتانى نارو ھە. ئەم رۆن و مەلھەمە بۆخۆى دروستى كەو ھە... بە دوو رۆژ برینەكەتتان چاك دەكاتەو ھە..."

ەلىيەچكۆل:

"خوشكى رۆن و مەلھەمەكەى ئەویش..."

ھەمەد:

"قسەى كال مەكە ەلىيەچكۆل... ھەتەن قازانجى ھەيە..."

ەلىيەچكۆل:

"ئىشەللا..."

نايب ره جەب كەمىك راست بوۋەۋە:

"كەرىم ئۆغلىيىستان ۋا دياره زۆر به چاۋ و راۋە... دوو رۆژە كە هيچ، ئەگەر ئەم برىنانەى
من به مانگىكىش چاك بىكاتەرە كىلۋە كەم ھەلداۋىم و ناىگرمەرە."

ھەمدە پاش ئەۋەى برىنى ھەردوۋكىيانى كىردەۋە دەرمىانى كىردن، چوۋ لەبەر ئاگرە كە

دانىشت:

"سەير مەندوۋ بوۋم..."

دۆردوۋ:

"ھەمدە... بزانه جەبار دەلى چى... دەلى ۋەختىك ھەمدە چاۋى به تاۋلى كەرىم ئۆغلى
كەۋتە، لە سەيران زارى پى داپچراۋە."

ھەمدە:

"راست دەگا... ئەمن تا ئىستا چادى ۋام نەدىبوۋ. ژوۋرە كەى دەتگوت كۆشكى

بەھەشتە..."

جەبار:

"بەلى... كەرىم ئۆغلىيە... بە خۆپايى پىيى نالىن كەرىم ئۆغلى... ئەدى دەتەۋى تاۋلى
كەرىم ئۆغلى ۋەك كۆشكى بەھەشت نەبىن و چادى من ۋەك كۆشكى بەھەشت بىن؟..."

دۆردوۋ:

"ئەتۇ دەتناسى؟"

جەبار:

"ناۋىم زۆر بىستبوۋ... دەيانگوت زۆر پوۋلدارە... بە چاۋى خۆشمان دىتمان، دەلىن

كروورىك زياتر پوۋلى ھەيە..."

ھەمدە:

"پىاۋى چەند چاك لەم دىنايەدا ھەن... فىكىرى ھەموو شىتىكى كىردەۋە. برىنە كەمى دەرمىان
كىردو بەستى. زگمانى تىر كىرد. فىرمىانى دا جىلە كانىيان بۆ شتىن و يەكى دەستىك كراس و

دەرىپتى دىنىن."

جەبار:

"لەۋ خانە بەرتزانەيە... ناۋ و ناۋيانگى ھەيە..."

دۆردوو:

"ئىستىنا كە ئەو ەندە بە نار و دەنگە، بۆچى ئىمە تا ئىستىنا ناويمان نەبىستە؟"

جەبار:

"كەرىم ئوغلى سەرزكى دەوارنشىنەكانە... ئەوان لە جىيەك بەند نابن... ەمىشە لە كۆچ و كۆچبار دان."

حەمد:

"لە جىيەك بەند بن و بەند نەبن، پىيارى چاكن... ئەستوندىكى چادىرە كەيان لەسەرى را تا خوارى سەدەفكارى كرابوو. ئەوئىش چ سەدەفىك، سەدەفى ساغ و رەسەن."

دۆردوو بەسەرسوپمانەو:

"تيرەگى چادىرە كەي لە سەرى را تا خوارى سەدەفكارى بوو؟... ئەوئىش سەدەفى ساغ و رەسەن؟... سەيرە... كەوابى ديارە كابرا بەپاستى پوولدارە..."

حەمد:

"بەلئ... پىتت وا نەبى تاوئە كەي تەنيا يەك دىرە كىشى ەبوو. دە دىرە كى زىاتر لەبەردا بوو، لەوانە بوو بگاتە پازدە دىرە كىش... يەكئىك لە بووكەكانى نانى بۆ ئىمە ەينا... ملىوانكەيەكى لە ملىدا بوو، لانى كەم پەنجا دانە پىنج لىرەي پىو ەبوو... بە كورتى ناغا زۆر پوولدارو زۆرىش سەروپوو خۆش بوو..."

جەبار:

"وختىك تىگەئىشت حەمد تەقەي لە عەبدىخان كىرە، ەروا لە حەمد ورد دەبوو ەو بىرى لىدە كىرەو ە. چارى لە حەمد نەدەگوتتەو ە... وا نەبوو حەمد؟"

"بەلئ... ەروا تىمەو ە پامابوو."

دۆردوو چاوى بىبوو ە بلىسە ناگرەكان و مەقەي نەدە كىرە. ەيچىشى نەدە پرسى. لە گىز فكران راچووبوو... لە سەرو سىماي پا ديار بوو نىازىكى ەيە. ەموو ەختىك ئەوكاتەي خەيالىك لەسەرى دەداو لە فكرەو ە چوو، لە سەروسىماي پا ديار بوو.

وختىك دۆردوو بىدەنگ بوو، ئەوانى دىكەش بىدەنگ بوون. پاشان دۆردوو بە توورەبىسەو ە بوانى دىكەي گوت:

"ئىو ەنە... نەمشەو من و عەلىيەچكۆل و نايب رەجەب ئىشك دەگرىن."

چما كەس دەبوترا لەو جۆرە ەختانەدا قسە لە قسەي دۆردوو بكا... ەلئەدە كىشايە دەمانچەو تەقەي لىدە كىرە. نەگەر بابى خۆشى بووايە... ئەوانى دىكە قسەيە كىيان نە كىرە، ەستان و چوون لەبن گابەردەكە لە پەناي يەكتر درىز بوون و خۆيان مات كىرە.

جنيۋە كانى على يە چكۆل ھېشتا تەواو نەببىون، بەلام كەمتر بىون. جارجار جنيۋىكى دەداو بىدەنگ دەبوو... نالە نالى نايب رەجەبىش بىدەنگ بوو.

ھىندىك كەس ھەر زگماك خوتىن شىرىن و لەبەر دلانن. نايب رەجەبىش يەككە لەو جۆرە كەسانە بوو. ھەر دەلىتى بۆيە ھاتوونە سەر دنيا كە خەلكى دىكەيان خۆش بوئ. داخوا ئەوانە بۆ ئەو ھى خەلك خۆشى بوئ، شتىكىيان لە خەلكى دىكە زياترە؟... نا، بۆ وئىنە ئەم نايب رەجەبە پىاوتكى خۆش مەجلىسە؟... نا. پىاوتكى دەم بە پىكەنن و قسە خۆشە؟... نا، زار بە پىكەنن و قسە خۆشيش نىە. ئەمە خۆى نھىتى يەكە. نايب رەجەب سى سالى بوو لەگەل دەستەى دۆردوو بوو. پىشتريش دوو سى مانگ لە دەستەيەكى دىكەدا بوو. ھەموو كەس لەو كە نايب رەجەب سى سالى لەگەل دۆردوو ھەلى كردو، سەريان سوپما بوو.

يەكەم رۆژ كە نايب رەجەب لەگەل دۆردوو شىت بەرھوروو بىبو، پىتى گوتبوو:
"بىرۋانە كورپە، ئەگەر تۆش وەك ئەو گەووادانە ئاقل باى دوو مانگ زياتر لە نىئو دەستەكەت دا نەدەمامەو، كارى ئەو زۆرزانانە ئەو يەكە ھەروا بە تەلەوە بن و گوللەيان وئ بکەوئ. تىگەيشتى؟..."

دۆردووش گوتبوى:

"بەلى، تىگەيشتم."

لەو رۆژەو تا نەمىرۆ، نايب رەجەب لەو بارەيەو قسەيەكى دىكەى نەكردبوو. دۆردوو شىت ھەركارىكى كردبوو، نايب رەجەب رەخنەى لى نەگرتبوو. چەند جاريش لە خوت و خۆپايى برىندار بىبو، ديسان قسەى نەكردبوو. لەنىو ھاوکارەكان دا ھىچ كەس ناگاي لە رابردوى ئەو نەبوو. راويشى قسەكردنى وەك خەلكى دەورويەرى "ئانتەپ" دەچوو، بەلام زۆريش نا. ديار بوو ماو يەكى زۆر لە ئانتەپ ژياو. زۆر جار لەبارەى ئانتەپەو شتى دەگىپايەو.

لەبارەى ژيان و رابردويەو قسە زۆر بون. ھىندىك كەس دەيانگوت: شەوئىكىيان نايب لە خەو راپەريو ھى بانگى ژنەكەى كردو: "كچى... ئەو تەنگەم بۆ بىنە، ھىندىك نان و پىخۆريش بۆ لە دەسزۆكەيەكەو پىچە. ئەم دەپۆم...". ژنەكەى دەسبەجى تەنگەكەى بۆ ھىناو، پرى دەسزۆكەيەكيش نان و پىخۆرى بۆ تىناو و داويەتە دەستى. نايبيش تەنگى لە شان كردو گوتويە: "كچى ئەو كلاًو چەرمەشم بۆ بىنە. ئەم دەچمە شاخى، گەردنم نازا كە." ژنەكەى سەرى سوپ دەمىنى و دەلىتى: "چت لى قەوماو كورپە... شەيتان چووتە كلىشەت؟... بەو نىوھەو راست بوويەو دەلىتى دەچمە شاخى... وا ديارە لەسەرى داوہ..."

په نا به خوا... " نایب ره جب ده لئی: " ده مهوئ بجمه شاخی نافره ت... نه من رویشتم. " ده لئین
نهو رویشتنی پئی رویشتم، ئیدی گه پرا نهوهی له دوا نه بوو... "

هیتندی کانیس ده یانگوت: " نایب ره جب له زاواکهی زویر بووه، چونکه بیستویه تی زاواکهی
جنیو به کچه کهی ده دا... و روژتیک که به بهرده رکی زاواکهی دا ده روا، به گویی خۆی گویی
لئ ده بئ که زاواکهی به کچه کهی ده لئی: " نهو بابو و لیکراو و وا پیکراوت... " و نایب ره جب
هه ره لهوئ را راسته پئی روو له چیا ده کا، چونکه دلی به رایئ نادا زاواکهی بکوژی... "

هیتدیکی دیکه ده یانگوت: " نایب بابایه کی پوولدار بوو، به لام زۆری پئ ناخۆش بوو
مالیات بدا. هه رکاتیک چاوی به باجگری ده ولت ده کهوت نۆسه تی ده هاتئ و ده کهوت و به
کورتی بۆ نهوهی چاوی به باجگری ده ولت نه کهوئ وه کیتوان کهوتوه... "

هیتدی که سیش ده یانگوت: " خه زووری خۆی کوشتوه ملی له کیتوان ناوه... "
به کورتی هه رکه سه شتیکی بۆ ساز ده کردو ده یگوت، که سیش نه ییده زانی کئ راست
ده کاو کئ درۆ.

نهوهش دیار نه بوو داخوا خه تاهه کی کردوه یان نا. به کورتی، هه ر جۆر بوو ئیستا چه ند
سال بوو له شاخی بوو و نه گه ر له گیر کهوتبایه، لانی کهم سی سال زیندانی بۆ ده پرایه وه. به
جۆرتیک ناوی له گه ل پیاو کوژی و تالان و ریگری تیکه ل ببوو هه ر باسی مه که... "

هه تاو ده ره کهوت، پاشان بلیند بوو و هه موو جی به کی رووناک کرده وه. دۆردوو هیتستا له
خه وه ل نه ستا بوو. هه تاویش لئی دا بوو. به لام جارن دۆردوو پئش نه وهی هه تاو لئی بدا، له
خه وه ل ده ستا. بوو به نیوه پۆ. دیسان دۆردوو هه ل نه ستا. جه بار بۆنی کاره ساتیکی بۆ ده هات
و له دلی خۆی دا ده یگوت: " حه تمه ن خه به ریک هه یه، نه گینا نه م شیت و شووره تا ئیستا
نه ده خه وت... حه تمه ن نیازی تالانیکه تازهی له سه ر دایه... نه مه پیشه یه تی که پئش هه موو
تالانیکه گه وره زۆر باش ده خه وئ... نهو جۆره تالانه قوورسه ش سالتیک - دوو سال جاریک ری
ده کهوئ... ئیستا خوا ده زانی خه ونی بۆ کئ دیوه. "

نه مه پۆ نایب ره جب زۆر باشتر بوو. وه زعی باش بوو و له بهر خۆیه وه به ناره نار
گۆزانی به کی ده گوت. ده نگه پیرانه و به سوژ بوو.

نایب ره جب:

" کورینه، نه م شیت و شوورهی هه لستین... هه لئ ستین با پارووه نانیک بۆین. "

حه مه د:

"ئەمەن كارتېكم پىتى نىه."

جەبار:

"ئەمىنىش ھەروا."

"خەپل" چوۋە ژور سەرى دۆردوۋ:

"دۆردوۋ پاشا... ھەستە، دۆردوۋ پاشا..."

خەپل ھەمىشە دۆردوۋى بە دۆردوۋپاشا ناۋ دەبرد. دۆردوۋش ئەو ناۋەى زۆر پىخ خۆش بوو. خەپل لە نىتو دەستەى دۆردوۋ دا چەند ئەركى تايبەتتىى لەسەر شان بوون، كە يەككە لەوانە گالتە جارى بوو. ئەو، گالتە جارى دۆردوۋە شىت بوو.

"دۆردوۋ پاشا... ئەو نىۋە رۆيە... ھەستە درەنگە پاشام."

دۆردوۋ بە قامكە زلەكانى چاۋى ھەلگۆفېن و ھەستا:

"ھەر ئىستە دەپچ نانى بىخۆين، چونكە دەمانەۋى بېرۆين."

جەبار:

"ئەدى برىندارەكان چ لىكەين، نايب رەجەب و غەلىيەچكۆل ۋەزىيان باش نىه."

دۆردوۋ روى كرده برىندارەكان:

"چۆن؟... دەتوانن لەگەل ئىمە بىن؟"

نايب رەجەب:

"ئەمەن دەتوانم بېرۆم، دىم... ژانى برىنەكەم زۆر كەمتەرە..."

غەلىيەچكۆل:

"ئەمىنىش ھەرچۆنىك بىخ دىم، دايك و خوشكى ئەم برىنە..."

كۆزىلكەيان بەست، سفەريان راخست و لە دەورى دانىشتن.

كاتىك سىبەرەكان لەلاى شىمالەۋە بەرەو خۆرھەلات درىژ دەبوونەۋە، لە بەردەلانەكە بەودىودا شۆر دەبوونەۋە. دەنگى ھەپەى چوارپىتى يۆرووكە دەۋارنىشىنەكان دەھاتە بەرگۆئ.

ھەمەد:

"ئىستى دەچىنە كۆئ؟..."

دۆردوۋ جۋابى نەدايەۋە. تەنيا، بە رق ھەستارى چاۋىكى لە ھەمەد كىدەنگ بوو.

ھەمەد ئىدى لەسەرى نەپۆيشت.

وهختيڭ دۆردوو بهرهولاي رهشمالهكان باي دايهوه، همهدو جهبار تىگهشتن كه
نيازي چيه.

جهبار به گوڤي همهدى دا چپاند:

"دۆردوو خوڤين بهرى چاوانى گرتوه."

همهده:

"نهري، خوڤين بهرى چاوانى گرتوه."

جهبار:

"تهگهر بهلايهك بهسهر كهريم نۆغلى بيڤنى، چ بكهين... تهگبيري نيمه چيه؟..."

همهدهيش ههر نهو پرسياړه دويپات كردهوه:

"نهري، تهگبيري نيمه چيه؟"

جهبار:

"تهگبيري نيمه چيه؟"

له رىرؤيشتنى دۆردوو را ديار بوو نهخشهيهكى بهدهستهويه... و چ نهخشهيهكيش، لهو
نخشه سامناكانه دهم و چارى دۆردوو هيچ وهخت به ناسانى دانهدهگيرسان... نيستا دهم و
چارى زۆر خهراپ هار ببوون... ميش نهدهوتيرا له دهووبهري بال ليك بدا.

دۆردوو نهختيڭ ههنگاوهكانى شل كردهوهو لهجهبارى پرسى:

"دهووبهري كهريم نۆغلى چهند تاوولى ديكه لىڤين؟"

دۆردوو سههرلهنوي توندى كردهوه. كاتيڭ گهيشته نيزيك چادركان، ديسان ههر نهو
سهگانى جارى پيشوو بزيان هاتن. به دهنكى وهريڤنى سهگهكان ديسان مندالهكان له چادري
دهرپهريڤن، دواي نهوان ژنهكان و نهچار پياوهكانيش له تاوولى هاتنهدهر... كهريم نۆغلى له
پيش پياوهكان راوهستابوو و به دهم ياغويهكانهوه كه ههروا نيزيك دهبوونهه پيڤهكهنى.

ميگهله مهركان له دهووبهري رهشمالهكان مۆل دراڤوون. مهركان سپى بوون و رهشمالهكان
لهنيو نهو سپىياييهدا ديمهنيكى جوانتريان ههبوو... مهرو بهرخهكان بارهباريان دههات و
سهگه زهلام و به هميكهلهكانى شوانان، وهك پالنهوانان دههاتن و دهچوون. وشترهكان بيخهيال
بخيان خواردبوو و كهف له لمبوزيان ههلهرژا.

كهريم نۆغلى:

"بهخيراتن ميوانهكان. خيرو بهرهكهتتان هينا."

نەمەى گوت و بە پىرپانەوہ چوو و يەك يەك دەستى لەنىو دەستى ھەمويان نا.
ھەمدە سلاوئىكى کردو زەردەيەكى ھاتى. بەلام زەردەكە بە ليتوانىيەوہ وشك بوو. داخوا
دۆردوو چ نيازىكى ھەبوو؟... پاشان دۆردوو بە كەرىم ئۆغلى نیشان دا:
"سەردەستە كەمان نەمەيە."

كەرىم ئۆغلى پياوئىكى دنياديدە بوو. بە سىلەى چاوى ئاورپىكى وەسەر دۆردوو دا. پاشان
تەماشايەكى ھەمدەى كرد, بەو مەبەستە كە: "سەرم لەو كابرەيە دەرنە كرد."
دۆردوو نيتوچاوانى گرژ كەردبوو, مىلى رەق راگرتبوو, سەرى بەرز كەردبووہ... بىئ نەوہى
تەماشای دەوروبەرى خۆى بكا بەم لار بەو لادا دەپۆشت.

كەرىم ئۆغلى:
"گوتت ناوى چيە؟"

ھەمدە:

"دۆردووہ شىت."

كەرىم ئۆغلى سەرى سوپما:

"دۆردووہ شىت نەمەيە؟"

ھەمدە:

"بەلتى, خۆيەتى."

لەپ زەردەخەنەى سەرلىتوى كەرىم ئۆغلى سې بوو. پىتشى چاوانى تاريك بوو:
دەلتىن دەريش لە پىتى پياوى دادەكەنى... راستە؟"

ھەمدە:

"بەلتى, راست دەكەن."

كاتىك چوونە ژوروى, دۆردووش لە جوانىي ژوروى چادەرەكە واقى وپما... بەلام نەك
ھىندەى ھەمدە. تەفەنگىك كە قۆنداغەكەى نەخشكارى كرابوو, بە چلەكەى تاوئىوہ
ھەلاوہسرابوو. دۆردوو بە رەقوہ تەماشايەكى كەرىم ئۆغلىيە كرد:

"خان... ئەو تەفەنگەى بىتنە بزانم... بزانم تەفەنگى خانان چۆنە؟"

كەرىم ئۆغلى راوئىي پې لە قىنى دۆردوو بۆ دەركەوت. دلتى لەرزى. دلتى خەبەرى دەدا كە
بەلايەك لىي مىوانە. ئەو كابرەيە نە روخسارى وەك روخسارى بنيا دەمان بوو و نە چاوى وەك
چاوى بنيا دەمان دەچوون.

كەرىم ئۆغلى تەفەنگەكەى ھىناو داىە دەستى دۆردوو:

"ئىستا سفرەى دانىن، يان دوايە نانى دەخۆن."

چاۋەكانى دۆردو پرىشكىيان لى دەپەرى:

"ئەمن ۋەختىك بىمەئى كەسىك روت بىكەم نە نانى دەخۆم و نە قاۋەى دەخۆمەۋە، چونكە نەگەر نەك گىرى بىم، ئىدى ناتوانم روتى كەم."

بە رىق ھەستاۋى و توورەبى راست بوۋەۋە ئىۋانى دىكەش بە دواى دا دەپەرىن.

كەرىم ئۆغلى بە دەنگىكى لەرزۆكەۋە گوتى:

"جارى با پاروۋە ناننىك بىخۆن، دوايە نەگەر وىستت روتقان كەى بىكە. ھەركەس بىتە مالى كەرىم ئۆغلى دەبى لەسەر سفرەكەى دانىشىن."

كەرىم ئۆغلى دەنگى دەلەرزى و سوورايىبەكى نەرمىش لەسەر گۆنايەۋە بەرەۋە لووت و نىۋچاۋانى پىتە دەجوو. تاۋىك دواتر چەند دەنكە نارەقىش نىشتەنە سەر نىۋچاۋانى:

"گوى بگرە دۆردوۋخان... ھەموو ئەم كىتوانە پىن لە ياغى، بەلام تا نەمىرۆ ھىچ ياغىبەك كەرىم ئۆغلى روت نەكردە... نەتۆش نەگەر نىيازى تالانت ھەبە، فەرموۋ ئەمە تۆۋ نەۋەش مالى كەى من."

چەمدەۋ جەبار بەرامبەر بەم ۋەزە تىك تەپىبوون. توابونەۋە. دەتگوت بە مەغەلان نارى كەرمىان پىتا دەكەن.

دۆردوۋ:

"ئەمن لەۋ ياغىبەنە نىم كە ھەتا ئىستا دىوتن."

كەرىم ئۆغلى لە جىنى خۆى نەدەبزووت. ۋەك ئەستوندەكى تاۋلەكەى بىدەنگ و بى جوۋلە بوو.

دۆردوۋ:

"خان... لە پىش دا پوۋلەكەت بىنە."

نايب رەجەب و غەلىبەچكۆلىش ۋەك ئىۋانى دىكە ھەستاۋونە سەرىپ. بەلام دوايە دانىشتىبوون و تەماشايان دەكرد. دىيار نەبوو بۆچى بنى چاۋەكانى نايب رەجەب پىدەكەنى.

دۆردوۋ كاتىك دىتى كەرىم ئۆغلى لە جىنى خۆى نابزوۋى، ھەستا ۋردە ۋردە لىنى نىزىك بوۋەۋە ھەتا ھىزى تىدا بوو قۇنداغە تەنكىكى بە نىۋ شانى كەرىم ئۆغلىدا دا.

كەرىم ئۆغلى كەۋتە سەر ەمرز. دۆردوۋ قۆلى گرت و راستى كەدەۋە.

لە سوۋچىكى دىكەى چادەرەكە ژن و مندال دەگرىان.

دۆردوو:

"باشت گوی لیب پیره... لیزه قسەت ناروا. ئاغایه تییه کەشت هەر لەسەر عەشیره تی
ساجی کارالی دەتوانی بکە. ... لەم کێوانە دا تەنیا یەک کەس قسە دەروا. ئەویش دۆردوو
شیتە، تێگەیشتی؟..."

پاشان دەستووری بە خەپل دا:

"هەستە لەگەڵ ئاغای بچۆ پوولەکانی لێوەرگرە. تێگەیشتی؟ ژنەکانیش هەرچی زێرو
مێریان هەیه لێیان بستینەو بیهینە. تێگەیشتی؟"

خەپل:

"تێگەیشتم پاشام."

یەکیەک لە نەرکەکانی خەپل ئەوهو بوو. لە هەموو تالانتیک دا نەرکی نازاردان و دیتنەوهی
جینگای پوول و زێرو نەغدینە لەنەستۆی ئەو بوو. ئەو لەو کارەدا وەستا بوو. هەر مالتیکی
پشکنی بوو، پوولەرەشکەیهک چیه تێیدا نەهیشتبوو. خەپل فەتایەک بوو لە هەر مالتیکی
دابایە، رەگ و ریشەیی دەردینا. خەپل گوێزی بە کلکی دەشکاند.

باسکی کەریم نۆغلی گرت:

"وەرە بزائم کەریم نۆغلی. پێم بلێ پوولە کەت لە کوێیە. ئەگینا بە گوللەیهکی خەپل
نۆغلی دەچیه گەرەکی جاو لەبەران."

دۆردوو نەرانندی:

"کەریم نۆغلی، یان هەموو پوولە کەت دەدە، یان رووحت..."

ژن و مندالی تاولەکانی دیکەش لە پیش چادری کەریم نۆغلی کۆببونەوه. وەختیک

دۆردوو چاوی پێیان کەوت، دەرپەری و نەرانندی:

"یاللا بچنەوه چادەرە کانتان. جارێ زوو، نۆرە ئیوێش دێ."

کەریم نۆغلی چاوی بۆ حەمەدو جەبار دەگێرا. ئەوان لە پشتهوهی کەریم نۆغلی
راوهستا بوون. وەختیک ناویری دایهوه دواي خۆی، لەگەڵ حەمەد چاویان تیک هەلەنگوت.
حەمەد سەری داخست. کەریم نۆغلی تەماشای جەباری کرد. لە تەماشای کردنەکی را دیار بوو
کە دەلتی: "قەرار وا نەبوو، ئەو رەفتارەم لەگەڵ بکەن!". تەماشای کردنەکی و چاوهکانی
دلشکاو بوون. دوو دلۆپ فرمیسک لە چاوهکانی دا قەتیس مابوون. وەرگەراییهوه و هەپیش
خەپل کەوت. کاتیک گەیشته گۆشەیهکی دیکە رەشماله کە، ژن و مندالە کە وەك مەر سەریان
پێکەوه نابوو و دەگریان. کەریم نۆغلی رووی کردە یەکیەک لە ژنەکان:

"نەم سەندووقە بەكەو. ھەرچى پوۋلى تىيداىە دەرى ھىنەو بىدە بەم كابرابىە. ھەرچى زىرو گۆبەرۆك و مليوانكەو نەنگوستىلەشتان، ھەيە دەريان ھىنن و وىم دەن." " كەرىم نۆغلى تىگەيشتىبوو كە دۆردو پوۋلە رەشكەيە كىشى پىناھىلىن. بۆيە واى بە باش زانى ھەرچى ھەيەتى بە دەستى خۆى بۆى بەرى.

خەپل بە دەستەيەك نەسكىناس و كىسەيەك سەكى زىرەو گەپرايەو. نەمانەى داىە دەستى دۆردو. كەرىم نۆغلىيىش گۆبەرۆك و مليوانكەو نەنگوستىلەو پوۋلە كەى چارشىتوى ژنەكانى كۆكردەو ھەيەنى.

دۆردو رووى كرده خەپل:

"ھەر ئەوئەندە بوو؟ ھىچ بەجى نەمايى."

خەپل بە دلنىيەى وەلامى داىەو:

"ھەر ئەوئەندەبوو پاشام."

بەلام لە تالانەكانى دىكە دا وەختىك دۆردو لىي دەپرسى: "ھەمووى ئەوئەندە بوو؟" ئەو جوابى دەدايەو: "ئى دىكەش ماوہ پاشام." و لە پاشان دەچو لىرەيەك يان سەكەيەكى زىرى لە ھەر كون و قورنىك با، دەدۆزىو دەيەتتا. خەپل ھەر مالىكى بە لانى كەمەو دە جار، بىست جار سەنگ و سووژن دەناو كاتىك دلنيا دەبوو كە ئىدى ھىچ نەماوہ چاويكى لە دۆردو دادەگرت و نەويش حالى دەبوو كە ھىچ شتىك نەماوہ. ئەگەر لە كەلتن و قورنى مالى دا شتىك مابايە، خەپل بە چارى ساحەب مالىكە دەيزانى. ئەو لە لىكدانەرى خۆى دا ھىچ وەخت بە ھەلە نەدەچوو...

دۆردو ھىت:

"ئەتۆ پياويكى ئاقلى كەرىم نۆغلى. چونكە ھەرچى ھەتبوو بەدەستى خۆت ھىنات و دات. ئەگەر نەتدابايە ئىمە لىمان دەستاندى. ھەتا ئىستا لەنىو ئەو كەسانەدا كە رووتم كروون كەسى وەك تۆ ئاقلم نەديوہ."

كەرىم نۆغلى وشك ببوو. وەك بەرد لە جىسى خۆى رەق ببوو. رەنگى زەرد ھەلگەپرابوو و لىوہەكانى دەلەرزىن.

دۆردو سەرلەنوئى نەعەرەتەى كىشا. نەعەرەتەيەكى توندو يەك قسەو كارىگەر:

"ئەتۆ دابى دۆردو ھىت دەزانى كەرىم نۆغلى. دابى دۆردو ھىت وەك ياغىيەكانى دىكە نيە... ھىچ ياغىيەكى دىكە ئەوہى ناكە كەرىم نۆغلى. ئەتۆ بۆخۆت گوتت ياغىيەكانى دىكە نايەنە سەرت. دەزانى دابى دۆردو ھىت چىە كەرىم نۆغلى؟..."

كەرىم ئۇغلى ۋە لامىكى نەدايەۋە.

دۆردۈۋە شىت لەسەرى رۆيشت:

"دابی دۆردۈۋە شىت ئەۋەيە كە ۋەختىك كەسىكى روت كىرد، دەرىپە كەشى لە پىن

دادە كەنى... جەكانت داكەنە كەرىم ئۇغلى."

كەرىم ئۇغلى لە جىتى خۆى نەبزوت.

دۆردۈۋە شىت:

"لەگەل تۆمە... دەلېم جەكانت داكەنە."

كەرىم ئۇغلى ھەروا بېدەنگ راۋەستابوو و جوولەى نەدە كىرد. دۆردۈۋە لە دىن

دەرچوو. ئىدى خۆى بەسەر پىتو نەگرت. بەدەۋرى كەرىم ئۇغلى دا دەسوۋراۋ لە پىر

مستىكى توندى لە بنانگوۋى كەرىم ئۇغلى داۋ پاشانىش چەند قۇنداغە تەنگى پىدا

دان... كەرىم ئۇغلى گىژ بوو. خەرىك بوو بىكەۋى. بەلام دۆردۈۋە پىلى گرت و يەكى

دىكە، يەكى دىكە، يەكى دىكە...

"دايانكەنە."

كەرىم ئۇغلى بەزمانىكى تال ۋەقسە ھات:

"ئەو كارەم لەگەل مەكە دۆردۈۋە... ھەتا ئىستا ھىچ كەس مال ۋە ژىانى كەرىم ئۇغلى

تىك نەداۋە... كورە ھىچى چاكت نايەتە پىن دۆردۈۋە."

ئەم قسانە ھىندەى دىكەيان دۆردۈۋە لەدىن دەر كىرد. قۇلى كەرىم ئۇغلى بەرداۋ ۋەبەر

پىلەقانى دا. كەرىم ئۇغلى كە لەسەر زەۋى كەوتىبوو:

"ئەو رەفتارەم لەگەل مەكە دۆردۈۋە... ھىچى چاكت نايەتە پىن."

دۆردۈۋە دەھرىر بوو. كەرىم ئۇغلى خستە ژىر پىتى خۆى و بە پىلەقە داىگرت:

"ئەمىنىش دەزانم ھىچى چاكام نايەتە پىن كەرىم ئۇغلى... ھەربىيەشە دەمەۋى

دەرىپەكەت لەپىن داكەنم. ئىستا كەۋايە، لانى كەم با بلىن دۆردۈۋە شىت دەرىپى لە پىتى

ئاغاي ساچى كارالتيە كانىش داكەند... تىگەيشتى؟..."

ئەو ژنانە كە لە بن لاپانكى چادەكەدا كۆيۈۋەنەۋە دەگىران. بەۋ ھات و ھارارە ھاتتە

دەرى، يەكىك لە ژنەكان خۆى بەسەر كەرىم ئۇغلىدا دا. زىرەى ئەو ژنە دەگەيشتە ئاسمان.

خەپل ئەو ژنەى گرت، لەسەر كەرىم ئۇغلى ھەلپچىرى و فرىتى داىە گۆشەيەك.

دۆردۈۋە شىت:

"كەرىم ئۆغلى... ئەگەر رووت و قوت نەببەو، ئەگەر بە دەستى خۆت جەكانت دانەنى
و دەرىپە كەشت دانە كەنى، دەتكوژم."

ژنەكان شىوون و گریانیان بوو.

كەرىم ئۆغلى پاراپەو:

"ئەو، لە گەل مەكە... لە پىش چاوى ژن و مندالم ئەو رەفتارەم لە گەل مەكە."

لە حەزەبەك چاوى بە چاوى حەمەد كەوت كە ھەروا رەق ببوو، دەلەرزى و لىتوى خۆى
دەكروشتن. تەماشايەكى پەر لە پارانەو، لە حەمەد كرد. كزەبەك لە جەرگى حەمەد
ھەستا. تەماشايەكى جەبارى كرد. چاویان لە چاوى يەكترى پرى. ھەر ئەو برىسكەبەى
وەك نووكە دەرزى ھاتەو نىو چاوى حەمەد. جەبارىش لە رقان گۆشتى نىو زارى خۆى
دەكروشت. جەبار ھەموو كاتىك كە زۆر توورە دەبوو، ئەو كارەى دەكرد، ھەتا زارى لە
خوین دەھات.

كەرىم ئۆغلى ھەروا دووپاتى دەكردەو:

"ئەو، لە گەل مەكە دۆردووخان... مەكە..."

دۆردو نەراندى:

"رووت بەو... ئەگەرنا..."

لەولەى تەنگەكەى لەسەر زارى كەرىم ئۆغلى دانا:

"رووت بەو."

راست لەو دەمەدا ھىندەى چاوى لىك نى، حەمەد خۆى گەياندە دەرى تاوتى و
نەعرەتەى لىدا:

"ببزووى دەتكوژم دۆردووشىت. دەبى ببوورى، بەلام نىستا كە وا دەكەى، دەبى بزانى كە
ئاورت دەدەم..."

لە پاشان دەنگى گالتە پىكردنى جەبارىش بەرز بوو:

"ئەبزووى ئاغا دۆردوو. كەرىم ئۆغلى بەردەو لە رى خۆت پەر، ئەگىنا لىت ئاور دەدەم.

نان و ئەكمان پىكەو كەردو دۆردووشىت. با خوینت بە دەستى من نەرژى."

حەمەد:

"وا مەكە خوینت بە دەستى نىمە پەرژى."

دۆردو كە بە ھىچ جۆر چاوپروانى شتىكى وا نەبوو، گىژ بوو:

"چۆن؟ ناوا؟..."

تفەنگەكەى لە زارى كەرىم ئۆغلى ھەلگرت و دوو فېشەكى بە لای دەرىزە نان.
خەرىك بوو تارىك دادەھات.

خەمەد:

"ناغا دۆردوو تفەنگ ھاوېشتن وانابىن."

لەگەل ئەم قەسەىە دوو گوللە بە ویزەويز بە بن گوتى دۆردوو دا تىبەرىن.

خەمەد:

"واز لە كەرىم ئۆغلى بېنەو بە رىي خۆت دا برۆ. بەسە ئىدى دۆردوو. ئەوھى تۆ دەيكەى

زولمە. بەرىدەو برۆ."

دۆردوو:

"گەواېن ناوا خەمەدۆك؟... ناوا؟.."

خەمەدۆك:

"ئەگەر ناتەوئ بكوژرىي، كەرىم ئۆغلى بەرەلاکە، لە تاوئى وەرە دەرى و لە رىي

خۆت برۆ."

دۆردوو پىتلەقەىەكى دىكەى بە كەرىم ئۆغلىدا دا:

"ياللا ھاوکاران با برۆين."

لە دەرى رەشايى خەمەدۆكى دى كە لە قولكەىەك دا سەنگەرى گرتبوو:

"ئى من و تۆ بىئىن خەمەدۆك. لەبىرت نەچى جەبار."

لە پاش ھەمووان نايب رەجەب لە تاوئى ھاتەدەر:

"كوپىنە زۆرم پى خۆش بوو، بەراستى كارى چاكتان كرد. ئەمنىش لەگەلتان وەمىنم؟"

گوتيان:

"بىئەو نايب... بىئەوھ."

دۆردوو:

"ئەتۆش نايب رەجەب؟..."

نايب رەجەب:

"بەئى دۆردوو خان، ئەمنىش..."

دۆردوو:

"باشه نایب ره جەب... تۆش لەبیرت نەچی. با پیتان قەرزدار بم..."

دۆردوو و هاوکارەکانی پەنجای مێتر لە چادرەکان دوور نەکووتیوونەوه کە لەنەکاو دۆردوو خۆی لە عەرزى داو نەراندى:

"ببزوون، هاوکاران، رۆژى ئەوهیە کە یان بمرین یان بمینین."

ئەوهى گوت و لەسەر یەك شەش فیشەکی بە حەمەدو جەبارەوه نان. بەلام حەمەدو جەبار کە باشیان دەزانى دۆردوو ئەو کارە دەکا، لە قوولکە کە نەهاتبوونەدەر.

حەمەد:

"دۆردوو خان، رینگای خۆت بگرەو برۆ، مەیکە منداڵ بازارى."

دۆردوو نەراندى:

"یان ئیوه دەبن، یا من..."

نایب ره جەب:

"گورە لە رێى خۆت برۆ. گینچەلێ بە کورەکان مەفرۆشە. هەر ئەو وەخت کە قۆنداغە تەفەنگت بە نێو شانى کەرىم نۆغلىدا دا، ئەجەلى خۆت کړى. عەشیرەتى ساچى کارالتى ئیستا پیتان زانیوه. ئەگەر لەوه زیاتر مەحتەل بى، ئیستا دارو بەردت لى پر دەبى... بەرپى خۆت دا برۆ و بپرەوه.

حەمەد:

"لە رێى خۆت برۆ."

جەبار:

"نامانەوى خۆنت بە دەستى ئیمە برۆ، رێى خۆت بگرەو برۆ."

دەنگى تەقە کۆتایى هات.

جەبار:

"خەرىکن گۆرەهەو دەبن... خەرىکن دەپۆن پوولەکەى کەرىم نۆغلى لەنێو خۆیان بەش بکەن."

نایب ره جەب:

"با برۆن. ئەگەر ساچى کارالتیەکان هەموویان لەمیلی چاویان دەرئەهینایەوه... ئیستا دەروودەشت و کیتو و بەندەن پر دەبى لە تەفەنگچى و سوار... ئەگەر ئەم کەرىم نۆغلىیە خانى ساچى کارالتیەکان بى... ئیستا هەموو عەشیرەتى ساچى کارالتى وەك رەوه کوللە وەرپى دەکەون و دەگەنە ئیترە..."

ھەمدە:

"ئىستا ئىمە بېچىنە لاي كەرىم ئۇغلى بلىن چى؟ چۆن روومان بى چاۋ لە چاۋى بىكەين؟"

جەبار:

"فەقىرە چاكەى لەگەل ئىمە كىردو خەراپەمان لەگەل كىردەوہ... ئىستا بېچىن چى پى بلىن؟... بلىن پىت خۆش بوو؟... كەيفت بە پىاوەتى ئىمە ھات؟... بلىن ئىمە ئاۋا خەلكى رووت دەكەين؟... ئاۋا فىل لە خەلك دەكەين؟... لىتى گەپى ھەمدە... باشترە رىتى خۆمان بگرين و برۆين، با چاۋمان بە چاۋى نەكەوى..."

ھەمدە:

"ئاخر نەمن چى پى بلىم؟... ج بلىم؟..."

لەو قولكەمەى كىردىۋىانە سەنگەر ھاتنەدەر. بۆ لاي تاولتى ۋەپى كەوتن. دەنگى شىۋەن و گرمان لە چادى كەرىم ئۇغلى ھەلدەستا. ھەمدە دەرگاي تاولتەكەى كىردەوہ. يەك دوو كەس لە ژنەكان لەسەر لەگەننىك سەرى خوتناۋى كەرىم ئۇغلىيان دەشۋىستەوہ. ھەم دەيان شۋىستەوہ ھەم تووك و دوعايان دەكرد.

ھەمدە بە شەرمىكەۋە بانگى كەرىم ئۇغلى كىرد:

"كەرىم ئۇغلى خان!."

ھەموۋان سەريان بۆ لاي ئەو ۋەرسوۋراند. ھەمدە وىستى بى ئەۋەى قسەيەك بىكا، فىزمالكى بداتى. بەلام نەيتوانى.

بە زمان ھەلەنگوتنەوہ:

"ئاغا... ئاغا... لىمان بېۋورە... نەمان دەزانى ۋاي لىدى."

ھەمدە پاش نەم قسانە لە شەرمان ھەلات.

كەرىم ئۇغلى بە دۋاي دا ھاۋارى دەكرد:

ئىستا شىۋت نەكردە كورم، بۆ كوى دەچى؟... راۋەستە شىۋەكەت بىكە... سەبىر كە شىۋەكەت بىكە جا بۆ... ھىچ مىۋانىك بى شىۋ خواردن لە رەشالى كەرىم ئۇغلى نارۋا..."

ھەمدە خۆى گەياندەۋە جەبارو نايىب:

"ياللا ھەست... ھەست با بۆين... نەمن ئىدى ناتاۋم لىترە گىر بىم... زگم بە كەرىم ئۇغلى دەسوۋتى... جەرگم بۆى بوۋتە كەباب."

جەبار ھەلستا:

"چ بکهین؟... تازه کار له کار ترازوه..."

حهمد هه ناسه یه کی هه لکیتشا:

"بریا نهو شیتهم کوشتابیه."

جهبار:

"کوشتنی کارتیکی ناسان نیه هه مده. به لایه که بۆخۆی... نه گینا من... زۆر له میو

بوو که..."

حهمد:

"وه ختیگ گوللهی لئ ده دره تازه دهیتوانی چ بکا."

جهبار:

"گولله که تی وئ نه ده کهوت هه مده... زه مانه تا نیستا بنیاده می وای نه دیوه."

نایب ره جهب:

"نهو کابرایه شتیکی هه یه جگه له خه لکی دیکه یه... نه گینا نهو کارانهی نهوه ده یانکا,

نه گهر یاغی یه کی دیکه کردبانی, روژیک زیاتر نه ده ژیا. نه م شیتته شتیکی هه یه جگه له

خه لکی دیکه یه. چاک بوو خۆمان لئ جیا کرده وه. به لام چهنه کابرایه کی به جهرگ و

نازایه... ده لئی هه میسه چاوه روانی نه جلهی خۆیه تی."

حهمد:

"نه منیش هه ره لهو حالتهی ترسام. هه ربۆیه ش نه متوانی ته قه ی لئ بکه م, نه گینا..."

جهبار:

"ئیدی با باسی نه کهین... نه م دۆردوو یه شتیکه جیا له بنیاده مه کانی دیکه."

عهلی:

"چۆنه دوو سه عاتیک لیره بجهوین؟"

حهسه ن:

"زۆرمان نه ماوه بۆ دئی که ی نئمه عهلی. هه تا نیوه پۆیه ده گهینه دئی که ی خۆمان. نه تو

شهوی میوانی نئمه ی. به یانی وه پئ کهوی, بۆ لای ئیواری ده گه یه دئی خۆتان."

عهلی پیاویک بوو زۆر که له گهت, گروئ و داله گۆشت. فووت لئ کردبایه با ده ی برد:

"نیوه‌شهو دره‌نگتره حه‌سه‌ن. تاریکی‌که چاو چاوی نابینسی. زۆریشی نه‌ماوه رۆژ بیتسه‌وه. وهره یه‌ك دوو سه‌عات هه‌ر لی‌ره بجه‌وین."

حه‌سه‌ن:

"نه‌من ناتواڤم عه‌لی. چوار ساله‌ مال و حالی خۆم به‌جی هیتشه‌وه. ده‌بی پرۆین."

عه‌لی:

"نه‌منیش چوار ساله‌ مال و حالی خۆم به‌جی هیتشه‌وه، به‌لام..."

حه‌سه‌ن:

"به‌لام چی؟"

عه‌لی:

"به‌لام شه‌که‌تم."

حه‌سه‌ن:

"گۆی هه‌ل‌خه‌... ده‌نگی چۆره‌ چۆری ئاوی دئ... برۆ مستیک ئاو به‌ چاوانته‌وه ده‌, خه‌وه‌که‌ت ده‌ره‌وی."

عه‌لی:

"راست ده‌که‌ی... ئاری فینک ماندوری ده‌حه‌سینتته‌وه."

حه‌سه‌ن:

"ئاو ئاری دئی نیمه‌یه... نه‌ه‌نده‌ سارده‌ ده‌لئی ده‌نگی ته‌رزیه‌یه. هیتد روونه‌ ده‌لئی چاوی قرژالیه‌یه. وه‌ك بلوور له‌ ژیر زه‌وی هه‌ل‌ده‌قوولئ و دیتته‌ ده‌ر... ده‌لین له‌ پیش دا چناریکی زۆر پیری له‌سه‌ر بووه... نه‌و چناره‌ منیش دیومه‌, به‌ بیرم دئ... رۆژیکیان بارانیک ده‌باری, چۆن؟ ره‌ش, ده‌تگوت مه‌ره‌که‌به... له‌پر رووناکاییه‌کی سه‌وز له‌ ئاسمان دره‌وشایه‌وه. نه‌م رووناکاییه‌ سه‌وزه‌ که‌وته‌ سه‌ر چناره‌که... چوینه‌ سۆراغی چناره‌که‌, به‌لام شوته‌وارئیک نه‌مابوو... ببوو به‌ خۆله‌میش... به‌ خوا به‌ خۆم به‌ چاوی خۆم دیتم ببوووه‌ خۆله‌میش... ئیستا ئیدی چی‌یه‌که‌شی دیار نیه..."

عه‌لی:

"سئ سالی ره‌به‌ق له‌ چوکورواوا ده‌ردیکم به‌سه‌ر هه‌ت هه‌ر مه‌پرسه... به‌راستی توێخیم هاویشت... به‌لام سوپاس بۆ خوا له‌ ناخری‌یه‌که‌ی دا پوول و پاره‌یه‌کم وه‌سه‌ر یه‌ك نا."

به‌ درێزایی رینگا, عه‌لی په‌یتا په‌یتا نه‌م قسانه‌ی دوویات ده‌کرده‌وه. ره‌نگه‌ سه‌د جار باسی کردبێ که‌ چوکورواوا چۆن چی‌یه‌ك بوو, له‌وی چهن‌دی زه‌حه‌مت کیشابوو, به‌ هه‌زارو یه‌ك ده‌ردو

به‌لا چهندي پوول پاشه كهوت كردبوو، و نيتاستاش نيازي بوو بهو پوولنه چ بكاو چ نه‌كا... پاشان ماوه‌يهك بيته‌نگ بوو. ماوه‌يهك به بيته‌نگي به ريتگا دا ده‌رؤيشتن، به‌لام سهرله‌نوئ ده‌ستي پئ ده‌كرده‌وه. حه‌سه‌نيش سه‌باره‌ت به دئ‌يه‌كه‌يان، به منداله‌كاني، بهو چناره كه بيوو به خؤله‌ميئش، به چوكورواو بهو ناغايه كه له‌چوكورواو هه‌بيوو، هيندئ شتي ده‌گيترانه‌وه و دووباره ده‌يگيترانه‌وه.

عه‌لي:

"دروسه‌د ليره له پوولنه‌كه‌م ده‌ده‌م به بابي و ده‌ستي كچه‌كه ده‌گرم و ده‌يه‌نمه مالتئ. دوو جوانه‌گاشي بؤ ده‌كرم. نيازم هه‌يه كوليجه‌يه‌كي نه‌سته‌ردارو پر نيويش بؤ دايكم بكرم. ناخر به‌سته‌زمانه سهرماي ده‌بئ... ده‌مه‌وئ سهرباني ماله‌كه‌شمان هه‌ل‌گيترمه‌وه. نهو خانوه‌ي نيتمه، هه‌ر خوا بكا باران نه‌بارئ، دلؤيه‌يه‌ك ده‌كا هه‌ر باسي مه‌كه... له‌بن دانيشتنئ ناكرئ."

حسه‌ن:

"به‌ئئ، ده‌بئ سهربانه‌كه سهرله‌نوئ سواخ بكه‌يه‌وه. خانوو نه‌گه‌ر كه‌وته دلؤيه‌يه‌ك كردن، ده‌بئ فريائي كه‌وي. ده‌نا ده‌پرووخئ."

عه‌لي:

"مردم له چوكورواو... سووتام له گهرمان. گهرمايه‌كه‌ي پياوي ده‌برؤيتئ حه‌سه‌ن... سه‌گباب خيتوه جئ‌يه‌كي زؤر نانه‌جييه. نيدي تؤبه جاريكي ديكه رووي تئ‌نه‌كه‌مه‌وه. تووشي نؤبه‌تئيش بووم. له‌رزو تايه‌كه‌ي هيتشا هه‌ر له گيايم دا ماوه. نه‌مسال زستانئ هه‌ر خوا ده‌بئ به هاوارم بگا."

حسه‌ن:

"له‌رزوتاي چوكورواو ده‌ردئ له‌دلئ من دايه."

عه‌لي:

"ده‌زاني نهو هه‌مه‌وو كوئيره‌وه‌ري‌يه‌ي چوكورواوام بؤ قبولئ كرد؟... بؤ نه‌وه‌ي ژئئ بيئيم، جووتئيك جوانه‌گا بكرم، كوليجه‌يه‌كي گهرميش بؤ دايكم به دروون بده‌م... نه‌گه‌رنا چوكورواو بؤ نه‌وه نابئ ده‌قيقه‌يه‌كيشي لئ به‌ند بي."

حسه‌ن:

"ئه‌رئ، چوكورواو بؤيه نابئ ده‌قيقه‌يه‌كيشي لئ‌وه‌ميئئ."

عه‌لي ده‌يه‌ويست قسه‌يه‌ك بكا. به‌لام حه‌سه‌ن دريژه‌ي پئ دا:

"ئەگەر ھەروا بېرۆين، سېيىنى بۆ نيوەپۆيە دەگەينە لەوەرگەي گوندى ئىيمە."

عەلى:

"لە ھۆ وئ..."

حەسەن:

"لەوئ، كەمىك ھەورازتر، نيوەپراستى دەشتى..."

عەلى:

"پىرەدارىك ھەيە..."

حەسەن:

"كە لك و پۆپەكەي بە دەم ئىنسانەو پىدەكەنى."

عەلى:

"كە لە دارەكە رەت بووين..."

حەسەن:

"كە لە دارەكە رەت بووين، دەبى بە دەستى چەپ دا بادەينەو..."

عەلى:

"ئەودەم دەگەينە ئەو گۆرستانە كە..."

حەسەن:

"كىل و بەردەكانى خەرابوون..."

عەلى:

"دارەكەي نيوەپراستى گۆرستانت لەبىر چوو."

حەسەن:

"ئەوئ رۆژئ كە مەن لە دىيى وەدەرکەوتم، نازانم كى بوو لە نيوەپراستى گۆرستانەكە

نەمامىكى بە ئەستورايى قامكە گەورەي دەچەقاند."

عەلى:

"دارى بەستەزمان، تاق و تەنيا لە نيوەپراستى گۆرستان..."

حەسەن:

"بەئى، تاق و تەنيا."

عەلى:

"ئەگەر تا ئىستا وشك نەبووبى..."

حەسەن:

"حەتەن زۆر گەورە بوو... وەختىك من بە پەنای گۆرستانە كەدا رابوورم، يەككىك

دەمبىنى."

عەلى قسەكەى ئەوى تەواو كرد:

"يەككىك كىيە؟... بلى كورى سالتە كورى و برايه وە."

حەسەن:

"بەلى... كورى سالتە كورى... دەمبىنى... چونكە رۆژ تا ئىتوارى كارو پيشەى ئەو يە

لەسەر بەردىك دادەنىشى و گوى بۆ چۆرە چۆرى ناوى ھەل دەخا و لە فەرھە دەچى."

عەلى:

"ھەر ئەخلاقى وايە، وەنا؟"

حەسەن:

"بەلى ھەر ئەخلاقى وايە."

عەلى:

"جا، ھەر كە كورى سالتە كورى چاوى پىت كەوت، غار دەداو دەچى خەبەر بە داىكت

دەداو..."

حەسەن:

"داىكم بە كۆمە كۆمە وەپى دەكەوى و بە پىرمەو دەئى."

عەلى:

"ئەدى كورەكەت؟..."

حەسەن:

"وەرە نەختىك دانىشىن و ماندوومان بھەسنىنەوە."

دانىشتن. حەسەن پىياوتىكى رىوئەو لاوازو دالە گۆشت بوو. ددانە زلەكانى لە نىو لىوانى را دىيار بوون. مژۆلىكى سەيرى ھەبوون. دەتگوت تۆزو خۆلىان لىنىشتو، سەپى بوون. شەئوارىكى دەزووى شىنى لەپىدا بوو. شەئوارەكەى نوئى نوئى بوو. ھىشتا بۆنى خەكەى لىدەھات. كلاوھەكەى نوئى بوو. بە سەرىوھە وەك كلاوى خوازراوھ دەچوو. كراسە سوورو گولدارەكەى زۆر لىجوان بوو. جووتىكى كەوشى پاژنە نووستوى ئەدەنەبى كرىبوو، بەلام دللى

نه هاتبوو بۆ رینگا له پیتی کا. جوتیتیک کالهی چه رمی خاوی له پین کردبوو. گۆره وی یه کی
ئستور که له گوندی خۆیانوه بردبوویه چوکورواوا هه روا نوئی مابوونه وه کاله که ی له سه ر
ئو گۆره وی یانه له پین کردبوو. گۆره وی یه کانی میرزایی بوون.

حه سه ن:

"سه یر ماندوو بووین."

عه لی:

"ماندوو بووین، به لآم..."

حه سه ن:

"هه سه ته ... هه سه ته با برۆین، ئیدی به سه ... باب و باپیرانمان گوتوو یانه، ده رمانی ری یه
رۆیشتنه ..."

عه لی:

"ده رمانی ری یه رۆیشتنه."

حه سه ن:

"گوره که م ئیستا شه ش ساله یه ... وه ختیک ده رۆیشتم دوو ساله بوو، به لآم ئیستا ..."

عه لی:

"شه ش ساله یه."

حه سه ن:

"گوره که شم له گه ل دایکم به پیرمه وه دئ."

عه لی:

"گوره که ت ده لئی بابه به ختیریه وه ده چینه مالی ئیوه."

حه سه ن:

"هه موو خه لکی ناوه دانی ده رۆینه مالی ئیمه و ده لئین بۆمان بگتیره وه ... بۆمان بگتیره وه
حه سه ن ناغا که له چوکورواوا چه ندت په یدا کرده؟ ... منیش ده لئیم هه یچ ... چوکورواوا
بۆخۆی چی هه یه هه تا نه من چیم لئ گیره کوئی ... ده لئیم رۆیشتین، گه شتیکمان کردو
گه راینه وه ..."

عه لی:

"رۆژی دواتریش نه من هه لده ستم، جامتیک له و شۆر باوه که دایکت بۆمانی لئ ده نئ،
هه لده قووړینم و وه ری ده که وم ..."

حەسەن:

"وختىك ئەتۆ رۆيشتى، ئەمنىش دەستى كۆرەكەم دەگرم و دەچمە دىيەكەى تەنىشتەمان، جووتىك جوانەگەى شاخ كەوانى دەكۆم و دىمەو دەى خۆمان. پاشان راستەپى دەچمە سەر زەوىيەكەو بە دەستى خۆم يەك يەك بەردو سەندە گلەكانى لىھەلدەوئۆتۆم و نامادەى دەكەم بۆ كىلان."

عەلى:

"بەلئ... سى گاسنەو چوار گاسنەى دەكەى، راست وەك نەوەى لە چوگورواو دەتكردد... خاكەكەى وا خۆش دەكەى وابزانە ئارده... پاشانىش داىدەچىتى."

حەسەن:

"پاشان بەرھەمىكى دەبى، وەرە سەيرىي... ھەر گولنىكى پەنجە پلىنگىك..."

عەلى:

"بۆخۆم دەمەوئى داىكم بەرمە لای خەيات، دەمەوئى كولىجەكەى بە ئەندازەى خۆى بۆ بەرى و بۆى بدروئ."

حەسەن روخسارى لە روخسارى عەلى نىزىك كردهو. دەنگى ھەناسەى ئەوى بىست:

"ئەتۆ چەند سال بوو لە غەربىيەتى بووى؟"

عەلى:

"سى سال بوو."

حەسەن:

"ئەگەر گەيشتەو مالى، دەبى يەكەمىن كارت ئەو بەئ كە دەزگىرانەكەت بگۆتۆمەو..."

عەلى:

"بەستەزمانە زۆرم لەسەر راوہستاو. ئەمسال پروا شەش سالى تەواو دەزگىرانىن. ھەر بگەمەو، دەچم دەوسەد لىرەكە بۆ باوكى دەژمىترم و لە مستى دەنیم... رۆزى دووھەم دەىگۆتۆمەو."

حەسەن:

"رنگەى ھەر ئەو پە، چاك دەكەى..."

عەلى:

"بە رۆزىك ھەموو ئەو كۆرەوہەرىيانەم لەبىر دەچىتەو كە لە چوگورواو چاشتوومن."

له بهر نهوې رڼۍ په که بیان هه وراز بوو، ماوه يک بوو بڼه ننگ بوون. وه ختیک وه سر که و تن و بهو ديو دا شوې بوونه وه، ده شتیکي پان و هه مواريان لښه رکوت، زور دوور له نيوه پراستی ده شته که دا دوو که لیکي گه وره ده چوه ههوا.

له تنیشت جاده دهنگيکیان بیست. به دواي نهویش دا خرې چه خاخی تفهنگیان هاته بهر گوی:

"نه بزوون."

حه سن:

"نه جلمان هات."

عہلی:

"نه جلمان هات."

حه سن:

"با هلتین. بریندار بین باشته لهوې رووتان کم. نه گمر قمرار بڼ رووتان کم، باشتر وایه بانکوژن."

عہلی:

"یا لالا."

به جووت پټیان پټونه نا. له پشته و هرا دایاننه بهر ده سرېژ... هردو وکیان له سر زگ خزیان له عهرزی دا. هه نهو دهنگه که گوتبووی نه بزوون، سه رله نوې هاته وه بهر گوی بیان. نه راندی:

"هه له جیتی خوتان بن و مه بزوون. نهو هاتین."

عہلی و حه سن هه لهو جی په مانه وه بڼ نهوې موویان لښه بزوی. له ترسان هه هیزی بزوتنیان له بهر برابوو.

حه مه دو جه بار به غاردان گه یشتنه سه سه ری عہلی و حه سن.

حه مه د:

"هه ستنه سه ری بڼ."

هردو وکیان وه دوو ترمی بڼ گیان راست بوونه وه.

حه مه د:

"بهم شوه درهنگه له کوئی را؟"

حه سن:

"له چوكورواوا را."

عەلى:

"بەلى، لەوى را."

جەبار بە پىتكە نىنەو:

"كەوايە ديارە پوولى باشتان پىيە... ئەگەر ئىو نەبن خۆ ئىمە لە برسان دەمرىن. باشە،

پوولە كانتان دەرىن."

حەسەن:

"بمكوژن چاكتره. راست چوار سال..."

جەبار:

"پوولە كەت دەرىن."

حەسەن:

"بمكوژە خان."

عەلى:

"دەزگىرەنە كەم شەش سالى تەواو چاوە پىمە، بمكوژە ناغا. بمكوژى چاكتره."

حەسەن:

"راست دەگا، شەش سالە كە..."

جەبار دەستى بردو پرىسكەيەكى پەپۆى لەبن باخەلى حەسەن دەرهىنا. پرىسكەكە بە نارەق

خووسابوو. كرىدەو. نىو پرىسكەكەش توىيەك موشەما بوو و ئەمجارە ئەسكىناسەكان.

جەبار:

"بزانە چەندى پوولە هەيە... چۆنىشى شارەو تەو."

حەسەن:

"گوللەيەكم لە زارى كەو بمكوژە. ناتوانم بە دەستى بەتال بچمەو كەن ژن و مندالم."

عەلى:

"راست شەش سالە... يان دەبىن بمكوژى يان هەنگاوتىك هەلنايەنمەو."

حەسەن:

"چوار سالى تەواو ناوى وەك ژەهرەماری چوكورواوام خوارەو تەو. تاو لەرزەكەى هىشتا

لە لەشم دا ماوە ناغا."

عەلى:

"له بهر بهری پښانت مرم, بېکوڅه, بېکوڅه ناغا."

حسەن:

"بمانکوژن."

حەمەد چاوی پر بوون. به دهنګینګی پر له دلسوژی بهوه گوټی:

"مەترسن... کەس کاری به پوولې نښه نیه. جەبار پوولەکانیان وئ دوه. وەرن, ئەمە پوولەکانتان."

حەسەن باوهری نەدەکرد. ترسا. به لەرزه لەرزهوه دەستی درېژ کرد. پوولەکەمی وەرگرت. نەیدەزانی

بلی چی. تەنیا توانی ئەوەندە بلن: "خو دەوامی عومرتان بدا." و گریان بهری ئەوکی گرت.

عەلی:

"خو راوہستاوتان کا."

حەمەد:

"گویتان لئ بئ چ دەلیم. به دەشتی "چاناکلی" دا نەرۆن. دەستەمی دۆردووه شیت لەو

دووروبەرانیە. دەرپښتەکانیشتان لەپښ دادەکەنئ. بەخیر چن. ئەتۆش نیشەللا له گەل

دەزگیارنەکەت پینک شادو شوکور دەبنهوه."

حەمەد: دهنګی دەلەرزی. دەیهویست دیسان قسە بکا, بەلام نەیتوانی.

حەسەن وەک مندالان دەگریا, سەری به هەنيسکانهوه هەلډه گيرا. هەرچەند دەیکرد پښی

گریانەکەمی پښ نەدەگرا. وەرئ کەوتن:

"خو دەوامی عومرتان بدا. خو بالاییتان بدا. خوا له کینو و چیا رزگارستان بکاو به

خۆشهویستانی خۆتان شاد بکاتەوه."

خەریک بوون دوور دەکەوتنەوه. حەسەن جارجار دەگەراپهوه و سەرلەنوئ دوعای بۆ دەکردن.

عەلییش له پەستا دەیکوت نامین. دوور کەوتنەوه, بەلام حەسەن هەروا دەگریا.

عەلی:

"بەسیهتی حەسەن... لئ وەبره لهو شین و گریانە..."

حەسەن:

"نەم دنیایه پیاوی چەند باشی تیدان... ئەو یاغییه کورته بالایهت دی... نەگەر

فریامان نەکەوتایه, ئەو کابرای کە دەتگوت دپوه, هەموو پوولەکانی لئ دەستاندین."

عەلی:

"نا, لیان نەدەستاندین."

حەسەن:

"نه گهر به دهشتی چاناکلی دا نه پړوین، راست دوو روژی دیکه ده گهینه وه دتی نیمه."

عەلی:

"به لام چاره چیه؟"

حەسەن:

"نه گهر هه موو دهشتی چاناکلیم بدهنی، نه گهر رئییه که مان دوو روژ هیچ، دوو مانگیش

دووور که ویتته وه، به وی دا نارۆم."

عەلی:

"که وایی، با دانیشتن نه ختیک بمهستینه وه. نه گهر وه ریش که وتین، با شتر وایه به جاده دا

نه پړوین، به لارییه دا پړوین..."

دانیشتن.

پاش نه وهی حەسەن و عەلی له حەمەدو نه وان نه دیو بوون، حەمەد گوتی:

"نه گهر له پیتش دا پووله کافان لئ نهستاندبان و دوايه کوشتابمان، زۆریان بی خوش ده بوو!"

جەبار:

"نهو کورپه که له گهته چۆن ده پارایه وه که بیکوژین."

حەمەد:

"خوا ده زانی به ج هیوايه ک چوو بوونه غه ریبایه تی."

جەبار:

"ده یگوت ده زگیرانه که ی راست شهش ساله چاوه روانیه تی."

حەمەد:

"نه گهر به چاناکلی دا پړوین، حەتەن ده که ونه چنگی دۆردوه شیت."

جەبار:

"حەق نیه نهو شیتته هه تا نیتستا زیندوویه."

پاشان هاتنه وه جییه که ی پیشوویان و دانیشتن. نایب ره جەب هه له پیتشداش له جیتی

خۆی نه بزوتتوو. نایب که بریندار بوو، ملی پیتچرابوو. ملی به لایه ک دا لار ببوو وه.

نایب باویشکیکی هاتی و گوتی:

"کورینه... وادیاره نه من شتیکم به سه ر دی... وادیاره دلّم سارد ده بیتته وه، که وتوه ته

له رزین... نه گهر مردم..."

پاشان وه ک په ژویان بوو بیتته وه، قسه که ی به ناته واری به جی هیتشت.

حه مه د:

"برينه كه ت جوړيك نيه كه خوانه خواسته پيې مري."

جه بار:

"نه ختيك سر بكه وه با خوت لي بكه وي."

نايب بؤ شه وي خوي لي بكه وي، چاوي له سهره ك دانان. پاش شه وي ماوه يدك بهو جوړه رابورد، حه مه د چوه نيزيك جه بارو وه كه شه وي بيهه وي نه يني يه كي بؤ باس بكا، گوتي:

"جه بار نه من و تو نيدى براين، وانيه؟"

جه بار خوشحال بوو:

"چما گومان ت هه بوو براله؟"

حه مه د:

"له بهر نيگه رانيان حال م نيه... ده لتي دلم له سر ناوري بهو خهريكه ده سووتى."

جه بار:

"پيم بلتي چته براله. پيم بلتي با فكري چاره يدك بكه ينه وه."

حه مه د:

"شه چهنه مانگه شه من شه كارم كرده. ده لتي خان نه مردوه، هه بريندار بووه و چاك بووه ته وه. ده مه وي بزائم خه جيغ چي به سر هاتوه، دايمك چي به سر هاتوه... له نارېه تنيان خهريكه ده مرم... وه دواي شه شيت و شووړه ي كه وتين، له م تالان بؤ شه تالان و له م شه رو هه را بؤ شه شه رو هه را... ده رفتم نه بوو خه بهر يكي خه جيغ و دايمك بزائم."

جه بار:

"ده چينه دتي و خه بهر يكيان ده زانين براله، خه مي شه شتانه ت نه بي."

حه مه د:

"شه كافره نه مردوه. هه تمن به لايه كي به سر خه جيغ هيناوه... دلم وا خه بهر ده دا كاكه... دلم ده لتي برينداره... ده لتي خوتي پي كراوه... دلم ده لتي حه مه د رامه ورسته پرؤ..."

جه بار:

"با نايب كه ميك چاك بيته وه، ده چين سهريان ده ده ين."

حه مه د:

"دلم ده لتي رامه ورسته حه مه د... ده لتي گيرمه به... براله..."

(۱۳)

"ئىراز" له تەمەنى بىست سالى دا بە خۆى و مندالتيكى مەلۇتكەوہ يىتوہ ژن بوو. ئەو،
مىژدەكەى زۆر خۆش دەويست.

لەسەر تەرمى مىژدەكەى سويتىدى خواردبوو كە:

"لە پاش حوسين، پياو لە دنيايەدا لە من حەرام بن."

قسەكەى قسەى پياوان بوو. مىژدى نەكردەوہ.

چەند رۆژ دواى مردنى مىژدەكەى، مندالەكەى بە ژنيكى خزمى نەسپاردو بۆخۆى نەقىزەى
بەدەستەوہ گرت. وەرەدەكەى لەو جىيەوہ كە مىژدەكەى بەجىيى ھىشتىبوو، دەست پىي كردهوہ. لە
ماوہى مانگىك دا وەردى برى و داىچاندو لىبووہوہ.
ھاوينيش بە تەنيا دەغل و دانەكەى رەنيو ھىنا. جوان و جوور بوو. ھىزى پىدەشكا. ھەر
بە خەيالىشىدا نەدەھات.

مندالەكەى لەباوہش دەكردو ھەروا گالتهى لەگەل دەكردو بە نىو دىي دا دەگەرا:

"رەزاي من گەورە دەبى، مامەكانى بىن و نەبن... رەزاي من گەورە دەبى."

ئىراز (وہك دەلین) پلارى داويشت.

مامە گەورەكە دەيەويست ئىرازى ماره بكاتەوہ.

ئىراز دەيگوت:

"مىژدى ناكەمەوہ. تازە ھىچ پياوى دنيايە نايەنمە سەر جىيى حوسينى رەجەتى. نەگەر

ھەتا رۆژى قيامەتتى بىتم، شوو ناكەمەوہ."

پىيان دەگوت:

"ئىراز، ئەمىش بىر ئاي ئۆتتى. خۆ بىگىنە. مامى كۆرەكتە. ۋەك بابى خۆى داژدارى لى دەك..."

بەلام ئىراز لەوانە نەبوو... لە قسەى خۆى نەدەھاتە خوارو نەدەھاتە خوار...
ھەر ئەو كەللەرەقتىيە بوو بە ھۆى ئەو كە شووبرا كەى رقى لى داگرئ و ئەو زەوىيە كە لە حوسىنى بۆ بەجئ ماھوو، لە دەستى دەرىنى، بئ ئەو ھىچ ھەقىكى بەسەر ئەو زەوىيە ھەبئ. بابيان بە زىندى سەرى خۆى ئەو زەوىيە ھەببوو، لەنىو ھەرسىك برادا دابەشى كۆرەبوو. ئەم پارچەيەش ۋەبەر حوسىن، ۋەبەر مېردى ئىرازى كەوتتەبوو. بەلام چە چە بوو؟... ئىراز جھىل بوو. رىگەى حكوومەت و پۆستى ژاندارمىيە لە كۆى دەزانى؟...

ئىراز بئ زەوى مەيە. بەلام ھەر جۆرىك بوو سەرى خۆى راگرت:
"ئەگەر مامەكانى رەزەى مەن زۆرىش خانەناس بىن، رەزەى مەن گەورە دەبئ... چە رەزەى مەن گەورە نابئ؟ چە رەزەى مەن ئەگەر زەوىيە نەبئ، گەورە نابئ؟ خۆ رەزەى مەن ئەگەر مامى نىن، خۆى ھەيە."

ھاوینان سەپانىيە دەكرد. زستانان لەلەى ئەو كەسانە كە دەستیان دەگەيشتەو زارىان دەبوو بە كارەكەر. رۆژگارى بەسەر بىردو بەسەر بىرد. مەندالەكەى ئەوئەندە جوان بوو، دەتگوت پارچەيە. لەى لایىيەك، ۋەك گۆرانىيەكى تال، ھەمىشە وردى زمانى بوو:

"چە ھەتتەى مەن گەورە نابئ؟"

گەورە بوو.

ھەتا گەورە بوو ھەموو رۆژى لە داكى و لە خەلكى ناوایى دەبىست كە بۆچى فەقەر بوون و چۆنە كە خاۋەنى بىستىك زەوى نە. گۆرانىيەكى تال ھىلانەى لە دلى دا كۆرەبوو. گۆرانىيەك كە نازايەتى و سىكەدانەو تواناى داكىكى لى دەبارى:

"چە كۆرى مەن گەورە نابئ؟..."

رەزا بوو بە بىست سالتە. دەتگوت تولى نەمامە. گوندى "ساكاركۆى" سوارچاكى ۋەك ئەو، تەقلەبازى ۋەك ئەو و تەنگىچى ۋەك ئەو تىدا نەبوو. لە سەماى "ھالەى" ش دا لىنگەى نەبوو. بەلام داكى و كۆر چە ھالىكىيان نەبوو... ناخر دەكۆر پىپا بۆخۆى زەوى ھەبئ، بەلام سەپانى و سىيەك بەرى بۆ خەلكى دىكە بكا؟

خاکی ساکارکوی زۆر به‌پێژهوه... له دئیه‌کانی ده‌ورو به‌ریش گه‌وره‌تره. ساکارکوی ده‌شته. له‌نیۆ ئه‌و ده‌شته‌دا گابه‌ردێکی گه‌وره‌هیه. خه‌لکی ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌ به‌و گابه‌رده‌ ده‌لێن "ناداجا". وه‌ختیک هه‌موو ده‌شته‌که‌ داده‌چیندری و سه‌وز ده‌بێ، وه‌ختیک هه‌موو مه‌زراکان سه‌وز ده‌بن، ناداجا له‌نیۆ ئه‌و سه‌وزاییه‌دا ده‌تروسکیته‌وه.

یه‌کێک له‌ زه‌وییه‌کانی ده‌ورو به‌ری ناداجا، واته‌ گه‌وره‌ترین مه‌زرای ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌ نی باوکی ره‌زا بوو. ئیتره‌ چه‌ندین ساڵ بوو مامی ره‌زا دایه‌چاند. ئه‌و زه‌وییه‌ که‌ هی حوسین، واته‌ هی بابی ره‌زا بوو...

ئهم خاکه‌ چه‌ورو به‌پێژهوه‌ هه‌میشه‌ له‌ خه‌ون و خه‌یالی ره‌زادا بوو. له‌گه‌ژ فکرا‌ن راده‌چه‌و و ئه‌و رقعی له‌ دلێدا بوو، رۆژ به‌ رۆژ زیادی ده‌کردو له‌سه‌ریه‌وه‌ ده‌رژا... ده‌چه‌وه‌ هه‌ر کوییه‌ک و له‌ هه‌ر مه‌زرایه‌ک جووتی ده‌کرد، ناداجای له‌پیش چاو بوو. چاوی له‌ داویننی ناداجا بوو... داویننی ناداجا وه‌ک ئه‌وین وابوو.

دایکی هه‌موو رۆژی هه‌ر هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کێشاو ده‌یگوت:

"ناخ رۆلهم... مه‌زراکه‌ی ناداجا... بابت هه‌ر به‌و مه‌زرایه‌ ئیمه‌ی وه‌ک گول به‌خێو ده‌کرد... ره‌بی خوا کو‌ریان کا..."

ره‌زا ملی به‌لاوه‌ ده‌ناو له‌ فکروه‌وه‌ ده‌چه‌و. هه‌میشه‌ بۆنی چه‌ورایی خاکی سوزی له‌به‌ر لووتی ده‌هات... داخی ئه‌و خاکه‌ جه‌رگی ده‌برژاند...

دایکی ده‌یگوت:

"ئه‌و مامه‌ خوانه‌ناسه‌ت... ئه‌و کافره‌ له‌خوا بێ خه‌به‌ره... ره‌بی خوا هیچی چاکی بۆ نه‌کا..."

ئهم رۆژانه‌ ره‌زا وه‌زعیکی دیکه‌ی هه‌بوو. هه‌میشه‌ وا نه‌بوو. به‌یانیمان له‌گه‌ژ تاریک و روون له‌ خه‌و هه‌لده‌ستی و وه‌رێ ده‌که‌وێ... به‌ره‌و ناداجا وه‌رێ ده‌که‌وێ و خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته‌ ئه‌و زه‌وییه‌ که‌ له‌ خواره‌وه‌ی گابه‌ردی ناداجایه‌. له‌سه‌ر به‌ردێک داده‌نیشی و ده‌که‌ویتته‌ فکریکی دوورو درێژه‌وه‌... گه‌غه‌که‌ هه‌لستاوه‌. جانه‌وه‌ره‌کان له‌سه‌ر عه‌ززی تلاوتل ده‌که‌ن. که‌ هه‌تار ده‌که‌وێ هه‌لێک له‌ زه‌وی هه‌لده‌ستی. خه‌فه‌تی ئه‌و خاکه‌ له‌ هه‌موو خه‌فه‌تان گه‌وره‌تره‌. ره‌زا نه‌نگوستی له‌نیۆ خاکه‌که‌ راده‌کا. خاکه‌که‌ گه‌رمه‌. له‌نیۆ قامکه‌کانی دا گلیک وه‌ک ورده‌ی زی‌ری ده‌رژیتته‌ سه‌ر زه‌وی. ره‌زا له‌ دلێ خۆی دا ده‌لێ: "ئهم خاکه‌ نی منه‌." گوشتی له‌شی ده‌له‌رزی. له‌ دلێ خۆی دا ده‌لێ: "ئهم خاکه‌ نی منه‌... به‌لام بیست ساڵه‌ بێگانه‌ دایه‌چیننی، بێگانه‌ به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌خوا..."

ههڙدەستیتە سەریی. ماندوویە. دیتەوێ مائی. دایکی دەپرسی:

"لە بەیانییەوێ تا ئیستا لە کۆی بووی؟"

رەزا جواب ناداتەوێ، نینوچاوانی تالە.

ئەم وەزعی راست دوو مانگ درێژەیی هەبوو. گەنم ئەوەندە هەستا ئەژنۆی دەگرت. رەنگی

گۆزا، زەردو سەوز تیکەڵ بوو. تاریک بوو. بوو بە سەوزتیکێ تاریک.

رەزا رۆژتیک بانگی دایکی کردو دەستیان کرد بە قسە:

"دایە، چما ئەم زەویییە هی ئیمە نیە؟"

دایک:

بۆچی بابە... ئەدی هی کێیە؟"

رەزا:

"ئەمن دەمەوێ بچمە لای حکوومەت."

دایک:

"ئەمنیش چاوەروانی رۆژتیکێ وا بووم کورم."

رەزا:

"لە ریش سپییانم پرسیوێ، دەئین باپیرم پیتش ئەوێ بمرئ، ئەو خاکەیی لە بابییەوێ

بۆی بەجێ ماوێ لەنیو کورەکانی دا بەش کردوێ. خۆ ئەگەر واشی ئەکردبا، بەشی ئیمە

هەر دیار بوو."

دایک:

"ئەدی بابە گیان، بەشی ئیمە دیارە."

چونکە مەسەلە مەسەلە میرات بوو، دادگایەکی زۆری ئەکیشا، ئەو زەویییە نەرم و

بەرێژەوێ لە خوارەوێ نادا، بوو، درایەوێ بە رەزا.

رەزا کە چەندین ساڵ کۆتەرەوێ پلێشاندبوویەو، ئەوەندە خۆشحال بوو، دەتگوت پاش

چەندین ساڵ بە دایک و بابی خۆی شاد بوو، ئەو، رەزا زەویییەکی خۆی دەست کەوتبوو.

کاتیک زەویییەکی وەردهگرتوێ هەوین بوو. خاک گەرم بوو. خاک برژابوو. گەنم دروایوو و

گولەگەنەکان دەبریسکانەوێ.

رەزا هەر بەو هەوینە دەست بەکار بوو. جووتە جوانەگایەکی کڕی. جوانەگایەکی تێ کرد.

خاک لەبەر نووکی گاسنەکی دا ورد دەبوو. هەزی دەکرد ئەو خاکە کە بوو، ئەو بە ئی خۆی

هرچه ندى بکړئ زووتر وهردو شيو بېرئ. دهيوست هرچى زووتره زهوى بيه کهي بؤ يهک و سى و يهک و چل ناماده بکا.

هاوینان روژئ دوو جار جووت داده به سترئ. جار تکیان دووسه عات پيش تاو هه لات و جاره کهي دیکهش لای نيواران، نو کاته که شه مال هه لئ ده کا. وهرد برينى به يان نيان هه تا روژ گهرم دادئ دريژه ي ده بئ. کاتيک دنيا به باشى گهرم بوو، نيدى جووت ناکرئ. چونکه جوانه گاگان گهي ده گرن و له جتي خويان نابزون. لهو کاته دا ده بئ تا لای نيوارئ له بن سيبه رى دارئک به سيته وه. لای نيوارئ، نو وه خته که هه وره کاني ده راي سپى وهک باده وه پيدا ده بنه وه، سهر له نوئ جووتى داده به سته وه. نه گهر مانگه شهو بئ، ده کړئ هه تا نيوه شهوئ جووتى لئ خورن و نه گهر مانگه شهوئ نه بئ، هه تا تاريک دادئ.

مانگه شهو بوو. رهزا له پيش تاو هه لات وه هه تا چيشته ننگاو و له نيوارئ را هه تا نيوه شهو جووتى لئ ده خوړئ. گهرماو ماندوويى به خه ياليشى دا نه ده هات. وه ختى واش هه بوو به خزي نه بوو هه تا به يانى جووتى ده کرد. خاکی کيلاو و خو ش کراو له بهر تيشکى مانگه شهو جوانتر دياره. شهو... بيده نگي... خسه خشى ورد بوونى گل له بهر نووکی گاسن دا باشتر ده بيسترئ .

نيراز له وهى کورئکى وهک تووله نه مامى پئ گهياند بوو، له وهى که زهوى بيه کهيان له ده دست نو مامه بئ نينسافانه ده ره يتابو وه، هه ستي به سه ربه رزي ده کرد. نيراز نم روژانه له نيو دئ دا وهک گيژه لووکه به خو شحالي ده گه را.

وه ختيک يه کيتک زارى ده کرده وه که بلئ رهزا... نيراز ده سه جئ جوابى ده دايه وه:
"رهزا له جووتى بيه."

شهوى چارده ي مانگ، مانگه شهو هه موو دهشت و دهر و که ژو کيو و زياتر له هه مووانيش زهوى وه ردوشيو بر او ي رهزاي نوور باران ده کرد. شنه بايه کي فيتکى ده هات. لاقى گاجووته کاني رهزا له عهرزى رو ده چون. گاجووته کان له سه ره خو به نارامى ناموور يان راده کيشا.

هرچه نند مانگه شهو بوو، هرچه نند زهوى ده تگوت سپى کراوه ته وه، بريسکهي ده دا، خه ويکى قورس له ههر چوار لاه رهزاي گه مارو دابوو.

رهزا ماندوويه. گاجووت و نيو نامووره کان هه روا به جئ ديئئ، سهر وه سنده گلئک ده کار خهوى لئ ده که ويئ. رهزا له سهر نو پارچه زهوى بيه که له نيو نو ده شته گه وره يه دا وهردى

برابوو و ههروهك پهړه كاغهزيكي چهوري رهش لهنيو شو دهشتهدا ددهروش، وهك نوختهيهك ديارى ددها...

"دورموش" كورې يازده ساله يه كيتك له خزمه كاني رهزا، وهك هه موو رۆژاني ديكه نان و پيخوړى بو هيتناوه. چيشتهنگاو قايم بووه.

گه لاو دارى وشك له بن پيى كوره كهدا خشه خش و قرچه قرچيان دي و ده شكين. كوره كه وهك رۆژه كاني ديكه له بن داره كان به دواى رهزا دا ده گه روي. كوره كه چاوه روي به كه رهزا وهك هه موو رۆژنيك چاوى پيى بكه ويو بيته لاي و پيش نه وهى بوخچه ي نان و پيخوړه كه ي لى و هر گروي، له باوه شي گروي، دووسى جار هه لى باوي و بيگره يته وه. كوره كه سه رى سوړ ده ميښي. بن هه موو داره كان يهك به يهك ده گه روي. رهزا له هيچ كوي ديار نيه. پاشان چاوى به رهزا ده كه وي. رهزا له نيوه راستى مه زرا كه نوستوه. گاجووته كانيش ديار نين. وه ختيك ده گاته ژورور سه رى رهزا، ده ترسي و ده سله ميته وه. بوخچه كه ي له ده ستي به رده بيته وهو به هاوار كردن را ده كا.

وه ختيك ده گاته ناواي هه ناسه ي سواره، خهريكه ده كه وي. ده زيړيني. به لام زيړه كه ي دهنگ نيه. نوزه يه كه. خوي ده گه يه نيته وه مالى. له بهر ده ركى مالى ده كه وي. ژن له ده وري كو ده بنه وه. بهو خه ياله كه منداله كه له شتيك ترساوه، زماني راده كيشن. ناوى ساردى به زاريه وه ده كهن. ناوى ساردى به دم و چاوان هه لده پرژين. كاتييك منداله كه وه هوش خوي ديته وه، به په ته پت ده لي:

"كاكه ره زام له خويى خوي دا خه وتبوو... ده وروبه رى ببوو به گومي خويين... زاريشى خويى لى هاتبوو... نه من هه لاتم و هاتمه وه."

ژنه كان ده سبه جي فكريان كرد كه مه سه له چيه. سه ريان داخست و بيدهنگ بوون. به يهك ده قيقه هه موو ناواي پيى زاني. به گوي نيرازيش گه يشته وه. نيراز رووى خوي ده رينه وهو به گريان و له خو دانه وه له پيشه وهو خه لكى ناوه دانيش به دواى دا گه يشته مه زرا. سه رى رهزا له سه ر سنده گله كه خزيبوو و به مليه وه هه لواسرابوو.

نيراز شيوه نى ده كرد:

"كورې خوم... هه تيوى خوم..."

خوي به سه ر تهرمي كوره كه ي دا دابوو. رهزا نه ژنوي نوشتان دبوونه وهو هه روا ته واو ببوو. قولك كه كه ي ته نيشتى خويى تيډا داوه ستابوو. خويين جه غه ته ي به ستبوو. ميش و

مهگهز له سهر جهغهته خوينه که دهنيشتن و ههلهدهفرينهوه... ههتاويکيش به بؤنى توندى خوين، به بؤنى خوينى کهف کردووه به ههموو جييهک دا بلاو ببروهوه و وهک ههلميك له زهوى ههلهدهستا. دنيايهک ميس و مهگهز لهسهر تهرمهکه شلخهيان دابوو، ميسه شينکه وهک ههوره تریشقهيهکى سهوزو چکۆله بهسهر تهرمهکهوه دهبريسکانهوه و دهخليسکان... خوينهکه کهفى نهکرد بوو، جهغهتهى بهستبوو، وهک خشت. بهلام لهو گهرمايهدا کهفاوى ديار بوو.

"خۆشى نهديوه کهم، کوره کهم... ههتيوه کهم..."

ژن و پياو و گهروهو بچوک له دهورى تهرمهکه ههلابوون. زۆريهى ژنهکان دهگريان:

"جوانه مهرگ... جوانه مهرگ... کئى بوو دلئى هات بتکوژئ؟ چ کافرئیک روحمى به جوانيت نهکرد..."

ئيراز له هۆش چوو بوو. وهک مريشکى سهر برآو ههلهدهبهزى و دهکهوتهوه سهر زهوى. دلئى بهردى بۆ دهبوو به ناو.

دووکس له ژنهکان هاتن که ئيرازئ لهسهر تهرمهکه ههلهچرئ. بهلام نهدهکرا له تهرمهکه جياى بکه نهوه. پتیهوه نووسابوو. شيوهنى بۆ دهکرد:

"منيش به زيندووئى لهگهله زهزاي خۆم بنیژن..."

نهو رۆژه تا ئیوارئ ئيراز لهسهر تهرمى کوره کهى مایهوه.

خه بهر گهيشته شارى. ژاندارمه و پزیشک و بازپورسى حکومهت هاتن.

ژاندارمهکان ئيرازيان که دوو چاوى ببونه دوو گۆمى خوين و تهواوى لهشى رهش و شين ههلهگهرا بوو، به راکيش راکيش لهسهر تهرمهکه لابرده. ئيراز کهوته سهر زهوى. جولئى نهدههات. وهک مردوووان... تا ماوهيهکى زۆر دهنگى له بهر نهدههاته دهه.

پاشان ئيرازيان به زۆر له عهزى ههلهچرى و برديانه لای بازپورس.

بازپورس:

"خاتوون... به فکرى تۆ کوره کهت کئى کوشتويه؟... شکت له کئيه؟"

ئيراز به چاوتیکى له ههموو شتیک به تالهوه له چاوى بازپورسهوه پاما.

بازپورس دووپاتى کردهوه:

"پیت وایه کئى کوره کهتى کوشتوه؟... شکت له کئيه؟"

ئيراز:

"ئەو كافرانە... ئەو كافرانە... ئەو كافرانە بەدەر، كىن ئەو كارەى دەكرد... كورپى من نامۆزاي خۆى كوشتوويه... بۆ زەوىيەكە... ئەو كافرانە..."
بازپورس باش لە مەسەلەى مەزراكەى كۆلئەووە بە خەلكەكەى ئىمزا كرد.
خەلك بەلاوہيان كرد.

تەرمەكە بەو ھەموو مېتسە شىنكەوہ كە لە دەوروبەرى دەسووران، بەو نىرو ناموورەوہكە بىن جووت و جووتىر مابوونەوہ، بە داىكىكەوہ كە ھىندە گىبابو فرمىسكىكى نەمابوو بىرئۆي، لەنىو خوئىنىك دا كە بۆنەكەى سەرانسەرى ئەو دەشتەى داگرئەبوو، بەجى ما. ئەو خاكە رەش و چەورە، لە نىو ئەو دەشتە سەرانسەر زەرەدە دا وەك پەرە كاغەزىكى رەش دەدرەوشاىوہ.

عەلى، نامۆزاي رەزايان بە تۆمەتى كوشتنى رەزا بردە ئىدارەى ژاندارمى. عەلى بەچەندىن شاىتەى زىندوو سبووتى كرد كە ئەو رۆژە لە دىتى خوئيان نەبووہو لە گوندى "ئۆكسووزلوو" بۆ سەر زەماوەند بانگھېشتن كراوہو چووہتە ئەوئ.

لە ساكار كورپى ھەتا ئۆكسووزلوو چوار سەعاتە پىيە. ئىراز و ھەموو خەلكى ناوايى دەيانزانى كە قاتلى رەزا عەلىيە و دەشيان زانى لەسەر چىي كوشتوہ.

دېتھائىيەكان سەريان سوپمابوو، ئىرازىش لەبەر سەرسوپمان ھەبەسابوو. چونكە دوو رۆژ دواتر عەلى ھىدى ھىدى و بە خاترجەمى ھاتەوہ ناوايى. ئىراز پىيى وابوو ھەتەن لە دارى دەدەن. ئەو فكرە سوكنايى بە دلئ ئەو دابوو. وەختىك بىستى قاتلى كورپەكەى بە خەيالى ئاسوودەوہ ھاتەتەوہو ھەروا بزانە ھىچ نەبووہ، لە ھۆش خۆى چوو و شىت بوو. تەورئىكيان لە مالىن دا ھەبوو ھەلئى گرت و راستەپئ چووہ لای مالى عەلى و ئەوان. دەپويست ھەتەن قاتلى كورپەكەى بكوژىتتەوہ. وەختىك دىتيان ئىراز تەور لەسەر شان بەرەو ئەوان غار دەدا، چوونە ژوورئ و دەرەكيان لەسەر خوئيان داخست. وەختىك ئىراز دىتى دەرگا داخراوہ، بە بىوران وەرگەرپايە دەرگاگە... عەلى لە مالى نەبوو. نەگەر عەلى لە مالى بووايە، دەرگايان دانەدەخست. تەنيا داىك و باب لە گەل دوو كچ و مندالە چكۆلەكەيان لە مالى بوون. خەريك بوو دەرگاگە دەشكا. ئىراز بۆ ئەوہى دەرگاگە بشكىنئ و ھەموو ئەوانەى لە ژوورئ دان بە بىوران لەت و پەت كا، بە ھەموو ھىزى خۆى تەورى دەوہشانەند. خەلكى دئ بە دەنگى تەقە تەقى دەرگا ھاتن و لە دەورى خانووەكە خپ بوونەوہ. نە دەپىران لە ئىراز نزيك بنەوہ. راستىيەكەى دلشيان نەدەھات لىي نزيك ببەنەوہ. دەيانويست تۆلەى كورپەكەى بە دەستى خۆى وەرگىتتەوہ...

جار جار دهنګى پياوټيک له نيتو دټپهاتيه کان بهرز ده بووه وه:

"مه که دايکم... مه که خوشکم... عهلى له مالتى نيه."

کهس نه زيانى سهرو که للهى عهلى له کوږى را له نيتو خه لکه که په يدا بوو. پړى دايه و له پشته وړا ناميزى له نيراز دا. بيوره کهى له دهست دهرهيتا. نهو ژنه بيخالهى به هممو تين و قوه تى خوى بؤ گۆشه يک توور هه لدا. نهو ژنه بهسته زمانه ي وه بهر پيله قه دا. دټپهاتيه کان غاريان داو نيرازيان له بن پيى دهرهيتا.

بؤشه وږى را نيراز خانوى عهلى و نهوانى سووتاند. دټپهاتيه کان خه ريکى کووژاندنه وى ناوړه که بوون که عهلى سوارى نه سپ بوو و غارى دا بؤ پؤستى ژاندارمرى. خه بهرى به پؤستى ژاندارمرى داو گو تى خانوه که هيتشا هه ده سووتى.

کاتيك عهلى و ژاندارمه کان گه يشتنه دئ خه ريک بوو دنيا رووناک ده بوو. دټپهاتيه کان له ده وړى عهلى کوږونه وه:

"نه يکهى عهلى... لىى بسووره... نهو کوږه توله نه مامه ي له خوځ و خوځين دا گه وزيوه... دلئى گړى گرتوه... بهسته زمانه بؤ خوځى نازانئ چ ده کا... نه توش خوځى به برينان مه که... چؤن دلئى نهو ژنه بئ کهسه له زيندان دا بړئ... مالتى ويران بووه و وه جاغى کوږير بووه ته وه... لىى گهړئ لهو بهسته زمانه..."

عهلى گو تى له م قسانه نه بوو. ژاندارمه کان نيرازيان وه پيش خؤ داو بهر وه پؤستى ژاندارمرى لىيان خوږى.

نيراز له نيداره ي ژاندارمرى پيى لى نا:

"دهرگای ماله که يانم شکاند، هه رکازيک بلين کردوومه. نه گهر توانيبام بچمه ژوورئ، هه موويانم به بيوران نه غن نه غن ده کرد. به لام نه بوو. نه گهر له سهر کوږه تاقانه کم، له سهر هه تيوه کم، خوځه ويسته نازداره کم هه موويانم کوشتبايه، ديسان کم بوو. ماله که شيان من سووتاندم. ده ويست هه موويان به چزه چز له نيتو ناگردا بسووتين و به زيندويى بېرژن. به لام چما نهو دټپهاتيه بئ ناموسانه هيتشتيان...؟ خه بهر داريان کردن. ناوړه که يان کووژانده وه. نه مانه شتيک نين...، نه مانه به قه د نووکه دهرزى يه خويى رهزا قهره بوو ناکه نه وه. رهزاي من مه مله که تىکى ديتا. ناگاتان لى يه چؤنم گه وړه کردبوو...؟ نه مانه شتيک نه بوون..."

بازپورسپش قسه کانى نه وى به راست زانى و له ده فته ردا نووسينى. نيرازيان نارده زيندان. نهو يهک وشه شى له وهى گو تيووى، وه رنه گرتوه. له په ستا دوپاتى ده کردوه:

"كۆرى من شەش دانگى دئىيەك، شەش دانگى مەملەكەتتىكى دىنا.. ئەمانە شتىك نىن... كۆرى من... ئەمانە شتىك نەبوون..."

ئىرازيان لە بەندى ژنانى زىندانى ژاندارمى دا، كە تەنيا يەك ژوور بوو، حەپس كرد. ئىراز ژۆرى پىسەير بوو. لە جياتى خوتىنى كۆرەكەي، لە جياتى دارچنارەكەي كە لە خۆل و خويىن وەردرابوو، تەنيا تاقە مالتىكى خەراپ كردبوو. ئەم ناھەقىيە بۆ ئەو لە مەرگى كۆرەكەشى گرانتر بوو. نەيدەتوانى سەر ھەلپىرى و تەماشاي جىيەك بكا. بەرپىتى خۆشى نەدەدى. ھەر ھىچ شتىك و ھىچ جىيەكى نەدەدى. وەك كوتىران بە كۆمە كۆم دەچوو نەم لار ئەولا. نەيدەزانى لىرەدا تەنيايە، يان كەسىكى دىكەشى لىيە. لە قورنەيەك دانىشت. وەك بەردىك دەچوو كە لە چاللىك كەوتىن. دەنگىكى لىو نەدەھات.

ھەمىشە چارشىتوى سىپى بە خۆى دا دەدا. روخسارى سەوزەو تاوھەگاز بوو، چاۋە بادامىيەكانى گەورە بوون. رووناك بوون. بريسكەدار بوون. برۆ كەوانىيەكانى جوانىيەكى دىكەيان دەدا بە روخسارى. چەنگەي بارىك بوو. دەم و چاۋى گەورە بوون. ھەمىشە لىپىتىكى چكۆلە لە كەزىيە رەشەكانى دەكەوتە سەر نىچاۋانى زەقى و بە ئەلقە دەنگوت. بەلام ئىستا روخسارى پەرىشان بوو. روخسارى رىك ھاتبوو. رەش داگىرسابوو. لە بەر خويىنى سىپىتەنى چاۋانى ديار نەبوو. ئەوئەندە گىسابوو، چاۋەكانى بىوونە دوو پىاللە خويىن. چەنگەي دەتگوت وشك بوو. لىوئەكانى ئىدى رەنگيان تىدا نەمابوو. قەلشت قەلشت بىوون، دەتگوت لە تىنووان قەلشىون. بەلام ھىشتا چارشىوئەكەي سىپى سىپى بوو. بىن پەلە.

بىدەنگ دادەنىشت. پاشان لەبەرخۆيەو دەستى بە قسە دەکرد:

"كۆرى من نەمام بوو... كۆرى من شەش دانگى ولاتىكى دىنا. ئەمانە شتىك نىن... ئەمەن كارىكەم نەكردوھ... ئەگەر دئىيەكى تەواوم بە گل و بەردەوھ و ىران كوردبايە و ئاگرم تىبەردابايە، ديسان كەم بوو."

خەجىچ ھىچى لەو مىوانە تازەيە نەدەپرسى. پىتى خۆش بوو كە لە تەنيايى رزگارى بووھ. لە تەنيايىيان خەرىك بوو دەرزى... ژۆر خۆشحال بىوو، بەلام لەپىر زگى بەو ژنە سووتا... خوا دەزانى ئەو ژنە چارەرەشە چى بەسەر ھاتبوو... خۆشھالىيەكەي ژۆرى نەكىتاشا. نەيدەويست ھاودەم و ھاوشىنىتىكى ھەبىن. ئىرە جىيەك نەبوو. جىنى دەرد و بەلا بوو. جىنگاي چارە رەشان... چۆن دەيتوانى بەو رازى بىن كە لىرەدا ھاودەمىكى ھەبىن؟

خه جيج دهيويست نهو ژنه وه قسه بئینئ، شتیکی لئ پیرسئ. به لام دلئ نه دههات. نهیده وئیرا. پرسیار کردن لهو. که سانه که ناوا له په له قاژهی سهره مهرگ دان، ناوا که وتورنه گیانه لا، کاریکی ناسان نیه. پیاو به هیچ جور نازانئ چون دهست به قسه بکاو چی بیان لئ پیرسئ. خه جیجیش زاری هه لئه پچری. چاوه کانی تیوه بری و له قورئینیک دا هه لکوشما.

ئیواره داهاات. خه جيج له دهري جامیکی شوړباو بروئیش له سهر مهقه لویه که وه سهر ناو لیئینا. شوړباوه کهی که بؤنی توندی رۆن و پیوازی چوقاوی لئ دههات، هیئنایه ژورر. چیشته که نهرم نهرم هه لاوی لئ هه لدهستا. کاتیک شیوه که نه ختیک سارد بووه وه، به ترس و له رزه وه له پیش ئیرازی راگرت:

"پورئ... حه قهن برسیته... کهوچکیکم شوړباو بؤ لئیناوی. بخؤ." چاوه کانی ئیراز هیچیان نه دهی. وه کویران ته ماشای نهم لاه و نهولای ده کرد و سهری ده سوړاند. وادیار بوو هیچی گوی لئ نیه.

خه جيج به ترس و له رزه وه دوویاتی کرده وه:

"پورئ... کهوچکیکم له شوړباوه بخؤ. خه ریکی له برسان به لادا دئی... یه که دوو کهوچک شوړباو بخؤ."

ئیراز به هیچ جور گویی له دهنگی خه جيج نه بوو. چاوه کانیشی هیچیان نه دهی. وه که به ردی رهقیان لئ هاتبوو. نه سلهن چاوی نه ده گه ران. له کویران خه راپتری به سهر هاتبوو. ته نانهت له چاوی کویرانیش دا ته قه لایه که بؤ روانین و ناواتی دیتن ده بینرئ. له که ران دا ته قه لایه که بؤ بیستن و کیشرانیک به رهو گه یشتن به دهنگ ده بینرئ. به لام له ئیراز دا نیشانیه که لهو ته قه لایه ش به دی نه ده کرا.

خه جيج به سپایی نقورچینکی له که له کهی ئیراز دا:
"پورئ."

چاوی له هه موو شتیک به تالی ئیراز له سهره خؤ به رهو خه جيج وه سوړان و له سهر خه جيج راوهستان و مؤلهق وهستان. خه جيج که وته ههول و ته قه لا. ده یویست له بهر روانینه کهی رابکا. ویستی شتیک بلئ. به لام زمانی تیک هالا، رهق بوو و نه یوانی. پیاله شوړباوه کهی له پیش ژنه که به جئ هیشت و بؤخوی وه ده رکهوت. هه ناسهی راوه ستابوو. هه تا به ندی یه وان هات ده رگا که دا بخته وه، خه جيج نه هاتمه وه ژوررئ. له ئیرازو له وه زع و حالی ئیراز ده ترسا. واته دلئ نه دههات بهو وه زعه وه ته ماشای ئیراز بکا. کاتیک به ندی یه وان ده رگای له سهر خه جيج پیوه دا،

خه جیج بی ئه وهی چاوه له ئیراز بکا، غاری داو خۆی له نیتو جیه کهی پراکرد. ماوه یه که له نیتو جیه کهی دا خۆی مات کرد و جوولهی نه هاتن. دنیا تاریک بوو. هه له نه ستا چرایه که هه له بکا. هه موو رۆژێ هه رکه دنیا تاریک ده بوو، چرایه کهی هه له ده کرد. به لām نه مپۆ هه چهنه کردی و کراندى نهیتوانی هه ستن و چرایه که هه له بکا. نهیده و تیرا دیسان چاوی بهو روخساره بکه ویتسه وه که له نیتوان مردن و ژيان دا په له قاژه یه تی. له تاریکاییش ده ترسا. به لām له تاریکایی دا باشته بوو. تاریکایی هه یج نه بێ وه ک دیوارێک ئیرازی له بهر چاوی نهو دهشارده وه.

نهو شهوه ته نه نه ت یه که له حزه ش خه وه له چاوی خه جیج نه که وت. هه ر که رووناکایی به یانی له درزی چوار چیتوهی په نجه ره که وه هاته ژوو، خه جیج راست بووه وه. ئیراز هه ر لهو قوژنه که لیتی دانیشته بوو وه ک سیتبه رێکی سووک به دیواره وه نووسابوو. جوولهی نه ده کرد. ته نیا چارشیتوه سپی یه کهی دیار بوو. چارشیتوه سپی یه کهی وه ک په نجه ره یه کی سپی به دیواره وه دیار بوو.

نیوه رۆ دا هات. ئیراز هه روا له جیتی خۆی دانیشته بوو. نیتواریش هه روا. نهو شه وه ش هه ره وه ک شهوی رابردوو، خه جیج به ترسه وه نیوه به خه وه و نیوه به خه بهر، رۆژی کرده وه. به یانی، دیسان هه رکه رووناکایی له درزی چوار چیتوهی په نجه ره وه هاته ژوو، هه له ستا. چاوه کانی هه له مسا بوون. چوه ژوو سه ری ئیراز. خه جیج بریاری خۆی دا بوو:

"پووړی... به سه ئیدی پووړی... مه که... پووړی، پووړی..."

دهستی ژنه کهی له نیتو دهستی خۆی گرت:

"پووړی... به قوربانته بم پووړی... مه که... پووړی..."

ژنه چاوه گه وه ره کانی که گه وه تریش بیوونه وه، بۆلای نهو وه رگیترا. چاوه کانی سیس بیوون. ئیدی شۆقیان تیدا نه ما بوو. چاوه کان ئیدی سپیننه یان نه بوو. سه رانه سه ری چاوه کانی ره ش و تاریک هه له گه رابوو.

خه جیج رووی ته کرده وه:

"پووړی، پووړی... ده ردت چیه پووړی... ره ببی ده سه ر سه رت گه پیم پووړی... نه گه ر

بنیاده م ده رد و به لایه کی تووش نه بووی رتی نا که ویتته نیتره... وانیه پووړی...؟"

ئیراز نالاندى:

"ده لیتی چی کچم."

خه جیج له وه که ئیراز زاری هه له پچریبوو و قسه یه کی به ده م دا هاتبوو، زۆر خۆش حال بوو. وه ک نه وه ده چوو بارێکی قورسی له سه ر شانان هه له گیرابن.

خه جیج:

"چته پوروی... چت لئی قهوماوه؟... لهو کاتهوه پیت ناوته شه ژورره نه قسه یه کت کردوه نه پارووه نانتکت له زارت ناوه."

ئیراز:

"کورپی من مهمله که تیکی دینا. کورپی من چهپکه گولتی دئییه که مان بوو. نه مانه شتیک نین..."

نه وهنده ی گوت و بیدهنگ بوو:

خه جیج:

"پوروی...، لهوه تی چاوم به تو که وتوه، دهردی خۆم له بیر چوه ته وه. دهردت چیه پوروی... پیم بلتی... بیلتی، به لکوو که میک سوکنایت بی."

ئیراز:

"نه گهر مائی قاتله کانی کورپی خۆم ویران کردین، نه گهر ده کیانم شکان دین، کاریکم نه کردوه؟... نه گهر هه موویانم وه ک قیمه نه نجیبایه، کاریکم نه کردبوو؟... نه مانه شتیک نین..."

خه جیج:

"ناخ پوروی گیان ناخ... ره بی خوا کو تیریان کا."

ئیراز:

"کورپی من چهپکه گولتی ناوه دانی بوو. نه گهر هه موویان بکوژم کاریکم نه کردوه؟... نه گهر ته وای ناوه دانی یه کم به بهردو گل و دارو درهخت و خانووه کانیسه وه سووتان دبايه، دیسان کهم بوو."

خه جیج:

"وهی دایه گیان، وهی..."

ئیراز:

"ئیتستا منیان هیناوه دیره یان کردووم و قاتلی کوره که شم بی خه یال کلاوی به لایه کی سهریه وه دهنن و له نیو دیتی دا ده گهری... نه دی مردن بۆ کئی باشه؟... ناخر نه من بۆچی مارم؟"

خه جیج:

"پووری گیان... پووری به پرتیم... شه و تا هاتوویه نیره زه وادت نه بریوه، رۆژوت نه شکاره... نیستا که چکه چیشتیکت بۆ لی ده نیتیم."

خه جیج بریاری دا نه مرۆ رۆنیککی زۆر له چیشته که ی بکا. له مانگیتک پاش گیرانیوه جل شۆری ده کرد. جلی زیندانییه کانی ده شوت. چهند قرۆشیتی کۆ کرد بووه. کچیتکی مندال کار له ده ری شتی بۆ زیندانییه کان ده کری. کچه که ی بانگ کرد. په نجا قرۆشی له مستی نا:

"بابی نهم په نجا قرۆشهم رۆن بۆ بینه."

خه جیج له خۆشی بیان وهخت بوو بال بگری. چونکه نیراز وه قسه هاتبوو. هه رکه س قسه بکا، بهو زووانه نازار نایکوژی، نه گهر که سیتک لهم وه زعه دا قسه نه کاو هه ر خۆی بخواته وه، هاوار به حالی. خه جیج هه ریۆیه خۆش حال بوو.

هه موو نهو گۆرانییه خۆشانه ی خه جیج ده یزانین، یه ک به یه ک به دلی دا رابردن. مه قه لێیه که ی پر کرد له ره ژێ. دهستی کرد به فوو لی کردن، ده سه به جی ره ژێیه که گرتی. خه جیج هه م باوه شینی ده کردو هه م فوو لی ده کرد. ناوی له ده فره سپی کراوه که ی کردو وه سه ری نا. چیشته که ده سه به جی ساز بوو. خه جیجیش پتی سه یر بوو که چیشته که ی وا زوو کولی.

هه ره وختیک خه جیج باسی چیشتی ده کرد، نیراز دلی پیتک دا ده هات. ده تگوت دل و ریخۆله ی به سه ر یه ک دا نو ساون... لهو رۆژه وه که کوره که بیان کوشتبوو هه تا نه مرۆ پاروو نانیك چیه، نه چوو بووه سه ر زارو زمانی. له ده ری بۆنی رۆن و پیوازی بۆ هات. ده نگی چه ره چی نه و رۆنه ی بیست که به چیشته که یان دا ده کرد.

خه جیج قاپه چیشتیکی له پیتش نیراز دانا:

"بخۆ پووری... تو خوا بخۆ."

نه مه ی گوت و که چکیکی داری دایه ده ست. نیراز هه روا بزانه له بیری چوو هه ته وه که چک چیه، که وچکه که ی هه روا به ده سته وه بوو، ده تگوت نیستا نا نیستا له دهستی به رده بیته وه.

خه جیج ده ترسا که نیراز دیسان ده م له چیشته که نه دا. بۆیه تکای لی کرد:

"یا لّلا پووری... ده بخۆ... ده بخۆ به قوربانت بم..."

نیراز له سه ره خۆ شۆریاوه که ی خوارد.

خه جیج:

"پووری، ناوم له نافتاوهی کردوه... ههسته مستیک ناو به دەم و چاوتەوه بده با نهختیک بییهوه سه رهخۆ."

ئیراز به قسهی خه جیجیتی کرد. ههستا دەم و چاری شوتن:

"عومرت درێژ بێ کچی خۆم... به مرادو خۆشی بی."

خه جیج:

"نیشه لالا پووری بهرێژم... نیشه لالا پووری گیان... نیشه لالا..."

پاشان خه جیج دانیشت و به سه رهاتی خۆی بۆ ئیراز گێرایهوه:

"به لانی پووری بهرێژم، به لانی... ناوا بوو. ئینستا نه من ههچم له خوا ناوی، جگه له وه که خه بهرێک له هه مه د بزاتم. راست نۆ مانگه لیته دام. نه کهس دیته لام، نه کهس لیم ده پرسن... دایکم که له زگ و پشتانی گێراوم، جارێک زیاتر سه ری نه داوم... به لانی پووری بهرێژم. رۆژه کانی پێشدا هه یج کهس نه بوو پارووه نانێکم بداتی. پاشان دهستم کرد به جل شوتن و جلی خه لکی دیکه م... به لانی پووری بهرێژم... بریا توانی بام خه بهرێکی هه مه دی بزاتم. خۆزگه زانی بام مردووه یان زیندووه. نه گهر له داریشم ده ن به خه یالم دانایه، ته نیا ده مه وی خه بهرێکی هه مه دم بزاتم..."

به ره به ره ئیراز له و گێژی و بیهالییه هاته ده ره. دوایه له زیندانییه کانی بیست که نه ده بوو پیتی له تاوانی خۆی نابایه. نه ده بوو بلانی: "دهرگا که نه من به بیور شکاندم... نه گهر نه و بیژووه نه ههتابیه وه هه مه وی نه وانه ی له ژووری بوون ده مه کوشتن... خانووه که شم بۆیه ناو تێ به ردا که هه مه ویان بسووتینم..."

زیندانییه کان پێیان ده گوت:

"نه گهر ده کورت هه بی و هه ره ده یان بکوژن، هه تا شایهتت نه بن چت بۆ نا کری. ده بی چه ند کهس شایهتی بده ن بۆ نه وه ی قانون بتوانی قاتله که بگری..."

ئیراز رۆژه کانی پێشدا هه یج له م قسانه حالی نه ده بوو. ته نیا له و زولم و ناحه قیه نا ره حه ت ده بوو. به لام ورده ورده فیر بوو. له بازپورسییه کانی دواتر دا حاشای له قسه کانی پێشوی ده کردو ده یگوت:

"نه گهر له زیندانی ده چه ده ره، ده زاتم چۆن به حکوومه ت ده سه لیمت که کوره که م عه لی کوشتوویه تی."

خه جیج ئیرازی دلخۆشی ده دا یه وه:

"ئىشەللا بەردەبى پورە ئىراز گيان، ئىشەللا بەردەبى و قاتلى كورەكەت تەحويلى
حكومەت دەدەي... بەلام پىم بلى ئەمن چ بەكم؟... ئەمن دەبى لە قوژنى زىندان دا بىزم
پورە نازدارەكەم. دەبى عومرى جوانىم لە بەندىخانە بەرمەسەر... چونكە ھەموو شايەتى
دەدەن كە وەلى ئەمن كوشتومە."

رۆژگار تىپەرى. خەجىج و ئىراز وەك دايك و كچ ئۆگرى يەكتر بوون. لە دايك و كچىش
زىاتر يەكترىان خۆش دەويست... بە بى يەكتر نان و ئاويان پى نەدەخورا. ئىستا دەردى
ھەردووكيان ببو بە يەك. خەجىج زۆر باش رەزاو بەژن و بالاكەي و چاو و برۆ رەشەكانى و
قامكە شووش و بارىكەكانى و سوار چاكى و تەقلەبازى و سەماو ھەلپەرىنەكەي و سەردەمى
مندالىيەكەي، دەزانى و باش تىگەيشتبوو كە ئىراز بە چ كوترەو ھەرىيەك نەوى لە ئاووگىل
ھىناو ھەتە دەرو ھىناو ھەتە سەر بەرو سەرەنجامىش چۆن بۆ پارچە زەوىيەك روجىيان بە جوانى
ئەو نەكردەو كوشتوويانە. ئىرازىش ھەروا. ئەويش ھەمدەي لە نيزىكەو ھەناسى... لەو
رۆژانەو كە مندال بوو و لەگەل خەجىج مالتۆچكەيان دروست دەكردن، ھەتا ئەو رۆژە كە ئەو
پىشھاتە قەوما...

ئىدى خەم و خەفەت و خۆشى ئىراز و خەجىج بوون بە يەك... ھەر دووكيان تەنيا يەك
غەمىيان ھەبوو، ئەويش غەمى ھەمدە.

ئىراز و خەجىج ھەموو رۆژى لە بەيانىيەو ھەتا نيوەشەو گۆرەوييان دەچنى. ئەو ھەندەيان
دەچنى كە چاويان نەيدەدى. گۆرەوييەكانىيان لە شاردا ئاوبانگيان كەردبوو. خەلك دەيانگوت:
"ئەم گۆرەوييانە ئەو كچە كە دەزگىرانى خۆي كوشتەو ئەو ژنە كە كورەكەي كوژراو،
دەيان چنن..."

تالترىن نەخش لەسەر گۆرەوييەكان ھەلدەفرىن. خەجىج و ئىراز لەبەر نمونە ھەلىيان
نەدەگرتەو. نەخشەكان ھەموو ھى خۆيان بوون. جا چ رەنگىنك و چ نەخشىك... تال... وەك
ژەھرەمار.

لەو رۆژەو ئەم شارە ببو ھەم، نەخشى وا بە مانا ئەو ھەندە تال و جىوانى بە خۆيەو
نەدەبىبوو. ئەمە باو ھەرى خەلكى شار بوو. ھەمووان واپان دەگوت.

زىندانى، يەكەم رۆژ گىژ و وىژە. دەلىتى لەسەر ئەم دىنايە نىە. دەلىتى چو ھەتە دىنايەكى
دىكە. دەلىتى لە لىرەوارىكى بى سەر و بن دا و ن بوو. لەو ھەش خەراپتر، دەلىتى دەستى لە زەوى،
مال و حال، دۆست و ناشنا و خۆشەويست و ھەموو شتىكى دىكە بپراو. دەلىتى لە

بۆشایىپ يەككى بى سەرو بن دا ھەلئاسراھە و دەستى بە ھىچ كۆي راناگا. زىندانى لە رۆژەكانى پىتدا ھالىكى دىكەشى ھەيە. دارو دىوار و گل و بەرد و ئەو ئاسمانە چىكۆلەش كە لە كلارۆژنەرا دەيىنى، بە دوژمنى خۆى دەزانى. ئەگەر پووليشى نەبى، خەراپتر. كوشم ھەلدى و لە قوربىنىك دادەنىشى.

بە خۆرايى نەبوو ئىراز و خەجىج رۆژ تا شو گۆرەھوييان دەچنى، ھەتا چاويان بىديبايە رانەدەوھەستان. دەستيان لە تاقە قرۆشيكى داھاتەكەشيان نەدەدا. چەند مانگ بوو جگە لە جىرەى زىندان دەميان لە ھىچ شتىكى دىكە نەدابوو.

پىيان وابوو كە درەنگ يان زوو ھەمەدش دىتە ئىرە. رەنگە سبەينى، لەوانەشە مانگىكى دىكە... نابى بى پوول وەمىنى... ئەو نابى مل بەلاوہ نى و بە سەرشۆرى لە قوربىنىك دانىشى. ھەريۆيە بوو كە ئىراز و خەجىج رومىيان بە چاوى خۆشيان نەدەكرد و شوو و رۆژ دەيان چنى و دەيان چنى...

ئىراز دەيگوت:

"كچى نازەنىم... ھەمەدەمان وەك ئىمە كۆرەھەرييان نابىنى... چونكە ئىمە لىرەين."

خەجىج بە پىكەنىنەو ھەبى دەدايەوہ:

"ئەدى پوورى گيان، ئىمە لىرەين... ئىمە لىرەين..."

ئىراز:

"ھەمەدەمان سوپاس بۆ خوا پوولدارە، ھەتا ئەو دىتە بەندىخانە زىاترىش پەيدا دەكەين. رۆژىك كە ھات ھەموو پوولەكەى لە دەستى دەكەين. نايەلەين لە كىن ھەركەس و ناكەسىك شەرمەزار بى... نايەلەين چا و لەدەستى ئەم و ئەو بى."

شەوانە بە چاوى ماندووەوہ دەچوونە نىو جىنى. ماوہيەكى زۆر پىكەوہ قسەيان دەكرد. دەردى دليان ھەلدەپشت. فەكرى سەير سەيرىيان لەبارەى ھەمەدەوہ دەكردنەوہ... فەكرى وا كە بە نەقتى ھىچ كەس نەدەگەيشت... پاشان خەجىج لە دەستى دايكى دەھرى دەبوو و دەستى پىدەكرد:

"ئەو دايكەى من... بەو دايكەى منىش دەلەين دايك؟... ئەمەن خۆ شتىكم لى داوا نەكرد بوو. گوتبووم دەسەرت گەرىم، ھەر چۆنىك بى خەبەرىكى ھەمەدم بۆ بىتە... پىم گوتبوو ئەمەن ھىچم لىت ناوى... ھىچ... تەنيا خەبەرىكى ھەمەدم بۆ بىتە... بەلام رۆيشت و ئىدى ناورىشى نەدايەوہ."

ئىراز:

ئەتۆ چوزانى ئەو بەستەزمانە چى بەسەر ھاتوہ؟... ئەتۆ چوزانى؟"

ئىراز ھەمىشە بەم جۆرە قسانە لەسەر داىكى خەجيجىتى دەکردەوہ.

ئەمشەوئىش وەك ھەموو شەوئىك لای نيوەشەو ھەردووکیان چوونە نیتو جىتى. نۆتسەکانیان

لەبەر شەدارى ژوورەكە تەر بوون. دەنگى سىسرە بەرز ببووہوہ.

خەجيج:

"پوورە ئىراز."

ئىراز:

"بلى كچم."

قسەکانیان ھەموو شەوئى بەم جۆرە دەست پى دەکران:

ئىراز:

"چى؟"

خەجيج:

"تەپايى."

ئىراز:

"باشە، چ بکەين كچم."

خەجيج:

"داىكى منىش داىكە؟"

ئىراز:

"ئەتۆ چوزانى بەستەزمانە چى بەسەر ھاتوہ؟"

خەجيج ئىدى زۆرى باسى داىكى نەکرد. باسەكەى گۆپى:

"لە"پوورەگىر" لە چوکورواوا لە پىش دا خانوئىك ساز دەكەين. ھەمەد لە پىش دا بە

رەعەيتى دەست پى دەگا، دوايە زەوىيەكى چكۆلە دەكپى... ئەمانە ھەمەد بۆخۆى پىتى

گوتووم."

ئىراز:

"ئىستا ئىتوہ جوان و جوورن كچم... ئىشاللا..."

خەجيج:

"دەيەويست لە شاری مېباتە دوکانی کەباب فرۆش."

ئيراز:

ئيشەللا ديسان ھەر دەتبا."

ھەموو شەوئ باسە کە بەم جۆرە ماوەيەك درتۆھى دەکيشا. پاشان خەجيج چاوى قورس دەبوون و خەوى لى دەکەوت. خۆى و زىندان و ھەمەد و رەدووکەوتن و ھەموو شتتیکى لەبىر دەچووھە. ئيرازيش ھەروا. ئەمشەويش ھەروەك شەوھەکانى دیکە وردە وردە خەريک بوون خەويان لى بەکوئ. خەجيج لە نىو خەو و بىندارى دا وپتەنەى دەکرد:

"خاکى يوورەگير گەرمە، بەرۆژە... گەمئیک ديتنى ماری تى ناچى... زەوىيەکەمان بنەتۆوى سى کيلە گەمە..."

ئيراز:

"بەلئ کچم، سى کيلە."

خەجيج:

"نيوھىمان کردوھتە گەم و نيوھى جۆ."

ئيراز:

"لەنيو گەمەکەش يەك دوو کووز پياواز..."

خەجيج:

"نيو مائەکەمان بە گلى سەوز سواخ کردوھ."

ئيراز:

"گلى سەوز... بۆ شيلە سواخ..."

خەجيج:

"جوانەگايەکمان ھەيە ھەر چاوتیکى ئەوھندە... رەنگى جوانەگاکەمان خەنەيەيە."

گوپتار يار تیکيش..."

خەجيج کە گەيشتە ئەم قسانە، ئيدى ئيراز وەلامى نەدەدایەوھ. ئەمشەويش ھەروا بوو.

خەجيج لەسەرى دەپۆيشت:

"مائى ئيمە مائى خۆتە پوورە ئيراز، ھەمەد کوپى خۆتە، ئەمنيش کچى خۆتم."

ئيراز:

"کچى خۆمى."

خه جیج:

"بییه که می بهر دهر گامان شوږابه می گه یشته توهه عهرزی."

ئیراز:

"دوره که می تانه ده که ین...، ده بیکه ینه باخچه... باخچه که می ده که ینه گول و ریجانه."
خه جیج هه موو شوئ که ده گه یشته نه م جی یانه، له پر وه که شهوی له خه و ټکی قورس

راپه ریبی، وه هوئش خوئی ده هاته وهه ده پیرسی:

"پوره ئیراز... نه تو ده ټی که نگئ حه مه دی دینن؟"

نه مشه ویش هه روا بوو. له نه کاو راپه ری و پرسی:

"ده ټی چی پورئ؟... که نگئ ده می هینن؟"

ئیراز:

"نه گهر سه بینه می هینن، هه تا مانگی کی دی حه تمه ن ده می هینن."

خه جیج:

"ټیمه لی ره ین... وه نا پورئ؟"

ئیراز به له خو یایی بوونه وه جوابی دایه وه:

"ټیمه لی ره ین... پورئیشمان هه مه."

نه وان هه موو شوئ به بهر نه م قسانه وه خه و یان له ده که وت. نه مشه ویش هه روا.

روژی هه ینی بوو، روژی بازار، روژی جومعه بازار... هه موو روژانی هه ینی خه جیج

چاوه ری بوو. نه گهر دایکی هاتبایه، حه تمه ن روژی جومعه ده هات. خه جیج نه مرؤش به یانی

زوو، زور پیش تاو هه لات له خه وه ستابوو و گو تیبوو:

"خوا بکا نه مرؤ بی."

جومعه کانی دیکه ش هه همیشه نه م ئاره زوه می کرد بوو.

لای نیوه رو یه ژنیکی بالا بهرز و کول ه پشت له کول، به ترس و دل ه خوربه وه له زیندان نزیک

که وتوهه.

خه جیج هاواری کرد:

"پوره ئیراز."

ئیراز له ژورئ جوابی دایه وه:

"چ بووه کچم."

خه جيج:

"دایکم."

ئیراز هاته ده‌ده‌ری. له په‌نا خه‌جيجی راوه‌ستا. ژنیکی شه‌که‌ت و پیتخواس که چارشیتوتیکی ره‌شی به‌سه‌ری خۆی دا دابوو، به‌شله‌شله‌شله به‌ره‌و زیندان ده‌هات. ژنه‌گه‌یشته به‌ره‌ده‌رکی زیندان. راوه‌ستا. سه‌ری داخستبوو. به‌ندی‌یه‌وانی له‌پرو لاواز و توورپه‌و تۆسن که دیار نه‌بوو له‌چی توورپه‌بووه و ده‌له‌رزئی، نه‌راندی:

"چت ده‌وی کچی؟"

ژنه:

"کچم لیره‌یه... هاتووم بی‌بینم."

خه‌جيج هاواری کرد:

"دایه."

ژنه سه‌ری هه‌لپری و ته‌ماشای چاری به‌ندی‌یه‌وانی کرد:

"ئه‌وه‌تا ناغا... کچه‌که‌م له‌وی‌یه."

به‌ندی‌یه‌وان:

"وه‌ره ژوور."

ژنه کۆله‌پشته‌که‌ی دانایه‌ زه‌وی. هه‌لتروشکا و پشتی به‌دیواره‌وه دا:

"ناخ... خه‌ریکه مووره‌گه‌ی پشتم بشکی."

خه‌جيج هه‌روا راوه‌ستا بوو و ته‌ماشای دایکی ده‌کرد. ژنه لاق و له‌ته‌ری هه‌لدر هه‌لدر ببوون. نیتو‌قه‌لشته‌کانی لاقیشی پر له‌تۆز و خۆل بوو. مووی سه‌ری له‌تۆز و خۆل دا سپی ببوو. ئاره‌قی ده‌م و چاو و شان و ملی ره‌ش ره‌ش بوو. برژانگ و برۆی هیندیان تۆز لای نیشتبوو دیار نه‌بوون. داوینی شپ و چلکنی کراسه‌که‌ی له‌لاق و له‌ته‌ری هالا بوو. وه‌ختیک خه‌جيج دایکی له‌م وه‌زعه‌دا دی، له‌پر هه‌موو گله‌یی و دل‌نیشی‌یه‌کانی له‌بیر چوونه‌وه. زگی پیتی سووتا. چاوی پر بوون له‌فرمیتسک. گه‌رووی برژایه‌وه. لاقی له‌دوو نه‌ده‌هاتن که به‌پیر دایکیه‌وه بچی.

دایک چاوی به‌خه‌جيجی که‌وت که هه‌روا له‌جینی خۆی وشک بووه‌وه به‌چاوی به‌فرمیتسکه‌وه ته‌ماشای ده‌کا. ئه‌ویش گه‌رووی برژایه‌وه. دایک و کچ نه‌یانده‌زانی چ بلین و بۆ ئه‌وه‌ی له‌بانگی گریانێ نه‌ده‌ن، به‌زه‌حه‌ت خۆیان بۆ راگیر ده‌کرا. دایک:

"وهره کچه بې‌هخته‌که‌م... وهره کچی بې‌شانس و ثیق‌بالم... وهره کن دایکی خۆت." دایک نیدی نه‌یتوانی پیتشی خۆی بگری. فرمیسک به نارامی له چاوی سهره‌وژتیر بوونه‌وه. خه‌جیج رای کرده کن دایکی. ده‌ستی ماچ کردو له‌سهر سهری خۆی داناو له په‌نای دانیش‌ت.

نیرازیش هاته لایان.

"به‌خیراتی خوشکئی."

خه‌جیج نیرازی له‌گه‌ل دایکی پیک ناساند:

"دایه، نه‌مه پووره نیرازه... لیره پیکه‌وه‌ین."

دایک:

"نه‌و خوشکه‌م چی به‌سهر هاتوه که که‌وتوه‌ته نه‌م چاله."

خه‌جیج:

"گوره‌که‌ییان کوشته‌وه."

دایک:

"ناخ خوشکئی گیان، ناخ... ره‌بی خوا چاکیان بۆ نه‌کا. ره‌بی کوژ بن."

ماوه‌یه‌ک هدرسیکیان بیده‌نگ بوون. له پاشان دایک سه‌ی هه‌لپری و وه‌قسه هات:

"کچم... کچی که‌زی ناوریشم و چاوپرهم... ده‌بئ له دایکه به‌سته‌زمانه‌که‌ت ببووری کچم... نه‌تۆ چورزانئ نه‌و عه‌بدی‌یه کافره چی به‌سهر دایکت هیناوه؟... له‌و وه‌خته‌وه که بیستوویه عه‌ریزه‌م بۆ حکوومه‌ت نووسیوه، ههر بۆخۆم ده‌زانم له ده‌ست نه‌و خوانه‌ناسه چیم کینشاوه کچم... لیتی قه‌ده‌غه‌ کردم که پیم له ناوایی به‌رمه‌ده‌ر. به‌لئ کچی شیرنم... ده‌نا دایکت کچه شیرنه‌که‌ی له‌م چواردیواره‌دا، له‌م شاره‌دا، له‌نیو که‌س و ناکه‌س دا به‌ته‌نیا نه‌ده‌هیتشته‌وه... نه‌گه‌ر نه‌و کافره پیتشی نه‌گرتایه‌م ههر رۆژتیک نا رۆژتیک ده‌هاتمه لای کچه شیرنه‌که‌م."

دیار نه‌بوو بۆچی له نه‌کاو قسه‌کانی پچری. له‌و کاته‌وه که گه‌یشتبوه به‌ندیخانه یه‌که‌م جار بوو که روخساری نه‌ختیک ده‌گه‌شایه‌وه. خه‌جیج و نیراز پتری لئ‌نیزیک بوونه‌وه. نه‌و به‌سهرته ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن:

"کچی شیرنم... خه‌ریک بوو له‌بیرم بچی... خه‌به‌رم بۆ هیناوی... ده‌لئین حه‌مه‌د یاغی بووه... یاغی..."

وهختيك دايك ناوی حمه‌دی هیتنا، روخساری كچه‌كهی وا سوور داگیرسا ده‌تگوت گوتلی هه‌ناره. دلئی له‌نیو قه‌وه‌زی سنگی دا به جزړتیک ده‌ستی کرد به لی‌دان ده‌تگوت خه‌ریکه بیته ده‌رئ. دایکی بۆی گیتراپه‌وه:

"حمه‌د پاش نه‌وی له هه‌ردووکیانی دا، رویشته نیو ده‌سته‌ی دۆردوه شیت... ده‌لین به‌لایه‌ك به‌سه‌ر خه‌لكی دینن، نه‌وسه‌ری دیار نه‌بئ... ده‌لین كه‌س ناویرئ به‌و ده‌وروپه‌رانه‌دا تی‌په‌رئ. هه‌موو نه‌وئ‌یان پاوان كردوه... هه‌موو به‌نده‌نه‌كانیان به‌ستوه... هه‌ر كه‌س به‌وئ دا رابری، رووتی ده‌كه‌ن، ده‌رپ‌یه‌كه‌شی له‌پئ داده‌كه‌نن و پاشان ده‌يكوژن."

خه‌جیج تو‌ره بوو:

"حمه‌د کاری وا ناکا... حمه‌د خه‌لكی ناکوژئ."

دایك:

"نه‌من چووزانم كچم، خوا ده‌زانئ... هه‌موو كه‌س وا ده‌لئ... له پئش دا ناوی دۆردوه شیت و پاشانیش ناوی حمه‌د له‌سه‌ر زارو زمانانه. ناوبانگیتکی ده‌رکردوه، مه‌پرسه... ده‌جیه هه‌ر جئ‌یه‌ك باس باسی نه‌وه. به‌جیه هه‌ر جئ‌یه‌ك ناوی حمه‌دۆكت گوتئ لئ‌ده‌بئ... نه‌من چووزانم كچم. نه‌من هه‌رچی له خه‌لكم بیستوه، نه‌وت بۆ ده‌گیت‌مه‌وه. وهختیک عه‌بدی‌خان ئەم قسانه‌ی بیستوه، هه‌تا مانگیتك چوار پینج ئیشك گری له ده‌وری ماله‌كه‌ی خۆی دانان. دیتها‌تی‌یه‌كان ده‌لین له‌گه‌ل نه‌وی چوار پینج كه‌س ئیشکی ماله‌كه‌ی ده‌گرن، دیسان ده‌ترسئ و هه‌تا به‌یانی خه‌وی لئ‌ناکه‌وئ. ده‌لین هه‌روا له نیو مالتئ دا دیت و ده‌چئ و به ده‌وری خۆی دا ده‌سوورئ. پاشان وه‌کیل باشی عاصم هاتوه‌ته لای عه‌بدی‌خان و گوتویه كه وه‌دوای حمه‌د كه‌وتوه. به‌لام پئی گوتوه نه‌وه‌تا ئەم كیوانه هه‌ن یاغی‌یه‌کی وه‌ك حمه‌دیان به‌خۆوه نه‌دیوه. وه‌کیل باشی عاصم پئی گوتبوو ئەگه‌ر حمه‌دۆك نه‌بوویه ئەمن دۆردوه شیت و هه‌موو ده‌سته‌و به‌سته‌كه‌یم له‌نیو بردبوو. پاش ئەم قسانه عه‌بدی‌خان دئی به‌جئ هیتشته‌و ئیدی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه. هیتندیک ده‌لین له شاری ده‌میتنته‌وه. هیتندیک ده‌لین چووه‌ته یه‌كیتك له دئ‌یه‌كاني چو‌كو‌رو‌را‌وا‌و هیتندیکیش ده‌لین چووه‌ته نه‌نکه‌ره‌و له‌به‌ر ده‌ركی حكوومه‌ت دانیشته‌وه. ده‌لین عه‌بدی‌خان له ترسی حمه‌د خۆی شارده‌ته‌وه. ئەمنیش دیتم خان دیار نیه، غیره‌تم وه‌به‌ر خۆم ناو گوتم با بچم سه‌ری‌کی كچه شیرنه‌كه‌م بده‌م... به‌لئ كچه شیرنه‌كه‌م، ئاوا..."

وهختیک ئەم قسانه‌ی ده‌کرد، وادیار بوو زه‌رده‌خنه‌یه‌كیشی له‌سه‌ر لی‌وانه. روخساریشی زۆر روون بوو. كاتیک قسه‌كه‌ی ته‌واو بوو، له نه‌كاو ره‌نگی گۆزا، ره‌ش و شین هه‌ل‌گه‌را... ده‌تگوت خه‌ریکه‌ بجنکی.

ئىراز و خەجىج لەوہ كە ھەمەد ياغى بووہ خۆشھال بوون. چاويان لە چاوى يەكتر كرددو بە چاوى لە نيازى دلئى يەكتر ھالى بوون.

وہ خەتتەك چاويان بە رەنگى داىبە كەوت، وە خەتتەك دىتيان دەلئى ئىستا نا ئىستا دەخەنكى، ترسان.

خەجىج كەوتە پەتە پەت:

"چ بووہ داىبە گيان."

دايك:

"مەپرسە كچەم... خەبەرىكى ناخۆشم پەيە. بەلام ئىشەللا درۆيە. ئەمەردۆ بيستم رۆلە... دلم نايە بيليم... ئەمەردۆ بەياني بيستم... ئەمەردۆ بەياني... ئەمەردۆ بيستم كە... بەلام دلم نايە بيليم كچەم... بيستم كە لە سەر يەكئەك لە ناھاكەنى ساچى كارالئى، ھەمەدو دۆردووە شىت بەشەر ھاتوون... دەلئەن دۆردووە شىت لە گەل يەكئەك لە ھاوكارەكانى تەفەنگيان لە ھەمەد داوہ... ئەو جۆرە كە دەيانگوت كچە شىرنەكەم، ھەمەد پيشى دۆردووە شىتى گرتوہ و نەيھىشتوہ ناھاى ساچى كارالئەبەكان بكوژئى. ئەويش تەقەى لە ھەمەد كرددوہ. ئەمەردۆ سوارئەك بە نىو ئاواى دا رابردوہ... ئەو خەبەرى داوہ... دەلئەن سوارەكە لە عەشیرەتى ساچى كارالئى بووہ بە ھاواری ناھاكەيانوہ چووہ... دەلئەن سوارەكە چەند رىز فيشەكدانى پشوہ بوون... دەلئەن دوو تەفەنگىشى پە بوون. دەلئەن نەسپەكەشى شەلالئى خوئەن بووہ... دىھائەبەكان خەبەريان بۆ ھىنام... ئەو سوارە خەبەرى داوہ كە ھەمەد برىندارە..."

خەجىج لە پيش دا وشك بوو. پاشان دەستى ئىرازى گرت، خۆى لە باوہشى ئەو ھاويشت و دەستى كرد بە گريان و لەخۆدان:

"دەتت چىم بەسەر ھات پورئى؟"

دايك:

"ئەمەن دەردۆم كچەم. سەبەى دوو سەبەى سۆراغئەك دەكەم و دىمەوہ لات. خەبەرى ھەمەدەت بۆ دىنم. لەكۆلە پشەتەكەدا رۆن و نان و ھىلەكەم بۆ ھىناوى. جارى دوايەش بۆت دىنم. دوعا بەكە ئەو كافرە نەيەتەوہ ئاوەدانى. ورياي كۆلە پشەتەكە بە، ون نەبەن. خوا بتان پارئىزئى. ئەمەن رۆيشتەم..."

وہ خەتتەك وەرپئى كەوت، لە دلئى خۆى دا دەيگوت:

"نەدەبوو پىتى بلىم... برىا زمامم لال بووايە."

خەجيج بېدەنگ دەبوو و سەرلەنۇي بە ھەنيسك دان دەگريا:

"دۆردوۋە شىتتى كافر... كافرلى خوانەناس... چۆن بەزەبىت بە جوانىي ھەمەدم دا نەھات؟ ناخر پىاو ھاوکارى خۆي دەكوژى؟... چۆنت دل ھات دۆردوۋە شىت؟..."
ئىراز دلخۆشىي دەدايەوۋە:

"ئەگەر ياغى بەراستى ياغى بى، ھەموو رۆژى خەبەرى كوژرانى بلاو دەبىتەوۋە... خەلك سازى دەكەن... باوەر مەكە... باوەر مەكە..."
بەلام خەجيج گوتى لەم قسانە نەبوو:
"ئەمن ئىدى ناتوانم بۆيم. پاش ھەمەدم ئەمن ئىدى ناتوانم زىندوو بىتەم"
ئىراز توورە بوو:

"شىتە... لە كوئى دەزانى كوژراوۋە؟... بۆ زىندوۋى مەگرى، فەرى باش نىە... شتى خەراپ بە دللى خۆت دا مەھىتە... ئەمن ۋەختىك مندال بووم... نا، نا... بە جىتلى لانى كەم بىست جار خەبەرى مردنى ئەھمەدەزلەم بىست، بەلام ئىستاش كە ئىستايە ئەھمەدەزلە ماوۋە."
خەجيج:

"پوورئ گيان... ئەم لەم ياغىيانە نىە... ھەمەد تازەكارە... كۆلىيە... ئەمن ئىدى پاش ھەمەد ناتوانم بىتەم."
ئىراز:

"كەرە... چما نازانى ياغىيەكان جاروبار ھەر بۆخۆيان خەبەرى كوژرانى خۆيان لەزارى خەلك داۋىن؟... گووت لىنەبوو داىكت دەيگوت چى؟... دەيگوت رىش بزن ۋەختىك خەبەرى بىست كە ھەمەد ياغى بوو، لە ترسان نەوئىرا لە دىي دا ۋەمىنى. لەوانىيە ھەمەد ئەو خەبەرى ھاويشتىتە سەر زارو زمانان بۆ ئەوۋى رىش بزن بە خاترجەمى بگەرپتەوۋە دىي. ھەر دەشبوو ئەم كارە بكا. ئىستا دەي بىنى... ۋەختىك رىش بزن بىتەوۋە دىي، ئەودەم ھەمەد دەچىتە سەرى و دەيكوژى. ئەمە فىلىتەكە ھەمەد كەردوۋىە. بە خۆرايى مەگرى."
خەجيج:

"ھەمەد كارى وا ناكا پوورئ گيان... ئەمن ئىدى دواي ھەمەد زىانم بۆ چىە؟"
لە پاشان ۋەك تووشى نۆبەتى بوۋى، دەستى كەرد بە لەرزىن و ھەلچۆقان. ئىراز لە باوۋەشىي كەردو ھىنايەوۋە سەر جىيەكەي:

"سەبەرت ھەبێ... سەبەرت ھەبێ، کچە شیتە کەم... ھەتا سەبەینی تاو ھەلدێ خوا دەزانێ
چ روو دەدا... نەختیک سەبەرت بێ... باوەر بە ھەموو قسان مەکە..."

خەجیج دوو رۆژی تەواو وەک مردووان لە جێی دا کەوتبوو. لەچکیکی رەشی توند توند بە
نیوچاوانینی پا بەستبوو. رەنگی وا زەرد ھەلگەرا بوو دەتگوت بەھی یە. زەردو بێگیان.
پاش ئەم خەبەرە، ئیدی خەجیج رەنگی وەبەر نەھاتەو. رۆژ لە رۆژ زەردترو لاوازتر دەبوو.
ئیدی خەو نەدەچوو چاوانی. ھەتا بەیانی لە جێی دا سەری وە ئەژنۆی دەکردو دەگریا.
ئیرازیش لەگەڵی بەخەبەر دەبوو. ئیدی شەوانە پێکەوێ قسەیان نەدەکرد. بەلام ئیراز
جاروبار ئەوی دلخۆشی دەدایەو:

"ئێستا دەیبینی کچە شیتە کەم... دەیبینی... بەم زوانە خەبەری خۆشت لەلای
ھەمەدرا بو دێ..."

بەلام خەجیج ھەر دەتگوت لەگەڵ ئەویشیان نیە.

(۱۴)

دوو رۆژ بوو که به رۆژ له جیهه ک خۆیان دهشاردهوهو به شهو دهپۆشیتن. نیستا گهیشتبوننه بهرزاییه کانی کیتی "بهرده کاج" و گوئیان ههڵخستبوو. دهترسان دۆردوو ه شیته داویکی بۆ دانابن.

جهبار:

"مومکین نیه دۆردوو له بیری بچیتتهوه. باش بزانه که ههتا رقی خۆی به نیمه نهپۆشێ، شهوانه خه له چاوی ناکهوی. چوار سال له گهتهی ژیاوم. دهیناسم. نه مجار نه جهلیشی هاتوه. ههرینا بیستت نهم رۆژانه لییان داو کوشتیان. بهلام ههتا نهو رۆژه نهگا مومکین نیه شوینی نیته بهر بدا. نه گهر نیتمهشی گیر نه کهوی، باش بزانه که له داخان دهتهقی و ده مرئ. نیستا ههتمن به دوامانهوهیه. بریا وای له نه هاتایه، بریا..."

حه مه د:

"جهبار... ده ترسیی؟"

جهبار:

"نا... بهلام..."

حه مه د:

"بهلام چی؟"

جهبار:

"ده مه وی بلیتم له کۆلمان نابیتتهوه."

حه مه د:

"قهیدی نیه، با بئ، جا دهی بیینی."

جهبار:

"ناخر نهو وهك بنیاده مان نایه... له جئیدك كه هدر فكریشی لئ ناكه یه وه بۆسه ت بۆ
داده نئ و ته لئت بۆ ده نئته وه. ترسی نهوهم ههیه بكه وینه ته له یه وه... ده نا نه گهر پیاوانه
بۆمان بئ شتیك نیه. یان به نئمه ده بپئ یان بهو، ههر جۆر خوا ههز بكا..."
نایب ره جهب هه موو فكری چووبوه سهر خۆره تاو كه خهريك بوو ناوابئ، له گه
كاجیك كه تیشكی ده مهو خۆرناوا له تلۆفكه كه ی دابوو و سوور ده چوو. هه تاو
خهريك بوو ناوا ده بوو. نایب ره جهب ورده ورده سهری بهردایه وه. هه تاوی سهر
كه له پۆ ده م و چاری و نهو كۆنه په رۆیانه ی كه برینی ملی نهویان پئ به سترابوو، نوور
باران ده كرد.

نایب ره جهب قسه ی جهباری دوویات ده كرده وه:

"یان به نئمه ده بپئ یان بهو... ههر جۆر خوا ههز بكا."

دووباره چاری بری یه وه تلۆفکی كاجه كه.

جهبار:

"كاك هه مه د، نه كا دئت لئم نئشابئ؟"

هه مه د:

"نا كاكه... دئم بۆ دئشئ. له وانه شه هه قی تۆ بئ... نه منیش پئم وایه دۆردوو ده ستمان

لئ هه لئاگرئ و ههر به دوامانه وه یه..."

جهبار:

"ده مه ویست بلئیم كه ده بئ وشیار بئین. خوا ده زانئ چ روو ده دا. نابئ له نه خافل

تئ كه وین..."

هه مه د:

"قسه ی تۆیه. خوا ده زانئ چ روو ده دا."

نایب ره جهب:

"كۆرینه... گوئتان لئ بئ ده لئیم چی. ده زانن نه من له م كئوانه چ شتیكم زۆر خۆش

ده وئ...؟"

هه مه د زه رده یه کی هاتئ:

"تیمه چوزانین؟"

نایب ره جب:

"وهختیک ههتاو ناوا دهبن، تیشکهکمی شیخال شیخال دهبن و دهکویتته سهرداره کاجهکان. ئەمن ئەوهم زۆر پێخۆشه."

ههتاو ناوابوو. تاریک داهاات. مانگ ههوت و ههشت شهوه بوو. زۆر نهدهمایهوهو زوو ناوا دهبوو "سێبهرهکان تیکهال دهبوون. دهرووبهر به باشی نهدهبینرا.

جهبار:

"با وهری کهوین؟"

حهمد ههستایه سهر پێ:

"ئهدی، بابرۆین."

نایب ره جب:

"راوهستن کورینه. دهقیقهیهک چاوهروانی من بن."

نایب ره جب پاش ئەم قسهیه ههستاو چووه بن داریک. پاش چهند دهقیقه

گهرایهوه:

"وهختیک دنیا تاریک بوو، دیتم شتیکی سهوز لهبن بهرهکهدا دهتروسکی. چووم بزائم چیه... تۆمهز خهنهتیلکه بووه."

جهبار پێکهنی. حهمنه دیش مهسهلهکه تیگهیشته و پێکهنی:

"نایب ره جب... له تاریکایی دا خهنهتیلکه تروسکهی دهدا؟!... نهویش تروسکهیهکی

سهوز... نهری؟!..."

نایب ره جب زۆر بهجیددی وهلامی دایهوه:

"نهمنیش پێم سهیره. ئیوهش نهگهر ههز دهکهن، بچن بیبینن."

حهمد:

"باشه، نهگهر بۆخۆت له تهماشای وههز بووی، بابرۆین."

نایب ره جب:

"پێم خۆش بوو پترم تهماشای کردبایه، بهلام کارمان هیه..."

حهمد:

"ئهدی، کارمان هیه."

لەسەرەوژیری ئەو کیتۆ بەردەلانی دەهاتنە خوار. دوو روژ بوو سەرتاسەر بە نێو بەردان دا رویشتیبوون. رویشتنی چی؟ خۆیان راکیش کردبوو. لەمڕۆ بەیانییەوه نان و پێخۆرە کەشیان تەواو ببوو. برسیان بوو. کەوشەکانیشیان درابوون. بەردەکان وەک بەردە سماتە کەوشەکانیان خوارد بوو. تەنیا سەرە کەوشەکانیان بە حال و بال بە لاقانەوه مابوو. چەرمی بەری دەستیشیان دامالزابوو. دەستیان خۆیناری بوون.

نایب رەجەب:

"دیسان دەبێ پرۆین... دیسان دەبێ سەرگەردان بین... ناخ بۆچی لەو شیتە بێ ناموسە دەترسین؟... ئەگەر گەیشتنە خوارێ با چاوەروانی بین بزانی چ ناماقوولتیک دەتوانی بکا، چ تەلەیه کمان دەتوانی بۆ بنیتەوه..."

حەمەد:

"قەلئس مەبە نایب، ئەوه دەچینه خوارێ." "

نایب رەجەب:

"هەموو چەرمی بەری دەستام رویشتۆه... وا دەبرژیتەوه کە برینی گوللەیی سەر مەلم لەبەر چوووەتەوه... ناخر ئەمن بەم دەستانە چۆن دەتوانم تەفەنگ باویم... جا دەتێتی توورە مەبە... ناخر پیاو چۆن توورە نابێ؟..."

حەمەد:

"چاک دەبێ نایب رەجەب... با بگەینە ناوەدانی. دەتێم بەری دەستانت بۆ دەرمان کەن و بۆت ببەستن."

جەبار:

"نایب چتە؟... ماشەللا... دەتێتی پیرۆزەیی دەوێ رۆژی..."

نایب رەجەب توورە بوو:

"قەستەم بەخوا ناگات لە زاری خۆت نەبێ، هەر لەوێ لەگەڵ عەرزێ لیتکت دەدرۆوم... تێگەیشتی؟..."

حەمەد:

"جەبار وازی لێ بێتە؟"

جەبار قاقا پێکەنی.

نایب رەجەب بە پێکەنینی جەبار بە جارتیک دەهری بوو:

"دايك حيزه بنيادهم نيه خو..."

حهمد دهيهويست ههرا ساز نهبي:

"ئيستا دهگهينه خواري نايب رهجهب..."

نايب رهجهب:

"بهو دايك جندهيه بلتي چهقه چهقي نهكا. دهنه خوا تاگاداره دهيكهمه كولهكهي

كهوباران."

پاش نم قسهيه جهبار غاري دايه لاي نايب رهجهب، دهستي ماچ كردو لهسهر سهرى داناو

به پيكنهينهوه گوتي:

"ئيدي ناشت بووينهوه..."

نايب رهجهب نهختيك نارام بووهوه:

"نهنم لهگهل كهسيك كه ناري حهلالي وي نهكهوتوه، ناشت ناهمهوه."

حهمد بؤ نهوهي باسهكه بگوري، پرسى:

"نايب... تفهنگهكت فيشهكي لهبهردايه؟"

نايب به قهلسى جوابي دايهوه:

"له بهري دايه."

حهمد:

"زور باشه."

نايب رهجهب:

"دهمهوي ههر پينج فيشهكهكه له ميئشكي عهبدى خانى بي شهرف بهتال بكهم..."

دهمهوي له ميئشكي نهو بي ناموسهيان بدهم كه نهو ههموو زولمه له فهقير و ههژاران

دهكا..."

حهمد:

"ئيئهلالا پيكنهوه... نهنم نهگهر بهدهستي خوتم نهيكوژم دلتم نؤقره ناگري."

حهمد داخ له دلانهي بير دهكردهوه. كوشتن... لهنيو بردنى كهسيك... نهمانه لهو

كارانه بوون كه ئيستا له دهستي دههاتن... نهو فيشهكانهني هاتهوه بير كه له ليپرهوار

پييهوه نابوون. گيان دهرجوونى وهليى وهبير هاتهوه. وهبيرى هاتهوه كه چؤن لهنيو قور و

قال دا چهنگهكرهيه دهكرده... بهلام نهمانه به پياوكوژى دانانرين. كاتيك نهو له

دارستان دا تەقەى لىق کرد ھەر بەفكرىشى دانەھاتبوو كە خەرىكە كەسىك دەكوژى. كاریگەرتىن رىگا بۆ ئەوئى گىانى خۆى رزگار بكا، ھەر ئەمە بوو... بەلام ئىستا بۆخۆى دەپوئىست كەسىك بكوژى، بەدەستى خۆى دەپوئىست ژيانىك لەنىو بەرى... دەپوئىست يەكىك كە زىندوئى، رقى ھەيە، بزوتئەوئى ھەيە وئوئى ھەيە، لە ژيان بۆ بەش بكا. كاتىك ئاواى بىر دەكردەو، ھەستى دەكرد زۆرىشى ھەق نىە. ئەو دەزانى بىر بكا تەو... بىر كەردنەو بە درىژى و پانى و قوئى... نایب ھەسەن لە شارى ھىندىك شتى فىر كەرد بو، لەوانە يە بىر كەردنەو لە ئەوئىنىش ئەو فىرى كەرد بۆ... ئەگەر عەبدى ئەكوژى چ دەبى؟... "تاوىك ئەم خەيالە سەرسەرەكى بە دلى دا تىپەرى. پاشان، لەو شتە سەرسەرەكىيە زۆر ترسا. ھەولتى دا ئەو خەيالە سەر سەرەكىيە لە دلى خۆى بەرپتەدەر. بەلام ھەرچەند تى دەكۆشا، فكر بەرى نەدەدا. لە دلى خۆى دا گوتى: "ئىستا با بگەينە دى..."

لە پەر ھاوارى نایب رەجەب بەرز بوو:

"فرىام كەون."

نایب رەجەب وئىستبووى لە گابەردىكەو بەز داتە گابەردىكى دىكە. نەئىتوانىبوو وئىستا دەستى بە رەگە دارىك گرتبوو و ھەلئاسرابوو. گەشىتنە فرىاى و نایب رەجەبىان گرتەو.

نایب رەجەب بىزارو شەكەت بوو:

"ئاخر كەنگى دەگەينە خوارى؟"

ھەمدە:

"شتىكى وامان نەماوە... ئىستا دەگەينى."

وختىك مانگ لە كىئەكەى رووبەروویان ئاوا دەبوو، گەشىتنە دەشتى.

نایب رەجەب:

"باشە... ئاسوودە بووین. ھىندەى نەمابوو لەسەر گابەردەكە ھەلدىرئىن و بە ھىلاك بچىن... ئىستا ئەگەر دۆردوو شىت لە گىانى خۆى وەرەز بوو، بابى... ھەر تەلەيەك پىئى دەكرى با بۆمان دانىتەو... ئەگەر پىاوە بابى گەوادى شىت و شوور... ئىستا دەبى لىرە نەختىك بھەسىنەو... بەرى دەستانم وا دەبرئتەو مەپرسە..."

بەرە دەست و لاق و ئەژنۆى ئەوانى دىكەش دەبرئانەو. ھەمدە لە دلى خۆى دا دەيگوت: "عەبدى ھەقى خۆيەتى بكوژى... ئەو رۆژەى وەبىر دەھاتەو كە جوانەگایەكەى

لین نهستاندبون... نو رۆژانهی وهبیر دههاتهوه که له گهرمای سهختی ناسیاب چهشمه دا رۆژ تا ئیوارێ له نیو چهقلهشینکه دا جووتی لێ دهخوړی... جیگای برینی چهقلهشینکه له سارد و سهرمادا دهتگوت ناوړه له لاق و له ترانی بهربووه. هه موو نهوانه ی وهبیر دههاتهوه. برژانه وهی نهم برینانه له سارد و سهرمادا بنیاده می بیهۆش دهکا. تهواوی سهرده می مندالیی خۆی که وهک ژههره مار تال بوو، وهبیر دههاتهوه له دلێ خۆی دا دهیگوت: "عهبدی حهقی خۆیهتی بری:.. ئیستا بابگهینه ناوهدانی."

جهبار نقورچیتکی له حهمه د کوتا:

"چه حهمه د... دیسان له گۆ فکرو خهیالان را چووی؟..."

حهمه د به شهرمه زارییهوه جوابی دایهوه:

"شتیک نیه."

جهبار:

"ههستن برۆین... رۆژمان لێ بیتهوه کاریکمان بۆ ناکرئ."

حهمه د:

"ئهبرئ، راست دهکهی."

ههستان و وهبرئ کهوتن. پاش چاره که سعاتیک گهیشتنه دروه لانی چهقلهشینکه.

نایب رهجهب:

"وهی دایه گیان، وهی... سهد شوکور به بهرده کان... نهم چهقلانه وهک سهگی هار له لاق

و له تهری پیاوی بهرده بن."

حهمه د:

"نهمه نو دروه لانهیه که باسم دهکرد... نو جییهیه که نهمن جووتم لێ دهکرد."

نایب رهجهب:

"وهی دایه گیان، وهی."

جهبار:

"نهمه دهلتی چی حهمه د؟... گاسن چۆن لهو چهقلانه دهچی؟... ئیره دروه لان نیه،

لیره واره..."

"وهی دایه گیان، وهی."

حهمه د:

"نهری، لیڤهواره."

جهبار:

"پاش نهر بهرده لانه، همر دهبوو بگهینه دروه لانتیکی وا. پروانه نهر شانسه..."

نایب ره جهب:

"وهی دایه گیان، وهی... چ شانسیکی ههیه همه دۆک... وهی دایه گیان... وهی."

راده وهستان و پشویه گیان ده دا. لاق و له تهریان خوینی لی ده چۆرا. همه د جنیوی ده دا. راست نهر جنیوانه که به مبدالی بهو چهقلانهی ده دان، نیستا دوپاتی ده کردنه وهو که یفی بهو دوپات کردنه وهیه ده هات. نهر زۆریه ی نهر جنیوانه له دورسون فیر ببوو. داخوا نیستا دورسون له کوئی بوو؟..

"وهی دایه گیان، وهی."

چهقله شینکه له بن پریان خشه ده هات، خشه خشیکی قورس و به ژان... له بیدهنگی شهوئ دا، نهر دهنگه له مهو دای زۆر دوریش پا ده بیسرا.

"وهی دایه گیان، وهی."

جهبار:

"سه د خۆزگه به چهقله کان... نهر خیزه ورده له چهقله کانیش پیستره."

همه د:

"نیره راست نهر جیگایه که نهرمن جوتم لی ده کرد... راست نیره بوو..."

"وهی دایه گیان، وهی."

دهنگی که له شیر له دوروه هات. له لای جنوب پا... دهنگی که له باب نه ده پسایه وه، ههروا دهیان خویند و چند بلیندیشیان ده خویند... پاشان له رووبارتیک په رینه وه. بهرده کان له بهر پریان دا ده خزین. چهقله شینکه له بهر تیژترو زۆرتتر بوو.

"وهی دایه گیان، وهی."

وه ختیک له چۆمی په رینه وه، چناری پیر که وهک تارماییه کی ره شتر له شهوه زهنگ به تاریکایی شهوه نووسابوو، له رووبه پروویان ده رکهوت. بهره و چنار چوونه پیش. کاتیک گه یشتنه پشت چناره که، له نه کاو دهنگی ناوه که وهک دهنگی تۆپ ته قی.

"وهی دایه گیان، وهی."

همه د:

"گه‌یشینه ناوایی. با بچین له‌سەر ئهو کانییه ده‌ست و چارومان بشۆین... سبه‌ینئ،
یه‌کی جووتیک کاله‌تان بۆ په‌یدا ده‌که‌م که که‌یفی پئ‌یکه‌ن..."
چوونه قه‌راغ ناوه‌که. که‌وشه‌کانیان دا‌که‌ند. لنگیان له‌ ناوئ پرا‌کردن.
نایب ره‌ج‌ب:
"وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی."

جه‌بار:
"به‌سه‌ ئیدی نایب ره‌ج‌ب، هینده‌ مه‌نه‌قینه... له‌نیو چه‌قله‌کانیش هاتینه‌ده‌ر."
نایب ره‌ج‌ب:
"ئه‌من به‌ عومری خۆم درووه‌لانی وام نه‌دیوه. وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی."
حه‌مه‌د:

"نێره پیتی ده‌لێن سه‌رچاوه‌..."
ئه‌و ره‌ژانه‌ی بیر که‌وته‌وه‌ که‌ له‌ ناسیاب چه‌شمه‌ هه‌لاتبوو و چووبووه‌ لانی سه‌له‌مان. دایکی
وه‌بیر هاته‌وه‌ که‌ چهند هه‌وتوو له‌سه‌ر ئه‌م کانییه‌ دانیشتیوو و چاری له‌سه‌رچاوه‌ که‌یه‌وه‌ بریبوو،
به‌و هیوایه‌ که‌ ته‌رمه‌که‌ی له‌ژێر شاخه‌که‌ بیته‌ده‌ر و بکه‌ویته‌ سه‌ر ناو... دایکی وه‌بیر هاته‌وه‌.
بۆ هه‌زارو یه‌که‌مین جار له‌ دلی خۆیدا گوئی:
"خوا ده‌زانئ چ به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر دایکم هیناوه‌."

له‌ جه‌باری پرسى:
"جه‌بار... نه‌تۆ ده‌لێئ چ به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر دایکم هیناوه‌؟"
جه‌بار:

"هیچیان لئ‌نه‌کرده‌وه‌."
نایب ره‌ج‌ب:
"وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی... نێره کوئ‌یه‌ خوایه‌ گیان..."
حه‌مه‌د:

"نێره پیتی ده‌لێن سه‌رچاوه‌... ناشه‌که‌ به‌ره‌ژێرت‌ره‌... ناشه‌وانه‌که‌شی سه‌میل گوئ
پراوه‌..."
جه‌بار:

"پروانه حمەد... پيش ئەوې بچينە نىو دئ، باش وايە بچينە ئەوئ و خەبەرىك بزاني... دلم خەبەر دەدا كە وا باشترە..."

نايب رەجەب:

"وې دايەگيان، وې."

جەبار:

"توخوا لىوېرە نايب..."

حمەد:

"راست دەكەى... باشتر وايە بچينە لاي سمايل گوئ براو و خەبەرىكى لىوېرەگرين."

جەبار:

"ئەرى، وا باشترە... پياو نايب بى خەبەر و بەچار بەستراوى بچيتە هيچ دئ يەك و هيچ جىنەك."

نايب رەجەب:

"راست دەكا... ديارە ئەو سەگبايە ناقولايە ئەقلىشى هەيە... وەختىك ياغى سوي، دەبى بەردو دار و گورگ و زىوى و مارو ميروو بە دوژمنى خۆت بزاني. دەبى هۆشت بەسەر هەموو شتىكەوې بى. دەبى پىت و ابى لەبن هەموو تەختە بەردىك يە كىك بۆت لە بۆسەدايە... ئەتۆ هېشتا تازەكارى حمەد، بەلام ماشەللا لەزۆر كەس لىزانترى. ئەتۆ تاقىكردنەوېت كەمە، بەلام لە جياتيان بەهۆشى. دەبى فكري هەموو شتىكت هەبى."

راست بوونەوې. رووناكايى يەك بە ئەندازەى پرنچكىك لە دوورى هەلدەبوو و دەكووژايەوې.

حمەد:

"ئەو شۆقەى دەبين؟... ئەوئ ناشى سمايل گوئ براوې."

كاتىك لە ناشى نىزىك دەبوونەوې، دەنگى سەوېشيان هاتە بەرگوئ.

جەبار:

"پىم وايە ئەمانە سەگى گوندين..."

حمەد:

"بەلئ، دەنگيان دەگاتە نىرە..."

هاتن لە پشت دەرکى ناشى راوېستان. سمايل گوئ براو كە گوئى لە هەستى پىيان ببوو، لە

ژوورى را بانگى كرد:

"كىيە؟"

حه مه د:

"منم، حه مه دۆكم... كورى برايم."

ماوه يه كى زۆر له ژوورئى جوابيڤك نه بوو. پاشان دهنگى سمایل گويى براو هات:
"حه مه دۆك ليتره چ ده كا؟ درۆيه... حه مه دۆك دۆردووه شيت كوشتويه... هه ر دوينيى بوو كه خه بهرى هات."

بوڤنى ئارد لهو شهوهدا بلاو ده بووه وه. پيڤيان وابوو نيستا له عمبارى ئاردى ده كه ون.
دهنگى نهو ئاره كه ناشه كهى پي ده گه را، ده ته قيه وهو به سه ر شهودا پان ده بووه وه.

حه مه د:

"مام سمایل، نه من نه مردووم... چما دهنگم ناناسى؟"

سمایل:

"دهنگم ناسى... ناسيم... نيستا ديم ده رگا كه ده كه مه وه."

سمایل خيتر او به دهنگ و هه راره ده رگاي كرده وه. وه ختيڤك ده رگا كرايه وه، شوڤى له رزۆك و نارنجيى ئاگره كه له سه روچاويانى دا. سمایل ماوه يه كه له سه روچاوى حه مه د ورد بووه وه:
"حه مه دۆك... ناخره كهى نهو كا فره ت نه كوشت كه عاله ميڤك له ده ستي رزگار بكهى."
حه مه دۆك زه رده يه كى هاتى. چوونه ژوور.

له نيئو ئاگردان دا بليڤسه كان ليڤك ده هالان و جار جار هه تا سه ر زهوى لار ده بوونه وه. بوڤنى ئارد نيستا توندتر ده هات. ملي دريژو به چرچ و لۆچ، ده م و چارى دريژو ريش و برۆو كئلاوه كوڤنه كهى سمایل گويى براو له ئاردى دا ون ببوون. كاتيڤك چاوى به ده ست و قاچى ميوانه كان كهوت، ترسا. پرسى:

"چيستان به سه ر هاتوه؟"

حه مه د زه رده خه نه يه كى كرد:

"له گه ل دۆردووه شيت شه رمان بوو. ناچار بووين دوو رۆژان به نيئو به رده لان و شاخ و داخ دا به پي دا برۆين."

سمایل هه لئروشكاو پالى وه ديوارى دا:

"دويڤى سوارتيڤك به نيئو دى دا رابردبوو. ده ليين چوه ته شه رى دۆردووه شيت. نهو خه بهرى دا بوو كه دۆردوو تۆي كوشتوه... هه موو خه لكى دى تازيه يان دا گرتبوو، حه مه د... ده زانى ديهاتى يه كان چه نديان خوڤ ده وى؟"

پاشان ده ستي به سه رى حه مه د دا هيتنا:

"حهمد... باوهر به چاوی خۆم ناکهم... ناخر چۆن نهم ههموو فیشهک و فیشهکدانته له خو شتهک داوه؟... چۆن قهوهت پێ دهشکێ نهوهنده فیشهک و چهک و چۆله له گهڵ خوێت بگێرێ... بهم وهزعهوه ههر باوهر ناکهم نهتۆ ههمه دۆکی خویمان بی... نهمن ههر نهو ههمه دۆکم له پێش چاوه که به دواي گاجووته کانهوه ههر دهکهرت و ههڵ دهستایهوه... دهلتی دوینی بووه. باوهر ناکهم."

حهمد:

"دهبی باوهر بکهی... بهرخ ههر له بن سهوتهی دا نابێ."

سمایل:

"حهتمن ئیستا زۆرتان برسییه... با ههستم پارووه نانیکتان بۆ دانیم."

سمایل ههلتا. چاوی له ناگره کهوه بری و چهند له حزهیهک راوهستا. زهردهیهکی هاتی:

"ناوره کهش چهند چاکی گرتوه..."

سمایل پشتی چهما بووه. ههمد پیتی سهیر بوو. ههمد پیتی وابوو سمایل ههر نهو سمایلهیه که

به مندالی دیویهتی، ههروا جیژ و بهتاقهته... ههمد به ترس و نیگهراشییهوه برسی:

"خهبری دایکم و خه جیج چیه؟... عهبدی له کوئییه؟... له مالتییه؟"

سمایل له جیتی خوێ رهق بوو. نه قسهیهکی کردو نه رویشته و نه دانیشته. نهو

چاوهروانی نهم پرسیاره بوو. ههر دلێ له دل دهدا که ئیستا نا ئیستا دهپرسی. تازه کار له

کار ترازابوو. سمایل گێژو واق و پرمای تهماشای دهووبهیری خوێ دهکرد که ههمد

پرسیاره کهی دوویات کردهوه:

"له دایکم و..."

سمایل کهوته پهتهپهته:

"باشن، باشن... ئیستا دیم پیت دهلتیم نهو کافرهش له کوئییهو چ دهکا... سهبر کهن

جاری که میک خویواوکتان بۆ بێتم دهست و لاقتانی تیخن."

حهمد که ههر له پێشداش نیگهراو بوو، له "باشن، باشن... ی سمایل زیاتر وهشک

کهوت. سمایل به له گه نینگ خویواوکی شیلهو گهرمهوه گهرايهوه:

"دهست و لاقتان له خویواوک خهن... دهست و قاچتان بهرد ههلتدر ههلتدری کردوون.

برینهکانیان زۆر خهراپ دهبرژینهوه... خویواوکیان زۆر بۆ باشه."

حهمد:

"بەم زووانە داىكىمت دىوھ؟..."

سمايل:

"پېم گوتى كە باشن... لېم گەپى با باسى عەبدىخانى كافرت بۆ بكەم... ۋەختىك ئەو كافرە بىستى كە چوويە گەل ياغىيەكان، لە ترسان دەپىيەكەى زەرد كرد. ھەموو شەوئ خوا دايناوھ پىنج كەس، شەش كەس، دە كەس ئىشكىيان لە مائەكەى دەگرت، بەو حالەش لە ترسان خەوى نەبوو، ھەتا لە نەكاو ون بوو. رەنگ و روويەكى ھەلئىنابوو چاوتان پىي كەوتبايە لىي دەترسان. ترس بنيادەمى چۆن دەگۆرئ!... ئىستا ھەمەن خەبەرى كوژرانى تۆى بىستەو ھاتەتەوھ دىي... دەلېن دەستو پتوھندەكانى ۋەختىك خەبەرى كوژرانى تۆيان بىستەو، كر دوويانەتە جىۆن... ھەقى خۆشيان بووھ بىكەنە جىۆن، چونكە دەتسانس."

دلى ھەمەد كەوتبووھ پەلەپەل. لە جىي خۆى دا بەند نەدەبوو. دەپەويست ھەرچى زووترە خۆى بگەيەنئتە نىو دئ:

"ياللا ھەستە كورپنە... ھەستە برۆين تا پىنش پارشيوان بگەينە ناوايى."

جەبارو نايب رەجەب دەيانزانى ھەمەد دەلئى چى. ھەردوو كيان بى ئەوھى قسەيەك بكەن، كالەكانيان دەپى كر دو بەن كالەيان توند كر دو ھەستان.

سمايل:

"چىشتەكەتان لەسەر ئاگرە، نەختىك راوھستە ئىستا گەرم دەپتەوھ. خوتواوك بۆ برىنەكانتەن باشە، لە دىش بلېن بۆتان ۋەگرن."

ھەمەد لە پىتەوھو ئەوانى دىكە بە دوای دا لە ناشى ۋەدەر كەوتن. پىنج شەش ھەنگاو رۆيشتە، ديسان كەوتنەوھ نىو چەقلەشىنكە. نايب رەجەب ديسان دەستى كر دەوھ بە ۋەى، ۋەى... بە

ئەستىرە لە ناسمان دا برىسكەى نماوييان دەدا. نايب رەجەب رووى بەرەو خۆرھەلات ۋەرگىپاۋ مىزى كر د:

"ئەستىرەى من ھىشتا ھەلئەھاتە... ئىستاش زۆرمان ماوھ بۆ پارشيوان."

ئەوانى دىكە جوايىكيان نەدايەوھ. ئىستا برژانەوھى لاق و دەستانيان كەمتر بوو. رىويەكيان لەبەر پىيان دەريەرى. نەگەر لە نيزىك ناوھدانى نەبونايە، نايب رەجەب بە خزمەت مام رىوي دەگەيشت، بەلام چارە چ بوو؟ خەرىك بوون لە ناوايى نيزىك دەبونەوھ.

رئوی کلکه زل و تووکنه کمه به سهر چه قلان دا راده کیشاو ههله دهات. ده تگوت شۆقی
نهستیران مووه کانی سیخوار باران ده کا.

جه بار:

"کاکه همه ده؟"

همه ده:

"نیستا ده گه یینی. دئی تا لهو خواره یه."

کاتیک له یه که م مائی ناوه دانی نیزیک بوونه وه، چند سه گی زه لامیان بۆ هاتن. همه ده
سه گه کانی لاوانده وه. سه گه کان همه دیان ناسی یه وه له بن پیتی دا دهستیان کرد به کلکه
سووته.

به نیتو دیتی دا تی یه پین. چونه لای مائی همه ده. دئی چۆل و بیده ننگ بوو. همه ده له
وه ختانه دا هه رگیز دئی یه که یانی ناوا چۆل و بی سر وه نه دیبوو. نامۆی کرد. چاوه کانی به دوا
دیهاتی یه کان، مریشکه کان، نهوانه ی ده چونه سه ر کارو کاسبی... و به کورتی به دوا
زینده وه ریک دا ده گه ران.

به سپایی له ده رکه ی دا. گوئی ههله خست. دهنگیک نه هات. چند جاری دیکه له ده رگی
دا. دیسان دهنگیک نه هات. نهیتوانی پیشی خۆی بگری. خۆی گه یانده په نجه ره چکۆله که. به
دهنگیکی نزم بانگی دایکی کرد:

"دایه... دایه..."

دیسان دهنگیک نه هات. گوئی به ده لاقه که وه نووساند. هه موو نه ندامی له شی ببوونه
گوئی، به لām له ژوروی، جگه له دهنگی چرو جانه وه ره که داره کانیا ن ده جوی، دهنگیک نه ده هات.
کرم داره کانیا ن ده جوی. نیگه رانی یه که ی زیاتر بوو. به لām دوا تیشکی هیوا هیتشتا له دلای دا
نه کووژا بووه وه.

رووی له جه بارو نایب کردو به دهنگیکی قیناوی گوئی:

"دایکم له ماڠ نه..."

فکری کرده وه. وه بیری هاته وه که دایکی له ناوه دانی دا "عهلی دورمووش" و نهوانی له
هه موو کهس خۆشتر ده ویست. عهلی دورمووش ده بی هفتاویینج سالتیک ته مهنی بی. نه م
دوا یبانه پشتی کۆم ببووه وه، به لām وه ک پیایکی به نجا سالت توندو تۆل و له سه رخۆ بوو:

"گه یشتینی، مائی مام عه لیم نیره یه."

له پيش مالى عهلى دورمووش رهشايى سهگيكي زهلام ديار بوو. سهگه كه له بهر ده رگا كه وتبوو. به دهنگى پي بيان سره زهلامه كهى هه لپرى. پاشان له سه ره خو سهرى له سه ده ستانى دانايه وه.

همه ده به شه كه تى شانى به ده رگا كه وه ناو بانگى كرد:

"مام عهلى دورمووش... هوى... مام عهلى..."

له ژوروى دهنگه دهنگيك بهرز بووه وه.

دهنگى پيرانه وه گورهى عهلى دورمووش له نيئو دهنگه كانى ديكه دا به چاكى ديار بوو. جار جار بيدهنگ ده بوو و سه رله نوئ ده بيسترايه وه:

"به خوا همه ده... راست دهنگى همه ده... وه لالا دهنگى خويه تى."

نايب ره جه ب داها ته وه به سرت به همه دى گوت:

"دهنگيتيان ناسى همه ده... وهى دا به گيان، وهى."

لهو كاته دا ده رگا كرايه وه. عهلى دورمووش به توتى كراس و ده پي بيان فانوس به ده ست وه ده ركوت. ريشه سپيه كهى ده گه يشته سه ررگى. نه وهنده گوره ده هاته بهر چاو ده تگوت ماله كه نايبا. كاتيك چاوى به همه ده كهوت، پي كه نى:

"له كوتى همه ده؟... نيتمه دويني خبه رى كوژرانى تو مان له سوارى كى يووروو ك بيست... سوپاس بو خوا كه ساغ و سلامت تى:

"كچينه... هه ست ناورى بكه نه وه، دوشه كى راخه ن، همه ده ها ته وه."

له ژوروى دهنگى ته په ته پى دوشك راخه ن هات. عهلى دورمووش وه پيش كهوت:

"فهرمون بو ژوروى."

چوونه ژوروى. جه بار نيگه ران ديار بوو. له وانه بوو ده ستى لى دهى بگرى. عهلى دورمووش نهو فانوسه ي به ده ستيه وه بوو له ته نيشت ناورگه كهى داناو دانىشت:

"دهى، همه دوك، بلنى بزائم چوئى، نه حواله ت باشه؟... هه موو نا وه دانى تازيهى بو داگر تبووى. وه ختيك ديها تى به كان بيستيان كوژراوى، هه موو ناسياب چه شمه تازيهى داگرت. خوا بكا خبه رى كوژرانت به گوئى خه جيغ نه گه يشته بى. ده نا له تاوان وه زگ ده دا. خبه رى خه جيغ بو دى يان نا؟... به سته زمان دا يكت... به لام خه فه تى مه خو. هه روا بزانه بوخوت ليره بووى. بوخوم ته رمه كه يم هه لگرت... بوخوم به ده ستى خو م به خاك نه سپارد..."

سه‌ری هه‌لپری. ته‌ماشای روخساری همه‌دی کرد. ره‌نگی همه‌دی ورده ورده ره‌ش هه‌ل‌ده‌گه‌را. عه‌لی دورمووش که‌وته په‌له‌قاژه. تی‌گه‌یشت همه‌د خه‌به‌ری نه‌بووه:

"چ بوو همه‌د؟... ناکا نه‌ت بیستی؟..."

جه‌بار چاوی پر بوون له فرمیسک. نایب ره‌جه‌ب تفه‌نگه‌که‌ی به‌تال کردو سه‌ر له‌نوئ پری کرده‌وه. همه‌د هه‌ولتی دا خۆی نه‌دۆرتینی. پرسى:

"خه‌جیج چی بووه؟"

عه‌لی دورمووش به‌سه‌رو که‌لله‌ی خۆی داده‌دا:

"قور به‌سه‌ر منی بئ‌عه‌قل... بریا زمانم لال‌بایه... ناخر نه‌من نه‌مه‌زانی که نه‌ت بیستوه... ناخر چه‌ند مانگه... وهرن قور وه‌سه‌ری من که‌ن..."

ژنی عه‌لی دورمووش له‌و وه‌خته‌وه که همه‌د و نه‌وان هاتیبوونه مالتی، هه‌تا ئیستا، هه‌روا بیده‌نگ له‌به‌ر ناگردانه‌که دانیشتبوو و چاوی بریبووئه ناوړه‌که‌و قسه‌یه‌کی نه‌کرد بوو. ته‌نانه‌ت به‌خیراتنی همه‌دیشی نه‌کردبوو. ئیستا تووړه ببوو و به‌گژ می‌رده‌که‌ی دا ده‌هاته‌وه:

"نه‌ت توانی پیشی خۆت بگری؟... هه‌میشه هه‌روای. راوه‌ستابای هه‌تا کوره‌که پارووئه نایتیکی ده‌خوارد. پاشان پیت گوتبایه. چما دره‌نگ ده‌بوو؟"

عه‌لی دورمووش:

"ناخر نه‌من چوزانم... چه‌ند مانگ رابردووئه که... چوزانم له‌و چه‌ند مانگه‌دا به‌گوئی نه‌گه‌یشتوه."

ده‌نگی جۆرتیک بوو ده‌تگوت ده‌گری:

"بمبووره همه‌د... پیری‌یه ئیدی..."

کوره‌کان و بووکه‌کان و نه‌وه‌کانی عه‌لی دورمووش و هه‌رکه‌س له‌و ماله‌دا بوو، له‌ده‌وری همه‌دو نه‌وان که له‌ ده‌وری ناگردانه‌که دانیشتبوو، کۆ ببوونه‌وه و ته‌ماشای همه‌دیان ده‌کرد که راست و چه‌پ فیشه‌کدانی له‌خۆی دابوون، خه‌نجه‌ری له‌به‌ردابوو، ده‌مانچه‌و نارنجۆکی به‌قه‌دیه‌وه بوون و دوورینی له‌مل دابوو. له‌ چاوی نه‌مانه‌دا باوهر نه‌کردن و سه‌ر سوپمان و نه‌ختیکیش گالته پئ‌کردن ده‌خویندراپه‌وه.

له‌نیو نه‌و هه‌موو بنیاده‌مه زه‌لام زه‌لامه‌دا وایان ده‌هاته به‌رچاو که همه‌د لاسای یاغی‌یان ده‌کاته‌وه.

همه‌د سه‌ر له‌نوئ پرسى:

"خه جيج چى بووه؟"

عەلى دورموش نەيدەتوانى جواب بداتەوه. مىلى بەلاوه نابوو و چارى لە شوټى ناگردانەكەره بريبوو و هيچى نەدەگوت.

حەمدە وەرگەرايەوه سەر خيترانى عەلى دورموش، كە لەبەر لاوازي رومەتى تىقويبوون و لەژير چارشيدوا بسكى سپى و خەنە تى دراوى دەبينان:

"پورئ... تۆ پيتم بلئ... خه جيج لە كوئيه؟"

ژنە بە دلتسۆزىيەوه تەماشاي چاوى حەمدەى كرد:

"ناخر نە من چ بلئيم حەمدەى خۆم؟... نە من چووزانم؟..."

پيريژن رەنگى بە رووانەوه نە مابوو.

حەمدە:

"پورئ... هەر چۆنيك بئ ناخرەكەى يەكيك هەر پيتم دەلئ چى بووه."

پيريژن مۆرەيەكى وەهاى لە عەلى دورموش كرد كە دەتگوت دەيەوى بيكوژئ:

"نەمان لە دەستى تۆ... خوا دەزانئ ئەو كورە چەند رۆژە دەمى لە نانى نەداوه... ليئت

گەرايايە پارووه نانئك لە گەرورى بچتتە خوارئ، ئەو وەخت پيتم گوتبايە... چما دلت دەتۆقى

راوەستاباى؟..."

پاشان هەستاو هات لە پەناى حەمدە دانىشت. دەستى لەسەر نەژنۆى حەمدە دانا.

"پروانە حەمدەى من... هەموو شتيكت بۆ باس دەكەم. عەبدى بريندار بوو، برىا گوللەى

گەرم لەسەر دلئى راوەستابا و كوشتباى. وەختيک وەهۆش خۆى هاتەوه، شاهيدە درۆزنەکانى

لەدەورى خۆى کۆ کردەوه. تەنيا ئەو عەلىيە شەلە بئدينە، ئەو بئدينە كە شوئنى تۆى

هەلگرتبوو، گوتبووى نەمن شايتەى نادەم. وەختيک شەلە حازر نەبوو شايتەى بدا، عەبدى

خانيش دەستورى دا ئەويان لە دىنى دەرکرد. ئەويش پيلى ژن و مندالەكەى گرت و سڤ و

سيپالى كۆ کردەوه، رۆيشت و رۆيشت. ئيستاش كەس نەيزانى بۆكوئ چوو..."

پاشان يەك يەك ناوى هەموو ئەو كەسانەى برد كە بە درۆ شايتەىيان دابوو و گوتى

خه جيجش لە شارى لە زيندانى ژاندارمرييه. نەمەشى لئى زياد كرد كە بيستويە بەم زووانە

خه جيج لەدار دەدرئ.

هەر ئەو بریسکە وەك نووکه دەرزىيە، دووبارە هاتەوه نيۆ چاوهکانى حەمدە. جەبار ئیستا

نيدى ئەو بریسکەيەى باش دەناسى. هەر وەخت ئەو بریسکەيە دەهاتە چاوهکانى حەمدەوه،

روخساری حمەد جۆرئیکی دیکەى بەسەر دەهات...، دەبوو بە پلینگیتک که نامادەیه نامبازی نیتچیرەکەى بێ.

حمەد لەسەرەخۆ هەستایە سەرپێ:

"هەستەن هاوکاران... دەبێ بچین مشووری ئەو عەبدییه بێ ناموسە بچۆین."

پاشان دەستی خێزانی عەلیی لەنێو دەستانی گرت و پرسى:

"پوورئ... دایکیشم ئەوان کوشتیان... وانیه؟..."

ژنی بەستەزمان چاوی پر بوون. نەیتوانی زار هەلپچرئ.

حمەد:

"وانیه پوورئ؟..."

ژنە دیسان هیچی نەگوت.

حمەد دەستی ئەوی بەرەلا کرد:

"با برۆین."

حمەد لە پێشەوهو جەبار و نایب بەدواى دا، لە تاریکاییدا ون بوون. حمەد تەفەنگەکەى

بەتاقى کردەوه، پرپوو:

"نێوهش ئەگەر تەفەنگەکانتان فیشەکیان لەبەردانیه، وەبەریان دەن. نارنجۆکەکانیشتان

نامادە بکەن."

نایب رەجەب لەو کاتەوه که بەسەرھاتەکەى لە زمانى خێزانی عەلى دورمووش

بیستبوو، هەروا ددانى لە چیرەوه دەبردن. سەرى بە راست و چەپ دا دەسووراند و

ددانى بە جەرگی خۆى دادەگرت. نایب رەجەب قۆلى حمەدى - که بە نیوه غاردان

دەرپۆشت - گرت:

"گۆیت لى بێ. نایبى روحم بە هیچ کەس بکەین. دەبێ ژن و مندالەکەشى قیمە قیمە

بکەین."

حمەد:

"چۆنى تۆ بلیتی با وابێ، نایب."

قۆلى لەدەستی نایب راپسکاند و وەرپێکەوت.

بۆخۆشیان نەیانزانى چەندى پێوەخراو چۆن گەیشتنە بەر دەرکی مالى عەبدى.

حمەد:

"نایب ره جەب تۆ بانگیان که، بلتی میوانتان هاتوه، بلتی په یامیتکمان بۆ هینان." نایب سێ جار توند له دەرگای دا. دهنگی ژنیك له ژووری را جوابی دایهوه: "کئی بوو؟"

نایب:

"بیکهوه خوشکئی میوانم، په یامیتکم هیناوه. ده بێ زوو بیلیتم و بگه پیمهوه." ژنه به پرتهو بۆله هات و دەرگای کردهوه: "لیتره راوهسته کاکه، با چرایه که هه لکه م."

ژنه پاش ئەم قسه یه سەر له نوێ چوو ژووری هۆده که. نایبیش له دەرگاچوو بووه ژوور. ژنه شه مچه یه کی لێ دا. هۆده که رووناک بوو. لهو کاته دا هه رسیکیان بۆ لای رووناکاییه که رویشتن. کاتیك ژنه که له بهر رووناکی چاوی به سێ کهس کهوت تیک رابوو. تاویك به سه رسوپمانه وه ته ماشای حه مه دی کرد. پاشان زیهریه کی کرد. نایب ره جەب ده سه به جێ ژنه که ی گرت و زاری به ست. حه مه د به رقه وه پرسی:

"عه بدی خان له مالتی یه؟"

ژنه:

"نا... ئەو نییدی نایه ته وه مالتی... ره بی به قوریانت بم حه مه د... بریا عه بدی هه ر قه ت نه هاتبایه سەر ئەم دنیا یه..." لهو نیوه دا هه موو خه لکی مالتی وه خه بهر هاتبوون و به ترس و له رزه وه ته ماشای یاغی یه کانیان ده کرد.

دووژنی عه بدی خان و دوو کوپی و چه ند ژن که له دئی یه کانی دراوسی یانه وه به میوانی هاتبوون، له مالتی عه بدی بوون.

حهمه د ده ستووری به نایب ره جەب دا:

"با وه پیشت کهون، ماله که بگه ری، له هه ر جێ یه که عه بدیت دۆزیه وه میتشکی بپه رتینه." نایب ره جەب:

"هه ر پینج گولله که ی له میتشکی ده ده م، میتشکی له ت و په ت ده که م..." قۆنداغه تفه نگیکی ده که له که ی ژنه که سه ره واند:

"فانۆسیك هه لکه و وه پیشم که وه."

ژنه بێ نه وه ی قسه یه ک بکا، چرایه کی دیکه ی هه لکرد و وه پیش نایب کهوت.

حه‌مه‌د له نټوه‌راستی ژووره‌كه‌دا وه‌ك په‌يكه‌ری رق و توووره‌یی، راست راوه‌ستا‌بوو. نه‌ندامی وردو ریوه‌ل‌هی گه‌وره دیار‌بوو، ببووه غول‌ت‌ك، به‌ سام بوو، ژنه‌كان شیوه‌نیان ده‌كرد. منداله‌كان وه‌ك دوو لكه داری ناسك كه با لیټیان بدا ده‌له‌رزین. زوری پې‌چوو یان كه‌م، نایب گه‌ر‌ایه‌وه. ناهوم‌یدی له ده‌نگی ده‌باری. گوتی:

"هموو چی‌یه‌كم سه‌روین كرد. نه‌بوو."

ژنه:

"مانگ‌ت‌كه چوه‌ته چوكوروا... ده‌یزانی رۆژ‌ت‌ك دټیه سه‌ری. له‌ترسان خه‌و له چاری نه‌ده‌كه‌وت... بۆیه لیټیداو رۆ‌یشت."

حه‌مه‌د:

"نایب."

نایب:

"فه‌رموو."

حه‌مه‌د كوره‌كاني نیشان دا:

"هه‌ردوو‌کیان به‌ره ده‌رئ، چیان لئ‌ده‌كه‌ی بكه."

هه‌ردوو ژنه‌كه له پر خۆیان ه‌اویشته به‌ر پټی حه‌مه‌د:

"رهبی خوا ب‌مكا به‌ قوربانت حه‌مه‌د گیان... ناخر منداله‌كانم چ گوناخت‌کیان همیه؟ رهبی ده‌سه‌ر سهرت گه‌ر‌پ‌م حه‌مه‌دم... نه‌و كافر‌ی وه‌بینمو ب‌يكوژه، به‌لام مندالی من چ گوناخت‌کیان همیه؟"

نایب منداله‌كاني گرت‌بو و رای‌ده‌ك‌ت‌شان. منداله‌كان له دووی نه‌ده‌كشان و په‌له‌قاژه‌یان ده‌كرد... جه‌بار جه‌گه‌ی ده‌ستی یه‌ك‌ت‌کیانی گرت و توند فری دایه‌ قورنه‌یه‌ك. منداله‌كه به‌ هه‌موو تینی خۆی ده‌ستی كرد به‌ گریان و ه‌اوار.

یه‌ك‌ت‌ك له ژنه‌كان مه‌تقی نه‌ده‌كرد. وه‌ك ته‌رم‌یت‌کی ب‌ن‌گیان له‌به‌ر پټی حه‌مه‌د دا كه‌وت‌بوو و جوول‌هی نه‌ده‌كرد. به‌لام نه‌وی ديكه‌یان هه‌روا ده‌پار‌ایه‌وه:

"حه‌مه‌دم... حه‌مه‌دی خۆم... ناخر منداله‌كاني من چ كار‌ت‌کیان له‌گه‌ل تو‌و كرده...؟... چما منداله‌كاني من گوناخت‌کیان همیه...؟"

نایب یه‌ك‌ت‌ك له منداله‌كاني - كه به‌ ده‌ستیه‌وه بوو - به‌ هه‌موو ه‌ینزی خۆی ده‌عه‌رزى كوت‌او لاقی له‌سه‌ر دانا. لوول‌هی تفه‌نگه‌كه‌ی له‌سه‌ر سه‌ری منداله‌كه داناو له حه‌مه‌دی پرسى:

"بۆ ھەر دەبېن لە دەری بېن... باشە، لە ژوروی عەیبی چیه؟... دەستی لێ بکێشم؟" ھەر ئەو ژنە کە وەک مردوو لەبەر پیتی ھەمەد دا کەوتبوو، لە پر وەك ھەلژۆیک پەلاماری جەباری دا کە خەریک بوو کۆرەکە دەبردە دەری.

جەبار بە دەستیکی خەنجەرەکە بەر پشتینی ھەلکێشاو لە ژنەکە دا. ژنە ھاواری کرد: "نای مردم" و کەوت.

ئەو ژنە دیکە کە لولە تەفەنگی نایبی لەسەر سەری کۆرەکە دەدی، بە گریانەوہ پاراڤەوہ:

"ھەمەدەم، ھەمەدی من، روحم پێ بکە... ھەقتە ھەمەدەم، بەلام کۆری من چ گوناحیکى ھەیە؟"

روخساری ھەمەد تاو لەگەڵ تاو دەگۆرا. ئەو بریسکە وەك نووکەدەرزى لە چاوانى دا کووژاڤەوہ. چاوی بە نایب کەوت کە قامکی لەسەر پەلەپیتکە بوو. ھەرینا چرکاندنی. وەخت تەنگ بوو. ھەمەد شەپنکی لە لولە تەفەنگە کە دا کە لەسەر سەری کۆرەکە بوو. نایبیش لەو لەحزەیدا دەستی لێ کێشابوو. گولەکە وەدیواری کەوت.

ھەمەد دەستووری بە جەبار دا:

"ئەو منداڵە بەرەلا کە."

ژنە ئەم دەستەى ھەمەدی ماچ دەکرد، پاشان ئەمەیانى بەردەداو دەستەکەى دیکەى ماچ دەکرد، دیسان ئەمیان و دووبارە ئەویان..."

"بۆ ھەمەدەم... بۆ ئەو کافرە وەبێنە و بیکوژە... ھەقتە ھەمەدی خۆم، بە قەد عەرزو عاسمان ھەقتە... بەخوا ئەگەر فرمیسکیتکی بۆ برێژم. ئەگەر دۆتۆیتک فرمیسکم لەسەر تەرمەکەى رشت، نیدی خەلک بە "زێنەب" م بانگ نەکا... وەى بێنەو بیکوژە، ھەقتە ھەمەدەم، لە عەرز ھەتا عاسمان."

ھەمەد ھەر زاری ھەلنەچرا. بێ ئەوہى یەك قسە بکا، لە سەرەخۆ لە ھۆدەکە وەدەرکەوت. ھەموو لەشى ژانى دەکرد. دەتگوت ھەموو لەشى لە دەسک ئاونگ دا کوتراوہ.

نایب رەجەب توورە ببوو. جنیوی دایک و بایبی دەست پێ کردبوو. قۆلی ھەمەدی گرتبوو. وەھای دەگوشی، دەتگوت دەیەوئ باسکی بشکیننی:

"نه تۆ بهو دل ناسكى يه تهمه ناتوانى ياغى بى. ناتوانى تۆله بستىنيه وه. پياوه كانى عهبدى له كهلىنيك، قوژنيك به گيرت دىنن و مشوررت دهخۆن... له ئىستاوهش جگه له عهبدى، دووژمنيكي ديكهت ههيه كه پىي دهلىن دۆردوه شىت." "

جهبار:

"زۆر دهلىنى نايب رهجهب... نه گهر دووژمنيكمان ههيه كه پىي دهلىن دۆردوه شىت، له بهرامبهر دا دوستىكي زۆريشمان ههن كه پىيان دهلىن عهشيرهتى ساچى كارالى... قهول وا نهبو له جياتى عهبدى خان دوو مندالى بى گوناح بكوژين." "

نايب رهجهب بىدهنگ بو.

دهرو دراوسى به دهنگى شيوهن و گريان، به توى كراس و دهريپ يانه وه له مالان هاتنه دهرو له دهورى مالى عهبدى خى برونه وه. له يهك له حزه دا نهم قسانه دهم به دهم گهراڻ و به گوئى هه موو كهس گهيشته وه:

"حهمد نه مردوه، حهمد نه مردوه."

"حهمد نه مردوه."

حهمد ههتا نهو عهبدى يه كافره نه كوژى نامرى... حهمد نامرى."

"دلى حهمد به قهده لىايهك به زه بى تىدايه."

دريان به ئاپۆرايه كه دا كه له بهر دهركاى ماله كه كۆببوننه وه به نىويان دا تىپه رين. وه ختيك دىهاتىيه كان چاويان به حهمد و هاوړى كانى كهوت، له پر بىدهنگ بون. بوو به بىدهنگى يه كه دهنگى هه ناسهش نه ده بىسترا.

حهمد زارى كرده وه و پاش ماوه يهك بۆ به كهم جار قسهى كرد:

"دىهاتىيه كان وه خه بهر هاتون. تازه ناكړى له نىو دىي بىنيه وه. با برۆين."

جهبار:

"با برۆين."

نايب رهجهب:

"برينه كهم وه ژان هاتوه ته وه، له دىي بچينه دهه ر بچينه كوئى؟... خهريكه له برسانيش ده مرين."

حهمد:

"دىسان دىينه وه."

بهره و دهره‌وی ناوایی وهری کهورتن و دهنکه دهنگ و ههراو هۆریابه کیان له پاش بهجی
ما. سه‌گهره‌ی ته‌واوی دئیه‌که‌ی داگرتبورو. دیار بوو سه‌گهل کهوتوته په‌له‌قازهو تنگانه.
هیندیکیان له جیاتی وهرین دهیان قروسکاند.

نایب ره‌جهب هه‌ناسه‌یه‌کی درژی ههل‌کیشا:

"با دانیشین: نه‌من ماندوو بووم. خهریکم ده‌مرم. برینه‌که‌م زۆر پیس وه‌ژان کهوتوه."

جهبار:

"چته نایب... نه‌تۆ که هینده بی‌تاقه‌تی بوچی سنگ به گولله‌وه ده‌نیتی؟"

نایب تووره‌بوو، هه‌ستاو نه‌راندی:

"جاریکی دیکه زارت ههل‌پچری و قسم له‌گهل‌بکه‌ی، میشتکت ده‌پرژینم... زۆلی

سه‌گباب... نه‌تۆ کارت به کاری من چیه؟"

جهبار له قاقای پیکه‌نینی دا.

حه‌مد:

"وازی لئ‌پینه جهبار... ناخره‌که‌ی تووشی به‌لایه‌که‌مان ده‌که‌ی."

نایب:

"نه‌م دایک حیزه ناخره‌که‌ی ناچارم ده‌کا که کاریکی نابئ بکری، بیکه‌م... به‌خوا هه‌رینا

دیت که‌لاکیم خسته‌عه‌رزی."

حه‌مد:

"وازی لئ‌پینه نایب ره‌جهب... گالتت له‌گهل‌ده‌کا، حه‌قت نیه تووره‌بی."

نایب ره‌جهب:

"نه‌من گالتت له‌گهل‌ئی نیه... با لیم گهری به‌ده‌ردو مهرگی خۆم رابگه‌م."

حه‌مد:

"جهبار... نیدی گالتت له‌گهل‌مه‌که."

جهبار ده‌سه‌جی غاری داو ده‌ستی نایی ماچ کردو له‌سه‌ری سه‌ری دانا:

"دلت نه‌یه‌شی... تازه گالتت له‌گهل‌ناکه‌م."

نایب ره‌جهب زه‌رده‌یه‌کی هاتی:

"گه‌واده... ده‌لئی شه‌یتانه، په‌نا به‌خوا."

جهبار:

"ئىدى تۆپە... ئىدى تۆپە... ئىدى گالتە ناکەم."

لەسر عەزى دانىشتن. چارەپ ئى بوون دەنگە دەنگە دامرکیتتەو خەلکە بەچنەرە مائەکانیان. هیچ کامىکیان قسەیان نەدە کرد. ھەریە کە فکرى لە شتیک دە کردەو.

ھەراو ھۆریایە کە وردە وردە دادەمرکایەو، سەوەرە کەش بەرە بەرە کەمتر دەبوو. جەبار کە لەو بێدەنگیە ۋەرەز ببوو، خۆی پێ نەگىراو دەستی پێ کرد:

"نايب ره جەب."

"ديسان چ سندا ئىکتە."

جەبار:

"ئەگەر حەمەد پىشى نەگرتايە، ئەو منداڵە بى گوناخت دە کوشت؟"

نايب ره جەب:

"ئەى چى؟... نەرى ۋەللا حەوت رووحى پى بان، يە کىکم پى نەدە ھىشت... بۆچى دە پرسى؟"

جەبار:

"ھىچ... ھەراو پرسىم."

نايب ره جەب ددانى لە چىرەو بەردن:

"جەبار... گومانم نىە کە قەجەبى دئىيە کەى نئوہ دايکە جندە کەى تۆ بوو، گەووادى دئىيە کە شتان بابە گەووادە کەت بوو."

حەمەد:

"جەبار... ئەتۆ جوابى مەدەوہ."

جەبار:

"ئەمن جوابى نادە مەوہ."

ھەراو ھۆریای نئو دئ بەتەواوى بێدەنگ بوو. ديسان دئ لەو تارىكى و بێدەنگیە پىشوودا نوqm بووہوہ.

حەمەد:

"ھەستن... ھەتا رۆژ نەبووہ تەوہ بچىنەوہ لای مام عەلى دورمووش."

نايب ره جەب:

"دەبەر زارت مرم... زووين... زووتر، زووتر..."

ههستان.

دئ وهك جارى پيشوو بيتهنگ و چۆل بوو. عهلى دورمووش له دهروهه گوئى له دهنگى
پييان ببوو و دهركاي كردبووهو له بهر دهركا چاره پييان بوو:
"خوم لى نه كهوت. زۆر له ميژه چاره و انتايم."

نايب ره جهب:

"باشه, ئيمه هاتين."

عهلى دورمووش:

"گوتم مريشكتان بۆ سهر برن... حه قهمن زۆرتان برسويه..."

نايب ره جهب:

"چۆم, براله..."

فيشه كدان و قايش پشتين و قايشى تفهنگى نايب ره جهب زيوكارى كرابوون. ديار بوو شه
زيوكارى يانه كارى وهستاكاريكى كارامه بوون. سميله داچۆراوه كانى نايب ره جهب سوور بوون.
نايب خه نهى ده سميلانى ده دا.

ههر كه دانيشتن, كچيكي شهرميون كه جاروباره به دزييهوه به دهه حه مه دهوه پيته كه نهى,
سفره كهى راخست. قبولي يان هيتنا. ههلمتيكى بۆغۆش له قبولي يه كه ههله ده ستا. له ده فريكي
ديكه دا مريشكى سووره وه كراويان هيتنا.

نايب ره جهب:

"ئهه پلاوه حه قهمن بۆ برينه كهى من باشه... نه من نهو جۆره پلاوهم زۆر پي خۆشه كه ناوا
ههلمى لى ههله ده ستى و بۆنى رۆنه كهى بنياده مى مهست ده كا..."

جه بار:

"نايب ره جهب... نه تۆ بهو سه ليقه و نيشتيايهوه بۆچى هاتووى بوويه ياغى?... نه تۆ
ده بوو ده فته رخانه ت كردبايهوه."

نايب گوراندى:

"وست به."

حه مه د:

"جه بار, گالته له گه ل نايب مه كه."

جه بار:

"نه من چم گوتوه؟"

ديار بوو زؤر له ميژ بوو عهلی دورمووش دهيوئ شتیک به حمهد بلن، به لام بؤی نه ده کرا.
يان قسه دهاته نيو قسه وه، يان بؤخوی نه يده گوت. حمهد تن گه يشتبوو:
"مام عهلی... وادياره قسه يه کت له دل دايه... هه روا تلی خوت قروت ده ده يه وه.
قسه کت بکه."

عهلی دورمووش:

"بلنم چي حمهد؟... نه تو هه له مندالتيه وه ليت ديار بوو که نه گه ره گه وه بووي
پياويکي باش ده بي. ده مه وي بلنم چاکت کرد که نهم منداله بي گونا حانه ت نه کوشت."
نايب ره جبه بهم قسه يه ي عهلی دورمووش زؤر نار هت بوو:
"پره پياو... مامه پره... نه تو چ ده زانی؟... نه تو چور زانی تو له يانی چي؟... بؤخوت
به سرت نه هاتوه تا بزانی... نه تو چور زانی مانای نهم قسانه چيه..."
عهلی دورمووش ملی به لاره ناو هيچي نه گوت.

نايب ره جبه له سهر قسه کانی رژيشت:

"نه گه نه من له جياتي حمهد بووايم، گيان له بهرم لهو ماله دا نه ده هيشت، هه صويانم
سهر ده بري، ماله که شم به سهر که لاکه کانيان دا ده روو خاند. تن گه يشتي؟"

عهلی دورمووش:

"تن گه يشم."

له ته وای نهو ماوه يه دا که نانيان ده خوارد حمهد سهری داخستبوو و فکری ده کرده وه.
حمهد:

"مام عهلی... خوا به زيادی کا."

جه بار:

"خوا به زيادی کا."

نايب ره جبه:

"خوا به زيادی کا... هاتمه وه سهره خز."

جه بار ده يه ويست زاری بکاته وه که حمهد پيشی پي گرت:

"مام عهلی دورمووش، ده مه ويست شتیکت لي پيرسم."

عهلی دورمووش:

"پیرسە حەمەدم."

حەمەد:

"عەلییەشەل چوو تە کام دئی؟... خەبەرت لیتی هەیه؟"

عەلی دورمووش:

"دەلێن چوو تە گوندی "جاغشاک"... لێرەرا بۆ جاغشاکیش دوو رۆژە رێیە."

حەمەد:

"بەچی بزانی کە شەلە حەتەن لەوێیە، یان نا؟"

عەلی دورمووش:

"خۆشکەزای عەلییەکوێر، لە جاغشاک مێردی کردووە. پێرێ هاتووە تەو ناسیاب چەشمە."

دەچم لیتی دەپرسم."

حەمەد رووی کردە جەبارو نایب:

"حەتەن دەبێ عەلییەشەلی وەبیسین. ئەگەر چوو ییتە جاغشاک، دەبێ بچین لەوێ"

بیبینین."

جەبار:

"دەچین."

نایب:

"ئەمن بەو برینەوێ چ بکەم؟... رۆژ لە رۆژ خەراپتر دەبێ."

حەمەد:

"ئەتۆ حەز دەکەم مەیه نایب رەجەب... تۆ مەیهو هەر لێرە لە لای مام عەلی دورمووش"

بمێنەو. ناگای لیت دەبێ."

عەلی دورمووش:

"ئەرێ وەللا، ناگام لیت دەبێ، هەتا چاک دەبێ، دەشت شارمەو."

نایب وەك ئەوێ لە نەكاو بریسكە لیتی دابێ:

"ئەمن؟... ئەمن؟... ئەمن لێرە وەمێنم؟... ئەگەر بشکوژرێم لێرە نامێنمەو. ئەمن"

لە نێو جیا نایمەو... تیگەیشتن یان نا؟... بەلام قسەیه کم هەیه، چۆنە کەسێک بە دواي

عەلییەشەل دا بنێرین؟"

ژنە پیرەکەم عەلی دورمووش کە دوور لەوان دانیشتبوو، هاتە نێو قسەکانیان:

"ئەو يەزىدە كە شوئىنى ھەمدى ھەلگرت و ئەو بەلایەى بەسەر ھىنا، ئەگەر بزانتى ھەمدى پىاوى بە دودا ناردە، ھەل دەئ... ئەو يەزىدە چما لە گرتن دئ؟... بەخوا لە ترسان رادەكار نىدى بە كەس نابىرنىتەو. سەرى خۆى ھەل دەگرت و روو لە كىتو و بىابان دەكا."

عەلى دورمووش تەماشای چاوى ھەمدى كرد:

"ئەتۆ عەلىيە شەلت دەوئ ھەمدەم؟"

ھەمدە:

"بەلئ مامە، عەلىيە شەلم دەوئ..."

عەلى دورمووش:

"ئىتو دەتوانن دوو رۆژ لە كادىنى ئىمەدا بىتەنەو؟"

ھەمدە بى ئەوئى فەكر بىكاتەو، جوا بى داىەو:

"ھەوتوويە كىش دەمىتەنەو."

عەلى دورمووش:

"ئىستا ئەمن عەلىيە كۆيرى بە سواری بەرئ دەكەم... دەلئ بە عەلىيە شەل بلى ئەمن كارم پىتەى، دەمەوئ شوئىم بۆ ھەلگرت. دەلئ عەلىيە شەل پاش مەسەلەى تۆ تۆيەى كردە كە تازە شوئىن گىرئى بكا. بەلام ئەگەر ئەمن كارم پىتەى بى ھەمەن دئ. ئەگەر بىھەوئ شوئىش نەگىرئ، سەرىكەم ھەر لى دەدا. بەلام نەكا، لە پر بەلایەكى بەسەر بىتەى؟..."

ژنى عەلى دورمووش دىسان ھاتە نىو قسانەو:

"لىئى گەرئ ھەر بەلایەك دەيەوئ، بەسەرى بىتەى... لىئى گەرئ ئەنجن ئەنجنى كا، چما ئەم بەلایە ئەو يەزىدە بەسەر ھەمدى خۆمى نەھىنا؟... ئەگەر ئەو خوانەناسە شوئىنى ھەمدى خۆمى ھەل نەگرتباىە، كى دەيتوانى ھەمدى من وەبىتەى؟... ئەتۆ عەلىيە كۆيرى بە دودا بنىرە، با بلى عەلى دورمووش كارى پىتە. ھەر كە ھات، ھەمدە دەبئ لەو بەردەرگايە بىداتە بەر مەوداى خەنجران و ورد وردى بكا. ئەمىش خەلكى ناوا بى بانگ دەكەم بىتە سەرى..."

عەلى دورمووش:

"ئافەرەت، زۆر دەلئى... بەسىە نىدى. عەلىيە شەل نىازىكى خەراپى نەبوو. ئەسلەن ئەو كاتەى شوئىن ھەل دەگرت، فەكرى ھىچ شتىكى دىكە ناكاتەو، ھەر چاوى لەم دنياىە نىە، ھەر نازانتى چاكەى دەكا يان خەراپەى. عەلىيە شەل وەختىك باسى شوئىن گىرئانى بۆ

ده كړئ، نه قفل له سهرې دا نامېنئ. چما نه گهر له جهنگه ل گه راپوه وه، نه تدې چ
 حالتېكي هه بوو؟ نه سلن رهنكي به رووانه وه نه ما بوو. وهك مردووانئ لئ هاتبوو.
 هه مووان شايه تئ بيان دا، نهو نه بئ. ناواره بوو، له دئې خؤى دهريان كرد، مال و حالئ
 لئ تئك چوون، به لام شايه تئې به درؤى له سهر خه جيچ نه دا... هه مه دم، مال و حالئ
 عدلئ يه شهل وئران بوو، به لام شايه تئې نه دا. نابئ هيچئ لئ بكهئ هه مه دئ خؤم.
 عدلئ يه شهل پياوئكي خه راپ نيه."
 ژنه:

"كارم به وه نيه پياوئ چا كه يان خه راپ. نه م به لايه كئ به سهر هه مه دئ هئنا؟... چما
 عدلئ يه شهل نه بوو؟... هه مه دئ خؤم، نه گهر مام عدلئ شت پياوئ به دوا دا نه نار د، ده بئ
 بوؤخت بچئ و به گيرئ بيئئ... نه گهر له كوني هه تئتهش دا خؤى هه شار دا بئ، ده بئ به گيرئ
 بيئئ و نهو خه بخره له بهر پشتئنت هه ل كئشئ و له زگئ راكهئ."

عدلئ دورمووش تووره بوو:
 "پروانه نافره، بزانه چ ده لئيم، تؤو نهو خوايهئ به هه قئ ده ناسئ، تؤو نهو دين و
 مه زه بهئ ده پيه رستئ، مه يه نيؤ قسه كاغانه وه. ناخر نه تؤ كار ت بهو كارانه چيه؟"
 ژنه:

"پيويست نيه بيه وه كيلئ كوره كه. لئئ گه رئ چؤنئ پئ خوش بوو، وا بكا."
 عدلئ دورمووش:

"باشه با بيكوؤئ... با بيكوؤئ نهو به سته زمانه... ناخر خؤ عدلئ يه شهل نيازئكي
 خه راپئ نه بوو. نهو مردوؤئ شوئنه هه لگرتنه. نه سلن فكريشئ له سهره بجامئ كاره كه
 نه كردبو وه. خؤ نه گهر زانيباشئ سهره بجامئ كاره كهئ به كوئ ده كا، ديسان شوئنه كهئ هه
 هه لده گرت، چونكه عدلئ يه شهل مردوؤئ شوئنه گئرانه، شئئئ شوئنه گئرانه. وه ختئك شوئنه
 هه لده گرتئ نيؤ هؤشئ به سهر نه م دنيايه وه نيه... ئئستا با هه مه د بچئ نهو به سته زمانهئ
 بكوؤئ با دلئ تؤ نؤقره بگريئ."
 ژنه:

"به لئ. دلئ نؤقره ده گريئ. وه ختئك كه لاكئ عدلئ يه شهل بئيم دلئم وا فيئك ده بيتسه وه، وا
 بزانه سه هؤله."
 عدلئ دورمووش:

"حمەدم، گویت لەم قسانە نەبێ... هیچی لێ ناکە، نا؟"
حمەد بە دەنگی نەرم و کزەوێ جواپی دا یەوێ:
"نەمنیش دەمەوێ شوێنی یە کێکم بۆ هەلگرێ و بۆم وەبێنێ."

ژنە:

"لە پێش دا با شوێنە کەت بۆ هەلگرێ. پاشان کە کارەکی تەواو بوو، بیکۆژە. هەموو ئەم بەلایانە ئەو کافرە بەسەر تۆی هێناون. خەجیجیش ئەو ناریدیە زیندان. ئەو بوو تە باعیس کە خەجیج لە زیندان دا برزێ."

عەلی دورمووش داها تەوێ بە سرتە بە حمەدی گوت:

"دەتەوێ شوێنی ئەوت بۆ هەلگرێ؟"

حمەد سەری بە نیشانە ی "بەلێ" بۆ لەقاند.

عەلی دورمووش:

"زۆرم پێ خۆش بوو حمەدم، زۆر... نیستا دەچم عەلی یە کوێرت بۆ لە جێی دەردە کێشم و دەپێ یە دە کەم. کاتی ک عەلی یە شەل بزانی ئەمن کارم پێ یە تی، کاری زێرپێشی هەبێ، بە جێی دیلێ و وەرپێ دە کەوێ. نیستا دە لێم جێتان بۆ بەرنە کادی نێنێ. دوو رۆژان دەبێ لەوێ بنوون."

عەلی دورمووش دوایە بانگی ژنەکی کرد:

"کچی... لە جیاتی ئەو هەموو دانیشتن و چەنە لێدانە، هەستە جێی میوانەکان بەرە لە کادی نێنێ رای خە. ئەمن دەچم لای عەلی یە کوێرت."

ژنە:

"بڕۆ، هەر جە هەننە مێک دەچی، بچوو."

ژنی دورمووش پیرە ژنیکی سەر سپی بوو کە هەموو ددانەکانی هەلۆه ریبوون. زاری دەتگوت زاری هەمبەنە یە. گەنم رەنگ و چاومەر بوو. لە حمەدی نێزیک بوو وەه. وە ک ئەو ی بیهوێ نەپێ یە کی گرنگ بدرکێنێ، بە سەرودەست حالیی کرد، بریدیە قورنە یە ک و بە گوێی دا چیاندا:

"فریوی ئەمانە مەخۆ... بە هیچیان باوەر مە کە. بە مام عەلی شت باوەر مە کە. ئەمانە هەموویان پیاوی ئەو عەبدی یە خوانە ناسەن. لەوانە شە نیستا لە کادی نیت پەستێون و بچن خەبەر بە ژاندارمە بدن کە بێن بتگرن. بە هیچیان باوەر مە کە. بە مام عەلی شت باوەر

مه كه. ههريينا ديت فريويان داي و دايانيه دهستي ژاندارمه... ئيستاستا نه من دهچمه ناشى. دوو رژژان لهوى ده ميئمه وه، بۆ نه وهى ته گهر ژاندارمه هاتن، بيم و ناگادارتان بكه م. ته گهر خه بهرم بۆ هينان كه ژاندارمه هاتن، ده بچ ده سبه جي رابكه ن. نه دى حه مه دى خۆم... له م دئيه دا ته نيا نه منم كه چاكه ي تۆم ده وئ. ته تۆ يادگارى دوونه ي خۆمى. بابت خوا ليئى خۆش بئ، نازانى چه ند پياوى چاك بوو. ته تۆ يادگارى برايمى. ئيستاستا جيتان له كاديتنى بۆ راده خه م. خه وتان نايه ؟"

حه مه د:

"دايه حۆرى، نه وه نده بئ خه وم، سه رى خۆم پئ راناگيرئ. سئ رژژه خه و له چاوم نه كه وتوه، له بهر بئ خه وي بيان وه خته برم."

دايه حۆرى:

"عه مرم نه ميئئ... ياخوا كوير يم نه مزانى حه مه دم كوشته خه وه."

هه موو ژنه كانى بانگ كرد:

"تۆهۆى... خوانه ناسينه، خوانه ناسينه... نه و كوران وه خته له تارى خه وئ بمرن و ئيمه ش ناگامان ليئيان نيه. هه ستا جي به كانيان بۆ له كاديتنه كۆنه كه راخه ن... له سه ر كايه بۆيان راخه ن."

نايب ره جه ب:

"وهى دايه گيان، وهى."

حه مه د:

"چ بوو نايب."

نايب:

"بروانه ملم چۆن نه ستوور بووه... خه ريكه له ده فهى نيئو شام تئ ده په رئ."

حه مه د:

"ئيستاستا مه له حه مت بۆ دروست ده كه ين."

دايه حۆرى:

"ئيستاستا دايه حۆريت مه له ميكت بۆ دروست ده كا، به دوو رژژ چاك چاكت بكاته وه."

نوينه كانيان به په له برده كادين. ميوانه كانيش چوونه كاديتنى. فتيله به كه به تيره گى نيئوه راستى كاديتنه كه وه هه لئو سراسر ابوو، فرتينه ي ده كرد. كاديتنه كه نيئوه ي پر له كا بوو. بۆنى كاو

گزره گهرووی پیاوی دهبرژاندهوه. بۆنی کا، بۆنیککی خوش و مهیلهوسوتیره. له لایهکی کادینه کهش تهپالهیان لهسهریهک دانابوون. پووشکه کا بهمالی جالجالوکهوه گیرسابونهوه... ههزاران پووشکه کا... ژنهکان چوونه دهڕی و دهراگیان پیوهدا. تازه یه کهمین تیشکی بهرهههیان له دهلاقهوه دههاته ژووری. زۆری نه مابوو دنیا روون بیتهوه.

لهسهر تهباره کایه که جیگایان بۆ راخستبوون. جهبار لهسهر جییه کهی راههستابوو، چاوی لیک نابوون و ههروا باویشکی دههوان.

نایب رهجهب خۆی فری دایه نیو جییه کهی:

"کورینه نه من خهریکم ناووم ته بهر ده بی... هه موومان نابی بنووین. ده بی یه کیتمان نیشک بگری." "حه مه د:

"نیوه بجهون، نه من راهه وهستم."

حه مه د له خهفتهان وهخت بوو دیق بکا. جهبار هه چوه سه جیتی و خهوی لسی کهوت.

نایب رهجهب دهینالاند.

حه مه د تفهنگه کهی هه لگرتبوو، لهسهر تهباره کایه که دانیشتیوو و سه ری وهسه نه ژنۆی کردبوو.

لای نیوه پۆیه دایه خۆری نانی بۆ میوانهکان هینا. نایب دهینالاند. دایه خۆری که نه م

وه زعهی دی، له خۆی تووره بوو:

"نه ی خه جالته خۆم... له بیرم چوو..."

حه مه د:

"چت له بیر چوو، دایه خۆری؟"

دایه خۆری نایب رهجهبی نیشان دا:

"ده بی ده زمانی بۆ ساز کهم."

تازه له نان خواردن ببوونهوه که دایه خۆری گه پرایهوه. پیاله یه کی به دهستهوه بوو که

هه لسی لسی هه لدهستا:

"نه م ده زمانه باجم دروستی ده کرد. ههروهخت یه کی که بریندار ده بوو، به رهجهت بی هه

به م ده زمانه زوو چاکی ده کردهوه. وه ره برای خۆم."

خیرا برینه کهی کردهوه. ته په دهست و کارامه بوو. په پۆیه کان به برینه کهوه نووسابوون.

لسی کردنهوه یان کارتیکی ناسان نه بوو.

دایه حۆری:

"جەرگه کهم خه رابێ براله ... بروانه برینه کهی چۆنی کیم کردوه ... وهی برای خۆم گیان، وهی."

نایب ره جهب ددانی له چیره وه ده بردو دهینالاند. دایه حۆری برینه کهی کردوه، خاوتینی کردوه، مه لحه می له سهر داناو بهستی.

نایب ره جهب:

"دهستت نه زۆی خوشکم ... دهستت خوش بی ... نارام بووم."

نایب ره جهب دووباره چووه وه نیو جێیه کهی.

جهبار:

"کاک حه مەد، نه تۆش بجه وه، نه من به خه بهرم."

دایه حۆری:

"نه منیش ده چمه ناشی. ده ترسم نه و خوانه ناسانه به گرتان بدهن. ههر له دووره وه ژاندارمه ی ببینم، دیم و خه بهرتان ده ده می. له م ماله دا کەس ناتوانی دهست له حه مەدم بدا. کەس ناتوانی دهست له یادگاری دوونه گیانم بدا. نه من چومه ناشی، ده چم له وێ داده نیشم و چار له رێیه ده کهم. نه گەر ژاندارمه ده رکهوت ده سبه جێ خۆم ده گه یه نه وه حه مەدی خۆم."

حه مەد چووه نیو جیتی. به لām هه رچی ده یکرد، خه وی لێ نه ده کهوت. چه ند رۆژ بوو شه کهت و بێ خه بوو، که چی خه وی لێ نه ده کهوت. مردنی دایکی و گیرانی خه جیج، به جارێک پشتی بیان شانکندبوو. وه ک نه وه ده چوو که حه مەد له بن نه وه هه موو ده ردو به لایه دا پلێشایه ته وه. جاری وابوو ده تگوت نیستا ده خنکی. دلێ گری گرتبوو و ده سووتا. له گۆ فکرو خه یالی دوورو درێژرا ده چوو و به و هاسانی به نه ده هاته وه سه رخۆ. دیار نه بوو بۆچی، جار جار له هه موو کەس، له هاورێ کانی، له خه لک و له خۆی ده سه لته میه وه. به لām هیچی به هیج کەس نه ده گوت.

نیوه شه و بوو که جهبار بانگی حه مەدی کرد:

"نه من خه وم دێ. هه سه ته نه تۆ راوه سه ته."

حه مەد که ههر خه وی لێ نه کهوتبوو، هه لستا. تهنه کهی تاو دایه. له سهر ته باره کایه ک دانیشت. نه تۆی به سنگیه وه نان و سه ری وه سه ر نه تۆیانی کرد. دیسان له فکروه وه چوو.

لای به یانی خەریک بوو چاری گەرم دەبوون کە دەرگای کادینیی کرایهوه. حەمد دەسبەجیی
تفەنگەکی بۆ لای کادینیی راداشت.

عەلی دورمووش:

"چیه حەمدەدۆک؟... دەتەوئ من بکوژی؟"

حەمد هیچی نەگوت.

عەلی دورمووش:

"وەرە حەمد... عەلییەکوئیر، عەلییەشەلی هیناوه. لە مالتین. هاوڕێکانت هەستینەو
وهرن. مەسەلەکم بە عەلییەشەل گوتووە. زۆر دەترسێ. لە ترسان وەختە دلێ بتوقی. نەر
ئافرەتەئە منیش خەراپی پێ کرد. خۆی پێدا داو تفی لەو بەستەزمانە کرد. پیتی گوت: "ئەگەر
حەمدەدۆک نەتکوژی، بۆخۆم دەتکوژم." نیتستا شەلە زراوی چوو. لە ترسان وەک مێژۆک
دەلەرزی. عەلییەشەل پیتی وایە نەمن فریوم دارووە هیناومە بیکوژی. هەر لێم دەپرسی هیناوتەم
بکوژی؟ نازانی چۆن دەلەرزی. وەختە لە ترسان دیق بکاو بمری."

حەمد وەختیک بیستی عەلییەشەل هاتووە، وادیار بوو نەختیک خۆشحال بوو.
جەباریش وەخەبەر هاتبوو. فکریان کردووە کە نایبی هەلنەستینن. بەلام ترسان توورە بێ.
بۆیە ئەویشیان هەلستاند.

جەبار:

"هەستە نایب رەجەب، هەستە... شوین گێری بەناوبانگی زەمانە پەیدا بوو.
عەلییەشەل هاتووە. دەبێ بچین دوو قسەئ لەگەڵ بکەین."

نایب رەجەب کە نەستۆی خۆی پێ رانەدەگیرا، بە سەر سوڕمانەوه پرسی:

"تا!... عەلییەشەل هاتووە؟... عەلییەشەل هاتووە؟"

جەبار:

"بەلێ... خۆیتە... عەلی شوین هەلگەر... عەلی شوین گێر... بەناوبانگترین شوین
گێری رۆژگارە."

نایب رەجەب:

"هات؟... زۆلی حەرامزادە هات؟... وەئ دایە گیان وەئ... وەئ مەلم، وەئ..."

جەبار:

"چیه نایب؟... ناخر خەراپە..."

حه‌مه‌د:

"هه‌ستن... هه‌ستن بچینه لای عه‌لی‌یه‌شل."

نایب ره‌ج‌ب:

"راوه‌ستن."

پاش ئەم قسه‌یه ده‌ستی کرد به ته‌کاندن و خاوین کردنه‌وه‌ی جله‌کانی. تهن‌نگ و خه‌نج‌ه‌رو فیشه‌کدانه‌کانی که قایشه‌که‌یان زیوکاری کرابوو، به ورده‌کاری‌یه‌کی ته‌واوه‌وه له خۆی دان. سمیله‌کانیی به جوانی بادان. شانه‌زیوینه‌که‌ی ده‌ره‌یتاو مسوری سه‌ری جوان داهیتنا. به‌لام هه‌رچی ده‌یکرد دل‌ی نه‌ده‌هات ته‌ماشای لاقه‌کانی بکا. پاژنه‌ی که‌وشه‌که‌ی پیوه نه‌مابوو. تۆزی ته‌قیله‌که‌شی به لکی سۆزانی‌یه‌که‌ی پاک کرده‌وه.

جه‌بار نه‌یتوانی خۆی رابگری:

"یاللا نایب... که‌وشه‌کاغان رووی مه‌جلیسیان نیه، به‌لام چاره‌چییه؟"

نایب:

"ئه‌ری وه‌للا، چاره‌چییه؟"

وه‌ختیک چوونه ژوره‌که، عه‌لی‌یه‌شل که له په‌نا ناگردان دانیشتبوو ویستی هه‌لستت. به‌لام نه‌یتوانی. ته‌کانیکی دایه‌ خۆی. به‌لام دووباره‌ که‌وته‌وه. ره‌نگی خۆله‌میشی گرتبوو.

عه‌لی‌یه‌کوێر:

"کاک عه‌لیم هیتنا."

حه‌مه‌د:

"هه‌ر بژی."

نایب ره‌ج‌ب ددانی له چیره‌وه بردن و ته‌ماشای چاری عه‌لی‌یه‌شلی کرد:

"ئه‌و قورمساغه که پیتی ده‌لین عه‌لی شوین گپ ته‌تۆی؟... نه‌تۆ له خوا نه‌ترسای؟..."

نه‌تۆ شه‌رمته له مه‌خلووقاتی خوا نه‌کرد؟..."

عه‌لی‌یه‌شل سه‌ری داخستبوو و چاری له خۆله‌میشی ناگره‌که‌وه بریبوو، جووله‌ی نه‌ده‌کردو

ده‌نگی ده‌رنه‌ده‌هات.

حه‌مه‌د:

"نایب ره‌ج‌ب، ریگا بده من له‌گه‌ل عه‌لی ناغا قسه‌ بکه‌م."

نایب ره‌ج‌ب:

"باشه، ئەتۆ قسە لە گەڤ ئەم گەوادە بێ وێژدانە بکە، بزائەم چی پێ دەلێتی..."

حەمەد هاتە پەنای عەلییە شەل و چۆکی بە چۆکیەوه دا:

"عەلی ناغا... گری کۆرێرە کم هەیه بە دەستی تۆ دەکرێتسەوه... با دەقیقەیهک بچینه دەری."

عەلییە شەل لەو جێی لێی دانیشتبوو، رەق ببوو و جوولەیی نەدەکرد. کەوتە پەتە پەت:

"حەمەد... حەمەد ناغا... ئەمەن چوو زائەم سەرەنجامە کە ی وای لێ دێ... بە زەبیت پێم دا بێ... ژن و مندالەم هەیه، روحم بێ بکە."

حەمەد:

"مەترسە... با بچینه دەری قسەیه کم پێتە دەبێ بە سرتە پێت بلێم."

عەلییە شەل:

"روح بە ژن و مندالەم بکە. ئەمەن کردم، ئەتۆ نەیکە ی حەمەد ناغا. ژن و مندالەم هەیه."

حەمەد:

"هەستە بچینه دەری... دەهەوی بە سرتە شتیکت پێ بلێم."

عەلییە شەل هیچ رەنگی بە رووهوه نەما بوو. وەك مردووایی لێ هاتبوو. دەله رزی:

"وهره كەوشەكانت ماچ كەم حەمەد ناغا، مندالەكانم هەتیو مەكە. ئەمەن کردم، ئەتۆ نەیکە ی حەمەد ناغا..."

نایب رەجەب توورە بوو:

"ببزوو دەویت بابی شەل... راست وەبە، خۆ هەر كاریك و دوو كارت نەكردوون... ببزوو، یاللا..."

نایب رەجەب خەنجەرە کە ی هەلکیشا.

حەمەد:

"نایب... كارت پێی نەبێ."

نایب رەجەب:

"زۆر باشە. كاری پێی نیە، دەستیشی لێ نادهم. ئەتۆ لەسەر سەرتی دانێ و لەبەر دەستی راوهستە..."

لە نارەحەتی خەنجەرە کە ی لە كالانی ڕاكردهوه.

حەمەد:

"مهترسه عدلی ناغا... کاریکم پیټ نیه. نه گهر ویستبام بتکوژم، لیټرهش ده متوانی...
ده مهوئ به سرته شتیکت پیټ بلیم."

عدلییه شهل:

"پهنا به خوا... نهوه هه ستام... روحم به منداله کاتم بکه حمهد ناغا... پهنا به خوا."
عدلییه شهل هه ستا. لاقه شله که ی به دوا ی خوی دا راکیتشا، له هۆده که وه دهر کموت و له
قوژنیکی تاریک دا راه ستا. حمهدیش چوه په نای.

حمهد:

"باش گوټ بکه وه عدلییه شهل. هه موو نهو به لایانه نه تو به سهر منت هیناون. به لام تازه
دهر چوو... پیاهه تییه کیشته کرد، خه بهری نهویشم هه یه. هه مووی نه مانه رویشتون. نیستا
ده بی له فکری دواړوژ دا بین. نیستا له تو دم دهوئ شوټنی یه کیتکم بۆ هه لگری و بۆم بلوژیوهه."
عدلی کهوته په ته په ت:

"به خوا پاش مه سه له ی تو ئیدی سوټندم خواردوه که شوټن گیتی نه کمه. نه گهر ده ته وئ،
بکوژه. نه من سوټندم خواردوه که ئیدی شوټن هه ل نه گرم. سوټندم خواردوه که ئیدی نه به
باعیسی هیچ کهس."

حمهد:

"باشه. نه گهر نهو شوټنم بۆ نه گیتی، نه ودهم ده تکوژم."

عدلییه شهل ملی به لاره نا:

"روحم به منداله کاتم بکه."

حمهد:

"نم قسانه هیچ ناکهن. ده بی ههروه که شوټنی منت هه ل گرتبوو، نیستاش شوټنی نهو
که سه ی ده مهوئ بۆ من هه لگری. به خورایی مه پارټوهه."

عدلییه شهل به زمانیکی فه قیرانه پرسى:

"شوټنی کیت بۆ هه لگرم."

حمهد:

"شوټنی عبده ی خان... ده بی له هه ر کوئی یه که بی، وه بیینی. نه گهر له کونه مشکانیش
دا خوی شار دبیته وه، ده بی شوټنی هه لگری. نه گهر بوویته ته یرو چوویته ناسمان ده بی
بیدوژیوهه. نه گهر دیتوهه زور باشه و نه گهر نا..."

عەلییەشەل:

"بۆچی زووتر نەتگوت برالە... ئەگەر دەمزانی کە دەتەوئ شویینی عەبدیخانەت بۆ
هەلگرم، هەر کە زارت دەکردهوه، دەمگوت بەسەرچاوا. شویینی ئەوت بۆ هەلگەگرم. لە
هەر کونیک دا خۆی حەشار دابن بۆت دەبینمەوه. ئەگەر لە جەهەننەم دا خۆی
شاردبیتتەوه دەبینمەوه. حەقەن یان لە شارە، یان لە گوندی "زەردەباخچە"یە، یان
لە "هەوشارەدئ". حەقەن لە یەکیک لەو جێیانەیه. دەبئ پیکهوه بچینه لای
چوکورواوا. وای دەبینمەوه هەروا بزانه بە دەستی خۆم شاردوو مەتەوه. یەخە دەگرم و
دەیدەمە دەستت... ئەو کافرە مال و گوزەرانی منی تیک داوه. چونکە شایەتی
بەدرۆم نەدا لە دیتی وەدەرنام. روحی بە ژن و مندالم نەکردو ناوارەو سەرگەردانی
کردین. ناچار بووم پیلی ژن و مندالم بگرم و بچمە غەریبایەتی. لەخوام دەوئ ئەو
خوانناسە و غچر و غچر بکە. بۆخۆم لە خوام دەوئ بیبینمەوه. لە گەلتان دیم. یاغی
دەبم و روو لە شاخی دەکەم..."

حەمەد:

"باشە... ئیستا با بچینه ژورئ. پاشان قسە لێ دەکەین. نامەوئ کەس بزانی. نابئ بە
کەس بلتی. عەلی دورمووش بۆنی کردو، بەلام قەیدی نیە. نابئ کەسی دیکە بزانی."

عەلییەشەل:

"ئەمن بە خەیاڵم دا نایە. هەموو دنیا ش پئ بزانی کاری خۆم دەکەم. هەموو کەس دەزانی
ئەو بئ شەرەفە چی بەسەر تۆو خەجیج و دێهاتییهکان و پاشانیش بەسەر خۆم هیناوه. دەردی
لە دلەم دا هیندە کیتیکە. چما لەبیرم دەچیتتەوه؟ هەموو دنیا ش پئ بزانی، شویینی هەلگەگرم.
ئەویەرە کەئ ئەویە ئەمنیش تەفەنگیک هەلگەگرم و وەدوات دەکەوم. بچیه هەر کوییک
لەگەلت دیم، بەخوا دیم..."

حەمەد هات و لەبەر ناگر دانیشت. عەلیش هات. عەلییەشەل بە چاوان پئ دەکەنی.

عەلی دورمووش:

"چاوت پئدە کەنت شەله... ناکا کاریکێ تازەت بۆ پەیدا بووی؟ پیم بلئ دەتەوئ شویینی
کئ هەلگەری؟"

عەلییەشەل:

"نا... شتی وا نیە. کاک حەمەد لەگەلم ناشت بوو تەوه. بۆیه خۆشحالم."

پاشان، حمەدو جەبارو نایب و عەلییەشەل، چوار بە چوار چوونەووە کادیتێ. وهختیک له کادیتێ وەدەر کەوتن و وەرێ کەوتن، هیشتا بەری رۆژی روون نەببوو. حمەد:

"خواحافیز دایە حۆری، خوا حافیز مام عەلی دورمووش. هەمووتان بە خوا دەسپێرم." دایە حۆری:

"حمەد، حمەدی خۆم... ئەگەر وهختیک کاری عەلییەشەل تەواو بوو، قیمە قیمەت نەکرد... ئەگەر ئەو یەزیدەت و نجر و نجر نەکرد، بزانه کە هەرگیز گەردنت نازا ناکەم. نیتسک و پروسکی دوونەش لە گلکۆدا ناگر دەگرێ. حالی بووی چیم گوت؟ گویت لێبوو؟" عەلی دورمووش:

"بەخێرچی حمەدم... گویت لە قسە ی دایە حۆریت نەبێ، بۆخۆت دەزانێ نەختیک شیتۆکەیه."

پاشان رووی کردە عەلییەشەل:

"ئەتۆش وەدلی خۆتی مەگرە عەلی. ژن ئەگەر پیر بوو، خەرفانەکە بەلایە..."

له دیتی وەدەرکەوتن.

عەلییەشەل:

"کەوابێ خۆم بە چاوی خۆم کەلاکی ئەو کافرە دەبینم، ها...؟"

عەلییەشەل دواى ئەم قسە یە لێوی خۆی لستەووە. ئەمە عەدەتی بوو، هەرۆخت کاری راست بەهاتایەو کەیفی ساز بایە لێوی خۆی دەلستەووە.

عەلییەشەل:

"دەزانم پراڵە زۆرت خەراپە لە دەستی من دیووە. نیتستی دەمەوێ چاکەشم لە دەست بیینی. هەرکارێکی لە دەستم بێ بۆتی دەکەم. پاش ئەوەش کە کاری ئەو کافرەت یەک لا کرد، دیسان هەر کارێکم لە دەست بێ بۆت ئەنجام دەدەم. ئەتۆ زۆر بە روحی، زۆر پیاوی. یەکی دیکە لە جیتی تۆ با، هەتا نیتسا لەمێژ بوو منی کوشتبوو. بەلام ئەتۆ تێگەیشتی کە ئەمن گوناهێکم نیە. ئەگەر ئەمن بنیادەمیکی خەراپ بووایەم، شایەتی بەدرۆم دەداو تووشی ئەم رۆژە نەدەبووم. بەلام ئەتۆ تێگەیشتی کە شایەتی بەدرۆم لە من ناوەشیتەووە. ئەگەر ئەو کارەم کردبایە خۆتێم حەلالتی تۆ بوو."

نایب رەجەب کە لەمێژ بوو قسە ی نەکردبوو، وەقسە هات:

"دهلټن ته ټوله شوټن گيټران دا لينگهت نيه؟"

عهلټيه شهل:

"شوټنم خهراپ نه ده گيټرا... به لام نيدى سويتنم خواردوه كه شوټنى بنيادهم هه لنه گرم."

نايب ره جهب:

"باشه، کارت به هه يوانان چيه؟"

عهلټيه شهل:

"نه گهر به جاريك ده ست له شوټن گيټران هه لگرم، نه خؤش ده كه وم. شوټنى شوررو كه له كيتوى و نهو جوړه هه يوانانه هه لنه گرم... وه دواى راوچى يان ده كه وم و شوټنى هه يوانان هه لنه گرم، چ بكمم، به ده ست خؤم نيه. نه گهر هيج شوټنټيك هه لنه گرم به خوا ده مرم."

جه بار:

"به قوربانى خواى بم..."

نايب ره جهب:

"وهى دايه گيان، وهى."

پاشان هه تا گه يشته به ستينى "ناويزه گابهرد"، هيجيان قسه يان نه كرد. ليټره، ناوانگ له سهر زهوى نيشته بوو. خاكى نټره سورر بوو. گله كهى بؤنټيكى لى هه لنه دهاستا، وهك بؤنى گلى چوكورواوا.

نايب ره جهب:

"وهى دايه گيان، وهى... وهى نه ژنؤم... خهريكه نه ژنؤم ده شكين... سهرى خؤم بؤ راناگيرى."

جه بار:

"چ بووه نايب ره جهب... ديسان ده نالټينى..."

نايب ره جهب:

"وهى دايه گيان، وهى."

عهلټيه شهل:

"برينه كهى زؤر نه ستورر بووه. بهم وه زعه وه ده رناچين. چونكه زياتر نه ستورر ده بى. ده بى له جى يهك وه مينين. مالى "نومه ته زهره" له و نيزيكانه يه، پياوټيكى باشه."

نايب ره جهب:

"نا، نابئ... بو برينټڪ ناکرئ بنووين. شويئي شو کافرهمان ههلگرتوهو دهبيئ وهدوای کوهوين. نابئ بيٽلين شوئنه که کوئر وهبيئ."

نايب رهجهب دوايه تووره بوو و بانگي جهبارو همهدی کرد:
"همهد، جهبار... وهرنهپيش کارم پيتانه. دههويئ ههتا شو کاره تهواو دهبيئ نهمن سردهسته بم... دهبيئ ههردووکتان به قسم بکن، باشه؟..."

همهد:

"باشه."

جهبار:

"باشه... بزائم دهتهويئ چ بکهي."

نايب رهجهب:

"ههركهس قسم له قسه بکا، دهسهجي دهيكوژم... نهگه ربابيشم بيئ، دهيكوژم."

جهبار:

"باشه، کهس قسه له قسه ناکا... ئيستا بلئي بزائم دهتهويئ چ بکهي؟"

نايب رهجهب:

"راوهسته با وهختي بيئ."

پاشان بانگي عهليهشلهی کرد:

"عهليهشله دهئين نهتو له شوئين گيٽران دا زور وهستاي... بهئينيشت داوه شو نامهردهی بدوزيهوه. وايه يان نا؟"

عهليهشله:

"بهئئي. بهئينم داوه. بهلام نهگه ر قهوليشم نهدابئ، بوخوژم دههويئ وهبيينم. بوخوژم به

خويئي سهري تينووم."

نايب رهجهب:

"باشه... بلئي بزائم، به فکري تو ئيستا عهبدی له کوئيه؟"

عهليهشله:

"ئيستا ناتوام بلئم له کوئيه. يان دهبيئ له شاري بيئ، يان چوهه ته ههوشارهدي... لهوانهشه خهبريان بيئ دابيئ که نيئمه له دواي عهوالين... نهگه ر دلئي خهبري بيئ دابيئ، ههقه دهچيئه ديتهاتي "دهشتي يورگير"، چونکه دهزاني ياغييهکان ناچنه جيگاي دهشت و نهگه ريش بچن ليئي ناميئنهوه."

نايب ره جەب:

"باشە، ئەگەر چووييتتە لاي يۆرگير دەبى چ بکەين؟"

عەلىيە شەل:

"ئەمەن خەبەرى دەزام. ھەر لاق لە يۆرگير بەریتتە دەرى خەبەرتان پى دە دەم."

نايب ره جەب:

"ئىستە تەگبىرى ئىمە چىە؟"

عەلىيە شەل:

"ئىستە ئىتوہ بچنە مالى ئومەتەزەرد. ئەمەن دەچمە لاي چوکورواوا، نەختىک گوى ھەل دەخەم و دوايە دىمەوہ لاتان. ئىستە دەبى بچىنە مالى ئومەتەزەرد. ئومەتەزەرد خزمى خۆمەو ئەو کافرەشى خۆش ناوى."

لاي ئىتواری بوو کە گەيشتنە مالى ئومەتەزەرد. مالى ئومەتەزەرد تاقە مائە بوو، و لەسەر تەپۆلکەيەکی بە دارو بار ھەل کەوتبوو.

عەلىيە شەل:

"سلاو کاک ئومەت. ئەمە حەمەدۆکی خۆمانە."

ئومەت:

"برالە بىستبووم کە چوويە شاخی. زۆرم پى خۆش بوو. زۆرم ھەز دە کرد بت بىنم."

عەلىيە شەل ئەوانى لە ھەسارى مالى ئومەتەزەرد داناو بۆخۆی لىيدا رۆيشت.

ئومەتەزەرد لە دواوہ بانگى کرد:

"کاک عەلى، چايەك بچۆوہ، دوايە بپۆ."

عەلىيە شەل، ھەروا بە دەم رىنگا رۆيشتنەوہ جوابى داہەوہ:

"کاک ئومەت کارم ھەيە. بە پەلەم."

عەلىيە شەل ھەروا کە لاقە شەلەکەي بە دواي خۆي دا رادە کيشا، وەك ئەوہى بە غاردان بپوا، دوور کەوتەوہ.

شەوى شەنبايەکی نەرمى ھەل کرد. مانگ بە ناسمانەوہ دەتگوت سەھۆل بەستوويە. شۆقى

مانگ بە نىو لک و پۆپى دارەکان دا شىخال شىخال دەبوو و دەکەوتە سەر زەوى.

عەلىيە شەل لەبەر خۆيەوہ دەيگوت:

"ئەگەر بىيە تەيرو بچىە ناسمان بەگىرت دىنم."

ماله كهي وهبير هاتمه كه به چند سال زه حمت دروستي كردبوو و رای خستبوو. وهبیری هاتمه كه پیاره كانی عهبدی خان نهو مالهیان چۆن ویران كردبوو. ددانی له چیره وه بردن. خیراتر پیتی هه لئینایه وه.

كاتیك گه یشته شاری، تازه دنیا رووناك ده بوو. چوه لای بازاره كه. "مراد" ی گه سك ده ری بازاره كه، خهريك بوو بهرده رکی دوكانه كانی ده مالی و تۆزو خۆلی گه یانده بوو عاسمان. وادیار بوو مراد سه رمایه تی. سلاویکی له مراد کردو راسته پئی چوه چاخانه كهی "تۆفیق ناغا". تۆفیق ناغا تازه چاخانه كهی کردبووه وه. عه لی داوای چای کرد. چایه کیان له پیش دانا. چایه كه هه لمی لئ هه لده ستا. عه لی یه شهل كه دلّه كوته ی بوو، هه تا هه موو دوكانه كان کرانه وه، هه ر له چاخانه دانیشته.

كاتیك یه كه م تیشکی هه تاو له بهرده ریژی پیاده پئی یه كانی دا، عه لی یه شهل چوه دوكانی "مام مسته فا".

مام مسته فا خه لکی ماراش و پیره پیاو یکی ریش سپی و سه رو روو خۆش بوو. هیشتا دوكان نه كرابووه وه. عه لی له بهر دوكانه كه هه لئروشكاو پشتی به ده رگای دوكانه كه وه دا. چاوه پئی دانیشته. سه گه گروئی یه ك كه لمبۆزی ره عه رزی ده خشا به ته نیشت عه لی دا تئ په پری. ئیره رو به رووی دوكانی نالبه ندیی "حاجی كووره" بوو. تاویك دواتر حاجی كووره هات. ده زگایه كهی ریک و پیتك کردو دهستی کرد به ناره نارو نالّ كوتانه وه. نهو په یین و پالهی له قوربئینك كۆ كرابووه وه، هه لمی لئ هه لده ستا. وه ختیک هه تاو بلیند بوو هه لمه كه نیشته وه. پاشان مام مسته فا پهیدا بوو. وه ختیک مسته فاغا بهو به یانی یه چاوی به عه لی یه شهل كهوت پئكه نی:

"چ باسه عه لی؟... شوینی دزه كهت له دوكانی ئیمه دیه ته وه؟"

عه لی یه شهل به باویشك دانه وه هه ستا:

"نه دی، هه روایه."

مسته فاغا ده رگای دوكانه كهی کرده وهو چوه ژوور:

"باشه، وه ره ژوورئ عه لی ناغا بزائم، باس و خه بهر چیه؟..."

عه لی:

"بلیم چی كاك مسته فا قۆرت له سه ر قۆرتئ به ملمان دا دی."

مسته فا:

"به لئ، بیستومانه."

عه لیه شهل:

"به لئ، حه قهمن بیستوته."

مسته فاغا:

"عه بدی کاریکی باشی نه کردوه... رۆژی پینج فهرزه نوێژان دهکا، به لام حهق نه بوو شه و رهفتاره له گه ل تۆ بکا."

عه لیه شهل:

"ده لئ عه بدی خان لهم ده و روبه رانه یه... نه گهر راسته، باشتره شه من له و نیزیکانه خۆم ناشکرا نه کم. نه گهر وه دهستی کوم حه قهمن به لایه کی دیکه م یه سهر دئین."

مسته فاغا:

"مه ترسه کاک عه لی. شه و ئیستا له فکری گیانی خۆی دایه. له و بسته منداله، له وهی که ده لئین یاغی بووه، شه و نه نده ده ترسئ که نازانم له چ کونیک دا خۆی حه شار داوه. ناویرئ له شار وه مینئ. دوینئ هاته لای من، هیندیک سیفارو شه مچهی کړی، له خورجینه کهی هاویشته و به چوارنال لیداو رۆیشته. چوه گوندی "ناک تووزلوو". به نیازه هه ره وهی زه و و خانوو بکړئ و بئینتته وه. عه بدی و حه مه د به یه کتر ده ویرن. شه تۆ وریای خۆت به. خه راهی له گه ل تۆ کرد. به لام بۆخۆشی چاکه ی نایه ته وړئ. شه وه ده شی بیینی، له ترسی مندالیک بستیک مندال چۆن کون به کون خۆی ده شاریتته وه..."

عه لیه شهل بئ شه وهی مسته فاغای وه شک بجا له سه ره خۆ پرسئ:

"خوا ده زانئ له ناک تووزلوو میوانی کئ یه."

مسته فاغا:

"ده ته وئ له مائی کئ بئ؟ له مائی کوئخا حوسینئ خزمی خۆیه تی."

عه لیه شهل بۆ شه وهی به ته وای دلنیا بئ، زۆر به نارامی گوتئ:

"نا... باوه ر ناکه م له ناک تووزلوو بئ، چونکه شه و نیوه نیوهی هیچ پئ خۆش نیه. حه قهمن ده چیتته چوکورواو، ده چیتته گوندی زه ره ده باخچه، مائی کوه خاله کهی."

مسته فاغا تووره بوو:

"قسه ی قۆر بۆ ده که ی؟ کابرا له ترسان خوین له له شی دا نه ماوه. بی بیینی زگت پئیی ده سووتئ. وا زه رد بووه ده لئیی به هئیی زه رده... ناخر ترسه نوکی وا که له ترسان نازانئ له چ

کونیک دا خۆی بشاریتتهوه، دهچیتته مائی کورپه خاله کهی، که ده لئی مه پری خوایه... عه بدیت چۆن ناسیوه... له وانه نیه که بهو ناسانییه کلکی به ته له وه بی... بیستم شه کورپه یاغییه که پنی ده لئین حه مه دۆک چهند شهو له مه و بهر چوو ته سه ر ژن و مندالی عه بدی. ده لئین ویستویه ژن و منداله کهی بکوژی، دوایه به زه بی پیمان دا هاتوه به ره لای کردون. بیستوته یان نا؟... دهسته یه کیشیان ژاندارمه وه دوا ی شهو کورپه یاغییه خستوه. خۆ عه بدی له م وه زعه دا مندال نیه له ناک تووزلوو وه ده ر که وئ. کویتخا حوسین زۆر پیاوه. هه تا که لاکو کویتخا حوسین نه که وئ، کهس ناتوانئ پری چاوان ته ماشای میوانه کهی بکا... عه بدی شه مانه باش ده زانی. چما منداله که مائی کویتخا حوسین به جئ بیتلی و هه ستئ بچیتته زه رده باخچه؟ قه ولت پئ ده دم نیستا بچیه مائی کویتخا حوسین، ده بینی له په نای ناگردانه که دانیشتهوه... نه من دلنیام."

عه لیه شه ل:

"خوا به حه قه، ناحه قی یان له کهس قبول ناکا. شهو زولمی له من کردوه. خواش به ده ستی که سبکی دیکه حه قی منی له ده ستینئ. با خۆی بشاریتتهوه... با له ترسان شهو و رۆژ ناره ق هه لپژئ... نه من کاریکم پنی نیه، هه ر هه واله ی خوی ده که م."

مسته فاغا:

"نه رئ، نه تۆ هه واله ی خوی بکه."

عه لی هه ر چهند جینگای عه بدی دۆزیبووه وه، به لām دیسان دلئ شاری نه ده خواره وه و رازی نه بوو هه تا باشتر دلنیا نه بئ، حه مه دۆکی به ریتته چوکووراواو خوا نه خواسته به لایه کی به سه ر بئ.

له مسته فاغا هیندیک هه لئاو له نانه واخانه ش هیندیک نانی کپی و به ره و ناک تووزلوو که و ته ریگا.

له شاری را هه تا باتلاغه کانی "ناغاچسیز" نیزیکه ی سه عاته ریه که. لیره داری بیشه ی به قه ده ر داره کانی لیره وار بلیندن. چۆم به نیوه راستی نه م دارانه دا ده روا. گوندی ناک تووزلوو که و توه ته پشتی باتلاغه کانی ناغاچسیز. له و دئیه دا کهس نیه تاوله رزی خۆولاتی تووش نه بووبئ.

له نیزیک قامیشه لآن وه که شهو ده چوو ریگای له ون بووبئ. ده ستی کرد به شوین گپران. شوینی چه قه لئیک هه لگرت. شوینه که بۆ لای باتلاغه کان چووبوو. له وه که شهو شوینه ی

دۆزيبوره، هم خۆشحال بوو هم تووره. له دلى خۆى دا دهگوت: "باشه، شويتى چه قهله!..." ههروا كه جيتوى به چه قهله دهدا شويته كى ههنگرت. سه ره نجام به دواى شويته كه دا له عمرزىكى وشك سهرى وه ده رنا. له دلى خۆى دا گوتى: "نهو چه قهله سه گبابه زۆر شتى له بن سهر يوه ههن... ههر له جى دا چه قهله حه يوانى كى به هۆشه."

رۆژى دواتر هه تاو بليند ببوو كه گه يشته ناك تووزلوو.

ناك تووزلوو كوڤره دئيه كى بيست - سى مالىيه. هه موو ماله كانى نهو دئيه كه پرن، كه پرى قاميش. له سه ر بانه قاميشه كانيش گيا شين ببوو. بانى كه پره كانى ده ورو به رى قاميشه لان هه ميشه نوئيه، چونكه قاميشه لان له بهر ده ستيا نه. قاميشه كه ده پرنه وه و جار به جار پى داده پۆشن. به لام بانى نهو كه پرانه كه له قاميشه لان دوورن، زۆرتر به قاميشى وشك دا پۆشراون. گياشيني شيان نيه. رهنگى نهو بانانه كه ميك وهك رهنگى زيو ده چى.

عه ليه شهل گه يشته په ناى ناوه دانى. ميتشوله بالى لىك نه ده دا. ته نيا ژنىك له بهر ده رگاي يه كىك له ماله كانه وه كه چيغى چوارده و ره كهى دا هات بوو، سه رى كى هينا يه ده رو رۆيشته وه ژوورئ.

عه ليه شهل:

"خوشكى... خوشكى به رتيز... مالى حوسين ناغا كامه يه؟"

ژنه كه هاته بهر ده رگا. مالى كى نيوه كه پرو نيوه ته نه كهى له نيته راستى ناوه دانى دا پى نيشان دا. عه لى كه هه ناسه ي سوار ببوو، بۆ لاي نهو ماله وه رى كه وت.

ده رگاي ماله كه كرابو وه وه. تاو كى له پيش ده رگا را وه ستا. پياو كى گه له گه ت له مالى هاته ده ر:

"چت ده وئى برا گيان؟"

عه ليه شهل:

"ئه من ره عيه تى عه بدى خانم... په يامى كم بۆى هينا وه."

پيا وه كه:

"وه ره ژوور برا گيان."

له حه سارى گه و ره ي ماله كه تى په رى. چوه ژوورى هۆده يه كه سه رانسهر به رى لى را خرابوون و ناو ره كه شى خۆش خۆش دا ييسا. عه بدى خان له بهر نا گره كه دانى شت بوو، ده سحيبى ده گى تران و بۆ لاي ناو ره كه چه ما بو وه وه، واديار بوو ويژى نى گى ده دان.

عەلى تاويك له پەنا دەركەى راوەستا. عەبدىخان ھەروا وئۆينگى دەدان. ھۆشى بەسەر
دەرگاھە نەبوو و ھەروا دەسحېبى دەگېران. پياوھ كەلەگەتەكە بە دواى عەلى دا ھاتە ژوور:
"خان... لە دىيى خۆتان را ھاتوون."

عەبدىخان، ھەروا بە دەم فەرەكانىيەوھ بە نەسپاى سەرى وەرسووراڻدو چاوى دە عەلىيەوھ
بېرى. عەلى جۆريك راوەستا بوو دەتگوت خەرىكە بەسەر لاقە شەلەكەى دا بکەوئى. خان لە
پېش دا عەلىيە نەناسىيەوھ. يەك دوو جار چاوى ليك نان. كاتيك عەلىيە ناسىيەوھ رەنگى پەرى.
زارى كردهوھ ھىندىك شت بلئى، بەلام نەيتوانى. كەس لە قسەكانى ھالى نەدەبوو. عەلى چووه
لاى. عەبدىخان چاوى پى دەرپەرىن و دەسحېبەكەى لە دەست بەربوونەوھ:

"وھرە كورم... وھرە بزانم باس و خەبەر چىھ؟... لە دىيى را خەبەرت ھىناوھ؟"
عەلى لەبەر ناگردان، لە لاى خان دانىشت.

عەبدىخان:

"باشە... باس و خەبەر؟"

عەلى يەك دوو جار بە دزى پياوھ كەلەگەتەكە چاوى لە عەبدىخان داگرت. عەبدىخان
تئگەبىشت كە عەلى قسەيەكى نەئىنى پىيە.

عەبدىخان:

"وھسمان... تاويك بچۆ دەرى، ئىمە دووسى قسەى تاييەتيمان ھەن."

پياوھ بالابەرزەكە چوودەرى و دەرگای پىوھدا. عەبدىخان لە عەلى نيزىك بووھوھ:
"كورم باس و خەبەر چىھ؟"

روخسارى عەبدىخان لەبەر ترس و نىگەرانى شكلىكى سامناكى بە خۆيەوھ گرت. پرسى:
"عەلى... نەكا ئىستا شوئىنى منت ھەلگرتبى؟"

عەلىيەشەل واى خۆ فەقىر دەنواند دەتگوت ئىستا نا ئىستا لە بانگى گريانى دەدا.
عەلى:

"خان... نازانى ئەو شوئىن گېرانە چ بەلایەكى بەسەر من ھىناوھ... دى و مال و ژيان
و دارونەدارم لەدەست چووهو كەوتوومەتە غەربىايەتى. ئىستا ئەوھش بەس نىھ، دەبى
روحىشم بەدەم. ھەمدەك ھات. منى لە چاغشاك بەگىر ھىناو بەدەست بەستراوى ھىنامىھ
ناسىاب چەشمە. دەيگوت دەبى عەبدىخانیش وەبىنم و ھەردووكتان پىكەوھ بكوژم. شەوئى
كەبىشتىنە ناسىاب چەشمە. ھەمدەك دەرگای مالاكەى تۆى شكاندو چووه ژوورئى. شىوھنى

ژن و مندالەكەت دەگەيشتە ئاسمان. ئەمن لەو شلوق و پلوقىيەدا بۆى دەرچوم. چومە مالىيە حەسۆ شىلم. حەسۆ دەستەكانى كەردمەو. حەسۆم نارد بچى بزانى لە مالىيە نىتو چ باسە. حەسۆ چوو و خەبەرى هيتنا. دەيگوت خان لە مال نىيە، حەمەدەش چووتە ژوورئ و لە پشتەو دەرگاى داخستو، كەس ناتوانئ بچىتە ژوورئ و ژن و مندالىيە عەبدىخان لە ترسان ئەو زىباويان دەچئ... دوو ياغىيە دىكەش كە لە گەل حەمەد بوون، وەختىك پىيان زانىبوو كە ئەمن هەلاتووم، كەوتبوونە نىتو دئ و مال بە مال بە دوام دا دەگەران... بەلئى خان... ئەمنىش لە نىتو دئى رام كەرد... نازانى لە نىتو دئى چ قىامەتەك بوو. بە هەر نارەحتىيەك بوو لە ئاويى وەدەر كەوتم، هەتا گەيشتە سەر چۆمىش، گويم لە دەنگى ئەوانە بوو كە بەدوامەو بوون. ئىستا پىم بلئى تەگبىرى من چىە خان... ئەمن هەوەل خواو دووھەم تۆ شك دەبەم."

عەبدىخان رەنگى پەرى. لەو نىتو دەدا عەلىيەشەلىش دەستى بە گريان و هەنىسك دان كەردبوو:

"خان... دەستم بە داوینت... فەكرىك بۆ ژن و مندالىيە من بكەو. ژن و مندالەكەم لە چاغشاك بەچى ماون. ئاخىر گوناحى من چىە. ئەمن تازە ناویرم بچمەو وئ. ئەتۆرئىيەكم بۆ دانئى خان. بۆ خۆشت دەبئى فەكرىك بۆخۆت بكەى. لەم چوكووراوايە چ دەكەى?... ئىستا نىمە بە جەھەننەم، ئەتۆ دەبئى چارەيەك بۆخۆت بدۆزىو. ئاخىر ئەتۆ خواوئى پىنج پارچە ملكى خان. هەموو خەلك گەورەو چوك دەلئىن عەبدى خان چووتە چوكوراوا. ئىستا نىمە بە جەھەننەم خان. ئەمن لە خۆم زياتر لە فەكرى تۆ دام خان..."

روخسار و ئەستۆى عەبدى خان سوور هەلگەران. چاوى پە بوون:

"كۆرپ، عەلى ئاغا... دەزانم خەراپەم لە گەل كەردوئى. ئىستا بچۆ ژن و مندالەكەت بىنەو دئى خۆمان. نامەيەكىشت دەدەمئى بۆ مالىيە نىمە بەرە. دەنووسم تۆ و جووتت بەدەنئ. هەرچى بوو رۆيشتو. ئىستا بچۆ پىلى ژن و مندالەكەت بگەرە بىيان هيتنەو ناسياب چەشمە."

عەلى:

"ئەمن تازە ناویرم پە لەو نىتو بىنم خان گيان. ئەگەر ئەو بىن شەرەفى بى ناموسە بەگىم بىنئى، بەخوا و نچر و نچرم دەكا."

عەبدى خان:

"لىنى مەترسە، نايەلم چى دىكە لەو كىوانەدا بە كەيفى خۆى بىت وىچى. بىستومە لەگەل دوردووه شىتتىش تىك چوون. وەلامم بۆ دۆردووه شىت ناردووه. ھەر ئەم رۆژانە دەستەى چىچكىلىشى بەگژدا دەكەم. ھىچ ترست لىنى نەبىن. ھەر ئەم رۆژانە وەك كەوبارە بۆت دەگرم. نەتۆ ترست نەبىن.

عەبدى خان دەستى بە گىرفانىدا كىردو بەستەيەك ئەسكىناسى دەرهىنا. لەنىو ئەسكىناسەكان نىزىك بە دە ئەسكىناسى سەوزى دەرهىنا:

"وەرە كورم، وەرە عەلى ئاغا. ئەمەش پوولتى خەرجىت. ئىستا گوى بگرە بزانه چت پىدەلئىم. نەتۆ ئىستا دەبىن راستەرى بچىيە ناسياب چەشمەو سەرىكى مالى نىمە بدەى. بلىنى سى مىگەل لە مەرو مالاكەكە لى خورن بۆ چوكوراوا. بەلام وريا بە ئەو زۆلتى ھەرامزادەبە نەت بىنى. بە شەو بچووه نىو ئاواىى با كەس نەت بىنى. بە يەكىك لە نۆكەرەكانى من بلىنى ھەستى بچىتە چاغشاك و ژن و منداكەت بۆ بىنى. ئەتۆش خەبەرىكى منداكەكانى من بزانهو وەرەو. نازام ئەو نەحلەتتەيە چى بەسەر منداكەكان ھىناو. ھەستە عەلى ئاغا... ھەستە پارووه نانىك بچۆ و وەرئىكەو.

عەلىيە شەل دىسان گرىا:

"خان مەمنىرە بۆ ئەولا. بەخا وەدەستى كەوم، كەلاكم دەخاتە سەر زەوى."

عەبدى خان توورە بوو:

"زوبە، وەرئىكەو. قسەكانىشت لەبىر نەچن. بەخۆرايش مەترسە. لەوانەيە ھەتا ئىستا ژاندارمە گرتىتىيان. ئەو جارى زۆرى ماوہ بۆ ئەوہى بىتتە ياغى."

عەلى:

"باشە خان. بەسەر چار. راست دەكەى. ئەو ئىستا زۆرى ماوہ بۆ ئەوہى بىتتە ياغى."

نانيان بۆ عەلى ھىنا. عەلى بە پەلە نانەكەى خوارد و وەرئىكەوت:

"بە پشتىوانىيى خوا. دەچمەوہ دى... نىشەللا خەبەرىكى ژن و منداكەكەتت بۆ دىنمەوہ."

عەلى بالتى گرتن. لاقە شەلەكەشى لەبىر چووبووہوہ. رۆژ و نىوتىك يەك تەكان بەرپۆہ بوو، تا گەيشتەوہ مالى نۆمەتەزەرد. كاتىك گەيشتەوہ نىوہشەو بوو. لەبەر دەرگا فىتوويەكى لىدا. نۆمەت فىتوويەكەى ناسىوہوہ دەرگاى كىردەوہ:

"به سپایی، به سپایی... ماله که مان پر له ژاندارمه یه. به دوای حه مه ددا ده گه رین. هاتوونه مائی نیمه ماندوویان به سیته وه، نیستا نووستون. وه کیل باشی عاصم خه ریکه شیت ده بی. کوره کانی تۆش نه وه له کادینتی که یفی ده کن. به رخیکم بۆ سه برپیون. به لام شه حه مه دۆکه ماشه للاً یه ک پارچه ناوره بۆ خۆی. نه قسه ده کاو نه هیچ ده لئی. به لام دیاره زۆری پییه. له چاوانی را دیاره. چاوه کانی وه ک شاگر هه لده بن و ده کووژینه وه. نیستا راهه سته. له نیتر یاغی به کان ناویانگیک ده ده کا کس نه بی. ... وه ره بته مه لای وان."

چوون بۆ لای کادینتی. نومعت دوو خپکه به ردی هه لگرتنه وه. سی جاری لیک دان. ده رگای کادینتی به نه سپایی لئی کرایه وه.

عه لی به شهل:

"نه منم... هاتمه وه."

حه مه د:

"به خیراتیه وه، وه ره ژوور."

عه لی چووه ژووری و ده رگایان پییه دا.

حه مه د:

"نه ره فیکه ی تۆ زۆر پیاره عه لی ناغا. زۆر پیاری چاکه. نه گهر که سیکی دیکه بایه، تا نیستا نیته ی به گرت دابوو. ژاندارمه کان مال به مال به دوامان دا ده گه رین. چاک بوو که هاتیه وه."

عه لی به شهل:

"دیتمه وه براله. له ناک توزلوو، له مائی کوئخا حوسین، له بهر ناگردان لئی دانیشته وه." حه مه د له خۆشیان ده ست و لاقی خۆی لئی ون ببوون. شه مچه ی له گیرفانی ده رهینا. شه مچه یه کی لئی داو چرا فتیله که ی هه لکرد. نه مه که مته رخه می به کی گه وره بوو. جه بار و نایب ره جه ب، هه ردووکیان له قوژنیک له سه ر دۆشه کیک خه وتبوون. حه مه د به نه سپایی نقورچیکی له جه بار کوتا. جه بار به ترسه وه له جیتی ده ره پری و پری دایه تفه نکه که ی.

حه مه د:

"شتیک نیه جه بار، نه منم."

جه بار:

"چيه، خه بېرئك هديه؟"

حه مه د:

"عهلى هاتوه ته وه."

چه بار:

"عهلى هاتوه؟"

حه مه د:

"نه دى، هاتوه ته وه."

چه بار:

"ديويه ته وه؟"

حه مه د:

"نه دى، ديويه ته وه."

چه بار:

"كه وايي، كاره كه مان جوور بووه."

حه مه د:

"نه دى، جووره."

چه بار:

"كه وايي، ده سبه جي ده بي وه پري كه وين. وا نيه؟"

حه مه د:

"نه دى، ده سبه جي."

چه بار:

"ده سبه جي... به لام نايب ره جذب وه زعى باش نيه. ملي بز ناجوولي... ده ترسي بمرى."

حه مه د:

"نه دى ته گيرمان چيه؟"

چه بار:

"نايب ده بي هه ر ليتره وه مينى."

حه مه د:

"نامينيتته وه... ده ترسم تووشى شتيكمان بكا."

جەبار:

"چارە نيه، دەبی هەلی ستین." "

حەمەد:

"نەری، دەبی هەلی ستین." "

جەبار نەقورچیکى له نایب کوتا. نایب له خەوی دا تەنیشتاو تەنیشتی کرد.

جەبار:

"نایب، هەستە." "

نایب رەجەب:

"نەمن خەریکم دەمرم... نەو دەمرم." "

جەبار:

"هەستە نایب... دەبی برۆین، هەستە." "

جەبار دەستی نایبی گرت و راستی کردەو.

نایب نالاندی:

"لیم گەرین... نەمن خەریکم دەمرم... نەمن ئیدی دەمرم." "

جەبار:

"هەستە رەجەبەشیر... هەستە نایبەشیر... ناخر نەتۆ نەتگوت بۆخۆت سەردەستە؟..."

هەستە... "

وختیک دەستی نایبی بەردا، نایب سەرلەنوی کەوتەو نۆ جی بەکە و لینی کەوتەو.

حەمەد:

"بەستەزمانە... چەند رۆژە خەو نەچوو تە چاری. نەمرۆ یەکەم رۆژە کە خەوی

لێ دەکەوی... چەند رۆژە هەر هاواری بوو." "

جەبار:

"نەدی چ بکەین؟... لێرە بەجینی بیلین و برۆین؟"

حەمەد:

"نا."

حەمەد جەگە دەستی نایبی گرت و راستی کردەو.

چەند جار بە سرتە بۆی دوویات کردەو:

"نايب، نايب... عهبدى خان له گوندى ناك توزلويوه، له ناك توزلويو... له ناك توزلويو... عهلى خهبرى هيتاره... عهلى شهل هاتهوه نايب، هسته..."

نايب ره جب چارى هيتان:

"چى...؟"

حه مد:

"جنگاي عهبدى خانمان ديتوه، له ناك توزلويوه."

نايب ره جب:

"عهلى شهل جى يه كهى ديتوه؟"

حه مد:

"بهلى، عهلى شهل ديتوه."

نايب ره جب:

"نه گهر نه ديبايه وه، هر له جى ده مكوشت... روحى خوى كپه وه."

نايب هلتسا. ده گوت ژه هرى خواردوه. نيوجاوانى تيك نابوو. نه يده ويست بزنان نه ستوى

چهند ديشى:

"كورينه ههتا وهى نه كه وتووين، با برينه كم درمان بكهين. نايب ره جب بتان ديهوى

كارىك بكا، خوا له هموو گوناچه كانى خوش بى، ديهوى عهبدى خان بكوژى. نايب

ره جب بتان ديهوى هموو گوناچه كانى به خويى عهبدى خان بشواته وه."

عهلى شهل:

"با نه من بوى درمان كم."

عهلى له پهناى نه ژنوى نايب دانىشت.

نايب ره جب:

"كورى چاك، گيانى خوت كپه وه. نه گهر نه تدزيبايه وه، به خويه تى خوا هر له جى

ده مكوشتى."

عهلى:

"ديمه وه. دوژمنى فه قرو هه ژارام ديتوه. حهقى خوى له مستى نين."

نايب ره جب:

"واى حهقى خوى له مستى ده نيم كهيفت پى بى."

عەلى لە نىۋو قوتوۋە بۆياخىڭ مەلحەمى دەرھىنا. مەلحەمى لەسەر برىنەكە دانائو بەستى.

نايب رەجەب:

"ياللا با پرۆين، ئەگەر بە دەقىقەش زووتر بكوژى، باشترە."

بە پەلە لە دەرگا چوونە دەر. لەبىريان چوو خواحافىزى لە نۆمەت بکەن. وەپى كەوتن.

جەبار:

"سوپاس بۆ خوا كە ئەو رۆژەشمان دىت."

حەمەد:

"سوپاس بۆ خوا."

حەمەد لە خۆشىيان نەيدەزانى چ دەگا. لە پىش ئەوانى دىكەو، وەك باالى لىپراوبن

دەفرى، عەلىيەشەل بە دواى حەمەدەو بوو.

عەلىيەشەل:

"دە لىرەشى دا بە من."

عەلىيەشەل ئەو درۆيانەى كرىبوونى و ئەو گریانەى پىتى گىياوو، بۆ ئەوانى دەگىپرايوەو

ئەوانىش پىندەكەن.

كاتىڭ گەيشتنە نىزىك ئاوابى "تاقەتو"، لە برسان خەرىك بوو بکەون. بە رۆژ

حەسابوونەو بە شەویش بە نىۋو دارو دەوون دا رۆشەتوون.

عەلىيەشەل:

"ئىستە غەمى نانتان بۆ دەخۆم. ھەر لە نىۋو ئەم قوولكەيە چاوەپراونم بن."

عەلى رۆشەتە گوندى تاقەتوو. لەو پىرە بۆ ئاك تۆزلوو نىۋو سەعات رى بوو. ئاك تۆزلوو لە

پشت ئاناوارزا، لە پشت قەلاتى ئاناوارزا بوو. عەلى، نىۋو سەعات دواتر بە ھەمبەنەيەكى

گەورە نان و دۆدانەيەك ماستەو گەپرايوەو.

"ماستەكەم دى. دۆدانە ماستەكەيان بە دارىكەو ھەلۋاسىبوو. وام ھەلگرت، دەتگوت

نى خۆمانە."

نان و ماستەكەيان خوارد. پاشان يەكى سىغارىكىشىيان پىچاپيوەو.

لە روخسارى نايب رەجەب را ديار بوو كە برىنەكەى خەراپ وەژان ھاتو. ھەروا ددانى لە

چىرەو دەبردن و نىۋوچاوانى گرژ دەبوو. كەمىكىش بۆلەى دەھات:

"بۆخۆم سەردەستەم. ھەركەس قەسەم لە قەسەى بكا، بۆخۆم دەزانم چى لىدەكەم. لە ژيانى

خۆم دا گوناخم زۆر كرىدون. ئىستاش دەمەوئى خىرتىك بکەم. ھەرچى گوتم بە قەسەم بکەم."

نایب رووی بۆ لای جهبار وهرگێرا:

"حالی بووی چیم گوت؟"

پاشان له حه مه دیشی پرسى:

"ئه تۆش تى گه یشتى؟"

جهبار:

"حالی بووم."

حه مه د:

"تى گه یستم."

نایب ره جهب:

"هه تا شهوى ده بى لیره بىن. شه ویش ده بى بچینه قهراخ دى و له نىو داران دا خۆمان بشارینه وه. نىوه ده بى به قسه ی من بکهن. نه من نهو ولاته ی بست به بست شاره زام. تى گه یشتى؟... بست به بست... هۆ وى ده بىسن؟... نه وى پىنى ده لىن مه يدانگای جه بهان. پشته وه ی وى ئاناوارزایه , پشته ئاناوارزاش گوندى حاجى یانه. وه ختیک عه بدیمان کوشت ده بى بچینه گوندى حاجى یان و روو له کىسوى حاجى یان بکهین... وه ختیک کابرامان کوشت گوردانىک ژاندارمه مان وه دوا ده خن. زه جمه ته له چنگیان ده رچىن, به لام هیچ کس نه م نىوه نىوه ی وه ک من شاره زا نیه. هه موو کون و که لىنه کانى شاره زام... نابى هیچ کامتان قسه له قسه ی من بکهن. نىوه ناوى کاکه شه له تان بیستوه یان نا؟... نهو به قسه ی منى نه کردو هه موو ده سته که ی به کوشتن دا, شه ویش چ ده سته یه کى گه وه!... بۆخۆشى کوژرا. هیچ کس ده ورره ی چوکوروا وه ک نایب ره جه بى خۆتان شاره زا نیه... هه مووتان ده بى به قسه ی من بکهن."

نهو جى یه ی خۆیان لى شارد بووه وه لافاوه بوو. لافاو خپره به ردی سپى و مووره کاج و قامیش و ده ون و ره گه دارى کى زۆرى تى کردبوو و به سه ر یه ک دا که لئه که ی کردبوون.

لافاره کانى دواتریش هیندیک لکه دارى دیکه یان هینابوو, به لام نه یاتوانیوو دوورتریان به رن و هه ر له بن که لئه که داره که ی پىشوو, خپیان کردبوونه وه بۆخۆیان به سه ر شهو داروباره دا تى به رپىبوون و له په نای کى لگه که وه قوولکه یه کىان دروست کردبوو.

حه مه د و نه وان لهو قوولکه یه دا خۆیان حه شار دا بوو.

ئىۋارە داھات. ھەتتا خەرىك بوو ئاۋا بى. دەشت بە تىشكى ھەتتا نوورباران دەكرا.
ئىۋارە ھەورەكان رووناك بوو. ھەورەكان بە سوۋچى ئەوپەرى دەشتە كەۋە چەسپابون.
نايب رەجەب:

"زۆر لەمىژ بوو خۆرئاۋابونى چوگوراۋام نەدىبوو. لىرە ۋەختىك ھەتتا دى ئاۋا بى،
ماۋەيەك بە زەۋىيەۋە دەچەسپى ۋە دەمىنىتەۋە... ھەر سوور دەبى ۋە سوورتى دەبى... ۋەك
خوڭ سوور دەبى... لە پاشان لەپىر ۋە دەبى... ئىستا تە ماشاى كەن... ئەمەن ئىدى. دەبى
بىرم... ۋەرن تە ماشا كەن."
جەبار پىكەنى.

نايب رەجەب توۋرە بوو:

"بە چى پى دەكەنى سەگىباب؟"

جەبار:

"بە غەلىيەشەل پى دەكەنم."

نايب بىدەنگ بوو.

ھەتتا ئاۋا بوو. دىنيا تارىك بوو. نايب دەستى لەبەر پىشتىنى نابوو، ۋەك پەيكەرىكى
بىگيان روو بە تارىكايى كاتى خۆرئاۋا راۋەستابوو:

"ئەمەن ئىدى ئەجەلم ھاتوۋە. چاك بوو، ھەر نەبى پىش مردنم جارىكى دىكە خۆرئاۋابونى
چوگوراۋام دى."

لە دەشتى تاقەتو تىپەرىن. گەيشتنە باتلاغەكان. ۋەختىك لە باتلاغەكان ھاتنەدەر، مائە
قامىشەكانى ناك توزلوو ۋەدەر كەۋتن. لە كولاۋكەي يەك دوو مائەۋە رووناكايى دەھاتە دەر.
مائەكانى دىكە لەتارىكايى دا ۋن بىوون. زۆر مائەدو بىوون. لە بىن دەۋەنىك دانىشتن.
غەلىيەشەل خەرىك بوو سىغارىك داگىرسىنى. نايب كە لە سەرەخۆ دەينالاند، گوراندى:

"شەلەي قورمىساغ... دەتەۋى كەلاكت بىخەمە سەر زەۋى؟... لەگىرفانتى نى."

غەلىيەشەل بى ئەۋەي ھىچ بلى، شەمچەكەي لە گىرفانى نايەۋە.

نايب رەجەب جارىكى دىكە بە توندى دەستورى دا:

"دووبارە پىتان دەلىم... ھەر كەس گوتىم بۆ رانە گرى، ھەر لە جى دەيكوزم... نەگەر

بابىشم بى دەيكوزم... بلىن بزانم منتان بە سەردەستە قىۋولە يان نا؟"

گوتيان:

"سەردەستە ئەتۆي نايب."

پاش ئەم قەسەيە نايب سەري داخست و نيو سەعاتىك بىدەنگ ماو لەفكرهوه چوو. پاشان سەري هەلپرى، برۆي تىك نان و لە حمەدى پرسى:

"ئەم شەلە دوايەش بە كەلكى تۆ دى؟"

حمەد:

"ئەدى..."

نايب رەجەب:

"يەكى وەك عەلىيەشەل بەكەلكى هەموو ياغىيەك دى."

نايب دووبارە بىدەنگ بوو. وەخت درەنگ دەبوو. جەبار خۆي پى رانەگىرا:

"چتە نايب؟... خەوت لى كەوتوھ؟"

نايب زۆر لەم قەسەيە توورە بوو. ددانى لە چىرەوہ بردن و جوابى داىوہ:

"سەگىب... پىت وايە لەم دەشتە وا بە ناسانى دەكرى بچىنە نىو دى، كابرأيەكى لە

مالى خۆي دا بكوژى و بچىوہ شاخى؟... خەرىكم نەخشەي دەكىشم."

نايب دووبارە بىدەنگ بوو و لە گۆ فكران راجوو. پاش ماوہيەك وەك لە خەو راپەرىبى، سەري هەلپرى. لەو تاريكايىيەدا تەماشاي يەك بە يەكيانى كرد. لەبەر شوقى نەستىرە دەم و چاوى هىچيانى بۆ نەبينرا.

دەنگى وەك دەنگى داىكىك گەرم و بە سۆز بوو "گوتى:

"كورىنە... ئىدى ئەمن وەختەم هاتوہ. ئەم برىنە كارى خۆي كردوہ. زۆر باش دەزانم تازە بۆي دەرچووم. ئەمن لە فكري نىوہ دام لە فكري حمەدۆك دام. دلى حمەدۆك، دلى پىاوانە. لەنىو ئەم پىنج دىيەدا، دواي چەندىن سال لەنىو هەموو پىاوەكان دا ئەو تاقە پىاوہ هەل كەوتوہو لە رووى زالم هەل گەراوہ تەوہ. حمەد زۆر پىاوہ. ئەگەر بىتم هەميشە وەك گلىنەي چاوى خۆم پارىزگارىي لى دەكەم. بەلام ئەمن تازە رۆشتووم..."

پاشان، رووى كردە عەلىيەشەل:

"ئەتۆ... شەلە، ئەتۆ... ئەتۆ نەگەر پىاوئىكى باش بى، چونكە ياغىيش نى، دەتوانى

زۆرت كەلك بۆ حمەد هەبى."

عەلىيەشەل:

"هر کاریک له دهستم بئ، بۆ حمهد تهنهخی ناکهم. مالم وئیران بوو. له ئاوهدانی دهریان کردم. ژن و مندالم ئاواره بوون. ههموو نمو دهردانه ههروا بزانه بوونه بهرداشیتک و لهسهر دلم دهگهپئین."

نایب:

"ئیسئا بیینهوه سهه کارهکهی خۆمان. نیوهشهوی دهبئ بچینه نیو دئی. راستهپئ دهچینه مالمی حوسئین. له ژورئ دا دهیکوژین و دئینه دهپئ. بهلام عهلییهشهل نابئ لهگهلمان بئ."

حمهد:

"ئیسئا نیوهشهوه نایب. ههر ئیسئا دهبئ وهپئ کهوین. نا؟..."

نایب ههستا. فیشهكدانهکانی ریک و پیک کرد، دهمانچهکهی پر کرد، نارنجۆکهکانی تاقی کردنهوهو گیرفانهکانی پشکنین:

"شله، شه مچهکەت بده به من و لهم دهووبهراشه رامهوهسته... بۆ ههر کوپیهک دهچی، بچۆ."

عهلییهشهل شه مچهکهی دهرهیناو دای به نایب.

"ئیشهللا به خیرو خۆشی."

پاش ئهم قسهیه پشتی تی کردن و رژیشت.

حمهد:

"دووباره ئیشهللا به کتر دهبینینهوه... سوپاست دهکهین."

عهلی:

"به هیوای خوا."

وهختیک عهلییهشهل له تاریکایی دا ون بوو، نهوانیش بۆ لای ئاوهدانی وهپئ کهوتن. شه مالمیکی فیتکی دههات. بایهکه بهنیو بانه قامیشهکانی ئاک توزلوو دا تی دهپهپی و فیتووی لی دهدا.

که گه یشتنه پهناي ماله نیوه قامیش و نیوه تهنهکهکه، راههستان.

نایب:

"حمهد... له ده رگا بده... جهبار نهتۆش ناماده بهو سهنگهه بگهه. له پشت نمو سه کوپیه درپۆ به. ههر کهس هات ویستی لهم مالمه نیزیک بیتسهوه، ههر له جئ بیکوژه. بهزه بیته به فرمیسکی چاری هیچ کهس دا نهیهتهوه. ههر رهشاییهکت دی نیزیک بووتهوه لئی دهو له عهرزی بده."

حەممەد خەركە بەردیكى هەلگرتەووە دەستی كرد بە دەرگا کوتان. تەنەكەكانی مالتی لەبەر
تیشكى ئەستێزان دا وەك سەھۆل دەبریسكانەو. تەقە تەقی حەمەدیش بیدەنگی نیو
دێیەكەى تێك دەدا. پاش ماوەیەك دەنگی پیاویك لە ژووری را هاتە بەر گۆی:
"كۆ بوو؟... كۆیە بەو نیووەشەو..."

نایب رەجەب:

"ئەمەم برالە... رەعیەتی عەبدی خانم. پەيامم بۆ هێناوە."

ھەر ئەو دەنگ جوابی داوە:

"پۆ بەیانی وەرەو."

لەو كاتەدا دەنگی وەرپینی سەگێك لەوسەری ئاواى بەرز بوووە.

نایب رەجەب:

"پەيامەكەم بە پەلەیه. دەبێ ھەر ئیستا بیدەمى برالە... بیکەو."

دەرگا كرایەووە دەسبەجێ پتووەدراوەو لە ژووری را داخرا.

نایب رەجەب:

"ناخ لە دەست ئەم برینە... ئەگەر ئەم برینە نەبووایە، چووبوو مە ژووری. ناخ لە دەست

ئەم برینە... بەلام ئیستا نیشانیان دەدەم. ئیستا ناچاریان دەكەم دەرگا بكەنەو."

نایب رەجەب بە ھەموو قەوەتی خۆی نەراندى:

"ئەمەن نایب رەجەب، سەرکردەى یاغىیان... ئەگەر تا ئیستا منتان نەناسیو، ئیستا

دەمناسن. ئەو ناپیاوێ دەبێ بەنە دەستی من، دەنا بۆخۆتان زانى... ئەمەن حوسین ناغار

ئەو جۆرە قسانە نازانم... ئەو كافرەم تەحویل بەن."

حەمەدیش وەقسە هات و نركاندى:

"منیش حەمەدۆم. ھاتووم تۆلەى داىكەم و دەزگىرانەكەم بكەمەو. ھاتووم تۆلەى

دێھاتىیەكانیش بستینمەو... ھاتووم تۆلەى فەقىرە ھەژاران بكەمەو. عەبدى تەحویل

ئیمە بەن... ئەگینا خۆتان زانى."

ھەر ئەو دەنگ لە ژووری را جوابی داوە:

"عەبدىخان لێرە نیە. پۆن وەدواى كارى خۆتان كەون. لێرە نیە."

نایب:

"بەمەن دەتێن نایب رەجەب، مامۆستای یاغىیان... ھەتا عەبدى وەرەنەگرم، ھەنگاوتێك

لێرە دوور ناکەومەو."

دوايهش دهستووری به حمهد دا:

"نارنجۆكێك له ژێر دهرگا كه دا بته قینه وه. دهرگا كه له بهر يهك هه لته كینه."

هه ر ئه و دهنگی پێشو و بهرز بووه وه:

"ماله كه ژن و مندالی تێدايه ... عهبدی له ماڵ نیه."

نايب ره جهب:

"كه وابوو دهرگا كه بكه وه."

هه ر ئه و پیاوه:

"نايكه مه وه."

نايب ره جهب نه راندی:

"حمهد, زامنی نارنجۆكه كه راكیشه و دهرگا كه له بهر يهك هه لته كینه."

حمهد:

"حازرم نايب ... چاره پێی دهستووری تۆم."

نايب:

"كه وايه, له سه ر چی راوه ستاوی."

له و كاته دا له ژووری را ته قه مان لێ كرا.

نايب:

"حمهد, درێژ به. ئه و بێ ناموسه يه ته قه مان لێ ده كا."

له ژووری را وهك بارێزان گولله ده هات.

نايب:

"حمهد نارنجۆكه كه ت باوی."

دهنگێك له ژووری را هات:

"دهست راگرن. ژن و مندال گونا حیا ن چیه؟ ئیمه دیننه ده ر. ئیوه بچنه ژوور و

حیسابی خۆتان بکه ن. عهبدی خان تۆش ته قه مه كه, راوه سه ئیمه بچینه ده ری, پاشان

هه رچی ده یکه ن بیکه ن."

دهنگی ته قه له ژووری كپ بوو. ده رگا كرایه وه. مندالی خه والوو و ژنه كان به جل و به رگی

خه ویانه وه له ژووری ده هاتنه ده ر. هه موویان له ترسان وهك میژۆك ده له رزین و له ماڵی دوور

ده كه وتنه وه. ناخر جاریش پیره پیاویك و دوو كوره جیله له ماڵی هاتنه ده ر.

پیره پیاو:

"عەبدی لە ژووری یە. ئەگەر حیسایکتان لە گەلی هەیه، خۆتان زانی بە کاری خۆتان." پاش ئەو دیسان لە ژووری دەنگی تەقە بەرز بوووە. عەبدی لە پەستا تەقە دەکرد. دێهاتی یەکان بە دەنگی تەقە لە ماله کانیان دەهاتنە دەرو دەهاتنە دەرووبەری مائی حوسین ناغا. لە نیتو دێهاتی یەکان دا یەکتە هاواری کرد:

"یاغی هاتوون."

پاش نەم قسە یە هەموو دێهاتی یەکان رایان کردووە لای ماله کانی خۆیان و خۆیان دەژووری هاویشتهو. لە ماوەی دەقیقە یەکان دا دیسان نیتو ناوهدانی چۆل بوووە.

نایب:

"حەمەد، لە پشت دەرگا دامەزرێ و تەقە بکە."

حەمەد:

"قازانجی چیە نایب؟... کابرا لە ژووری یە. دەتوانی هەرسێکمان بنگیتۆی."

نایب بە گالته پێ هاتنەوێ جوابی دا یەو:

"هەرسێکمان دەنگیتۆی... نیستا ئەمن نیشانی دەدەم. ئەتۆ دەرگا کە وەبەر گوللە بدەو کارت نەبێ. بەلام هەرچی گوتم دەبێ بەقسەم بکە. دەرگا کە وەبەر گوللە بدە."

پاشان بە هەموو قەوەتی خۆی نەپاندی:

"ناوا ناغا عەبدی. لە جیاتی ئەو یە بییە دەرو و خۆم لەبەر پێیان هاویتی، تەقەمان لێ دەکە. بەلێ؟... کەوابوو نیستا پیت نیشان دەدەم."

نایب چوو پشته بانێ، ئەو لایە کە بای لێو دەهات.

حەمەد دەرگا کە وەبەر دەسپێژ دابوو و نەیدەزانی نایب چ دەکا. عەبدی لە ژووری را دەرەو ی گوللە باران دەکرد. جەبار روو بە دێ لەسەر عەرزی راکشابوو و سەنگەری گرتبوو. عەبدی خان تەفەن گچێ یە کێ خەراپ نەبوو. ئەگەر حەمەد لە پشت سەنگەری بەردەرگا نەبووایە لە مێژ بوو پێکرا بوو.

لە دەروێ شۆتەوارێک لە ژن و پیاو و گەورەو چووک دیار نەبوو. دێ هەرەک ئەو وەختە کە تازه هاتبوون، چۆل و بێدەنگ بوو.

ماوە یەک رابرد. حەمەد گوللە بارانە کە نەدەپساندەو. ناخوێ نەم کارە چ دەبوو؟... نایبیش دیار نەبوو. لە حەزە یەک دەستی لەو تەقە خۆرایییە راگرت، نایب هاواری لێ بلیند بوو:

"دايك حيز، ناخر نه مگوت ده رگاکه وه بهر گولله بده؟."
حه ممد به بی وازییه وه سرله نوئ دهستی به تهقه کرده وه.
له و کاته دا له پشته وهی دارتووه کانه وه دهنگیک بیسترا:
"نه گهر هه تا به یانییش تهقه بکه ن، ناتوانن عه بدیی بیتنه ده ر."
حه ممد:

"نه تو کیئی؟"

هه ر نه و دهنگ جوابی دایه وه:

"نه من حوسین ناغام. نه مه بزنانن که تا نه میرۆ جگه له ره شیده کورده هیج یاغییه که
لاقی وه چوکورواوا نه که وتوه. ره شیده کورده ش چوکورواوا سه ری خوارد. رۆژ بیته وه له م ده شته
وه که که وباره به ده ست ده تانگرن. وه رن ریی خۆتان بگرن و برۆن."
نه عه تهی نایب ره جبه له پشته وهی ماله که به رز بووه وه:
"جه بار، جه بار... نه و یه زیده ی بیده نگ که."

جه بار بن دارتووه که ی وه بهر گولله دا. له و کاته دا نه وهی ده بوو بکری، کرا. بلنسه ی ناو له
چارده وری خانوه که به رز بووه وه له ماوه ی یه ک سانیه دا سه رتاسه ری خانوه قامیشه که
ناگری گرت.

نایب ره جبه:

"حوسین ناغا، حوسین ناغا... هۆی گه وادباشی. ره شیده کورده ده گیری، به لام نه من
نا. نه من نایب ره جهم. نه من گورگی چوکورواوا حوسین ناغا. یان نه مشه و عه بدیی ده کوژم،
یان ته واری ناک توزلوو ده سووتینم."

نه و پیاوه ی له بن دارتووه که بوو هاواریکی لسه هه ستا و پاشان ژن و مندال و هه موو
دئییه که ده ستیان کرد به گریان.

نایب ره جبه:

"حه ممد، نیدی تهقه مه که. نیتستا نه و ناپیاوه قری ده بی و به ناچار دیته ده ر."
حه ممد دهستی له تهقه کیشایه وه.

شه ویا، بلنسه ناو ره کانی، که هینده ی سپیداره کان به رز بوون، به راست و چه پ دا ده برد.
که پری دراوسیشیان تاریک دواتر ناگری گرت. پاشان ناگر گه شته که پری پشته وه ش. له ماوه ی
پازده بیست ده قیقه دا زیاتر له ده که پر ناوریان گرت.

حه مه دو جه بار دامه زرابون و جووله يان نه ده كرد. نايب ره جه ب وهك فرفره به ده وري كه پره كه دا ده سو وراو ده ي نه پراند:

"وهره ده ري عه بدى، وهره ده ري... وهره ده ري و خوت له بهر ده ست و پتي حه مه د باوي، به لكوو ليت خوش بن."

له ژووري ده نكيك نه ده هات. جار جار گولله يه كه به بنانگو تي نايب دا راده بر د. بليسه كان به پريشك هاويشتن به ره و ناسمان هه لده فري ن. بليسه كان خوارو راست ده بوونه وه له تاريخايي شه ودا به له ت و په تي بلاو ده بوونه وه. دنيا وهك روژي روونايي لي هاتبوو. له به رده لاني شيني ناناوارزاوه هتا درووه لاني قهراخي چومي جه يهان تيريزوويكي روونايي دري به تاريخايي شه و دابوو. ديها تاييه كان كه به تويي كراس و ده رپتي سپييه وه له ماله كانيان هاتبوونه ده ر، به م لاو نه و لا دا رايان ده كردو شه و برهي ماله كانيان له ني تو خانووه سو و تا وه كان ده رده كي شا. قيا مه تيك بوو...

نايب ديسان نه پراندی:

"عه بدى، هتا نه برژيوى وهره ده ري."

پاشان بانگي حه مه دي كرد:

"حه مه دي خوم... خانووه كه ده رگاي دي كه ي نيه. نيتستا ناچاره هه ر به و ده رگايه دا بيته ده ر. هه ر له وي تفه نكيكي له ميتشكي سه ري بده."

حه مه د:

"باشه، نايب."

پيريزنيكي بالا بهرز له بن دارتووه كه وه به غار دان هاته لاي مالتى. چووه ژووري. نايب ره جه ب هيچي نه گوت. ژنه دوشه كيكي به كو لي داداو هاته وه ده ري و به غار دان به ره و دارتووه كه گه پايه وه. دوشه كه كه ي له وي دانساو سه رله نوئ هاته وه. ديسان چووه ژووري. نه بحاره يان سندو و قتيكي له گه ل خوي هينا. پاشان مه مغل و جه وال و ليفه وه به ركه كاني هينا يه ده ر. ناخر جاريش ليفه يه كي زور گه و ره ي وه بن هه نكلي داو هينا يه ده ري. ليفه كه هيندي شتي تيوه پيچرابوو. پاشان ناگره كه گه يشته ده رگا. حه مه دو جه بار هه ر له سه نگره كانيان دا بوون. نايب ره جه بيش به ده وري كه پره نيوه قاميش و نيوه ته نه كه كه دا ده سو ورا.

به لام خه به ريك نه بوو. نه عه بدى هاته ده ري و نه هيچ. باني ماله كه به ته و اوي سو و تاو تيك ته پي. ديسان عه بدى ديار نه بوو. چاوه ري بوون. ديواره كانيش سو و تان و هه لوه ري ن. به لام كهس له ماله كه نه هاته ده ر.

بايه كه توندى كردبوو. بليتسه كان لم كه پره وه ده چونه نهو كه پر. زۆربه ي نيزيك به ته وای كه پره كانى دئ گريان گرتبوو. دنيا وا رووناك ببوو، ده تگوت رۆژه. ده تگوت خۆره تارى چوكورواوا كه وهك خه لوزى توواوه وه ده چوو، له ده شتیی داوه. سيبه رى دريژ دريژى داره توو و داره بيه كان كه وتبووه سه ر زه و بيه غاوى بيه كان. سيبه رى ديته تيه كان له سه ر زه وى تيك ده نالقا.

نه وى ده هات وهك با نه ده چوو، يهك پارچه گر بوو. ده تگوت له دوور... له جيگايه كى زۆر دووره وه بليتسه و ناگر ده پرژينن.

حه مه د:

"له ده ستمان ده رچوو... نهى داخى به جه رگم..."

جه بار:

"نه رى، له ده ستمان ده رچوو."

نايب ره جه ب:

"خانوه كه هيچ ده رگاي ديكه ي نه بوون. جگه له وهش نه من هميشه به ده ورى خانوه كه دا ده سوورام. ليى وريا بووم كه نه كا يه كيك له ديواره كان كون بكاو بيته ده رى. خه به رى نه بوو. پيم وايه هه ر له وى سووتاوه. ته ماشاي كرده بسووتى باشته له وهى وه ده ستي نيتمه بكه وى."

جه بار:

"ره نگه."

حه مه د:

"ره نگه... به لام هه تا به چارى خۆم كه لاکه كه ي نه بينم، باوه ر ناکه م."

پاشان حه مه د خه فته تى بۆ پهيدا بوو:

"حه يف، حه يف... دئ يه كى زه لام به گوناخى نهو يه زیده وه سووتا."

جه بار:

"نه دى. هه موو دئ يه كه سووتا."

نايب ره جه ب:

"با بسووتى... با هه موو چوكورواوا به دارو به رده وه بسووتى."

حه مه د خه فته تى ده خوارد:

"فدقپرو هه ژاره كان گوناحيان چيه؟"

نايب ره جەب:

"ئەمانە لە جێ دا هيجيان نيه. با خانوشيان نەبێ. بۆ وان فەرق ناکا... ئەوان هەر ئەوەن کە هەميشه بوون."

جەمەد:

"باشه نايب... ئیستا چ بکەین؟ هەروا راوەستین؟"

نايب:

"ئیستا چ بکەین؟"

جەبار:

"دەبێ هەروا راوەستین و لە ئاوردە کەوه رامینین؟"

جەمەد:

"جەتەن ئیستا لە میژە خەبەرچی گەشتووەتە شار. سبەینێ قیامەتیک بەریا دەبێ، هەر مەپرسە."

نايب ره جەب به نەعرەتە کیشانەوه پێکەنی:

"سبەینێ تەلگراف دەکەن بۆ ئەنکەرە کە دێیەکی گەورەیان سووتاندووە. ئیستا دەبێ خۆمان بگەیهینە گابەردەکانی ئاناوارزا. ئەگەر لە دەشتی پێوه بین، حیسابمان تەواوە..."

هەرسێکیان تەماشای خانوویەکیان دەکرد کە هەروا دەسووتا. هەرسێکیان هەناسەیان هەلکێشا. پشتیان لە دێیەکی سووتاو کردو وەرێ کەوتن.

وختیک لە دێی چوونەدەر، دووبارە بەرەو دێی گەرانەوه. هەموو دێیەکە یەکیارچە ناگر

بوو...

جەمەد:

"ئەو خۆیەکیان... مالتیکی ساغی تێدا نەماوه. ئەگەر ئەو بایەمی نەهاتبایە، وای لێ نەدەهات. پێم خۆش بوو بمرم، بەلام وا نەبایە."

جەبار:

"مالتیکی لێ دەر نەچوو. هەموو دێیەکە سووتا."

جەمەد:

"وهختيك له دتي وهدهر ده كه وتين ژن و پياو و گه و ره و چوك راوه ستابون و ته ماشايان ده كردين. ده تگوت هم موويان وشك بوون. هيچكاميان زاريان هل نه پچراو قسه يه كيان نه كرد. يه كيان مته قى ليوه نه هات. نه تووكيان لس كردين، نه بهرد بارانيان كردين و نه جنئيويان پس دابن. هه روا بزانه هم موويان مردوون. بريا مردبام و نهو ديمه نم نه ديبايه."

نايب وه لامتيكي سه ربه ره ژوورى دا يه وه:

"باشه... بوو نيدي... وهى نه ستوم، وهى... كورينه نه من نيدي ده مرم. ده لتي خه ريكن سه رم ده برن... وهى ملم، وهى..."

نايب دانيشت. سه ري له نتيو نه ژنوياني گرت و ماوه يه كه هه روا مايه وه. حه مه دو جه بار له سه ر سه ري راوه ستابون. پاشان نايب له پر كه وت و ده ستى كرد به تل دان. جه بار ويستى له باوه شى گرى. به لام نايبى كه له گه ت و چوار شانه بهو ناسانيه له باوه ش نه ده كرا. نايب وهك مار جينگلى ده دان.

شيوه ن و گريانيك له لاي ناوه داني بهرز بووه وه. شيوه ن و گريانيكي به كو مه ل. نه ستيره ي روژي هه لاتبوو. نهو نه ستيره گه و ره يه پر يشكى داويشتن. ده تگوت نه ستيره يه كى وا گه و ره له ناسمان هه ل ده سوورپينن و نه ويش به ده وري خو ي دا پر يشكان داوئ... ده نگي ك بيسترا:

"ليته وه رو يشتن. هه ر نيستا بيته دا تپه رين."

ده نگيكي دي كه پر سيارى كرد:

"به كام لا دا رو يشتن؟"

حه مه د بو لاي جه بار خوار بووه وه:

"راست ده نكي وه كي ل باشى عاصمه."

جه بار خه جلا:

"خويه تى، خويه تى... نايب گه مارو دراوين، نايب هه سه ته."

له كاتي ك دا نايب له بهر نازارى برينه كه ي وهك مار جينگلى ده دان، جه بار به كو لتي دا دا و ه پي كه وتن. غاريان ده دا. به لام نه يانده زاني بو كو ي ده چن. ناو ري دئيه كه ش ورده ورده داده مركا.

وه كي ل باشى عاصم نه راندى:

"ده بي بو لاي ميشه برؤين، بو لاي نا ناوارزا..."

جه بار:

"ئىدى كورراين..."

حه مەد:

"ئەگەر بزانم ئەو كافرە كورراوہ غەمىكىم نىہ ، ھەر ئىستا حازرم بىرم... بىرا تۈننىبام باوہ پ
بىكەم كە مردوہ ، باوہ پ بىكەم كە لەنىو ئاگرە كەدا برژىوہ."

جەبار:

"نايب ئىدى جوولئەى لى پراوہ."

حه مەد:

"داينى عەرزى ، لەوانىہ شتىكى بووبى."

نايب رەجەب بە كۆلى جەباروہ ئالاندى و جوابى داىوہ:

"ئا ، ھىچ نەبووہ . وەزەم باشە . دامنى عەرزى."

جەبار كە سەرى سورمايوو ، نايبى بەخۆوہ بالابەرزى دانايە زەوى . نايب:

"دەچنە كۆى؟"

جەبار:

"وہ كىل باشى عاصم بە دوامانەوہىہ."

نايب رەجەب:

"جەبار راستم كەوہ."

جەبار چووہ بن پىلى و راستى كردهوہ . نايب رەجەب كە خۆى بە پىئوہ رانەدەگرت ، چەند

جار تەماشائى راست و چەپى كرد:

"ئىمە ئىستا لە نىزىك مىشەين . ئەگەر تۈننىبامان خۆمان بگەيەنىنە تەختە بەردەكانى

ئاناوارزا حەتمەن رزگاريمان دەھات . بەلام تازە ناگەينە ئەوى . حەتمەن دەگىر دەكەوين."

نايب گۆى ھەلخست:

"گۆتتان لى يە؟... لەم نىزىكانەن... گۆتتان لە دەنگيان ھەيە؟..."

حه مەد:

"بەلى."

جەبار:

"بەلى."

نايب:

"ناتوانین زۆر له نیتو مێشه گیر بین. سبهینێ خه لکی هه موو شه و دئیانهی ده ورویه ره مان وه دوا ده که وئ... له پێشه وهش دینه نهم مێشه یه. به لام رێگایه کی دیکه شه مان نیه." "

حه مه د:

"چاره ی دیکه مان نیه."

نایب:

"چۆمی جه بهیان له ولای مێشه که یه. ده بی خۆمان به ناوی دا بیلین. نه گهر ناوه که به مانبا, ده رده چین, و نه گهر نا, ده کوژرین."

حه مه د:

"ئێستا ته گبیرمان چیه؟"

نایب:

"خۆ ئێمه نه و کافره مان له نیتو ناگردا برژاند."

حه مه د:

"ته دی, برژا."

جه بار:

"نه من گو مانم هه یه, له وانه شه ده رچو بی."

نایب له م قسه یه ناگری گرت و نه راندی:

"ته تۆش یه زیدی سه گباب... نه گهر ده رچو بی زۆرت پێ خۆش ده بی, ها?... ناخر چۆن ده رچووه؟ حه مه د به رده رگای گرتبوو. نه منیش به ده وری ماله که دا ده سوورام... ناخر به کوی دا ده رچووه?... ماله که کونیکه دیکه ی نه بوو. پیم بلێ چۆن ده رچووه؟"

حه مه د:

"برژی... تازه نه گهر بشمرم پیم ناخۆش نیه."

نایب:

"نافه ریم حه مه د..."

جه بار هیه چی نه گوت.

له و ره شه شه وه دا جگه له خشه خشی پێ یان ده نگیک نه ده هات. هه ستی لاقیان به سه ر خاك و ده ون و چیلکه و چال دا راده کشا. ده نگه لاقی دێهاتی یه کان وه ک شه پۆلیک سواری تاریکایی شه و ببوو.

جه بار:

"حه تمهن لم دهو روبه رانهن... به نهقهست قسه ناكهن."

حه مه د:

"حه تمهن."

نايب:

"دهبئ خۆمان بگه يه نينه مئشه... دهستم بگرن."

دهستی نايبيان گرت و بهرو مئشه دهخۆ نووسان. دهنگی ئهو پئيانهی له دوايانهوه بوون، خيتراتر بوو، کاريهگرتتر بوو، و زۆرتر بوو. خشپه خشپيک بۆ لای نهوان دههات. شهويش له گهژ ئهو خشپه خشپه به دوايان دا دههات. کيو و بهردو دارو دهوهن وه دواي نهوان كهوتبوو. وايان دههاته بهرچاو.

ئهم دهشته... ئهم دهشته به قور گراوه... چهنديش هه موواره... وهی دا به گيان وهی... وهختيک ههتا و بکهوئ، ئهم دهشته وهک سيني يهک که ههتا و لئیی دابئ ده بريسکي تهوه... ته پۆلکه کان کورت و چکۆلهن... ده لئیی هه موويان تووره که پريژن... گابه رده کانی ناناوارزا... نه گهر بتوانن بگه نه ئهو گابه ردا نه، په ناو په سيويکيان هه يه... چۆمی جه يهان له پشته وه يه... چۆمی جه يهان ناويک ته تاريک که خيتر غارده داو ته ده په پري... هيندئ جاريش له نه کاو کهم ده کاو دهنيشي ته وه... هه ر دوو به ره که ی خاکی ره شه. ليواره کانی ناويري پئيان له سه ر دانئیی. نه رمن و هه ل ده وه رنه نيئو رووباره که. قهراخه کانی چۆمی جه يهان قاميشه لائن. په ناگه ی ته يري لاق دريژی گۆلاونشين... له و جۆره جیگايانه عه رز بۆنيکی تفت و ترشاوی لئیدئ... ته نيا داره توويهک له و دهشته دا هه يه... گه لا کانی له تۆزو خۆل دا نو قم بوون... نه گهر داره کانی ئهو مئشه يه نه بن، له نيئه راستی ئهم دهشته دا ده ستیان له هيج جئ يهک گير نابئ.

له نيئو مئشه که دا بۆنی باتلاغ به چوارده وردا بلاو ده بيته وه... رويشتن به نيئو ئهو دارانه دا سامناکه... له وه تا ئهو مئشه يه بو وه ته مئشه، هه تا ئه مرۆ زۆر جیگای لاقی بنياده ميان وئ نه که وتوه. چونکه هه موو جئ يه کی پئدارو يشتنی نا کرئ.

خشپه خشپه که زياد ده کا. خشپه خشپ وهک بايهک هه موو ده شته که پر ده کا. خشپه خشپ وهک ناگريک پئوه ده چئ.

نايب ره جەب بە زەحمەت هەناسەى دى:

"بەم لايەدايە كورپنە... ئىدى رىگا تەواو بوو."
لەنەكاو لە رووبەرپروويان چەند گوللە تەقین.

نايب ره جەب:

"راكشيتن."

بۆخۆشى راکشا.

نايب ره جەب:

"ميشەكەيان گەمارۆ داوہ. دەنگتان لەبەر دەرنەيە. بە زگە خشكە بېژنە نىو دارەكان...
وست, وست... فيشەكەكان لەبەر تەفەنگەكانتان بىننەدەر... يەك فيشەك بەتەقیتن كارمان
تەواوہ... ھەر كوتەمان لە جىيەك دەكەوئ... نەگەر لادىيىيەكان بمانگرن, بە زىندوويى
دەماخۆن."

لە دەرووبەر گوللەبارانىك دەست پىچ كرابوو مەپرسە. دەتگوت شەو پرىشكان داوى...
پاشان لە نەكاو تەقەكە بىدەنگ بوو.

دەنگىك ھات. يەك كىك زۆر بە پارژەوہ قەسەى دەكرد:

"لێرە نین... نەگەر لێرە بان, جوابيان دەدايەوہ."

دەنگىكى دیکە:

"ئەوہ دىھاتىيەكان دىن... ئەوان دەيان دۆزنەوہ."

لادىيىيەكان نيزىك دەبوونەوہ.

"رەنگە چوونە لای ئاناوارزا."

"حەتمەن... ياغى نەگەر ئەقلى ھەبى, نايە لە نىو ميشەى چوكووراوا دا خۆى
حەشار بدا."

لادىيىيەكان بە ژن و پىساو و گەورەو چووكەوہ ھاتن و گەيشتنەوہ ژاندارمەكان. ھەراو
ھۆريايەك ساز ببوو... لە ھەر لايەك ھەنگامەيەك بوو. شەو پىر ببوو لە دەنگە دەنگ.
خەلكى رق ھەستاو و داخ لە دل خۆيان بەسەر پىتوہ رانەدەگرت. ھەروا تىكياوہ داويشت. لە
دەرووبەرى ميشەكەو لەنىو زەوىيەكان دا بلاو دەبوونەوہ. خەلك وەك شەپۆل لەم سەرەوہ
دەچوونە ئەو سەر.

كەمىك دواتر لە لای ئاناوارزاوہ دەنگى تەقە ھاتە بەر گوئ.

"لای ئاناوارزا... بۆ لای ئاناوارزا..."

خشیپه خشیپتیک که له ده‌وروبه‌ری می‌شه نهم سه‌رو نه‌وسه‌ری ده‌کرد، به‌ره‌و ئاناوارزا وه‌پری کهوت.

نایب ره‌جبه:

"ده‌نگتان له‌به‌ر نه‌یه‌ته‌ده‌ر، نهم شلووقییه به فریامان گه‌یشت. دیهاتییه‌کان خه‌ریکن ژاندارمه‌کان هه‌تله ده‌کمن... له جیئی خۆتان مه‌بزوون."

هه‌ناسه‌ی نایب ره‌جبه وه‌ک گری ئاگر له ملی همه‌د ده‌دا.

له ده‌وروبه‌ریان و له نیزیکیان ژاندارمه‌کان به په‌له‌قاژه به‌م لار نه‌ولادا رایان ده‌کرد. سێ دل که له نیو ده‌وه‌نیکی گه‌وره‌دا خۆیان حه‌شار دا‌بوو، توند توند لییان ده‌دا. نه‌گه‌ر ژاندارمه‌کان راوه‌ستابان و نارام بیان، گوئیان له ته‌په ته‌پی نه‌و دلانه ده‌بوو.

هه‌راو هۆریابه‌که‌ی داوینی ئاناوارزا ساتیک بی‌ده‌نگ نه‌ده‌بوو و نه‌مه‌ش زۆر به قازانج بوو. ژاندارمه‌کان گه‌ران و به ده‌وری خۆیان دا سووران، قسه‌یان کردو راویژیان کرد. سه‌ره‌نجام وه‌پری کهوتن و دوور کهوتنه‌وه.

نایب ره‌جبه هه‌ناسه‌یه‌کی درێژی هه‌ل‌کیتشا:

"سپاس بۆ خوا... خواجه زۆر شوکور... وه‌ده‌ست لادیتییه‌کان کهوتباین سیرمه سیرمه‌یان ده‌کردین. نیستا ده‌بی بجینه پێشتر، ده‌بی بجینه نیوه‌پاست."

هه‌ستان، نایب ره‌جبه یه‌ک دوو هه‌نگاو رۆیشت و راوه‌ستا.

حه‌مه‌د:

"چ بوو نایب؟"

نایب:

"وه‌ی دایه گیان، وه‌ی... وه‌ی خواجه گیان، وه‌ی."

حه‌مه‌د:

"ده‌بی چ بکه‌ین نایب."

نایب:

"ده‌بی خۆمان بکه‌یه‌نینه نیوه‌پاستی می‌شه‌که، بجینه جی‌یه‌کی پر دارو دره‌خت تر... وه‌ی دایه گیان وه‌ی."

حه‌مه‌دو جه‌بار هه‌ر يه‌كه‌ي قۆلتيكي نايبيان گرتبوو. نايب لاقى له‌دوو نه‌ده‌هاتن. قاچى وه‌ك قاچى مردووان ده‌چوون. هه‌تا به‌رى به‌ياني هه‌روا چوونه‌پيش. پاشان هه‌وا بووليتل بوو. رووناكيه‌يه‌كي ره‌نگ نارنجى هه‌موو مي‌شه‌كه‌ي داگرت. سه‌وزايى توندى مي‌شه‌كه‌ له‌نيو ئه‌ر ره‌نگه‌ نارنجى‌يه‌دا ده‌توايه‌وه‌و وه‌ك هه‌لمتيكي ره‌نگ ناسماني ون ده‌بوو. له‌ ده‌شت و مي‌شه‌ دوو‌كه‌لتيكي قورس به‌ره‌و ناسمان به‌رز ده‌بووه‌وه‌.

لاقيان به‌ قه‌لمه‌ ته‌وتوتريك هه‌لدر هه‌لدر ببوون. هه‌مه‌د درووه‌لانى ناسياب چه‌شمه‌ي وه‌بهر هاته‌وه‌. ديار نه‌بوو بوچى سه‌رله‌نوئ بريسكه‌ي ره‌نگ زه‌ردى برنجه‌ وه‌ك هه‌وره‌ تريشقه‌ له‌سه‌رى دا پريشكى هاويشت.

نايبيان له‌سه‌ر هينديك گه‌ل و گيا دريژ كرد. هه‌موو له‌شى نه‌ستوو ببوو. نه‌ستوى نه‌وه‌نده نه‌ستوو ببوو، نيئو شاناني پر كردبوو. نايب چه‌ند جار ده‌مى كرده‌وه‌، وادييار بوو ده‌يه‌وي شتيك بلئ، به‌لام ده‌نگي ده‌رنه‌هات. به‌ده‌ست ناناوارزاي نيشان داو پاشانيش گلي پي نيشان دان. به‌ هه‌موو توانايه‌وه‌ چاوي له‌ گله‌كه‌وه‌ بريبوو.

دلۆپ دلۆپ فرميسك له‌ چاوي نايب ده‌رژانه‌ خوار. پاشان چاوه‌كاني ليك نان. نه‌مجار له‌پر كه‌ميك راست بووه‌وه‌، به‌لام دووباره‌ كه‌وته‌وه‌.

حه‌مه‌د:

"وه‌ي نايب ره‌جه‌ب، وه‌ي."

جه‌بار:

"وه‌يش..."

حه‌مه‌د:

"هيج پيم وانه‌بوو ده‌مرئ."

جه‌بار:

"بوخۆي دلئ خه‌به‌رى دابوو... هه‌رباسي مردنى خۆي ده‌كرد..."

حه‌مه‌د:

"خوا ده‌زانئ به‌ مرادي دلئ گه‌يشته‌ يان نا..."

جه‌بار:

"هيج كه‌س نه‌يه‌د زاني نايب له‌ كوئ را هاته‌وه‌ بوچى ياغي بووه‌، كه‌سيش نه‌يه‌د زاني

خه‌لكي كوئ‌يه‌... نه‌منيش نازام به‌ مراد گه‌يشته‌ يان نا."

حه مەد:

"زۆرى پىي خوش بوو عەبدى بكوژرئ. له منىشى زياتر پىي خوش بوو. بەلام عەبدى كاريكى له گەل ئەو نەكردبوو. عەبدى دوژمنى من بوو. وهختىك ئەتۆ گوتت عەبدى نەكوژراوه و راي كرده، ديت چۆن توورە بوو، هيندهى نەمابوو لەت و پەتت بكا؟..."

جەبار:

"خەنجەرەكت دەرتنە با گلکۆي گۆر غەربە كەمان هەل كەنين."

حه مەد خەنجەرەكەى هەل كيشا و لە عەرزىي رۆكرد. دەستيان كرد بە گۆر هەل كەندن:

"وهى نايب، وهى... نايب ره جەبى گۆر غەرب..."

خاكي ئەم نيوە نيوە نەرم و شەدارە. بە سەعاتىك قەبرىكى قوول و فرەوانيان هەل كەند. نايبيان لە قەبرەكە نا. دەستيان كرد بە گەل برين و بە نەندازەى بستىك دارو گەلايان لەسەر تەرمەكەى هەل چنى. پاشان گل و گىاي ورديان تى كردو ئەجار گليان بەسەر دا كردو دايانپوشى.

حه مەد:

"جەبار، دەبى لەسەر گۆري نايب ره جەبى گۆر غەربىمان نەمامىكيش بنىژين."

جەبار:

"با بنىژين."

گەرآن، گەرآن. لەنيو دارەكان دا نەمامە توويەكى هيندهى گلکە پيمەرە ئەستورريان دۆزيهوه. نەمامەكەيان لە رهگ و ريشهوه هەل كەند و هينايان لەسەر گلکۆي نايب چەقاندیان.

حه مەد:

"لەواندە ئەم ميشەيه جگە لە قەبرى نايب هيچ گلکۆيهكى ديكەى لى نەبى."

جەبار:

"جگە لە قەبرى نايب هيچ گلکۆيهكى ديكەى لى نيه. كى مردووى خۆي دىنى لەو جىگا

تاريكە بنىژى؟..."

پاشان تاو هەلات و قەبرى نايب هەلمى لى هەستاو رووناك بوو.

هەرکە تاو هەلات، هەراو هەنگامەيدە لەلای ناوهدانى يهوه بەرهو ميشەى ئاناوارزا وەرئ

كەوت.

جەبار:

"نایب چی گوت؟"

حه مه د:

"گابه رده کانی ناناوارزای نیشان داین."

جه بار:

"ده بئ لهم مئشه یه تی په پین و خۆمان بگه یه نینه چۆمی جه بهان."

حه مه د:

"هه رچی نایب گوتویه، ده بئ وا بکه یین. نایب ئەم مه لبه نده باش شاره زا بوو... چەند خۆش حال بوو که هه موو دئیه که ی سوتان دبوو. وانه بوو جه بار؟... پئی خۆش بوو هه موو، چوکورواو بسوتیتئ و بیکاته خۆله مئش... چ مرۆقتیک بوو نایب... له وانیه ئەم چوکورواوایه زۆری ناحهقی لئ کرد بئ... خوا ده زانئ."

جه بار:

"لهو رۆژهه ناسیومه، هه ر جنئوی به چوکورواو ده دان. هیچ کەس نه یده وئرا له لای نایب ناوی چوکورواو بئئ... جار جار که له فکروهه ده چوو، له بهر خۆیه وه گۆرائیه کی ده گوت. گۆرائیه که ی تووک بوو، نازار بوو و بئزاری بوو. وه ختیکیش گۆرائیه که ی ته واو ده بوو، ماوه یه که هه روا بئده نگ و مات داده نئشت. چەند رۆژ هه ر بهر جوژه بئ شه وه ی قسه له گه ل کەس بکا، له گۆ فکرا ن راده چوو. پاشان ده هاته وه سه ره خۆ. خوا ده زانئ ده ردی چ بوو. کەس سه ری لئ ده رنه ده کرد. ناخه ره که شی شه وه ی به نسیب بوو که له نئو مئشه ی ناناوارزادا بئئۆرئ... به لām له مئژ بوو که نه جنئوی به چوکورواو ده داو نه گۆرائیه که شی ده گوت... له یاغی یه کاتم بیستبوو که هه ر وه ختیک ویستبئتیان بئنه چوکورواو ناییبان له گه ل نه هاته... ده یانگوت له سه ر رینگا له جئیه ک چاوه رئ ده بوو هه تا نه وان ده هاتنه وه... به لām سه ره نجام شه ئاو و گلە ی به نسیب بوو."

حه مه د:

"له وانه شه ئەمه دلخوازی خۆی بوو بئ."

جه بار:

"با برۆین هه مه د... ئیستا مئشه پر ده بئ له بنیاده م و سه گ."

حه مه د گه رایه وه سه ر قه بری نایب:

"خوا حافیز نایب..."

چاوی پر بوون له فرمیسک.

جبار:

"خواحافیز..."

به نیتو نهو دارو دوهونه چرو چوغره دا که ماری تی نه ده چوو، به زه جهت ده چونه پیش.
جبار تفهنگ و فیشه کدانه زیوکاری کراوه کانی ناییشی هل گرتبون.

نهو دوهون و درووانه که وهک دیواریکی که لین بر، ریگای نه وانیان گرتبوو جباریان ماندوو.
کردبوو. به لام همه د له هممو کاتیک چوست و چالاکتر بوو... نهو درک و دالمی به دهست
بوی لانه دهران، به خه نجر دهی برین. جباریش داده هاته وهو بهو ریگایه دا ده ریشت که همه د
دهیکرده وه. همه د له هولو و تهقه لایه کی توندا بوو.

گهرمای نیوه پو دهستی پی کردبوو. لهو بیته نگیسه دا ته نیا دهنگی شکانه وهی لکه دارو
دوهونه کان ده هاته بهر گوئی. نه گهر ناوړ وه پشته وه بدهینه وه ده بینین همه د به نیتو دارو دوهون
دا جوگه تیک کی دوورو درژی کیشاوه.

دوو سه عاته ری بیان مابوو بگه نه نا ناوارزا. نه وان ته نیا ناسمانیان ده دی، له گهل لووتکه ی
به رده لانه کانی نا ناوارزا.

وه ختیک گه یشته نیتو پاستی می شه، رۆژ له نیوه پو لای دابوو.

همه د:

"با هر لیتره وه میتین. شهوی دووباره وه پو ده که وینه وه."

جبار:

"نه منیش نه ونده ماندوووم خه ری کم ده که وم."

جبار راکشا، همه دیش له په نای نهو... زوریان نه مابوو بگه نه به رده لان. له نیتو
گابهرده کانه وه دهنگی سدان و هه زاران لاقیان ده هاته بهر گوئی.

همه د هه ستاو روانی:

"ناتوانین چاک بیان بینین... دیته اییه کان به دوا ی نیتمه دا ده گه رین، به لام تازه ناتوانن بمان
بیننه وه... رزگاریمان هات."

جبار نه ختیک راست بووه وه:

"وه ختیک نه له کیتو و نه له نیتو می شه نه مان بیننه وه، به رهو ریگای "نازابلی و

سو مباس" وه پو ده که ون و ده چن بو لای شار... ده یانه وی له وی له داومان بجهن."

حه مەد:

"تەگەر وابىڭ ناچارىن چەند رۆژ لىرە بىن."

جەبار:

"ئىمە دەبىڭ بە رىڭگاي "كوزان" دا خۇمان بگەيەننە چيا."

حه مەد:

"تەتۆ رىڭگاي كوزان شارەزاي؟"

جەبار:

"نا، رىڭگاي كوزان شارەزا نىم، بەلام كىتوھكان دەناسمەو، وەختىڭ بگەينە كىتوھكاني
ئاناوارزا ھەموو جىيەكمان لىڭ ديار دەبىڭ."

حه مەد:

"كەوايە ھەتا دنيا تاريك نەبووھ با پرۆين."

جەبار:

"ئىدى ھەستى پىيان نايە."

حه مەد:

"لەوانەشە لە دەوروبەرى مېشە بۆسەيان نابىتەوھ."

جەبار:

"نا بابە... لە كوئى فكري وا دەكەن؟"

حه مەد:

"كەوايە با پرۆين."

دنيا تاريك ببوو، كە گەيشتنە بەرزايىيەكاني ئاناوارزا. لە گۆشەو كەنارى زۆر دور
ھىندى روناكى زىويەيان دەھات. چۆمى جەبھان وەك گورسىتىكى رەش بەنىتو خاكەكەدا قەف
قەف ببوو. ئاك تۈزلۈ دەتگوت لە دووكەلنىكى رەش دا نوqm بووھ.

حه مەد لاي خۆرھەلاتى نىشان دا:

"ھۆيى كوئىيە؟"

جەبار:

"پىم وايە دېھاتى "بوزكۆيوو" بن."

حه مەد:

"با بهولادا برۆین... پیتم وایه نیزیکتره."

جهبار:

"دهترسم نهولاشیان گرتبیت."

حهمد:

"برۆ با برۆین. نه گهر تووشیان بین, ده زانین چییان پیته ده کهین."

پاشان گهراپهوه سهر جهبار. لهو تاریکایییهدا به زه حهت روخساری جهباری دی:

"تهتۆ ده لئی چی جهبار?... به فکری تۆ نهو کافره کوژراوه؟"

جهبار:

"پیتم وا نیه. نه گهر رای نه کردایه, حه تمه ن ناگری ده گرت و دههاته لای ده رگا... لانی کهم

هاواری ده کرد, دهی نه راند..."

حهمد:

"لهوانه شه له نیتۆ دوو که ل دا خنکابیت؟"

جهبار:

"زۆری تهقه ده کرد... نه گهر دوو که ل خنکاندبایه ی نهیده توانی تهقه بکا."

حهمد:

"لهوانه یه بان و دیواره که ی به سهر دا رووخابیت و له پیر کوژرابیت."

جهبار:

"خوا بکا و ابیت... نه گهر و ابیت زه حهته که مان به خهسار نه چوهه."

له کیتوی سهره و خوار بوونهوه. چه ندیش پیته هه لگه رابوون...

(۱۵)

قەدىمىيەكان داستان و بەسەرھاتىكى زۆر لەچوگورواواي كۆن دەگىرنەوہ . لەسەردەمى ياغىگەرىيە ھەمەدۆك دا پىرەپىياوتىك ھەبوو بە ناوى سەمىلەزلە , كە زىياتر لە نەوہد سال تەمەنى بوو . سەمىلەزلە زۆرى چىرۆك و داستانى چوگورواواي كۆن لەلابوون . سەمىلەزلە چاوتىكى شىنى ھەبوون . ھەرۆك چىمەن . چەنەگەى وەك چەنەگەى ھەموو توركەنەكان باريك و كەم موو بوو . نىو شانى پان و ھەرۆك سەردەمى لاوتى بەتاقەت بوو . چاوى وەك چاوى ھەلۆ تىژو بەكار بوون و ھەرچەند پىشتى كۆم ببووہوہ , بەلام ھەمىشە بە سوارى نەسپ و تەفەنگ لەشان دەچووہ راو . سەمىلەزلە گۆرانىيە توركەنەكانى بە نارە نار دەگوت . لەبارەى شەرى عەشىرەتەكانەوہ زۆرى داستان و بەسەرھات دەگىرنەوہو سەرەنجامىش بە خۆرانانەوہ نەو برىنانەى نىشانى خەلك دەدان كە لەو شەرانەدا لە لەشى ببوون .

جار جار مال و نىو دى لەبەر چاوى تەنگەبەر دەبوون و رووى دەكرەدە دەشت و چىيا . نەو ھەزى دەگرد ھەموو سروشتىكى توركەنە بوون بپارىزى و ھەمىشە وەك توركەنەنىك بۆى . ھىندىك وەختىش ھەر بە جارنىك دەھاتە كۆل و سەرخۆش دەبوو . سوارى نەسپىكى كوتىت دەبوو كە ھەر بە جوانووى بۆخۆى بەخۆى كردبوو . نىدى وەك بايەك كە لە ولاتى توركەنەكانى رابردووہوہ بۆ , بە كۆسارە پر لە كاجەكان و بە نىو پىنگ و جاترەو گىياخا و دا لىنگى دەدا . لە كۆچ و كۆچبارو شەر لەگەل عوسمانىيەكان , لە تەفەنگى ناوتىنەدار , لە دەسك و قوولە بەردەكان كە چۆن لەنىو ھۆبەى عىلاتىيەكان دا دەنگىيان دەھات و لە گەرمىن و كوتىستانى عىل و عەشىرەتەكان كە چۆن دەشت و دەرو كىتو و بەندەن لە رەنگى جەلەكانىيان سەوزو سوور ھەل دەگەرا , زۆر چىرۆك و داستانى دەگىرنەوہ .

دهیگوت:

"ههتا په نجا - شهست سال له موبهر..."

وهختیځیش وه قسه دههات لسی پرینه وهی نه بوو. ده تگوت نه وینه وه زمان هاتوه، بیان گوزانییه قسه ده کا.

دهیگوت:

"ههتا په نجا - شپست سال له موبهر چوکورواو تهنیا باتلاغ و میسه بوو... له بناره کانی نه بی، بؤ غوونه پارچه زهویی به قهه له پی ده ستیشت نه ده دی... نه ودهم له چوکورواو نه بنیادهم هه بوو، نه جندوکه و نه پهری، ههتا کوچ دهستی پی کردو وه لافار به سهری دا هات... وهختیک چوکورواو بهرگی جیژنی له بهر ده کرد، واته داری روت و خاکی روت و دنیای روت سهرله نوی ده ستیان به بوژانه وه ده کرد، کوچی تورکه نه کانیس دهست پی ده کرا، ده تگوت لافاوه... به کیسو و به ندهن و دهشت و دهردا سهوزو سوور تیکه له ده بوو و ههنگامه یه که بهرپا ده بوو ههر مپرسه... عیل و عهشیره تمان بار ده کرد، کیو و کوسارمان به جی ده هیشتن، تا ده گیشینه کویستانی "ههزاره گا" و تالمان هه له ده دا. که زستانیس داده هات. به رهو چوکورواو وه پی ده که وتین... چ قامیشه لآن و میسه و داروده ونیک... که ماریان تی نه ده چوو، چ باتلاغیک و چ میژگ و میژغوزاریک... سال دوازه مانگ له وهر له نه ژنویان... به سواری نه سپ ده که وتینه سهر رهو ناسکان... جا چ جوړه ناسکیتک، هه مووی چاو رهش و رهو هک... نه سپ نه گهر نه سپ بی له راه ناسک دا خوئی ده رده خا... له قامیشه لانه کانی چوکورواو ههر قامیشیک ده تدی هیندهی سپیداریک... ههر قامیشه لانیک هیندی په له سپیداریک. له تهنیشت گولاوه کان زیرووی گوله قامیش ده تگوت تیشکه ده پرژیته سهر ناو... ته واری چوکورواو ده بوو به یه که پارچه نیژگس.

شهوو رژ له ههر لایه که وه شنه بایه که هه لی ده کرد، بؤ نیژگسی لسی ده هات. پیواری مهست ده کرد. چوکورواو داستانیک بوو. دهریای سپی شه پو لیکي ده دا سپی و که فاری..."

چادری عیلاتییه کان به تهنیشت یه کتره وه... دروکه لیک له بهر چاداران هه له دستا په له په له... لای "عوسمانیه" و "تووپراک قه لا"، واته نه و بهری چومی جهیهان که رووی له کیوه کانه، جی هه واری عیلی "تجیرلی" بو... له لای به رهوه عیلاتی "جهیهان به کرلی" و "مسته فا بیگلی" تالویان هه له ده دا... عیلی "جری" لای ولاتی جهیهانی پاوان ده کرد... عیلی "بوزدوغان" له نیوان ناناوارازو "حه مید قه لا" هه لی ده دا... کورده کانی "لهک" له لای

ئاناوارزاو "كوزان"، عىلى "سۆمباسلى" لەلای ئارى سۆمباس و تورپوس ھەليان دەدا... لای "ئىكشىلى" و دىھاتى "قزىۆلى" ش كۆستانى عىلى "تارتىلى" بوو... ھىندى و ھختىش عىلات جىي خۆيان دەگۆپىھە. بۆ وىتە سالى وا ھەبوو عىلى بوزدووغان دەچووه كۆستانى جریتەكان و جریتەكانىش لە كۆستانى عىلى بوزدووغان چادريان لى دەدا... زۆردارتىن عىلىش "ھەوشار" بوو. ئەوان لە ھەر جىيەكى چوكوراوا پىيان خۆش با، گەرمىن و كۆستانىيان دەکرد. كەسىش نەيدەوئىرا پرى چاوان تەماشايان بكا. ھىچ كەس باشارى عىلى ھەوشارى نەدەکرد...

ئەمن وەك خەونىم بەبىر دى. لەگەل عوسمانىيەكان شەرىك ھەلگىرسابوو. خانىك ھەبوو بەناوى كوزان ئۆغلى. مالى لەو دىيە بوو كە پىي دەلەتەن كوزان. ھەموو عىل و ەشىرەتەكان لەگەل عوسمانى شەريان دەکردو لە پىشەوھى ھەمووانىش ئەو كوزان ئۆغلىيە سنگى كردبوو مەتال. بەلام عوسمانىيەكان بەھىزتر بوون، كوزان ئۆغلىيان گرت و برديان. عىلى ھەوشارىشيان راونا بۆ "بووزاك" و سەركوتيان كرد. گۆرانى "دادن ئۆغلى" باسى ئەم شەرانەيە. دىھاتىيەكان بۆ مردنى كوزان ئۆغلىش تازىەنامەيەكيان داناو كە ناگر لە دلئى بنىادەم بەردەدا...

سايەلزە كە دەگەيشتە ئىرە بىدەنگ دەبوو. چاوى پى دەبوون لە فرمىسك. لىوھەكانى دەلەرزىن و بە دەنگە گرو نەستورەكەى تازىەنامەى كوزان ئۆغلىيە دەگوت، كە چۆنيان نەستوندەكى بلىندى تاوئى كوزان ئۆغلى لە ەرزى داوھ پىنئەسەد سوارى خەلىفەى عوسمانى چۆنيان ھىرش كردوھتە سەرو چۆن باب لە ھاوارى كورپى نەھاتوھە كوزان ئۆغلى شىرەپىيارى كىتو شاخان چۆن ھەتا ئەژنۆيان بەفرى كوزانى درىوھە لە كىتو ەسەر كەوتوھە لەسەر چىا چۆن لە چاوەروانىيە ھەكىم دا ھەر برىنىكى بووھتە سەرچاوەيەكى خوئىن... دەيگوت:

"دواى ئەمە بوو كە عوسمانىيەكان بە زۆرو زۆردارى عىل و ەشىرەتەكانيان لە چوكوراوا نىشتەجى كرد. زەوىيان دانئ و قەبالەيان دانئ... بۆ ئەوھى گەرمىن و كۆستان نەكەن، لە كىتو و بەندەنەكان سەربازيان دانا. كەس نەيتوانى بچىتە كۆستان. عىل و ەشىرەتەكان لە چوكوراوا ھەك گەلارپىزانى پايىز كەوتنە سەر يەك... مردنيان تى كەوت... زۆر كەسيان بە تاو لەرزو زۆر كەسيان بە گەرما لەنىو چوون. بەھىچ جۆر نەياندەويست لە چوكوراوا نىشتەجى بن... عوسمانىيەكان قەلەمەو نەماميان دەدانئ كە بىيان نىئون و باغ بنىئەوھە، بەلام

عیلاتییه کان ره گهی نه مام و قهلمه کانیان دسوتانده، نه مجار دهیان چه قانندن... هه ریویش دیهاتی نهم نیوه نیوه باغ و باغاتی نیه. پاشان وهختیک عوسمانییه کان دیتیان عیلاته که خهریکن له نیوه دهچن، ریگایان دان هاوینان کۆچ بکن و بچنه کویتستان... بهره بهره عیله کان له چوکورواوا جی و جی یان کردو دهستیان کرد به خانوو دروست کردن و کشت و کال... پاشانیش ورده ورده عیله و عهشیره ته کان له نیوه چوون... زه مانه گۆزا... پیاهتی کهم بوو و سه ره نجام له نیوه چوو... وای له هات که ده ولته تی عوسمانی ده به ویست... دنیا به که یفی ده ولته تی عوسمانی سوورا..."

کاتیک سمايله زله دهستی به تاریفی عیله و عهشیره ته ده کرد، قسه ی له نیوه ده برا. ده ی توانی چهند روژ له سه ره یه قسه بکا. ماندووش نه ده بوو. شو هه می شه خه فته تی بو شو دنیا بی درددو نازارو مهینه ته ده خوارد که له ده ست چوو بوو. زور جار که دهستی به قسه ده کرد، ده ی گوت: "ته تو ده لئی چی؟... نه من دادال توغلیم دیوه... و لهو باره شه وه زوری به خوی ده نازی.

ساله کانی هه زارو نو سه دو حه قده و هه ژده و نوژده و بیست... سه ره ده می شه ری یه که می جیهانی... شه ری شکانی عوسمانییه کان بوون... لهو سالانه دا چوکورواوا پر ببوو له یاغی و سه ربازی راکردوو... ناچه ی توو رووس ببوو پاوانی یاغییه کان و له ترسی یاغی یان که س نهیده و تیرا پی تی دا پروا.

له شکری فه رانسه چوکورواوا ی داگیر کرد بوو. یاغی و سه ربازی راکردوو، چه ته و غهیری چه ته، دزو غهیری دز، هه لال زاده و حه رام زاده، چاک و خه راپ و جوان و پیرو هه موو خه لکی چوکورواوا دهستیان دایه دهستی یهک و دوژمنیان له چوکورواوا وه درنا. له سه رتاسه ری ولاتیش دوژمنیان درده کرد. ده وه خه ری که بوو ده گۆزا...

له دوو ساله کانی سه ده ی نوژده دا، چه ندین سال دوای نیشته جی بوون، هه ل و مه رج کهم کهم خه لکی ناچار کرد به زه وی یه وه به سه رتینه وه. خاک ورده ورده نرخی پهیدا ده کرد. تور که نه کانی ش که له گه ل نیشته جی بوون نیوانیان خو ش نه بوو، به ره به ره گه رمین و کویتستانیان وه لا ده ناو به زه وی یه وه ده چه سپین.

لهو سه ره ده مه دا، خاکی چوکورواوا یهک و چل تا یهک و په نجا به ره مه می ده دا. نه مه شتیکی ته و او تازه بوو. نه گه ره له ساله کانی پاش هه زارو نو سه دو نوژده دا ته ماشای خاکی چوکورواوا مان ده کرد، ده مان دیت که باتلاغه کانیان تا راده یهک و شک کرده، می شه کانیان

سووتاندوهو کردوویاننه زهویی کشتوکال. لهو سالانهدا نهگه ر نیوهی خاکي چوکورواوا نهبی، نيزیک به نیوهی دادهچیندرا.

سیستمی تازه لهو سالانهدا لهگه ل حکومتهکانی تایفهگهری و خان خان بازی و خان و بهگ و بهگلهرو پاشاوهکانیان دهستهویهخه بوو. لهو سهردهمهدا، لهمیژ سال بوو بناخهی حکومتی تایفهگهری لهخوزه سست دهبوو، و له جیاتی خانهکان، هیندیئ ناغای پولدار پهیدا دهبوون. نم ناغایانه بو وهدهست هینانی زهوی و بو نهوهی چندی بکری زیاتریان زهوی ههبی، ههمیشه له شهرو کیشهدا بوون. لهو شهرو کیشهیهدا سهریش دهکوتن. به هزار فرت و فیل زهویان له دهستی دیهاتییهکان و خه لکه فهقرو ههژاره که دردینار، جا هیندیك له ریگای قانونویهوه، هیندیك له ریگای بهرتیل دانوهو هیندیکیش بهزورو زورداری... شهرو کیشهی نیوان شو ناغا پولدارانهو خه لکی دهست کورت ههروا پهروی دهستاند. خاکی ناغایهکان روژ به روژ زیاتر و زیاتر دهبوو، له بهرامبهر دا دیهاتییهکان ههژارو ههژارتر دهبوون.

لهو روژگارهدا ناغاکان بو سهرکوت کردنی شو خه لکه دهست کورته که به قیمهتی گیانیشیان حازر نهبوون زهوییهکانیان له دهست بجی، هیندیك دهستهی یاغییان پهروهروهو پهروهوزه دهکردو نهوانیان ههم بو لیدان و کوشتن و ترسانندی دیهاتییهکان و ههم بو بهرنگار بوونهوهی حکومتی مهرکهزی بهکار دینا. دهکری بلین هیچ ناغایهک نیه که لهم ریگایه که لکی وهرنهگرتبی.

شو ناغایانهی نهیاندوتوانی لهنیو یاغییهکانی کیوی دا پشتیوانیک بو خویمان پهیدا بکن، بوخویان هیندیك یاغیی تازهیان دناردنه شاخی، و ههر بویه ناچهی تورپروس ببوه مهیدانگاو پاوانی یاغییهکان، و قازانجی شو ناغایانه که بوخویان له دهشت و له نیو دییهکان دا نیشتهجی بوون، له کیوهکان دا بهگژ یهکتر دا دههاتن. یاغییهکانی کیوی، یان پیک وهردهبوون، یان خه لکی بی تاوانیان دهکوشتن و لهو نیوهدا خاکی ناغایهکان بهرین ترو گهورهتر دهبوو.

عهلی سهفابهگ کوری یه کیک له ناغا لیکهوتوهکان بوو. (به کوردیی پهتی، کونه بهگ و بارگین توپیو بوو - وه رگیپه). ناغا ههرچهند پول و سامانیکی نه مابوو، بهلام توانیبوی عهلی سهفابهگی کوری بو خویندن بنییرتته مدهرسهی سولتانیهی شاری نهدهنو پاشانیش بی نییرتته مدهرسهی بهری حقوقی نهسته مبول. بهلام ههرچونیک بوو،

عەلی سەفابەگ نەیتوانیبوو مەدرەسەیی بەرزەیی حەقووقی ئەستەمبۆل تەواو بکا، خۆبەندە کەم بە نێوچەلێ بەجێ هێشتبوو، گەر ئابووە دە و دەستی کردبوو بە وە کالەت. پاش ئەوەی رێوشوونێ کارە کە فێر ببوو، هێندێ تاقیکردنەوی دەست کەوتبوو و رینگار لاریی کارەکانی لێک جیا کردبووە، لە پەر هۆشی هاتبووە سەرەخۆو کەوتبووە بیری ئەو زەوییانە کە رەحمەتی بابی لە دەستی دابوون. ئەمە بوو کە دەستی کرد بە نەخشە کێشان بۆ وەرگرتنەوی ئەو خاکانە کە بابی لە دەستی چووبوون و توانیشی زەوی یەکانی بابی لە دەستی دێهاتی یەکان دەربینیتەو. هەر ئەو کێشەو بەرەبە بەباشی رینگای زەمین داربوونی فێر کردو ئیدی لە کاری خۆی دا وەستایە کە بوو.

بەلام دێهاتی یەکان، ئیدی دێهاتی یەکانی سەرەتای سەر دەمی نیشته جێ بوون و تەنانەت دێهاتی یەکانی پاش ئەو سەر دەمەش نەبوون. ئەم دێهاتی یانە ئیستا تێگەشتبوون کە خاک یانی گۆهەر... و بە چنگ و نینۆک بە زەوی یەکانیانەو چەسپابوون. بەرەبەرەکانی یەکان لە نێوان عەلی سەفابەگ و دێهاتی یەکان دا دەستی پێ کرد کە چەندین ساڵ درێژەیی هەبوو. هۆشی عەلی سەفابەگی سەگبایش لەو جۆرە کێشەو بەرەبەدا خۆی نیشان دەدا. فێل و تەلە کەمی تازەیی دەدۆزینەو و رینگا چارەیی نوێی دادەهێنان.

لە سەرەتادا فرت و فێلەکانی سەریان دەگرت و دەیتوانی بە هەر جۆرێک بێ خەلکی ئەم دە و ئەو دە لێک بکاتە دوژمن و تێکیان بەردا، پاشان بۆخۆی لایەنی یەکیکیانی دەگرت و بە یارمەتی ئەم لایە، زەوی و زاری لایە کەمی دیکەمی داگیر دەکرد. ئەم شێوەیە زۆر ناسان و کاریگەر بوو. بەلام زوو ناشکرا بوو. دێهاتی یەکان کە ببوونە دوژمنی سەرومالتی یە کتر، تێدەگەشتن دوژمنی راستەقینەیی ئەوان کێیە، بەلام فایدەیی چی؟ تازە کار لە کار ترازابوو، و لانی کەم نێو یە زەوی یەکانیان لە دەست چووبوو، و لە بەرامبەر دا پانایی زەوی یەکانی عەلی سەفابەگ سەری لە چەند دێی شەش دانگ دابوو.

عەلی سەفابەگ چەندین ساڵە رینگاو چارەیی نوێ دەدۆزیتەو، بەلام یە ک دوو ساڵ زیاتری پێ ناچێ کە دەستی ئاوەلا دەبێ، بەو حالەش زەوی و زاری عەلی سەفابەگ هەمیشە لە پەرەگرتن دان و لە هەر حال دا هەر ئەو دەبیاتەو.

سەرەنجام کار دەگاتە جینگایە کە فرت و فێلەکان تەواو دەبن و هیچ دێهاتی یەکان بە تەلەیی عەلی سەفابەگەو نایب. هەرچەند فێل و تەلە کەمی لسی پراون، بەلام عەلی سەفابەگ بێکار دانانیشی و ناخەرە کەمی رینگایە ک دەدۆزیتەو.

لەم رۆژانە دا کیتۆه کان پەناگەو پاوانی یاغییەکان، سەربازە راکردووێه کان، چەتەکان و پیاو کوژەکانن... و نیستا وەختی ئەو هاتوێه که عەلی سەفابەگ لەمانە کەلک وەرگرت. لەگەڵ یەک دوو دەستە لە یاغییەکان رێک دەکەوێ، چەند پیاوی خۆی دەنیریتە چیاو بە گۆ دێهاتی یەکانیان دا دەکا. ئیدی عەلی سەفابەگ کاری لەپێشە، تازە کام لادیی دەتوانی لەبەری بکوخی؟... ئەگەر دێهاتی یەکی وا بە غیرەت پەیدا ببێ، شەویک مالهەکی وێران دەکەن. ژنەکی دەرفینن و دواي ئەوێه هەزار سووکایەتی بەسەر دینن، دەیکوژن و شرت و گومی دەکەن. هەموو کەسیش دەزانن ئەم کارانە گازی عەلی سەفابەگن. بەلام کەس ناوێرێ بلی پستی چاوی برۆیە. ژاندارمەکان دەکەونە سەر یاغییەکان و دەکوژرین.

دیارە ناغاکانی دیکەش ئەم شیوێ کارەیان رەچاو کردوێ. هەربۆیەش خاکی چوکووراو بە خۆین رەنگین دەبێ و گوشت و کوشتار دەست پێ دەکا. یاغییەکانی شاخی دەستە دەستە پێک وەر دەبین و یەکتری قەلاچۆ دەکەن. شەو نابێ که چەند دەستە یاغیی تازە لە چیاکان دا سەر هەلنەدەن.

لەو نێویدا هیندیک دەستە یاغی وەک دەستە "گیزیک دووران"، "رەشیدە کوردە" و "گوت دەلەک" یش هەن که گوی بۆ دووزمانیی ناغاکان راناگرن، بۆخۆیان ناغای خۆیان و بە پێچەوانە ی ئەوانی دیکە، بە دژی ناغاکان پشتیوانی لە دێهاتی یەکان و خەلکی فەقیر و هەژار دەکەن.

کیتۆه کانێ توو پروس زۆر پیاو کوژی خۆینخۆرو بەناوبانگیان بەخۆو دیوێ. بەلام نیستا ناوو نیشانیکیان لەپاش بەجێ نەماوێ، کەچی بە پێچەوانە ناوی زۆر لە یاغییەکان وەک ئەو دەستە یاغییانە که بەدژی ناغاکان پارێزگارییان لە دێهاتی یەکان دەکرد، هیشتا لەبیر نەچوونەتوێه و زۆر شیعو گۆرانی و تازیه نامەیان بۆ دانراو... ئەم شیعو تازیه نامەو گۆرانییانە نیستا زار بە زار دەگەرتن...

لەو سەردەمەدا بوو که حەمەدۆک وەکیوان کەوتبوو. واتە لە سەردەمی کە دابوو که دەستە یاغییەکان بۆ قازانجی ناغاکان لەکیوان دا خۆینی یەکتریان دەرشت و دێهاتی یە فەقیر و هەژارەکانیش هاواریان لە دەستیان دەگەیشته ناسان.

زەوی یەکی عەلی سەفابەگ لە سالی هەوێ دا دەبووێ دوو هیندە، پاشان چەند هیندەو چەندین هیندەو ئەمجار دەبوو بە چەند هینکتار، دەیان هینکتار و لەوێ زیاتر. زەوی یەکانی

"دەزانی نەخشەم چیه خاتوون؟... بەخوا ئیدی هەوسەلەم نەماوە... ئیدی لە گیانی خۆم وەرپەز بووم. لە دەستی ئەمانە وەجان هاتووم... هەموو رۆژی پۆستی ژاندارمەری... هەموو رۆژی ژاندارمەری ژاندارمە هێنان... ئیدی جاپز بووم... دیتەتییەکان دوتیت کۆببونەو بە کۆمەگ چووبونە بەر دەرکی مائی نوستاندارو دادو هاواریان وەرپ خستبوو کە لە دەستی یاغییەکان نە لە نامووسمان ئەمینین و نە لە مال و گیانمان... دەیانویست تەلگراف بۆ ئەنکەرە بکەن، چاک بوو گەیشتم و نەمەیشتم. گوتم: "کاری وا مەکەن کە ئابرووی شارەکەمان لەلای حکوومەت بەرن...". بەلام هەر جۆرتیک بێ، دەبێ دوو سالی ددان بە جەرگی خۆمان دا گرین. راوەستە با گوندی وایوای بکەمە ئی خۆم، ئەو وەخت دەزانم چ دەکەم... دەزانی چ نیازتیکم هەیە کچی؟..."

ژنە بە نیشانەی بەلتی، سەری بۆ راوەشاندا. عەلیسەفابەگ لەسەری رۆیشت:

"نیازم هەیە دیتەتییەکان لە دەورووبەری خۆم خڕکەمەووە ئەنکەرە لە تەلگرافان بگرم کە : خەریکن رادەپەرن... یاغییەکان کیتویان پوان کردووە... دەیانەوی حکوومەت دامەزرێنن. ئەودەم دەوتەت لەشکرێک سەرباز دەنێرێ و مشووری هەموو کیتوییەکان دەخوا... هەموویان دەگیرێن. حکوومەتت پێ چیه خاتوون؟ راپەڕینی کوردەکانی سەركوت کرد، پیت وایە بە چەند یاغی کالە لەپێ ناوێرێ؟... بە تەلگراف چییە کەم گوتووە کە جاری لەبارە ی یاغییەکانەو هەیچ خەبەرێک نەدا بە ئەنکەرە... پێم گوتووە کاریک مەکە لەلای حکوومەت ئابرووی شارەکەمان بچێ... بەلام با دوو سالی دیکەش رابری و زەوییەکانی وایوای بێن بە ئی خۆم، ئەودەم دەزانم چ لەو یاغییانە دەکەم..."

عەلیسەفابەگ بێدەنگ بوو. لەفکرەو چوو. پاشان سەری هەلپەری و تەماشای دارو دیواری کردو دەستی کرد بە پیاسە کردن...

زۆر پاش دوو سالی نەخشەکانی عەلی سەفابەگ هاتنە سەر بەر. ئەنکەرە لە تەلگراف باران کرد... ئەو یاغییانە بە نەخشە ی خۆی هاتبوونە ئیتو دئی، خستە داوی ئەو سەربازانە کە لە ئەنکەرەو نێردرابوون و بەم جۆرە هەموویانی خاشەبێ کرد...

دەرگا کرایەو. عەلیسەفابەگ کە لە فکردا بوو، هاتەو سەرھۆش. کارەکەرتیک کە دەرگای لی کردبوو و بە غاردان لە پلیکانەکان وەسەر کەوت:

"نەفەرتیک کە سەرگویتلاکی خۆی پیتچاوە، دەیهوی بت بینن... ریشیشی درێژە."

عەلی سەفا:

"بلى بېتە سەرى."

ئەو پىياۋەي سەر سەكۈتى خۇي پىچابو، بە ھەناسە بېر كە ھاتە سەرى و خۇي بە سەر
نىوتە ختە كە دا دا:

"سلام عليكم براله..."

عەلى سەفا:

"عليكم السلام."

تازە ھاتوۋە كە:

"جەنابى عەلى سەفابەگ، رەھمەتتىى بابت باشتىن دۆستى من بو. خۆم لە مالى
ھاويشتوۋى. عەبدى پەنای بۆ ھىناۋى. دەبى عەبدى لەو بە لايەي توۋشى بوۋە رزگار
بكەي. دىيەكى تەۋاۋى لە پىش چاۋى خۆم ناگر تى بەردا. باشتىن دۆستى رەھمەتتىى
باركت پەنای بۆ ھىناۋى. گوتم ھەتەن دەبى بچمە خزمەت عەلى سەفابەگ... تا لەو
بە لايە نە جاتم بدا. گىانى من بە دەستى تۆيە عەلى سەفابەگ... ھاتووم دەستەو
داۋىنت بىم كە فكىرىكم بۆ بکەيەۋە. لە گەل باركت زۆرمان نان و نەك كىردۋە، لە دوو
براش زياتر لىك نيزىك بوۋىن... ھاتووم پەنام بۆت ھىناۋە كە لەو بە لايەي توۋشى
ھاتووم رزگارم بکەي..."

عەلى سەفابەگ پىكەنى:

"دانشە با نەختىك بىيەۋە سەرەخۆ... دوايە قسان دەكەين."

عەبدىخان:

"چ بىمەۋە سەرەخۆم بە قورىانت بىم؟... ئەمن تازە ھالىكم نىيەو ژيانم لى تالە... كابرا
ۋەك شمشىرى ئىزرائىل شەو و رۆژ بەسەر سەرمەۋەيە بە قورىانت بىم. دىيەكى سوتاند ھەر بۆ
ئەۋەي منى دەست كەۋى... ھەموو گوندى ناك توزلوۋى سوتاند جەنابى عەلى سەفابەگ...
بەخۇا تەيرى ئاسمانىش دەبى بۆ من بگىرىن بە قورىانت بىم... گىانى من لە دەستى تۆ دايە
جەنابى عەلى سەفابەگ... ھاتووم پىلاۋە كانت ماچ كەم، دەبى فكىرىك بۆ گىانى من
بکەيەۋە... ياخۇا مامە عەبدىت بە قورىانى مندالە كانت بى، مامت نىدى نە خەۋى ھەيە نە
خۇراك. ئەو ھەتوۋە لىتى بوۋە شمشىرى ئىزرائىل، شەو و رۆژ بە دوايە دا دەگەرىن. تازە مامت
لە خەۋ و خۇراك و لە ھەموو شتىك كەوتە..."

عەلى سەفابەگ نىۋە بە گالتەۋ نىۋە بەراستى لىي پىرسى:

"عەبدى خان، دەلەين ئەو ھەمەدۆكەى بە دوات دا دەگەرى، بىستە مندالتيك زياتر نيه؟..."

عەبدى خان بە ھاوارو دادەو ھەستايە سەرىي:

درۆ دەكەن... لەخۆو ۋا دەلەين... ئەوئەندە گەورە بوو، دەلەينى منارەيە... ۋەختتيك خانووھەكەى دەسووتاند بۆخۆم بە چاوى خۆم دىتم. درۆ دەكەن... من و تۆ تتيك كەنەوھ نەگەر بگەينە سەرشانى... لەخۆرا ۋا دەلەين... خەلك شتتيك دەلەين و ئەتۆش شتتيك دەبيسى بە قوربانىم، بەلام ئەمن بە چاوى خۆم ديومە... ئەمن دەزام چ غوولتيكە، بەخوۋا من و تۆ تتيك كەنەوھ ناگەينە سەرشانى... خەلك قەسەى چۆن دەكەن پەنا بە خوۋا... ناخر چما بىستە مندالتيك ئەو كارانەى لە دەست دىن؟... بووئە ديو بەخوۋا ھەر دەلەينى ديۆ بە قوربانىم..."

عەلىسەفابەگ:

"خان، ئەتۆ جارئ قاوھەك بۆخۆو... فكريكى بۆ دەكەينەوھ كە ئيشەللا فكريت ئاسوودە بى."

عەبدى خان بە دەستى لەرزۆكەوھ پيالە قاوھەكەى لەسەر ئەو سينيە ھەلگرت كە كارەكەرەكە لە پيشى راگرتبوو. بۆنى قاوھ ميوئاخانەكەى پىر كرد. عەبدى خان بە ھەلقووراندن قاوھەكەى خواردەوھ.

ژنى عەلىسەفابەگ ھات و لەسەر نيوتەختتيكى ديكە دانىشت:

"ياخوۋا بەخيتىر بىسى عەبدى خان. بىستمان و دلئمان بۆت نارەھەت بوو بەخوۋا. عەلىسەفابەگ مشورى ئەو ھەرامزادەيەت بۆ دەخوۋا. ئەتۆ زۆر فكري خۆتى پيتوھ نارەھەت مەكە."

لەو ۋەختەوھ كە گوندى ئاك تولىو سووتابوو، عەبدى خان سەيرى زۆر خۆش ببوو، زۆرىشى دەگوت. ھەميشە داستانى ناگر تيبەربوونى دىيەكەى دەگيترايەوھ. ھەركەس ھەبايە گوتى بۆ بگري، بۆ ئەو فەرقى نەبوو. كابرا گوتى لىبايە يان نا، ئەو يەك بىن قەسەى دەكرد. ئەوانەى گوتيان بۆ دەگرت، زگيان بە عەبدى خان دەسووتاو تووكيان لە ھەمەدۆك دەكرد. فەرماندار، ئوستاندار، فەرماندەرى ژاندارمى، دىھاتى و شارنشينەكان ھاوئەردىيان لەگەل دەكرد. عەبدى خان بەسەرھاتەكەى ئەوئەندە بە گريان و دەردى دلەوھ دەگيترايەوھ كە گوتگر بە خۆى نەبوو، زگى پىنى دەسووتا.

وهختيك ديتى ژنى عدلىسه فابهگ هاتوه گويى بۆ قسه كانى راگرئى، له پر وهك شتیک دلئى كرايهوه. ههستی كرد سوكناییهكى به دل دا هاتوه. پيش نهوهى عهبدىخان دهست به گيترانهوهى داستانى نهو شهوه بكا، به جورتيك رهنكى دهگوراي تيك دهچوو كه پيوست نهبوو داستانهكه بگيترتتوره. چونكه تهواوى بهسههاتهكه له سيمای دا دهخوتندرايهوه.

ژنه:

"دلئى هه موومان بوو به ناو عهبدىخان. دویتنى ژنى جهنابى فرماندار تشریفى هینابووه مالتى ئيمه... دهیگوت فرماندار خوشى نهوهنده لهو مهسهلهیه توورهیه ههر خوا بزانی... دهیگوت جهنابى فرماندار دهیهوى به ههر جورتيك بووه نهو بئى شهرفه بگرئى... ناخر دهكرئ دئیهكى تهواو بسووتیتنى؟... ژنى جهنابى فرماندار زورى ههز دهكرد جهنابت ببيتنى خان... دهیگوت پيم خوشه ببيتنىم و له زمانى خوى ببيتنىم... بهكورتى هه موویان بۆت به پهروشن ناغا عهبدى. راهسته عدلىسه فابهگ لهبارى گوندى وايابهوه خاترجه م بئى، نهوده م به خزمه تيان دهگا... بهخوا نهگه ر بئیلنى تاقه يهك ياغى بهو کيوانهوه ببيتنى... عهبدىخان، دلئى هه موومان بۆ ئيوه بووته كه باب."

عدلى سه فابهگ قه مچييه زيونيشانهكهى له چه كه تروسكه داره كهى راده كيشاو له م سه رى ديوه خانه وه دهچوو نهو سه رو دهگه رايه وه.

ديسان عهبدىخان رهنكى گوراي ليوه كانى دهستيان كرد به له رزين:

"ناخ، ناخ، ناخ... ناخر بلتيم چى، خوشكى گيان؟... نهو به لايى به سه ر من هاتوه، خوا به نسيبى دوژمنيشى نهكا... ههتا نه مرۆ به لايى ناوا به سه ر هيچ كهس نه هاتوه خوشكى گيان... به خوا له هيچ كتبتيكيش دا نه نو سراوه... وهلى خان خوشكه زاي من بوو خوشكى گيان... چ نوجوانتيك، چ نوجوانتيك... دهتگوت خهلقى شمخاله خوشكى گيان... چ به ژنيك، چ بالايهك بریا بتديبايه..."

به خوا نهگه ر دهتدى له به ژن و بالايى سه رت سوڤ ده ما خوشكى گيان... خه جيچ ده زگيرانى وهلى خان بوو. كه چى نهو بيژوو هه رازاده يه كچه كهى هه لگرت و وه كيتوان كهوت... پيت وانه بئ كچ بۆ وهلى گيان قات بوون. به خوا هه ر قامكى هه لينا بايه په نجا په نجا كچى بۆ ده هاتن خوشكى گيان... نه من ناغاي پينچ دئيانم خوشكى. بابيشم هه رواو باپيريشم هه روا بوو... كه چى نهو بئ شه رمه ده زگيرانى خوشكه زامى هه لگرت و وه كيتوان كهوت... ناخر قه ت شتى وا ده بئ؟... بهو حاله ش، به خوشكى خۆم بلتيم، خه به رم بۆ نارد كه له گوناهى خو ش بووم، با

كچەكە بېيىتتەوہو بېتتەوہ سەر جى و رىي خۇي. دلم برواي نەدا لە كىتو و بەندەنان سەرگەردان و لىقەوماو بسوورپتتەوہ... باشە نەگەر يەكتريان دەوئ، با بيانەوئ... نەسلەن ھەموو رەعيەتەكانى من وەك كورپى خۆم وان. بەلام بەخۆرايى نىە كە گوتوويانە جووچكە قەل گەورە بكەي، چاوت دەكۆلتى... ئەدى خوشكى گيان، ئاوا... قەدىميان دەيانگوت چاكەي زۆر خەراپەي لە دوايە، بەلام ئەو پەندە بەو گوئ سەگباب ختوہى من دا نەچوو، و نەچوو، ھەتا ناخەرەكەي بەسەر خۆم ھات... كەس نەبوو پىنم بلئى ناخر بىكارى نەوئندە چاكە دەكەي؟... بۆچى ھىندە لە فەكرى نەمانە داى؟... باشە كچەكەي ھەلگرتوہو چووتە شاخى، ئىدى بە تۆ چى... با ھىندە لە كىتو و بەندەنان بىتتەوہ ھەتا چاويان دەردئ... ناخر بە تۆ چى پياوي باش؟... بەلام ئەمن گورگم لە كۆزى خۆم كرد، خوشكى، گورگ... لە گوناھى ئەو ھەتتوہ ھەرامزادەيە خۆش بووم و گوتم بېتتەوہ ناوہدانى سەر كاروكاسيى خۇي... بەلام برياً زمانم لال بايەو ئەو قەسەيم نەكردبايە. چونكە ھەرامزادە ھاتەوہو لە جياتى نەوہى چاكەم بەداتەوہ، لە ھەلخانى داو لە خۆل و خويىنى گەوزاندو منيشى بريندار كرد. ھىندەي نەمابوو منيش بىرم خوشكى گيان. تۆخوا جا تەماشاشا كە خوشكى... دەبئ بە داستان بىگيئەنەوہ بەخوا... دەبىنى چاكەي منيان چۆن دايەوہ؟..."

ژنە:

"باسى مەكە عەبدىخان، برىنم مەكولئەوہ... بەكىي دەئىي... بەمن؟... قەت نابئ چاكە لە گەل خەلكى بكەي، چما عدلىسەفابەگ كەمى چاكە كردوہو خەراپەي ھاتوئەتەريئ؟... بەلام عەدەب گرتوو نابئ..."

عەبدىخان:

"بەقوربانى زارت بىم خوشكى... پياو دەبئ عەدەب گرتوو بئ... بەلام ئىمە كارمان لە كار ترازاوہ. ھەر ئەو بئى فەك و نان خۆرو ناندئىن درپنە پاش نەوہى ھەلخانى كوشت و منى بريندار كرد، وەكىوان كەوت و ياغى بوو... خۆ دەبىنى خوشكى؟... ئىستا لە دواي چووان نەچىن... گوتم باشە، بە جەھەننەم كە رۆيشت... ھەز دەكا ياغى بئى و سەر بەندەنان بگريئ، پئى خۆشە بېتتە چەتەو ھەرچى پئى خۆشە بىكا... كەچى رۆژ نىە خەبەر نەيە كە سوئندى خواردوہ منيش بكوژئ... ئەدى خوشكى گيان. دەستەشى دروست كردوہو لە گەل دەستەكەي دپتە سەرم... ئەدى خوشكى گيان، دەستەي ساز كردوہ... دەئىن گوتوويە ھەتا خويىنى عەبدىي وەك شەربەت نەخۆمەوہ دلم ئۆقرە ناگريئ... ديوتە

خوشكى... دەپەوئ خويىنى من وەك شەربەت بجاتەو. وەرە پروانە ئەگەر چاكە بكەى چۇنت جواب دەدەنەو؟... كەس نازانئ چى لە گيانى پىرەپياويكى وەك من دەوئ. ئەمن ئىستا پىم لەسەر لىوى قەبرىيە... خۇ ئەمن ئىستا تەنيا لە فكىرى نوئىژو رۆژووى خۇم دام. ناخر چى لە گيانى من دەوئ؟... خۇ من تازە كارم بە كارى دنيا نەماو وەر لە فكىرى ئەو دنيا دام، ناخر بۆچى دەبئ هئىندە كوئىرەوهرىيان بىينم؟... بە كورتى بە خوشكى خۇم بلىم خەبەريان هئىنا كە هەتتو سوئندى خواردو بەكوئى... لە دەستيشى دئ، چونكە حەرامزادەيە. ئەو بوو كە مال و حالەكەم بەجئ هئىشت و لەدبى خۇمان هەلام و چوومە مالى حوسىن ناغا كوئىخاى گوندى ناك توزلوو... حوسىن ناغا خزمى خۇمانە... بەلام برىا لاقم شكابايەو نەچووبام، چونكە بوومە باعيسى ئەو ناوەدانىيە گەورەيە. هەموو دئپەكەى سووتاند خوشكى گيان، پىت و ابوو چىە، سووتاندى..."

ژنە:

"ئەدى برالە... برىا نەچووبايە ئەو بەقورئ گىراو... برىا راستەرئ هاتبايەيتە مالى ئىمە."

عەبدىخان:

"راست دەكەى خوشكى... بەلام خۇ ئەمن كەرامەتم نەبوو. چوزانم ئەو حەرامزادەيە چ نيازىكى هەيە؟... هەر بە ئەقلم دا نەدەهات ئەو خوانەناسە بتوانئ نەخشەى وا بكىشى... خۇزگە خوشكى... خۇزگە هەر لە پىش دا زانىبام... بە كورتى، بە خوشكى خۇم بلىم دئپەكى ئاوا گەورەى سووتاندو كرديە خۇلەمىش. ئەو فەقرو هەژارانە بە رووت و قووتى مانەو... بەخواجهرگم بۇ ئەو مندالە بىگونناحانە برژيوە... نە پارووه نانىكيان هەيە بىخۇن و نە جلکە شەپەيەكيان بۇ دەرچووه لەبەرى كەن... زۇريان مانگا و گوئىرەكەشيان سووتاون خوشكى گيان... بەلام ناگات لە دلى من نىە... دلى من لە هەمووان زياتر بۇ ئەو مندالە بىگونناحانە دەرژئ... بە دەست خۇم نىە خوشكى، دلم دەرژئ... بۇ ئەو مندالە بەستەزمانانە... بەخوالەبەر غەمى ئەو دىهاتىيانە غەمى خۇم لەبىر چووتەو... عەلىيەشەلم نارد خوشكى... ناردم ناردو نازووخە بۇ ئەو فەقرو هەژارانە بىتى... چونكە دلم هەلى نەگرت خوشكى. دلى بىيادەمى بەرد نىە، ناسن نىە... ئىستا دەترسم ئەو حەرامزادەيە بچئ دئپەكەى ئىمەش بسووتىنى. تازە ترسى نەماو خوشكى گيان... كەسىك كە سامى شكا دەبئ پىاو لىتى بترسى خوشكى... بەخوالە ناسياب چەشمەش دەسووتىنى... دەيسووتىنى و دەيكاتە خۇلەمىش... ئەتۇ دەلئى چى

خوشكى... به خوشكى خۆم بلېم نهو گورگى بيابانه، وه دوا شوينى من ده كه وي،
 جي يه كه م پي ده زاني و به نيوه شه وي وه وي ده كه وي ديته ناك تزلوو... نيوه شه وو گويم
 له ده نكيك بو خوشكى... نه دي، راست نيوه شه وو... ديتم بانگى من ده كه ن...
 ده سبه جي فكرم كرد كه خويه تي... شوي پيشتر خه ونم پيوه ديوو... نه دي خوشكى...
 هاته خه ونم... نيدى ده دلتم گه رابوو كه نم روزهانه پهيدا ده بي. هه ركه بانگيان كردم،
 زانيم خويه تي. منى ده ويست، به لام به خوشكى خۆم بلېم حوسين ناغا منى نه دا...
 نه دي، منى نه دا خوشكى... چما ده يدام؟... به خوا نه گه ر بيدابام... هه تيو به سه ر
 حوسين ناغاي دا نه راند كه پيلي ژن و مندالت بگروه وه ره ده وي. فه قيره حوسين ناغا چي
 كرد بايه خوشكى؟... له پيش دا به منى گوت كه تسليم بم. گوتم نابي و ده ستم كرد به
 ته قه، به لام فايده ي چي خوشكى؟... ماله كه ي ناور تي به ردا... خوشكى بري دي بات كه
 مالتكي به و گه وره ييه چوني گر گرتبوو و ده سوتا... سي كه سيش ده رگاي ماله كه بيان
 گولله باران ده كرد... چما ده كرا به ده ركه ي دا بجمه ده وي خوشكى؟... به لام كونيتكي
 ديكه ش نه وو كه پييدا بييمه ده وي... له نيو ناگره كه دا هه روا نم لاو نه ولا م ده كرد. چه ند
 جاريش بريارم دا هه رچونتيك بي به ده ركه ي دا وه ده ر كه وم... به لام بيرم كرده وه سوتان و
 له ناگردا برژان، له وه باشتره كه بكه ومه چنگي نهو. بلتسه كان بولا م ده هاتن... چ
 بلتسه يه ك خوشكى. دوو كه له كه ي ده بخنكاندم. نه سلنه ده رگاشم نه ده دي يه وه. له نيو ناوري
 سوورو دوو كه لي ره ش دا ما بو ومه وه. خهريك بو بخنكيتم خوشكى، خهريك بو بيرژم. خۆم
 به دارو ديواردا ده دا، به لام نيدى ته مام له خۆم نابوو. به سه ر سه رم، به سه ر ده م و چاوم و
 به سه ر هه موو جي يه كم دا ناور هه ل ده رژا. شاده و نيمانم هينا خوشكى گيان. كه وقه فكري
 ژن و منداله كه م و ديها تي يه كان. گوتم خوا له هاوارتان بي ديها تي يه كان... نه گه ر نه من
 نه م، هه مووتان له برسان ده مرن. گوتم خوايه بوخوت روحيك به و ره عيه ته به سته زمانانم
 بكه. نه دي خوشكى... گوتم خوايه بوخوت روحيك به ره عيه ته به سته زمانه كانم بكه،
 له پر ديتم جي يه كم ناوري گرتوه. نه دي خوشكى، ديتم سه رم شاگري گرتوه... له ترسي
 روحي خۆم، خۆم به عه رزي دادا... به خوشكى خۆم بلېم، هه روا به ده وري خۆم دا
 ده سوورام كه له پر ده نكي ژنيك هاته به ر گوي. يه كيك بانگي ده كردم خوشكى.
 ده يگوت: "عه بدى خان، عه بدى خان." يه كيك له نيو ناگره كه دا به دوام دا ده گه را... گوتم
 لي ره م خوشكى گيان. نه دي خوشكى... گوتي: "وره نه م به ر، به ري ته نه كه كان، ده مه وي
 له ليته ته وه پيچم." به كورتي سه رت نه يه شيتم خوشكى. منى له ليته وه پيچا، چ

لیټفه‌یک، پټم وایه لیټفه‌ی کورسی بوو خوشکټی گیان... نه‌منیش که هیټنده به‌خټوه نیم خوشکټی گیان... به کورتی نه‌منی له لیټفه‌وه پټچا، وه‌بن هه‌نگلی دام و بردمیبه ده‌ر... نیستا نه‌و حه‌رامزاده‌یه پټی وایه نه‌من له نیټو شاگردا سووتام و بوومه خټله‌میټش. خوشکټی گیان، به‌خوا نه‌گه‌ر ژنه‌ گه‌وره‌که‌ی حوسټن ناغا نه‌بو‌وایه سووتابووم. پټت وایه چیه؟... نه‌گه‌ر زانیبایان که نه‌من له نیټو لیټفه‌که‌دام، ده‌سه‌جه‌ی ده‌یان کوشتم. به‌لام به نه‌قلیان دا نه‌هات که نه‌من له نیټو لیټفه‌که‌دام."

ژنه‌ چاری پر بېوون له فرمیټسک:

"چاک بوو که به فکریان داهاټ تۆ له نیټو لیټفه‌وه پټچن و بته‌نه‌ده‌ر. نه‌گینا نه‌و کافرانه روحیان پټی نه‌ده‌کردی."

عه‌بدی‌خانیټش چاری پر بېوون له فرمیټسک و هیټنده‌ی نه‌مابوو له بانگی گریانی‌ی بدا.

عه‌بدی‌خان له‌سهری روټیټ:

"عه‌رزی به‌ خزمه‌تی خوشکټی خټم بکه‌م، پاش نه‌وه‌ی مالی حوسټن ناغایان ناوور تی‌به‌ردا، هه‌رله‌وئ راوه‌ستان هه‌تا خانووه‌که‌ دامردو بووبه خټله‌میټش، نه‌وجار چوون یه‌ک یه‌ک هه‌موو مالّه‌کانی ئاک توزلوویان سووتاند... نه‌دی خوشکټی گیان، دانه به‌ دانه، یه‌ک به‌ یه‌ک هه‌موو مالّه‌کانیان ناوور تی‌به‌ردا... نیستا ده‌لیټم مالی حوسټن ناغا به‌ جه‌ه‌ننه‌م، نه‌ویان له‌به‌ر من سووتاندو حوسټن ناغاش ده‌وله‌مه‌نده، چه‌ند روژی دیکه‌ خانووټکی له‌وه‌ باشتر ساز ده‌کاته‌وه. به‌لام بټی‌ناموس، خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ گوناحیان چیه؟ به‌لام فه‌قیرو هه‌ژاره‌کان چ گوناحټکیان کرده‌ خوانه‌ناسینه؟... خوشکټی به‌خوا هه‌ر غه‌می نه‌و فه‌قیرو هه‌ژارانه‌مه‌ که به‌و به‌ره‌ زستانه‌ مالّ و هیټلانه‌یان لی‌تټک داوون، نیدی غه‌می خټم له‌بیر چووه‌ته‌وه... باشه‌ خوانه‌ناسینه، نه‌گه‌ر نیټوه‌ دوژمنایه‌تیتان له‌گه‌لّ عه‌بدی هه‌یه، مالّه‌که‌تان ناوور تی‌به‌رداوه، نیدی له‌ ریټی خټتان برون، نیدی چ کارټکتان به‌سه‌ر مستټک به‌دبه‌خت و به‌سته‌زمانی ناوه‌دانی‌یه‌وه‌یه؟..."

ژنه:

"دوو روژی دیکه‌ زستانه، ناخر نه‌وان چټون دلّیان هات مالّ و گوزه‌رانی نه‌و فه‌قیرو هه‌ژارانه به‌و به‌ره‌ زستانه‌ ناوور تی‌به‌رده‌ن و بیکه‌نه‌ خټله‌میټش، ناخر نه‌و به‌سته‌زمانانه گوناحیان چیه که له‌ ساردی زستانه‌ی دا له‌ سه‌رمان هه‌لله‌رزن؟... نه‌تۆ نه‌ختټک راوه‌سته‌ خان، با عه‌لی‌سه‌فابه‌گ مه‌سه‌له‌ی گوندی وایوای بگه‌یه‌نیټته‌ جټگایه‌ک، نه‌وده‌م تاچه‌ یه‌ک یاغیش

بهو کيتوانه وه ناهيتلج... نيازی ههيه ههر كه مهسه لهی وایوای بگاته جیگایهك نهكهره ی تهلگراف باران بكا... دهیهوئ تهلگراف لهسهر تهلگراف بو عیسمهت پاشاش بنیترئ... له مهركهز را قشوون دهنیترن، پیاده نیزام دهنیترن، تی دهگهی خان؟... قشوونی پیاده نیزام... نهك چوار ژاندارمه... هه موویان دهگرن و یهك به یهك له داریان دهدهن... ناخر چما دهكریئ دئیهك ههروا به خوت و خۆرابی بسووتیتن؟... وه زعی نیمهش باش نیه، چونكه ههرچی هه مانه بو نهوانه ی خهرج دهكهین... فیشهك و تهقه مه نییه كه بیان نیمه دهیكپرین، خواردن و خۆراکیان بو دهنیترن، ناخر خو نه مه حال نیه، هه موو داها تی عهلی سه فابهگ بو چهك و جبه خانه ی نهوانه خهرج دهكریئ... با مهسه لهی شه م وایوایه به قورئ گیراوه لایه کی لئ وه لایه کی بكهوئ، نهو ده م ده بیینی كه عهلی سه فابهگ چۆن به خزمهت هه مووانیان دهگا."

عهلی سه فابهگ ههروا له ژوروی دا دههات و دهچوو و فكري دهكردهوه. وهختیك ناوی وایوای ها ته بهرگویی لهپر ها ته وه سه رخۆی. ها ت قۆلی ژنه كه ی گرت:

"باسی چی بو خان دهكه ی؟... باسی چی؟..."

عهبدی خان:

"قهیدی چیه عهلی سه فابهگ، خو نه من بیتگانه نیم، رهحه تیی بابت له برای خو م له من نیزیكتر بوو."

ژنه، كه تی گه شیبوو شه كری شكانده، به دهنگیكی گونا جبارانه وه جوابی دایه وه:

"عهبدی خان ئی خو مانه. نه گهر بیتگانه بووایه، سكا لام له كن نه ده كرد."

عهلی سه فابهگ مؤرپه یه کی له ژنه كه ی كرد كه مانا كه ی نه مه بوو:

"شه كریكی خهراپت شكاند خاتوون." و پاشان له ژنه كه ی تووره بوو:

"نه تو ههسته و دوای كاری خو ت كه وه كچی، شه من و عهبدی خان ده مانه وئ دوو به دوو بیتكه وه قسان بكهین."

ژنه هه لستا و له سه ره خو چوو ه ژورویكی ديكه.

عهلی سه فابهگ به بیتكه نینه وه ها ت له په نا ی عهبدی خان دانیش ت و دهستی له سه ر نه ژنۆی خان دانا:

"زۆرم بیر كرده وه خان، زۆر... به راستی حه قته. نهو حه مه دۆكه له وانه نیه پیاو به ناسانی باشاری بكا. كه سیك كه له ژاندارمه و دپهاتی و حكومهت نه ترسی و دئیه کی ته وار بسووتیتئ، بو نه وه ده بی پیاو لیئ بترسی. حه وتوو یه كه ژاندارمه و دپهاتی یه كان ته واری كئو و

بەندەنەكانيان پشككنيوه، بەلام نايدۆزنهوه. هەر له گوندى ئاك توزلوو په نجا كەسى وه دوا
كهوتوه، له دئيه كى ديكەش پازده تهننگچى كارامه خەرىكن به دواى دا ده گەپين، بەلام
سەرو سۆراغى ديار نيه... بنياده مى وا بۆ لى ترسان ده بى. له نيو بردنى يەكى ناوا كارى
"يشى" و "سەنار" نيه، خان."

عەبدىخان به جارىك رهنكى پەريبوو، خۆى بەسەر دەستى عەلى سەفابەگ دا داو گوتى:
"روحى من له دەستى تۆ دايه، هەر جۆر بووه دەبى كارىكم بۆ بكەى... سەبەينيش دى و
هەموو دىهاتى چوكوراوا دەسووتىنى... دەبى فكرىك بكەيهوه."

عەلى سەفابەگ:

"زۆر زەحمەتە خان، زۆر... بەلام دەبى فكرىكيش بكەينهوه."

عەبدىخان:

"هەر جۆر بووه، دەبى فكرىكى بۆ بكەيهوه بۆ قوربانى ب..."

عەلى سەفابەگ:

"ئەمن فكرىك بۆ حەمەدۆك دەكەمهوه... ئەمە قسەى تىدا نيه، بەلام ئەمنيش
دەمهويست تەكايەكت لى بكەم."

عەبدىخان لەپەر له خۆشىيان دەرهپى:

"بەچاوان... ئەگەر داواى روحىشم لى بكەى تەنەخىم نيه عەلى سەفابەگ... فەرموو چ
ئەمرىكت هەيه، ناخر ئەتۆ برازاي منى، ناخر ئەمن و بابت له دوو براش لىك نيزىكت
بووين... ئەگەر گيانىشمت بوئ دەسبەجى حازرم به قوربانى بكەم."

عەلى سەفابەگ سەرلەنوئ دەستى عەبدىخانى گرت و له پەنا خۆى داينا:

"خوا له گەورهىست كەم نەكا... دەزائم چەندت لوتف له گەل من هەيه... پىت وانەبى بۆ
ئەم كارە شتىكم لىت دەوى و چاوم له شتىكە... نەكا فكرى وا بكەيهوه... ئەگەر بزائم
هيندەى نووكى دەرزى به مىشكت دادئ كە شتىكم لىت دەوى، حازر نيم يەك قسەش بكەم...
ئەمن مشورى حەمەدۆك دەخۆم تا ئەتۆ فكرت ناسووده بى، بەلام فكر نەكەيهوه لەبەرامبەر
ئەو كارەدا شتىكم لەتۆ دەوى."

عەبدىخان ديسان هەر بەو خۆشحالىي پيشوويه وه راست بووهوه:

"زۆر دەبوورى... چما دەگونجى ئەمن لەبارەى تۆه شتى وام به دل دا بى، جەنابى عەلى
سەفابەگ... عەرزم كردى ئەتۆ برازاي منى."

عەلی سەفابەگ ماوێهەك بێدەنگ بوو و لە فەرەوێ چوو. پاشان سەری هەلپەری و تەماشای چاری عەبدیخانی كرد:

"نازانم دەزانی یان نا، ئەمنیش هێندێ گێرگرفتم هەن. دیارە لەم سالانە ی دوایی دا لە سایە ی خواو سەری تۆوێ گێرگرفتەكەم كە مەتر بوون، بەلام كێشە ی خاكەكانی وایوای ناسوودەیی پێ نەهێشتووم."

عەبدیخان هەر بەو شاگەشكە بوونەوێ هاتە نێو قەسەكانی عەلی سەفابەگ:

"چۆن نازانم... زۆر باشیش دەزانم كە هەموو زەوی یەكەكانی وایوای نی رەحمەتی باوكت بوون. باوكت لەوێ خەریکی كشت و كالا بوو. لەو سەرەدە مەدا ئەتۆ دەچوو یە قوتابخانە. وەختێك بابت عومری درێژی بۆتۆ بەجێ هێشت، ئەو لادێییانە هاتن و گوندی وایوایان كرده نی خۆیان. خۆ ئەو قەبالە یە لە دەست تۆ دایە خۆرایی نی... قەبالە ی خاوەن ملكیەتی شەش دانگی وایوایە. ئەمنیش شاهیدم. جگە لەمن دێهاتی یەكەكانی پێنج گوندی خاوەن شەش دانگی شایەتن. هەموو خەلكی ئاك تۆز لۆوش دەزانن كە تەواوی خاكەكانی وایوای هی بابی رەحمەتیت بوون... هەر هیچ غەمی ئەو شتەنە نەبێ. ئەم مەسەلە یە حەوالە ی مامە عەبدیت بێ. مامە عەبدیت لەو جۆرە كارانە دا وەستایە. هەموو كێشە یەكی ملكیەتیت بە مامی خۆت بسپێرە. بەخوا هەتا شەش مانگی دیکە قەبالە ی هەموو خاکی وایوای بەناوی تۆوێ وەر دەگرم."

عەلی سەفابەگ:

"پێت وا نەبێ چاوەروانی یەكەك لێت هە یە خان."

عەبدیخان:

"چۆن فەكری وا دەكەسەوێ برازا گیان؟"

عەلی سەفابەگ:

"هەموویانم لە دێی دەركردوێ. وام كردوێ هیچیان لە ترسان ناوێرن پێ دەخاکی وایوای بنێن. هەموویان هەلاتوون و چوونە "یۆرگیر", بەلام دەست هەلگرن نین."

عەبدیخان:

"ئەتۆ ئەم كارانە بۆ مامە عەبدیت دانێ. ئەو كارانە كاری منن. بزانه چۆنیان جێ یەجێ

دەكەم."

عەلی سەفابەگ:

"ههتا ههوتوویه کی دیکه نهو جبه‌خانه‌یهی داوام کردوه، له سووریه‌را ده‌گاته‌جین."

عه‌بدی‌خان:

"باشه..."

عه‌لی سه‌فابه‌گ:

"خه‌به‌رم داوه هه‌موو نهو جبه‌خانه‌یه ده‌سته‌ی کالایچی وه‌ری بگریئ."

عه‌بدی‌خان:

"ئۆ خوايه، مامت به قوربانی نهو چاوانه‌ت بیئ."

عه‌بدی‌خان هه‌لستا. عه‌لی سه‌فابه‌گ پیتی چه‌قاند که عه‌بدی‌خان له مائی نه‌وان بمینیتته‌وه.

به‌لام عه‌بدی‌خان پیتی سه‌لاح نه‌بوو له‌م رۆژانه‌دا میوانی هیج که‌س بیئ. ته‌نانه‌ت وه‌ختی مالا

ئاوایش که‌مته‌رخه‌میی نه‌کردو گو‌تی:

"باشتر وایه نه‌م رۆژانه له پیش چاوی نه‌م و نه‌و پیکه‌وه نه‌بینرین... نه‌و جو‌ره

تی‌بینی‌یانه پیوستن."

(۱۶)

ئەو شەوہ تا رۆژ بەك تەكان بەرئ دا رۆیشتە. لای بەیانى رینگای بەردەلانیەكانى سېیەكاجیان گرت. لەو ھەموو رۆیەدا ھیچ قسەبەکیان نەکردبوو. تەنانت بەك قسەش. وەختیک لە چىای شاخاوى و بەردەلانى سېیەكاج وەسەر دەكەوتن، لەسەر گابەردىك دانىشتە و رووانىیانە دەشتى چوگوراوا كە لەگەڵ خۆرھەلات دەتگوت چووەتە بن دووكەل. بەرە بەرە ئەو تەم و مژە لاچوو و دۆیەكان و جادەكان و تەپۆلكەكان و چۆمىك كە بە قۆرت و پىچ دەرۆیشت و برىسكەى دەدا، وەدیار كەوتن.

وەختیک ھەتاو گەرم بوو، ئەو تەم و مژە شوینەوارى نەما. دەشتىكى رووناك بە ھەموو دارو بەردەكانیەوہ لەپىش چاویان راخرا. مەزرای داچىندراو و بەیار، بە رەنگى رەش و سوورو رەنگەكانى دىكەوہ دەتگوت لەبەر دەمیانن.

جەبار بیدەنگىیەكەى شكاند:

"بروانە ھەمەد، دۆی شەوئ لە ھۆوئ بووین."

ھەمەد سەرى ھەلنەبرى:

"ئەدى، لەوئ بووین."

جەبار نەیدەزانى چ لەو بۆوازییەى ھەمەد بکا، بیدەنگ بوو، بەلام ھەزى دەكرد قسە

بكا. شتىك پائى پىوہەنا قسە بكا:

"بروانە بنارەكانى ناناوارزا. ھۆوہ گوندى "ناھچىك" و ئەو جىیەش كە رەش دەچى

مىشەبە... ئەو جىیەش كە دەلىی ھىندى شتى بەسەردا دەفرى، باتلاغى بى دارو درەختە...

ئاك توزلوو ھىشتا دووكەلى لى ھەل دەستى... بروانە، ھىشتا ئاك توزلوو دووكەلى

لى ھەل دەستى... دىتت ھەمەد؟"

حه‌مه‌د ملی به لاره ناو به بی وازی جوابی دایه‌وه:

"ده‌بینم."

جه‌بار به نیگه‌رانی‌یه‌وه پرسپاری کرد:

"بیر له چ ده‌که‌یه‌وه حه‌مه‌د؟... بوچی له گژ فکران راجووی؟"

حه‌مه‌د:

"تۆ بلتی شه و خوانه‌ناسه سووتابن؟... له فکری شه‌ودام. پاشانیش بیر له فه‌قیرو

هه‌ژاره‌که‌ی ناک توزلوو ده‌که‌مه‌وه. نه‌وان زۆریان زولم لئ‌کرا. فکر ده‌که‌مه‌وه که چ بکه‌ین."

جه‌بار:

"تازه چووه، به‌خۆپایی بیری لئ‌مه‌که‌وه."

حه‌مه‌د:

"تازه چووه، شه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بکری، کرا."

جه‌بار:

"بچینه لای نومه‌ته‌زه‌رد، نه‌مشه‌و له‌لای شه‌و به‌سه‌یننه‌وه... سه‌به‌ینی ده‌چینه‌وه

شاخی..."

چاوه‌کانی حه‌مه‌د بریسکه‌یه‌کیان دا:

"ده‌زانی بیر له چ ده‌که‌مه‌وه؟"

جه‌بار:

"نا."

حه‌مه‌د:

"ده‌مه‌وی بچمه خارده‌شت. ده‌مه‌وی خه‌لکی هه‌ر پینج دئ‌یه‌که‌ کۆیکه‌مه‌وه و پتییان بلیم که

ئیدی عه‌بدی‌خان نه‌ماوه، خه‌یالتان ته‌خت بی. پتییان بلیم زه‌وی‌یه‌کان ئی خۆتانن، گاجوته‌کان

ئو خۆتانن، ئیدی ملکانه‌یه‌که‌ له‌ گۆرپ دا نیه، هه‌رچه‌ندی پتییان خۆشه‌ بیکیتلن... هه‌تا شه‌من

له‌و کیتوانه‌ ماوم ده‌بی وایی... رۆژیکیش که شه‌من کوژرام بوخۆتان بیر له‌ حالی خۆتان

بکه‌نه‌وه. پاشان ده‌مه‌وی دتیه‌اتی‌یه‌کان کۆیکه‌مه‌وه و دروه‌لانه‌که‌ بسووتینم. ده‌بی له‌ پیش دا

درووه‌لانه‌که‌ پاک بکرتت‌وه. هه‌تا هه‌موو چه‌قله‌شینکه‌که‌ نه‌سووتاه‌وه و پاک نه‌بووه‌ته‌وه، نابن

هیچ که‌س وه‌رد بیری."

جه‌بار چاوی پر بوون له فرمیسک:

"زۆر باش دەبىي ھەممەد. دىيى بىي ئاغا. دىيەك كە لەويى ھەركەس ھەر شىتەك داچىنىي، ئى خۇيەتى."

ھەممەد زەردەيەكى ھاتى:

"ھەركەس ھەرچى پەيداي دەكا..."

جەبار:

"ئىتمەش تەفەنگ لەشان پارىزگارىيان لىدەكەين."

ھەممەد:

"ئىتمە كارىكى دىكەشمان ھەيدە."

جەبار بە تاسەوہ پەرسى:

"چ كارىك؟"

ھەممەد:

"بۇخۆشم باش نازانم... بەلام كارىكى دىكەش ھەيدە."

جەبار:

"ئاخر چ كارىك؟"

ھەممەد:

"فەقىرو ھەژارەكەي گوندى ئاك تولىو زۆريان زولم لىكرا جەبار... ھەتەن دەبىي كارىكيان بۇ بکەين. بووينە ھۆي ئەوہ كە ھەموو مالتەكانيان بسووتىي و بىنە خۆلەمىش... لە فەكرى ئەوان دام."

جەبار:

"راست دەكەي، زۆريان زولم لىكرا، بەلام چىمان لە دەست دى؟"

ھەممەد:

"دەتوانىن چ كارىكيان بۇ بکەين؟"

جەبار بە باوتىشك دان ھەستايە سەرىي. لاقە درىژەكانى و شانە پانەكانى وەك فەنەر لەبەر يەك كشانەوہ. ھەممەدیش بە باوتىشك دان ھەلستا. دەم و چارى بە چاكى تاوہگاز بىوون. لەبەر لاوازي ئىسك و پىستى بەسەر يەك دا وشك بىوون. لە روخسارى دا نىشانەيەك لە ماندوويى نەدەبىنرا. لە قسەكردن و رىي رۆيشتن و ھەموو ئاكارو كردهوہيەكى دا تواناو چوستى و چالاكى دەبىنرا. لەو كاتەوہ كە ياغى بىوو، بەتەوارى گۆراپوو.

وهختيك راست بووهو ئهو تيشكه زهردهى جاران له ميشكى دا درهوشايهوهو زياتر و
گهورهتر بوو:

"جهبار، ههركهس ههرچى چاندى و ههرچى پهيداي كرد ئى خۆبهتى. پاريزگاريشيان
لهسهر مه. دهبن ههموويان زهوى خۆيان ههبن."

جهبار:

"ئيمهش پاريزگاريشيان لىدهكهين. ههركامتيكيان دهبن خاوهنى زهوى خۆى بن."
بۆ لاي خۆرهلاتى گاهبردهكه بايان دايهوه. همهد له پيشهوهو جهبار به دواى دا به
رئچكه بزنيك دا وهري كهوتن.

جهبار:

"لهوانيه ئيستا ژاندارمهكان به دوامانهوه بن."

همهد:

"حهتمه به دوامانهوهن... دهبن بچينه نيۆ ليپهوار."

جهبار:

"ئهري، باشتره."

همهد:

"لهو كاتهوه كه كهوتوومه بىر ديهاتىيهكان و زهوىيهكانيانهوه، هيچ پيم خۆش
نيه بمرم."

جهبار به دهنگيكي كه ميك لهرزۆكهوه وهلامى دايهوه:

"مردن؟..."

همهد نايب رهجهبى وهبىر هاتهوه:

"ئاخهكهى تينهگهيشتم ئهو نايب رهجهبه چ جۆر بنيادهميكه. له بهرهبهرى سهرهمهركيش
دا ههردهيويست يارمهتيمان بدا. چهند خۆشحال بوو كه گوندى ئاك تزلوو ئاورى گرتبوو.
هيچ سهرم لىي دهرنهدهچوو. ههموو كهسى خۆش دهويست، بهلام وهك ئهوه دهچوو دوزمنى
ههموو كهسيش بن. نهگه چاكهشمان لهگهئ ئاك تزلوو كردبايه ديسان خۆشحال دهبوو."

جهبار بۆنى كاجهكانى كه له ههوادا بلاو ببوونهوه ههلهدهمۆى. چيلكه كاجيكيشى له بن
ددانى نابوو، دهيجوى:

"راست دهكهى همهد، ئهمنيش پيم وايه."

حه مەد:

"دەلتى دلم دەيوئى لە قەوەزى سىنگم بىتە دەرو ھەل فرى. خۆش حالتم. سەرم گىژە. ئەسلەن نازانم دەبى پى بگەنم يان دەبى بگريم. جارىك خۆش حالتم و جارىك گريانم دى. ھەر لە بىرى زەوى يە كشتوكالى يە كان دام. نازانم لادىيى يە كان وەختىك نىيازى نىمە تى بگەن دەلتىن چى..."

جەبار:

"خا دەزانى."

ئەو شەنە بايەى جار جار دەھات، بۆنى پىنگ و سەرچاوەى لى دەھات. بە شەو لىرە وارو بەردە لان و كىتو و بەندە نىيان برىبوو. ھىشتا زۆريان ما بوو بگەنە مالى ئومەتە زەرد. خەرىك بوو ھەتاو بلىند دەبوو.

حه مەد:

"با ھەتاو ناوا بى دوايە وەرئى دەكەوين."

جەبار:

"باشە."

دانىشتن. شەلالى ئارق بوون. ھەتاو ناوا بوو. دنيا تارىك بوو. پەردە يەكى رەش كەوتە سەر ئەو چوكوروايە كە بەيانى كەوتبوو ژی تەم و مژ. ئاسمان پر بوو لە ئەستىرە. ئەستىرە بە تەنىشت ئەستىرەو. پۆلە ئەستىرە يەك لەلای خۆر ھەلات دەتگوت پرېشكان داوئى. جار جار ئەستىرە يەك رادە خزى. زۆربەى ئەو ئەستىرەنە دەكەوتنە پشتى كىتو كەى بەرامبەريان...

ھەستان. گەيشتنە مالى ئومەتە زەرد:

"حه مەد بە دەنگىكى نزم ئومەتى بانگ كرد:

"كاك ئومەت... ھوووت، ھوووت، كاك ئومەت..."

ماوہەكى زۆر لە زوورئى را جوابىك نەبوو. لە پاشان دەرگا كرايەو ھو ئومەت ھاتە دەرى. كاتىك زانى ئەوانەى لە تارىكى راو ھستاون ھەمەدو جەبارن، پى سەير بوو و ترسا. نەيتوانى ھىچ بلئى. ئەو ھى گوتىشى كەس لىتى ھالى نەدەبوو.

حه مەد:

"سلاو كا كە... باس و خەبەر چىە؟"

ئومەت:

"سسس, سسس..."

حه مەد تی گەیشت خەبەرێك هەیه.

ئومەت داھاتەو، بە سرتە بە حەمەدی گوت:

برۆن... بە دواى من دا وەرن بچینه شاخى. ئەم دەوروبەرە پرە."

جەبار:

"لەبرسان ئەو بەلادادین."

ئومەت:

"کەوايە راوەستن."

ئومەت چوو ژووری و دە دەقیقەیهکی پێ چوو تا ھاتەو:

"یاللا، برۆن با برۆن."

بەدواى ئومەت دا وەرێ کەوتن. بەنیو گابەردو شاخەکان دا ریگای بەرزایییەکانیان

گرتەپیش. چنگیان لە رەگ و لک و پۆیی دارەکان گیر کردو وەسەر کەوتن. سەعات و نیویک

بەم شێوێه پێ ھەللاجوون. لە سووچیکى پر دارو دەوێ ئومەت بە ھەناسەسواری راوەستا:

"مال خەراپینە ئەو چ کاریك بوو کردتان؟... ناخر کاری وا لە چ کتیب و دەفتەریك دا

نوسراو؟... شتی وا دەبێ پیاو دئیەکی چوکوراوا بە تەواوی بسووتین؟... بەخوا "گیزیک

دوران" کە کێو لەبەر ناوھەکی دەلەرزى و ئەو کێوانە یاغی وەك ئەو بەغیرەتیان بەخۆو

نەدیو، ئەویش غیرەتی کاری وای نەبوو."

جەبار:

"خەبەری دیکەت چ ھەیه برالە... ئەوانان پێ بلێ."

ئومەت:

"دەتوێ چ خەبەرێکم ھەبێ؟... تەفەنگچیەکانی دوازدە دئی، کە رەنگە ھەزار کەس

زیاتر بن، لەگەڵ گوردانیک ژاندارمە بە دواتانەوێن. ئیستا دوو رۆژە کێو و بەندەن و دەشت و

دەر پرن لە دیھاتی و ژاندارمە کە بە دواى ئیوھەدا دەگەرێن. کونە مشکیشیان دەست کەوێ

دەپشکنن. بەخوا بەگرتان بێنن، ئەنجن ئەنجن تان دەکەن. ناخر ئەو کارە دئیەکی تەواو ناو

تی بەریدە؟... بەخوا تا ئیستا شتی وا نە کەس دیوێو نە کەس بیستوویە. ئیستا باشە

دئیەکەتان سووتاند..."

ئومەت کە گەیشتە ئیترە بێدەنگ بوو:

"حهمد به دهنگيكي كزو گيراوهه پرسى:

"باشه, ئىستا دئيه كه مان سوتاند... دوايه?..."

ئوممت ديسان بئدهنگ بو.

حهمد ديسان دوپاتى كردهوه:

"سوتاندمان... باشه, دوايه?..."

ئوممت:

"هيچ... باشه ئىستا دئيه كه تان سوتاند..."

حهمد:

"باشه ئىستا بئلين دئيه كه مان سوتاند... باشه, دوايه?..."

ئوممت كه خهبرتيكي تهواوى له مهسهله كاني ديكه نه بوو, ديتى وا چاكه باسه كه بگوزي. گوتى:

"ئىستا بئلين دئيه كه تان سوتاند..."

نهده زانى چۆنى تهواو بكا. له پير درۆيهك وهك بريسهكه له سهري دا دره وشاو له سهري

رۆيشت:

"لانى كه تان تانستان نهو خوانه ناسه بكوژن?."

جهبار:

"له گهل مالى حوسين ناغا سوتاو بوو به خهلووز."

ئوممت:

"لهو پشته وهى نه شكه وتيك ههيه. كهس نايه ته ئيره. ههتا دئيهاتى و ژاندارمه كان ريگايان

ده گوزن و ده پون, ده بئ هه ليره وه مينن. نه كهن پستان ليره بترازي. عه ليه شه ليش له

ناسياب چه شهيه. سبهينى نان و پيخورتان بو دئيم. هه ليره بن."

پاشان هه مه دو جهبارى هيتنايه په نا نه شكه وته كه:

"ئيره به بجه ژورئ. نه گهر لهم ده ورره به پيدا بوون, نه خه له تابن بو لاي خوارئ, بو لاي

چوكورواوا رابكهن. چونكه ده گير ده كهون و كوژرانتان مسوگه ره. نه گهر لهم ده ورره رانه پيدا

بوون, ده بئ ئيه هه لكشين بو سهري. نه گهر بهو ديودا شوپ بنه وهو بگه نه داوينئ, ده چنه سه

چۆمى "كه شيش". نه من رۆيستم. به خوام سپاردن."

وهختيك ئوممت رۆيشت, نه وانيش له په نا نه شكه وته كه دانىشتن و به په له پهل زگى خويان تير كرد.

جهبار:

"نه من ده چمه ژوروی نه شکه وتی دهنوم. نه گهر خوت هات، نه من هه ستینه."
حه ممد وه لایمکی نه دایه وه:

تیشکه زهرده که هه روا له میشکی حه ممد دا دهورا و دهورا... تیشکه زهرده که وه چومینکی
خوپین، بریسکه دارو به قورت و پیچ، به شه پۆل دان به میشکی حه ممد دا راده بردو راده برده وه.
خارده شت به دروه لانه شینه که یه وه له میشکی حه ممد دا گری گرتبو و ده سوتا:
"خاکی هه رکه س... غویه تی. عه بدی خان مابن، یان نه مابن."

بلیسه کان به خیراییه کی سهرسوره یته ر که وتبوونه دوی یه کتر. بلیسه و زمانه ناو ره کان
وه ک تافگه یه که له به رزایی هه لپرژن، هه لده رژانه سهر خارده شت و ده ریشتن.
گیژه لوو که یه ک باوه شیک ناگری له خارده شت دا هه لگرتبو و له م دروه لانه وه بو نه و دروه لان و
بو هه ر لایه ک غاری پی ده کرد:

"ده بازده رژیٹیک ده بی نه و باوه شه ناگره هه روا له خارده شت دا هه لپی و به هه موو لایه ک
دا بروا. له پاشان رژیٹیک ده بینی که ناو ره که کوژاوه ته وه و ته واری خارده شت که وتوه ته بن
خۆله میش، بن خۆله میشتیکی ره ش وه ک ورده خه لووز..."

ده نگی گۆرانی له خارده شت به رز ده بیته وه. له هه ر سووچیک گۆرانی یه ک... شادو
زیندوو... دیتها تی یه کان گاجووته کانیا ن ده بن نیری کیشاوه، دیتها تی یه کان به دوی
گاجووته کانه وه... زه وی یه کان وه ردو شیو ده برن، بی نه وه ی چه قله شینکه یان شتیک دیکه
لاقی و له تهریان هه لدری... چهند خۆشه...

حه تمه ن له ناسیاب چه شه جیژنیک ده گیری. جیژنیک گوره... حه تمه ن له و جیژنه دا مام
عه لی دورمووش به و قه لافه ته زله یه وه هه لده پهری، جا چ هه لپه رینیک... یه کیک له و لاقه
زه لامانه ی هه تا ناستی سهری هه ل دینن و له سهر یه ک لاق سه مایه کی سهر ده کا... هه موو
له بهر پیکه نین که فه زگ ده بن. نه گهر نایب ره جه ب دهیدی که چ باسه، حه تمه ن که یفی ده کرد،
خۆشحال ده بوو، به لآم داخی گرامن ئیستا نایب ره جه ب له میشه ی ناناوارزادا خه وتوه."
له نه کار ترس دلئی حه ممدی له رزاند:

"هه زار که س دیتها تی... بگره زیاتر له هه زار چه کداری دیتها تی ش... شاخر نه و هه موو
لادیی یه له و کیتو و کۆساره چی بیان ده وی؟... نه مه جیتی باوه ر نیه... نه گهر دئی یه ک
سووتیندراوه، به وانی دیکه چی؟... گوردانیکیش ژاندارمه... ده ی جا چ بوو... له چی
ده ترسیی حه ممد... به لا نه یه، نه گهر هات به خیر بی."

ئەو ترسەي دئىي حەمەدى داگرتبۇر، لە نەكاو رەوىيەو... با ھەزار كەس بن... با ھەزارو پىتسەد كەس و دوو ھەزار كەس بن... ھەرچەندى دەبن با بن... تازە ترس لە دئىي حەمەد دا نەمابوو. زياتر لە سىسەد فېشەكېشى پى بوو. ئەوئەندەي لە ژيانى خۇي دئىيا بوو، ئەوئەندەش خاترجەم بوو كە تاقە گوللەيەكېش بە خەسار نادا.

ھەتا بەيانى لەو فەكرانە دا بوو. ھەميشە خەججېشى لەبىر بوو. فەكرى لە بەندىخانە دە كەردەو. ئەو زىندانەي خەججېشى تىدا بوو. دئىي تەزى. باوهرى نەدە كەرد ئەوئەندە بەلایە تووشى كەسېك بى. سەرى لەو ھەموو بەلایە سورما. حەمەد كەمتر جىئوى دەدا. بە قىنەو چەند جىئوىكى دان.

كاتىك جەبار ۋە خەبەر ھات، ھەتاو بلىند ببوو. جەبار چاۋەكانى ھەلگولۇفېن و ھەستا:
"حەمەد، بۇچى ھەلت نەستانم؟"

حەمەد:

"خەوم نەدەھات."

جەبار:

"با پاروۋە نانىك بۇيىن، پاشان ئەتۇ بۇوھ."

حەمەد:

"باشە."

حەمەد پىيچەكەي كەردەو. پىوازو پەنرى تازە. پىوازو پەنرىيان لەنىو نانى كەردو بە كاۋەخۇ خوارديان. پاشان ھەستان و چوونە سەر كانىيەك كە نەختىك لەولای نەشكەوتەكە بوو. دەمىان پىئەناو تىزىگى خۇيان ناويان خواردەوھ.

حەمەد:

"ئەمن لىرە لەبەر تاۋى رادەكشىم."

جەبار:

"بنوو."

حەمەد ھەر سەرى ۋە بەردەكە كەردو خەوى لىكەوت. روخسارى ۋەك روخسارى مندا لىكى ساوا نارام بوو. لای نىوهرپۇيە ۋە خەبەر ھات. ئارەقى كەردبوو. خۇي خاۋكېش كەرد. ھەر بە ناۋى ئەو كانىيەي لەبن بەردەكە ھەلدەقۇلى دەم و چاۋى شوتن. ھاتەوھ سەرخۇ.

جەبار:

"ئەم ئومەتە زەرەدە بەلایەكەمان بەسەر نەيەن؟"

حه مه د:

"ئه ئه ئ، نه كا به لايه كمان به سه ر بي ئه ئ؟"

جه بار:

"خوا ده زانئ."

حه مه د:

"پي ئم وا نيه. به لام وا باشتره لي تره نه مي ئنن. بچين بؤ لاي ناسياب چه شه."

جه بار:

"له داو نه كه وين؟"

حه مه د:

"ياغي له داو ناكه ويئ. ياغي به داوه وه ده كا."

جه بار:

"جاري با راوه ستين هه تا ئومه ت پهيدا ده بيئ."

حه مه د:

"به لئ. جوان نيه بي خه به ر پرؤين."

سه عاتي ك دواتر گوئي ئان له خشپه خشپي ئك بوو. خؤيان له پشتي گابه رده كه هه شار دا. خشپه خشپه كه زياترو نيزي كتر بوو. له پشت كاجي ئكه وه سه روسه كوتى ئومه ت وه در كه وت. وه ختي ئك دي ئي ئه وان له پشت گابه رده كه دامه زراون زه رده يه كي كرد. هه مه ديش زه رده يه كي ها ئه ئ.

ئومه ت:

"خه ري كئ ري ئگا كه يان ده گؤرن. له وه ته ما بر او بوون كه ئيوه له م ده ورو به ره بلؤزنه وه. منيش پي ئم گو ئن ياغي يه كه كه دو ئي ئه ئ له ئانا وارزا دي ئيه كي ته وا وي سو وتان دوه، نه مرؤ نايه له كي ئوي ئاكار جا" خؤي بشاري ته وه."

جه بار:

"چا كت گو توه كا ك ئومه ت."

ئومه ت ده ستي هه مه دي ئكي گرت:

"زؤرم توؤ خو ئش ده ويئ. براله، به ئه نده زي روحى خو ئم. هه رچي كرد و ته چا كت كرد وه. حازرم ئن و منداله كه شم ت به قوربان بكه م."

جه بار به له خؤيايي بوونه وه:

"ناورمان تی بهردا. سووتاندمان، نهو سه گبابه."

همه د پرسى:

"كاك نوممت. نهگهر زوى نى نهو كهسه بى كه دهيكيتلې و كارى لهسهر دهكا، چؤن دهبى؟"

نوممت:

"زؤر باش دهبى كاكه."

همه د:

"نهگهر گاجووتهكان نى نهو كهسانه بن كه كاربان بى دهكمن و عمرزيان بى هلهدهدرن چؤن دهبى؟"

نوممت:

"جا لهوه چاكتر له دنيا دا هديه؟"

همه د:

"نهگهر خاردهشت ناگرى تى بهردرى و پاش نهوى خاكه كه له چهقله شينكه پاك بسوهوه

بكيترى، چؤن دهبى؟"

نوممت:

"چاك دهبى."

جبار نهو پى پىچه نانهى نوممت هينابورى لى وهرگرت و له پشتى بهست.

گو تيان:

"خوات له گهل كاك نوممت."

نوممت:

"نهگهر توشى گيروگرفتيك بوون، وهرنهوه لاي من. همه دم زؤر خؤش دهوى."

همه د:

"خوا بت پاريزى برا گيان."

همه د كه له پيشهوه دهرؤيشت، راوهستا. جباريش كه گه يشتهوه نهو راوهستا. همه د

به دهستى چهپى، دهستى راستى جبارى كه به تفهنگه كه يهوه بسو، گرت. چاويان له چاوى

يه كترهوه برى و تماشاي يه كتريان كرد.

همه د:

"كاكه، نازانى چند خؤشحالم."

جبار:

"نه منيش ههروا، براله."

(۱۷)

گوندی "رهشەتوو" لەسەر چۆمی جەیهانە. چۆمی جەیهان لە پێش مائەکانی گوندی رهشەتوو دەڕژیتە بەستین و وەك دەلیایەك پان دەبیتەو. لیترە دە پازدە سالی پێ دەچێ هەتا چۆمی جەیهان جارێك جێگۆرکە بکا. بە چەپ و راست دا دەروا، قۆرت و پێچان دەکاو لەسەر رینگای خۆی چەو و لیووە گلە نەرمە بەجێ دێلێ. هەربۆیە خاکی چوگورواوا لیترە لە جێیەکانی دیکە بەرێژەوترە. خاکی نەم دەوروبەرانی گەوهەرە.

ئەو زەوییانەی عەلی سەفابەگ لەم دوایانەدا وەدەستی هینابوون، لەگەڵ گوندی رهشەتوو هاوتووین. نیوێ زیاتری ئەو خاکانە لە پاش هەرمەنییەکان بەجێ ماو، نیوێکەمی دیکەشی بەزۆر فیل و کەلەك لە چنگی دێهاتییەکان دەرھیناوە. ناکۆکی نێوان خەلکی رهشەتوو و عەلی سەفابەگ لەمیژ سالتە دەستی پێ کردووە درێژەیی هەبە. عەلی سەفابەگ و دێهاتییەکان سێبەری یەکتەری بە تیر دەنگیون.

ژێرچەپۆك کردنی خەلکی رهشەتوو و دەست بەسەر داگرتنی ئەو هەموو زەوی و زارە بە هەزار فیل و تەلەكە لە لایەن عەلی سەفابەگەووە داستانیکی دوروردێژە.

نەم دەست بەسەرداگرتنە، بەرزترین نمونەیی تەماحکاری و فیلبازی و ساختەچیەتی عەلی سەفابەگە. خەراپ نیە بزانی عەلی سەفابەگ بۆ وەدەست هینانی مستە گلێك چ زولم و زۆریکی لە خەلك کردووە.

"كاك سالتە" مندالتی گوندی رهشەتوو بوو. تەنیا خویندەواری ناوهدانی بوو و هەر لەو کاتەوێ کە لە قوتابخانەیی ناوایی خەریکی خویندن بوو، بە هۆش و زینگی و تێگەیشتن ناوبانگی دەرکردبوو. بەغیرەت و قسە لە روو و راست و بێ باک بوو.

دنيا خه رابا درۆي به زاري دا نه ده هات. كه له گهت و باريك و به هيژر، دهم به پيڅه نين و وهك مندالان ساكارو دلپاك بوو. كاك ساله كو سپي سهر ريځگاي عهلي سه فابه گ بوو. نه گهر شو نه بووايه عهلي سه فابه گ ده يتواني به ناساني هه موو زه وي سه كاني ره شه توش هه ل لووشي. به لام كاك ساله وهك كيويك له نيوان عهلي سه فابه گ و زه وي سه كاني خوئي و ديها تي سه كاني ناومالتي دا راهه ستابوو و سنگي كرد بووه قه لغان. كاك ساله وهك ديها تي سه كاني ديكه نه ده چوو. ديها تي سه كانيش زوريان خوئي ده ويست و به قسه يان ده كرد. له ميژر سال بوو عهلي سه فابه گ ده ويست كار تيكي له گه ل بكا، پتي نه كرابوو. كي شه ي عهلي سه فابه گ و خه لكي ره شه توه هه تا نه مرۆي كي شابوو. ديها تي سه كانه چوونه ژيتر بارو له پيشي راهه وهستان، تا نه وه ي... به لتي تا نه وه ي:

"وه سمان كالايي" سهر كرده ي ده سته ي كالايي كه ناموزاي كاك ساله وه هه له و كاته دا سه گي عهلي سه فابه گ بوو، به كيك له و به لا نانه جيپ و نار سه نانه ي روژگار بوو. خه لكي ناوه داني ناويشيان خوار دبايه وه ده سه جي بۆ عهلي سه فابه گي ده گيژرايه وه. لاديتي سه كانه هيچ خو شيان نه ده ويست. زوريش له نيو دي نه ده مايه وه. له پيش دا مسگه ربي ده كرد. به لام مسگه ري سه كه شي به جاريك وه لا نابوو و ببوو به پياوي عهلي سه فابه گ.

مهرو مانگاي ديها تي سه كاني ده دزي، خه رمانه كاني ده سو تاندين، به كورتي له هيچ بي شه ر په فيهك خوئي نه ده پاراست. لاديتي سه كانه كيژديان گه يشت بووه نيسكان، به لام چي يان بكر دايه؟... له لايهك له بهر خاتري كاك ساله وه له لاي ديكه شه له ترسي عهلي سه فابه گ نه يانده تواني هيچ بكن. جگه له وه شه ده ترسان چيلكه له پيسايي وه رده ن.

كاك ساله خهريك بوو ژني دينا. زه ماوه ندي بوو. چهنه روژ بوو ده هۆل و زورنا ره شه توي وه سه ر خوئي گيژرا بوو. هه موو ناوايي له جموژۆل دابوو. هه موو ديها تي سه كانه له شايي و هه له پهرين دا بوون. ده تگوت له هه موو مالان زه ماوه نده. قيا مه تي ك بوو... ناخر كاك ساله يان ژني دينا.

شهري ناخري زه ماوه ندي بوو. له بهر ده رگاي مالي زاوا دهنگي سي تفهنگ هات. بوو به ههنگامه. كاك ساله بريندار ببوو. وه سمان كالايي ته قه ي له كاك ساله كرد بوو. مالي بوو كي بوو به مالي شينگاو ده ستي بوو كي له خه نه دا مايه وه. كالايي ش له تاريكايي دا خوئي ون كردو وه كيوان كهوت.

لەسەر مەسەلەى ئەو پىياوكوشتە زۆر باس كرا. زۆریش سەیر بوو. ناخر بۆچى لەسەر هیچ و خۆزپایى كالايجى كاك سالتەى كوشتبوو؟ ئەویش راست شەوى زەماوەند؟ هیچ كەس چاوەروانى شتى وا نەبوو. دىھاتىيەكان يەك دلّ و يەك زمان دەيانگوت:

"ياخوا كوئىر بى... ناخر چۆنت دلّ ھات ئەو پىياو نازدارە بكوژى... حەيف نەبوو پىياوى وەك كاك سالتە بكوژى؟"

ھەركەس جۆزىكى بۆ دەچوو. ھىندىك دەيانگوت:

"عەلى سەفابەگ كالايجى ھان داوھ..."

ھىندىكيان دەيانگوت:

"كالايجىش حەزى لە كچەكە كرددوھ، و لەسەر ئەوھ كاك سالتەى كوشتوھ..."

ھىندىكيش دەيانگوت:

"كارى ئەو شىت و پەتیارە حىساب و كىتابى نىھ... بەسەرى ھەللا ھاتوھ كاك سالتە

بكوژى و بپاىوھ... وىستوويەتى بلّين كالايجى كاك سالتەى كوشت..."

ئەوانەش كە لە نىزىكەوھ دەيانناسى، دەيانگوت:

"ھەر بە مندالىيش كالايجى چاوى نەبوو كاك سالتەى پى بىنى..."

تەنانت دەيانگوت:

"ئەگەر كالايجى كارى بۆ عەلىسەفابەگ دەكرد، ھەر لەبەر ئەوھ بوو كە كاك سالتە لایەنى

دىھاتىيەكانى دەگرت... لەجەن دا چاوى دىتنى كاك سالتەى نەبوو... كاتىك دىتى كاك سالتە

زەماوەند دەكاو دىھاتىيەكانىش جىژنىان بۆ گرتوھ، لەپەر لەسەرى داو كاك سالتەى نازەنىنى

لەخوئىنى خۆى دا گەوزاند..."

ھەرچۆنىك بى... لە راستى دا ھۆيەك بۆ ئەوھ نەبوو كە كالايجى كاك سالتەى بكوژى.

ھەمرو ئەو بۆچونانە دەيانتوانى راست بن. كالايجى ئەوھەندە نزم و نارەسەن بوو كە بە

ھەريەك لەو بيانوانە دەيتوانى كاك سالتە بكوژى.

پاش ئەم كارەساتە بوو كە كالايجى بوو بە چەكىكى سامناك بە دەستى عەلىسەفابەگەوھ.

كالايجى، دزو درۆزن و كەسانى وەك خۆى كە لە كىئو و بەندەنان دەخولانەوھ، لەدەورى خۆى

كۆكردنەوھ وەك بەلایەك كەوتە گىيانى ئەو دىھاتىيە فەقىرو ھەژارانە كە لە چوكووراوا لەگەل

عەلىسەفابەگ كىتەشەيان بوو. دوژمنانى عەلىسەفابەگ نىدى لە ترسى كالايجى و دەستەكەى

خەويان لى حەرام بوو.

به‌لام پاش كوژرانی كاك سائه، عه‌لی‌سه‌فابه‌گیش نه‌یتوانی ته‌نانه‌ت بستیتك له‌ خاکی ره‌شه‌توو داگیر بكا.

كالاچی نه‌یده‌وئیرا بیته‌وه‌ نیئو دئ. نه‌گهر یاغی نه‌بایه، یه‌كپارچه‌ ناگر بایه، دیسان خه‌لكی ره‌شه‌توو نه‌ویان به‌ پیاو نه‌ده‌زانی.

چهند رۆژ بوو ناوی همه‌دۆك وه‌ك شه‌پۆلینك به‌سهر چوكووراوا دا هاتبوو. ناوی همه‌دۆك زار به‌ زار ده‌گه‌را. همه‌دۆكیتك كه‌ دئی ده‌سووتاند... همه‌دۆكیتك كه‌ مالّ و هیلانه‌ی تینك ده‌دان... پاش نه‌وه‌ی گوندی ناك توزلوو سووتا، همه‌دۆك ببووه‌ بنیشته‌ خۆشه‌ی سهر زاران. ژن و مندالی ناك توزلوو له‌باره‌ی نه‌وه‌ همه‌دۆكه‌وه‌ كه‌ به‌ چاوی خۆیان دیتبویان، زۆر شتی سه‌یریان بۆ دپه‌اتی‌یه‌كانی دراوسی و نیزیک و دوور باس ده‌کرد:

"به‌ژن و بالای به‌قه‌د دپۆتیک ده‌بوو... داره‌ كاجیگی داگیرساندبوو و به‌ده‌ستی‌ه‌و گرتبوو، له‌نیئو دئ دا ده‌گه‌راو یه‌ك به‌ یه‌ك ماله‌كانی ناوَر تی‌به‌رده‌دا... وه‌ك با له‌نیئو ناوایی دا ده‌سوورا... نه‌گهر مالیك خه‌ریك ده‌بوو بكووژیتته‌وه‌، دووباره‌ ده‌گه‌یشته‌وه‌ سه‌ری و سه‌رله‌نوی ناوَری تی‌به‌رده‌دایه‌وه‌. نه‌گهر دیتباتان لیی ده‌ترسان. له‌ تاریكایی شه‌و دا ناوَری له‌ چاوان هه‌ل‌ده‌ستا... له‌په‌ر درۆ ده‌بوو هیتنده‌ی چناریك و پاشان له‌ نه‌كاو كورت ده‌بووه‌وه‌... گولله‌ش كاری لی‌نه‌ده‌کرد... نه‌وه‌ موو گولله‌یه‌ی لی‌درا، یه‌کیان نه‌چووه‌ نیئو گۆشتی‌یه‌وه‌..."

له‌ دئی‌یه‌كانی دیکه‌ش له‌باره‌ی همه‌دۆكه‌وه‌ داستان و قسه‌ی سه‌یر سه‌یریان ده‌گوتن. هه‌تا ده‌یانته‌وانی...

وه‌ختیک عه‌لی سه‌فابه‌گ هه‌ر له‌و جیی همه‌میشه‌ كالاچی لی‌ده‌دی، چاوی پیی كه‌وت و پیتشینیاری كوشتنی همه‌دۆکی پی‌كرد، كالاچی زۆر خۆشحال بوو، به‌لام وای نه‌نواند:

"نهم كاره‌ سه‌خته‌ عه‌لی‌سه‌فابه‌گ... به‌و ناسانی‌یه‌ ناكری پیاو له‌راست بنیاده‌می وارا بی." عه‌لی‌سه‌فا:

"همه‌دۆك له‌ چوكووراوا ناویانگیگی ده‌ركرده‌وه‌، نه‌وسه‌ری دیار نیه‌. نه‌گهر خۆت به‌ یاغی ده‌زانی ده‌بی یه‌کی ناوا بكوژی كه‌ ناوت له‌ دنیا دا ده‌نگ بداته‌وه‌... شانست هه‌ل‌ستاره‌ كالاچی. نه‌گهر همه‌دۆکی بكوژی، نیدی چوكووراوا ئی خۆمانه‌."

كالاچی:

"نهسته مه."

عهلئسه فا دهستیکي له شانی کالایچی دا:

"مه ترسه... پارووت ده رۆنی که وتوه."

کالایچی:

"زه ههته... به لآم نه گهر خوا ههز بکا رییه که ی ده بینمه وه."

عهلئسه فا:

"رییه که ی ده بینمه وه. هه رچی بی، نهو تازه کاره. هیتشتا زمانی کیتو و به ندهن نازانی.

ده توانی له داوی خهی."

کالایچی:

"ئیشه لآ کاریک ده کم."

کالایچی له عه لئسه فابه گگ جیا بووه وهو خۆی گه یانده وه داروده سته که ی:

"کارمان بۆ پهیدا بوو. کاریکي خهراپیش نیه. ئاسانیشه."

هاوکاره کان چاویان له چاری کالایچییه وه بری.

کالایچی:

"حه مه دۆکیک تازه سه ری هه لداوه. نه وه ی که ئاک توزلووی سووتانده. ده بی نهوی له نیو

به رین. کاریکیشی نیه، رینگای زۆرن."

کوشتنی هه مه دۆک بۆ ده سته ی کالایچی ئاو خوارده وه بوو:

"لهو رۆژه وه که کالایچی وه کیتی که وتبوو، هه تا نه مرۆ سێ ده سته یاغی له نیو بردبوون.

وه که ده شیانگوت کاک سآله چله مین کهس بوو که به گولله ی کالایچی کوژرابوو.

کالایچی کابرایه ک بوو خه پلۆنه. چاره کانی شین بوون، به لآم به رهنگی شین مار، سارد وه ک

سه هۆل، وه ک چاری مردووان. مووی ریشه ته نه که که ی وه ک چه قلی سه ریشتی جشک له سه ر ده م و

چاری بیوونه نه شته ر. له چاو شانه پانه کانی ملی باریک دیار بوو. نه سته شتی ده تگوت له سه ر ئاور

برژیوه، سوور هه لگه رابوو. پاتۆلیکی شینی نیفه ک فشی ده پی ده کرد. سه رگرفانی پانتۆله که ی

گولتۆزی کرابوو. سه رانه سه ری له شی راست و چه پ فیشه ک بوو. ته نانه ت فیشه کدانی له لاقیشی

ده به ست. فیشه کدانه کانی شتی گولتۆزی کرابوو و له دووره وه ده بریسکان. چه ند ده مانچه و

غه داره و خه نجه ری ده سک سه ده فی به که له که یه وه هه لواسی بوون. دوورینیکی شتی له نه سته ی

ده کرد. کاکۆله زه رده کانی له ژیر ته قیله شینه که یه وه ده رزانه سه ر برۆی.

چوست و چالاک نه‌بوو. نازاش نه‌بوو. به‌لام له فیتلبازی و ده‌غلی دا ته‌واو بوو. هیچ کام لهو که‌سانه‌ی کوشت‌بوونی له پیتشه‌وپا لیتی نه‌دابوون. هه‌موویانی له پشته‌وپا وه‌بهر گولله دابوو. نه‌و داوانه‌ی نه‌و دایده‌نان و نه‌و که‌له‌کانه‌ی نه‌و هه‌لی ده‌به‌ستن به‌فکری که‌س دا نه‌ده‌هاتن. وه‌ک دارده‌ستی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ دیار بوو. له راستی دا دارده‌ستیش بوو. له‌لایه‌کیش عه‌لی سه‌فابه‌گ به‌ دارده‌ستی نه‌و ده‌ژمیردرا. هه‌تا ئیستا یه‌ک دوو جار نه‌بی له‌گه‌ل ژاندارمه‌ به‌ره‌وپوو نه‌بیوو. نه‌گه‌ر ژاندارمه‌ هه‌نگاو‌یک‌ی بۆ راوانانی نه‌و هه‌ل‌ت‌نابایه‌وه، خه‌به‌ره‌یتنه‌کانی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ ده‌سه‌ب‌ج‌ نه‌ویان له نه‌خشه‌ی ژاندارمه‌ ناگادار ده‌کرد. کالایچی زستانانیش میوانی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ بوو و له ژورویکی تایبه‌تی دا که‌ بۆ نه‌و ساز کرابوو، میوانداری لسی‌ده‌کرا. ته‌نیا وه‌ختیک وه‌ره‌ز ده‌بوو، ده‌چووه شاخی و سه‌ریکی ده‌سته‌که‌ی ده‌دا. ده‌سته‌که‌شی وه‌زعی باش بوو. هه‌رکه‌ به‌فر ده‌باری له‌ دئی‌یه‌کی دووره‌ده‌ستی کویتستان نیشته‌ج‌ ده‌بوون و خوردو خۆراکیان به‌ ته‌واوی ناماده‌ بوو. که‌ه‌یفیان ده‌کرد. ته‌واوی نه‌و گوزه‌رانه‌ خۆشه‌شیان سی عه‌لی سه‌فابه‌گ بوو. هه‌ربۆیه‌ش نه‌گه‌ر عه‌لی‌سه‌فابه‌گ گوتبای بمرن، قسه‌یان نه‌بوو.

کالایچی پرسی:

"کیتان تیدایه‌ همه‌دۆکی بناسی؟"

عه‌لی چکۆل که‌ پالی وه‌داریک دابوو و چاوی له‌سه‌ریه‌ک دانابوون، راست بووه‌وه:

"نه‌من چاکی ده‌ناسم ناغا. له‌نیو ده‌سته‌ی دۆردوو شیت دا پتکه‌وه‌ بووین."

وه‌سمان:

"وه‌ره‌ پینش بزاتم، عه‌لی‌چکۆل."

عه‌لی چکۆل هه‌ستا هاته‌ کن کالایچی، شانی عه‌لی‌چکۆلی گرت و رای‌ته‌کاند:

"باشه، بلتی بزاتم چۆن بنیاده‌میکه؟"

عه‌لی‌چکۆل تفی قووت دایه‌وه:

"له‌رواله‌تی ده‌رناکه‌وی چۆن بنیاده‌میکه. کورته‌بالاو کزو سه‌رزله. چاویشی زه‌لامن. بیست سا‌له‌ دیاره، هه‌میشه‌ش له‌فکر دایه. هه‌تا پیاو ده‌ست و تفه‌نگی نه‌بینی و له‌ شه‌ریک دا له‌ په‌نای نه‌بی، نازانی چ کاره‌یه. پوولته‌ ره‌شکه‌ی به‌ گولله‌ هه‌ل‌ده‌گرئ. نه‌و رۆژه‌ی هاته‌ نیو ده‌سته‌ی دۆردوو شیت... بۆخۆت دۆردوو شیتی ده‌ناسی، ده‌زانی چه‌ند نه‌نگیوه‌یه... همه‌دۆک پیتشه‌وپری لسی‌دایه‌وه. ئیستا هه‌تمه‌ن ده‌زری به‌ یه‌که‌م تفه‌نگ هه‌ل‌ده‌گرئ. زۆر

زرينگه. نو شهو هی له چادری یوروو که کان له گهڼ دۆردوو شیت تیک چوو، نه گهر بیویستایه دیتوانی همومومان بکوژی. دیتوانی دۆردووش بکوژی. به لام نه یکرد. نه گهر دۆردوو شیت لیتی نه ترسابایه، ههتا نیستا نهیده هیشت زیندوو بئ. دۆردوو شیتیش لیتی ده ترسی..."

کالایچی:

"زۆرت پئ ههڼ گوت عهلی چکۆڼ خان. نه کا حه مه دۆک مواجی بۆ بریبیسه وه که پیتی ههڼلا بلتی."

عهلی چکۆڼ:

"ج پئ ههڼ گوتنیک؟... گوتت حه مه دۆک چۆن بنیاده میکه، نه منیش نه وه ندهی ده مناسی، بۆم باس کردی."

کالایچی دانیشت. سه ری له نیتو ههردوو دهستی گرت و له فکروهه چوو. یهک دوو سهعات پئ چوو. سه رله نوئ عهلی چکۆڼی بانگ کرد:

"وره بزانه جت پئ ده لئیم عهلی چکۆڼ. جوان گوئی بگره بزانه ده لئیم چی. حه مه دۆک بروای به تۆ ههیه؟"

عهلی چکۆڼ:

"نا."

کالایچی:

"بۆچی؟"

عهلی چکۆڼ:

"وهختیک له گهڼ دۆردوو شیت تیک چوو، نه من که و تمه لای دۆردوو."

کالایچی:

"نه مه نه بوو به قسه."

عهلی چکۆڼ:

"نو نه سلهن بروای به کهس نیه. شکی له هه موو کهسه. ته نانهت شکی له و جه باره شه که له گهڼیه تی."

کالایچی:

"نه گهر لیت گهرتین، یاغی یه کی دوو رۆژه مان لئ ده که یه گیزیک دووران، عهلی چکۆڼ خان."

عهلی چکۆڼ:

"نه من ده زانم چۆن بنیاده میتکه."

کالایچی تووړه بوو:

"ده مهوئ سهد سالی ره بهق نه زانی."

کالایچی وه ختیک تووړه ده بوو قامکی له کونه تفنکی را ده کردو دهستی له مووی کونه

تفنکی وهرده دا. نیستاش خه ریکی نهو کاره بوو:

"به کورتی، ده تهوئ بلینی همه دۆک نه له داو ده کهوئ و نه گوللهی وئ ده کهوئ،

ها...؟"

عه لی چکۆل:

"نا... نه مهویست بلیم له داو ناکهوئ. چما کسی وا پهیدا ده بی که له داو نه کهوئ؟..."

همه دۆک تازه کاریشه. ده کړئ له داوی بخی، به لآم چ داو ټک."

کالایچی:

"نه من پروام به تۆ هدی عه لی چکۆل. نهو جۆره کارانه به تۆ ده کړین. یاغیی به نه زمونی

وهک تۆ له م کیتوانه دا گیر ناکهوئ. کاری همه دۆکی حه والهی خۆت ده کهم."

عه لی چکۆل:

"ناغا نه من ناتوام... نهوان دوو که سن."

کالایچی:

"نهوی دیکه کئی به؟"

عه لی چکۆل:

"جه باره دريژه."

کالایچی:

"دهیناسم. پیاو حهق بلتی جه باره دريژ کوری چاکه، زۆر پیاوه."

عه لی چکۆل:

"کوری چاکه، به لآم نهویش ده روا."

کالایچی:

"قهیدی نیه."

کالایچی له پړ وهک نهوئ شتیکی وه بیر هاتبیتهوه، دريژهی پین دا:

"گوي بگره كاك عدلى. جيٽه كهيان ده بينيه وه. ته تو ده جي بانگهٽشتنى ده كهى بؤ نيو
دهسته كهى خوٽمان. نه گهر نه بوو، ريگايه كى ديكه پهيدا ده كهين."

عدلى چڪوڙ:

"رهنگه قبول بكاو بن. پيم وا نيه به نه قلى بگا كه ته لئه."

كالايي:

"كهو ابو ته گيرمان روونه."

عدلى چڪوڙ:

"نه دى، روونه."

كالايي:

"ده تونين جيگا كهى وه بينين؟... جي و رئي به كى ههيه؟"

عدلى چڪوڙ:

"نهو مندا له هيشتا تازه كاره، جي و رئي له كوي بؤ وه. لهو كيو و شاخانه يه، به لام
ديتنه وهى له سر من."

(۱۸)

چهند رۆژ بوو به هه لاتن و خوشاردنهوه بهرئێیان دا رۆیشتبوون. چیاو بهرده لآن و دارستانه کانیان برپیوو. پشتی ههردووکیان له ژێر باری تفهنگ و فیشه کدان و کهل و پهل دا چه میبوو. دهستیان دهلهرزین.

دهتگوت له سهرمان دهلهرزین.

دنیا تاریک تاریک بوو. تاك و تهرا نهستیره دیار بوون. به حال و بال زریوهیان دههات. سهرله بهیانی نهستیره سهرمایان دهبی. لای بهیانی بوو. له نهکاو هار پهیهک هات. جهبار

تیک رابوو:

"چ بوو؟"

حه مه د:

"سهرچاوهیه. له بیرت نه ماوه چاره که ی پێشدا که هاتینه ئێره؟..."

جهبار:

"وه بیرم هاتهوه... کهوایه با نهختیک لێره دانیشین."

حه مه د:

"نا."

هه رچه ند ماندوو بوو، بێ تاقت بوو و هینزی له بهر دا نه مابوو، به لام ته نانهت له حزه به کیش له هیچ جینگایهک ماندووی نه ده حه سانه وه. هه روا ده رۆیشت. هه ناسه برکه ی وی که وتبوو:

"چته کاک جهبار؟... خه ریکه ده گه ینتی."

رادوههستا. هه ناسهيه كى هه لده كيشا. ديسان غيره تي وه بهر جه بار دهن او وه ري ده كه وتن:
"ريه كى وامان نه ماوه كاكه. نيستا ده گهينه ناويي و ده حسينه وه. ده بي پيش دنيا
رووناك بوون بگهينه ناوه داني. نه دي كاك جه بار... زور ماندوو بروي, به لام هينده مان
نه ماوه. نيستا ده گهيني, وانيه كاك جه بار?... هر نيستا ده گهيني."

جه بار:

"باشه."

پاشان نيدي قسه يه كى نه كرد. هر چي له ديي نيزيكتر ده بوونه وه, ههنگاويان توندتر
ده بوون. جه باريش بو نه وه ي به جي نه مينئي, هر چي تيني هه يبوو ده لاقه كاني كرد بوو.
دنيا خهريك بوو رووناك ده بوو و ناسو شيخال شيخال ده بوو. كاتيك گهيشته ناويي, چند
سهگ به چه چه بزيان هاتن. همه د گوتي نه دايه. هه روا راست و توند له ريگاي خوي
رويشت. گهيشته مالي عهلي دورمووش:

"مام دورمووش, مام دورمووش."

عهلي دورمووش ده سبه جي جوابي دايه وه:

"توي همه دوك؟"

همه د:

"منم."

عهلي دورمووش:

"نه وه ديم همه دوكي خوم. به خير بيته وه كورم. له گه له نهو يه زنده ي چيت كرد؟ بيستم كه
ناك توزلووت سووتانده وه نهو يه زنده شت جز جز له نيتو ناگردا سووتانده وه.

وه ختيك ده رگا كرايه وه همه د به تاسه وه پرسى:

"كي خه بيري بو هينان, هه موو خه لكى ناوه داني زانيويانه؟"

عهلي دورمووش:

"هه موومان بيستو مانه همه د. ده ست نه ري. هه موومان خوشحال بوين. كه س
مردني كه سي پي خوش نيه, به لام ژنه كه شي پي خوش بوو... ده يگوت حه قى خوي وه رگرت.
دلوييكيش فرمي سكي بزي نه رشت. وه رنه ژوويي كورم."

عهلي دورمووش له پر بيري كرده وه پرسى:

"هاويي كه ي ديكه تان كوا?... پياوه پيره كه؟..."

حه‌مه‌د هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیتشا:

"مه‌پرسه‌!."

عه‌لی دورمووش:

"خوا لیتی خو‌ش بن. نیستا ناوره‌که‌تان بۆ هه‌ل‌ده‌که‌م. حه‌تمه‌ن برسیتانه."

حه‌مه‌د پرسیاره‌که‌ی دوویات کرده‌وه:

"کاک دورمووش کئ خه‌به‌ری بۆ هیتان؟"

عه‌لی دورمووش:

"خه‌به‌رت هه‌یه‌ چ بووه‌ کوپم، خه‌به‌رت هه‌یه‌؟... عه‌لی‌یه‌ش‌هل بووه‌ته‌ پی‌ساری عه‌بدی‌خان، بووه‌ته‌ پی‌ساری نه‌و یه‌زیده. نه‌و خه‌به‌ری هیتابوو. وه‌ختیک دئ‌یه‌که‌ سووتاو، نه‌ویش له‌ ده‌ره‌وه‌ ته‌ماشای کرده‌. پاشان که‌ دئ‌یه‌که‌ به‌ ته‌واری سووتاو، چوه‌ته‌وه‌ نیتو دئ‌ و به‌ چاری خو‌ی دیویه‌تی که‌ نیتسک و پروسکی عه‌بدی‌یان له‌نیتو ناگر ده‌ره‌یتناوه‌ته‌وه‌... ده‌یگوت به‌شی زۆری نیتسکه‌کانی سووتابوون و بیوونه‌ بزوت."

حه‌مه‌د:

"چۆن ناوا... عه‌لی‌یه‌ش‌هل بووه‌ته‌ پی‌ساری نه‌و خوانه‌ناسه‌؟..."

عه‌لی دورمووش خو‌لته‌میتشی ناورگه‌که‌ی ده‌ردا:

"ئ‌دی کوپم. بنیاده‌م وایه. هه‌رچی لی‌یکه‌ی هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌یه، چونکه‌ هه‌رچی بی، شیري خاوی خواردوه."

حه‌مه‌د پیکه‌نی. عه‌لی دورمووش ته‌ماشای چاوه‌کانی حه‌مه‌دی کرد:

"چیه‌؟... باوه‌رت نه‌کرد."

حه‌مه‌د:

"مامه... نه‌تۆش چهند زوو هه‌موو شتیکت له‌بیر ده‌چیته‌وه."

عه‌لی دورمووش:

"پیری‌یه‌ کوپم، پیری..."

حه‌مه‌د ده‌ستیکي له‌ شانی عه‌لی دورمووش دا:

"قه‌یدی نیه‌ مامه‌ گیان..."

حه‌مه‌د له‌به‌ر ناگردانه‌که‌ دانیشت. به‌ دواي نه‌ودا جه‌باریش دانیشت. عه‌لی دورمووش به‌

فولسی‌کردن ناوره‌که‌ی هه‌ل‌کرد:

"باشه... خهبرو باسی دیکه چیه؟"

حهمه د:

"دوعای سهرت."

پاش تاوئیک رووناکایی به یانی له درزی په نجهره کانه وه هاته ژوروی. هه موو لایه ک خه ریک بوو رووناک ده بوو.

ژنه پیره کهی دورمووش هه روا به دهوری حه مه د دا هه لده سوورا:

"جز جز، ها... ئه ری حه مه دی خۆم؟... جز جز سووتا؟... وانیه حه مه دی خۆم؟...
جز جز، جز جز..."

پیریژن مه نجه له شو رباوه کهی له سه ر ناگر لا برد. رۆن و پیوازی تی کرد. بۆنی شو رباو هه موو ژووره کهی دا گرت.

"جز جز، ها؟... ده لئین ئیسیکیشی سووتاوون و بوونه خه لئوز. با بسووتی. ده لئین گوندی ناک تو زلووش سووتاوه و بووه ته خۆله میش... با بسووتی و بیته خۆله میش."
پیره ژن له نیوه راستی هۆده که دا سفرهی راخست. شو رباویشی له قاپیکی گه و ره کردو له نیوه راستی سفره کهی دانا. به لام دهستی له زۆریلی بی هه ل نه ده گرت و یه ک بین قسه ی ده کرد:
"جز جز، ها؟... جز جز؟..."

حه مه د که وچه کهی هه روا به دهسته وه بوو. نه ده یتوانی داینی و نه ده یتوانی له نیو قاپه کهی رۆکا. که چک هه روا به دهستیه وه دامابوو. جه بار پینی زانی. له گه ل جه بار چاویان له چاوی یه کتر کرد. هه موو بیده نگ بوون.

عه لی دورمووش هه ر زه ینی به سه ر نه مانه وه بوو، هه تا حه مه د خیرا خیرا دهستی کرد به خواردن. هه ر نه و بریسکهی وه ک نوو که ده رزی دیسان هاتبوو و له بنی چاوانی دا جیگیر ببوو. بریسکه یه کهی تیژو به پرشت. حه مه د وا دیار بوو به خته وه ر بوو. تیشکه زه رده که دیسان له سه ری دا ده دره وشا و ده سوورا و ده سوورایه وه...

سه ری هه لپه ری و راست رای گرت. روخساری سه وزه یی و چاوه کانی ده تگوت له رووناکاییت هه ل کیشاون:

"ده مه وی شتیکت پی بلیم مام دورمووش."

عه لی دورمووش هیچ حالی نه بوو. چاوی له چاوی حه مه ده وه بری:

"ده ته وی چ بلینی؟"

دهنگی حمەد دەله‌رزى:

"ئەو يەزىدە ئىدى كوژرا..."

ئىدى قسەيەكى نەكرد. سفرەكەيان كۆكردەو. ئاورەكەيان تىك وەرداو فوويان لىكردو سەرلەنوي هەلگىرسايەو. دورمووش عەلى دووجار چوو دەري و هاتەو. مندالەكان وەخەبەر هاتبوون و بە چاوە مۆلەق ماوەكانيانەو تەماشاي حمەديان دەكرد.

عەلى دورمووش هېشتا چاوەروانى پاشاوەي قسەكەي حمەد بوو. وەختىك حمەد گوتبوي: "ئەو يەزىدە ئىدى كوژرا..." حالەتتىكى هەبوو كە ديار بوو شتىكى گزنگى بەدوادا دەلتى.

عەلى دورمووش تاقەتى نەماو گوتى:

"باشە, كوژرا..."

حمەد لەسەرەخۆ دەستی کرد بە قسەکردن:

"فكرتكم هەبە مامە, نازانم نەتۆ دەلتى چى..."

تاويك بىدەنگ بوو, دوايە خىرا خىرا دەستى بە قسە كرد:

"ئەم دىيەو ئەو چوار دىيەي دىكە... هەرچى زەوى و زار هەبە... هەر كەس هەرچى دەچىتى... هەر كەس هەرچى پەيدا دەكا نى خۆبەتى... ئەمن ئىدى تەفەنگ بەشان ورياي هەموو شتىكم, باقىيەكەي بە خۆتانە... درووەلانەكانىش دەبىس بسووتىن و پاك بكرىنەو..."

عەلى دورمووش:

"هېچ حالى نەبووم بە قورىانت بىم... كەمىك لەسەرەخۆ قسە بكە... نازانم دەلتى چى."

حمەد نارامتر دەستى پىن كرد:

"دەلتىم ئەو زەوى و زارە مالى بابى ئەو خوانەناسە نىه."

عەلى دورمووش لە فكرەو چوو و نىوچاوانى خۆي هەلكراند.

حمەد:

"ئەم زەوى و زارە نى هەمووانە. خۆ خاكەكە ئەو كافرە دروستى نەكردەو. خەلكى پىنج دىي تەواو وەك نۆكەر كارى بۆ دەكەن... لە چوكووراوا ئاغاو رەغىت هەر نىه. نايب حمەسەن راى دەگوت..."

عەلى دورمووش:

"زهوییه کانی ئیرهش له پێش دا ئی هه مووان بوون، ههتا بابی ئه و یه زیده پهیدا بوو... ههزار فرتو فێلی تیک کردهوه، ههتا زهوی و زاره کهی له دهستی دێهاتییهکان ده رهینا. پێش ئه و، ههراکامی کمان ههرا جیگایه کمان و یستبا ده مان کێلاو ههرا تۆویکی پێمان خۆش بایه، ده مان چاند."

حه مه د وهک پڕیشک قسه ی ده رداو یشت:

"دیسان وای لێ دیته وه... راست وهک پێشی."

عه لی دورمووش دیسان سه ری داخست و له فکروه چه و.

حه مه د:

"مامه، دیسان وای لێ دیته وه... دیسان وهک پێشی ده بی."

عه لی دورمووش:

"خوا بکا وای کو پم."

عه لی دورمووش چاری پر بوون له فرمی سک.

حه مه د:

"ده بی مامه، ده بی... ئیستا له تۆم ده وێ... ده مه وێ وه لام بده ی که یخوداو ریش سپیی ههرا پێنج ده یه که بینه ئیره. ده مه وێ قسه یان له گه ل بکه م و زهوی و زاره که دابه ش بکه م. ده بی له کۆیله تی و نۆکه ری رزگار بن. ههرا که س ههرا چی داده چینی ده بی ئی خۆی بی. گاجووته کانی ش ده بی ئی دێهاتییه کان بن..."

عه لی دورمووش هاواری کرد:

"خوا بکا وای... خۆزگه..."

حه مه د:

"ئه تۆ وه لام بده لی ره کۆه بن."

ژنی عه لی دورمووش له نیوه پراستی ژوره که راوه ستابوو و پالی به کۆله که ی نیوه پراستی وه دابوو، ته شیی ده رپست و گوئی هه ل خستبوو. ته شییه که ی له ده ست به ربوو وه. دهستی شل بوون. له پر هاته لای حه مه د، له ئامیژی گرت و دهستی کرد به ماچ کردنی دهسته کانی. به دیواری دوو که ل گرتوو وه جال جالوو که یه ک داوی ته نیبوو و به هه ودا یه کان دا هه لداو پیدای ده کرد:

پیریژن:

"رهبی به قوریانی تۆ بۆم کورپی خۆم... به پراستیته؟ به پراستیته کورپی خۆم؟... ئیدی دووبهشی به رهه مه که مان نادهین به کهس؟..."

حه مه د به دلنیا بییه وه جوابی دایه وه:

"کۆیله تی ئیدی ته واو. هه تا نه و رۆژهی ده مره تفهنگ به شان لیتان وریام. نه گهر نه منیش مردم..."

پیریژن:

"ئه دی گاجووته کان؟"

حه مه د:

"ئه وانیش نی هه مووانن..."

پیریژن دهستی حه مه دی بهرداو چوه سووچینکی ژووره که. به هه نیسک دان دهستی به گریان کرد. هه تا زیاتر ده گریا، زیاتری گریان دههات.

عه لی دورمووش چوه ده ری. به لام دوودل بوو. گه رایه وه. ته ماشای حه مه دی کرد. ده م و چاری حه مه دی وه که بهردینکی رهق هاته بهرچاو:

"له دواي کۆ بنیترم کورم؟"

حه مه د بی نه وهی سه ری هه لپری:

"ئه وانه که به ناقلیان ده زانی."

عه لی دورمووش:

"باشه کورم."

عه لی دورمووش چوه مائی حه سو شتلم. مه سه له که ی له گه ل باس کرد. حه سو هیچی به دورمووش نه گوت. نه ویش دوودل بوو. پاشان وه ری که وتن و مال به مال مه سه له که یان به هه مووان گوت. هیندیکیان له پیتش دا خۆش حال ده بوون و دوايه له فکروه ده چوون. هه موو دوودل بوون. دیتها تیه کان هه ر نه یان ده توانی باوه به شتی وا بکه ن.

مندال و گه ره و ژن و پیاو له بهر ده رکی ماله کان کۆبوونه وه سرت و خورتیان بوو. به تر سه مه ته ماشای چاری به کتریان ده کرد. خه لگ ده سه ته بیده نگ و به هه لپمو دل پر هیوا مالمو مالتیان ده کرد.

ئاپزای دیتها تیه کان ماوه یه ک کپ و بیده نگ له نیتو دتی دا شه پۆلی دا... پاشان هاتن و له بهر ده رگای مائی عه لی دورمووش کۆبوونه وه. کهس دهنگی لیتو نه دههات. ته نانه ت مندالی بهر مه مکانیش کورکه ی نه ده کرد.

حه مهده له ژوروی را گوئی له ههستی پیتیان بوو. له ژنی عهلی دورمووشی پرسى:
"له دهوی چ باسه، دایه؟"

پیریژن فرمیسکه کانی سپړه وه:

"دیهاتیه کائن له بهر ده رگا کویونه وه. هیچ کس هیچ نالتی. هه روا راوه ستاون و
ته ماشای ده رگای مالتی ده کهن."

پاشان پیریژن هاته ده وی.

هه مروان چاویان تیره بری. پیریژن لهو هه موو چاویلیکرونه نارحه ت بوو. به تووړه یی:

"چتان ده وی؟... له گه ل تیره مه، هه ژوی، چ باسه لیره کو بوونه وه؟"

ناپژرای دیهاتیه کان ده نگى لیره نه هات.

"بچی ده نگ ناکهن؟"

دیهاتیه کان موویان لینه بزوت.

"نه گهر ده تانه وی چاوتان به حه مه دۆک بکه وی، له ژوروییه."

دیسان کس مه ته قی نه کرد.

پیریژن:

"خا کویرتان کا. بو هه روا راوه ستاون و رهق بوون؟... چما هه ماله ی مردویه کتان

لی مردوه؟... چما هه موتان تازیه دارن؟... پروانه نه وانه، عه مرتان نه میتی، هه موو ده لیتی

لال بوون... ناخر به تیره هه ده لیتن پیاو؟"

له پاشان رووی له ژنه کان کرد:

"تیره به وانه ده لیتن پیاو و له باوه شیان دا ده نوون؟... به تیره هه ده لیتن ژن؟... تیره هه

ژن؟... نه گهر ژن بایه ن، له گه ل نه م بی غیره تانه نه ده نوستن... بچی هه موتان بوونه

به رد؟... بو هه ل ناپه رن، بو پی ناکهن، بو نایکه نه چیژن؟..."

ناپژرای لادیتیه کان ببوه به رد.

"خا هه موتان زه لیل کا... قوربه سه رینه چما نه تان زانیوه؟... چما نه تان زانیوه که

حه مه دۆک عه بدی جز جز له ناورد ا برژانده؟..."

ناپژرای دیهاتیه کان سووکه شه پۆلیکی تی که وت.

"جز جز... هه موو گوندى ناك توزلووش جز جز... چما نه تان بیسته وه؟ دویتیش هاته مالتی

تیمه. تیتاش له ژوروییه. گویتان لیه یان نا؟ تیدی کار بو نه وه ناکهن که هه رچی

پەيداتان کرد بیدەن بە عەبدى. زەوىيەكان نى خۆمانن، گاجووتەكانيش نى خۆمانن. ھەموو شتتەك نى خۆمانە. گوندى ئاك تۈزلۈش جىزى سۈتۈۋە بوۋتە خۆلەمىش. عەبدىخانيش لە نىۋى دا جىزى...

ناپۇراى دىھاتىيەكان شەپۆلىكى دا. لەپىش دا سرت و خورت لە نىۋى خەلكى كەوت. پاشان سرتە سرتەكە زياتر بوو. ئەمجار دەنگيان لى ھەلئىنا. دوايە ھەركەس قسەيەكى كردو بوو بە ھەللا. ھەنگامەيك بەرپا بوو ھەر مەپرسە. سەگان دەستيان كرد بە ۋەپىن. كەلەباب دەياغۆتىند. مرىشك بە غاردان بەم لاو بەو لادا دەپۆيشتەن. لەو رۆژۋە ناسياب چەشمە ببوۋە ناسياب چەشمە، ھەنگامەو جم و جۆلى واى بە خۆيەۋە نەدیبوو.

تاۋىك دواتر تەپ و تۆزىك ھەستا. دىيەكە لە تەپ و تۆزدا نوقم بوو. لە تۆزى سىپى، ھەورىك لەسەر ناسياب چەشمە راۋەستا. پاشان لە نىۋەراستى دىنى نركەمى دلشادى و دەنگى دەھۆل و زورناو دەنگى گۆرانى بەرز بوۋە...

"ھەمدۆكى خۆمانە."

"ھەمدۆكى خۆمانە."

"ھەر بە مندالى لى ديار بوو نەگەر گەورە بى دەبىتە چۆن پياۋىك."

"تەدى ديار بوو."

"گاجووتەكانيش نى خۆمانن."

"ھەركەس ھەرچى پىنى خۆش بى لە زەوىيەكەمى دا دەپچىتىن. بۆخۇ دەپچىتىن، نەك بۆ

ئەۋە كە دوو بەشى بدا بە كەسىكى دىكە."

"ئىدى كەس لە نىۋەى زستان دا برسى نابىن."

"ئىدى كەس ۋەك سەگ ناپارپتەۋە."

"ھەمدۆكى خۆمانە."

"ئىدى ناچار ناين مانگاكانمان بفرۆشىن."

"ئىدى ھەركەس ھەركۆيەكى پىنى خۆش بى، دەچىن."

"ھەرچىيەك پىنى خۆش بى..."

"ئىدى ھەركەس بەرفەرمانى خۆيەتى."

"ھەمدۆكى خۆمانە."

"جىزى..."

"عەبدى خان و دىيەكى..."

"جزجز، جزجز..."

"حەمەدۆكى خۆمانە."

"جزجز."

"خەججيش له بەنديجانە دىتە دەر"

"هەر پىنج دىيەكە دەيكاتە جىژن."

"حەمەدۆكى خۆمانە."

"پىنج دىي جىژنى زەماوند بۆ حەمەدۆك دەگرن."

دوو شوو و دوو رۆژ دەنگى دەهۆل و زورنا نەپسايەو. چوار گوندەكەى دىكەى خاردهشتيش
کردبووانە جىژن. لەوانيش دەنگى دەهۆل و زورنا هەل دەستا. شەوانە هەموو خاردهشت چراخان
بوو. ئەو شادمانىيە شىتانهى، كارى له بەردو دارو ئاو و گليش کردبوو.
پياماقوولئى پىنج دىي هاتبوونە مالى عەلى دورموش. بۆ لای حەمەد. جارتيك به
گومانەو، جارتيك به ترسەو، جارتيك به ئەك ناسىيەو، جارتيك به خۆشەويستىيەو
تەماشايان دەکرد.

ئىوارەى رۆژى دووهم پىشنيارتىكى پىي کردن:

"مامىنە... پياماقوولئىنە... هينديكتان جووتتان دابەستەو هينديكىشتان خەريكن

دايدەبەستن. دەمەويست شتىكتان پىي بلىم."

هەمووان يەك دەنگ وەلاميان داىو:

"فەرموو، حەمەدۆك، هەرچى بلىي بەچاوان."

حەمەدۆك:

"بۆچى پيش ئەوئى زەوى و زارەكەى خاردهشت وەرد بېرن، دپووه كانى ناسووتىن؟"

چەند كەس پىكەو جوايبان داىو:

"ئەقلمان پىي نەشكاو."

حەمەد:

"باشتر نىه له پيش دا چەقلەكان بسووتىن و دوايه وەردى بېرن؟"

گووتيان:

"بۆچى، بەرئەللا باشتره."

حه‌مد له سه‌ره‌خۆ هه‌ستايه سه‌رپێ. هه‌موو ته‌وانی دیکه‌ش هه‌ستان:
"له پێش دا ده‌چین دروه‌لانه‌که ده‌سووتینین، پاشان جووته‌کان داده‌به‌ستین."
تفه‌نگه‌کی هه‌ل‌گرت. فیشه‌کدانه‌کانی له‌ خۆی به‌ست و هاته‌ ده‌رێ."
دیهاتیه‌کانیش به‌ دوا‌ی دا.

مچه‌که‌چه‌ل نه‌راندی:

"یا‌للا به‌ره‌و دروه‌لان... ده‌هۆل و زورنایه‌که‌ش بیته‌ نه‌وی."
عه‌لی دوورمووش:

"ئیدی چه‌قله‌شینکه‌ لاتی گاجووته‌کان هه‌ل‌نادرین."

حه‌مد سه‌نگین و له‌سه‌ره‌خۆ بۆ ده‌ره‌وه‌ی شاوه‌دانی وه‌رپێ که‌وت. سه‌ری به‌رز را‌گرت‌بوو و
چاویشی که‌میتک نووقاند‌بوون. به‌ دوا‌ی نه‌ودا جه‌بارو له‌ دوا‌ی جه‌باریشه‌وه‌ دیهاتیه‌که‌کان
ده‌رۆشیت. ژن و مندا‌ل بۆ دیتنی هه‌مه‌دۆک چوو‌بوونه‌ سه‌ریانان. ده‌نگی ده‌هۆل و زورنایش
راوه‌ستا‌بوو. که‌س ده‌نگی له‌به‌ر ده‌رنه‌ده‌هات.

له‌ دیتی چوونه‌ده‌ر. که‌یشتنه‌ دروه‌لان. ره‌شه‌بای پاییز له‌ کێوه‌کانه‌وه‌ ده‌هات و به‌سه‌ر
دروه‌لانه‌که‌دا تی‌ده‌په‌ری. هه‌مه‌دۆک راوه‌ستا. مووی لێ‌نه‌ده‌بزووت. دیهاتیه‌که‌کان چاوه‌رپێ
بوون بزانی چ ده‌کا. هه‌مد ناو‌ری داوه‌ پشته‌وه‌ی خۆی. دیهاتیه‌که‌کان چاوه‌رپێ شتیک بوون،
چاوه‌رپێ جوولانی‌ک...

دروه‌لانیکی شیرێ که‌ هه‌تا چاو بر ده‌کا سپی ده‌چوو، له‌به‌ر ده‌می پان ببوه‌وه.
خارده‌شت وا سپی ده‌چوو ده‌تگوت به‌فری لێ‌باریوه. ده‌نگی قرچه‌ قرچیک ده‌هات.
نینۆکه‌ شه‌یتانه‌ی چوک و سپی به‌ لاسکی دروه‌کانه‌وه‌ نووسابوون و چله‌ چه‌قله‌کانیان
داهیتنا‌بووه‌وه.

حه‌مد به‌سپایی و نارام بانگی جه‌باری کرد:

"جه‌بار."

"چی‌ه‌ کاکه‌؟"

حه‌مد:

"نه‌و رۆژانه‌ که‌ من لی‌ره‌ جووتم ده‌کرد، نه‌گه‌ر له‌ پێش دا دروه‌لانه‌که‌یان سووتاند‌بایه‌ چه‌ند
باش ده‌بوو."

جه‌بار زه‌رده‌یه‌کی هاتی.

لهو نیتوه دا چهند کەس لهو لادیییمانە بە دواى حەمەدەوه بون، تەکانیکیان داو دەستیان کرد بە خێرکردنەوهی چەقلە وشکەو پووش و پەلاش. ئەوانی دیکەش دەستیان پێ کرد. لە ماوەیەکی کورت دا تەبارێکی گەوره چەقلی وشک کەوتە سەرێک، بە ئەندازەى تەپۆلکەیهکی بچووک. تەپۆلکە کە گەوره و گەوره تر دەبوو، هەتا عەلی دورمووش چیلکە کاجیتکی وشکی داگیرساندو لەنێوی راکردن. تەپۆلکە چەقلە کە لەسەرەخۆ ناگری گرت. پاشان هەموو تەپۆلکە کە لە گری ئاور دا ون بوو. زمانە ئاورەکان لەبەر بای بەم لاو لادا لار دەبوونەوه.

دیهاتیەکان لهو تەپۆلکەیه کە بلیتسەکانی بە پشوو بەم لاو ئەو لادا لار دەبوونەوه، دوور دەکەوتنەوه و کەمێک ئەولاتر نیو ئەلقەیهکیان دروست دەکرد. تەماشایان دەکرد. گری ناگر لە تەپۆلکە کە هاتە خوارو کەوتە نێو دەشت و با هەلی گرت. دەهۆل و زورناش دەنگیان لێ بلیند بوو. گۆرانی و دەنگ و هەراو ناهەنگی دلخۆشیی دیهاتیەکان لهو دەشتەدا بلار دەبوو و لەگەڵ گری ناگرە کە بەرەپێش دەچوو. سەماو هەلپەڕین دەست پێ کرا. جەبار لە خۆشیان تەقەى دەکرد.

حەمەد هەتا خۆرئاوا هەر لەوێ راوەستا، تەماشای دەکرد.

با، شەپۆلیکی گەورهی ناگری وەپێش خۆی داو و خاردهشتی وەسەر خۆی گێراو. ئەم شەپۆلە ئاورە بە هەر کوێ دا دەپۆشت، تۆزێکی رەش وەك خاکە رەژی لەپاش خۆی بەجێ دەهێشت. گرەکان لەگەڵ خۆرەتاو بەرەو خۆرئاوا دەپۆشتن. ئەو چەقلانەى ئاوریان دەگرت هاواریکیان لێ هەل دەستا. دروولان لەبەر ناگرە کە وەك مەلیت دەینالاند.

حەمەد هەر بەو سەنگینیەى خۆیه و بەرەو دێ گەرایەوه. ژن و منداڵ بە جل و بەرگی سوورو سەوزو شین و رەنگاوپرەنگەوه لەنێو دەشت و دەر خەریکی سەیران و یاری بون. ئەوانیش بە دواى حەمەد دا بەرەو ئاورەدانی وەپێ کەوتنەوه.

ئەو شەوه تا بەیانى، گری ئاور لە خاردهشت دا، لە تەپۆلکەى خەنەییەوه بۆ تەپۆلکەى ئەستێران، لە سەرچاوهوه بۆ "کاباناغاچ" و لەوتیوه بۆ دروولانەکانی دیکەو بەرەژتر هەتا "چۆرووک چنار"، گەراو چەقلەشینکەى سوتاند. رووناکاییەکی بەرین هەموو ئەو دەشتەى دەلستەوه. پاشان لە لووتکەى عەلیکۆ، پەلەیهک رووناکی بینرا، پەلەیهکی زۆر گەوره. پەلە ناگریک کە وەك ئەستێرە رادهخزی و دەورووبەری خۆی پڕیشک باران دەکرد... لووتکەى عەلیکۆ وەك هەتاوی بەرەبیان لیتی دابێ رووناک بوو وە.

دیتهاتییه کان پییان سهیر بوو. همه دیش پیتی سهیر بوو. نه مه یه کهم جار بوو که لهوئی،
له سر لووتکه می عه لی کۆ ناگر ده بینرا.
له و هخته دا نهو حهوت کهسه که دژی خه جیح شاهه تیی به درزیان دابوو، هاتن له پیش
همه د راوهستان. قسه بیان نه ده کرد.

همه د:

"چیه؟"

گوتیان:

"نیمه بووین..."

همه د تی گه شت:

"کاریکه و کراوه."

گوتیان:

"ناچاری کردین."

همه د:

"ده زانم."

هر حهوت کهس به سه رشۆری و به چاری پر له فرمیسکه وه، به بیده نگی له پیش چاری
همه د لاجوون.

شهوی تا به یانی له خۆشی بیان و له خهفته تان خه و له چاری همه د نه کهوت. خهفته که
خهفته تی خه جیح بوو.

به ریه یانیککی روون و به رین و تهرو تازه و نهرم و سووک و دلگر کهوته سهر ناسیاب چه شمه.
ناسیاب چه شمه له خهونیککی سپی و رووناک رۆچوو بوو. داره کان نه مرۆ جوانتر دیار بوون.
خارده شت هیشتا هر ده سووتا. نهو دروه لانه سپی و به رینانه سهرانسهر کهوتیوونه ژیر خاکه
خه لۆوزی رهش.

خه به ریان هینا که:

"عه لی شه ل هات."

همه د به بی سه بری چاره پروانی بوو. عه لی شه ل به زه حهت لاقه شه له که می له دوری خزی
را ده کیشاو ده هات. گه شته جی.

همه د زه رده یه کی هاتی:

"فهرموو عدلی ناغا، فهرموو..."

هممد له عدلیه شهل نیزیک کهوتته وه. بهخو شه ویستی یه وه دهستی گرت و دهستی له پشته دهستی راکیتشا.

عدلی ناره قی کردبوو. هدهناسه برکه ی وی کهوتبوو. له پهنا هممد راوهستا. ناره قه که ی وشک بووه وه. روخساری سیس و چرچ بوو. له ماوه ی چند رۆژ دا به قهد چند سال پیر ببوو.
هممد:

"چی بووه عدلی ناغا. بۆ که یفت نیه؟"

عدلیه شهل:

"هر لیم مه پرسه."

هممد لهم وه لآمه را ههستی کرد ده بی خه بریک هه بی. چونکه عدلیه شهل نه وه نده به بیزاری و نیگه رانی و ناره ههستی و قینه وه نه وه لآمه ی دابووه وه که نده کرا به که می بگری.

چاوه زله کانی هممد، زلتر بوون و پرسه:

"نه کا خه بریک ی ناخوشت پی بی."

عدلی که دهسته کانی ده لره زین، به دهنگی کی تی که ل به ناھومی دی هر نه و جوابی پیشووی دوویات کرده وه:

"هر لیم مه پرسه."

هممد:

"قسه بکه عدلی ناغا. نیگه ران بووم."

عدلیه شهل:

"نه وه ی نده ده بوو بی، بووه، هر له پیشدش دلّم خه بری دابوو که رهنگه وای لی بی."

هممد سه ری برده بن گوئی:

"بلّی بزائم چ بووه."

عدلیه شهل:

"یه زید، نه و کافره..."

هممد:

"باشه؟..."

عدلیه شهل:

"هه لاتوه."

حه مه د:

"چی؟"

حه مه د وه بريسكه لیتی دابن، شل بوو. چاوی له ره شه وه هاتن. پاشان رهق بوو.

عه لی یه شل:

"نهن قسم له گهل کرد. نیستا له شاری خوی شاردوه ته وه. منیشی نارده وه ناسیاب چه شه بۆ مالتی خویان."

چه بار وه ختیك نهن حالهی هه مه دی دیت، ترسا. دلخویشی دایه وه:

"خه فته مه خو برام. ناتوانی له چنگمان ده رچی. نه مرۆ نه بوو، سبه نی..."

ژنی عه لی دورمووش زیره یه کی لیه ات و رای کرد بۆ قوژنیکی ژووره که. دهستی کرد به

شیوه ن و گریان و به خو دادان:

"وهی، وهی، وهی... قوری دنیا به سه... نه مه چ به لایه که بوو به سه زمان هات..."

وهی، وهی، وهی..."

چه بار:

"پوروی بۆچی خو ت ده کوژی... نه تازه ناویرئ پی له ناسیاب چه شه بنیته وه.

زه وی و زاره که ش نی خو تانه، گاجووته کانیش نی خو تانن هه تا رۆژیک که نی مه

ما بین..."

"وهی، وهی، وهی..."

چه ند له حزه دواتر نه وه خه به ره به گوئی هه موو دیهاتی یه کان گه شت. له ماوه ی چه ند

ده قیقه دا دئ له بنیاده م به تال بوو. هه موو له ماله کانیا ن خزینه وه. نه وه للاو هه نگامه یه

له پر بیده نگ بوو. دئ بوو به گوژستانی خاموشان... سه گیش چه په یان له بهر بر، که له شیر

بیده نگ بوون. ده تگوت ناوه دانن زینده وه ری تیدا نه ماوه.

ده تگوت هه موو دیهاتی یه کان به وه هه موو شادمانی و جموژله وه که هه تا پینچ ده قیقه

له مه به ره دئ یه که ی ده له زانده، کوچیان کرده و چونه جینگایه کی دیکه. نی دی له و دئ یه دا

په له وهر بالی لیک نه ده دا.

نهن بیده نگی یه تا نیوازی هه روا دریشه ی هه بوو. عه لی دورمووش تیک ته پی بوو. سه ره

پیره که ی له نیو شانه کانی دا خرابوه چال. ژنه که شی که رو مه تی به جاریک تیک قوی بوون، له

قورژینیک دا کوشم هه لاتیبوو. همه د سهری به تفهنگه که یه وه نابوو و دانیشتبوو. بیری ده کرده وه. نیتوچاوانی پر له گنج و لۆنج بوو.

لای خۆرشاوا تاک و تهرا له نیتو دئ دا هاتوچۆ ده بینسرا. له پیتش دا که له بابیتک له سهرا نگویتلکئ خویتندی. په پری سهوزو سوورو شینی که له شیتر ده تگوت چه ورن، ده تروسکانه وه. پاشان سهگ ده ستیان کرد به وه پین. پاشان دیتها تیه که کان له ماله کانیا ن هاتنه ده رو له م قورژین و نه و قورژین دا له دهوری یه کتر کۆبوونه وه. سهرا نسهری دئی که وته ژیر گاله گالیک:

"نیستا نیدی بوو ته بنیاده م و ..."

"ده ربه ده ری کیتو و به نده نان بوو ته بنیاده م و ..."

"هه تیوی برایی به دبخت بوو ته بنیاده م و ..."

"بوو ته بنیاده م و خه ریکه زه وی یه کانی عه بدی خان دابهش ده کا."

"بروانه به ژن و بالای."

"ده لیتی مندالی هه وت ساله یه."

"هیزی له بهر دا نیه، خۆی به سهر پتیه راگری."

"تفهنگه که ی خۆی پی هه لئاگری."

"نیستا یاغی بوو وه ..."

"یاغی بوو وه پیتی وایه مالی بابی ..."

"پیتی وایه زه وی یه کانی ناغای خۆمان مالی باوکنی که خه ریکه دابهشیا ن ده کا. پیتی وایه

گا جوو ته کانی ناغاما ن مالی باوکنی."

"نیستا بوو ته بنیاده م و ..."

"وه ک سهگ له بهر ده رکی ناغاما ن گه وره بوو."

"هه تا دوینئ ..."

"هه تیوی برایی گۆر به گۆر ..."

"چۆنیشی خۆ قه پ کرده! پیاو ناویرئ ته ماشای بکا."

"بوو به باعیس که کچی خه لکیش له زیندان دا برزی."

"کچه که نه وه له ژوروی دا ده برزی."

"توخا ته ماشای."

"درووه لانی سووتانده که چه قل له لاقی لادی یه کان رانه چی."

"بۆ ئەوەی نەیان بەشى."

"توخا تەماشای."

"هاتووتە نێو دێی، خەلکی فریو داوێ که گۆیا عەبدیخانێ کوشتره."

"که ناغامان..."

"ناغامان دەتوانی سەد سەگی وا بە گوللەیهک بکوژی."

"ناغای نێمه..."

پاشان هەموو دێهاتییهکان کۆبوونەوهو چوونە مائی عەبدیخان. هەساریان پێ کرد. دەستیان کرد بە پێرۆزیایی لە ژن و مندالی عەبدیخان.

گال و بگره که هەتا نێوهشەوی درێژهی هەبوو. نێوه زیاتری دێهاتییهکان لایەنی هەمەدیان گرت. ئەوان پێیان وانهبوو عەبدیخان بە سەلامەتی دەرچوو. ئەمان لە مائەکانیان نەهاتبوونەدەر. عەلی دورمووش دەتگوت مردوێ. ژنی عەلی دورمووش نەخۆش ببوو و لە جێی دا کەوتبوو. زاری بۆ هەلنەدەپچرا که قسە بکا. هەمەدیش خەنجەرت لێ دابایه خوینی لێ نەدەهات. تەنیا جەبار بوو که قسە دەکردن و بەم لاو ئەولادا رای دەکردو هەولێ دەدا دێهاتییهکان دلخۆشی بداتەوه:

"تازە عەبدیخان ناتوانی پێ لەم دێیە بنێتەوه. دلتان تەخت بێ. ئەمڕۆ نەبوو، سبەینی دەکوژی. بە خوا دەکوژی. ئەمن پێتان دەلێم خاترجەم بن. بەخوا تازە لەسەر ئەم دنیاوە زیندوو نامیتێ. ئەمڕۆ نەبوو، سبەینی... ئەمن پێتان دەلێم دەکوژی، دلنیا بن دەکوژی..."

بەلام کەس گوتی نەدایه.

هەتاو نەکەوتبوو که لە مائی عەلی دورمووش وەدەر کەوتن. هەمەد نەیدەتوانی سەر هەلپێ. سەری بە بێحالی کەوتبووه سەر سینگی. دەتگوت سەری بەردەبیتەوه. جەباریش وەك خۆی بێدەنگ لە تەنیشتی وەرپێ کەوتبوو. وەختیک لە دێی وەدەر کەوتن دوو سەگیان پێ وەرپێن. هەمەد هەر گوتی لێ نەبوو. جەبار بەردی پێدا دان و سەگەکانی دەرکردن. درووه لانهکه سووتابوو. سەرانسەری درووه لانه کەوتبووه بن خۆلەمیشیکی رەش. هەمەد لە نێوه پراستی درووه لانه که راوهستابوو. وشک ببوو. جەبار نەیدەوێرا هیچی لێ پێرسێ. چاوه روان بوو. هەمەد هەررا راوهستابوو و نەدەرپێشت. جەباریش لەسەر بەردیک دانیششت و تەفەنگەکە لە باووش گرت. هەتاو کەوت. هەمەد هەررا بە پێوه وێستابوو. جوولەیی نەدەکرد. سێبەرەکە بۆ لای

دتی دریتز بیووهه. ههتاو بهرز بوو. بهلام همهد نهبزوت. جهبار نییدی پیئشی خوی پیئ نهگیرا.

له همهدی نیزیک بووهوه:

"چ بووه کاکه؟"

همهد دهتگوت له خهو راپه‌ریوه. ههتاو له چاوانی چهقی."

جهبار:

"بیری لئمه‌کموه کاک همهد. بنیادهم شیرى خاوی خواردوه. رووحیئشی له رووحیئ نیئى

ههله ههر ده‌کا. نهویش ههر جۆرتیک بیئ..."

همهد ددانى له چیره‌وه بردن. قسهی وهك خه‌نجهر ده‌بیری:

"ههر جۆرتیک بووه!"

ته‌ماشایه‌کی خاردهشتی سوتوای کرد.

(۱۹)

سه‌وزایی توندی داری می‌رسین، خواردنه‌وه‌یه‌کی توندو سه‌رخۆش‌کەر وه‌بیر پی‌یاری دینیتته‌وه. بناری ته‌پۆلکه‌کانی سۆلمیش پر له داری می‌رسینه، چرو پرو به پشت. نه‌وانه‌ی به‌ریچکه‌بزنه‌کانی نه‌وه‌وروبه‌ره‌دا راده‌برن، بۆنی توندی نه‌وه‌دارانه‌یان بۆ دئ. نه‌وه‌بۆنه‌ پی‌یاری ته‌مبه‌ل و قالب گران ده‌کا. لای خواره‌وه‌ی ته‌پۆلکه‌کانی سۆلمیش ده‌شته. له‌وه‌جی‌یانه‌ خپکه‌به‌ردی‌کیش په‌یدا نابێ. خاکه‌که‌ی وه‌ک لیوه‌ی ورد نهرمه. هه‌موو نه‌وه‌شته‌یان کردو‌ته‌ دار هه‌نار. که‌سیش نازانی نه‌وه‌هه‌نارانه‌یان که‌نگی ناشتوه. دار هه‌نار گو‌له‌سوره‌که‌ی ده‌کاته‌وه. ئیتره‌ پی‌ی ده‌لێن "باخچه‌هه‌نار". ته‌واوی ده‌شته‌که‌ تارای گو‌له‌هه‌ناری په‌یدا دراوه. می‌شه‌نگوینه‌ به‌سه‌ر گو‌له‌هه‌ناره‌کان دا ده‌فرن.

چۆمی "ساووران" به‌خواره‌وه‌ی باخچه‌هه‌نار دا ته‌ده‌په‌رێ. چۆمی ساووران له‌سه‌ره‌وه، واته‌ له‌ناوچه‌ی توو‌رووس ناوی‌کی باریکه، به‌لام به‌تاقه‌ته، ده‌لێتی له‌سه‌رچاوه‌یه‌که‌ ده‌رده‌په‌رێ. ناوی‌کی سه‌رشیتته. له‌م گابه‌رده‌وه‌ باز ده‌داته‌ سه‌ر نه‌وه‌گابه‌ردو که‌ف ده‌کا. به‌لام لیتره‌ نارامه. وه‌ک گو‌لیتیک له‌وه‌ده‌شته‌ پان ده‌بیته‌وه. لیتره‌ ناو له‌گو‌ی‌زینگی لاقی هه‌ورازتر نایه. له‌نی‌وه‌ نه‌وه‌ناوه‌ شیتوه‌ ده‌ریابه‌دا هیندی‌ دورگی وردو درشت هه‌ن، دورگی خاک و چه‌وی ده‌م ناوان. زۆربه‌ی نه‌وه‌ دورگانه‌ می‌شه‌ن. داره‌کان پالیان ویتیک داوه. وه‌ک دیوار. هیندی‌کیش له‌وه‌دورگانه‌ نیوه‌ رووته‌نن.

"هايتت" ه خۆرسکه كان بۆنى خۆشى خۆيان لىم دورگانىدا بىلاو ده كه نه وه. جگه له وىش "نىلگىن" ه شىن و گىلا بارىكه كان له دورگانىدا ده پۆين و به نارامى له بهر شىنبا ده بزوين. له لىواره كانىش كاله كه مارهى گول درشت و رىنگ زىرد رىنگى خۆيان ده نۆين.

چىندىن سالى له گىوره ترىن دورگى نه و نىوه دا، له دورگى "بىستانغىك" كاله و شوتى ده چىندىن. نه م دورگىه "مه مۆ كورده" به كىك له ناغايانى زه مىندار به كرى گرتوه. درشت ترىن كاله و شوتى چوكوراوا له دورگى بىستانغىك رىنو دى.

عەلى چكۆل بىستانى هانى نىره يه. چىندىن سالى پارىزگارى نه و بىستانى به وى يه. چوارده ورى چارداخه كى هه مىشه پى له تۆيكله شوتى و كاله كه. مىشه نگوينه له سىر نه م تۆيكالانه دىنىش. مىشه نگوينه هىند به زۆرى له سىر نه و تۆيكالانه دىنىش كه تۆيكله كان ون ده كه ن. مىشه نگوينه و شه م تۆيكله كه هه موو جۆره مىشك. مىشه كان له بهر هه تار ده برىسكىنه وه و رىنگيان سهوز ده چى.

نه و هه موو تۆيكله شوتى يه له ده ورى چارداخى عەلى چكۆل نىشانى پىاوه تىي نه وه. عەلى چكۆل زۆر پىاوىكى دل و ده ورون فره وان بوو. هه ركىس رىي له كى نه و بىستانى كه وتبايه، هه تا شوتى نه خوار دبايه نىده هىشت برىا. شوتى و كاله كى ده دا به هه موو كه س.

نه و عەلى چكۆل له كوئى را هاتبوو و خەلكى كوئى بوو، كه س نىده زانى. عەلى چكۆل ده تگوت بۆ بىستانى چىيه تى دروست بووه، لىره نه وه نده خۆمالى دىار بوو، ده تگوت به كىكه له نىلگىنه خۆرسكه كانى نه م دورگىه. دىار نه بوو عەلى چكۆل بىستانى هانى پى خۆشه يان نا...

پىا و چۆن ده زانى نىلگىنه خۆرسكه كانى بىستانىك جىگای خۆيان پى خۆشه يان نا... عەلى چكۆل پى راست وه وان بوو...

عەلى چكۆل نانى خۆى له بىستانغىك پىدا ده كرد. جگه له وه، بىستانغىك جىگايه كى خۆشيش بوو. شه وانى گەرمى هاوین چۆمى ساوران به چۆره چۆر به خوار چارداخه كى وى دا راده برد. وه ختىك مانگه شه و ده بوو، خپه به رده كانى نىو چۆمى ساوران ده برىسكانه وه.

به كىك له رۆژه كانى به هار بوو كه هاتىن بىستانغىك بكىلن، به لام... به لام بىستانغىك له جىي خۆى نه ما بوو. لافا و هاتبوو، بىستانغىكى شوتبووه وه و رايالىبوو. پاش نه وه بوو كه دوو

سالان عدلی چکۆل ون بوو. نهوده م یاغییه تی برهوی هه بوو. هه رکهس به سه ری هه للا هاتبايه , هه رکهس له ژنی خۆی زویر بایه , تفهنگی هه لده گرت و وه کیوان ده کهوت... له پهر خه بهر هات که عدلی چکۆل یاغی بووه. هه رکهس نهو خه به ره ی ده بیست سه ری سوړ ده ما.

نهم عدلی چکۆله هه ر نهو عدلی چکۆله یه که ده زانین. عدلی چکۆل بۆ نه وه ی هم مه دۆکی بۆ له داو که وئ, کون به کون به دوا ی دا ده گه را. به لام به شتیك نار هه حت بوو. سووچیکی دلی ده سووتا. بۆخۆشی نه ی ده زانی بۆچی...

له پیش دا له خه لکی ناسیاب چه شه می پرس ی.

گو تیان:

"له عدلی کۆیه."

عدلی چکۆل چه ند رۆژان له عدلی کۆ دا گه را. به لام خه به ریکی نه بوو... خه ریك بوو شی ت ده بوو. له دیهاتی سه ره وه ی خار ده شت, له "ما ز ده شت" و دیهاتی نه وئی پرس ی, دی سان سو راغی نه کرد. له هه رکهس, له هه رکام له دیهاتی یه کان سو راغی هم مه دۆکی ده پرس ی, له پیش دا ته ماشایه کی سه رو چاوی بیان ده کردو دوا یه ده یان گوت:

"هم مه دۆکت ده وئ?... له هم مه دۆک ده پرس ی?... نیتمه نه دیو مانه و نه خه بهر مان

لیتی هه یه."

له دیهاتی کیتیاره کهس نه ما بوو ناوی هم مه دۆکی نه بیستی ب. که سیك نه بوو خۆشه ویستی نه و ی له دل دا نه ب. بۆیه نه گه ریش که سیك جیگای وی پین زانی بایه, به زمان ی دا نه ده هات. نه مه نیمکانی نه بوو. له جی دا هه روا باو بوو. له قه ده یه وه... کهس نه ی ده توانی په ناگهی یاغی یه که خۆشه ویستی خه لک ب, به و ناسانی یه بد زۆتته وه.

به لام عدلی چکۆل نا هومید نه ده بوو. نهم کیتوه ی به جی ده هیشت و رووی له و کیتو ده کرد... نه و کیتوی به جی ده هیشت و رووی ده کرده کیتوکی دیکه... پاشانیش ریگایه کی دیکه ی دۆزیه وه. تووشی هه رکهس ده بوو, ده یگوت:

"نهمن له ده سته ی هم مه دۆکم... پاش نه وه ی ناک تو زلوومان سووتاند, لیم ون بووه."

نهم فیله ی کاریگه ر بوو. عدلی چکۆل زانی هم مه دۆک له کام مه لبه نده. هم مه د له لای سه رچاوه ی ساوور بوو. جار جار ده هاته شا وه دانی و چه ند شه ویتك ده مایه وه. جار جار یش له کاج ستانه کانی ده رو یه ری ساوور...

سەرچاوهی ساوور په ناگه‌ی زۆر له ورده یاغی و ریگره‌کان بوو. به‌لام همه‌د تیکه‌لاوی له‌گه‌ل نه‌وان نه‌بوو. جگه له‌وه که تیکه‌لاوی له‌گه‌لیان نه‌بوو، قسه‌شی له‌گه‌ل نه‌ده‌کردن. نهم ره‌فتاره ببوو هۆی نه‌وه که یاغی‌یه‌کانی نه‌وی رقی له‌داگرن و نیره‌یی پێ به‌رن و هه‌روا لیتی بترسن. همه‌دۆک وه‌ک ترسیکی ره‌ش و تاریک له‌ سه‌رچاوه‌ی ساوور دا ده‌سوورایه‌وه.

همه‌د له‌سه‌ر کاجیکی قه‌د نه‌ستوور هه‌رزالتیکی بۆخۆی دروست کردبوو. نه‌و شه‌وانه‌ی نه‌ده‌چوو نه‌تو دیتی، له‌وی ده‌خه‌وت و جه‌باریش له‌بن دارێ نیشکی ده‌کیشا. وه‌ختیک نۆره نیشکی همه‌دیش بوایه‌ دیسان هه‌ر له‌وه سه‌ره داده‌نیشته و تفه‌نگه‌که‌ی به‌ سینگیه‌وه ده‌نووساند. جه‌بار نه‌یده‌توانی بچیتته سه‌ر داره‌که. همه‌د نه‌و سه‌ره‌ی باش دروست کردبوو، ریک و پینکی کردبوو و نه‌رمی کردبوو. زۆری له‌ جه‌بار ده‌کرد که بیه‌سه‌ری و جی خه‌وه‌که‌ی ببینی. جه‌بار نه‌ده‌چوو. له‌ لایه‌کیش پیتی خۆش بوو بزانی همه‌د نه‌و سه‌ره‌ی چۆن دروست کرده‌.

یه‌کێک له‌ دیهاتی‌یه‌کان که خه‌به‌ره‌یتن بوو، عه‌لی‌چکۆلی هینایه‌ بن کاجه‌ بلینده‌که. جه‌بار کاتیک نه‌وی دی خۆشحال بوو. ده‌ستیان له‌ ملی یه‌کتر کردو یه‌کتریان ماچ کرد.

"چهند خۆشحالم که برینه‌که‌ت چاک بووه‌ته‌وه عه‌لی‌چکۆل... زۆر خۆشحالم... نیستا له‌ کویتی؟"

همه‌دیش خیرا له‌ کاجه‌که هاته‌ خوار:

"به‌خیر بیتی براله. زۆرمان بیر ده‌کردی."

عه‌لی‌چکۆل له‌وه هه‌موو خۆشحالی‌یه‌ی همه‌دو جه‌بار سه‌ری سوپما. له‌پیش دا نه‌یتوانی

قسه‌یه‌ک بکا. چهند جار گوتی:

"هیچ، هیچ..."

پاشان خۆی کۆ کرده‌وه و گوتی:

"نیستا له‌نیو ده‌سته‌ی وه‌سمان کالاییم. پاش نه‌وه‌ی دۆردوه‌ شیت کوزرا، چومه‌ نیو

ده‌سته‌ی کالاییم. بۆخۆمان ده‌گه‌ریین و کارمان به‌ کاری که‌س نیه‌. نه‌وه‌مان له‌نیوچاوانی

نووسراوه‌."

جه‌بار پینکه‌نی:

"وادیاره‌ خه‌فته‌ت زۆرن عه‌لی‌چکۆل، چما خه‌به‌ریک هه‌یه‌؟"

عه‌لی‌چکۆل هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیشا:

"هەر مەپرسە کاکە، هەر لێم مەپرسە."

دانێشتن و پالێیان بە دارەکەویدا.

عەلی چکۆڵ:

"نایب رەجەب لە کۆیە؟"

پاش گوتنی ئەم قسە یەش تەماشای دەورووبەری خۆی کرد.

جەبار:

"عومری درێژی بۆ تۆ بە جێ هێشت. ناخرەکە ی هەر بە برینەکە ی چوو."

عەلی چکۆڵ:

"حەیف نایب رەجەب، حەیف... ناخری دنیا هەر ئەمە یە."

جەبار:

"بە خۆرای نیە کە دەلێن دنیا فانی یە... ناخرەکە ی ئەمە یە... خاک..."

حەمدە هۆشی لە جێ یەکی دیکە بوو. هاتەو هۆش خۆی:

"بیستمان کە دۆردوو شێتیان کوشتووە. بەلام حەز دەکەین لە زمانی تۆی ببیسین، چونکە

نەتۆ لە گەڵی بووی."

عەلی چکۆڵ:

"مەپرسە کاک حەمدە، مەپرسە... ئەو لاو تۆلە نەمامانە لە خۆتین گەوزین..."

حەیفیان کرد... بە راستی حەیف..."

جەبار:

"بۆمان بگێرەووە عەلی چکۆڵ... بزانی چۆن بوو؟"

عەلی چکۆڵ:

"وەختیک لە ئێوە جیا بووینەووە، دۆردوو شێت زۆری پێ لێ هەلێنا. زۆر... ئیدی لە

دیهات ژنیشمان هەل دەگرتن. ژنەکانمان هەل دەگرت و دەمانبردنە سەر چیاو لەوێ سەمامان پێ

دەکردن."

جەبار:

"هەر یاغی یەك کاری وای کردبێ، خێری نەهاتووە پێ. مومکین نیە چاکە ی بێتە پێ

عەلی چکۆڵ."

عەلی چکۆڵ:

"ته گهر هەر ئەمە با، قەیدی نەبوو. بەلام چیمان نە کرد؟..."

جەبار:

"جا دەتانیست چی دیکە بکەن؟"

جەبار زۆر سەری سورما بوو و هەردەم سەرسورمانەکی پتر دەبوو.

عەلی چکۆل:

"هەموو مائەکانی خستە بەر باج و خەراج. هەموو مائیک ناچار بوو بە پیتی بوون و

نەبوونی خۆی باج بە دۆردووە شیت بەدا."

جەبار:

"لەو قسانە!."

عەلی چکۆل:

"جاری ماویەتی."

جەبار لە سەیران چاوی پێ دەپەرپیبوون:

"باشە چی دیکەتان دە کرد؟"

عەلی چکۆل:

"لە بەندەنی "وشرمل" سەنگەرێکی دروست کردبوو. لەوێ دادەنیشت. هەر حەیانیک

بەوێ دا تێپەریبا گوللەیهکی لە دەستی چەپی دەدا. هەرکەسیش هاتبا بەوێ دا برۆا

گوللەیهکی لە دەستی راستی دەدا."

جەبار:

"کەوابێ، باش لە کەللە دابوو."

عەلی چکۆل:

"لانی کەم تەنگی لە دەستی سەد کەس داوەو نقوستانی کردوون. زۆریشیان مردوون."

جەبار:

"پەنا بەخوا... باشە، دواپە چی؟"

عەلی چکۆل:

"بە برای خۆم بلیتم رۆژیک بەسەر گوندی سپییەبیحان دا. هەموو ژنەکانمان لە ژووران

هینانەدەرۆ لە مەیدانیک کۆمان کردنەوه. پیرەژنەکانیشمان هینان. هەموومان ناچار کردن

هەڵپەرن. بەستەزمانانە لە ترسان وەک میگەلەمەر سەریان دەبەریەک نابوو. بە برای خۆم

بلیتم هیئدیکیان له ترسان نهختیک هه‌ل‌ده‌په‌رین و پاشان رایان ده‌کردو خۆیان له‌نیو شهوانی دیکه داویشته‌وه. پاشان دۆردوو شیت زاری کرده‌وه و ناموس و شاپرووی هه‌مووانی وه‌بهر جنیو دا. هه‌روا جنیوی ده‌دا. هه‌موو دئی‌یه‌که‌مان پawan کردبوو. پیاوه‌کان له مالان دا خۆیان شاردبووه‌وه و نه‌یان ده‌ویرا بیته‌ده‌ئێ. له‌په‌ر نازانم چ بوو که تۆزو خۆلێک به‌رز بووه‌وه نه‌وسه‌ری دیار نه‌بوو. نیستاش نازانم له نه‌کاو چۆن بوو. له‌نیو تۆزو خۆل دا ماینه‌وه. چاو چاری نه‌ده‌دی. دۆردوو شیتیش له‌په‌ر ون بوو. له‌نه‌کاو دیتم له‌سه‌ر بانیکم. هیچ له‌بیرم نیه چۆن خۆم گه‌یاندبووه نه‌و سه‌ربانه. تهنه‌گه‌که‌م به ده‌سته‌وه نه‌بوو. نیو سه‌عاتیک مه‌یدانه‌که تۆزو خۆلێک بوو هیچ نه‌ده‌بینرا. پاشان تۆزو خۆله‌که مرده‌وه. دئی‌یه‌که‌کان هه‌ل‌ده‌خولان. هه‌موویان له شه‌که‌تییان خه‌ریک بوون به‌لادا بێن. نه‌من له سه‌ربانی هاته‌ خوارێ. له ترسان وه‌ک میژۆکه ده‌له‌رزیم. نیستاش نازانم چۆن و بۆچی له سه‌ربانی هاته‌ خوار. نیستاش له‌بیرم نیه... نازانم چۆن هاته‌خوارو بۆچی هاته‌خوار. له‌سووچیک راوه‌ستام و چاوم له دئی‌یه‌که‌کان کرد. دئی‌یه‌که‌کان ورده ورده چونه‌وه ماله‌کانیان و مه‌یدانه‌که چۆل بوو. هیچ که‌س منی نه‌دی. له‌وانه‌شه دیتیپام و کاریان پیم نه‌بووی. نه‌و به‌شهی خوا ده‌زانێ. له‌وانه‌شه هۆشیان نه‌مابێ که‌مناسن. شه‌وانی دیکه‌یان به جۆرێک نه‌جن نه‌جن کردبوو که هه‌ر ده‌تگوت قیسه‌من. که‌لاکی هیچ که‌س له مه‌یدانه‌که دیار نه‌بوو. هه‌موویان کوت کوت کردبوون. هه‌م دۆردوو شیت و هه‌م شه‌وانی دیکه. هیچ جی‌یه‌کیان دیار نه‌بوو. له‌نیو تۆزو خۆل دا ته‌نیا چه‌ند قۆنداغه تهنه‌نگ دیار بوون و ته‌واو. لینگه چه‌که‌مه‌کی دۆردوو شیتیش له سووچیک که‌وتبوو. نیدی هیچم نه‌دی. مه‌سه‌له‌که به‌م جۆره بوو... پاشان وه‌ختیک هۆشم هاته‌وه به‌ر خۆم، رام کردو وه‌شاخی که‌وتم."

جەبار:

"ئاوا؟!... جۆرێکی دیکه‌یان به‌ نیمه‌ گوته‌بوو."

حه‌مه‌د:

"دیار بوو ناخه‌که‌ی شه‌وه ده‌بێ. شه‌ویش وا‌دیار بوو هه‌ر به‌ دوا‌ی شه‌و رۆژه‌دا ده‌گه‌را. ده‌یزانی ناخه‌که‌ی هه‌روای به‌سه‌ر دئی. هه‌ربۆیه‌ش به‌ جارێک شوی لی‌هه‌ل‌کیشه‌بوو و هه‌رچی به‌ دلێ دا هاته‌بایه‌ ده‌یکرد."

جەبار:

"نه‌و کالایجی وه‌سه‌مانه‌ش چه‌پی له‌بهر دۆردوو دا نیه. نه‌می‌ش جۆرێک دۆردوو شیته."

عەلىچكۆل:

"نا، ئەو ۋەك دۆردوۋە شىت نىيە. ترسەنۆكە. دوو روويە. بىژوويەكە بۆخۆي. ئەو بەو ناسانىيە كلكى بە تەلەۋە نابىن."

جەبار:

"دەمەۋى نامۆژگارىيەكى برايانەت بىكەم. ئەۋىش درەنگ يان زوو، ۋەك دۆردوۋە شىت لەنىتو دەچىن. ئەۋىش ناخرخىر نىيە. ئەتۆ لىتى دوور كەۋەۋە برالە. ئەگەر دەتەۋى لە بەلا بە دوور بى، لىتى جىيا بەۋە. زگم پىت دەسوتىن."

حەمەد ۋەك ئەۋەي ھەر گوتى لەۋان نەبىن، ئەسلەن كارى بە كارى وان نەبوو.

حەمەد:

"عەلىچكۆل زگم پىت دەسوتىن."

پاشان دەستى عەلىچكۆلى گرت:

"نىستى بلىن چۆن بوو ھاتىيە لاي ئىيمە. خەبەرىكت بۆ ھىناۋىن؟"

عەلىچكۆل ماۋەيەك تەماشاي حەمەدى كرد. پاشان سەرى داخست. رەنگى سوور

ھەلگەرا. پاشان خىرا خىرا قسەكانى كرد:

"كالايجى ۋەسمان لەدوا تۆي ناردووم. دەيەۋى بت بىينى. لەمنى پرسى حەمەدۆكى دەناسى. گوتم ئەدى برادەرىن. زۆرم تارىف كردى. گوتم ۋەك براى خۆمە. گوتم ۋەدۋاي دەكەوم و دەيىنمەۋە. زۆرتان بەدۋادا گەرام."

حەمەد و جەبار لەبنەۋە تەماشايەكى يەكتريان كرد. بەو مانايە كە: "دەبىن كەلەكىتك

لەكاردا بىن."

حەمەد:

"باشە، ناۋا؟"

عەلى چكۆل:

"بەللىن، ناۋا."

جەبار:

"زۆر بەدۋاي ئىيمەدا گەراي؟"

عەلى چكۆل:

"زۆر."

جەبار:

"كالايىچى چ كارىكى بە نىمەيە؟"

عەلى چكۆل:

"ئەمەن زۆرم تارىفى ھەمدى بۆ كۆرد. گوتى نىستا كەوايە بۆرۆ لاي و بەيئەنە لاي خۇمان."

ھەمدە:

"بۆى براكەم. سوپاست دەكەم."

جەبار بە قىنەوۋە تەماشايەكى كۆرد.

ھەمدە:

"ھەستەن باپرۆين. ئەمەنىش دەھەويست بىيىنم. ھەستەن با زووتر بىرۆين. لەكۆى

چاۋەرئىمانە؟"

عەلى چكۆل:

"لە چىاي "كۆنور"..."

ھەمدە:

باشە... ناكۆى پىياۋ قەسەى ۋەسەمان كالايىچى لە ەرزى بەدا."

جەبار زۆرى پىسەير بوو.

ھەمدە:

"چما دەكۆى كالايىچى پىياۋى بانگەيشتەن بكاو..."

عەلى چكۆل:

"ئاخر زۆرم تارىفى تۆ بۆ كۆرد..."

جەبار، ئەو دىھاتىيەى عەلى چكۆلى بىرەبوۋە ئەۋى، بىرە سوۋچىك و لىتى پىرسى:

"ئەو ياغىيە تۆى چۆن بە گىر ھىنا؟"

كابراى دىھاتى:

"بىيستم تروشى ھەركەس بىن خەبەرى ھەمدەكۆى لىدەپىرسى، ھەتا ھىنايانە لاي مەن.

دەيگوت لە دەستەى ھەمدەكۆم. داۋاى لىن كۆردم بەيئەنە لاي نىتوۋە. دەيگوت لىم ون بوون.

مەنىش ھىنام. زۆرم لەبەر پارايەوۋە..."

جەبار:

"باشە، تىگەيشتەم. ئەتۆ بۆرۆ، نىدى."

كۆنۈر لىرەو زۆر دوور بوو. رۆژە رىيەك زياتر.
كابرى دىھاتى بەدەم دوور كەوتنەوۋە ھەر دەرۆيشت و ناۋرى دەدايەوۋە داۋى خۆى.
ھەمدە لە داۋە بانگى كرد:
"كاك حوسىن ھەتا چەند رۆژى دىكە دىنەوۋە. بەخوات دەسپىتم. زۆر سوپاس كە
ھاۋرىيە كەمانت ھىنا."

دىھاتى:

"بەخواتان دەسپىتم."

لاى نىوەرپۆيە گەيشتنە "سىرىنگىج". دىنا خەرىك بوو تارىك بى، لە چۆمى كەشيش
پەرىنەوۋە. لەۋى لە دىيەك نانىان و ھەرگرت و خواردىان. پاش يەك دوو سەعات ھەسانەوۋە
دووبارە وەرپى كەوتن. لاي تاۋھەلات گەيشتنە "سپىيەقەلا". لەسەرچاۋەيەك كە قەراخەكانى
خەنەتيلكەيان گرتبوو ناۋيان خواردەوۋە. لە تەۋاۋى رىگادا ھەمدە لە پىشەوۋە، ەلى چكۆل
لەداۋى ئەو و جەبارىش لەداۋى وان دەرۆيشتن. لە گردىكى سپىكە لە پشت سپىيەقەلا بوو،
وھسەر كەوتن. دەيانەويست شەۋى لەۋى بنوون. ديار نەبوو بۆچى كاتىك لە گەردەكە
دەچوونەسەر ەلىيەچكۆل زۆر بەجى ماپوو. جەبار لەم دەرۋەتە كەلكى ۋەرگرت:
"ھەمدە، كاك ھەمدە، دەزانى..."

ھەمدە پىكەنى:

"دەزانم كاكە جەبار."

جەبار سەرى لە كارى ھەمدە دەرئەدەچوو:

"ئەدى بۆچى دەچىن؟"

ھەمدە:

"تىنەگەيشتى برالە؟... بۆ ئەۋەى بەداۋمەۋە بكا، پىۋى بەداۋادا ناردووم. كەسكىش كە
من دەناسن. بانگەيشتىنى كردووم. دەكرى نەچم؟ پىتى ۋا دەبى ترساۋىن. پىتى ۋايە داۋى بۆ
داناۋىن!"

جەبار:

"ئىمە ئەۋە خەرىكىن بە دەستى خۇمان خۆ دەخەينە داۋى ئەو. ئەوان لانى كەم دە كەسن."

ھەمدە:

"سەد كەشيش بن چارەيەكمان نىە."

جەبار:

"گەوايە با عەلى چكۆل بكوژين..."

حەمەد:

"نا... دەمەوى كالايجى بىينم. دەمەوى بزانم چ جۆره پياوتكە."

جەبار:

"بۆجى بىبىينين؟... باشە، ئەگەر پىت خۆشە بچين بىبىينين. بزانين چ دەبن."

حەمەد:

"پروانە روخسارى عەلى چكۆل. ھەر تاوھى جۆرىكە. روخسارى ۋەك روخسارى پەژىوانان دەچى، واديارە ھەزار جار لەو كارەى كردووئە پەژىوانە. لە كردەوھى خۆى پەژىوانە. وام دىتە بەرچارە كە لەنەكاو بوخچەى دلى دەكاتەوھو ھەرچى لە دلى داىە دەيلت. پروانە، تەنانەت لەھزەبەكيش چاۋ لە چاۋمان ناكە. لەوانەشە لە دلى خۆى دا دوعا بكا كە نەچينە لاي كالايجى. با بىتەوھ پىتەوھ تەماشاي چاۋانى كە..."

لەو بەينەدا عەلى چكۆل پىيان گەيشتەوھ. ئەوانيش قسە كەيان بە ناتەواۋى بەجى ھىشت.

حەمەد دەستى لە شانى عەلى چكۆل دا:

"باشە، كاك عەلى چكۆل، ناۋا؟..."

عەلى چكۆل لىۋى دەلەرزىن:

"بەلى... ناۋا..."

ۋەك سەرخۆشان بەلادا ھات. مات ببوو. لەسەر گەردەكە چەند دارە گويز ھەبوون. دارى پىر... گەيشتەنە بن دارەكان.

جەبار:

"ئىۋە بچەون. ئەمن ئىشك دەكىشم."

راكشان و نووستن.

بە نۆرە نووستن و ھەستان. كاتىك ۋەخەبەر ھاتن، ئىۋارە بوو. لە سىپىيەقەلە را بەرەو "ئاندىرى" بايان داىەوھ. ئىرە بەردەلان بوو. پاشان گەيشتەنە كاجستانىك. كاجەكان وا پالىيان وىك دابوو، پلىنگ نەيدەتوانى بە ئىۋيان دا رابرى. ھەموو جىيەك بۆنى پنگ و جاترە كىۋىلەى لىدەھات. دەنگى چۆرە چۆرى ناۋى ھەموو جىيەكى پر كردبوو. جار بەجار دەنگى كۆترە بارىكەيەك بەرز دەبووھوھ.

جەبار:

"خەریکە بگەینە "بەردە شەهیت". "

عەلی چکۆل:

"بەلت... سەبەینێ بەیانی دەگەینە لای کالایجی. قەرارە لە چیاوی کۆنور لە پەنا "کانی

شینکی "چاوەریمان بێ. "

حەمەد ددانی لە چەرەو بەردن. بەلام پینشی خۆی گرت. حەمەد هەرچەند بیری دەکردەو
نەیدەزانی کالایجی بۆچی داوی بۆ داناو. فکری شینابوو. عەبدیخانی وەبیر دەهاتەو. بەلام
نەیدەتوانی ئەو دوو کەسە پینکەو پەیوەند بەدا.

عەلی چکۆل:

"ئێتو لێرە بچەستەو. با ئەمن بچم خەبەریان پێ بەدم. "

گوتیان:

"ئەتۆ برۆ. "

هەردووکیان دانیشتا و پالیان بە دارێکەو دا.

حەمەد:

"ئەتۆ چۆنی تێدەگەیی جەبار?... لەوانەیه وەبەر دەسپێژمان دەن؟. "

جەبار:

"نا بابە... هەتا چەند بەرخمان بۆ سەر نەبرن و بۆمان نەکەنە کەباب, نامانکوژن. "

حەمەد:

"راست دەکە. کالایجی غێرەتی ئەوێ نیە بەم جۆرە لەگەڵمان بەرەو روو بێ. ئەگەر ئەمە
ئەو وەسمان کالایجی بێ کە ئێمە بیستوویمانەو زانیومانە, هەتا تەفەنگەکانمان لێ وەرنەگرت,
کاری پیمان نیە. ئەو دەیهوێ لەسەر سفرەیی بمانکوژێ. بەلام ئەمن دەمەوێ بزانم بۆچی
نەخشەیی کوشتنی ئێمەیی کێشەو. "

جەبار:

"زانینی زۆر ئاسانە. ئەو پیاوی عەلی سەفابەگە. "

حەمەد:

"باشە?... "

جەبار:

"عەلی سەفابەگیش... "

حه مه د:

"نا بابه..."

جه بار:

"به راستی نافهریم بۆ نه قلت. نهوانه سه گي يه کترن... تن گه يشتی؟"

حه مه د:

"تن گه يستم."

جه بار:

"چی دیکه ی تیدا به سته نیه."

نيزیک نيوه رۆ بوو که عه لی چکۆل هاته وه.

هه ستان. به ره و کانی شينکي و هه رۆ که وتن. کاتيک گه يشتنه خواره وه ی کانی شينکي، له دوور کالايي ده رکه وت. بۆ لای وان ده هات. ديار بوو زۆر وريای خۆيه تی. حه مه د خۆی له عه رزی داو کالايي و به ر ده سريژ دا. له پشته وه ش ده نگيک هات:

"نای کوژرام."

حه مه د ناوړی دايموه. جه باريش له عه لی چکۆلی دا بوو. عه لی چکۆل له خوينی خۆی دا گه وزی.

جه بار:

"حه قی خۆی بوو. هه تا ناخري راوه ستام بۆ نه وه ی بۆخۆی وه زمان بۆ و گيانی خۆی بکريتموه."

حه مه د به داخ و خه فه ته وه گوئی:

"کالايي ون بوو. پيتم وايه په له م کردو نهم هه نگاوت."

پاشان بانگی کرد:

"کالايي... نه گه ر تۆسقا ليک پياوه تيت هه يه، وه ره پيش. مه ترسه، سه گي عه لی سه فابه گ، پياو کوژ، حه رامزاده. وه ره پيش..."

جه باريش نه راندی:

"پيتم و ابوو له به رت هه ل دتین؟ نه گه ر پياوی وه ره پيش."

له ولای را جوابيک نه بوو.

تا ويک دواتر له چواره ده وريان ده نگي ته قه به رز بوو.

حه مه د پيکه نی:

"کالايي غيره تی هاته وه به ر. نيستا نيشانت ده ده م."

هه تا نيوه شه وئ شه ری کرد.

(۲۰)

داوښکي ناپياوانه که کالايي به دستوري عبدی خان و علیسه فابهگ بؤ همه دؤکی نابووه، رزگاری همه دؤک له او داوه بی شهوی دلژی خونیښک له لوتی هاتبی، بریندار بوونی کالايي و کوژرانی دوو کهس له دارودهسته کهی، به خیرایی له قه دیرلیسه وه گه یشته کووزان و له جهیهانوهه گه یشته شهدهنو عوسمانیهو سهره فجام له هه موو چوکورواوا گه را. شم به سهرهاتهی همه دؤک به زیاده وهش له چوکورواواو کیتوه کانی توورپووس دا زار به زار ده گه را. هه مووان لایه نی همه دؤکیان ده گرت. خه لکی دیهاتی کیتوپاره که لهو به سهرهاته ناگادار ببوون، ناماده بوون به هه موو قیمة تیک له همه دؤک به رامبهر به دوژمنه کانی دیفاع بکن... به ههر قیمة تیک.

خه لک دهیانگوت:

"همه دؤک لایکی پاکه. همه دؤک سهرتاپای دلّه. ههتا خوینی دایکی له عبدی خان نهستیښی دست هه لئاگرئ. ناشیه لئ گوندی وایوای به گهرووی علیسه فابهگ دا بچیتته خوار..."

شهری همه دؤک له گه ل کالايي، زیاتر له هه موو جیهه شوتنه واری له سهر گوندی وایوای دانا. نیواره بوو که شهو خه بهره گه یشته وایوای. هه مووان دهستیان له کار هه لگرت، له مهیدانی ناوایی دا کؤ بوونه وه. دیهاتی به کان که یفیان هه بوو. دیهاتی به کان پشتیوانی تکیان بؤ پهیدا ببوو. دهیانگوت:

"همه دؤک له پشتمانه..."

دیهاتی به کان وه جؤش هاتبوون. ههر کهس داستانیکی له بارهی همه دؤکه وه ده گیتراپه وه. له ماوهیه کی کورت دا همه دؤک له سهر زارو زمانان بوو به شهفسانه. داستانی وا له بارهی

قاره مانه تی و به سه رهاته کانی همه دۆکه وه زار به زار ده گهرا که تنانهت ته مه نی ده که سیش بهشی نه ده کرد. به لأم دپهاتییه کان حازر نه بوون دست له باوه پری خویان هه لگرن. همه دۆک له راست کالایچی و دوزمنانی وان را هاتبوو. دوو سال بوو دپهاتییه کان له ترسی کالایچی نه یانده و پرا لاق له دتی بهرنه دهه. عه لسه فابه گ زهوییه کانی یه که به یه که له دست دهر دیتان. دپهاتییه کان نه ده و پرا بچه شاری و شکایهت له عه لسه فابه گ بکهن. نه گهر شش مانگی دیکهش وا چووبایه، ته وای زهوییه کان ده بوونه نی عه لسه فابه گ و دپهاتییه کان همه موو ده بوونه کۆیلهی نهو.

"وه سمانه زله"، له نیوه راستی گۆزه پانه که له سهه بهردی چالۆی دانیشته بوو. ده یگوت:

"همه دۆکی من... شه هینی من..."

چی دیکهی نه ده گوت. تاویک بیده نگ ده بوو، سهه له نووی دهستی پی ده کرده وه:

"همه دۆکی من... شه هینی من..."

وه سمانه زله پیره پیاویک بوو هه شتا ساله، ریوه له، چاوشین و بادامی و کۆسه کار، که ده - بازده مووش له ریشی سپی بیوون.

وه سمانه زله ده کورپی رهشیدی هه بوون. کوره کانی و دپهاتییه کان دهوریان دابوو. ههه چاوه روان بوون بزانه نهو ده لئی چی. وه سمانه زله جاریکی دیکهش دووباتی کرده وه:

"همه دۆکی من... شه هینی من..."

نه مجار هه ستایه سهه پین و پرسی:

"شه هینی من ریگر نیه، وا نیه؟"

گوتیان:

"چما نه قل ده یگرئ همه دۆک ریگری بکا؟"

وه سمانه زله:

"کوره کاتم، نه سپه کهم بۆ زین کهن. خه لکینه نیوهش پوولی کۆ وه کهن. هه رکهس هه رچه ندی له دهستی دی. نه من ده مهوئ بچه لای شه هینمان. شه هینم لهو کیتوانه بی پووله له وانیه پیوستی بی. هه رکامینکتان چمه ده توانن پوولی دابننن. ده مهوئ بچه لای شه هینم."

هه تار کهوت. سهه رانسهری خاکی چوکورواوا کهوته بن هه لمی شه ونم. نه سپی وه سمانه زله له نیو مرژدا به رهو چیاکانی توورروس لینگی ده دا...
"همه دۆکی خۆم... شه هینی خۆم..."

به سئ روژان خوئی گه یانده ناسیاب چه شه. وهختیک له نیو دیتی له نسهپه که ی دابهزی، شه ونده گفت و شه کهت بوو که خه ریک بوو بکه وی. ههوساری نسهپه که ی گرت و به شه له شه له بو نیویه ندی دیتی وه پئی کهوت. گه یشته گۆره پانی نیو دی. نسهپه که ی له نارهق دا شه لال بوو. هه ناسه برکه ی وی کهوت بوو. گیژ بوو. منداله کانی ناوه دانی دهستیان له یاری کیشایه وه له دهوری پیری شه کهت کۆ بوونه وه به سه رسورمانه وه سه یریان کرد.

وه سمانه زله پاش نه وه ی نهختیک هه سایه وه، بانگی منداله کانی کرد:

"مندالینه... وه رنه پیتشی بزائم."

منداله کان غاریان داو هاتنه لای.

نسهپی مامه پیره که نارهق له چواریه لی ده چۆرا، لاقی پیتشه وه ی که بو لای بهر زگی هه لیتنا بووه وه، دانایه وه عمرزی.

"ماتی" هه لیه که چه ل" له کوئی یه، مندالینه؟"

گه وره ترین مندال هاته پیتشه وه:

"له میژه مردوه... هیشتا من له دایک نه بووم که مردوه."

وه سمانه زله:

"باشه، ماتی هه مه دۆک له کوئی یه؟"

هه ر نهو کوپ جوابی دایه وه:

"مامه نه تۆش ماشه لالا هه وسه له ت هه یه! "

وه سمانه زله تووره بوو و نه راندی:

"نهم قسه یه چه کوپم؟... بو پیت سه یر بوو؟"

منداله که:

"چا نه ت زانیوه مامه؟... هه مه دۆک یاغی بووه."

وه سمانه زله:

"نهمن چوو زائم رۆله گیان. نهمن خه لکی چوکوراوام. هه مه دۆک دایک و باب و کهس و

کاریکی له دیتی دا نیه؟"

منداله که:

"نیچ."

وه سمانه زله:

"نه گهر همه دۆك دیته وه، میوانی کی ده بی؟"

منداله که:

"ده چیته مائی مام عملی دورمووش."

وه سمانه زله:

"گوتت همه دۆك یاغی بووه؟"

منداله که:

"نه دی، یاغی بووه. جاریک هاتبووه وه ناوایی... ده یگوت ناغامانی کوشتوه... نه وده م ته وای مه زراو زه وییه کانی ناغامانی، ههروه ک ملکی بابی بن، له نیو دیهاتییه کان دا دابهش کرد... نه دی مامه. درووه لانه کانیشی سووتاند. ناغامان ده یکوژی. له م دییه دا هیچ کهس نه وی خوژ ناوی مامه... ته نیا مام عملی دورمووش خوژی ده وی. ناغامان نه وی له دیی دهرده کار جا ده بیینی مامه."

وه سمانه زله:

"مائی مامه عملیت له کوئییه رژله گیان؟"

منداله که به سهر ماله که ی نشان دا:

"هۆه یه... له هۆوی."

وه سمانه زله ههوساری نه سپه که ی راکیتشا. گه یشته ده رکی مائی دورمووش عملی.

"میوانی خوام برا گیان."

دورمووش عملی به پشتی کۆمه وه به تویی کراس و ده ری یان هاته دهر. ریشه سپیه که ی ده تگوت ده گاته سهر نه ژنۆی:

"میوانی خوی به خیر بی... جیی له بان سهرمه."

ههوساری نه سپه که ی گرت و بردییه ته ویله.

له ژووری ناگر دایسا. ژوره که بۆنی کاو هه ویرو ته پاله ی لی ده هات.

عملی دورمووش هات و به رامبه ری میوانه که ی دانیشته. قوتسوه توتونه زه لام و

ژهنگاوییه که ی ده ره یئاو له پیش میوانی راگرت:

"به خیراتی..."

وه سمانه زله سهری برده بن گوئی. به سپایی و به ترسه وه به گوئی دا چپاند:

"وه ره پیش... گوتت بیته پیش... خه بریکت له همه دۆك هیه یان نا؟... له کوئی

ده توانم وه بیینم؟"

عەلى دورمووش بە قاقايە كەوہ بۇلاندى:

"بۇ دەترسىتى؟... بۆچى بە ترسەوہ ناوى حەمەدۆك دىتى. مەگەر چ بووہ؟..."

وہ سمانەزلە:

"ئەمن چوزانم... ئەمن بە دواى شەھىتىم دا دەگەرپم، دەمەوى سۇراغىتىكى حەمەدۆكى بزاتم."

پاشان بە درىۆى بۆى باس كرددو گوتى كە بۆچى وەدواى حەمەدۆك كەوتوہ. لەو نىوہ دا ژنى عەلى دورمووشىش گوتى ھەل خستبوو.

وہ سمانەزلە ديسان دووپاتى كردهوہ: "حەمەدۆكى من، شەھىتى من." "و قسەكى تەواو كردد، حەمەدۆكى من، شەھىتى من" كى كرددبووہ بىتىشە خۆشە.

ژنە:

"حەمەدۆك، شەھىتە كەمان... ئەوہ دەبىنى، ھەر ئەم رۆژانە عەبىدى دەكوژى. ئەوہ دەش بىنى. پاشان دىتەوہو زەوى يەكانى دەدا بە دىھاتى يەكان، ئەگەر بزانى براى من، ئەو دىھاتى يە بى ناموسانە چ بەلایە كيان بەسەر كورە كەم ھىنا... با رۆژى بى، ئەو دەم دەبىنى چۆن دەچمە نىوہ راستى گۆرە پان و چاوم دەقوئىم و زارم دەكە مەوہ. بۆخۆم دەزانم چ بەو بى چا و رووانە دەلئىم كە لاقى كورە كەمىان لە ناوہ دانى بى و ھەرچى خەراپە بوو لەگەلئان كردد. بىرۆ برالە... بىرۆ حەمەدۆكى وەبىنە، ئەگەر دىتەوہ سلاوى منىشى بى بگەيەنە، با ئەو يەزىدەش بكوژى، با عەلى سەفابەگىش بكوژى. بى بى سەرى كالا بىبىش بەرپى و بى نىر تەوہ چوكووراوا. بى پوروت واى دەگوت، تى گەبىشتى كاكە؟ سلاوى منى بى بگەيەنە، بى پوروتى گىانت ئەمانە لىت دەوى."

عەلى دورمووش:

"لى وەپرە توخوا ئافرەت، لى وەپرە. با كارى ميوانە كەمان وەپرە خەين."

پىرئىن قەلس بوو:

"بۆخۆت لى وەپرە."

عەلى دورمووش:

"بۆخۆم چ لى وەپرەم."

ژنە:

"عەلى يەشەل دەيوئى بچىتە لاي حەمەد. دەلئى حەمەد لە "گەلئىشكۆفە" يە. ئەو براپەشم بەرپى بگە، با لەگەلئى بچى."

عەلى دورمووش ترسابوو. پرسى:

"هتا وئ رئی چهنده کچی؟"

ژنه:

"دووره... ئەدی چی؟"

وهسمانهزله:

"کهوابی نەمشەو میوانتنام. سبهینی دەڕۆین."

ژنه:

"نەمشەو وهمینی باشتره برام. نەمنیش به دوای عهلییهشەل دا دەنێرم. نیستا بووته

گزیری عەبدی. بەلام راستییه کهی نهوهیه له خۆمانه."

عەلی دورمووش چاوی له ژنه کهی مۆر کردنەوه. ژنه بێدەنگ بوو.

پاشان له پڕ دیتیان وهسمانهزله پالی به دیوارهوه داوه، سهری بهریبوهتهوه و خەوی لێکهوتوه.

عەلی دورمووش پێکهنی. ژنه کهشی ههروا.

ژنه:

"پیره پیاوی بهسته زمان... خوا دهزانی چەند رۆژه بهریگاوهیه."

عەلی دورمووش:

"خوا بۆخۆی دهزانی."

(۲۱)

به باریکه ری‌یه‌ک دا به‌رهو به‌رزایی‌یه‌کانی گه‌لی شکۆفه ده‌پۆشتن. له به‌یانی‌یه‌وه تا نیستا وه‌سمانه‌زله په‌یتا په‌یتا له عدلی‌یه‌ش‌ه‌لی ده‌پرسی:

"بلێ بزاتم، شه‌هینم چۆن پیاوی‌یکه؟"

هه‌موو جارێش عدلی‌یه‌ش‌ه‌ل وه‌لامی ده‌دایه‌وه:

"چاوه‌کانی تا بلێی گه‌وره‌ن. مووی سه‌رو ریشی ره‌قن. روخساری ره‌ش نه‌سه‌ره. چه‌نه‌گه‌ی باریکه. ره‌نگی تاوه‌سووته. ده‌سته‌پیاوه. ده‌رزیی به‌یه‌که‌و تفه‌نگ هه‌لده‌گرێ. نازایه. پیاوه. ترس له‌ دلێ دا نیه. نه‌گه‌ر بزانی ده‌شکوژرێ، ریگی‌ی خۆی به‌رنادا."

وه‌سمانه‌زله‌ گویی بۆ نه‌م قسانه‌ راده‌گرت و له‌ فک‌ره‌وه‌ ده‌چوو:

"باشه، بلێ بزاتم شه‌هینم هه‌میشه‌ له‌م کێوه‌ ده‌بێ؟"

عدلی‌یه‌ش‌ه‌ل:

"نا... به‌لام وا دیاره‌ نه‌مسال ده‌یه‌وێ لی‌زه‌ وه‌مینی. ناخر گه‌لی شکۆفه له‌ شار نیزیکه... ده‌زانی که‌ خه‌جیجیش له‌ به‌ندیخانه‌ دایه. شایه‌ته‌کان قسه‌ی خۆیان وه‌رگرته‌وه‌ته‌وه، به‌لام حکومه‌ت دیسانیش واز له‌ خه‌جیج ناهینێ."

وه‌سمانه‌زله:

"وه‌ی شه‌هینی خۆم... وه‌ی حه‌مه‌دۆکی خۆم."

عدلی‌یه‌ش‌ه‌ل:

"ئه‌دی، وایه."

پاشان گه‌یشتنه‌ مه‌یدانی‌یکێ سه‌وزو خۆش. ده‌تگوت گیای شه‌و مه‌یدانه‌یان به‌ مه‌قه‌ست بریوه‌ته‌وه. هه‌وری پاییزی له‌ ناسمان دا ده‌سووران، هه‌وری ره‌ش و سپی...

وه سمانه زله:

"چه ندمان ماوه بگهینه لای شه هیتم؟"

عده لیه شهل بناریکی نیشان دا. نم بناره لیپه وارو برده لان بوو:

"له هژویه."

وه سمانه زله:

"حه زم ده کرد هتا نه مردووم به چاوی خۆم شه هیتمه کم ببینم."

عده لیه شهل:

"ده بیینی نیشه لالا."

لیپه واریان ده قه لاشته وه ده چوونه پیش. لای ئیواره گه یشتنه کوخته یهک. عده لیه شهل فیتووه کمی جارانی لی دا. جه بار هاته سهربانی.

عده لیه بانگی کرد:

"جه بار... جه بار..."

جه باریش حه مه دی بانگ کرد:

"کاک حه مه د، وه ره بزانه کی هاتوه."

حه مه دیش هاته سهربانی:

"سلاو عده لیه ناغا به خیر بیی."

یه کتریان له نامیز گرت.

عده لیه:

"ده بیی بمبووری. زۆر له میژه ده مه وی سهریکت بدهم. هیندی خه بهرم هه بوون ده بوو پیت بگه یه نم، به لام نه متوانی. چهند باش له داوی کالایی رزگاریت هات. بیستمان نهو قه حبه یه ش کوژراه، عده لیه چکۆلی ده لیم. باوهرم نه ده کرد هینده ناپیار بی. نه من له وه خته وه که له بیستانجیک بیستانه وان بوو ده یناسم."

وه ختیک نه مانه سهرگرمی وتووێژ بوون، وه سمانه زله له پشته وه یان راوه ستابوو و له سهرانسهری روخساری دا زه رده خه نه یهک دیار بوو. نه سپه که شی به داویه بوو و ههروهک هه میسه پیشووی راستی یۆ لای زگی هه لیتنا بوو. مووی له شی نه سپه که له ئارهق دا بریسکه یان ده دا.

حه مه د به ده نگیک زۆر نه وی له عده لیه شهل پرسی:

"نه مه کی یه؟"

عده لیه شهل:

"دەلن خەلکی گوندی وایوایه... هەمیشە باسی تۆ دەکا. دەلن دەمەوی شەهینە کەم ببینم."
حەمەدۆک بە ئەسپایی لیتی نیزیك بوو، دەستی درێژ کرد:
بەخیراتی مامە."

وہ سمانەزلە:

"سلاو کورم... ناکا شەهینی من ئەتۆ بی؟"

حەمەد:

"کئی؟"

وہ سمانەزلە:

"حەمەدۆک."

حەمەد بە شەرمەوہ زەر دەبەکی کرد:

"خۆم."

وہ سمانەزلە بە گورج و گۆلئیەك کە چاوہ روانیی لسی نەدە کرا، حەمەدۆکی لە باوہش کردو
دەستی کرد بە ماچ کردنی:

"حەمەدۆکی خۆم... شەهینی خۆم..."

ہەم حەمەدۆکی ماچ دەکردو ہەم دەگریا.

جەبار ھات و مامە پیرەہی لە حەمەد جیا کردەوہ. پیرە پیاو ھەر لەوئ لەسەر بەردێك
دانیشت و سەری لەنێو ھەردوو دەستانی گرت:

"حەمەدۆکی خۆم... شەهینی خۆم..."

جەبار دووبارە ھات. قۆلی مامە پیرەہی گرت و بردیہ ژووری کۆختە کە. ژووری کۆختە کە
ھەمووی بە کەولە ورج پەر کرابووہ. فیشە کدان و نارنجۆک و تەفەنگە کان بە دارو دیوارەوہ
ھەلۆاسرابوون. دانیشتن. پیرە ھەر دەیگوت:

"باوەر ناکەم کورم... باوەر بە چاوی خۆم ناکەم. شەهینی من تۆ بی؟ خۆتی؟"

حەمەد ھەموو جارێ کە مامە پیرە ئەم قسانەہی دەکرد، لە شەرمان سوور ھەژدە گەرا.

پیرە پیاو:

"خۆتی... شەهینی من خۆتی؟"

حەمەد:

"دەبی ببووری مامە. ئیترە چیاہ. قاوہ دەست ناکەوی."

وه سمانه زله:

"شه هينم خوش بئ."

حه مده كه ميٽه قه لهو ببوو. سهر روومه تي رهنگيان تي گه رابوو. سميټه ره شه كاني دريژ ببوون. سميټه كاني باريك بوون. سه روچاوي به سامتر ببوون. حاله تيكي هه برو ده تگوت هه ميشه ناماده يه نامبازي دوژمنسي خوي بي و له بهر يه كي هه لدرئ. رهنگه رهش نه سمه ره كهي تاوه گازتر، تاريك تر و برژيوتر ببوو. به ژنيشي كه له گه ت تر ببوو.

عه لي يه شهل:

"لهو وه خته وه كه نه مديوي..."

جه بار:

"خوا مائي خه لكي گه لي شكوفه ناوه دان كا. زور باشان پي راده گهن. له خواردن و خوراك كه ميمان نيه. حه مده، ناغار كوئخوا حكومه تي گه لي شكوفه يه. نيستا دتهاتي يه كاني گه لي شكوفه قه ناچنه لاي حكومه ت. هه موو گيرو گرفته كانيان به حه مده ده لين و حه مده يش پييان راده گا. حه مده م هه تا بلتي عادلّه... نه دي كاك عه لي، له وه تا تو نه تدويين كاره كان به م جوړهن."

عه لي يه شهل پيټكه ني:

"چاك بو له چنگي كالايي رزگارتان بوو. نه من هه موو خه به ره كانم بيست. بيستومه كه عه بدي جووه خوي هاويشته وه سهر كوشي عه لي سه فابه گ و عه لي سه فابه گيش كالايي بانگ كردوه... به كورتي هه موو خه به ره كانم بيستوه. هاتم بت بينم، به لام نه م ديتيه وه. له دلي خوم دا گوتم حه قهن كالايي حه مده دي شرت وگوم كردوه. به سه ري خوم دا داو رووم له كيوو بيابان كرد. له سپي يه قه لا بيستم له گه ل كالايي له راست يه ك را هاتوون و بريندارت كردوه دوو كه سيشيان لي كوژراون... له خوشي يان كلاري خوم هه لاويشت. گه رابه وه ناوه داني. هه روا گوئ قولاخ بووم، كه خه به ريكي تو بزائم، هه تا بيستم كه له گه لي شكوفه ي. ناو و نيشاني جي يه كه تم له "گوده دوران" وه رگرت..."

وه سمانه زله:

"شه هيني خوم. نه من راسپارده ي خه لكي وايوييم. كالايي سه گي عه لي سه فابه گه. له گوندي دا كه سه نه ماوه گولله ي كالايي وي نه كه وتبئ. عه لي سه فابه گ زه وي يه كانان لي ده ستيني. به لام هاوار به حالي نه و كه سه ي وه دواي حه ق خوي بكه وي، چونكه كالايي ده نيتريته سه رو ده يكوژئ. بيستان كه..."

حه مده رووي كرده عه لي يه شهل:

"که وایى هموو نهم کارانه له بن سه ری عهبدى خان دان؟ وانیه عهلى؟... ئەمن ههستم کردبوو که دهبى وایى."

وه سمانه زله به بى سه برى له سه ری رویشت:

"بیستمان که شهیتى خۆمان ئەو بى ناموسه ی بریندار کردوه... بریا کوشتباتایه... بریا ئەو کافره ت کوشتباتایه شهیتى خۆم."

حه مەد زۆر له سه ره خۆو بى په له قاژه وه لامى دایه وه:

"دوینى بیستمان برینى کالایى کارى خۆى کردوه. ده لىن پاش چەند روژتىك چوو ته جهه نهم."

وه سمانه زله هاته نىو قسه ی حه مەد وه وه ده ستى کرد به ماچ کردنى ده سته کانى:

"به راستیه شهیتى خۆم؟... خوا بکا راست بى. ئەگەر وایى زه ی به کافمان ده بنه وه به نى خۆمان. به راستیه شهیتى كه م؟"

حه مەد:

"راسته مامه... ئەمنیش پىم سه ير بوو که چۆن بوو نه مکوشت... چونکه باشم سیره لى گرتبوو."

وه سمانه زله:

"خوا به مرادى خۆت بگه یه نى شهیتى كه م, ياره بى نامين..."

پاشان چوو له تیره كه ی بوخچه یه كى دهره ئىناو هینای له پىش حه مەد دى دانا:

"شهیتى خۆم, ئەمه دىهاتى به كان بۆيان ناردووى. خوايه شوکور. رىگام بده ئەمن ئىدى

برۆم. ده بى بچم مزگىنى به دىهاتى به كان بده م. ده بى له دىى دا بىكه نه جىژن..."

به په له هاته ده رى. هه وسارى ئەسپه كه ی له دارى کردوه. خۆى هاویشته سه ر ئەسپه كه ی و

هاته به ر ده ركى:

"به خوام سپاردى شهیتى كه م. ده بى زووتر بگه مه وه دىى و مزگىنى بۆ دىهاتى به كان به رم.

مامه وه سمانت ديسان دىته وه لات. خوا بتپارىزى شهیتى كه م, خوا حافىز."

وه سمانه زله ناوزه نگیى له ئەسپه كه ی داو لىنگى دا.

حه مەد:

"سه يره..."

چه بار:

"سه يره..."

عه لى به شەل:

"كۆرپىنە سەرم لىيى دەرنانچى، بەخوا. ئەم... ئەم گەلى شىكۆفەتان چۆن دۆزىيەتەوہ؟..."

ھەمدە زەردەھى ھاتى.

"دېومانەتەوہ ئىدى..."

غەلىيەشەل:

"دېنى ئىمە لە كۆي؟... ئىرە لە كۆي؟"

جەبار:

"ئىرە ئىرەھە كاك غەلى."

غەلىيەشەل:

"چۆن بوو رىتان كەوتە ئىرە؟"

ھەمدە دىوارەكەھى نىشان دا. سازىك بە دىوارەكەھە ھەلاۋەسرابوو.

غەلىيەشەل:

"باشە... خۆ ئەمە ھىچى لى دەرنايە."

جەبار:

"بۆچى؟... ھەر جۆرە دەنگىكت بوئ لىي دەردى."

غەلىيەشەل لە جەبارى توورە بوو:

"جەبار، سەرم مەخە سەر."

ھەمدە:

"غەلى ئاغا... دەزانى ئەم سازە ئى كىيە؟... ئەم سازە ئى "غەلى بىچارە" يە، ئى ناشق

غەلى... لە "مازگاج" تووشى بووين. لەسەر تەختە بەردىك دانىشتبوو، سازى لى دەدا.

تفەنگەكەشى لەبەر دەمى لەسەر زەھى كەوتبوو. ھاتە گەلمان. لە ياغىيە قەدىمەكانە."

جەبار:

"غەلى بىچارە ناشقە... دەنگىكىشى ھەيە ھەر مەپرسە."

غەلىيەشەل:

"باشە تى گەيشتىن. غەلى بىچارە ھەم ياغىيە ھەم ناشقە، دەنگ و سەدايەكەشى زۆر

بەناوبانگە. بەلام ئىرەتان چۆن دۆزىيەوہ؟"

ھەمدە:

"غەلى بىچارە خەلكى ئەم گەلى شىكۆفەيە. خالەكانىشى زۆر پياون. ئىستا تى گەيشتى

غەلى ئاغا؟"

عەلىيەشەل:

"تىگەيشتم."

جەبار:

"عەلى بېچارە لە ھەر كۆي بى، ئىستا پەيدا دەبىتتەو. ئىستا دەبى لەسەر چىيى بى. ھەتەن ئىستا گۆرانى دەلى. خوا دەزانى ئىستا شىعەرى چۆن دەخوتىتتەو. ھەر بىتتەو، سازەكەى تاودەداتى و دەست دەكا بە لىدان. وەزەى ئىمە ناوايە كاك عەلى. خۆشى دەگوزەرتىن."

پاشان جەبار رووى كرده ھەمد:

"كاك ھەمد، ئەو بۆخچەيە بگەوہ بزائىم خەلكى وايواى چىيان بۆ ناردووین."

ھەمد:

"با بزائىن."

ھەمد لەسەرەخۆ بۆخچەكەى كردهوہ. بۆخچەكە پر لە پوول بوو.

جەبار:

"ئەمە ھەمووى پوولە؟"

ھەمد:

"ئەدى... ھەمووى پوولە."

جەبار:

"دەولەمەند بووین."

ھەمد:

"ئەرى."

جەبار:

"بژى مامە پىرە."

عەلىيەشەل:

"ئەمە بە دوای دا دى. پىتان وانەبى ئەو پىرەپىاوہ بەو ئاسائىيە وازتان لىدئىن. ئىستا دەش بىنن. پاش دوو مانگى دىكە دىسان لەنىو دىھائىيەكان پوولتى كۆدەكاتەوہ و دىتتەوہ. لەو جۆرە پىاوانەيە."

ھەمد:

"لەو بەدبەختانەيە. خوا دەزانى عەلىسەفابەگ و كالايى چەندىيان زولم لىكردوون."

عەلىيەشەل:

"ئىتو تازە خەمى پوولتان نەبى. گوندى وايواى وەك كىتو لە پشتتان راوہستاوہ."

جەبار:

"وہك كىتو."

عەلىيەشەل:

"وہسانەزلە زۆرى خۆش ويستى ھەمەد. ئەگەر كالايجييش ئەو ھەموو زولمەى لىنەكردنايە، ديسان دەھاتە لات و پوولتى بۆ دىنای. ئەمانە وان. وەختىك جارىك پىتى گوتى:" ھەمەدۆكى خۆم، شەھىتى خۆم"، ئىدى لە قسەى خۆى ناكشیتەوہ. ئىستا ئەگەر بچيە مالىتى و سەرى مندالەكانى بېرى، ئەگەر لە پىتش چاوى خۆى سەرى مندالەكەى بېرى، ديسان كارى پىت نىە، ديسان ھىچت پىن نالى... ئەمانە ئەو جۆرە مروّفانەن."

جەبار:

"ئىستا كەوايە، دەكرى بلىن ئەگەر ھەتا مردن ياغى بىن، خوتىمان لە كەپۆى نايە."

عەلىيەشەل:

"قسەى خۆراپى مەكە جەبار. پىت وايە عەلىسەفابەگ دەست لەسەر دەست دادەنى و دادەنىشى؟ كالايجى رووحى عەلىسەفابەگ بوو. ئىتو رووحتان لىنەستاندوہ. پىتان وايە لە خوتىنى كالايجى خۆش دەبى؟"

ھەمەد:

"ھەرچى لە دەستى بىن، دەيكا."

جەبار:

"ئەگەر لە دەستى بىن."

ھەمەد:

"واز بىنە كاك جەبار. عەلى بىچارە گوتەنى: كامە رۆژ شەوى بەدوادا نايە؟"

لەو نىوہدا عەلى بىچارە كە تەنگەكەى لاتەولات لەسەر شانى دانابوو، وەژوور كەوت. راستەپى چوہ سەر سەزەكەى. سەزەكەى لە ديوارى كردهوہ. ھەر لەويى دانىشت و دەستى كرد بە قورمىش كردنى سەزەكەى. پاشان لەپەر دەستى كرد بە گۆرانى گوتن. دەنگىكى گپو ئەستورى ھەبوو. دەتگوت دەنگى عەلى بىچارە نىە. دەتگوت ئەم دەنگە لە سالىە رىيەك دوورترەوہ دى. دەتگوت ئەو دەنگە لە دوور، لە كىتان، لە چوكووراواو لە دەرياوہ دى. عەلى بىچارە بەگۆرانى دەيگوت:

"وهره دهرمان بکه زامی دلی من
که دنیا مه لحه می زامی دلت بی"
له پاشان بوخوی بیده نگ بوو و سازه که می بوئی نه ستانده وه:
"که دنیا مه لحه می زامی دلت بی".
له پاشان عملی بیچاره دووباره دهستی پی کرده وه:
"له دنیا دا به بی تۆ نیمه یاریک..."
قامکه کانی راهستان. داهاته وه سهر سازه که می. وادیار بوو خهوی لسی که وتوه. له نه کاو
سهری هه لپری. قامکه کانی بازبان دایه وه سهر ژئی په کان:
"نه تۆی تهیری هه وواو تۆی به ردی دل رهق".
وهک تۆفانیک سازی لسی ده داو گۆرانیی ده گوت:
"عملی بیچاره یه ناوم، مه پرسه
نه من نهو ناشقهم رۆژیکه نه قلم
که سهد رۆژی ره بهق شیت و نه زاتم
نه من نهو رنوه به فرهی کیتو و شاخم
وه کوو ناوی به هاران دوور ولاتم".
عملی بیچاره بیده نگ بوو. ده تگوت ههر لهو جیتی لیتی دانیشته چووک ده بیته وه له نیتو
ده چی. ده تگوت ههر لهو جیتی لیتی بووه، بووه ته به ردو نیدی جوولته ی ناکا...
عملی بیچاره سازه که می به نه سپایی له سهر عمرزی دانا. حه مه دیش ههر له جیتی خۆی وشک
ببوو. دیسان ههر نهو برسکه یه می جارن هاته وه له چاره کانی خزی. دیسان ههر نهو په له تیشکه
زه رده ی برنجه له سهری دا دهستی کرد به سووران و پریشک هاویشتن و دهستی پر شوقی چو کووراوا
له بهر چاوی شه پۆلی دا.
حه مه د له عملی په شهل نیزیک که وتوه وه:
"عملی ناغا."
عملی په شهل:
"چیبه کاکه؟"
حه مه د به چاو حالیی کرد که بچنه ده ری. عملی په شهل هه ستاو رۆیشته لای ده رگا.
حه مه دیش هه ستا. کاتیک نه وان چوونه ده ری، جه بار خۆی له عملی بیچاره نیزیک کرده وه و
نقورچیکی تی کوتا. عملی بیچاره وه هۆش هاته وه:

"عەلى، بزانه دەلێم چى عەلى."

عەلى بېچارە:

"چ بوو؟"

جەبار:

"حەمدە عەلىيەشەلى بردە دەرى. تى گەيشتى؟"

عەلى بېچارە پێکەنى:

"تى گەيشتم."

جەبار:

"حەمدە شىت بوو. ئەقلى لە سەرى دا نىه. دەزانی ئىستا چ بە عەلىيەشەل دەلى؟ داواى لى دەکا لەگەلى بچیتە شارى. هەموو گەلى شىكۆفە دەزانی. هەموو دىهاتىيەکان دەزانی. هەموو دىهاتىيەکان دەلێن حەمدە دەبەرى هەتا ماوه جارێكى دیکە بە چارى خۆى خەجىجى بىنىتەوه... ئەودەم ئىدى ئەگەر تەواوى تەمەنى لە زىندان دا بەرىتەى سەر، باكى نىه... هەموو دىهاتىيەکان دەلێن حەمدە گوتوويه ئەگەر شار ئاورىش بى، خۆى تى داویم. هەموو دىهاتىيەکان دەزانی حەمدە چىتەى. حەمدە، هەروا بزانه بە خوینى سەرى خۆى تىنووويه. ئەم دەمەوى پىشى بگرم، بەلام ناکرئ. بە جۆرىك لىم مۆر دەبیتەوه دەلى دوزمنى وىم."

عەلى بېچارە:

"سەرخۆش دەبى لى گەرتى هیندە پروا هەتا دەکەوى."

جەبار:

"ئەگەر مەست بايه لى دەگەرام. بەلام حەمدە پیاوه... ئەم کىوانە تا ئەمۆ پیاوى وەك حەمدەيان بەخۆه نەدیوه... لەمەودواش ناىبىنن. ئەسلەن بنیادەم نىه، يەك پارچە نووره... دەلى پیاوچاکه."

لە دەرى با، گالەى دەکرد. بايهكى شىت... هیندەى نەمابوو بەفر ببارى. دەقیقەيەك لەمەوبەر تىپەنتىك مەراوى بەسەر کىوان دا تىپەرىن. ئەگەر زىستان داهاات مەراوى كۆچ بەرهو خوارى دەکەن. هەوا بۆنى زىستانى لى دەهاات. گەلا بارىك و تىزەکانى كاج لەبەر باى بەم لار ئەولادا لار دەبوونەوه. حەمدە عەلىيەشەلى بردە بن دارکاجەكە:

"دانىشە عەلى ناغا."

وختىك عەلى چارى بە روخسارى حەمدە کەوت، سەرى سووما. لىوێکانى دەلەرزىن. بە نىگەرانییەوه چاوەرى بوو كە حەمدە قسە بکا:

"حهمد له پهنا عدلی دانیشت:

"عدلی ناغا. نه تۆ پیایوکی ناقلی. ده زانی که هر به لایه کی به سهرم هاتوه، نه تۆ باعیس

بووی. به لام ده زانم که نیازی خهراپه ی منت نه بوو. ده زانم گونا حیکت نیه و پیایوکی باشی."

عدلی به شهل:

"خوا ده زانی..."

حهمد:

"گویت لسی بی بزانه ده لیم چی عدلی ناغا."

عدلی به شهل:

"فرموو دلم لیتته."

حهمد چند له حزه هیچی نه گوت و فکری کرده وه. سه روچاری رهش داگیرسابوو:

"نه من سبهینی ده مهوی بجمه لای خه جیج."

عدلی تیک رابوو:

"چی؟ چی؟..."

حهمد به ده نگیکی کاریگه ره وه دوویاتی کرده وه:

"نه من ده مهوی سبهینی بجمه لای خه جیج."

عدلی به شهل:

"باشه..."

حهمد:

"باشه نیه، ده بی سبهینی بجم."

عدلی به شهل دهستی وه بهر چهنه گهی داو له فکروه چوو. پاش ماوه یه که وه قسه هات:

"زۆر سهخته... زۆر... به پیی خۆت به ره و مردن ده چی."

روخساری حهمد گرژ بوو. تیک چوو. رهش داگیرسا:

"مردنی خۆم قبول کرده وه. نه جهلم هاتوه. ده زانم چیم له نیوجوانی نووسراوه. به لام راست

له دلم دا، راست له نیوه راستی دلم دا ده لیتی ناگریان کرده ته وه. دلم ده لیتی گری گرتوه و

ده سووتی. ده لیتی خه ریکن دلم له سینگم ده ردینن. ده بی بجم. نیدی تاقه تم نه ماوه. سبهینی

له گه ل تاریک و روونی به یانی ده بی برۆم. ده مهوی ریگای شاری..."

عدلی به شهل په ری به نیو قسه کانی:

"باشه، نه گهر له گير كوتى چى؟... هيوای من و هه مووان، هيوای تمواى خهلكى دئيهك نمتوى."
 حه ممد وه ختيك ناوى دئى هاته بهر گوئ، نيوجاوانى گرژ كرد:
 هيوای دئيهك نه منم؟... كام دئ؟... كام دئ؟"
 به قينه وه تفيكى گه وهى له زهوى كوتا.
 عه ليه شهل زور به نارامى وه لامى دا به وه:
 "نه كهى كاك حه ممد. نه م كاره دؤستان ده سووتينى و دوژمنان شاد ده كا.
 دلت له دئيهاتى به كان نه به شئ. نه وان له ترسان لايه نى ناغاي ده گرن. نه گينا هه موويان
 دليان له گه ل تويه. هيوای دئ، هيوای هه ر پينج دئيه كهى خارده شت به تويه."
 حه ممد به لى پراوى جوابى دا به وه:
 "نه من ده بئ بچم."
 وه ك سهر خؤشان به لاره لار به ره و چيا وه رى كه وت. كي وه كان بؤنى شنو بؤنى كاجيان
 لى ده هات...

عه ليه شهل گيژ ببوو، هه ستار رؤيشته وه ژوورئ.
 جه بار به نيگه رانى به وه له عه ليه شهل پرسی:
 "چى پئى گوتى كاك عه لى... حه ممد چى پئى گوتى؟"
 عه ليه شهل:
 "گوتى سه به نئى پيش دنيا رووناك بوون ده به وئ پرا و به چيته شارى."
 جه بار هاوارى كرد:
 "به خوا شيت بووه. ده بئ ده ست و لاقى به به ستين. نه گهر وه گيريان كه وئ ده يكوژن. ده بئى
 به به ستينه وه. نيستا بؤكوئ چوو؟"
 عه ليه شهل:

"حه ممد به ره و چيا رؤيشت. ده تگوت سهر خؤشه. هه ر به لادا ده هات."
 جه بار به دواى حه ممد دا به ره و چيا غارى دا. با، لك و پؤپى دارى لي ره وارى ده شكاند. هه وا
 بؤنى به فرى لى ده هات. ده تگوت هيندهى نه ماوه به فر بيارئ. هه وره كان ره ش ببوون و له تاسمان دا
 تيك ده نالقان. له نه كار هه موو لايه ك تاريك بوو و دا به پئنا. دلويه بارانى زل زل هاتنه خوارئ.
 حه ممدى له ژير كاجي ك كه لكه گه وره كانى تيك شكابوون، دؤزيه وه. حه ممد له سه ر مووره
 دارك دانيشت بوو. جه بار چوه ته نيشت حه ممد. حه ممد له فكر و خه يالى خؤى دا نوقم بوو.
 هيج به خؤى نه زانى كه سيك هاتره ته لاي.

جہبار بہ سپایی لہ پنا ہمہد دانیشٹ:

"مہ کہ برالہ. کہس نہ مارہ نہی بیستبئی. ہمہ مو گہ لئی شکوفہ پیتی زانیوہ. شو خہ برہ
حہ تمدن گہ یشتوہ تہ شاریش. بہ خوا دہ تگرن. وەرہ مردی خوا بہ دہست لہم فکرہ ہلگرہ."
ہمہد سہری ہلپری و تہ ماشای چاوی جہباری کرد:

"راست دہ کہی جہبار. حہ قی تویہ. بہ لام وەرہ لہ من پیرسہ. وەرہ حالی دلی من بزانه.
دہ لئی دلیان گرتووم و رای دہ پازنن. نیدی ناتوانم برالہ. ناتوانم بہ بن خہ جیج بیٹیم. نہ گہر
خہ جیجی نہ بینم، بلئی و نہ لئی دہ مرم. نیستا کہ ہر دہ بن بمرم، با خہ جیجی بینم و بمرم...
نہ تو براہ تہ تیہ کی دیکہم لہ گہل دہ کہی جہبار؟"

جہبار:

"هیچ کاریک نیہ بۆتی نہ کمہ ہمہد. بہ یہ کرمان گوت براو براہیوہ. ہمتا مردن لہ گہ لثم کاکہ گیان."

ہمہد:

"کہ وایہ دہستیکم جلکہ کۆن بۆ پیدایا بکہ... تہ نیا نہ وہ ندہم لہ تو دہوی."

جہبار جوابی نہ دایہوہ. سہری داخست.

(۲۲)

لای نیواری بوو که وهسمانه زله به لینگدان گه‌یشته شاری. لاله‌غاوهو لمبیزی نه‌سپه‌که‌ی
نوقمی کهف بوون. له نیوه‌پاستی بازاری له نه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی. نم سهر و نمو سهری بازاری
کرد. ده‌گه‌یشته ههر کس سلاری لی‌ده‌کرد. به دهم هه‌مووانه‌وه پی‌ده‌کنی.
هه‌موو خه‌لکی شاری له کوژرانی کالایی ناگادار بیرون. هه‌موو تی‌گه‌یشتیبون که
وه‌سمانه‌زله بۆچی وا به پی‌که‌نینه‌وه چاک و خۆشی له‌گه‌ل هه‌مووان ده‌کا.

پاشان چهند جاری دیکه‌ش نم سهر نمو سهری بازار گه‌پا. چاوه‌کانی به دوا‌ی که‌سینک دا
ده‌گه‌ران. به‌لام نه‌یده‌دۆزیه‌وه. له بازاری هاته‌ده‌رو بۆلای چۆمی وه‌پێ که‌وت. گه‌یشته پیش
قاوه‌خانه‌ی تۆفیق ناغا. له‌پیش نه‌سپه‌که‌ی به روخساری سوور هه‌ل‌گه‌پا‌و و ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه،
وه‌ک په‌یکه‌ریک راوه‌ستا. پاشان نیوچاوانی به شووشه په‌نجهره‌ی قاوه‌خانه‌که‌وه ناو ته‌ماشای
ژوریتی کرد. چاوی به عه‌بدی‌خان که‌وت که له قوژینیک دانیشتبوو. خۆش‌حال بوو. نه‌سپه‌که‌ی
له مه‌یدانه‌که‌دا له داری نه‌قاقیا خست و چووه ژورری قاوه‌خانه. هات له‌سهر سهری عه‌بدی‌خان
راوه‌ستا. وه‌ختیک عه‌بدی‌خان سهری هه‌ل‌پێ، چاوی به روخساری سوور هه‌ل‌گه‌پا‌و و ده‌سته
له‌رزۆکه‌کانی وه‌سمانه‌زله که‌وت. کاتیک چاویان تیک هه‌ل‌ته‌نگوت وه‌سمانه‌زله زه‌رده‌یه‌کی هاتی.
عه‌بدی‌خان ره‌نگی په‌ری. وه‌سمانه‌زله به ده‌نگیکی زۆر به‌رز گوتی:

"سه‌لامووو عه‌لی‌کووم."

پاشان بی‌شه‌وه‌ی چاوه‌پوانی جوابی سلاره‌که‌ی بی، پشتی له عه‌بدی‌خان کرد و رویش
عه‌بدی‌خان به‌زاری دا‌په‌راوه‌وه ته‌ماشای دوورکه‌وته‌وه‌ی نه‌وی کرد. وه‌سمانه‌زله نه‌سپه‌که‌ی له دار
نه‌قاقیا کرده‌وه سوار بوو و لینگی دا به‌ره‌و وایوای. له شاری‌پا بۆ وایوای دوو سه‌عاته‌ی ری‌یه.

دواى نهوې وه سمانه زله له قاوه خانه وده ركهوت، عهبدى خان كهوته په له قاژه. ده ترسا. له ترسان له هيچ جي يهك بهند نه ده بوو. ده مانچه دهسك سه ده فكهى به كه له كهى راستيه وه بوو. هميشه دهستى راستى له سر دهسكى ده مانچه كهى بوو. ته نانهت كاتيك نه رد تى ده كرد، پولى ده ژمارد يان نانى ده خوارد... نهو هميشه وه له همرو جي يهك چاره روانى دوژمنيتكى ناديار بوو.

عهبدى خان خيرا هه لستاو به غاردان روښته لاي نه حمد ناغاي سياسه تبازي عهريزه نووس. نه حمد ناغاي سياسه تبازي كابرايه كى سهير بوو. خو شيش بوو. نه گهر قسهى ده كرد ده تگوت ته ليسيتكيان گوټز ده زارى كردوون و راي ده تلنه كتنن. نه حمد ناغاي سياسه تبازي دوژمنى بابه كو شتهى فخرى يه شيت بوو، هر لهو كاتهش دا نوكه رى نه لقه له گوټى عهكسه فابه گ بوو. سياسه تبازي له ژير سيبه رى كالاييى دا كار نه بوو نه يكاو كار نه بوو نه يبا ته پيش. نه وېش به خه به رى كوژرانى كالاييى ناگرى گرتبوو.

عهبدى خان هر بهو په له هاته ژوورى دوكانه كهى نه حمد ناغا:

"بنووسه نه حمد ناغا... بنووسه نه گهر حكومته حكومه ته، ده بى نيشان بدا كه حكومه ته... راست وهك پيم گوتى بينووسه... بنووسه لهو كيو و بهنده نانه له ترسى ياغى يان كهس ناوټرئ هاتوچو بكا... بنووسه له بن هر ده وه نيك حكومه تيك درست بووه... نهو جوړه كه پيت ده ليم بينووسه نه حمد ناغا... بنووسه مندالى پازده سالهش وه كيوان كه وتوون. راست نهو جوړه كه پيت ده ليم بنووسه... بنووسه ديهاتى ده سووتينن، بنووسه هر وهخت كه يفيان لى بى، دينه نيو شاريش. بنووسه گيان و مالمان له مه ترسى دا به نه حمد ناغا... راست نهو جوړه من ده ليم بنووسه... بنووسه تيدى ژنانش ده ستيان دا وه ته چهك. بنووسه خه ريك راده پهن... بنووسه كه قانون هر له سر كاغهز قانونه. نهو جوړه كه پيت ده ليم بينووسه نه حمد ناغا... ههتا ده توانى بنووسه... بنووسه كه حكومهت ده بى له شكرى پياده نيزام بنيرئ و نه وانه خاشه بر بكا... راست وهك پيت ده ليم واي بنووسه."

سهرو چاوى تال و تاريخى نه حمد ناغا تالتر بوون. كلاو گه رگه رى يه ره شه كهى له سر سه رى هه لگرت و له سر مټزه كهى دانا. ده سرزه كه يه كى له گيرفانى ده رنسا و نارقه هى نيو چاوانى پي وشك كرده وه و پرسى:

"ده بى نه مانه بنووسم؟"

عهبدى خان:

"پیت به پیت و وشه به وشه... راست شهوی که گوتم بینوسه نه همد ناغا... بنوسه هم ژاندارمانه پیتان ناویرن. هم ژاندارمانه قونهبانی شهویان نیه ده پستی نه مانه بین. له شکرک له ژاندارمانه دهره قهتی همه دۆک نایه، شهوانی دیکهش له وی راهه ستن. بنوسه خهریکن شۆرش ده کهن. بنوسه خهریکن راده پهن. بنوسه یاغیه ک... کورپکی بیست ساله که له مالتی خۆم دا گه وره بووه... همه دۆکی ده لیم ناغا... نهو جۆره که ده لیم بینوسه... بنوسه که همه دۆک ده چی مه زراکانی من له نیو دیتها تییه کان دا دابهش ده کا... بنوسه که مه زراکانی من، زه وییه کان من له نیو نۆکه ره کانم دا، له نیو ره عیه ته کانم دا دابهش ده کا... بنوسه خهریکه هر پینج دئییه کهم دابهش ده کا... بنوسه که نه من له ترسان ناویرم بیتمه شاریش... به رامبهر به نیداره ی ژاندارمری خانووم گرتوه. ته لیسه خیزم له پشتی په نجه ره کان داناون... له ترسی گولله... بنوسه که کولاورژنه کانیشم گرتوون... له ترسی نارنجۆکان. بنوسه که دوینتی هاتبوو له مالتی خۆم دا که به رامبهر به نیداره ی ژاندارمرییه بکوژی. نه گهر پیمان نه زانیایه، نه گهر زوو وه دست نه هاتباینایه، ماله که می به دینامیت ده ته قاند. راست نهو جۆره که پیم گوتی بینوسه نه همد ناغا... بنوسه همه دۆک گوتویه هم موو شاره که به دینامیتان هه لده ته کینم... تی ده گهی نه همد ناغا... ته واوی شاره که... نهو جۆره که پیم گوتی بینوسه... راست نهو جۆره که گوتم."

نه همد ناغای سیاسه تباز به گریانه وه جوابی دایه وه:

"ناخر نه من چۆن نه مانه بنوسم؟... دهستم وه بهر ساتۆر ده دن... نیستا دامنا نووسیم، ناخر نا پرووی شاره که مان ده چی. دلیم نایه شاره که مان به دناو بکه م. نیستا نه گهر کالایچی رویشته، عدلیسه فابه گ خۆش بی. ناخره که ی فکرک ده کاته وه دهسته یه کی دیکه ساز ده کا. عدلیسه فابه گ رازی نابی عهریزه ی وا بۆ حکومته بنوسم."

عه بدی خان دهره له بوو:

"نه تو، چ ده لیم به قسه ی من بکه... بنوسه، هر نهو جۆره که گوتم."

سیاسه تباز:

"ناخر نه من نا..."

عه بدی خان:

"هرچی پیم گوتی بینوسه برام... بینوسه."

ئەجمەد ئاغاي سىياسەت باز:

"ئاتوانم بىنوسم."

عەبدى خان توورپە بوو و ھەستا:

"كەوابىڭ دەچمە لاي فەخرى خان، ئىستا دەيىنى ئەو چۆنى دەنوسىڭ."

ئەجمەد ئاغاي سىياسەت باز:

"دەيدەي بە ھەركەس بىدەيە بۆت بنوسىڭ، بەلام خىرت بۆ ناكا."

عەبدى خان راستەرىڭ چوۋە لاي فەخرى خان. فەخرى خان زۆر دوور دەنگى لاقى ئەوى

بىست و سەرى لەسەر مېزەكەي ھەلگرت.

(۲۳)

شاخی "بهرده شهین" لهولای گهلی شکوفهیه. نهو شاخه کیتوکه له بهردی لووس و رهق. نووک تیژ و زهردوما گهیهته ناسمان. بهرده شهین ناوی له نهفسانه کانیس دا ههیه. له زۆر داستانان دا باسی کراوه. لهبارهی نهو شاخهوه زۆر داستانیان گیتراونهوه...

سهراچاوهیه که لهسه سینگى بهرده شهین ههلهدهقولی و دهپرژیتته خوار. نهو کانییهش پیتی دهلین سهراچاوهی بهرده شهین. چوار دهوری کانی شهین دارو درهخته. داره کانی نیره سهوز و چکۆلهن. پنگی بوغۆش دهوراندهوری کانییه کهی گرتوه. له بهرزایی، له جیگایه که به بهرزایی سێ دار سپیداری زۆر بلیند، له سهرهوژیری بهرده شهین عهتر دهباری. ناویکی که فاری لهو سهروهوه، له سنگی وه که دیواری بهرده شهین ههلهدهپرژیتته خوار.

دهلین قهديم لاویک ههبوو. نه م لاهه شهینى زۆر خوڤ دهویستن. کون و نهشکهوته کانی لای سهروهوی بهرده شهین هیلانهی شهینانه. نه م لاهه کاتییک شهینهکان جووچکه ههلهدینن، دهیهوی جووچکه شهینیک بگری. هیلانه شهینه که له نیو قهدی نهو زهردومایهیه. نه دهتوانی له بهروهرا وهسهر کهوی و بگاته هیلانه شهینه کهو نه بوشی ده کری له نووکی شاخه کهوه بیته خوار. لاهه که تهنافیکی دریزو نهستور ده دۆزیتتهوه، سهری تهنافه که له سهروهوی بهرده شهین به داریکهوه ده بهستی و به تهنافه کهدا بو لای هیلانه شهینه که دیتته خوار. جووچکه شهینه که له هیلانهی دهردینتی و له باخهلی دهنتی. لهو نیوهدا دایکی جووچکه کان پی دهزانی. به رق ههستاوی خۆی به بهرده شهین دادهدا. بهبال وه که شمشیر له تهنافه که دهداو دهپریتتهوه. لاهه که بهو جووچکه شهینهوه که له باخهلی دا دهپی، له شاخی بهرده شهین بهرده بیتهوه و هه پروون به هه پروون دهپی.

هەر بۆیە بەم کێوە دەلێن بەردەشەهین.

حەمەد کە هەر شوێ وەرێ کەوتبوو، ئیستا گەیشتبوو بەردە شەهین و دانیشتبوو بەسیتەوه کە هەستی پێیەکی هاتە بەرگوێ. ئاوێ دایەوه، جەباری دیت کە بە دواوەوه تەماشای دەکا. چۆر چۆر ئارەق لە سینگە کولکنەکی هەلداوەرژا.

جەبار ماوەیەکی زۆر هەر لەو جیتی لیتی بوو راوەستا. حەمەدیش سەری داخستبوو تەماشای عەرزێ دەکرد.

پاشان جەبار هات لەپەنای حەمەد دانیشت. بە ئازامی دەستی درێژ کردو دەستی حەمەدی گرت. چەند جار دەستی حەمەدی گوێ. حەمەد گوێی نەدایەوه هەر وایە بێدەنگ مایەوه.

جەبار بە دەنگێکی لەرزۆکەوه وەقسە هات:

"کاکە..."

ئەوه نەدە دژستانەو دڵسۆزانە بانگی کرد کە حەمەد نەیتوانی ئاوێ وەسەر نەداتەوه.

جەبار دەستی حەمەدی لەنیو دەستی خۆی گرت و پاراپایەوه:

"کاکە... مەکە..."

حەمەد بە داخ و خەفەتەوه سەری راوەشاند:

"ئەتۆش ناتوانی لە دەردی من حالی بی براکەم... ئەمن ئەگەر بمرم زۆر باشتره."

جەبار دەتگوت دەنالتین:

"حەمەدی خۆم... من لە دەردی تۆ حالیم. بەلام ئیستا وەختی نیه. دەردی تۆ دەردی

منیشه برای خۆم."

حەمەد:

"کەوابوو، پێشم پێ مەگره کاکە جەبار. ئەمن دەچمە لای خەجیجەکەم. ئەگەر گرتیانم

ئەوه لە چارەم نووسراوه. ئەگەر دەگیریش نەکەوتم کە..."

پاشان رقی هەستاو نیوچاوانی تیک نا:

"کەس ناتوانی بمری."

جەبار:

"ئەتۆ خەریکی بە دەستی خۆت دەستبەند لە دەستی خۆت دەکەوی برالە. ئەگەر یەکیک بت

بینی و بتناسی چاره چیە?... عەبدیخانیش لە شارییه. ئەگەر بت بینتی چی?..."

ئەو بریسکەیهی خزببووه چاوهکانی حەمەدەوه گەورەتر بوو:

"بزاین چاره‌نوس چۆنی دیتی... ناتوانن من بگرن."

جەبار:

"گەوايه خیرت بیته‌ری... برۆ خوات له‌گەل."

حەمەد:

"بە‌خوام سپاردی براگیان."

جەبار:

"سێ رۆژان له‌ مائی "تەمیره کورده" چاوه‌ریت دەم. ئە‌گەر هەتا سێ رۆژان پەیدا نە‌بوویه‌وه، دلنیا دە‌م که‌ گیرای."

حەمەد:

"باشه‌ کاکه‌."

حەمەد هەستاو وەرێ کەوت.

حەمەد دوور دە‌کەوتە‌وه. جەبار هەتا ئە‌و جی‌گایه‌ که‌ حەمەدی لێ‌دی‌ار بوو، له‌ پشتە‌وه‌را تە‌ماشای کرد. له‌ دلێ‌ خۆی دا هەر دە‌ی‌گوت:

"ئە‌تۆش بۆی دە‌رچووی حەمە‌دۆک... بە‌ رێ‌یه‌ک دا رۆیشتی که‌ گە‌رانه‌وی تیدا نیه‌... ئە‌م کێوانه‌ تازه‌ ناتوانن حەمە‌دۆکیکی دیکه‌ به‌ خۆ‌وه‌ بیینن... وە‌یش..."

حەمە‌دۆک له‌ گوندی گە‌لێ‌ ش‌کۆفه‌ جووتی‌ک کالە‌و دە‌ستی‌ک جل‌کی کورانه‌ی بۆ‌پە‌یدا ببوو، جل‌کی کورنی‌کی پازده‌ ساڵه‌.

جله‌کان دە‌ست‌چن بوون. بە‌ دە‌زوو چنرابوون. چاکه‌ته‌که‌ی به‌ توێ‌کله‌ هە‌نار ره‌ش‌گ کرابوو. پانتۆله‌که‌ی سپی و چل‌کن بوو. درابووش. جل‌ه‌کان زۆر به‌ به‌ری تە‌نگ بوون. حەمە‌د له‌و جل‌انه‌دا زۆر چوو‌کت‌ر ببوو‌وه. دە‌ت‌گوت له‌ت کراوه‌. گۆ‌پال‌تی‌کی نە‌ستووری شوانانه‌شی به‌ دە‌سته‌وه‌ گرت‌بوو. کالۆ تە‌پله‌یه‌کی له‌سه‌ر نابوو. شه‌پ‌که‌ی کلا‌وه‌که‌شی لێ‌ببوو‌وه. دە‌مان‌چه‌که‌و یه‌ده‌گه‌کانی له‌بن پانتۆله‌که‌یه‌وه‌ له‌ لاقی به‌ست‌بوون. قایشه‌که‌شیانی له‌ پشت‌ینی قایم کرد‌بوو. دە‌ت‌گوت دە‌فڕی. چاوی هێ‌چیان نە‌ده‌دی. سه‌ری له‌ گێ‌ژ‌وه‌ ده‌چوو. دە‌ت‌گوت له‌ هە‌وايه‌کی به‌تال‌ دا ده‌گه‌ری. دنیا له‌ پێ‌ش چاوی پاك ببوو‌وه.

لای نیوه‌شه‌وێ‌ گە‌یشتە‌ نیزی‌ک شاری. له‌ گه‌ره‌که‌کانه‌وه‌ ده‌نگی وەرینی سه‌گه‌ل ده‌هات. ده‌بوو چ بکا؟ ئە‌گەر به‌و نیوه‌شه‌وه‌ چووبایه‌ نێ‌و شار، کاروانسه‌رایه‌کی دە‌ست نە‌ده‌کەوت لێ‌تی وە‌میتنی. له‌وانه‌ش بوو دە‌ستی کە‌ری. له‌ لای به‌ره‌وه‌ی خۆی گوتی له‌ ده‌نگی ناشی‌ک بوو.

گه پرایه وه. به رهو لای ناشی وه پئی کهوت. دهنکی ناشه که هینده بلیند بوو گوتی پیای کی که پ
ده کرد. بونی ناردی گهرم له دوره وه هاته بهر لووتی.

سبهینن ههینی بوو. رژی چاویتکه وتنی زیندانیان... به لایه کی گوره له سه رینگای
بوو: دایکی خه جیجی. بیستبوی که هه موو ههینوان دایکی خه جیج ده چیتته سهردانی
کچه کی و خه بهری نهویش بۆ خه جیجی ده با. بیستبوی که دایکی خه جیج داستانی سهیرو
باوه پئی نه کراو له باره ی نهووه ساز ده کاو به خه جیجیان ده لئی، به لام نهک شتی خه راپ...
شتی باش. گویا داستانی ناو رتی بهردانی دروه لانه کانی خارده شتی شی زۆر گوره کرد بوو وه
گه یاند بوو یه وه گوتی خه جیج، هه روا مه سه له ی دابهش کردنی زهوی و زاره کی عه بدی خان...
بیستبوی که به خه جیجی گوتوه: "حه مه د نهو هنده که له گت بروه هه مه پرسه... قه دی
ده لئی مناره یه. گویا خه جیجیش زۆری پی خۆش بووه... زیندانی شتی بۆ نهو زیندان
نه بووه بۆی بووه ته به هشت... خه جیج هه موو سه عاتان جار تیک نامیتری له شیراز داوه له
ماچان دا نوقمی کرده..."

لهو رژه شهوه که حه مه د له گه لئی شکۆفه نیشته جی ببوو، به ریک و پیک خه بهرو
پوولی بۆ نارد بوو...

جهواله ناردی تۆزای به په نای یه که وه هه لپه سیرابوون. چوار بهرداشی زه لام ده سووران. له هه
چوار لایانه وه نارد لووزهوی ده بهست. دهنکی نهو ناوه که ناشه کی پی ده گهرا، به هه موو لایه ک دا
بلاو ده بووه وه. ناشه وانه که پیای تیک بوو ریش ماش و برنجی، نارد سه رتاپای له شی سی پی کرد بوو.
یازده کهس لادیتی له نیتوبه ندی ناشخانه که دا ناگریان کرد بووه وه له چواره وری دانیشتبوون.

حه مه د هاته ژووری و سلای کرد. نهوانیش جی یان بۆ کرده وه خو لقیان کرد. حه مه د له
نیتوبان دانیشته. نهوانیش سه رله نوئ قسه کانی خزیان ده ست پی کرده وه. نهوان تا ماوه یه ک هیچ
ناگیان له حه مه د نه بوو. باسی زهوی و زارو به ره هم و هه ژاری و کۆله مه رگی خزیانان ده کرد.
له باره ی بازار گانی که وه که له بنده نی و شتر ملی که وتبووه گیری یاغی یه کان و رووتیان کرد بوو،
باسیان ده کرد. هیندنیکیان پییان ابوو نهو کاره کاری حه مه دۆ که. ناوی حه مه دۆ که هه موو
کاتی که مه سه له ی دابهش کردنی زهوی و زاره کی ناسیاب چه شه می وه بیر خه لک ده هینایه وه.
نیستاش هه روا بوو. یه کیک له وان که له هه مووان پیرتر بوو، ده یگوت:

"نیستا له وه گه پئی. بلتی نه تو زهوی یه کانت دابهش کرد، به هه رحال، به لام شیتی سه گباب،
درووه لانه که ت بۆچی سووتاند?..."

ئەوانى دىكە لەبارەى سووتاندىنى دروولانەكەى خاردهشتهوه داستانى واين دەگىرپايەوه كە بە ئەقلى كەس دا نەدەهات. ھەمدە لە داخان ھەر خۆى دەخواردەوه. ھىندەى نەمابوو دەرھەل بىخ. لەدلى خۆى دا جىئوى دەدان. ھىچ كام لەوانە لە ئەسلى مەسەلەو ھۆيەكانى نەدەوان. واديار بوو ھەر بە ئەقلىيان دا نەدەهات. ھەمدە رەكەى نىشتەوه. لە دلى خۆى دا پىتكەنى. دىھاتىيەكى چوكووراوا چووزانى دروولانى چەقلەشىنكە يانى چى. چووزانى ئەو بەلایە چ بەلایەكە؟

پاشان دىھاتىيەكان ھەر كەسە لە جىئى خۆى، خۆيان مات كەردو خەويان لىكەوت. ھەمدە دىش ھەروا. وەختىك وەخەبەر ھات كە ھەتاو بلىند ببوو. يەكىنە لە دىھاتىيەكان لە ژور سەرى راوہستابوو و دەيگوت:

"ھەستە رۆلە گيان ھەستە. ھەتاو گەرم بوو. ئىدى بەسە ھەستە. لەبەن پىئى ولاغان دا دەپلەشيتىيەوه، ياللا كورم، ھەستە."

ھەمدە وەخەبەر ھات. ھەستا. بە پەلە بۆ لای شارى وەرپ كەوت. گەيشتە شارى. چووہ بازارى. گەيشتە نىئوہراستى بازار. بازار ھەروەك جارى پىئشوو دىتبووى، وابوو. شەرەت فرۆشەكە، بۆشكە برنجەيىيەكەى بە كۆلەوه بوو و لەنىئو بازارى دا سەروخوارى دەكەرد. حاجى كوررە بە كەيف بوو. خەرىكى نال كوتانەوه بوو. كاتىك ھەمدە بە پەناى دا رادەبەرد، حاجى كوررە لەبەر خۆيەوه گۆرانىيى كوروزان تۆغلىي دەگوت. دووكەلى كەباب لە كەبابخانەكان دەھاتەدەر. ژنە دىھاتىيەكان بە پانتۆلى رەشەوه ئەم دوكان و ئەو دوكانيان دەكەرد.

ھەمدە بە ترس و تىيىيىيەوه لە نىزىك باغى شاردارى بانگى كابرەيەكى لادىيى كەرد كە خەرىك بوو پى ھەللا دەچوو. لىي پەرسى:

"بەندىخانە لە كام لايە؟"

كابرەى دىھاتى:

"ئەم كۆلانە بگەرەو بۆ. بۆ ژوروى ئەو دەروازە بەردىنە."

ھەمدە چووہ ژوروى دەروازە بەردىنەكە. گوردانىك ژاندارمە بەرپز خەبەردار راوہستابوون و چاوہروانى وەكىل باشىيەكەيان بوون. لە دىتنى ئەو ھەموو ژاندارمەيە بەسەر يەكەوه حالەتتىكى تايبەتسى بۆ پەيدا بوو. واديار بوو دلى پىئى دەگوت غار داو بگەرپتەوه چىاكان. ھىچ وەخت لە ھىچ جىنگايەك نەوہندە دلى تەنگ نەببوو. لە پىئشەوہو لە لای راستى ژاندارمەكان چاوى بە خانوويەكى نزم و بى پەنجەرە كەوت. دىوارى ئەو خانووە مېرووى ھىنابوو. دووسى ژنى دىھاتى لەبەن ئەو خانووە دانىشتبوون و چاوہرپ بوون. ھەمدە بە چاكى خۆى كۆم كەردەوہو كوشم ھەلات. نىستا ژۆر چووكتر ديار بوو. نىشك گرىك لەسەر بانى پىاسەى دەكەرد. ھەمدە تىگەيشت زىندان

همه‌د هه‌روا نارام، هه‌ر به‌و نارامی و سه‌نگینه‌یه که پیتی هاتبوو، هه‌ستاو پوولتیک که له ده‌سرۆکه‌یه‌کیه‌وه پیتچابوو له کۆشی خه‌جیجیتی هه‌ویشت و رویشت. هه‌تا له ده‌روازه به‌رده‌که چوو ده‌ره، خه‌جیجیش له جیتی خۆی راه‌ستا بوو و له پشته‌وه‌را ته‌ماشای ده‌کرد.

ئیراز:

"ج خه‌به‌ره که‌چی؟... نه‌وه کن بوو؟"

خه‌جیج نالاندی:

"با به‌چینه ژووری پووری... وه‌ره به‌چینه ژووری."

وه‌ختیک چونه ژووری، خه‌جیج خیرا خۆی له‌نیو جی‌یه‌که‌ی هه‌ویشت. ئیراز گیتو ببوو:

"چته که‌چم؟"

خه‌جیج:

"همه‌دۆک..."

ئیراز:

"چی؟... کنی؟..."

خه‌جیج:

"نه‌و کورپه همه‌دۆک بوو."

ئیراز به‌ سه‌ری خۆی دا دا:

"ره‌بی کویر بم... خه‌وایه کویرم که‌ی... بوچی چاکم ته‌ماشای روخساری شیره‌پیاوه که‌مان

نه‌کرد؟... خه‌وایه نه‌م چاوانه‌م کویر بن و له کاولی بیینه ده‌ر."

بیته‌نگ بوون. پاشان هه‌ردوو ژن به‌ چاری پر فرمیسه‌که‌وه یه‌کتریان له نامیتر گرت.

خه‌جیج:

"ده‌چینه یۆرگیڕ..."

ئیراز:

"ماله‌که‌مان..."

خه‌جیج:

"سواغه‌که‌ی به‌ خه‌نه ده‌که‌م پووره ئیراز... پووره ئیراز، به‌خوا نایه‌تم ده‌ست له ره‌ش و

سپی بده‌ی."

ئیراز:

"ماله که نی هه موومانه. ده بێ هه موومان زه حه ته که ی بکیشین."

له م روژانه دا ده رگایه کی تازه ی هیوا له زیندانییه کان کرابوه وه. باسی لێ بووردنی گشتی ده کرا. کهس نهیده زانی کام نوینه ری پارلمان خستبوویه سه ر زارو زمانان که نه و روژانه ده چیتته نه که ره و له مه جلیس دا له باره ی لێ بووردنی گشتییه وه قسه ده کا. به و جوژه که نه و گو تیبوی هه تا یه ک دوو مانگی دیکه به شیتکی زۆریان وه به ر لێ بووردنی گشتی ده که وتن. زیندانییه کان له سه ر لێ بووردنی گشتی زۆر شیعیان دانابوون و زۆر ناوازیان ساز کردبوون. زیندان شه و روژ به گوژانییه کانی لێ بووردنی گشتی و نه و جوژه گوژانییه نه. ده هاته له رزین. له زیندان پیره پیاویک هه بوو به ناوی ناغا مسته فا که میتشکی زیندانییه کان بوو. پیاویکی دنیا دیده و ناقل بوو. هه موویانی رینویتی و نامۆزگاری ده کرد. خه جیح هه موو روژی ده چوه لای ناغا مسته فا و ده پرسی:

"مام مسته فا، لێ بووردنی گشتی حه مه دۆکی منیش ده گرتته وه یان نا؟"

ناغا مسته فا وه لآمی ده دایه وه:

"نه ک هه ر حه مه د، هه موو مه خلوقی خوی ده گرتته وه... له تهیری ناسمان را بگره هه تا گو رگی بیابان، هه موو عه فوو ده کرین."

خه جیح خۆش حال ده بوو. شه و روژ خۆش حال بوو.

خاکی ده شتی یۆرگیر گه رم و به رپۆه وه.

خه جیح هه مه شه وه زعی یۆرگیری له و زیندانییه نه ده پرسی که نه و نێوه نێوه شه ره زا بوون. بۆیه نێستا هه موو دێهات و که لێن و قوژنی یۆرگیری له به رچاو بوو.

خه جیح ده یگوت:

"نێمه له "به رده ره ش" خانوو دروست ده که ین، وانیه پوره ئیراز؟"

ئیراز وه لآمی ده دایه وه:

"ئه دی، له به رده ره ش."

خه جیح دیسان ده هاته ده ری و ده چوه لای زیندانی پیاوان و بانگی ده کرد:

"مام مسته فا."

ناغا مسته فا به ده نگیتکی پر له لاواندنه وه و خۆشه ویستییه وه جوابی ده دایه وه:

"ج باسه، کچه شیتته که."

ئه مه ی ده گوت و ده هاته به ر ده رگا، و هه رچهند ده یزانی خه جیح چ پرسیارتکی هه مه، ده پرسی:

"چی هه کچه شیتته که."

خه جيج ده پيرسى:

"مام مسته فا، حه مه ديش؟"

ناغا مسته فاش ههروهك هه ميشه جوابى ده دايره:

"له تهبرى ناسمان را بگره هه تا گورگى بيابان، هه رچى مه خلوقى لهو كيتوانه هه يه... وه ختيك لى بووردنى گشتى ده رېچى، ناوا ده رده چى... حكومدت ده يه وى به سلامه تيبى خوى فهرمانى لى بووردنى گشتى ده رېكا."

خه جيج وهك هه ميشه ده يگوت:

"ده سته كانت ماچ ده كه م مام مسته فا."

مام مسته فاش وهك جازان پنده كه نى و ده يگوت:

"كيزى شيتوكه... و ده گه رايه وه به ندى خويان."

ئيراز:

"ده يانه وى رۆزى چوار شه مه بانه نه كووزان. ده لئين دادگاي ئيره ناتوانى حوكمى ئيمه بدا... خوا بكا، هه تا نهو رۆزه لى بووردنى گشتى ده رچى و به خورايى نه مانبه نه كووزان... دلم زور نارېحه ته، وه خته..."

خه جيج له سه ر دلى بوو به خه فته:

"خوابكا... حه مه ديش ناتوانى بيته كووزان. برىا نه وى رۆزى به حه مه دم گوتبايه... به لام زمانم گيرابوو پوروى، ده تگوت لالېووم."

ئيراز:

"نه گهر نه من زانيبام نه وه حه مه ده..."

خه جيج:

"لى بووردنى گشتى نيزيكه."

ئيراز:

"ناغا مسته فا ماشه لالا زور ناقله. نهو ناگاي له هه موو شتيك هه يه. ده لئين له نه نكه ره ش پياوى هه ن و خه به رى بو ده نيرن."

خه جيج:

"نه مرپ هه ينوويه. چهنه رۆزمان ماوه بو چوار شه مه..."

پاشان به قامكه كانى ده ستي كرد به ژماردن:

"شەمە، يەك شەمە... پېنج رۆژمان ماوه بۆ چوار شەمە پورە ئىراز. بريا لەبىرم بايە بە
ھەمەد بلىم كە چوار شەمە لىرەمان رادەگويزن... بريا پىم بگوتايە."

ئىراز:

"ئەگەر ئەمن زانىبام ھەمەدۆكى خۆمانە، دەسبەجى پىم دەگوت."

خەجىج:

"پوورئ... ئەتۆ بلىنى لى بووردنى گشتى دەربجى؟"

ئىراز:

"ئاغا مستەفا ماشەللا زۆر ئاقلە. لە ئەنكەرەش پىاوى ھەن. ئەدى دەردەجى. ئاغا
مستەفا خەبەرى لە ھەموو شتىك ھەيە."

خەجىج:

"دەمەوى ئەو بىيەى لەبەر دەرگاگەمانى دەجەقتىم شوپرايەى بگاتەوہ سەر زەوى."

ئىراز:

"دەگاتى."

خەجىج:

"گوپلەكە كانمان سال بە سال زياتر دەبن..."

وہختىك ھەمەد لە زىندان ھاتە دەرئى بائى گرت. سەرى لە گىژەوہ دەچوو. چاوى بە
جۆرتىك لە خىلەكەوہ دەھاتن كە خەرىك بوو بکەوئ. ھاتە بازاڤى. بە زەھەت خۆى گەياندە
سەر سەكۆيەك و دانىشت. پاش تاوتىك ھاتەوہ سەرەخۆ. لەبەر دەركى دوكانىك پرتەقاليان
ھەلژىشتبوون. لە سووچىكى دىكە كە لەمىيان لەسەرىك دانابوون، ەك تەپۆلكەى چووك
چووك... لەسەر سەكۆ بەردىنەكە ھەستا چووەلای نىويەندى بازارەكە. ئاپۆرايەكى زۆر لە
قاوہخانەى تۆفيق ئاغا دانىشتبوون. زۆرىەيان ەبايان بەسەر شانەوہ بوو و پىمەرەكانيان بە
شانىانەوہ نابوو. پىاويكى كورته بالا ئەوانى دىكەى ەبەر جىنۆان دابوو. پىتى سەير بوو. لە
دلى خۆى دا گوتى: "لىرەش ئاغاو رەعيەتى ھەيە." ھەر لەوى چاوەرئ بوو. پىاوە كورته بالاكە
ھەروا جىئوى دەدان. ئەوانى دىكەش دەنگيان دەرنەدەھات. سەريان داخستبوو و موويان
لىنەدەبزووت. پاشان ئەو پىاوەى جوتنەكانى دەدا لەپەر نەرم بوو و گوتى:

"برایان... نیتوه بژمن له گیانیشم خۆشهویست ترن."

حهمد سەر سوپرمانه کهمی دوو چەندان بوو. سەری لەو کارە دەرنەدەچوو. پیاوہ پیتەپرە بە شانەکان هەر بەو جۆرە که سەریان داخستبوو، لەسەرەخۆ هەستان و بۆلای رووبار وەرێ کەوتن. چەند کەس گوتیان:

"دەچن بۆ مەرەزە جار."

حهمد دیسان سەرسوپرمانه کهمی زیاتر بوو. چووہ نیتوہندی بازاری. دوو کەلتی کەباب راست لەو جێیە که جاری پیتشوو کەبابی لەخوارد بوو، لە دوکانی هاتەدەر. چووہ ژووری. بە بۆنی کەبابە که دلتی پیک دا هات.

شاگرد کەبابچی که چاوی بە مشتەری کەوت، هاواری کرد:

"باوہ شین..."

حهمد بە شاگرد کەبابچیە که:

"نەختیک زوو کاکە گیان."

شاگرد کەبابچی هاواری کرد:

"خیراتری باوہ شین بکه..."

حهمد وەختیک ناوړی دایەوہ دواي خۆی، راچەنی، ترسا، نەیدەویست باوہ بەچاوی خۆی بکا. ئەو کەسە راست لە پشتەوہی خۆی دانیشتبوو عەلێشەل بوو. ئەمە خەون و خەیاڵ نەبوو. عەلێشەل خۆی بوو که بەدەمیەوہ پیندە کەنی. چەندیش خائینانە... حەمد هیچی نەگوت. لە یەک لەحزەدا هەزار فکری بە دلّ دا هات. عەلێشەل هیچی نەدەگوت. هەروا تەماشای دەکرد و زەرەوی دەهاتی. عەلێشەل هەستاو هات لەسەر سەندەلتیەکی بەتالّ که لە تەنیشت حەمدەوہ هەبوو، دانیشت. خۆی خوار کردەوہ بە گوتی حەمدی داچاند:

"مەترسە هیچ نەبووہ. دوايە قسان دەکەین."

کەبابە کەیان بۆ هیتان. خواردیان و هەستان هاتنەدەر. شەریەت فرۆش کووپە برنجەییە کهمی بە کۆلتیدا دابوو و لە نیتوہراستی بازاری دا سەرو خواری دەکرد.

حهمد:

"کاکي شەریەت فرۆش... شەریەتیکم بەدەيە."

کاتیک شەریەت فرۆشە که شەریەتی بۆ حەمد تێدەکرد، حەمد دەستی درێژ کرد و بەسەر

کووپە کهمی دا هیتا. شەریەت فرۆشە که پینکەنینی هات:

"زیرہ کوری باش، زیرہ."

عہلیہ شہل:

"لہ جہارم بیست کہ ہاتویہ شار. نہ منیش سوار بووم، شہری ہاتم گوتم نہ کا خوانہ خواستہ بہ لایہ کت بہ سہر بی... لہ بہر دہ رازہی بہ ندیخانہ زورت چاوپرئ بووم. خہ جیج چۆنہ؟ نیشہ لالا باشہ. چما نہ تو شیت بووی حمہد؟ چما دہ کرئ پیاو بہ پیان بیتہ شاری. نہ گمر خوانہ خواستہ پیانن کہ نہ تو لیرہی و وهدوات کمون، چۆن خۆت دہ راز دہ کہی؟ بۆیہ نہ سپم بۆ ہیناوی و بہدوات دادہ گہریم تا نہ گمر خوانہ کردہ ناسیانی بتوانی سوار بی و خۆت بگہینیموہ شاخی..."

حمہد چاوی پر بوون لہ فرمیسک:

"بڑی عہلی ناغا، ہەر خۆش بی."

عہلی:

"خوا بکا نہ تو ہمیشہ ہەر بڑی... چونکہ حمہدۆک نہ توئی."

حمہد:

"شتیکت پی بلیم برالہ؟"

عہلی:

"فہرموو کاکہ گیان."

حمہد:

"لہ گہل خہ جیجی روویہ پرووی یہ کتر دانیشتن. بہ لام ہہردوو کمان زمانان بہ سترا. نہ مانتوانی یہک وشہش پیکہوہ بدوین. ہەر دلیم بہرایی نادا خہ جیجی لہو ژوورہدا ببینم. نہ من نیدی لہوئی ناچمہوہ لای، نہ گمر بچم دیسان زمانم لال دہ بی... نہ تو بچوو بزانه قسہ یہ کی ہہیہ یان نا؟"

عہلی:

"باشہ... نہ تو لہ قاوہ خانہی نیو بازارپی چاوپریم بہ. نہ سپہ کہم لہوسہری بازارپی لہ

دارہ توویک خستہ... خۆی باوی سہرو..."

حمہد:

"باشہ کاکہ."

شتیکی نادیاری و ہک ترس و لہرزی لہ دلدا بوو. دہ تگوت شتیکی ساردوسر بہ نیو مورورہ گہی پشتیدا دئ و دہ چی. نۆقرہی لی ہل گیرابوو. دہ تگوت کہوتوہ تہ جی یہ کہوہ کہ جی نابیٹہوہ. دہ یوہیست رابکا، ہیندیک شت بشکینئ و لہت و پەتیاں کا. ہہستیکی و ہک

ترس و غم له دلتي دا ده گهړا. يک ته کان... خيړا خوي گه يانده نښه په که. نه وانه ي چاويان لتي بوو، به سهر سورمانه وه ته ماشاي نه و منداله دته هاتي به يان ده کرد که به گيژو کاسي له روويه رووي نه وانه وه تي په پري. پووشکه کا به لمبوزي نښه په که وه نووسا بوون. ده سکه گيايه کي رنښه وه و لمبوزي نښه په که ي پاک کرده وه. نښه په که ي رهنګ خوله ميشينه بوو. خاله درسته کاني نامال شين بوون. نه و خالانه هه تا له که فله تي نزيکتر ده بوونه وه، ره نګيکي خه نه يي بيان ده گرت. ده ستيکي به سهر ي حه يوانه که دا هينا و هاته قاوه خانه. چاي داوا کرد. چايان بو هينا. خه جيچي هاته وه پيش چاو. خه جيچ زور گورابوو. روخساري زهر د بيوو. به ره چاوي گنجيان تي که وتبوو، به لام سه روچاوي قه له وتر بيوون. ديار بوو زور شه که ت و بيتزاره. حه مه د دلتي نار هحت بوو. چهند دلوپ فرميسک له چاوه کاني به ربوونه وه و که وتنه سهر ميژه که، به لام وه که نه وه ده چوو که هه رده م ده يه وي هه تستي. چايه که ي خوارده وه. به نيگه راني چاوه پتي عه لي بوو. چاوي له پري يه وه بريبوو. سهر و سه کوتي عه لي له سهر ي کولانسي وه ده رکه وت. عه لي به که يف نه بوو. رووگرژ بوو. حه مه د به پري يه وه چوو. هه ردووکيان بولاي نه و جي يه چوون که نښه په که يان لي به ستيبو وه.

حه مه د:

"چي گوت؟"

عه لي:

"ليم مه پرسه."

حه مه د:

"ناکا خه به ريکي ناخوشت پي يي."

عه لي:

"خه به ريکي خو شم پي نيه."

حه مه د دلتي وه جو ش هاتبوو:

"بيلي، بيلي... هه ر پيشي دل م خه به ري دابوو برا که م... ده زام خه به ريکي ناخوشت

پي يه... بيلي."

عه لي:

"نه م چوار شه ميه ده يانه وي خه جيچي به رنه کووزان. ده يانه وي له کووزان زينداني بکه ن.

خه جيچ ده يگوت به حه مه دي بلن گه ردم نازا کا. گونا ه ي خه جيچي قورسه، ياني دادگاي ني ره

واده تي. نيرازيش ده به ن."

نەم خەبەرە لە پێش دا وەك بریسكەیهك لە حەمەدی دا. بەلام تاوتیك دواتر حەمەد خۆی كۆكردەووە و هۆشی هاتەووەبەر خۆی . عەلیی لەبیر چوو یووێه. لەبەر خۆیەوێه زەردەدی دەهاتی. تەواری دەشتی چوكوروا بەدارو بەرد و گژو گیاهە بوو بە یەك پارچە تیشكی زەرد. پێكەنینەكەمی هیتشتا لەسەر لیوان بوو. پاشان لەپەر خۆی هاویشتە سەر نەسپەكە. لە یەك لەحزەدا گۆرابوو. ببوو حەمەدۆكینکی دیکە:

"وہ پیتش كەوہ عەلی ناغا. تەواو بوو."

عەلی وەپیتش كەوت. بەخیرایی لە شار دەرکەوتن. بە دەشتی "هەزارگا" دا تێپەڕین و گەیشتنە دەرووبەری "دیکیرلی"، لای باغە پرتەقالەكەمی كاراجالی وەسمان. عەلی جلەوی نەسپەكەمی گرت و راوەستا. تەماشای چاوی حەمەدی كرد:

"چ بوو؟... چ تەواو بوو؟... بە منیش بلی."

حەمەد لە نەسپەكەمی دابەزی. بەزەردەخەنەوێه دەستی عەلیی گرت:

"لەرئێه چاوەروان دەم و خەجیجی لەوانە دەستینمەوہ."

عەلی تووڕە بوو:

"نەتۆ بەتەواری شیت بووی... ناخر بەرۆژی رووناك لە دەشتی چوكوروا دەكری نەو كچەمی لەدەستی ژاندارمە دەریتینی؟..."

(۲۴)

حه‌مه‌د وه‌ك دنيايه‌ك خۆش‌حالي وه‌ژوور كه‌وت. جه‌بار له‌و رۆژه‌وه كه‌ هه‌مه‌دي ناسييو،
قه‌ت وا خۆش‌حالي نه‌ديتبوو. عه‌لي بيچاره‌ش هه‌روا. هه‌مه‌د ده‌تگوت له‌ خۆش‌حالي‌يان با‌لي
گرته‌وه خه‌ريكه‌ ده‌فري. جه‌بارو عه‌لي بيچاره‌ نه‌م وه‌زعه‌ي هه‌مه‌ديان زۆر پي‌خۆش بوو. هه‌مه‌د
له‌ ژووري‌دا پياسه‌ي ده‌كردو گۆزاني‌ي ده‌گوت:

"سي‌وه سووره‌ي هه‌وه‌ل به‌ر

تامت خۆش بوو ره‌ش نه‌سه‌مه‌ر

دايكت لي‌ن‌فه‌ي نه‌دا پي‌ت

مه‌مه‌ت دي‌اره سه‌رانسه‌ر"

نه‌گه‌ر تاوي‌ك پي‌شته‌ر كه‌سي‌ك پي‌ي گوتبان هه‌مه‌د نه‌و گۆزاني‌يانه‌ ده‌زاني، ني‌مكاني نه‌بوو
باوه‌ر بكه‌ن. هه‌مه‌د له‌ جي‌دا له‌گه‌ل نه‌و شيعرو گۆزاني‌يانه‌ ني‌واني نه‌بوو.

هه‌مه‌د گوراند‌ي:

"عه‌لي بيچاره ... سازه‌كه‌ت تاوده‌يه‌و كه‌مي‌ك نا‌هه‌نگي سه‌ما لي‌ده‌.

به‌لام هه‌مه‌د هه‌ميشه‌ واي قسه‌ نه‌ده‌كرد. نه‌و هه‌ميشه‌ كه‌م دو‌ي و سه‌نگين بوو، و پاش

هه‌لسه‌نگاندن و لي‌تكدانه‌وه قسه‌ي ده‌كرد.

عه‌لي بيچاره‌ بي‌نه‌وه‌ي قسه‌يه‌ك بكا هه‌ستا و چوو سازه‌كه‌ي له‌ دي‌واري كرده‌وه‌و ده‌ستي

كرد به‌ لي‌دان و به‌ گوتني گۆزاني‌ي گشت. هه‌م سازي لي‌ده‌داو هه‌م گۆزاني‌ي ده‌گوت:

"چووم و دي‌تم ده‌رگاي ناسن داخرا‌بوو

بسكي ره‌شي شه‌وبوو زيوي تي‌دا‌بوو"

حه مه ديش و پړای عدلی بیچاره ده یگوت. چاوی به عدلی به شهل کهوت که له بهر ده رگا راوه ستابوو، و جوړته ی نه ده کرد. به عدلی بیچاره ی گوت شاهه نگیکی سه مای "هالای" لسی بدا. عدلی بیچاره دهستی کرد به لیدان، نهوانی دیکهش له نیوه راستی ژوره که دا ده ستیان کرد به سه ما. پاشان هه مه د دهستی له سه مایه که هه لگرت و له په نا دیواری دانیشیت و پالی دایه وه. ده تگوت نارام بوونه وه ی نیه. به قامکان سه مای ده کرد.

حه مه د بانگی جهباری کرد.

جهبار:

"فرموو ناغام."

حه مه د:

"رژژیکه و نه مړه جهبار."

جهبار:

"چما خه به ریک هه یه؟"

حه مه د:

"نه مړه رژزه که یه ... نه و رژزه که ده بی نیشان بده یین چهنه پیاوین."

جهبار:

"قسه که ت بکه هه مه د ... ده ته وی بلتی چی؟"

حه مه د هه ستا. نه و جلکه مندا لانه یی له بهری کرد بوون، دایکه نندن و هاویشتنیه قوژنیک. جله کانی خوی له بهر کرده وه. که وشه که ی له پییدا بوو، له چه رمی نه ستوری ماراش دروست کرابوو. سووریکی تاریک بوو. پاژنه ی که وشه که ی له لاستیکی نوتومبیل بوو. پانتوله که ی پارچه یه کی قایمی رهنه گ قاوه یی بوو. له بازارگانیکیان نه ستانده بوو، که بوخویان رووتیان کرد بوو. هه مه د و جهبار وه ختیک له شه ری کالایی گه را بوونه وه، چهنه رژژیکیان چه ته یی کرد بوو، چهنه که سیان رووت کرد بوو. نه مهش بو نه وه بوو که پول و جل و بهرگ و چه ک و چوله و فیشه که کانیان ته واو بکن. له و تالانه ی وه ده ستیان که وت بوو زور خو شحال بوون. دیسان ده یانویست بهنه نی ماراش بهه ستن. قایش پشتین و قایشه تفهنگه کانیان زیوکاری کرابوون. زور جوان و به سه لیه موهش... پانتوله قاوه یه که ی خه ت خه تی ره شی تیدا بوون. نه م پانتوله و بهرگی ده مانچه که ی، که ریم شوغلی خانی یوروو که کان بوی نارد بوون. بهرگی ده مانچه که ی گولڈزی یه کی زور جوان کرابوو.

فیشه کدانه کانی دووریز، راست و چه پ له خوی دان. نه و فیشه کدانه ش گولڈزی کرابوون. نه مانه ش هه ر دیاری خانی یوروو که کان بوون.

جەبار بە نینگەرانىيەوە پرسى:

"چ باسە حمەد؟... بۇ قسە ناكەي؟"

حمەد:

"رۆژىتكەو ئەمپۆ..."

عەلىيەشەلىش لەبەر دەرگا دانىشتىبوو پالتى بە دىوارەوە دابوو، و پىتدەكەنى.

جەبار:

"شەلە، تۆ بلى چ بووە."

عەلىيەشەل:

"رۆژى چوار شەممە دەيانەوئى خەجىجى لە شارى را بەرنە كووزان. دەيەوئى لە رىنگادا لە

ژاندارمەكانى بستىنتتەو... خۇشحالتىيەكەي هى ئەوئەيە."

جەبار لىتوى تەر نەكرد. نىو چاوانى تىك نا. عەلى بىچارەش هىچى نەگوت. ئەو هەر

كارىشى بەو كارانە نەبوو.

حمەد تىگەشىت. بەلام وەسەرخۆي نەھىنا. ئەگەر جەبار دلئى يەشاپايە پىتى گرىنگ نەبوو.

ئەو لە هىچ كەس چاوەرۋانى يارمەتى نەبوو. ئەم قسانە بۇ ئەو لەمىژبوو حەل بىبون.

رۆژەكانى ھەوئەل كە لەگەل عەلى بىچارە بىبونە ناشنا، عەلى بىچارە داستانىكى كوتىر

ئۆغلىتى بۇ گىرۋابونەو. داستانى پەيدا بوونى كوتىر ئۆغلى.

چەند رۆژ بوو كوتىر ئۆغلىلى لەپىش چاوان بوو:

"ھىكايەتخوان وا ھىكايەت دەكا كە لە قەدىمى زەمان لە شارى بۆلۆ..."

داستانەكە بەو پىشەكەيەوە دەست پىدەكراو كورتەكەشى ئەو بوو كە:

كوتىر ئۆغلى توتتەكە سەگىكى چكۆلە لە كۆلانئى دەبىنى. توتتەكە ھىندە چكۆلە دەبى،

ھەر ھىندەي لەبەدەستىك. چوار- پىنج گۆلەسەگ پەلامارى ئەو توتتەكە چكۆلەيە دەدەن و

دەيغەنە بەر چىنگ و ددان. بەلام توتتەكە چكۆلەكە بە هىچ جۆر لە مەيدان دەرناچى و دىفاع لە

خۆي دەكا، سەرەنجامىش سەگە زەلامەكان دەشكىنى و ھەرىكەيان بۆ لايەك راو دەنى و

بۆخۆشى لە رىيى خۆي دەروا... كوتىرئۆغلىش كە بۆخۆي چاوى لەو كارەساتە دەبى، لەدلئى

خۆي دا دەلئى: ھەياران!.. پروانە، تەنانەت توتتەكە سەگىكى چكۆلەش ئەگەر نازابى..."

ئىدى پاش ئەو رۆژەيە كە كوتىرئۆغلى دەبىتتە ئەو كوتىرئۆغلىيە بىپەرۋايە، كە پاش ئەوئەي ئەو

پىشھاتەش بۇ بابى دىتتە پىش، رىنگاى كىو و شاخان دەگرىتتە بەر.

داستانى كۆيۈر ئۆغلى سەرنجى ھەمدەدى باش راكىشاپوۋو. پاش بېستىنى داستانى كۆيۈر ئۆغلى
جارىكى دىكەش سوتىندى خواردبوو كە ھەمدەدى خان بكوژى.

ھەمدەد:

"چتە كاك جەبار. بۆجى نىوچاۋانت تىك ناۋە؟"

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدەد:

"مەترسە. كارىكم لە تۆ ناۋى."

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدەد:

"ھىچ چىە؟"

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدەد:

"باشە..."

جەبار:

"زگم پىت دەسوتى ھەمدەد."

ھەمدەد ئەم قسەيەى پى خۆش نەبوو:

"نەتۆش كە ھەمىشە زگت دەسوتى."

جەبار:

"چونكە پىاۋى ھەمدەد, چونكە زۆر جوامىرى..."

ھەمدەد:

"باشە؟..."

جەبار:

"تۆ بلىنى و نەلىنى ئەمن ناگر دەگرم."

ھەمدەد:

"پیم بلی بۆ؟"

جەبار دەهری بوو و نەپاندی:

"دەمووی بە رۆژی رووناك، ئەویش لە دەشتیكی وەك چوكورواوا ئەو كچەمی لە دەستی رەوێ ژاندارمەیهك دەریتی، ها؟... ئەویش لە دەشتیكی پڕ لە دۆ و ناوهدانی... چوكورواوا تەلەیه، تەلە... تەلە یاغییان... هەر یاغییەك رتی دە چوكورواوا كەوتبێ، ئیدی نەگەر پراوتەوه... ناوڕ دەگرم. زگم پیت دەسووتێ. پاشان ئەتۆ چوكورواواش شارەزا نی. نەگەر یەكی وەك نایب رەجەببشت لە گەل بووایە، دیسان قسەیهك بوو... ناخر بە كام شارەزاه دەچیە چوكورواوا؟"

حەمەد وەك بەردێك قیت راوێستا:

"ئێستا ئەتۆ لە گەلم دیتی یان نا؟ ئەو یان بلی."

جەبار:

"ئەمن بە پیتی خۆم ناچم خۆم بە تەلەوه بكەم."

حەمەد:

"روون قسە بكە. باسی تەلەو مەلەم بۆ مەكە. دیتی یان نایە؟"

جەبار:

"نا."

حەمەد:

"باشە. ئەتۆ قسە بكە عەلی بیچارە... ئەتۆ لە گەلم دیتی یان نا؟"

عەلی بیچارە:

"ئەمن چوكورواوا شارەزا نیم برالە... ئەمن لە چوكورواوا دەترسێم. ئەمن قازانجم بۆ تۆ نابێ. بەلام نەگەر بتههوی دیم. لەبەر دلی رەفییقی خۆم هەموو كاریك دەكەم."

حەمەد مۆرەیهکی لە عەلی بیچارە كرد:

"ئاوا؟..."

ئەو شەو نانیا نایكەوه نەخوارد. هەریەكەمی لە قوژبێك دانیشتن و نیتوچاوانیان تێك نا. لەو نیتوهدا عەلییهشەل لە هەمووان بە كەیف تر بوو. وەختی خەو هات.

جەبار:

"نیتو بجهون، ئەمن نیشك پادەگرم."

حەمەدو ئەوانی دیکە نووستن.

نيوه شهوئ جەبار ھاتە ژوور سەرى ھەمەدو ھەلەستاند. ھەمەد ھەستاو لە جەپەكەى دا دانىشت. ھىچ خەوى لىئەكەوتبوو. بە توورەبى پەرسى:

"چىت لە من دەوئ جەبار؟... رەفقاىەتتە كەت نىشان دا، نىدى دەلتى چى؟"

جەبار:

"كەكە."

دەستەكانى ھەمەدى لە نىئو دەستى خۆى گرت و دووبارە دووباتى كردهو:

"كەكە."

ھەمەد پىئەكەنى:

"رەفقاىەتتە كەت نىشان دا."

جەبار:

"وەرە دەست ھەلگەرە برالە. ناخەرەكەى خەجىجەئ نازاد دەكەن. بۆخۆت دەزانى ھەموو كەس

لایەنى خەجىجەئ دەگرئ. ھەموو دەلتىن وەلەخان ھەمەد كوشتوویە... ناخەرەكەى بەرى دەدەن."

ھەمەد:

"راستە شاھىدەكان شاھىدىيەكەيان وەرگرتۆتەو، بەلام سوودى نىە. ئەگەر سوودى ھەبایە

خەجىجیان بۆ موھاكەمە نەدەبردە كووزان. خەجىج لەسەر من خەرىكە لە زىندان دا دەرزئ، یان

دەمرم یان لە چنگى ژاندارمەكانى دەردىنم. ھىچ نامەوئ ئەتۆ لەگەلم بىئى. ئەگەر نەیدى باشتەرە.

ئەم رەئەبە سەدى نەوەدى مردنە... پیاوی ئاقل بە دەستى خۆى، خۆى تەسلىمى مردن ناکا."

جەبار:

"ھەمەد، لەو دنیاىەدا ھىچ كاریك نىە بۆتى نەكەم. بەلام ئەم كارە شىتتەبە. ئەم كارە

یانى ئەو كە پیاو بەدەستى خۆى ئاگر لە خۆى بەردا. لە ھەموویان زیاتر بۆتۆ ھەیفە برالە.

وەرە بە قسەم بکە برالە. قسەى من لە عەرزى مەدە. تكات لىئەكەم كە قسەم لە عەرزى

نەدەى، دلەم نەشكىئى... ئەگەر ئەتۆ وا بەخۆپاىى بكوژرئ، دەبیتە داخ و لەسەر دلەم دەنىشى

و ھەتا ناخەرى عومرم لەگەلم دەبئ... وەرە مەرد بە لىئى گەرئ..."

ھەمەد:

"بەخۆپاىى خۆت ماندوو مەكە جەبار. بەخۆپاىى نامۆژگاریم مەكە... ئەگەر سەدى سەدیش بزائم

دەكوژرئ، ھەر دەچم. ناخەر ئەگەر ئەمن بەم جۆرە بژیم فاىدەى چى؟ بەخۆپاىى خۆت ماندوو مەكە."

جەبار:

"ئىدى خۆت دەزانى بىرام. ھەرچى بەسەرت ھات ھۆيالى خۆت بە ئەستۆى خۆت."
جەبار دەستى ھەمدى بەرەلە کردو چوۋە قوژىنىك.

شەمەو يەكشەممە دووشەممە رابردن. ھەمدەو جەبار تەماشاي روخسارى يەكتريان نەکرد.
لەبەر يەكتەر ھەل دەھاتن. ھەمدە ھەموو رۆژى تارىك و روونى دەچوۋە شاخى و ئىتواران كە دىنيا
تارىك دەبوو، دەھاتەو مالى.

رۆژى سى شەممە پىتەش تارىك و روون ھەمدە ھەستاو ەلىيەشەلى ۋە خەبەر ھىتا:
"ئەمەن دەرۆم ەلى ناغا."

ەلى لە جىيى دەريەرى:

"ئەم كارە بە تەنيا ناكرى. ئەمىنىش لەگەلت دىم."

ەلى پىتكەنى و لەسەرى رۆيشت:

"پىتە ۋا نەبى دەتوانم تەنگت بۆ باوئىم... تەنگ ھاويشتن لەسەر خۆتە، ئەمىنىش لە
دوور رادەو ەستم و تەماشادەكەم. لەكەلىنىك خۆم دەشارمەو ەو سەيرى دەكەم. با لە گەلى
شكۆفە ئەسپىكى باشت بۆ پەيدا بىكەم. بۆخۆشم سوارى ئەسپ دەم و لەگەلت دىم. بۆت دەبە
خەبەر ھىتەن. دەبى لە نىزىك چىيى بۆسە دابىنى. دەبى قامىشەلەنەكەش لە پىشتەو ەت بى.
راو ەستە. با ئەمەن بچمە گەلى شكۆفەو بىمەو ە."

چاۋەكانى ھەمدە لە خۆشخالىيان بىسكەيان دەدا. ەلىيەشەلى لە باۋەش گرت و ماچى كرد:

"چاكەى تۆ چۆن بدەمەو ە ەلى ناغا؟"

ەلى بە خەفەتەو ە سەرى راو ەشاندى بە دەنگىكى خەماۋىيەو ە گوتى:

"كامە چاكە برالە؟... ئەمەن دەمەۋى جىيى خەراپەكانم پىر بىكەمەو ە تەواۋ."

ەلى بە پەلە ھەستاو رۆيشت. يەك دوو سەعات دواتر ۋەختى تاۋەھلات دەنگى چوارنالىيى

ئەسپىك بىستراۋ پاشانىش دەنگى پىر مە پىر مە ئەسپەكە گەيشتە پىشت دەرگا.

ھەمدە ھاتە دەرى:

"بۆى ەلى ناغا."

ەلى:

"ئەمە ئەسپى زەماۋەندە، ۋەرم گرت و رازاندەمەو ە."

ئەسپەكە موروروى شىن و شىرىتى رەنگاۋرەنگى لە مىلى كرابوون. زىن و لەغاۋ و

ھەوسارەكەى گولتۆزى كرابوون.

ھەمدە:

"نهسپی زه ماوه‌ند."

عه‌لی‌یه‌شهل:

"بالتۆیه‌کی چه‌رمیشم بۆ هیتناوی. هم به که‌لکی بارانئ دئ و هم به که‌لکی..."

حه‌مه‌د:

"باشه؟..."

عه‌لی:

"به که‌لکی نه‌وه‌ی چه‌که‌کەت نه‌بینن... به‌خۆتی داده‌ی تهنیا سەرت دیار ده‌بن. زووبه..."

با وه‌دره‌نگ نه‌که‌وین."

حه‌مه‌د خۆی هاویشته سەر نه‌سپه‌که، پاش نه‌ویش عه‌لی‌یه‌شهل سوار بوو... جه‌بار له‌نیتو

ده‌رگادا راه‌ه‌ستابوو و بئ نه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکا ته‌ماشای ده‌کردن. عه‌لی بی‌تچاره‌ش هه‌روا.

روخساری جه‌بار زه‌رد ببوو، وه‌ک روخساری مردووان. وه‌ک په‌یکه‌رتکی بئ گیان وشک ببوو.

حه‌مه‌د نه‌سپه‌که‌ی بۆ لای ده‌رگا ده‌نگ دا. بئ نه‌وه‌ی چار له‌ چاری کا، خواحافیزی لئ کرد:

"گه‌ردنم نازا که‌ کاک جه‌بار. عه‌لی بی‌تچاره‌ نه‌تۆش گه‌ردنم نازاکه."

جه‌بار هه‌روا وه‌ک په‌یکه‌رتیک له‌ جیتی خۆی ره‌ق بوو، بئ نه‌وه‌ی بتوانئ وه‌لامیک بداته‌وه.

عه‌لی بی‌تچاره:

"گه‌ردنت نازا بئ کاکه."

نه‌سپه‌کان به‌ سه‌ره‌وژتیری دا غاریان دا. جه‌بار ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ هه‌ر له‌وئ و هه‌ر به‌ر

حاله‌ که‌ بوو، مایه‌وه.

(۲۵)

باران نم نم دهباری. بارانی رۆژی تاوو ساو... تاویک روونیده کردو دیسان دهباری یهوه. قامیشهکانی قامیشهلان تهر بیوون. ناو له لاسکی قامیشهکان بهرهو خوار دهخزی. لهسهه ره لاکان زهنگول زهنگول رادهوستاو لهژیر تیشکی رۆژدا بریسکهی دهدا. شهودهه له خوارهوهی "ستیر" قامیشهلانیکی لسیبوو. ریگاکه به پشتهوهی شهو قامیشهلانوه بهو بنارهدا که به داری میترسین داپوشرابوو تی دهپهپی. لهگوندی "چارهچکۆن" تی بهرین و گهیشته قامیشهلان. وهختیک ههتاو هاته ناوابوون، بارانه کهش لیتی کردهوه.

عهلی یه شهل:

"چاکم نه کرد شهو بالتۆیانهم هینا."

حه مه د:

"بۆچی؟..."

عهلی:

"ناخر بارانه که کردیهوه."

حه مه د:

"دیسان دای ده داتهوه."

عهلی:

"جی بۆسهی لهم قامیشهلان به شتر له چوکووراوا وه دهست ناکه ری."

حه مه د:

"ئەرىۋەللا ئەلى ئاغا، چۆنە ئەتۆ ئەم لايە وا شارەزاي؟... دەلتىيى بست بە بست چو كورواوات لە بەرە." "

عەلىيە شەل:

"وختىك منداڭ بووم لە چو كورواوا ئەسپم دەدزىن و دەمەردنە كىتوى. ئىستە تى گەيشتى بۆچى چو كورواوام لە بەرە؟." "

حەمەد:

"تى گەيشتم كاك ئەلى... خاترجەمى كە بەم جادەيەدا تى دەپەرن؟." "

شەلە:

"كوزان تەنيا دوو رىنگاي ھەيە كاكە... يە كيان پردى "چو كور" ھو يە كىشيان ئىرەيە. باش بوو كە باران بارى... ئىستە رىنگاي پردى چو كور ھەتا ئەژنۆيان قورە. گومام نىيە كە بىرەدا دىن. جى بۆسەي لىرە باشتر جارى دەست ناكەوى. كارى خۆت دەكەي و ھەك ئاو خواردەنەو خۆت دەگەيەنەو شەخى. ئەگەر جەبار دەيزانى جىتى وات دەست دەكەوى، حەتەن لە گەلت دەھات." "

بە بىستنى ناوى جەبار، حەمەد رەنگى تىك چوو.

عەلىيە شەل:

"بەخوا دەھات. جەبار ترسا... ترسا كە بە رۆژى رووناك لە دەشتايى دا پىتوە بىن." "

حەمەد ھىچى ئەگوت:

"ئەلى درىژەي پى دا:

"ترسا... ئەوئەندە ترسا، مەپرسە... جەبار زۆر زىرینگە. دەيزانى كە ھەر ياغىيەك رىتى كەوتوئە چو كورواوا، گەرانەوئەي نەبوو... "

حەمەد پرسىارى كرد:

"تەنانەت يەك كەسشىيان نەيتوانىو بە سلاھەتى لە چو كورواوا رزگارى بى؟." "

شەلە:

"تەنانەت يەك كەسشىيان." "

پى پىچە كەيان كەدەو. بى ھەست و خوست، كەمىك نانىان خوارد.

عەلىيە شەل:

"ئەم دەپرۆم بۆ لاي شارى و بە دواى ئەوان دا دىم. ئەتۆ پرۆ لە كىتوى كەمىك بنوو. لە گەل دىنيا رووناك بوون وەرە نىو قامىشەلان. ئەسپەكەت لە نىوئەندى قامىشەلانەكە لە جىيەكى نەدىو وەبەستە. پاشان وەرە لىتوى جادەي. ئەمەن رۆشىتم. سبەينى لاي نىوئەن ئەوان دەگەنە ئىرە." "

شەلە خۆی ھاویشتە سەر نەسپەکەمی و بەچار نالی بەرەو شار لینگی دا. ھەمەدیش سوار بوو و بەرەو چیا دەنگی دا. گەیشتە پەنا ناوڕگێکی بەردین. ناوڕگە بەردینەکە شار خەرای کردبوو، بەلام دیسانیش سەنگەرێکی باش بوو. پیساو دەیتوانی لەباران دا لە ژێری دا بجاویتسەووە تەر نەبێ. وەك ئەشکەوت بوو. قوولکە ناوڕەکە پر لە ناو بوو. بە بەردان پری کردەو. نەسپەکەمی لە پشتەووی خۆی لە دار بەرپوویەك خست. بالتۆیەکەمی دەخۆیمووە پیتچاوە لەسەر شوو بەردانە کە قوولکەکەمی پێ پر کردبوونمو، راکشا. تارێک خەوی لێکەوت و لەپر راپەری. ھەتا بەیانی ھەر بەو جۆرە رای بوارد.

بەری بەیانی خۆی ھاویشتە سەر نەسپەکەمی پیتی پتوونا. گەیشتە قامیشەلان. لێی خۆری بۆ نێوہراستی قامیشەلان و نەسپەکەمی لە رەگە قامیشێک خست.

لە دویتنی شەوہە تا نیتستا خۆشحال بوو. تەواوی لەشی کوتراوو و ژانی دەکرد. پالی بە پۆلە قامیشیکەوہ داو دانیشت. بەو پۆلە قامیشەوہ زەرگەتە ھیتلانە لەسەر ھیتلانە ھەلیان بەستبوو. جالبالووکەش لەم قامیشەوہ بۆ شوو قامیش داویان راھیتشبوو.

تاو ھەلات. ھیچ شتیک لە چاوەروانی ناخۆشتر نیە. ئەویش چاوەروانی لە چ وەختیک دا؟... نیوہرۆ داھات. گەرمایەکی شەدار دەشت و دەری داگرت. نێوارە داھات. سیتبەری کێوہکانی ئەوہەر بەرەو خۆزھەلات درێژ بوونەوہ. ھەمەد تەفەنگەکەمی تاو دایەو لە قوولکەیکە دا لە تەنیشت جادە چووہ بۆسەوہ. جار جار لە قوولکەکە دەھاتەدەرەو تەماشای رینگای شاری دەکرد. بەلام ھەتا چاوە بێ دەکرد ھیچ دیار نەبوو. خۆی دەخواردەوہ. خەریک بوو کێو و بیابان و بەر گوللە بەدا... پتوہنێ... کارت بەوہ چپە کە کوئیە. قامیشەلان و جادەکە و بەر گوللە بە... لە داخان خۆی دەخواردەوہ. نیدی ھەر دەقیقەیکە بە سالتیک دەگوزەرا.

پاشان خەنجەرەکەمی ھەلکێشاو دەستی کرد بە ھەلکەندنی قوولکەکە. بە ھەموو ھیزی خۆیموہ ھەلی دەکەند. گلەکەمی بە مستان دەردەدا. بەھەناسە برکە غاری دایە نێوہراستی جادەمی. بەلام ھیچ دیار نەبوو. ھەرۆا لەنێوہندنی جادەمی راوہستابوو و جوولەمی نەدەھاتن. زیندەوہر دیار نەبوو. تەمابراو بوو. چوو تەفەنگەکەمی لەنێو قوولکە دەرھیتناو ھات لە نێوہندنی جادەمی راوہستا. ھیتندەمی نەمابوو رۆژ ناوایی. لەو سەری جادەمی چەند تارمایی دیار بوون کە دەبزووتن. شوو تارماییانە بەرە بەرە نیزیکتەر بوونەوہ. لەپر دلێ داخوریان. دوو ژن لە پیتشەوہو چوار ژاندارمە بە داویان دا دەھاتن. بەسپایی خۆی خزانە نێو قامیشەلانەکە. ھەتاو لە کێوہکەمی بەرامبەرییموہ نیوہی ناوا ببوو و نیوہشی مابوو.

سێرەمی لە لاقی ژاندارمەیکە کەلگەتە گرت کە لە دوای ھەمووانموہ دەپۆیشت. دەستی بە پەلاپیتکە داھیتنا. ژاندارمەکە ھۆراندی و خۆی لە عەرزێ دا. ھەمەد وەك تیربار گوللەمی دەباراند. راست و چەپی و بەر گوللە داہوو. ژاندارمەکان گێژ ببوون.

وهختيک له قاميشه لان هاتنه دهري، ژاندارمه کانيش دهستيان له تهقه ههل گرتبو و خهريکي راگويزتنی ره فيقه برينداره کانيان بوون.

سواريتک که سمی نسهپه کهمی پريشکی لسي ههل دهستان، بهرهو بنار دهیکوتاو له وان تي دهپه پری. تاويک دواتر گه پرايه وه. دلتي همه دی خه بهری دابوو که نهو سواره ده بن عهلی بن.

یه کيتک به سپایی بانگی کرد:

"همه دۆک... همه دۆک..."

همه د وه لامي دايه وه:

"ليزه بن عهلی... وه ره."

عهلی به هه ناسه برکه خوی گه يانده نه وان. دابه زی:

"کاک همه د، نسهپه کهمی بگره و سوازی به. له پاشان له گه لتي شکۆفه بيده وه به خاوه نی.

له م بناره ی رامه وه هسته. سبه نيی وه کيل باشی عاصم هه رچی ژاندارمه يه هه ليان ده گری و وه دوات ده که وی. وریا به ده گیر نه که وی. دوايه نه من ده تگه مه وه. نه مشه و به هه ر جوړيتک بووه خۆت بگه يه نه گه لتي شکۆفه. دوايه ش پرۆ لای ناکچاداغ... رانه وه ستي... به تاو برۆ.

ياللا به خوام سپاردی."

عهلی گه پرايه وه له تاريکي دا ون بوو.

همه د:

"نم پياوه تيه ت له بير نابه مه وه عهلی ناغا."

خوی هاويشته سه ر نهو نسهپه که عهلی يه شهل بۆي هينا بوو:

"خه جيچ... وه ره پاشکۆيه م."

خه جيچ له نسهپه کهمی ديکه دابه زی و له پاشکۆيه همه دی سوار بوو. له تاريکايی دا لينگيان ده دا.

همه د چهنه جاری ری لسي ون بوو. دوايه دۆزيه وه. تاو نه که وتبوو که گه يشته وه گه لتي

شکۆفه. راسته ری چوونه نيويه ندي ناوايي. له بهر ده رکي مائيک دابه زين.

همه د بانگی کرد:

"تۆهۆي... خاوه ن مال."

لاويکي هه ژده ساله ده رگای کرده وه هاته ده ری. که چاری به وان کهوت خۆشحال بوو، و پيکه نی.

هات و هه وساری نسهپه کانی گرت و بردنيه تهويله. نسهپه کان شه لالی ناره ق و کهف بوون.

خه جيج و نيراز ته زيبيون. هه لده له رزين. له بوليتل دا سه روچاويان نيگه ران و تينكچوو
ديار بوو.

چوونه ژوورئ. ژنه كان ناوريان هه لگردبوو، و له په ناي ناگردان دوشه كيان راخستبوون.

همه د:

"خانه خوئ، نه من دوو روژه برسيمه."

گوتيان:

"هه ر نيستا، همه دوك، هه ر نيستا."

(۲۶)

عهبدی تیک تهیبوو، لاواز ببوو... لهقاوهخانهای، روژ تا ئیوارئ گوئی له ناوی حممه دۆک دهبوو. زمانی خه لکی تووره که نه بوو که بتوانئ زاری بیهستی.

له داخان خۆی بهسمر پیوه رانه دهگرت. نهیده توانی له جی بهک دانیشی و ههله سوری. له قاره خانهای توفیق ناغا ههله دستاو دهچوره دوکانی مسته فاغا ماراشی... لهویش را وه پئ دهکوت و دهچوره مالی "ره مزی که له شیر" ی سهوزی فروش، لیرهش بهند نه ده بوو و دهچوره لای نه حمه دناغای سیاسه تباری عمریزه نووس. روژ تا ئیوارئ نه مه کاری بوو... وا زۆری ببوو که نۆره قسمی کسی نه ده دا:

"نهوه دیتان، خو باش دیتان؟... هه ر ده تانگوت منداله، به لام نه من ده مزانی چ جان وه ریکه، نه من ده مزانی چ یه زیدیکه. ئیستاش نه وه پیتان ده لیم نه گهر زووتر نه بزوون، نه وه یه زیده له کیتوان حکومه تیک دروست ده کاو کار له کار ده ترایی... خاترجه م بن دروستی ده کا... ناخر که سیک که بیت و ملکی باب و باپیری من، مه زراو زهویی باب و باپیرام له نیتو دیتها تیه کان دا دابهش بکاو جیژنی بو بگری، چیی له حکومهت که مته؟... ئیستا راوه ستان با سبه بنئ به ره سی حکومه ته که ی دامه زرتینی... هزار ته لگرافم زیاتر بو نه نکهره له داوه، به لام هه روا بزانه... به خوی له ژووری سه ران نه سلنه سهرم له کاری نه م حکومه ته ده رناچن. ناخر چۆن نه وه هموو خه لکه ی له و کیتوانه دا بو یاغییه کی سه رکیتوان خۆرابی کردوه؟... ناخر حکومهت بو ده بی ده سبه جئ قشورن نه نیرئ و ره گ و ریشه ی نه م بی نامووسانه ده رنه هیتن؟ پیتان وا نه بی ده مه وی خه راپه ی حکومه تتان پی بلیم. حاشاو ماده لالا، زمانم لال بی، حاشا، موسکین نیه... به لام بو ده بی حکومهت نیمه بکاته دیلی دهستی مستیک یاغیی سه رکیتوان؟... ناخر حه یف نیه؟... به خوا حه یفه، به پیغه مبه ر حه یفه..."

به یانی ریژی دووهم ژاندارمه برینداره کانیاں هینایه وه شاری. مهسه له که کهوته سهر زارو زمانان. ههموو کهس لایه نی همه دهۆکی ده گرت. عهبدی خانیش له نیوه راستی بازاری دا به دهوری خۆی دا ده سووړاو خۆی ده خوارده وه. تووشی ههر کهس بووايه دهستی پئی ده کرد:

"پیتانم نه گوت؟"

ناشناو نااشنا بو نو فهرقی نه ده کرد. پیتی به ههمووان ده گرت و ده پرسی:

"نه من به نیوه نه گوتبوو؟"

پاشان چوه قاوه خانیهی توفیق ناغاو دانیشته. سهری له سهر میزه که داناو همر او دوش دامان. نانی نیوه ریژی له بیر چوو. همر او وه نموزی ده دان که یه کیتک له پیواه کانی عهلیسه فابهگ به دواي دا هات:

"ناغام کاری پیتانه."

عهبدی به قالب گرانی سهری هه لپری و به بیوازییه وه پرسی:

"چی؟"

ناغام گوتیان ته شریفیت بیتته مائی نیمه."

عهبدی هه لستا. سهری دیتشا. وهخت بوو بته قی. عهلیسه فابهگ هه تا بهر ده رگا به پیتشوازییه وه هات و دهستی وه بن پیلی دا:

"وهره خان، فهرموو بو ژوورئ. به جارتیک نیمهت له بیر چوه وه."

عهبدی سهری هه لیتنا. چاوه کانی ببوونه دوو پیاله خوین. ماوه یه کی زور ته ماشای چاری عهلیسه فابهگی کردو هیچی نه گوت. پاشان له نه کار دهستی پئی کرد:

"نه من نه مگوت؟"

عهلیسه فابهگ زهرده یه کی هاتی:

"نیستا وهره ژوورئ، وهخت زوره بو قسان."

"نه من پیتانم نه گوتبوو؟"

هه تا له پلیکانه کان وه سهر کهوتن دووسئ جار راوهستان بو نه وهی عهبدی خان به سیته وه. چورنه ژوورئ. عهبدی خان به ناخ و نوخ خۆی هاویشته سهر مۆبله که:

"نه من نه مگوتبوو؟"

قاوه بیان هینا. نهیده توانی فنجانی قاوه کهی له دهستی خۆی دا راگرئ. دهستی به خوار دنه وهی قاوه که کرد. قاوه به لاله غاوهی دا ده هاته خوار. عهلیسه فابهگ هات، له په نای دانیشته و دهستیکی به ریشی دا هینا:

"ئەو چت كرده عبدىخان؟ ئىستا ئەو عەرزەيە چيە؟ ئەتۆ ئاخەرە كەي ئەم شارە بە سووتاندن دەدەي. دەتەوئى حكوومەت قشورن بئيرئ؟... ئاخىر بۆ شارە كە حەيف نىە؟ ئاخىر دلت دئ؟... خۆ بە خاترى دوو حەرامزادەي كىوى ناكړئ شارىك بەدناو بكمى."

خان چەند هەناسەيە كى ساردى هەل كىشا. بە خەفەت خواردنەوە سەرى راوہ شاند:

"پىت وایە عەبدى بۆخۆشى دەزانى چ دەكا، بە قوربانىت بىم؟ پىت وایە عەبدى حال و بالىكى ماوہ؟ دەيەوئى من بكوژئ. بەخوا ئەگەر بىلئى زىندوو بىتم. بەم وەزەموە دەتەهوئى چ هۆش و گۆشىكم بۆ وەمىتى؟ دەست و لاقم تىنيان لەبەر براوہ. دەزانى بە چى نارەحەتم؟ پىت وا نەبئ لە مردن دەترسم، بە هيچ جۆر. بەوہ نارەحەتم كە حكوومەتئىكى وا مل ئەستور بە بستە مندالئىك ناوئيرئ. كورپە لەوہش گەرئ، دلئ لە شتىكى ديكە زىاتر لە هەمووى ئەمانە نارەحەتە عەلىسەفابەگ... چووەتە دىيى زەوىيەكانى دابەش كردهو گوتوويەتى عەبدىم سووتاندوہو لەو قسانە... ئەگەر ئەتۆ لە جىيى من بايەي ناووت نەدەگرت بە قوربانىت بىم؟ ئەوہيە كە خەو لە چاوانم تاراوہ. دەترسم... بەلام نەكا پىت وابئ لە مردن دەترسم... بە هيچ جۆر... ئەجەل حەقە بە قوربانىت بىم. ئەمپۆ نەبئ سەبىنى، سەرەنجام ھەر دەگاتە سەرت... ئەجەل و شترىكە لەبەر دەركى ھەموو كەس دەكەوئ. بەلام دەرەنگ و زوى ھەيە... بۆيە ئەمن لە مردن ھيچ باكم نىە، بەلام دلئ بەوہ نارەحەتەو لەوہ دەترسم كە ئەمپۆ ئەو بىي داىك و بابە ھات زەوىيەكانى منى دابەش كرد، سەبىنىش بە كىك دئ زەوىيەكانى تۆ دابەش دەكا، دووسەش بەكى ديكە پەيدا دەبئ زەوى و مەزراي ئەوى ديكە دابەش دەكاو ھەر بەو جۆرە. جا بزائە ئاخەرە كەي بە كوئ دەگا... ترسى من نا لەوہيە عەلىسەفابەگ."

عەلى سەفابەگ دەستئىكى لە شانى عەبدى دا:

"نا عەبدىخان، نا... وا نىە كە تۆ فكر دەكەيەوہ. خەيالت تەخت بئى. ئەوان بە سزاي خۆيان دەگەن، خاترجەم بە."

چاوەكانى خان بريسكەيە كيان داو دەم و چاوى خويىنيان تئززا:

"لەوہ دەترسىم سەبىنىش نۆرەي تۆ بئى... دلئ ھەر بەوہ نارەحەتە. با ھەموو كىتو و بەندەنەكان بە دەست ياغىيەكانەوہ بن... باشە با بىن، بە من چى؟ چەندىش دەبن با بىن... ئەمەش گزنگ نىە بە قوربانىت بىم... ئەوہى من لىي دەترسىم عەرزە، عەرز... مەزراكان... ئەگەر دىھاتىيەكان لە كەللەيان بدا، تازە پىشيان پىن ناگيرئ. ئەمن لە ئەجەل ناترسم. لەوہى دەترسىم عەلىسەفابەگ. ئىدى خۆت دەزانى عەلىسەفابەگ. بەلام ئەگەر لەمن دەپرسى، ئەو ھەتيوہ ھەرچەندى زووتر بمرئ، ديسان دەرەنگە. ئەو ھەتيوہ تۆوئىكى چاندوہ كە ئەگەر بۆي

بگری، خه ترناکه. مه یه له وهخت به فیرو بچی... مه یه له وهخت له دهست بچی... خه لکی گوندی وایوایش هه موویان لایه نگری نهون."

عهلیسه فابهگ بایه خی پین نه ده داو پیته که نی:

"ده زانم چته خان، ده زانم... حه قته... به لام مه ترسه، نه مرو نه بوو، سبهینن. قه ولت پین ده دم سه ری ده برن و ده یهینن له بهر ده رگای ماله که ت هه لی ده واسن... مه ترسه. وه کیل باشی عاصم به گوردانیک ژاندارمه وه "برایمه رهش" به په نجا که س داوت له به وه به داویه وهن... ژاندارمه کانیش نه بن، هه ر برایمه رهش مشووری ده خوا، له یاغی یه کونه کاره کانه، بست به بست ته واوی نهو کیتوانه شاره زایه، هه موو ری و شوینیکی یاغی گه ری وه ک ناو له به ره. پیم گوتوون سه ری حه مه دۆکی برن و به سه ر دار خیزه رانیکیه وه که ن و بیبه ن له بهر ده رکی مالی عه بدی خان بیچه قینن... هه رواش ده که ن."

عه بدی خان:

"نهو بویه نابی تاقه روژتکی دیکه ش زیندوو بینن... ته نانه ت تاقه روژتکیش... نیشه لالا وه ک گوتت وا ده بی... نیشه لالا."

عهلیسه فابهگ:

"نیشه لالا ماشه لالی نیه عه بدی خان، مسۆگه ره، مسۆگه ر. چما برایمه ره شی نانه سی؟"

"بۆچی؟"

"هه ر نهو برایمه رهش."

عه بدی خان که مینک روحی هاته وه بهر، هومیدنکی پهیدا کرد بوو:

"برایمه رهش ده رۆستی دئ، لیتی دلنیام. نه تو کاری وایوایت به کوئ گه یاند؟"

عهلیسه فابهگ هاته نیتو قسه که یه وه:

"لهو وه خته وه که کالایی کوژراوه کاره کاتم ناجوورن. دتهاتی یه کان سامیان شکاوه. نه گه ر

وه زعه که هه روا پروا..."

عه بدی خان:

"با نهو هه تیوه بکوژری، نهو ده م..."

عهلیسه فابهگ:

"ده کوژری."

(۲۷)

هاواری دېهاتىيەكان له دهستى ژاندارمهكان گه‌يشتبووه ناسمان. ژاندارمهكان بۆ گرتنى
حه‌مه‌د دهستورى يه‌كجاري‌يان پى‌ درابوو:

"حه‌مه‌دۆك ده‌بى‌ بگيرئ. به‌ مردوى‌ يان به‌ زيندوى‌ ده‌بى‌ ته‌حويل بديرئ... نه‌گه‌ر نا..."
به‌ئى‌ ده‌ستوره‌كه‌ رسته‌ى "نه‌گه‌رنا" شى‌ تى‌دا بوو، و نه‌وانه‌ى نه‌و جوړه ده‌ستوره‌يان پى‌
بوو، ده‌مارى دېهاتىيەكانيان ده‌ردى‌نا. هه‌موويان داركارى ده‌كردن... ژن و منداليشيان...
ته‌واوى دېهاتى كى‌توپاره‌ى هاواريان لى‌به‌رز ببوو. كه‌س نه‌يده‌زانى هه‌مه‌دۆك له كوئى‌يه‌.
هه‌چ كه‌شيش حازر نه‌بوو به‌ دواى دا بگه‌رئ... نه‌وانه‌ى وه‌دواشى ده‌كه‌وتن، ژاندارمه‌كانيان
هه‌تله‌ ده‌كرد. هه‌مه‌د نه‌و كچه‌ بى‌گوناحه‌ى له ده‌ستى ژاندارمه‌كان ده‌ره‌يتنا‌بوو، و نه‌مه‌ ببوو
به‌ داستانىك له ته‌واوى دېهاتى كى‌توپاره‌و ناسياب چه‌شمه‌دا زار به‌ زار ده‌گه‌راو له‌سه‌ر نه‌م
داستانه‌ش زۆر داستانى دى‌كه‌يان ساز كردبوون. هه‌مووان كارو گوزه‌رانيان وه‌لانا‌بوو، له ده‌ورى
يه‌كتر كۆده‌بوونه‌وه‌و باسى هه‌مه‌دۆكيان ده‌كرد. دېهاتىيەكان لانىكه‌م رۆژى دوو پارچه‌ شيعرو
گۆزانيان له‌سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌يه‌ داده‌نا.

دوو رۆژ دواى كاره‌ساته‌كه‌ى قامىشه‌لان بوو كه‌ ژاندارمه‌ هاتنه‌ ناسياب چه‌شمه‌. ني‌رچاوايان
ده‌تگوت كه‌كه‌رى تاله‌... ده‌سته‌يه‌كيان چوونه‌ مالى‌ دورموش عه‌لى. نه‌و پيره‌بياوه‌يان له‌به‌ر
ده‌ركى ماله‌كه‌ى گرت و كى‌شايانه‌ به‌ر پرسياران. به‌لام نه‌يانتوانى يه‌ك قسه‌شى لى‌ده‌ركى‌ش،
هه‌رچى لى‌يان ده‌پرسى و هه‌ره‌شه‌يان لى‌كرد فايده‌ى نه‌بوو. داiane به‌ر قۆنداغه‌ تفه‌نگان. ژنه‌كه‌ى
وه‌ك مريشك به‌دادو رۆرۆ به‌ ده‌ورى دا ده‌هات و سنگى خۆى ده‌كوتاو هه‌رچى به‌ زمانى‌دا ده‌هات به‌
ژاندارمه‌كانى ده‌گرت. قۆنداغه‌ تفه‌نگىك نه‌ويشى بى‌ده‌نگ كرد.

پیره‌پیار و پیریژنیان نوقمی خوین له حساری ماله‌که‌یان دا به‌جی هیشتن و چوونه زگ ته‌وانی دیکه. هتا ئیواری به‌شیک‌ی زۆر له دیتیه‌کانیان دارکاری کرد. شه‌وی له مالتی عبیدی‌خان میوان بوون. هه‌موو به‌یان‌ییان سه‌رله‌نوێ دارکاری‌یه‌که‌یان ده‌ست پێ ده‌کرده‌وه. ژاندارمه‌کان له دارکاریش ماندوو بپوون. ئیدی هه‌وسه‌له‌ی دارکاریشیان نه‌ماوو. به‌لام چاره‌ی هه‌موو ده‌ردان په‌یدا ده‌بێ. دیتیه‌کانیان ناچار کرد له‌یه‌کتری بدهن. له‌سه‌ر هه‌مه‌دۆک نه‌شکه‌نجو نازار وه‌ک باگردان به‌سه‌ر دیتیه‌تی کیتیاره‌ی دا ته‌ده‌په‌ری و به‌ره‌و لوته‌کی شاخی ده‌چوو په‌ش.

هه‌مه‌دۆک په‌نای بۆ "عه‌لی‌کۆ" بردبوو. عه‌لی‌کۆ کیتی‌که‌ هه‌سته‌م، شاخاوی و به‌سام. عه‌لی‌کۆ، لانی شووری شاخ درێژو رهنگ شینه. به‌رده‌کانی تیژو دین، وه‌ک خه‌نجهر. شه‌و کیتوه پێداڕۆش‌تینی نا‌کری. به‌رده‌کانی ده‌ست و لاقی مرۆڤ هه‌له‌ده‌دین. بیستوتانه‌ که ده‌لین: کیتی به‌رده‌سته‌ییان؟... عه‌لی‌کۆ کیتی‌کی وایه. له‌ نیزی‌ک لووتکه‌که‌ی دا‌ره‌کان که‌مترو که‌متر ده‌بن و هیشتا ماویه‌تی بۆ لووتکه‌که‌ی، که ئیتر داری پتوه نابینری. لووتکه‌که‌ی رووتهن و به‌ردی ساغه، یه‌کیاره‌ شاخ... چوار فه‌سل، شه‌و لووتکه‌یه به‌فری لێ‌نا‌برئ.

"عه‌لی‌کۆ به‌رزو لووتکه‌ی به‌فراوی

به‌ شه‌و له سه‌رمان نانوون له ناوی"

هه‌مه‌د هه‌ر له‌ سه‌رده‌مه‌وه که ده‌چوو راه‌شوور، شه‌م کیتوه به‌رد به‌ به‌ردو نه‌شکه‌وت به‌ نه‌شکه‌وت و شاخ به‌ شاخ شاره‌زابوو. راست له‌ لووتکه‌ی عه‌لی‌کۆ نه‌شکه‌وتی‌ک هه‌بوو. به‌لام شه‌م نه‌شکه‌وته ریگای بۆ نه‌ده‌چوو. ده‌بوو به‌سه‌ر شاخیک‌ی پێنسه‌د گه‌زی دا خۆت خزان‌دایه‌و به‌ زگه‌ خشکه‌ وه‌سه‌ر که‌وتبای تا ده‌گه‌یشتیه نه‌شکه‌وته‌که‌.

کاتی‌ک له‌ گه‌لی شکۆفه‌ وه‌ده‌رکه‌وتن، وه‌زعیان گۆرا. ژاندارمه‌کان له‌ چوار لاره‌ به‌ دایان دا ده‌گه‌ران. خه‌به‌ریان هه‌بوو که برایه‌ره‌شیش به‌ دایانه‌وه‌یه. شوان و گاو‌ان و دارکه‌رو جووتیار هه‌موویان خه‌به‌ریان بۆ هه‌مه‌د دینا. هه‌رچی رووی دابایه، هه‌مه‌د یه‌که‌م رۆژ ناگادار ده‌بوو. ئیرازو خه‌جیج زۆر ماندوو بپوون. لاقیان ماسی‌بوون. هه‌ری‌یه‌ به‌ ناچاری شه‌وان له‌ گه‌لی شکۆفه‌ ما‌بوونه‌وه. ژاندارمه‌کان و برایه‌ره‌ش، گه‌لی شکۆفه‌یان راده‌مالتی و به‌ره‌و لووتکه‌ی کیتوه‌کان ده‌چوونه‌پێش. شوانی خالی عه‌لی بیچاره‌ خه‌به‌ری بۆ هه‌مه‌د هیئا که: "ئیتوه له‌ گه‌مارۆدان... نه‌گه‌ر نه‌توانن رابکه‌ن کوژرانتان مسۆگه‌ره."

نه‌یانتوانی رابکه‌ن. به‌ره‌به‌یانیه‌ک شه‌ر ده‌ستی پێ‌کرد. له‌چوار لاره‌ هێرشیان دینا. هه‌مه‌د فیشه‌که‌کانی زۆر به‌ ژمیره‌و له‌سه‌ره‌خۆ خه‌رج ده‌کرد. ته‌نیا له‌و که‌سه‌نه‌ی ده‌دا که نیزی‌ک ده‌بوونه‌وه.

وه کيل باشی عاصم له پهستا دهی نه پړاند: "ته سلیم به."

حه ممد جوابی ده دایه وه: "باشه" و سه رله نوې دهستی به ته قه ده کرده وه.

قه دی کیوه که پر له ژاندارمه بوو که له جیگای خوځیان نه ده بزووتن. تهنگی حه ممد گهرم داهاتبوو، و گولله یه که له لوله ی تهنه که کی دا گیری کردبوو. بو نه وهی تهنه که کی سارد بیته وه له گلی را کرد. حه ممد به ده مانچه دهستی به ته قه کرد. خه جیج له ترسان وه که میژوک ده لسه رزی. حه ممد پینده کهنی. حه ممد شه لالی نارقه بوو. نارقه له بن ههنگلی و له مورره که ی پشته هه لده چوړاو که فی ده کرد. نارقه ی وشکه وه بوو له سه ر مورره که ی پشته و نیوشانی ببوه شوړه.

نیراز یارمه تیی حه ممد دی دها. زوری پی نه چوو که تهنه که کی بو فینک کرده وه گولله که ی له لوله که ی دهره یناو دایه وه دهستی حه ممد. حه ممد وه ختی که تهنه که کی وه رگرتوه زور خوځحال بوو.

لای نیواری - دیار نه بوو له بهرچی - نه وان دهستیان له ته قه هه لگرت. نه مه یه کینک له شپوه کاره کانی برایه رهش بوو. ده بوو ته قه راگری و وانیشان بدا که دهستیان له شهر کی شوا ته وه، بو نه وهی که مارو دراوه کان هه ست و ریگایه کی دهر باز بوون بو خوځیان په یدا بکه ن و نه مانیش بیانده نه بهر ده سرتیژ. حه ممد لهو که له که حالی بوو.

ژاندارمه کان و داروده هه ته ی برایه رهش دهستیان کردبوو به خزین و چوونه وه خوار. قوونه دزه و چوونه خواره که یان دیار بوو. نه مه دهره فته کی باش بوو بو لیدان و دهره پړاندنیان. هیرش بو سر نهو که سانه که خه ریکی پاشه کشن ریگایه کی باشه بو لیدان و بهرش و بلاو کردنیان.

حه ممد به نارته کیشان له سه نگره که ی دهره ری و بو لای نه وان سه ره و ژیر بووه وه. خه جیج به دوا ی حه ممد دا دهستی به هات و هاوار کرد. حه ممد گویی پی نه دا. نه وانه که ده یان دی حه ممد له سه نگره که ی هاتوه ته دهره به ته قه کردن که وتوه ته سه ریان، پی یان پیوه نا. هه تا خوړناوا حه ممد به دوا یانه وه بوو. کاتیک گه پړانه وه نیوه شه بوو. خه جیج به گریانه وه دهستی له نه ستوی حه ممد کرد. نیراز خه جیجی گرت و له حه ممد ی پچری یه وه:

"چت لی قه مواه مردوت مرئ؟ چما دنیا خه راپ بووه؟ ناخرچ بووه، کاری یاغی هه ر نه مه یه... که سینک میرد به یاغی یان بکا ده بی نهو جزه نارچه تی یانه ش له خو بگری... لی وه پره... قه ت کهس نه ماو، خو کوره که توی له ژاندارمه کان نه ستانده وه که لئی بی به به لا..."

حه ممد:

"ده مه وی شتی کتان پی بلیم."

نیراز:

"بلی."

حه مد:

"نه گهر ليره وه مينين وه زعمان شپه، ده بئ هه لئين و شوينمان ون كهين. هه جوريك بئ ده بئ بچينه عه لي كو، چواره وورمان ژاندارمه گرتويه، هيچ ريگاي ديكه مان نين. به شي حموتويه كمان خواردن پئيه. به دوو رۆژ ده گهينه عه لي كو. نه من جي يه كه له عه لي كو پئ ده زانم. ده چينه نه وي و ده يكهينه مان. نه وي به كهس نابيينرته وه. نه من رۆژتيك لهو رۆژانه كه ده چومه راهه شوور، شويني شوورتيكي بريندارم هه ل گرتبوو. هه روا كه به شوين حه يوانه كه دا ده رۆيشتم، له پر به سه ره نهو جينگايه دا كه وتم. ده توانين هه تا ماوين له وي بژين."

خه جيچ:

"نه كه هه تا ماوين، هه تا نهو رۆژه ي لئ بووردي گشتي ده رده چئ. ده لئين لئ بووردي گشتي سالتكي ديكه ده رده چئ. ده لئين حكومته ده يه وي رۆژي هاتنه سه ركاري خوي بكاته جيژن و لئ بووردي گشتي ده ربكا، هه تا نه وي رۆژي..."

حه مد:

"لئ بووردي گشتي؟ ... به لام نه من ده بئ له پيشدا نهو كاره ي ده مه وي بيكه م، بيكه م... پاشانيش... ده چمه يژرگير."

حه مد بيده نگ بوو. شهو دهنگي له بهر ده رنه ده هات.

حه مد:

"هه تا رۆژي لئ بووردي گشتي كاري خوم ده كه م."

خه جيچ:

"نپشه لا ده يكه ي... نه گهر له كونه مشكانيش دا خوي بشارته وه."

حه مد:

"هه ستن برۆين."

وه وي كه وتن. سه رمابوو. هه ساو بوو. نه ستيه ره كان ده تگوت به ناسمانه وه به ستووني و سپي كراونه وه. لك و پوي داران ته ر بوون. هه تا پر ده رۆيشتن ته رتر ده بوون. خه جيچ ويستي بنالئين، به لام دداني به جه رگي خوي دا گرت. بوون به ژني ياغي يان ناسان نيه. ژني كابر اي ياغي ده بي زور شان له خوي بگري. به پاريزو بي نه وه ي دهنگيان له بهر بيته ده وه هه ستي پيشانيان بيستري، ده چورنه پيش. لكه دار سه ره چاوياني هه ل د ريبوو. هاتنه خوارئ. خهريك بوو هه تاو بكه وي. روخساري حه مد نيوه تاريك و نيوه رووناك بوو. له گه ل خه جيچ چاويان تيك هه ل نه نگوت. نيراز شهواني هه ره وي به جي هيشت و خيرا دوور كه وته وه له پشت گابه رده كان ون بوو.

(۲۸)

وهسهر که وتن بۆ لووتکه‌ی عه‌لی‌کۆ دژوار بوو. بمرده‌کان وه‌ک بمرده سماته ده‌ست و لاقیانیان خواردبوو. سهریان له‌ گێژه‌وه ده‌هات. له‌ خوارێ، خارده‌شت له‌ نێو هه‌وران دا هینده‌ی له‌په ده‌ستیک دیار بوو. پینج گوندی خارده‌شت له‌و نێوه‌دا ده‌تگوت پینج خالن.

گه‌یشتنه بن نه‌و شاخه‌ی که نه‌شکه‌وته‌که‌ی له‌ سه‌ره‌وه بوو. هه‌مه‌د ده‌یتوانی دوو جاریش بچیتته نه‌شکه‌وته‌که‌و بگه‌رپیتته‌وه، به‌لام نه‌و ژنانه ده‌بوو چ بکه‌ن؟ هه‌سته‌م بوو.

هه‌مه‌د:

"نێوه هه‌ر لێره بن، نه‌من له‌ پینج دا باره‌که‌مان ده‌بمه‌ سه‌رێ و پاشان دیم نێوه‌ش ده‌بم." هه‌مه‌د وه‌رێ که‌وت. ژنه‌کان له‌ رۆیشتنی هه‌مه‌د به‌سه‌ر نه‌و دیواره به‌ردی‌یه‌دا سهریان سوپه‌ما بوو. هه‌مه‌د به‌ نێو سه‌عات گه‌راپه‌وه. پینکه‌ن له‌ چاوه‌کانی دا دیار بوو:

"له‌ خانوش باشتره، قایم تره... هیلانه هه‌لۆیه‌ کیشمان له‌ ته‌نیشه، دراوسێی هه‌لۆیانین."

ده‌ستی خه‌جیجی گرت و هه‌لی هینا:

نه‌تۆ وه‌ره، پوره‌ نیراز با لێره بچ هه‌تا نه‌من ده‌گه‌رپیمه‌وه. ده‌مه‌وی نه‌تۆ بۆ هه‌لۆیه‌کان به‌رم با بتخۆن."

خه‌جیج ترسا:

"ده‌بۆ له‌و دیواره‌ی وه‌سه‌ر که‌وم؟"

هه‌مه‌د:

"نه‌تۆ کارت به‌دیواری نه‌بێ، خۆت به‌ من بگه‌ره." هه‌ستیان کرد به‌ خزین. خه‌جیج چاوی له‌ ره‌شه‌وه ده‌هاتن. یه‌ک دوو جاری زیراند. هه‌مه‌د ته‌شه‌ری لێ‌دا. وه‌سه‌ر که‌وتن.

ئىراز چاۋەپى نەبوو. ھەستاۋ ۋەپى كەوت. ترسا. دەستەكانى ئەۋەندە ماندوو بىوون دەتگوت خەرىكن لى دەبنەۋە. بەلام ۋەختىك ھەمد دەيەويست بگەرپتەۋە سەرى، دىتى ئەۋ ۋەسەر كەۋتوۋە:

"ئەتۆ زگماك ياغىي پورە ئىراز."

"ئەدى... زگماك."

زاركى ئەشكەۋتەكە ئەۋەندە فرەۋان نەبوو كە بتوانن ھەرسىك پىكەۋە بچنەژوور. ئەشكەۋتەكە قول بوو. درىژ بوو. گلى بەردەركى ئەشكەۋتەكە گلنك بوو بە وردى ۋەك ناردو بە رەشى ۋەك خەلوز. سەر ئەم گلە پر لە جىقنە بالندە بوو. دىۋارى ئەشكەۋتەكە خەت خەتى سىيى پىدا ھاتبونە خوار.

ھەمد:

"ھەتا ئەمپۆ بىيادەم پىي دىرە نەناۋە."

ئىراز:

"باشتر."

خەجىج:

"ئىرە دىي ئىمەيە."

ئىراز:

"مالى ئىمەيە."

خەجىج لە خۆشىيان چاۋى پر بىوون لە فرمىسك:

"ياللا راست ۋەبن مالا كەمان رىك و پىك كەين."

ئىراز:

"ياللا..."

ھەمد:

"ئەمن دەچمە دىي. ئەم دەمانجەيەتان لە كىن بى. دەبى ورياي خۆتان بن."

خەجىج:

"ئاۋىنەيەكم..."

ئىراز پىكەنى:

"ئاي جىئىلى، ئاي..."

خه جیج:

"له گهل سهرینیک و دوو لیفه، پیاله یهک و مهنجه لیک و سیلک و شارد... نییدی نهوی دیکه ی سلامه تیت. بوخوت ده زانی."

حه مه د:

"به خوام سپاردن."

نیوه شهو بوو که حه مه د گه یشته مائی عه لی دورمووش. پیریژن ده رگای کرده وه. هه ر که چاوی به حه مه د کهوت، به سس، سس بر دیه ژوور.

حه مه د:

"چ بووه دایه خوژی؟"

خوژی:

"سس... ده نگ مه که."

حه مه د نییدی زاری هه ل نه پچری.

پیریژن چرا فتیله که ی هه ل کرد. په نجه ره کانی توند داخست و چووه ده ری. سوورپکی به دهوری خانووه که دا، که سی نه دی هاته وه ژووری:

"رۆلهم... چون توانیت بییه نیو دئ؟... دئ پر له ژاندارمه یه. مامه عه لیتیان له بن داران دا کوشتوه. به سته زمان ریشیان ده گرت و به سهر زوی دا رایان ده کیشا. هه موو دیه هاییه کانیشیان دارکاری کرده. هه مووی نه مانه ش کاری نهو یه زیده ریش بز نه یه. ناخره که ی نه ت توانی بیکوژی و ده رچوو... خه بهری تو زیان له مامه عه لیت ده ویست... مامه عه لیت گوتی نه من خه بهرم نیه. نییدی وه بهر قوند اغه تفهنگانیان دا. نه وهنده یان لی دا که هیشتا له جیتی دا که وتوه. له منیشیان دا. هه موو گیانم ره ش و شین بووه. زووتر نهو یه زیده بکوژه."

حه مه د:

"عه لی یه شهل خه بهری چیه؟"

پیریژن تووره بوو و دهنگی لی هه لیتنا:

"ناخر چت پی بلیم؟... نه تو هه رچی به سهرت دئ خه تای خوته... به خوا بزیه ده بی به چه قویه کی کول کول سهرت برین... نهو وهختی له بهر ده ستت دا بوو گوتم بیکوژه، به لام به قسه ت نه کردم و نه کردم... نیستا بووه ته نو که ری عه بدی خان. عه بدی خان خانووه که ی تو شنی داوه بهو. ده بوو هه ر نه وده م که پیم ده گوتی به قسه ی منت کرد باو کوشتبات. نیستا شویتنی تو ی هه ل گرتوه. وه پیتش ژاندارمان که وتوه شویتنی تو زیان بو ده گیتری. بووه ته گزیری

عەبدىخان. حىساب و كىتابى خان ئەو بەسەرى رادەگا. ھەموو دىھاتىيەكانى بە ژاندارمان بە كوتان دا... ھەمووى خەتاي تۆيە ھەمدە. پىم گوتى بىكوزە.

"عەلىيەشەل لە كوئ دەبى؟"

"دەتەوئ لە كوئ بى؟ لە مائەكەى تۆ، دوئىنژ ژن و مندالەكەشى ھىناو دايمەزاندن. ئىستا دەبى ژنە خوئىن تالەكەى ئەو ھەرامزادەيە بى لە مائى دوونەى خۆشەويستەم بۆى. بەخوا دلەم پىرە لە خوئىن. لەداخان ھەر وشك بووم. نازانم بلىم چى. ھەروا تەماشام كردو ھو خۆم خواردو ھەتەو.

ھەمدە:

"ئەمن دەچمە وئ."

ھەمدە ھەلستا.

پىرئىژن:

"ئەوئ پىرە لە ژاندارمە. بەسپايى بچوو ئەو سەگبابەى بكوژەو ھەلئى."

ھەمدە ھاتە دەر. گەيشتە خانووەكەى خۆيان. بۆنى شىرى كولىو و گوئىرەكەى بەبەر ھەللاھات. بۆنى گىاي بەھارئىشى ھاتە بەر لووتى.

ھەمدە:

"عەلى ناغا، عەلى ناغا."

وھختىك عەلى گوئى لە دەنگى ھەمدە بوو، لە جىنى دەريەرى، لە دلئى خۆى دا گوئى: "ھەمدە ھەتەن شىت بوو... ھەتەن."

بەپەلە لە ژورور ھاتەدەر. بەدەست ھەمدەى تىگەياند كە دەنگ نەكا. بۆخۆى بەدەنگى بەرز دەستى كرد بە قسەكردن:

"زۆر بەخىر بىيى برام... چى؟... ھەمدەدۆك؟... ھەمدەدۆك لە ناكچاداغە؟ چەند چاك بوو كە خەبەرت داينئى، ئىمە دەمانەويست لەلاى "سپىيە قەلا" شوئىنى ھەلگىرىن. ھەر بۆى كاكە. سوپاست دەكەم."

پاشان بە گوئى ھەمدەى دا چپاند:

"تۆ بچوو بۆ مائى عەلى دورمووش، ئەمنىش ئىستا دىم"

پاشان چوو ھەمژورئى بۆلاى ژاندارمەكان:

"كابرا باى داو ھەتەو بۆلاى ناكچاداغ. لەوئ ھەك كەوبارە دەكۆئ بە دەستان بىگىرى. ئىستا يەكئىك لە پىاوەكانم خەبەرى بۆ ھىنام، ئىدى كارەكەمان ئاسان بوو. دەتوانىن شوئىنى ئەو بىناموسە ھەلگىرىن. لەوئ گەمارۆى بەن و كارەكەى يەك لا بكن. ئەمن دەچم مزگىنى بە

ژنى عەبدىخان دەدەم و دەگەرپەسەهە " . ھاتەدەرى. شەوھەكە زۆر تارىك بوو. لە نازايەتتى
ھەمەد سەرى سورما بوو. وەختىك شەلە ھاتە ژووى، داىە حۆرى پىتى سەير بوو. تەماشايەكى
ھەمەدى كرد كە ماناكەى ئەمە بوو: "ئەتۆ قەت نابى بە بنىادەم. "
ھەمەد:

"داىە حۆرى دەمەوى دووسى قسان لەگەل عەلىئاغا بکەم. "

داىەحۆرى:

"ھەرچەندى پىتان خۆشە قسان بکەن. ئەمن ھىچ ھەز لە چارەى ئەو بىناموسە ناکەم.
ئەمن کارم پىتان نىە. قسەى خۆتان بکەن. "
شەلە پىکەنى:

"نازائم ئەو داىە حۆرى خانە بۆچى بووتە دوژمنى گيانى من؟ ئەمن خۆ خەراپەيەكم بۆى نەبوو؟."
داىە حۆرى لە داخان سەرىكى راوہ شاند:

"ئەمن دەزائم ئەتۆ خەراپەت كردوہ يان نا. ئەمن تۆ باش دەناسم شەلى سەگ مردوو.
ئىستا لەگەل ژاندارمە رىك كەوتوى، وانىە؟... ئەگەر لەبەر خاترى ھەمەد نەبووايە،
نەمدەھىشت لەو دەرکەى بىيە ژوور. بەخوا بەردىكم تاو دەدايەو ئەو سەرە سەگباب خىوہ تم
وردو خاش دەکرد. "

داىە حۆرى چووہ قوژبىك.

شەلە:

"ھەمەد تۆ ئەو خوايە پىم بلتى چۆن توانىوتە لەو قىامەت و تەنگانەيەدا بىيە نىو دى؟."
ھەمەد:

"ھەرچۆنىك بى ھاتىن ئىدى. "

"برايمەرەش بە دواتەويە. لەو ياغىيە خوينخۆزانەيە. عەبدى و عەلى سەفابەگ لىيان تىژ
كردوى. ئەوان دەلەين برايمەرەش بە ھەمەدۆكى دەوتىرى، زۆرى لى خاترجەمن، كۆلىكىشىيان
پورل داوہتى، بەلام برايمەرەش، ئەو برايمەرەشى جاران نىە. حۆلىش بووہ. لەگەل پياوہكانى
سەرجادەيان گرتوہ، چاوہرەين ئەتۆ بەوى دا برۆى و تەقەت لى بکەن. ئەتۆ نابى بەو
دەوروبەراندە برۆى، دەنا دەتكۆژن. با ئەوہشت پى بلتم كە ئەمن ئىستا بوومە گولەجەرگەى
عەبدىخان، كەس ناوتىرى بلتى عەلىيەشەل پىشتى چاوى برۆيە. ھەر قسەيەكى ھەبى بە منى
دەلنى، ھەرچىشى بوى لە خۆم دەپرسى... ئەو يەزىدە نەكوژراو نەكوژرا. برىا ئەو شەوہى
مالەكەتان ناو تى بەردا نەتان ھىشتبا ئەو ژنەتوہ بچىتە ژوور. "

حەمەد بە خەفەتەرە:

"ئىمە چوزانىن، بە چى را بزاني؟"

"قەرار واىە برايمەپەش سەرى تۆ بېرى، بە دارخىزەرانيكىيەو بەكاو بىپەيتىنى لەبەر دەرکى
مالتى عەبدىخان بىچەقېتىنى... عەلىسەفابەگ قەولى پىن دارە."

حەمەد:

"ئىستانتەتۆ دەبى دوو لىفەو دوو دۆشەك و ناوئىنەيەك و مەنجەل و ناردو ئەو جۆرە شتانەم
بۆ پەيدا بەكى و بۆم لە بارگىنەكە بنىتى. خوى و رۆن و ئالەت و زەردەچىتوشت لەبىر نەچى."

عەلى:

"كارىكى نىە. خوا ئاغاي خۆم پىن بىتلى! مالتەكەى پرە لەو جۆرە شتانە."

(۲۹)

وه کیل باشی عاصم به گوردانیک ژاندارمه وه و برایمه پرهش به دارو دهسته که یه وه پاییزو زستانیک له کیوه کان مانه وه. خه لکی دیهاتی کیوپاره ی له دهستیان وه ژاله هاتیوون. هه رکام له دیهاتی یه کان ری یه کی پیشان دهدان. نه وان ناکچا داغ و "کایران داغ" و "گۆنورداغ" و به ندهنی "مریم چیل" یان پشکنی و چیتوته قیان کرد. نه جل و بهرگیان به به ره وه ماو نه هیژیان له بهردا ما. هه ر کونه مشکیتکیان دهست که وتایه دهیان پشکنی. به لآم همه دهۆک سهرو سۆراغی دیار نه بوو. هه روا بزانه له جی دا همه دهۆکیک له دایک نه بیوو. نیوه ی زستانی له ناسیاب چه شمه مانه وه. هه موو کون و که لینه کانی عه لی کۆ گه ران. بۆ راوه شووریش چه ندین جار چونه عه لی کۆ، گه یشتنه نیزیکی نه شکه وته کهش، به لآم نه ده کرا وه سهر کهون.

عه لی یه شهل وه پیش ژاندارمه کان ده کهوت و چاو و راوی بۆ ده کردن که "حه قهن ده ی بینمه وه"، به لآم ژاندارمه کانی ده برده دهشتی هه زارگا. به قسه شوینی هه لده گرت!...

ژاندارمه کان ده یانگوت: "چ بوو عه لی ناغا؟... هه ر نه وه بوو هونه ری شوین گیترا نه کهت؟"

عه لی یه شهل گله بی له پیری ده کردو ده یگوت: "چ بکه یین؟ پیری یه. چاوم وه ک جاران نابینن. تازه پیر بووین و بۆی دهر چووین."

عه لی یه شهل پیر نه بیوو. جوانتر ببوو وه. ده تگوت گیتوه لوه که ی چوست و چالا که. هومیدیک له دلّی دا دهره وشا.

پاش نه وه ی پاییزو زستانی کیوه کان یان کون به کون و بست به بست له همه دهۆک پشکنی، شه کهت و بچ حال گه رانه وه شار. له و ماوه یه دا دوو دهسته یاغی دیکه یان له کیوه کان دا له نیو بردبوو. دوو دهسته ی گه وره و مل نه ستوور. به لآم همه دهۆک خه به ری نه بوو. شار ماتهم

دای گرتبوو. برایمه پرهش ده سال پیرتر بیوو. ده یگوت: "نه من تا ئیستا شتی وام نه دیوه، نه یتیمی، ره مزیک له کاری نهو همه ده دۆکه دا ههیه... ده لیتی غهیب بووه. به لام هه ر جۆرێك بێ به گیری دینم و له گه لتی به ره و پوو ده بم. هه تمن زانیویه تێ ده مه و ئی له گه لتی یهك لا كه م. نهو جاره ی له گه لتی شكۆفه تووشی بووم، سیره م له كه لله ی سه ری گرت و زیاتر له سه د گولله م لێ دا. به لام هه یچی نه بوو. گولله کاری لێ ناكا، ده نا به یه كه م گولله ده مه كوشت."

ده میكی پێ چوو نه م قسه یه له هه موو شاری گه راو كه وته سه ر زارو زمانان "هه مه ده دۆك گولله نایرێ". نه م قسه یه به گوئی عه بدی خانی ش گه یشته وه. عه بدی خان به جاریك توابوو هه. ببوو به چنگێك ئیساك و پیتست. به هه سوای خه به ری مرده نی هه مه ده دۆك كه وتبووه رۆژێك كه باسی ناكرێ. جار جار سه ریكی عه لێ سه فابه گی ده داو ده یگوت: "نه دی چ بوو عه لێ سه فابه گ؟ نه دی كوا؟ نه وه نده چاره و ان بووم، نیوه ی رووحم رۆیشت. نه گه ر هه روا بپروا نیوه گیانه كه ی دیکه شم له نیو ده چی". عه لێ سه فابه گیش هه میشه جوابی ده دا یه وه ده یگوت: "سه برت هه بێ خان". چما نه ت بیسته ده لێ نه گه ر سه برت هه بێ له به رسیله ی هه لۆای دروست ده كه ی؟ سه برت هه بێ، هه وسه له ت هه بێ، نه من قه ولت پێ ده ده م كه سه ری ده برن و ده یه ی نه له به ر ده رکی تۆ ده ی چه قینن. قسه ی من قسه ی پیاوانه عه بدی خان، به لام نه تۆ ده بێ نه ختیک هه وسه له ت هه بێ."

نهو خه به ره كه "گولله كار له هه مه ده دۆك ناكا"، عه بدی خانی به جاریك شیت كر دبوو. یه كسه ر چوو ره لای نه هه دئاغا ی سیاسه تبازی عه ریزه نووس. مه سه له كه ی له گه ل باس كر دو داوا ی لێ كر ده سه بێ ته لگرافیک بۆ نه نكه ره بنووسێ. سیمای كه رانه ی نه هه دئاغا ی سیاسه تباز كه رانه تر بوو. زمانیشی له زاری دا بوو به گۆپال و نوته ی به ستره.

عه بدی خان:

"بنووسه نه هه دئاغا، نهو جۆره كه پیت ده لیم بنووسه. بنووسه لهو چیا یه یاغی یه كه په یدا بووه كه تینووی خویننه، بنووسه مندالان سه ر ده برێ. بنووسه گه و ره كچان له ماله كان ده دزی و ده یان با ته سه ر چیا و سووكیان ده كا. بنووسه له كینوی حكومه تی دروست كر دوه و رۆژ به رۆژ ده سه لاتنی زیاتر ده بی. بنووسه زهوی دابهش ده كا، مه زرای خه لگ دابهش ده كا، دێهاتی یه كان له رێ ده رده كا، فیریان ده كا زهوی خه لگ له نیو خو یان دا داروبهش بکه ن. بنووسه نه هه دئاغا، جۆرێکی بنووسه به جیتته مێشکیانه وه. نه وه ی كه ده یلیم، راست نه وه ی كه ده یلیم بینووسه و خه تیشی له بن بکیشه تا هۆشیان بیته وه لای خو یان. بنووسه نه هه دئاغا گیان. بنووسه پاش نه وه ی كچه كان له كچینی ده خا، له ت و په تیان ده كا، له ت ك و په ت كه كانی شیان ورد ده كا و به

دارانهوه هه‌لیان داوه‌سی. بنووسه جادهو به‌نده‌نه‌کانی ماراش له‌بەر ده‌ستی دارو ده‌سته‌که‌ی دایه‌و که‌س ناوێری پێ ده‌ونیوه‌ بنی. بنووسه ناغا سیاسه‌ت‌باز، بنووسه برای من. جوژیکی بنووسه باش حالتی بن، هه‌موو خوینده‌واری‌یه‌که‌ت وه‌کار خه‌ به‌ قوریانت بم... وای بنووسه که هه‌رکه‌س له نه‌که‌ره بی‌یسی، قامکی خۆی بگه‌زی. وای بنووسه ده‌سه‌جێ قشوون بنیرن. بنووسه نه‌حه‌د ناغا، نه‌من ده‌چم چند ته‌مرێک ده‌کرم و دیمه‌وه.

شار شله‌ژابوو: "حه‌مه‌دۆک بستیک مندائه؟... ته‌گه‌ر بستیک مندائه، بۆ ناتوانن بیگرن؟" هات و هاواری عه‌بدی‌خان له‌ لایه‌ک و چاو و راوی عه‌لی‌سه‌فابه‌گیش له‌ لایه‌کی دیکه مه‌سه‌له‌که‌یان گه‌وره‌و گه‌وره‌تر ده‌کرد. دایکان بۆ ترساندن و بیده‌نگ کردنی مندائه‌کانیان ناوی حه‌مه‌دۆکیان دینا: "بیده‌نگ به، ده‌نا بانگی حه‌مه‌دۆکی ده‌که‌م."

پاش نه‌و خه‌به‌رو ده‌نگۆیانه، وه‌کیل باشی عاصم له‌گه‌ل ژاندارمه‌کانی خۆی و هیزی یارمه‌تی‌ده‌ر سه‌رله‌نوێ ده‌ستووری وه‌رگرت که وه‌دوای حه‌مه‌دۆک بکه‌وی. برایمه‌ر هیش سویندی خوارد که نه‌مجار هه‌ر جوژیکی بووه حه‌مه‌دۆکی ده‌گری.

(۳۰)

گلوکه زهردکه گوئیکی کیتییه. لاسکی گلوکه زهردکه نهوهنده کورته دهکری بلیین هر لاسکی نیه. لهسر عهزی وا دهبیئرئ دهلیی به عهزییهوه نوساوه. گلوکه زهردکه لهنیو بهردان دا به پهنای یهکترهوه دهروئ و وه مافوره نیو بهردهکان پر دهکاتهوه. رهنگی زهردی ههتاو... بهرزایی گوئه شین و بنهوشییهکان دهگاته نهژنویان. بنهوشهکان شه دارن... کۆمهل به کۆمهل رواون و دهدهوشینهوه. گلوکه سوورکهی کیتی پشکوتون. سوورایی نهه گلوکهانه وه سوورایی دیکه نیه... وه بلووری سوور... شیرین و گهرم...

سهوزایی به جوړیک هه موو جییهکی داگرتوه دهلیی لهزهوی ههلهدهقولئ. نهگهر لهسر عدلیکۆ را ته ماشا بکهی، پیت وا دهبی سهوزایی وه باران دهبارئ. گابهردهکان پر له پهله خهنتیلکهی رهنگاوپهنگ... ههوا سووکه... ههوا بۆنی مهستانهی گولانی لیئ.

له بنارهکان، بهردهکانی عدلیکۆ سووریکی مهیلهوشینن. ههوری سپی خویان لهو گابهردانه ههلهدهسوون و تیپهپر دهبن. عدلیکۆ دهلیی له لانکه دایه و رادهژئ."

له خوارهوی بنارهکان، لهو جیگایه که دهستی ههزارگای لیوه دیاره، لهنیو تاقه تاقه داری کاج دا سهراوهیهک ههلهدهقولئ. همهد ناوی خواردنهوهی خویان لهو کاغیهرا دیتن.

دهرو دهشت ههتاو لیتی داوه، خاردهشت له رووناکایی دا نوقم بووه... هه موو شتیک و هه موو جییهک، دارهکان، برکهکانی چهقلهشینکه، بهردهکان و گابهردهکان تیشک باران دهکریئن... دهلیی خهریکن له تیشک دا دهتوتینهوه، گوئهکانیش ههروا. خه جیج له زارکی نهشکهوته کهدا سهری وهسر رانی نیراز کردوه. نیراز نهسپییانی لیئدهکوژئ. سهری خه جیج نهسپیتی تی کهوتوه و چه ندیش زۆر...

هه موو زستانه كهيان له نه شكه وتي دا رابوارد. ژووري نه شكه وته كهيان وهك مالتيك رازان دبووه. مالتی نهوانه له مالتی ناغايه كي ده وله مهندي لاديش خوشر بوو. نيو ماله كهيان به گه لای پريوه شان پر فېرش كړدبوو و له سر نه وي شهوه به پړه ي گول ته سپي و جوانيان راخستبوون. به پړه ي ده سكري يژروكه كان... نهو به پړانه كه بوني به هاريان لي ده هات. نهو به پړانه كهريم شوغلي خانې يژروكه كان، به جياز بو خه جي جيتي نار دبوون. ديواري نه شكه وته كهيان به كوله شورر داپوشيبوو، به كوله شورر شاخ دريژه كان. شاخه كان ده تگوت سپي كراونه وه، ده بريسكانه وه. مووي شورر ه كان ده تگوت خاكه ي زپړي به...

زستان زور ناخوش رابردبوو. له باو بوزان و باسريشكي لووتكه ي غه لي كوډا هر چنده هه تا به ياني ناگريان ده سوتاند، به لام چنده جار مه ترسي رهق بوونه وه هه پړه ه ي لي كړدبوون. همه ده مانگ و نيوتك هه ولي دابوو و سه ره نجام تواني بووي له سه ره وه ي نه شكه وته كه كوني ك بون دووكه ل كيش بكاته وه، به لام فايده ي نه بوو. دووكه ل له نه شكه وته كه دا داده وه ستا. له توفان و به فرو كړتوه دا ناچار ده بوون جاروبار بيته درو هه ناسه بكيشن. سه رماياي ده بوو، له سه رمان رهق ده بوون، ده ست و لاقيان سپر ده بوون و به ناچار خويان به ژووري نه شكه وتي پر له دووكه ل دا ده كرده وه.

هه رچي ليفه و به پړه و كوله شورر هه يان بوو سپر به سپر به سه ر خويان هه لده كيشان، خويان خپر ده كرده وه به يه كتره وه دنووسان. كه هه تاو ده كه وت، همه ده ده چوه راه شورر. ژنه كانيش ده ستيان ده كرده به چيشت ليتان و گوره وي چنين. نهو كه ولانه ي به ديوار يانه وه دابوون ه ي نهو شورانه بوون كه همه ده كوشتبووني. نهوان گوشتي شورر ه كانيان ده خوارو و كوله كانيشيان وشك ده كرده وه. ته واري زستان تاقه يهك روژ چيه، بې گوشت نه ببوون. نارو روژ و خوئش به ريك و بيكي غه لي شه ل بوي ديتان. له بناري كيو ي له نه شكه وتيك دا دايدنه او همه ديش له وي پړا ده يردنه وه نه شكه وته كه ي خويان. جي يه كهيان ته نانه ت غه لي شه ليش پتي نه ده زاني. بو نه وه ي كاتيك له نه شكه وته كه ده چونه در، شويتيان له سه ر به فر ديار نه بې، باوه شيك "قرزه ره شكه" يان به دواي خويان دا راده كيشا. قرزه ره شكه باس ترين شته بو نه وه ي شويتني سپر له سه ر به فر نه مينيتته وه. شويتني پې هر چنده ديش قول بې، قرزه ره شكه وهك گرده ل به سه ري دا ده وراو كويري ده كاته وه و نيو سه عاتيك ي پې ناچې كه شويتني خوئي به ته واري كوير ده يته وه.

هه ربزيه شو بوو كه هه رچي غه لي كويزيان پشكني، شويتني نه وانيان نه ديتته وه. ژاندارمه كان چون گرمانيان له وه دا ده ما كه نهوان له وي نين؟ ته واري كيوه كه به فر بوو. نه ويش چ به فريك؟ لووس. وهك ناويتنه. ده تگوت له پي ده سته.

خه جيچ سهري وه سر راني نيرازي كردبوو:

"ته دي كوا پوروي؟... ناخر بوو به چي؟... كوانتي لسي بووردني گشتي؟... دياره مام
مسته فاش هيچي لسي نازاني. نه گهر لسي بووردني گشتي ده رچوبايه، تا نيستا درده چوو."

نيراز:

"درده چي كچم، درده چي... سه برت هه بي. ده ليني نه گهر سه برت هه بي، له پشتي
هه موو ته پولاكهيده هه تاويك هه لادي."

خه جيچ:

"پوروي گيان... نه من نامهوي له پشتي هه ته پولاكهيده هه تاويك ده ركهوي... نه من
ده مهوي ته نيا يه هه تاو ده ركهوي... ته نيا له پشتي يه ته پولاكه... نه من هيچي ديكه م
ناوي."

نيراز:

"سه برت بي."

خه جيچ:

"نيره لووتكه ي چيايه پوروي. ده بيني قيسمهت و نسيم چيه؟ ده بيني چيم له نيوچاواني
نوسراوه؟ ده ليني خه من ده بينم. ده ليني بوخوم نيم، حه مه ديش نيدي حه مه د نيه."

نهو رزانه كه بيكار بوو، حه مه د فيري تفهنگ هاويشتني كردبوون. نيراز به باشي
دهستي به تفهنگ راهاتبوو، ببوو به تفهنگچي به كي ته واو. به لام خه جيچ هه رچه ند زه حه تي
كيتشابوو، هيچي به هيچ نه كردبوو. نه سلنه له تفهنگ و گولله بيزار بوو، كاتيڪ چاوي به
تفهنگ ده كهوت، ناگري ده گرت:

"كهنگي لهم وه زعه رزگار ده بين؟"

نيراز:

"نيستا گه م له چوكورواوا گه يشتونه نه ژنويان، هيتنده ي نه ماوه گولتي بدن. نيستا
ميرووله له هيلانه كانيان هاتوونه ده رو له بهر هه تاو ريچكهيان به ستوه."

خه جيچ:

"خاكي" ناداجيك "..."

نينجا چاوي له سر يه دانان:

"نيستا ده راله شاخه كانني ناداجيك پرن له نيرگس... وا نيه پوروي؟"

ئىراز:

"ئەدى پىرن لە نىرگس..."

خەجىج:

"خاكى ناداجىك يەك بە چل دەبرى. ئەگەر بېچىنە وى پاش سالتىك خانووى خۆمان دروست دەكەين. پوولتېشمان خۆ ھەيە."

ئىراز:

"قەبالەكەي بە ناوى ھەمدە دەنوسىن. ھەموو خاكى ناداجىك نى ھەمدەدى خۆمانە. لى بووردنى گشتى دەردەچى. ئەگەر دەرىش نەچى، ئىتمە جىنگايەكى دىكە پەيدا دەكەين و دەچىنە ئەوئ. ئەگەر كرابايە ھەمدەدى نىسەت بىكەين كە دەست لە ھەلگىرئ زۆر باش دەبوو. دەچووين و ناوى خۆمان دەگۆرى، ئەودەم ۋەختىك رۆژى دەھات، ھەمدەدى خۆمان عدلىشى دەكوشت و راى دەكرد. نا، نا، عدلىي دەبى بە دەستى خۆم بىكۆرم، ھەربۆيەش فىرى تەنگ ھاويشتەن بووم."

خەجىج:

"گىروگرفتە كانمان چەند ئالتۇن پوورى گىيان؟"

ئىراز:

"زۆر، زۆر كىچم... جار جار دىم ئاسوودە دەبى. دەلىم لە جىياتى رەزا خوا كورىكى ۋەك ھەمدەدى داومى. بەلام ھىندى ۋەختان ۋەك شىتتىكى پى بە زىجىرم بەسەر دى... ھەر ئەو مەمكەنەم كە رەزا شىرى لى خواردوون، دەلىتى نىشتەريان لى دراۋەو خوىيان پى كراۋە دەبرىنەۋە. ھىندىك جار ئەو دىلە شىتەم پىم دەلى تەنگەكەت ھەلگەرەو برۆ ئەو عدلىيە بىكۆرە، پاشان ھەرچى دەبى بلا بىي. سەبركە كىچم. ئەو عدلىيە ۋەك قىمە... خوا زەلىلت كا عدلى... چۆن دىلت ھات ئەو كۆرە تولەنەمامەدى من لە خۆل و خوتىن بىگەوزىنى؟"

خەجىج:

"سەبرت بى پوورى... لە پىشت ھەر تەپۆلكەيەك ھەتاۋىك دەردەكەۋى. ئەمەن دەترىسم پوورى. دەزانم كە دەردەكەۋى، بەلام..."

ئىراز تەشەرى لى داۋ چاۋى لە چاۋيەۋە برى:

"دىسان دەستت پى كىرد؟... ئەتۆ تاخرى كۆرەكەي بە كوشت دەدەي. ئەتۆ بە دەستى

خۆت دەتەۋى ئەو كۆرەي بە كوشت بەدەي؟"

خه جیج ملی به لاره نا:

"حه تویه که رویشته پورئ. جاران که ده رویشته سئ روژ زیاتری پئ نده چوو، به لام نهم جار بوو به هه تویه که. ناخر نهم کیوانه... ناخر یاغییه کان... ده ترسم پورئ، ده ترسم پورئ گیان، هیجیش ناکرئ، ده ترسم، وه خته دیق بکه م پورئ، دلّم وا تنگه همر باسی مه که، سئ روژ زیاتری پئ نده چوو پورئ، ناخر وانیه؟... نه کا به لایه کی به سهر هاتبئ... با نهمن بجمه لای ناوه دانی خه به ریکی لی بزائم، با روو له کیوان کم، با هه موو جئیه که بگه ریم... نه گهر به لایه کی به سهر نه هاتبایه، هه مدم هینده ی پئ نده چوو پورئ."

خه جیج زۆر زۆر گریا:

"با برۆم پورئ گیان، لیم گهرئ برۆم..."

ئیراز نیوجاوانی تیک ناو ته شهری لی دا:

"کچئ له جئیی خۆت دانیشه جنده... به خوا ههنگاو تیک هه لئینیه وه همر به تفهنگ ده تکرۆم. پیویست نیه بچی ژانه سهر بۆ کوره که دروست بکه ی. نه گهر نه تو ده ست و لاقی نه به ستی ناتوانن هیچی لی بکه ن... دئته وه."

خه جیج هه لستا، غاری دایه نیو نه شکه وته کهو له په وروو کهوت. به هه نیسک دان ده گریا. سهری به هه نیسکانه وه هه لده گریا. ماوه یه کی زۆر هه روا مایه وه. که میتک نارام بووه وه. دووباره تیک چوه وه. ئیراز هاته ژوور سهری:

"کچم، کچم... خه جیج خۆم، کچه جوانه کم... بۆچی خۆت ده کوژی؟ حه یف نیه بۆ کچئکی وه که تو نازه نین که ناوا خۆت به هیلاک بده ی؟... خاترجه م به هه مده هیچی به سهر نه هاته وه. هه مده به ته نئ خه نیمی سه د که سه کچم، خۆت هیلاک مه که."

خه جیج فرمیتسکی چاره کانی سپیه وه:

"خوا بکا وایی پورئ... خوا له زارت پروانئ..."

له خوارئ مژ له سهر خارده شت بلیند ببوو. په لئه هه وریکی رهش به ناسمانه وه ده سوورا که هه مده شه لالی ناره ق و به ده ست و لاقی خویناوییه وه، به هه ناسه برکه خۆی له ژووری نه شکه وتئ هاویشته وه.

خه جیج همر که چاوی به هه مده کهوت نامبازی بوو و به گریانه وه ده ستی ده ستۆی کرد. هه رچه ندی ده گریا، گریانه که ی نده وه ستا.

هه مده د:

"مه گری خه جیج، با بۆت بگیترمه وه. ئیتستا كه میتك نارام به وهو گویم بۆ بگه. "
حه مه د دهستی به سه ر سه ری خه جیج دا دینا.

ئیراز تووره بوو. به تانوت و ته شه ره وه دهستی خه جیجیتی گرت و کیشای:
"چ باسه کچی؟... چته؟... وهك نه دی بدی یان... ناخه كه می نه تو سه ری نهو کوره ی له
به ردیك ده ده ی... به ری ده، نهو کوره ی."
حه مه د پیكه نی:

"با بۆتان بگیترمه وه تا بزائن چم به سه ر هاتوه. وه ختیك له لای كه ریم نوغلی ده گه رامه وه،
له ده وروره یی "ساریجا" كه وتمه داوی برامه ره ش. كابرایه کی سهیره، هه م ناقله و هه م نازایه.
هه تا بناری کیوی وه دوام كه وتن. له وانیه تازه ئیره ش بدۆزنه وه. نه مریۆ راست سه ر رۆژه كه
له گه ل برامه ره ش خوشاره وه كین مان ده كرد. له بهریان هه لده هاتم، هه لده هاتم و دوايه له نه كاو
بام ده دایه وه سه ریان. هه تا ساریجا ری یان ده كه وتم و ده گه رامه وه. وه ختیك نه من ده گه رامه وه
نه وان ریتم ده كه وتن. خوشاره وه كیننكمان ساز كردبوو هه ر مه پرسن. ته نیا غه می نه وه م هه یه
كه جیگا كه مان فیتر بن. پاشان به یارمه تیی جبار له بناری گیتۆم كردن، شوته كه میان له ون
بوو و هاتم. حه وتوویهك نابج له نه شكه وتی وه ده ر كهوین. ئیتستا ئیوه برینه كه م بۆ به سه تن."
هه ردوو ژنه كه به هاوکاری یه كتر جله كانیان له بهر حه مه د داكه ند. شانی بریندار ببوو.
كاتیك گولله كه یان له برینه كه می ده ردینا، حه مه د له رزی هاتن، نه ویش له رزیتکی چۆن...
نه ژنۆی خپ كردنه وه، به سنگی یه وه نان و دهستی كرد به هه لچۆقین. خه جیج سه ری له شیواو
نه قل له سه ری دا نه ما. خه جیج شیت ببوو، نه یده زانی چ بكا."

حه مه د حه وتوویه کی ته واو نه و تاو له رزه ی له ی بوو. برینه كه می چلكی كردبوو. زۆریش
نه ستوو ببوو... حه وتوویهك دواتر سووكتری كردو توانی قسه كه می ته واو بكا:

"پیش نه وه ی بگینه ساریجا له گه ل ژاندارمه كان تیک هه ل نه نگوتین. ده كه س بوون.
سه ركرده كه شیان وه کیل باشی عاصم بوو. ته قه مان له یه كتر كرد. پیم وایه ناخه كه می نه جه لی
نه و وه کیل باشی عاصم به دهستی من دئ. هه لده ستاو بئ په روا بۆ لای من ده هات. جاریتك
پیم گوت چته وه کیل باشی؟ نه كا له گیانی خۆت گوزه رابی. تفهنگه كه م به ره و سنگی راداشت.
وه کیل باشی عاصم وه ختیك له نه كاو چاوی به من كه وت، كه له ژوو سه ری ویم، ناره ته یه کی
كیشاو خۆی له عه رزی دا. گوتم مه ترسه وه کیل باشی. نه تو گوناخیتك نیه، نه من نه گه ر
ویستبام بته كوژم تا ئیتستا ده جارم كوشتبووی. هه سه ته برۆ وه دوا ی كاری خۆت كه وه. یهك
وشه ش جوابی نه دامه وه. پاشان قه رار بوو نه فه رتیک له ساریجا چهك و فیشه كم پی بگه یه نی.

وهختيک گهيشتمه نهو جيگايه که دامان نابوو، لهپر بوو به گوللهبارانيک، مهپرسه...
برايهپرش وهک خيزو خوځ گوللهی دهباراند. بريندار بووم. دوو رۆژان له دوام بوون. لهو بگره
بهردهپه دا دهنگيک هاته بهر گوځ وهک دهنگی جبار دهچوو. دهنگه که راست دهنگی جبار
بوو. توهمز هه خزيهتی، به هارامهوه هاتوه. نهویش لهولازه هيرشی کرده سهه برايهمپرش.
برايهمپرش و دهسته کهيمان راونا، بهلام کاتيک دهگهراينهوه، ديسان پهيدا بوونهوه. نهجاره جبار
فريوی دان و به دواي خۆی دا رای کيشان و نهمن رزگاريم هات. بهلام جبار خۆيم نهدي.
دلنيام جبار دهپرۆستيان دي. نيتمه نيدي دهبي نيره چۆل کهين. نهه دهروپهه تازه بو نيتمه
نابي. ههميشه به دوامانهوهن. ههمووی نهه کارانه لهبن سههري عهلهسهفابهگ دان."
همهده ههوتوويهکی دیکهش له جيی دابوو. ههه دوو رۆژ جارک له بنارهکان دهنگی تهقه
بهرز دهبووهوه.

بريني همهده رۆژ به رۆژ باشته دهبوو.

(۳۱)

پاییز داهاتبوو. خه لکی خاردهشت به دلگه رمییه وه کاریان ده کرد. نه مسال به رههم زور باش بوو. گولته کان قورس بوون، پر له دان بوون.

دایه خوژی وه گیزه لوکه له خاردهشت دا ده سوورا، وه که یه کپارچه گپ. له پهستا قسه ی ده کرد، جنیوی ده دان. پاش نه وه ی ژاندارمه کان دارکاری بیان کرد بوو، په راسوی راستی نازاری گه یشتبوو. وا دیار بوو شکاوه، ژانی ده کرد. بنیشته کالی له په راسوه که ی نابوو. وه ختیک هه ناسه ی هه ل دینایه وه دهم و چاوی گرژ ده بوون و سه رله نوئی وه ک خوژی له ده هاته وه:

"خوا کوژیرو زه لیلتان کا... ناخر چتان له گیانی پیره ژنیکی وه ک من ده ویست؟..."

پاشان به نارچه تییه وه دهستی پیچ کرد:

"توهژی دیهاتییه کان... نییدی نه مسال کهس نیه دوو بهشی به رههمه که تانتان له بستینی... عه بدی خان ناویژی بیته وه ناوه دانی، نه گهر بیده نی که رن. له که ریش خه راپترن. هه ر بلین نه مسال به رههم باش نه بوو. باشه؟... دروژ ناکه یین، چما به رههم باش بوو؟... نا، خه راپ بوو. نه سلنه نه مسال به رههم نه بوو. باشه چ بکه یین. نه گهر ده ته وی و ه ره روحان له بستینه. به لام به رههم... نه سلنه با بلین نه مسال ته واری به رههمه که سووتار له نیو چوو." دایه خوژی له ناسیاب چه شمه وه ده چوه نه و دی و له و دی ترا ده چوه دییه کی دیکه و ده هاته وه. له ریگاش دا له گه ل خوژی ده دوا. نه گهر چاوی به که سیک ده که موت که خه ریکی گیزه یان دروینه بوو، لیی ده چوه پیش و دهستی پیچ ده کرد:

"ده بی دوعا بو عومرو مالی حه مه دۆک بکه ن، شمو و روژ ده بی دوعای بو بکه ن. تی ده گهن ده لیم چی؟... دوعای بو بکه ن. نه گهر حه مه دۆک نه بووایه، نیستا عه بدی خان وه ک دالاش به سه ر

سەرتانەو دەسوورا. شوکری خوا بکەن کە ئىدى ناوئىرى پى لەم دئىيە بنىتەو. نابى دەنکە گەنئىکىشى بدەنى، تى دەگەن؟ يەك دەنکىشى نابى بدەنى. با لە شارى بۆخۆى هەر وەرکەوئى. "

دئىياتىيەکان لە فکەرەو دەچوون. سەريان رادەو هەشانە. کلاويان لەسەر سەرى خۆيان لادەبردو سەرى خۆيان دەخوراندو دەيانگوت: "بزانين ناخري ئەم کارانە دەگاتە کوئى؟ سەرەنجامە کەيان بە کوئى دەگا. "

دروئىنە تەواو بوون، گىرەو کىشە کراو خەرمان سوور بوون... بەرھەمە کەيان بردەو مالى. هيج کەس دەنکە گەنئىکى نەدا بە عەبدىخان. عەلى و پياوھەکانى دىکەى عەبدىخان لەنئىو دئى دا دەسوورانەو، بەلام دەچوونە کن هەرکەس، ئەم وەلامەيان وەر دەگرەتەو:

"روحىشمان هى ناغامانە. ناغاي ئىمە لەنئىو هەموو ناغايان دا يە کەمە. ئىمە رازى نيين ناغامان لە شارى غەرىب و سەرگەردان بئى، بەلام... ئەمسال دەنکە گەنئىک چىيە و دەستمان نە کەوتەو. چ بکەين؟ وختىک نى، لە کوئى بىنين؟ ئىشە لالا سالتىکى دىکە. ئىشە لالا سالتىکى دىکە خوا دەيدا بە ئىمەو ئىمەش دەيدەين بە ناغامان. ناغاي ئىمە گولە. ئەو حەمەدۆکە بىژووہ بوو بە باعيس کە ناغا زىرەى ئىمە دئىيە کە چۆل کاو بچىتە غەرىبایەتى. بەلام ناغامان لىى خۆش نابى. ئىشە لالا سالتىکى دىکە ئەگەر خوا داى بە ئىمە، هەمووى دەدەين بە ناغامان. ئىمە برسى بىن قەيدى نى، چونکە ناغامان دەبئى سلامت بئى. تى گەيشتى؟ ئىمە هەرچى هەمانە، هى ناغامانە. خار دەشت پىنج دئى هەيە، هەر پىنجى بە قوربانى گيانى ناغامان بئى. "

دەيانگوت:

"قەسەى قۆر بۆ دەگەن؟... ئەو تە خار دەشت خار دەشتە، بەرھەمى وەك ئەمسالى نەبوو. باشە بۆچى راست و رەوان نالئىن نايدەين؟ بۆچى راست و رەوان نالئىن ناغاو ماغامان قىوول نين؟ "

دئىياتىيەکان:

"برىا کوئىر باين و نەمان دىتبا کە ناغا زىرە کەمان لە شارىيە، لە غەرىبایەتى دەريە دەره... برىا هەمان بايەو بۆمان ناردبايە، برىا... چما دەکرئى ئىمە حەقى ناغاي خۆمان نەدەين. رەبى خوا ئەو حەمەدۆکەى بکوئى کە... "

دايە خۆرى بالئى دەر کردبوون و دەفرى. زە حەتە کەى بە فېرە نەچووبوو. نامۆزگارىيەکانى کارى خۆيان کردبوو. هيج کام لە دئىياتىيەکان نامادە نەببوون تەنانەت دەنکە گەنئىکىش بدەن بە عەبدىخان، نەيان دەدا...

دایه خوږی پرچه سپیبه کانی له خنه گرتبوو، چارشپوه کهی لهسهری کړدبووه و له جیاتییان له چکیتیکی ناوریشمی گولډاری لهو له چکانه لهسهری بهستبوو، که گهوره کچ له وهختی جیژن و زه ماوه ند دا لهسهری ده بهستن. کراسه کورته کهشی ههر ناوریشم بوو. سنی سهکی زیږیشی له مل کړدبوون. نهو مت و موورووهی سهردهمی جحیللی و کچینییه له سندووقتی دا قایمی کړدبوون، هینابوونیه دهرو لهمل و قوئی خوئی کړدبوون. ههمیشه پیکه نینی لهسهر لیوان بوو. له م مالهوه دهچووه نهو مال و دههاتهوه ههمیشهش به ناره نار گوزانیی دهگوت. ههموو کس دهیگوت: "وادیاره دایه خوږی شتیکی بهسهرهاتهوه...". ههقیشیان ههبوو، چونکه دایه خوږی گوزانیی وای دهگوت که گهوره کچانیش به بیستنی له شهرمان سوور هه لده گه پان. لهو گوزانییه بی پهردانهی دهگوتن...

وهختیک عهبدی خان بیستی دپهاتییه کان ملکانه یان نه داوه، به جاریک جندار بوو. ههستاو چووه لای نه همدناغای سیاسه ترازو به گریانوه ته لگرافیتیکی زور کاریگه ری بو نه نکه ره پی نویسی، پاشانیش ههستاو چووه نیو شاری. تووشی ههرکس ده بوو له سیری تا پیوازئی ههموو شتیکی بو ده گیتراپه وه. چووه خزمهت فرماندار، چووه خزمهت فرمانندهی ژاندارمری و گریا، هاواری کردو نالانندی. فرماندارو فرمانندهی ژاندارمری لهو وه زعه تووره بوون. ژاندارمه له دواي ژاندارمه ناردیانه ناسیاب چه شه. ژاندارمه کان خه لکی دئی یان نه زیهت و نازار ده دا. دایه خوږی یان له ژووړیک دا هه پس کرد، به لام دایه خوږی و هیچ کام له دپهاتییه کان زاریان هه ل نه پچری که قسه یه که بکن. لیندانیان خوارد، جوینیان پی درا، وه که میگه له مه پر بهم لاو لادا ره پی نران، به لام زمانیان نه گه پرا، ده تگوت خه لکی پینج دئی ههموویان زگماک لال بوون. کار گه یشته جینگایه که به خشدار ناچار بوو بوخوئی بیته ناسیاب چه شه، به لام نهویش ههرچی کردی و کرانندی کاریکی له ده ست نه هات. کس دهنگی له بهر ده رنه هات. دپهاتییه کان هه روا چاویان له چاویه وه ده پری و مته قیان نه ده کرد.

یه کم جار عهلی به شمل دهستی کرد به قسه کردن و جوړتیکشی قسه کرد که ههموو لادینییه کان سهریان سوپما: "گیانی ههموومان ده که یان به قوریانی ناغامان. نهو یاغییه بست و نیوییه، نهو ههمه دژکه حه رامزاده یه چ کاره یه که نیمه گوئی بو قسهی رابگرین؟ نه گه ر تاقه ده نکیکمان گه نم بوایه، به دهستی خویمان ده مان دا به ناغامان. ههمه دژک ناخر چ سه گباییکه؟ به لام چ بکه یان که نه مسال قاتی بوو؟... نه گه ر نه مسال نیمه ههموومان له برسان نه مرین،

مۆجيزه يه . ئەمەن بۆخۆم ھەمەکارەي ئاغام، بەلام ئەمسال منيش ئەگەر لە برسان ئەمرم باشە .
ئەگەر يەك دەنكە گەنمان لەم خاكە دەست كەوتبايە ، ئى ئاغامان بوو ."

شەلە بێدەنگ بوو، چاوتىكى بە دىھاتىيەكان دا گيترا كە وەك مەر سەريان دەبەريەك نابوو:
"لە ئىنو دەپرسم... ئەگەر تاقە يەك دەنكە گەنمان بەرھەم ھىنابايە ، ئەماندەبرد بىدەين
بە ئاغا زىرەي خۆمان؟"

دىھاتىيەكان شەپۆلىتكيان داو زمانيان كرايەوہ:
"دەماندايە ."

شەلە:

"ئەگەر ئاغامان داواي روحي لى كەردباين؟..."

دىھاتىيەكان:

"دەماندا ."

شەلە:

"ئەگەر ھەمدەۆك پى بنىتە نىو ئاوەدانى؟..."

دىھاتىيەكان:

"ناتوانى ."

شەلە:

"ئەگەر پى؟"

دىھاتىيەكان:

"دەيكوزين ."

ديارە جەنابى بەخشدار باوهرى بەم قسانە نەكرد . مال بە مالى ئاوەدانىيان پشكنى ، بەلام
لە ھىچ مالىك دەنكە گەنمىتكيان نەديتەوہ .

زۆر سەير بوو . بەراستى دىھاتىيەكان ئەو ھەموو گەنم و دانەوتلەيان لە كوئ شارەبووہوہ؟
ھەرچى لە خارەدەشت رووى دابايە رۆژى دواتر دەگەيشتەوہ شارى . ئىدى دەرگاي خارەدەشت
بەرەو دنيا كرابووہوہ .

عەبدىخان شىت ببوو و مووى سەرو ريشى خۆى دەپنەوہ . ديار بوو ھەموو ئەم كارانە
لەبن سەرى ھەمدەى دان . ئەو دەبوو ھەقەن بكوژى . ھەر لەم رۆژانەش دا ھوسين ئاغاي ئاك
توزلوو ، لەنىو نوينى خۆى دا تفەنگى لى درابوو و مردبوو . ئەم مەسەلەيش ببووہ سەربارى
مەسەلەكانى ديكە . ئەم كارە دەبوو كارى چ كەسىك پى؟ ھەقەن كارى ھەمدەۆك بوو... .

وه کیل باشی عاصم پیار بوو، پیاوئیکی باشیش بوو، گورگی نهو کیتوانهش بوو... به لام چ
بکا که له گهله همووی نه مانهش نهیده توانی هممه دۆکی بگری...
سه رکۆنه له دواي سه رکۆنه... وه کیل باشی نییدی سه ری ههله نه ده هات. رووی نه بوو به نیتو
بازاری شار دا رابری. شهرمی له هم مووان ده کرد. خه لک پاشه مله هه زار قسه یان پئ ده گوت.
زۆریه ی نه م قسانه شی ده بیسته وه:
"هممه دۆک بسته مندالتیک زیاتر نیه!... به لام وه کیل باشی عاصمی بهو هم موو مل
نه ستووری به وه که نه نگوستیله له قامکی کردوه و یاری پئ ده کا!."
وه کیل باشی له داخان خۆی ده خوارده وه.

(۳۲)

عەلىكۆ بە دارو بەردو خاك و خۆلىەو بەفر دایپۆشيبوو. سەر ناسمانىش هەتا چاو بېرى دەکرد، سې دەچووەو. سېيایىيەكى بى سەروين لە عەلىكۆو تا خار دەشت و لەوتو تا ناکچاداغ و گەلى شكۆفەو چوگورواو اوامو جىيەكى داپۆشيبوو. تەنەت خالىكى رەش لەنىو ئەو سېيایىيە يەك رەنگەدا نەدەبىنرا.

هەتاو لەو سېيایىيە بى سەروينەى دەدا. جار جار پەلە هەورىك سىبەرى دەخستە سەر ئەو سېيایىيە يەكپارچەيو تىپەر دەبوو. وەختىك هەتاو لە سېيایىيەكى دەدا چەندىن مىليۆن تىشكى وەك داو دەزوو لەسەر بەفر هەل دەستان و لە چاوى نىنسانى دەچەقین.

وہزعى ئەشكەوتەكە خەراپ بوو، نە ئارد، نە دارى سووتاندىن و نە هىچ شتىكى خواردن نەمابوو. مووى سەرو رىشى حەمەد تىك ئالقابوو. ئىراز بە جارنىك توابووەو رەش داگىرسابوو.

خەجىجىش هەر باسى مەكەن، تۆلى بە تەواوى هەستابوو. دووگىان بوو، لەسەر مانگ و رۆژى خۆى بوو. ئىراز دەيگوت: "ئەگەر ئەمەرى نەزى، سبەينى مسۆگەرە."

خەجىج زەرد بىسو. مىلى ئەوئەندە بارىك بىسو دەتگوت داو دەزوو... بسكە رەش و بىرقەدارەكانى بە جۆرىك وشك و سىس بىوون كە دەتگوت گىاي وشكن...

وەكىل باشى عاصم مۆلەتى نەدەدا. لە پايىزىو لە دەوروبەرى ناسياب چەشمەو بنارەكانى عەلىكۆ دەگەراو دەگەرا.

ئىراز حەمەدى برده دەرى:

"ئەمەرى باو بۇران نىە كورم. هەر كارنىك دەتەوى بىكەى ئەمەرى رۆژىەتى. ئەو كچە ئەورۆ نەزا سبەينى دەزى. ئەگەر ئىمە دەچىنە دىى با بچىن، ئەگەر دەبى لىزە بزى با شتى بۆ ساز بکەين. هەر كارنىك دەبى بىكەى ئەمەرى رۆژىەتى."

حه‌مه‌د ربه‌ئه ببوو و له موری ریشی دا نوقم ببوو. نیتوچاوانی تال بوو:
"ناتوانین بچینه ناوه‌دانی. هه‌موو دئییه‌که‌ی مال به مال ده‌گه‌پین. چاره‌مان نیه، هه‌ر
ده‌بێ لیتره خۆی بو ساز که‌ین."

ئیراز:

"له‌وانه‌یه که‌چه‌که هه‌تا یه‌ک دوو سه‌عاتی دیکه بزێ. هه‌ر کارێک ده‌ته‌وئ بیکه‌ی بیکه." "حه‌مه‌د جار جار ده‌چووه ناوه‌دانی. به‌لام هه‌میشه باوه‌شیکێ قرژه ره‌شکه به دوا‌ی خۆی دا راده‌کیشا. چوونه ژووری. خه‌جیج له په‌نا دیواری نه‌شکه‌وتن دانیشتیبوو و پالی دابوو‌ه‌وه. ده‌تگوت چاوی بریوه‌ته جینگایه‌کی دوور. نه جووله‌ی ده‌کردو نه هیچی ده‌گوت. چاوه‌کانی ده‌تگوت سه‌هۆلیان به‌ستوه‌ه هه‌روا به مۆله‌ق وه‌ستا‌بوون.

حه‌مه‌د:

"خه‌جیج، نه‌من و پوره ئیراز ده‌چینه ناوه‌دانی. نه‌تۆ فیشه‌ک وه‌به‌ر تهنه‌نگه‌که‌ت بده‌و
چاوه‌رێ به هه‌تا ئیمه‌ دینمه‌وه."

خه‌جیج:

"نه‌من ناتوانم به تهنیا بئینمه‌وه."

حه‌مه‌د:

"ئه‌دی چ بکه‌ین خه‌جیج؟"

خه‌جیج:

"ئه‌منیش دیم."

حه‌مه‌د:

"خه‌جیج کاری وا نه‌که‌ی."

خه‌جیج:

"ئه‌من لیتره خه‌ریکم ده‌مرم."

حه‌مه‌د:

"پوره ئیرازیش له کنت ده‌مینتته‌وه."

خه‌جیج:

"نابێ."

حه‌مه‌د:

"بۆچی وا ده كهی خه جیج؟"

خه جیج:

"چ بکه م؟"

ئیراز:

"لیتره به کچم."

خه جیج:

"ناتوانم."

ئیراز:

"به راستی لهو وه خته وه هاتووینه چیا، نه خلاقیت گۆراوه."

خه جیج:

"راست ده كهی."

حه مه د:

"خوا بتکوژی."

بیده ننگ بوون. حه مه د چوو له گۆشه یه ك دانیش و سه رو چاری له نیو دهستانی گرت و له فکروه چوو. فکری خه رایی ده کردنه وه. هه لۆیه ك به سه ر نه شکه وته که دا چه رخی ده دان.

باله کانی دریز بوون...

حه مه د:

"نیوه لیتره بن."

حه مه د دهستی کرد به چوونه خوار. وه ك شیتانی لی هاتبوو. وا به ره و خوار ده خزی ده تگوت

غار ده دا.

ئیراز ته شیری له خه جیج ده دا:

"چت له گیانی نهو کوره ی ده وئ، خیرنه دیتوو... کوره که ده ردی خۆی به س نیه؟ نیستا

ده بی ده ردی تۆشی لی بیته سه ربار؟... لایه ك ژاندارمه کان و لایه کیش نه تۆ..."

خه جیج زاری هه لئه ده پچری.

پاش نیوه رۆیه ئیراز له نه شکه وتی هاته ده ر، به لām داخ و مه خابن!... حه مه د له بیری

چوو بوو گرده لی قرژه ره شکه به دوا ی خۆی دا به ری. تۆزایی قرژه ره شکه که له جیتی خۆی دیار

بوو. وه ك شیتان دهستی کرد به بانگ کردن بۆ لای به ره وه. حه مه د له میژ بوو دوور

(۳۳)

وه کیل باشی عاصم نیدی له رووحی خۆی بیزار ببوو. دهیگوت: "نهو همه دهۆکه له من بۆته به لآ. بریا گۆره هوو بووایه و چووایه جیه کی دیکه و نه من له شه ری رزگاریم هاتبیا. له دهستی نهو یه زیده رووحم گه یه ته سه ری لووتم." ژاندارمه کانیش نیدی بیزار ببوو. دهیانگوت: "ناخر ته واری نهو زستانه ده کری له و شاخ و کیوانه بگه رتین؟ ناخره که ی ده بی به چی؟"

له هه ر جیه که تووشی شوینی بنیاده م ده بوون وه دوای ده که وتن. له هه ر جیه که رووشا لیکیان له سه ر به فر ده دی، وه شک ده که وتن و چه ن دین رۆژ به دوای همه دهۆک دا ده گه ران. نهو به دوادا گه رانه ببوه هۆی نهوه که تا نیتستا چه ند دهستی دیکه له نیتو به رن، یان بیانگرن. نیتستاش مانگیک بوو له ده ورو به ری عه لی کۆ بۆسه یان دانابوو. چونکه کوره شو انیک گوتبوی همه دهۆکم له م نیزیکانه دیوه.

عه لی کۆ ده کری بلتین گه مارۆ درابوو. له چوارده وری ژاندارمه یان دانابوو. وه کیل باشی باوه ری نه ده کرد بهو به فرو زستانه همه دهۆک له عه لی کۆ بی، به لآم قسه ی نهو کوره شو انه، وه کیل باشی عاصمی دوو دل کردبوو و نهیده توانی له عه لی کۆ دوور که ویتته وه. ژاندارمه یه که له ناسیاب چه شه وه تا ئیتره یه که ته کان غاری دابوو و به فری درپیسوو، به هه ناسه برکه خۆی گه یانده وه کیل باشی عاصم:

"وه کیل باشی، دیتمان، دیتمان... خه ریک بوو گرده لی قرژه رهشکه ی به سه ر شوینی خۆی دا ده کیشا. خه ریک بوو وه سه ر ده که وت. که چاری به نیمه که وت رای کرد. هیه چه ته قه ی نه کرد، به لآم شوینه که ی کویر نابیتته وه. نه گه ر قرژه رهشکه ش به دوای خۆی دا راکیتشین

شوینه‌که‌ی کوئیر نابیتت‌ه‌ه، چونکه بفره‌که به‌ستویه. ئیدی قرژه ره‌شکه کارئیکی له ده‌ست نایه. چووین و شوینه‌که‌مان دی. شوینه‌که هی ئیستا نیه.

وه‌کیل باشی عاصم خو‌ش‌حال بوو. یه‌که‌م جار بوو که ده‌یتوانی راست و ره‌وان له‌گه‌ل حمه‌د به‌ره‌وو بو.

ژاندارمه‌یه‌کی نارده ناسیاب چه‌شمه، مالی عه‌بدی‌خان که عه‌لی‌یه‌ش‌لی له‌گه‌ل خو‌ی بیئنی. شه‌له هات:

"فهرموو وه‌کیل باشی."

وه‌کیل باشی:

"شوینه‌که‌یمان دیوه‌ته‌وه عه‌لی."

شه‌له:

"ئه‌من له به‌فرئ دا باش نابینم. شوئین نه‌گهر له‌سه‌ر ره‌شانگی بی ده‌توانم وه‌دوای که‌وم."

هه‌موو نه‌و لادئیی‌یانه‌ی که له ده‌ورو به‌ریان بوون، بۆیان له مل دا:

"عه‌لی له‌سه‌ر به‌فرئ شوئینی پی ناگه‌رئ. چاری له‌سه‌ر به‌فر باش نابینئ. نه‌گهر شوئین له‌سه‌ر ره‌شانگی بی، ده‌توانئ..."

به‌لام وه‌کیل باشی وازی له عه‌لی نه‌هیتنا:

"نه‌گهر نه‌شتوانئ ده‌بی له‌گه‌لمان بی."

عه‌لی وه‌ختیک نه‌م قسه‌یه‌ی بیست وه‌ک میژۆکه ده‌ستی کرد به له‌رزین:

"ده‌به‌ر به‌ری پی‌یانت مرم وه‌کیل باشی. به‌و کیتوانه‌وه له سه‌رمان مه‌مکوژه."

قسه‌ی وه‌کیل باشی یه‌ک بوو:

"نابئ، ده‌بی بیئ."

شه‌له ملی به لاوه ناو دانیشته و پالی وه‌دیواری دا.

وه‌کیل باشی ژاندارمه‌کانی به‌ره‌و عه‌لی‌کۆ ده‌نگ دا. هیتنده‌ی چاو له‌سه‌ر چاری دانئیی دی‌یه‌که شه‌لژا:

"شوئینی حمه‌دۆکیان دیوه‌ته‌وه. شوینه‌که‌یمان دیوه‌ته‌وه."

هه‌موو دی‌یه‌که هه‌تا بناری عه‌لی‌کۆ به‌ دوای ژاندارمه‌کان دا رو‌یشتن. له بناری هه‌موویان له

ده‌وری شوینه‌که‌ی حمه‌دۆک خپ بوونه‌وه. هه‌مووان چاویان له شوینه‌که‌وه بری‌بوو و ره‌ق بیوون.

وه‌ختیک عه‌لی‌یه‌ش‌ل چاری به شوینه‌که که‌وت، دلئ داخو‌ریا، سه‌ری سو‌رما، قسه‌ی کرد،

قسه‌ی ده‌کرد به‌لام بۆخو‌شی نه‌یده‌زانی ده‌لئ چی؟ له‌بن لیوانه‌وه ده‌یگوت: "ئه‌و سه‌گبا به‌ بۆچی قرژه

ره‌شکه‌ی به‌ دوای خو‌ی دا رانه‌کی‌ش‌اوه؟ ناخ بۆ... به‌گیری دینن. شوینه‌که‌ی به‌ باشی دیاره."

وه كیل باشی عاصم قۆلی عهلیی گرت و بردیه په نای شوینه که:
"بۆچی لیتوت ده بزورون و دهنگت نایه؟ له گهمل خۆت قسان ده کهمی؟ بلێ بزاتم نمو شوینه هه موه نیه؟"
شله:

"نم شوینه جی پیتی شوانانه. نی سالتیک له مه و به ره، تازه نیه."
وه کیل باشی عاصم توو په بوو. باسکی شله ی گرت و له عهرزی داو نه راندی:
"نانه جیب... نانه جیبی شهل... هه م گزیری ناغای و هه م نۆکه ری هه مه دۆک؟ نان و نه کی
ناغای ده خۆی و نۆکه ری بۆ هه مه دۆک ده کهمی؟... ئیوه هه ر کامتان هه مه دۆکین. به لām
حه یفی نه وه یه ده رفه تیکتان بۆ ریک ناکه وی، وانیه؟..."
ده ستووری به نه فهره کانی دا:
"وه دا شوینه که که ون."

له سه رمان ده تگوت ره ق بوون. ده ست و لاقیان چوو بوون. به و جو ره دوو رۆژان به دوای
شوینه که دا رۆشنت و لووتکه که یان گه مارۆ دا.
دی تازیه بار بوو.

عه لییه شهل ملی به لاهه نابوو و به ده نگینکی وه ک گریان به خۆی ده گرت:
"تازه دیتانه وه. تازه هه مه دۆکمانیان دیته وه، ناخر بۆچی ئیحتیاتت نه کرد؟..."
دایه خۆی ده ی گوراند:

"با بیبننه وه. قهیدی نیه با بیبننه وه، تا هه مه دۆک مشووری هه موویان بخوا. نه گه ر
هه زار که سیش بن، هه مه دۆکم دریان پێ ده داو دیته ده ری."
لای نیواری یه که مین تیک هه لچوون رووی دا. ژاندارمه کان نه و رینگایه یان دۆزیبۆوه که
ده چوو بۆ نه شکه وته که و زارکی نه شکه وته که شیان دیتسوو. له خواری را هه روا نارنجکیان
هه لده دانه زارکی نه شکه وته که.

هه مه د بۆ نه وه ی نه وان له زارکی نه شکه وته که نیزی که نه بنه وه، یه که مین به ره نگاری نیشان دا.
وه کیل باشی عاصمی دایه بهر ده سرپۆ. ده یان توانی رابکه ن. به لām نه ده کرا، چونکه خه جیح ژانی
ده هاتنی و به مندالیه وه بوو. وه ختیک دهنگی ته قه بهرز بووه وه خه جیح دهستی کرد به گریان.
ئیراز:

"نمهن نه مگوت؟... نه مه نا کامی نه وه یه که گرده له قرژه په شکه کهمی له بیر چوو بوو."
هه مه دۆک:

"راسته... هۆی نهويه که گرده له کم له بیر چووبوو، به لام دیسان نهیانه توانی بدمۆزنهوه. پیتم وایه عه له یه شهل خۆی پی رانه گیراوه. پیتم وایه دیسان شوینی منی ههل گرتوه. بریا کوشتابیهم، نه گهر باو بۆران دهست پی بکا، نه مانه ناتوانن یهك ده قیقهش لیتره بهند بن، لی دهدهن ده پۆن و ههتا ههوتویه کی دیکهش ناتوانن بیتهوه... نهی شهل نه حله تی."

وه کیل باشی عاصم به زمانیکی شیرین داوای له هه مه ده کرد:

"هه مه ده... کوپم، ته سلیم به... تازه له داو کهوتوی... له هه چوار لاهه که مارۆ دراوی. به زویی لی بووردنی گشتی ده ده چی. وهره بیکه پیاوه تی و ته سلیم به. نه من ناصوی تۆ بکوژی. هه مه ده وه لامیکی نه دایه وه. به گولله یه که به رده که ی پنا وه کیل باشی عاصمی له به ریه ک بلاو کرد. به داوای نه وه دا شه ره که توند بوو. هه ر دوولا گولله یان ده باراند.

وه کیل باشی عاصم:

"ههوتویه کیش بی، مانگی کیش بی، لیتره نابزوین هه مه ده دک. ناخره که ی فیشه کت لی ده پرتین."

هه مه ده ددانی له چیره وه بردن و سه ره نجام وه قسه هات و نه پاندی:

"ده زانم وه کیل باشی، ده زانم... ناخره که ی هه روا ده بی که گوته... به لام ههتا نه وهخت یه کی زیندووتان لی ناهیلتم. هه مووتان ده کوژم. وه کیل باشی بزانه که نه من ته سلیم نایم. ناخره که ش ده بی که لاکم له وه شه که وته به رنه ده ری. تی گه یشتی وه کیل باشی؟"

وه کیل باشی:

"هه یفه بۆ تۆ هه مه ده. هه یفه بۆ پیاویکی وه که تۆ. نه گهر هه مووشمان بکوژی، دیسان فایده یه کی نیه، چونکه ژاندارمه ی دیکه مان بۆ دین. له وه کاره قازانج نا که ی هه مه ده. نه مه سال لی بووردنی گشتی ده ده چی، وهره ته سلیم به هه مه ده دک."

هه مه ده نه پاندی:

"فیشالان مه که وه کیل باشی، نه مپۆ نه جه لت هاتره. ههتا نه مپۆ نه مکوشتوی. به لام نه مپۆ ده تکوژم. ناخره که ی له دوام نه بوویه وه."

ته قه وا گهرم ببوو که گوئیان له قسه ی یه کتر نه ده بوو. ده وریه ری هه مه ده پیر ببوو له قاپۆره فیشه ک. دوو تووره که ی دیکه پیر له فیشه کی مابوون، به لام ده ترسا، نه یده ویست فیشه که کان به خه سار بدا. نیراز خه ریکی خه جیجی بوو. جار جار نارام ده بوو و له نه کاو ده ی زیراند.

نیراز:

"له چ روژیک دا، له چ روژیکی خه راپ دا."

پاشان خه جیجی به جی ده هیتشت و ده چوه یارمه تیی همه د هتا خه جیج دهی زیرانده وه، شان به شانی همه د ته قه ی ده کرد. هر که زیره ی خه جیجی بهرز ده بسوه وه، همه دی به جی ده هیتشت و ده چوه ژورر سه ری خه جیج.

خه جیج جوانوی به نیوچاوانی دا ده هاتنه خوار. خه جیج وهك مار جینگلی ده دان و شیوه نی ده کرد:

"دایه گیان، دایه گیان... بریا منت هر نه بوایه دایه گیان."

همه دو نیراز رهش داگیرسابوون. ژورری نه شکه وته که پر ببوو له بوترشی نارقه.

همه د له حزه یهك هاواری کرد:

"نه ی دایه گیان کوژرام."

پاشان په ژویان بووه وه و به جۆرێك لیتوی خۆی کرۆشت که خۆتیی لیهات. خه جیج که له بهر ژانان وهك مار جینگلی ده دان، به دهنگی "کوژرام" ی همه د وهك گولله له جیتی ده ره پری و له په نا همه د که وته عهرزی. ده یگوت:

"همه دم، بریندار بووی؟... نه من خۆم ده کوژم."

نیراز گه یشته سه ری، جله کانی له بهر همه د دا که ند:

"گولله که له شانی دراوه."

دهستی کرد به به ستنی برینه که ی.

همه د هر لهو حاله دا ته قه ی ده کرد.

وه کیل باشی عاصم له وه که تاقه که سیك نهو هه موو فیشه که ی هه یه، سه ری سورما بوو.

چند کهس له ژاندارمه کانی فیشه کیان لیه برابوو. بهر بهر خه ریک بوو ناهومید ده بوو.

خه جیج زیره یه کی توندی دیکه ی کیتشا. نیراز گرتی و دای نیشانده وه:

"تینن بده خۆت، قه وه تی بکه..."

روخساری خه جیج ببوه یه که پارچه نازارو چرچ و لۆج. پاشان له نه کار ویا قه ی ساوایهك

بلیند بوو. همه د ناواری دایه وه پشت خۆی. مندالینکی شه لالی خۆتیی هاته بهرچار. خه جیج

رهنگ به روانیه وه نه ما بوو. همه د سه ری وه رگیرا. ده سه ته کانی همه د ده له رزین. نییدی

ده سه ته کانی هیزیان نه ما بوو. تفه نکه که ی له ده ست بهر بووه وه.

نیراز تفه نکه که ی هه لگرته وه ده سه تی به ته قه کرد. خه جیج وهك مردوویهك که وتیبوو.

همه د تاوینك دواتر وه هۆش خۆی هاته وه، خۆی توند کرده وه و به ده نگیکی سه بر گوتی:

"پوروی تفه نکه کم وی ده وه."

همه‌د دهستی دريژ کرد. نيراز تفهنگه‌کمی دایه‌وه دهستی همه‌د. نيراز خوی گه‌يانده‌وه لای خه‌جيج، مندالنه‌کمی خارین کرده‌وه گوتی:

"کورپه."

زهرده‌خه‌نیه‌کی وه‌ک که‌کری تال له روخساری همه‌د دا ده‌رکوت:

"کورپه"

شهر تا نيوارهی رۆژي دواتر دريژهی هه‌بوو. همه‌د به ده‌ستیک ته‌قه‌ی ده‌کرد. نيراز فیشه‌کی وه‌بهر تفهنگه‌کمی ده‌دا. شهو لولوی تفهنگه‌کمی له‌سهر به‌ردیک دادنه‌او سيژه‌ی ده‌گرت و دهستی له‌ده‌کيشا.

لای نيوارهی نيراز به لاره‌ملی هاته ژوور سه‌ری همه‌دو گوتی:

"نیدی نه‌مان ماوه."

همه‌د له‌بیری چوو‌بوو که فیشه‌کیان ته‌واو بوون. ده‌نگیک له گه‌روويه‌وه هات. ده‌تگوت خه‌ریکن ده‌ی‌خنکینن. به‌سهر تفهنگه‌کمی دا که‌وت، پاشان راست بووه‌وه. چاوی پی ده‌په‌ریبوون. نه‌یده‌زانی چ بکا. ره‌ق رامابوو. هه‌لستا، به‌چپ و راست دا ده‌که‌وت. هه‌ر بهو حاله‌ خوی گه‌يانده ژوور سه‌ری مندالنه‌که. له‌سهر مندالنه‌کمی هه‌ل‌دایه‌وه. ماوه‌یه‌کی زۆر ته‌ماشای کرد. ده‌تگوت گيژ بووه. پاشان گه‌پایه‌وه به‌ر زارکی نه‌شکه‌وته‌که. زهرده‌ی ده‌هاتی. تفهنگه‌کمی له‌سهر زه‌وی هه‌ل‌گرت‌ه‌وه ده‌سرۆکه‌کمی له‌گيرفانی ده‌ره‌يتناو وه‌ک نالایه‌ک له لولوه‌کمی به‌ست.

گه‌پایه‌وه لای نيراز. نيراز له‌سهر گابه‌ردیکی قول دانیشتبوو و له‌بهر خویه‌وه ده‌گریا. نيراز ده‌تگوت بووه‌ته به‌رد.

همه‌د:

"پوره نيراز."

نيراز سه‌ری هه‌لپری، ته‌ماشایه‌کی همه‌دی کردو گوتی:

"خه‌جيج."

خه‌جيج له هۆش خوی چوو‌بوو.

همه‌د:

"گویتان له‌بی بزائن ده‌لیم چی. نه‌مانه نایه‌لن نه‌من زیندوو بم. کورپه‌که‌م ناو بنیتن

همه‌د."

پاشان هاته دهرئ. تفهنگه كهي هه لئيناو هاواري كرد:

"تسليم... تسليم بووم وه كيل باشي عاصم."

وه كيل باشي عاصم پياويك بوو جوان چاك, سيميل چه خماخي, به خووه و چار زل و حاله تيكي باوكانه ي هه بوو. وه ختيك گوئي له دهنكي حه ممد بوو, باوه پي نه كرد. باوه پي نه كرد حه ممد

تسليم بي. هاواري كرد:

"تسليم ده بي حه ممدوك؟"

حه ممد به دهنگيكي كزه لوكه جوابي دايه وه:

"تسليم وه كيل باشي... به ناواتي خوت گه يشتي."

وه كيل باشي گه رايه وه لاي نه فهره كاني:

"ئيه وه له سهنگه ره كانتان مه بزوون, نه من ده جمه سه ري. له وانه يه فيلمان لي بكا."

چهند له حزه دواتر وه كيل باشي گه يشته زاري نه شكه وته كه وه چوه ژورر سه ري حه ممدوك و

دهستي گرت. پينده كهي:

"نه وه چ خيتره حه ممدوك... سه ره وخيتر بي."

حه ممدوك:

"خوش بي."

ئيراز له قورئينيك دانيشتبوو و كز دامابوو:

"ئيستاش باوه ر ناكمه نه تو تسليم بووي حه ممدوك."

حه ممد هيچي نه گوت. دهسته كاني به ره وه كه له پچه دريژ كرد.

ئيراز وه گولله له جي خوي دهره پري:

"وه كيل باشي, هوي وه كيل باشي... بيت وا نه بي نه تو حه ممدوك گرتوه."

پاشان چوه قوريني نه شكه وته كه, له سه ر مه لوتكه كهي هه ل دايه وه. مندا له كه دهره كه وت.

چاوي له سه ر يه ك دانابوون.

نه وه نه تو ني كه حه ممدوك گرتوه وه كيل باشي... نه مه يه حه ممدوكي ناچار كرد تسليم

بي, نه كه نه تو. ئيستا نه تو برؤ كلاوه كه ت به لايه كي سه رته وه ني و بلئي نه من حه ممدوكم گرتوه."

وه كيل باشي عاصم به هيچ جور چاوه رواني ديمه نيكي وا نه بوو. ته ماشايه كي خه جيغ و

ئيرازو حه ممد ي كرد, زهرده خه نه كهي له سه ر ليواني وشك بوو دهستي بو لاي حه ممد دريژ كردو

كه له پچه كهي له دهست دهره ييناو گوتي:

"حهمه دۆك..."

بهلام نهي تواني قسه كهي ته و او بكا. چهند له حزه يه كه بيته ننگ له چاري يه كتره وه راماڼ:
"حهمه دۆك."

پاشان بۆلته يه كي لى هات:

"حهمه دۆك. ئەمن نهو پياوه نيم كه بتوانم تۆ لىم وه زعه دا بگرم."

پينچ خه شاب فيشه كي له خۆي كرده وه و فریيدانه سهر زهوى:

"ئەمن رۆيشتم، ئەتۆ به دوام دا تهقه بکه."

وه كييل باشى به نهر نهر خۆي له نه شكه وته كه فریي دايه دهري.

حهمه د له دواوه تهقه ي لى ده كرد.

وه كييل باشى خۆي گه يانده وه هاو كاره كانى:

"چما نهو بى ناموسه بهو ناسانى يه ته تسليم ده بى؟... فيتلىكى كردبوو ده يه ويست ئەمن له داو

بغاو بكوژى. نه گهر خۆم فریي نه دابايه خواري نهنگوا بووم. چاك بوو كه ناگام له خۆم بوو. خهريكه

ههوا تووشى ده كا. با بگه رتینه وه بهاره كان. ده نا هه موومان ليره رهق ده بينه وه ده مرين."

ژاندارمه كان شه كه ت و بى حال به رهو خواري شوپر بوونه وه، ههر ده گه رانه وه و ناو رپيان

ده دايه وه پشتى خۆيان. هه وري رهش رهش به سه ر لووتكه ي عه لى كۆزه ده سووران. زۆرى

نه ما بوو هه لى كاته باو بوړان. ورده ورده داي دايه، دوايه توند و توند تر بارى. پاشانىش بايه كي

توند هه لى كردو به فزه كه ي وهك شيتان به هه موو لايهك دا پرژاند.

لاى خۆراناوا له عه لى كۆ قيامه تيك بوو. باو بوړان گاله ي ده كرد. با تۆبه له به فزه كانى لىم

به رده وه بهو به رد داده دا. عه لى كۆزه ده ورو به رى عه لى كۆزه سه رى ناسمانيش سه پى سه پى ببوون.

زه مين و زه مان لهو سه پى ياييه دا ده سووران.

(۳۴)

دهمیتکی پی چوو خهبره که بهدئ و له ویش را به شاری گهیشتهوه: "حه مه دۆکیان کوشتوه. هه باو بۆرانه که نارام بیتهوه تهرمه کهی له کیتی دیننه خوارئ."

خه لکی ناسیاب چه شمه چاریان بریپوه لووتکهی به فراوی و سهر به ته متمانئ عه لی کۆ. عه لی کۆ کیتی کیتوان... عه لی کۆ... تاقانهی کیتوان... عه لی کۆ حه مه دۆکی خوارد... هه موویان له ژوره کانیان خزیبوننهوه. هه موو چاره پوانئ عه بدئ خان بوون. نه گهر خه بره کهی بیستیئ، ئیستا پهیدا ده بیتهوه.

دیهاتی به کانی وایوی یه که زهوی به کانیان له عه لی سه فابه گ ده ستاندهوه. وه سمانه زله بیپوه نۆ جوانی کئی پازده ساله و گۆرانیی بۆ عه لی سه فابه گ ده گوت:

"حه مه دۆکمان، شه هیتمان."

خه بره گهیشته وایوی. وه ختیک خه بره که به گوتئ وه سمانه زله گهیشتهوه وشک بوو. خه نجهرت لی دابایه خوتنی لی نه ده هات. به خه نجه رانیئ وه قسه نه ده هات. به لووزه فرمیسکی له چاران ده هاته خوار... پاشان وه قسه هات:

"وهی پۆ شه هیتم پۆ... چۆن پی اوئیک بوو شه هیتم کهم، وهی پۆ... چاوئیکی چه ند گهرهت پیوه بوون... برۆیه کانت... قامکه کانت یه کی قه له میک بوون شه هیتم کهم... به ژنت به ژن نه بوو شه هیتم کهم، دار شمشال بوو... وهی پۆ شه هیتم کهم پۆ... پیت گوتیوم مام وه سمان، ده مه وی رۆژئیک بیتمه مالتئ و میوانت بم... قیسمهت نه بوو شه هیتم کهم... وهی پۆ شه هیتم کهم پۆ... ژنه کهشی له په نای بوو، خوا ده زانی نهو به سته زمانه ئیستا چیی به سهر هاتوه..."

گویتان له من بې دېهاتیه‌کان... شه‌هیتمان نیمه‌ی له‌دهست نه‌و کافره‌ رزگار کرد بوو، ده‌بې ژنه‌که‌ی بېنینه‌ دتې خۆمان... ده‌بې جې و رېی بده‌بېنې و ناگامان لېی بې. نه‌گه‌ر بشگېرېته‌وه، ده‌بې له‌ زیندان دا پتې رابگه‌ین."

دېهاتیه‌کان:

"باشه، باشه."

ترسی‌علی‌سه‌فابه‌گ دیسان له‌ نیتو دتې دېهاتیه‌کان دا هیتلانی کرد.

عه‌بدی‌خان به‌ غاردان خۆی گه‌یاندۀ مالتی‌علی‌سه‌فابه‌گ.

علی‌سه‌فابه‌گ له‌ مالّ نه‌بوو. ژنی‌علی‌سه‌فابه‌گ گوتی:

"دیتت‌عه‌بدی‌خان؟... دیتت‌حقی‌خۆی‌چۆن‌وه‌رگرته‌وه؟... چاوو دلت‌روون."

عه‌بدی‌خان:

"چاوی‌هم‌مووان‌روون‌کچم،‌چاوی‌هم‌مووان."

عه‌بدی‌خان له‌وې‌را خۆی‌گه‌یاندۀ‌فهرماندارو‌ده‌ستی‌کرد‌به‌ماچ‌کردنی‌ده‌ست‌و‌داوینې:

"خوا‌حکوم‌مه‌ته‌که‌مان‌بۆ‌بېارنیزې‌جه‌نابې‌فهرماندار،‌وه‌کیل‌باشی‌عاصم‌قاره‌مانه،

پیاوه.‌رووح‌به‌قوربانې‌نه‌و‌جۆره‌پیاوانه."

فهرماندار:

"چاوت‌رۆشن‌عه‌بدی‌خان،‌نه‌و‌هم‌موو‌گله‌بیه‌ت‌له‌حکوم‌مه‌ته‌ه‌بوو.‌نه‌گه‌ر

علی‌سه‌فابه‌گ‌نه‌بوو‌ایه‌ناوی‌شاره‌که‌ت‌عه‌ب‌دار‌ده‌کرد.‌خوا‌ده‌وامی‌عومری‌علی‌سه‌فابه‌گ

بدا‌که‌نه‌بیه‌شت‌ته‌لگرافه‌که‌ت‌به‌رې‌بکن."

چاوه‌کانی‌عه‌بدی‌خان‌له‌قاپنلک‌هاتنه‌ده‌ر.‌فهرماندار‌پیکه‌نی:

"به‌لې،‌نه‌بیه‌شت‌ته‌لگرافه‌که‌ت‌به‌رې‌بکن."

عه‌بدی‌خان:

"هیچ‌کامیتکیان؟‌هیچیان‌هر‌لې‌نه‌دان؟"

فهرماندار:

"به‌لې.‌نه‌گه‌ر‌نه‌و‌ته‌لگرافانه‌یان‌لې‌دابایه،‌هم‌نه‌تۆ‌له‌دار‌ده‌درای،‌هم‌نه‌من.‌ناخر

نه‌تۆ‌شیت‌بېوی‌پیاوی‌حیسابی؟‌ده‌کرې‌ته‌لگرافی‌وا‌بۆ‌نه‌نکهره‌لې‌بده‌ی؟"

عه‌بدی‌خان‌له‌فکره‌وه‌چوو.‌پاشان‌قاقا‌پیکه‌نی:

"باش‌بوو‌که‌نه‌و‌ته‌لگرافانه‌نرۆیشتن‌جه‌نابې‌فهرماندار،‌ناخر‌نه‌من‌زۆر‌تووره‌بووم.‌سویاس

بۆ‌خوا.‌ده‌نا‌شاره‌جوانه‌که‌مان‌به‌دناو‌کردبوو.‌سویاس‌بۆ‌خوا.‌بنیاده‌م‌وه‌ختیک‌تووره‌یه،‌بۆ‌خۆشی

نازانی چ ده کا. ناخر راستت دهوئ بۆمن زۆر ناخۆش بوو که حکوومهت بهو همموو تاقهت و توانایهوه به بسته مندالینک نهوئیرئ. باوهر فەرموو زۆرم پئ عهیب بوو. چهند باش بوو که شهو ته لگرافانهیان بهرئ نه کرد. سهیر شیئیه کم کرد بوو. ئیوه ده بئ ببورن جهابی فرماندار. "

له کن فرمانداری هاته ده ر، چوه خزمهت فرماندهری ژاندارمری. سوپاس و قه درزانی نی پیشکیشی نهویش کردو پرسى کرد که نه گهر رازی بی، دیاری یه که بۆ وه کیل باشی عاصم ناماده ده کاو تکاشی کرد که سهری حممه دۆک نهک لیتره، به لکوو له بهر ده رکى ماله که ی شهو له ناسیاب چه شه به داردا که ن. فرمانده ریش قبولئی کرد.

نهم خه به ره عه لی یه شه ل گه یانده بو یه شار. پاشان هاته لای عه بدی خان و گوئی:

"دوژمنت عومری درئۆی بۆتۆ به جئ هیشت، شوانتیک له کئوی را هاتوه، به چاوی خۆی که لاکه که ی دیوه. ده یگوت وه کیل باشی عاصم خه ریک بوو سهری ده بری که به یه ئیته وه... نه من بۆنه وه ی زووتر خه به ره که به ناغای خۆم بلئیم، ئیدی به مند نه بووم و وه رئ که وتم."

عه بدی خان له پیش دا باوه رى نه کرد بوو، به لآم پاش شه وه ی باوه رى کرد بوو، له خۆشی یان شیئ ببوو.

هه تا سئ رۆژانیش هه رکه س له کئوی را ده هاته وه خه به ره که ی دوویات ده کرده وه.

کاتیک عه بدی خان هاته وه مالتئ، عه لی یه شه لی له گۆشه یه ک داناو ده ستی کرد به دلخۆشی دانه وه ی:

"وه کیل باشی عاصم که میتک نازاری دای، له بیر خۆتی به ره وه عه لی. وه کیل باشی زۆر پیاوه، زۆر ئینسانه... بزانه شه وه دوژمنه ی ئیمه ی چۆن له به ین برد؟"

پاشان له پر هاته کول:

"شه وه دئیه اتی یانه... شه وه بئ نه کانه... هه رکه دیتیان یه ک سال شه من نه متوانی بیتمه وه دئیی، ده نکه گه ئمیکیان بۆ نه ناردم. سه به ی و دووی دئمه وه دئیی و پئیان ده لئیم شه ی بئ نامووسینه، شه ی بئ شه ره فینه... سالتی رابردوو قاتی بوو؟ قاتی بوو و نه تانتوانی حه قی من بده ن؟ پشتتان به حممه دۆک به ستبوو، ها شه وه ش حممه دۆکتان. نه مه ش سه ری براری حممه دۆکه که تان. هه لئى گرن چی لی ده که ن، بیکه ن. شه وه ش حممه دۆکتان. ئیستا پئتان نیشان ده ده م که قاتی به چی ده لئین... نیشانتان ده ده م."

ده ستی عه لی یه شه لی له ئیوه ده ستی خۆی گرت:

"عه لی."

"فەرموو خان."

"نەمسال بەرھەم لە ساڵەکانی دیکە باشتەر بوو. وانیه؟"

"دوو ھیندەھێ ساڵەکانی دیکە بوو خان."

خان:

"بە فکری تۆ چ لەو دێھاتیانە بکەم؟"

"خان بۆ خۆی دەزانێ."

عەبدی تازەترین دەستە جلی خۆی دەبەر کرد. عەتری لە دەسحیبەکانیدا و چوووە سەر تاشخانە سەر و پێشی تاشین. لە خۆشیان نەیدەزانێ چ بکا. چوووە لای مستەفا ماراشی. بە پێکەنینەووە لە دوکانەکە و ھۆرور کەوت.

مستەفا ماراشی:

"پیاو نابێ بە مردنی دوژمنیشی پێبکەنێ عەبدیخان. دنیا ھەر رۆژە ئی یەکیکە."

دوکان بە دوکان ھەموو بازارەکە پشکنی. خەبەرەکە بە ھەمووان گوت. لە ھەر کەس "چاو و دلت روون" نیکی وەر دەگرت و دەرویشت. لە پاشان سواری نەسپەکە بوو و بەرەو ئاسیاب چەشمە وەرپێکەوت، کە ئەوێ نەیدەویست ببێ، بوو.

خەبەری بیست کە: "حەمەدۆک بریندار بوو، بەلام لە دەستی وەکیل باشی رای کردووە."

"کئی دەلتی؟"

"وەکیل باشی عاصم وا دەلتی."

"وەکیل باشی عاصم لە کوئی یە؟"

"خەریکە دێ بۆ شار. نەمن لە "شەبابلی" چاوم پێیکەوت. "عەبدیخان سەری نەسپەکە"

بۆلای شار وەرگێتێ. وەکیل باشی عاصم و نەفەرە شەکەت و کەفتەکانیشی ھاتنەووە شاری.

عەبدی لەبەر دەرکی مائەکە دابەزی. بەلام چ دابەزینیکی؟ دەتگوت لە نەسپەکە

بەربووەتەووە. وەك مردووان وەرپێکەوت و چوووە لای فەخری خانە شیتی عەریزە نووس:

"بنووسە برالە، راستەری بۆ عیسمەت پاشا بنووسە... بنووسە کە فەرماندارو تەلگرافچی و

عەلی سەفابەگ و فەرماندەری ژاندارمەو حەمەدۆکی یاغی پێکەووە رێک کەوتوون، بنووسە

فەخریخان... بنووسە قوریان ھەرچی تەلگرافی بۆ جەنابتم نووسیووە، دەستیان وەدەستی یەکتەر

داووە نەیانھێشتووە بگاتە دەستت. بنووسە فەخریخان... راست ئەو جۆرە کە دەلتیم بینووسە..."

(۳۵)

وه سمانه زله:

"شه هیئینی خۆم پشتی ناغایانی شکاندوه. عدلی سه فابه گ هیتاش نیازی هیهه پیاوه کانی خۆی بنیتریتته سهر چیا. چهندی پئی خوشه با بیان نیئ. شه هیئینی خۆم هه موویان ده خوا." له ده ری ناوه دانی له بن دارئکی پیر کۆ ببوونه وه. گه لاکان ده ستیان به زهر دبوون کردبوو. هیئنده ی نه مابوو هه لوه رن.

وه سمانه زله:

"هه موو مه زراکافان هی خۆمانه. وه نا؟"

گوتیان:

"به لئ، هی خۆمانه."

ئه مه ی له نیوچاوانی کئی ده ناسن؟"

"له نیوچاوانی حه مه دۆک."

وه سمانه زله هه لستا:

"عه لی صانب به گ" نوئنه ری "ئورفه" له ئه نکه ره هاتوه ته وه."

دئهاتییه کان هه موو گیانیان ببوه گوئ:

"له گه ل عیسمه ت پاشا راسته وخۆ قسه ی کردوه. هه ر ئه و پاییزه ی، رۆژی جیئرنی حکومه ت، لئ بووردنی گشتی ده رده چئ، واته پازده رۆژ تا مانگیکی دیکه... لئ بووردنه که حه مه دۆکیش ده گریتته وه. حه مه دۆک مندالیشی هیه. ده بیئ موچه یه کی بددینئ و بیته دئی خۆمان، وانیه؟"

دېھاتىيە كان يەك دەنگ جواييان دايەوہ:

"پىتى لەسەر چاوانان. مووچە مەززاكەمان ھىچ، رووحىشمان بە قوربانى پياوتكى وا پياو بىن."
وہ سمانەزلە لە باشتىن زەوىيە كانى دى جىتى سەد كىلەى بۆ ھەمەدۆك جىسا كەردەوہ. ئەم
سەد كىلە زەوىيە ھى "ئەشىن" بىتوہژن بوو. دېھاتىيە كان لەنىتو خۇيان دا پووليان كۆ كەردەوہ
ئەو سەد كىلە زەوىيەيان لە ئەشىن بىتوہژن كرى. ھەموو دېھاتىيە كان پىتكەوہ زەوىيەكەى
ھەمەدىان كىتلاو ھەر سەد كىلە كەيان كەردە گەم."

وہ سمانەزلە چنگى لە گلە كىتراوہ كە داگرت. گلەكە وەك ناو بەنىتو قامكە كانى دا ھەلەرژا:
"ئىدى نەگەر بشەرم، ھىچى دىكەم لە دنيا ناوى. عملى صائىب بەگ درۆ ناكا. ھەر وەك دەلتىن،
لى بووردنى گشتى دەردەچى. عملى صائىب بەگ لە پياوہ كانى جىنگاى باوہرى عىسمەت پاشايە."
لە شارى قىيامەت كى رابىوو. عملى سەفابەگ لەسەر ئەوہ كە ھەمەدۆك نەگىرابوو ھەرچى لە
دەستى دەھات دەرھەق بە فەرماندارو فەرماندەرى ژاندارمى تەنەخىي نەدەكرد. ئەوانى بە
ھاودەستى و پىشتىوانى ياغىيە كان تاوانبار دەكرد. تەلگرافى بۆ نەنكەرە لىدەدا. لە
ئەنكەرەوہ فەرمانى توند بۆ گرتنى ھەمەدۆك دەردەچوو.

پياوہرى ژاندارمە بۆخۆى فەرماندەرايەتتى ژاندارمە كانى گرتە دەست. ئىدى رووحى
دېھاتىيە كانى تورپوروس ھاتبوو سەر لووتيان. ئەك لە دەستى ياغىيە كان، بەلكو لە دەستى
ژاندارمە كان...

ھەمەدۆك نەيدەتوانى لە ھىچ دىيەك وەمىتسى. چەندىن رۆژ لەسەر يەك برسى و
تىنوو، نەویش بە مندالىكى بەر مەمكەنەوہ لە كىتوان رايان دەبوارد. چەند جار كەوتنە
داوى پياوہ فارووق، بەلام رزگاربان بوو. ئەگەر لەم رۆژانەدا كەرىم نۆغلى فرىاي
ھەمەدۆك نەكەوتايە، وەزەى ھەمەدۆك شىر بوو. ھەمەدۆك لە ھەر كوئىيەك بايە،
كەرىم نۆغلى بە ھەر جۆرىك با چەك و فېشەك و نازووخەى بۆ دەناردو پىتى دەگەياند.
ئەو پەرولانەى لە واياوشەوہ دەيان ناردن، ھەر لە رىگى كەرىم نۆغلىيەوہ بە
ھەمەدۆك دەگەشتن.

كەرىم نۆغلىيش ھەر وەك وەسمانەزلە، بە چوار چاوان چاوپىتى جىژنى ھكومەت بوو. ئىدى
شىتىكى واشى نەمابوو.

خەلكى دېھاتى سەرانسەرى خار دەشت، خەبەرى لى بووردنى گشتىيان پى خۆش نەبوو.
ئەگەر قانونى لى بووردنى گشتى دەرجووبايە، ھەمەدۆكىش دەگەرايەوہ نىو دى و دەبوو بە

دیهاتی یه کی وهك خۆیان و گیرو گرفته کانیان له گه لّ عه بدی خان ده هاتنه وه سهر دۆخی جارانیان.
نه وان ده یانگوت:

"ناخر لئ بووردن چیه؟ یاغی نه گهر یاغی یه, ده بن له چیا ی وه میتنی. نه من نه گهر له
جیتی همه د بووما یه دهستم له و چیا یه هه لّ نه ده گرت... ده یه وی بیته وه دئ و ببیته یه کی وهك
مه مانان?... فایده ی چیه?... نیستایه که هه موو دنیا لئی ده ترسی."

(۳۶)

عەلىيەشەل:

"بيستوتتە ھەمەدۆك؟"

چاۋەكانى ھەمەد روون بوون. پىئەكىنى:

"نا."

"ئەۋە دەلتىي چى؟... چۆن نا؟"

"بەخۇ نا."

"كەۋابى با بۆت باس بىكەم."

ھەمەد:

"بلى بزانم."

عەلى:

"پىم گوتىۋى كە ۋەسمانەزەم لەگەلى شىكۆفە دىۋە. عەلى صائىب بەگ لە ئەنكەرە ھاتۋەتەۋە، گوتۋىۋە رۆزى جىۋىنى ھىكۆۋمەت لى بووردنى گىشتى ھەقىيە. پاشان ۋەسمانەزە دىھاتىيەكانى خىر كىردۋەتەۋە ۋە گوتۋىۋە ھەمەدۆك شەھىنى خۆمانە. دەپى بىتتە گوندى خۆمان، نىۋ خۆمان. ھەمۋو دىھاتىيەكانىش گوتۋىۋانە پىتى لەسەر چاۋمان. پاشان پولىيان لەسەر يەك دانائو ۋە بنەتۋى سەد كىلەيان زەۋى بۆ كرىۋى. زەۋىيەكە ۋەسمانەزە بۆخۆى ھەلى بىژاردۋە. ئىستاش ئەۋە خەرىكن خانوت بۆ ساز دەكەن. ۋەسمانەزە دەلى مومكىن نىە عەلى صائىب بەگ درۆ بكا، ئەمنى راسپاردۋە پىت بلىم ورىيى خۆت بى ھەتا فەرمانى لى بووردن دەردەچى. دىگوت دەمەۋى بۆخۆم خەبەرى لى بووردنى بۆ بەرم. باشە، دەنگ و باس چۆنە ھەمەدۆك؟"

حه مەد:

"بە دەستی ئەم یاوەر فارووقەو ناسوودەییەم لێ هەلگیراوە. هەموو یاغییە پیاوکوژەکانی بەجێ هێشتووە و دەوای من کەوتووە. هەتا نیتستا لانی کەم دوو جار تووشی یە کتر بووین و لێکمان داوە. ئەمجار ئەگەر تووشی بێمەو دەیکوژم. هەرچی دەبێت بۆ بێت."

عەلییە شەل:

"کاری وا مە کە حەمەد، هەر ئەم رۆژانە لێ بووردنی گشتی دەردەچێت."

حه مەد:

"چارەم نیە، شەو و رۆژ بە دوامەوێت. ناچارم بیکوژم."

عەلی:

"ئەیکەمێ حەمەد. کەمێک ددان بە جەرگی خۆت دا بگره."

عەلی رۆیشت.

لەو رۆژەو کە خەبەری لێ بووردن بۆ بوو، خەجیج خەوی لە چاوان تارا بوو. خاکی لای "نالایار" وەک تفی خۆینێت سوورە. وەک شووتییەکی زۆر سوور کە لە نێوی دا لەتێ کەمی و بیدەییە بەر هەتاو. خاکی لای نالایار راست بەو سوورییەییە. سێ رۆژ بوو پەنایان بۆ گەلە سوورەکانی نالایار بردبوو. هەرچەند یاوەر فارووق وەک کە لاک خۆرە بەسەر سەریانەو دەسوورا. بەلام بەختەوەر بوون.

خەجیج و ئیراز لەبەر خۆیانەو گۆزانییان دەگوت. ناوی کۆرە کە بیان هەر حەمەد بوو. حەمەد خەپتۆڵە ببوو. حەمەد بە باشترین لای لای خەوی لێ دەکەوت.

خەجیج حەمەدی هەلداویش و دەبیرتەو دەبیرتەو:

"پوورە ئیراز پڕوانە کاری خۆی... ئێمە بنەتۆوی سی کیلە زەویمان لە خوا دەوێت. بەلام خوا سەد کیلە داینێ... خانوویە کیش سەریار..."

خەجیج گالتەو مندال بازارێ و کاری شیتانەمی نەوتۆی دەکرد کە لە مندالێکی دوازدە سالتەش بە دوور بوو. هەمیشە لە حەمەدی دەپرسی:

"چتە حەمەد؟... توخوا چیە؟ لێ بووردن دەردەچێت، زەویمان هەبە، خانومان هەبە، نیدی بۆچی هێندە نێوچاران تێک دەنێت؟ بۆچی پێناکەنی؟"

حه مەد تەنیا زەر دەخەنەبەکی تالی دەکردو تەواو.

پێش ئەوێ هەتاو بکەوێ، لە نالایار کەوتنە گەمارۆی یاوەر فارووق. یاوەر دەینەراند:

"حه مەدۆک، ئەمن وەکیل باشی عاصم نیم، وەرە دەری."

حهمدد وه لآمی نه ده دایه وه. فیز بیوو که چۆن ده کړئ له چنگی ژاندارمه رزگاری بی. جوابی نه ده دایه وه. ته نیا بۆ سرگرم کردنی ژاندارمه کان ته قه می ده کرد. پی پی وایوو ده توانن نه گمر تاریک داهات، ریځگایه ک بدوزنه وه و خویان دهریاز بکه ن. نیراز له یاغییه هره به ناویانگه کانیش کارامه ترو نازاترو تفهنگچی تر بیوو. ده یتوانی همر به تاقی ته نیا سی رۆژی ته واو نه و ژاندارمانه ده ست به سهر بکا. یاوه ر فارووق خه ریک بوو شیت بن. پیاویک و ژنیک له هه مووش خه راپتر به مندالیک کی قۆنداخوه...
یاوه:

"حهمددۆک... له دهستی من ناتوانی دهریاز بی."

حهمددۆک نیدی چاره ی نه بوو. به نه زمی کوشتن ته قه می ده کردو هه ریۆیه ش له نیویه ندی ژاندارمه کان دا سهنگه ری گرتبوو. نه مه یه که م جاری بوو که نه و بی نیحتیا تییه می ده کرد.
له پشته وه ی گوئی له دهنگیک بوو:
"کوژرام."

حهمدد له جیتی خزی وشک بوو، به لآم نه گه راپه وه سهر خه جیج. سهنگه ری یاوه ری دایه بهر ده سپرژ. به وه شه وه نه ویتستاو دایه بهر نارنجۆک. پاشان به رق هه ستاری گه راپه وه وه هاته ژوور سه ری خه جیج. خه جیج له سه ر زه ی دریز بیوو و گیانی دهرچوو بوو. منداله که ش له ته نیشتی بوو. خه جیج ده تگوت خه ری لی که ته وه له خه وئ دا پینه که نی.

حهمدد شیت بیوو. وه ک باران گولمی ده باراند. نارنجۆک له سه ر نارنجۆک... نیرازیش له لایه کی دیکه وه. یاوه بریندارو خویناوی و شپزه بیوو. ژاندارمه کان توانای بهر به ره کانیان نه مابوو. نیراز خزی به سه ر ته رمی خه جیج دا دابوو و ده گریا. روخساری خه جیج راست وه که نه و رۆژه ی لی هاتبوو که بر دبوویانه به ندیخانه.

حهمدد تفهنگه که ی له باوه شی گرتبوو، سه ری داخستبوو و ده گریا. نیراز سه ری له سه ر ته رمه که هه لگرت و له ناسمانی هه لپوانی. له په رپه رپه رچکه ی ناسمانی قه تاریک مراوی دیار بوون. خوینی خه جیج و خاکی سووری نالایار بیوونه یه ک. پاشان منداله که گریا. حهمدد منداله که ی له باوه ش کردو به خۆیه وه گوشی. بۆ ژیر کردنه وه ی دهستی کرد به هاتوچۆو لالایی.

حهمدد:

"با خه بهر به ناوه دانی بده یین بیتن خه جیجی بنیژن."

ئىراز بۇ لاي ئاۋەدانى ۋەپى كەت. ھەمدە مندال لەباۋەش... و روخسار سامناك چاۋى
لە تەرمەكە بېرىپتۇ و لە راست خۆى وشك بېتۇ.

ۋەختىك دېھاتىيەكان پىيان زانى، ژن و پىيا و گەورەو بچووك بە گىريان و شىۋەن ھاتنە
سەر تەرمى خەجىج: "ۋەپىرۆ... خەجىجە بىن مرادەكەى ھەمدەدۆكۇم رۆ... ۋەپىرۆ، ۋەپىرۆ..."
ھەمدە كۆتخاى ئاۋەدانىي بانگ كىرۇ پوۋلى لەمستى نا:

"خەجىجىم بە رىزۇ شكۆۋە بەخاك بىسپىرن."

ماۋىيەك چاۋى بېرە روخسارى خەجىج. خەجىج پىدەكەنى. ھەمدە مندالەكەى ۋەرگرت و لە باۋەشى كىرۇ:
"با بېرۆين پوورە ئىراز."

ھەمدە لە پىشەۋەو ئىراز بە دواى دا، نىتوقەدى كىتوبان گىرت و ۋەپى كەوتن. لە سەرى
ئەشكەۋىتىكىان دۆزىمەۋە لەبەر زاركەكەى لەسەر بەردىك دانىشتن.
دارەكانى دەۋرۋىبەريان گەلاپىزانىان بوۋ. مەلىك بە كۆل دەپخوتىند. لە تەپۆلكەى
روۋبەپوۋىانەۋە كۆتۈرىكى سىپى ھەلڧىرى.

مارمىلكەيەك بە موورە دارىك دا ۋەسەر كەوت. لەو نىتوۋەدا مندالەكە كە لە باۋەشى بابى
دا نوۋستېتۇ، ۋەخەبەر ھات و دەستى كىرۇ بە گىريان و زىرە زىر...
ئىراز ھات. قامكە چكۆلەى ھەمدەدى گىرت و لە چاۋانىۋە رامما:

"بىرەى خۆم... دەمەۋى شتىكت پى بلىم، ھەمدەدۆكى خۆم."
ھەمدە جوۋلەى نەدەكردۇ چاۋەپى بوۋ.

"بىرەى خۆم، ھەمدەدۆكى خۆم... ئەو مندالەم ۋى دە بىبەمە دېھاتى "ئانتەپ". ئەو مندالە
لەم كىتوانە لە بىسان و لەتىنۋان دەمەۋى... ئەمەن تازە لە خوتىنى رەزاي خۆم خۆش بوۋم. ئەو
مندالە رەزاي مەن. بىدەيە بىبەم. بىدەيە بىبەم و گەورەى بىكەم، ئەو مندالە بىن گوناحەى."

ھەمدە بە نەسپاى مندالەكەى بۇ لاي ئىراز راداشت. ئىراز مندالەكەى ۋەرگرت و بە سىنگىمەۋە گوشى:
"رەزاي مەن، رەزاي خۆم."
بە دەستىك مندالەكەى لەباۋەش كىرۇ، بە دەستەكەى دىكەش فىشەكدانەكانى لەخۆى
دەكردنەۋە. ھەموۋ فىشەكەكانى لە گۆشەيەك ھەلڧىشت:

"بەخوام سىپاردى ھەمدەدۆك."

ھەمدە چوۋ قۆلى ئىرازىتى گىرت. مندالەكە ژىر بىسۋەۋە، ھەمدە ھەتا ماۋىيەكى زۆر
نەيتوانى دەستى لەبەر دلى بىتتەۋە چاۋ لە مندالەكەى ھەلگۆزى:

"لە ئەمانى خواى دابن."

(۳۷)

هممو نەسپىك بەكەلكى نەو ناپە. نەسپى وى دەبىن كەفەلى راکشاو و ھىلكەبى بن. گوئى تىژو مەقسەتى، نىوچاوانى قەشان و تەخت و رەق وەك بەرد، رەنگى نە كوئىت و نە بۆرەو نە خۆلەمىشى و نە شى و نە ئەبلەق بى. دەبىن دوو رەنگ بى، دوورەنگىكى مەحكەم و سەرتاپى خەت و خال. نەسپەكەيان لەبەر دەرکى وەسمانەزلە بەستبوو، دەى حىلاندىو سەكۆلى دەکرد. نىوقەدى بارىك و لاقى درىژ بوون و چاوەکانى دەتگوت چاوى بووکی تازەن، رووناک و بەخومار. کلکى دەکەوتە سەر گوئىزىنگى، يالەکانى بەسەر لای راستى ملی دا بلاو ببوونەو. وەختىك لىنگى دەدا، يالەکانى دەتگوت "با"ن، دەتگوت ھەوايەکن چىن لەسەر چىن.

رۆژى جىژنى گەورە فەرمانى لى بووردنى گشتى دەرچووبوو. زۆر كەس لە ياغىيەکان، جگە لەچەند كەسك ھەموويان لە كىتوەکان ھاتبوونە خوارو چەكەکانيان تەسليم دەکردەو. ھەسارى نىدارەى ژاندارمرى پىر لە ياغىيى جۆراوجۆر بوو. ياغىيەکان لە ھەسارى نىدارەى ژاندارمرى چاوەرئ بوون. وەسمانەزلە دەستى بە يالى نەسپەكەيدا دىنا:

"لايقى ھەمەدۆكى، لايقى كورى خۆمى."

دېھاتىيەكانىش دەيانگوت:

"لايقىەتى."

وەسمانەزلە خۆى ھاويشتە سەر نەسپەكە:

"نەمن ھەتا دوو رۆژى دىكە لەگەل شەھىنم دىمەو. نىتوە بچنە گوندى "نەندلین"، دەھۆل كوت و زورپناژەنەکان خەبەردار كەن كە بىن. خەلكى وايواى دەبى ناوا بە پىششوازی

حەمەدۆکیانەو بەجن. یاغییەکانی دیکە دەبێ بە پێیان بگەڕێنەوێ دێهاتی خۆیان. بەلام
حەمەدۆکی نێمە بە سواری ئەسپی حدوود.

وہ سمانەزلە جلەوی بۆ ئەسپەکە ی شل کرد. ئەسپ کەوتە لینگ دان. تورپووس
سەرانسەر شین دەچوو.

خەبەری لێبووردن جەبار بۆ حەمەدی برد. دو دۆستی قەدیمی یەکتریان لە نامیژ گرت و
بێدەنگ لە پەنا یەکتەر دانیشتن. وەختیک جەبار لە حەمەدۆک جیا دەبوو، گوتی:
"ئەمن دەچم تەسلیم دەبەو."

حەمەد زاری ھەلنەپەچری و ھێچی نەگوت. رۆژتیکیان لای نێواری ھاتە ناسیاب چەشمە.
نێوچاوانی تال و چاوی قوول و روومەتی یەکیارچە چرچ و لۆچ بوون. وەک بەردیکی سەخت بوو.
چاوەکانی کە لە روخساری دا چووک دیار بوون، یەکیارچە تیشکی لێپراوی و سەرسەختی بوون.
یەکەم جار بوو کە بە رۆژی رووناک بەو ناسانییە دەھاتە نێو دێ. وەک سەرخۆشان بە لادا
دەھات. وادیار بوو ھۆشی لەسەر خۆی نەبوو. ژنان سەریان لە دەرکان ھێنابوو، دەر بە ترس و
سەرسامییەو تەماشایان دەکرد. مەدالەکان بێدەنگ و بە ترسەو دەوور بە دوور لەگەڵی دەپۆشتن.
خەبەر بە دایەخۆری گەیشت کە حەمەدۆک ھاتووە نێو دێ. خۆری بە غاردان ھات و لە
گۆرەپانی نێو دێ دا بەرۆکی گرت و بە ھەموو تینی خۆی ھاواری کرد:

"حەمەد، حەمەد. خەجیجەت بە وان بە خواردن داو نیتستاش دەچی تەسلیم دەبێ؟...
دەتووی دیسان عەبدی بێتەو و وەک ناغایان بۆی؟ ئەودەم ئەتۆ خەریکی تەسلیم دەبێو؟ ناھا
حەمەدۆک، دلێ تۆ دلێ پیاوان نیە، دلێ ژنانە... تەنیا ئەمسال بوو کە ناسیاب چەشمە
برسیایەتی نەکیشتا. تەنیا ئەمسال نان زۆر بوو، نیتستا ئەتۆ دەتووی دیسان عەبدیخانان
تێبەردەبێو؟... بۆ کوئی دەچی حەمەدە ژنۆکە؟... بۆ کوئی؟... ئەتۆ دلێ پیاوانت نیە
حەمەدۆک، دلێ تۆ دلێ ژنانە... ئۆھۆی ژنیلە... دەتووی بچی تەسلیم بێو؟"

لەو ماوەیەدا ھەموو خەلکی ناسیاب چەشمە لە گۆرەپانە کەدا کۆ ببوونەو و وەک مردووان
بێ گیان و بێدەنگ تەماشای حەمەدیان دەکرد.

"حەمەدۆکی دل ژنۆکە... پروانە نەم دێھاتیانە... ئەو ھەموو خەلکە چاویان لە چاوی تۆو
برێو... دەتووی تەسلیم بێو؟... دەتووی دیسان عەبدیمان تێ بەردەبێو؟ نیتستا نیتسکەکانی
دوونەمی خۆشویستم لەنێو گلکۆدا خەریکن ناگر دەگرن، نیتسکەکانی خەجیجی نازداریشم..."
حەمەد زەرد ھەلگەرا بوو. دەلەرزێ و تەماشای عەرزێ دەکرد.

حۆرى بەرزكى بەرداو دەستى راكىشا.

برۆ تەسلىم بەو ڙنۆكە ... برۆ ... لى بووردن دەرچووه، پىرۆز بى ...

لەو بەينه دا وەسمانەزله بە لىنگدان گەيشتى. درى بە ناپۆراکه دەداو بەرەو حەمەد لىتى دەخوړى:

"حەمەدۆكى خۆم ... شەهيتى خۆم ..."

گەيشته لای حەمەد، دەستى له ئەستۆى کرد:

"شەهينه كەم، خانووه كەت دروست كراوه و حازره، زهوى يه كەشتمان داچاندوه، ئەم ئەسپەش

دېهاتى يە كان بۆيان ناردووى. گوندى وايواى بە دەهۆل و زورناوه چاوهرېتتە شەهينه كەم،

دەيانەوئى بە پىرتەوہ بىتن. بە دەهۆل و زورناوه پىشوازىت لى بىكەن. نەك وەك ياغى يە كانى

دېكە. سوار بەو برۆ با چاوى عەلى سەفابەگ كوئىر بى."

هەموو دېهاتى يە كان لە گۆرەپانە كەدا خىر بېوونەوہ. بۆلەبۆل لە سەرانسەرى

گۆرەپانە كەدا شەپۆلى دەدا:

"پىرەپياوى خوا كوئىر كردوو، پىرى خوا زەليل كردوو."

حەمەد جلەوى ئەسپە كەى لە دەستى وەسمانەزله وەرگرت و لىتى سوار بوو. عەلى يە شەل

لەوسەرى مەيدانى راوستانبوو. حەمەد لىتى خوړى بۆ لای ئەو. هەمووان سەريان بەرەو ئەولا

وەرگىتپا. حەمەد بە چاو، عەلى يە شەلى تى گەياند كە "وەرئى كەوہ."

حەمەد بە چوارنالى لە ناوہدانى وەدەر كەوت و لەنىتو كۆمايەك تۆزو خۆل دا لە دىتى دوور

كەوتەوہ. هەموو دېهاتى يە كان چاويان لە دووى بوو. لىكرا مات بېوون، نەگەر يە كى

خەنجەرىكت لى دابان. دلۆبە خوئنىك لە لەشى هىچ كامىتكىيان نەدەهات.

لەبەردە شەهين جلەوى ئەسپە كەى توند كرد. دابەزى. ئەسپە كەى دە چنارىك خست.

چنارە كە گەلای وەراندبوو، هەتا نىتو قەدئى لەگەلای زەردو زىرپىنى خۆى دا ون بېوو. دەوړوبەرى

كانى يە كەى بەردە شەهين سەوز بېوو، سەوزىكى بلوورين ... لەسەر بەردىك دانىشت. سەرى

لەنىتو دەستانى گرت. پاش ماوہ يەك عەلى يە شەل گەيشتى. هەناسە بركەى وئى كەوتبوو. لە

پەناى حەمەد دانىشت. بە قامكى شادەى نارەقى نىتوچاوانى سږپەوہ:

"ماندوو بووم كاكە. هەناسەم دەرنايە."

بۆ ئەوہى بچەسىتتەوہ ماوہ يەك بىدەنگ بوو. حەمەد لەسەرەخۆ سەرى هەلېرى، چاوہ كانى

يە كپارچە بە برىسكە گۆرىنەكە رووناك بوون. هەر ئەو تىشكە زەردەى جاران لە مېشكى دا

برىسكايەوہ، شەپۆلى داو تى پەرى:

"كاك عەلى... ئەتۆ بلىنى نيوەشەوئى لە مال بى؟ ئەگەر بچم وەدەستم دەكەوئى؟..."

"حەقەن... ئەگەر-بچى شارى، حەقەن لە مالى وەدەستت دەكەوئى، ئىمكانى نىە شەوئى لە ترسان لە مالى وەدەر كەوئى."

"جارتىكى دىكە ناوونىشانى مالىە كەيم پىن بلىن."

"بۆخۆت زىندانى شارى شارەزاي؟... باشە نىدارەى ژاندارمرى لە خوارەوەى زىندانە، لە لاي راستى ئەگەر لە نىدارەى ژاندارمرى رەت بووى، لەوسەرى كۆلانئى تەنيا يەك خانوو ھەيە كە بە گىچ سېىكارى كراو، بەلام ئەتۆ بە شەو دەچى، بە شەو رەنگ باش نابىرنى. كۆلورۆژنەكەى زۆر بلىندە، دەلتى منارەيە... بە كۆلورۆژنەكەى دەيناسى، لە كۆلورۆژنەى ھەموو مالىەكان بلىندترەو ديارە. لەنىتو ھەموو خانووەكان دا لە چاودەدا. خانووەكە دوو نھۆمە. بەلام خانووەكانى دىكە ھەموويان يەك نھۆمن. ھەر كە ھەتاو ئاوا بوو، عەبدىخان دەچىتەوہ ژوورئ و نىدى نايەتەدەر. دەروازەى مالىەكە لە پشتەوہ گەلە دەدرئ. دەرگاگە درزىكى تىدايە، خەنجەرەكەت بەو درزەدا بەرە ژوورئ و ھەلى كىشەو دارگەلەكەى پىن لادە."

حەمد بىنەوہى ھىچ بلى ھەستايە سەرىن. نەسپەكەى لە دارەكە كەدەوہ سوار بوو. نەسپەكە ەك با دەپۆشت. يالەكانى تىك با ھەلدرابوون. وەختىك دەنگى ھارپەى ناشى ھاتە بەرگوئى، وەھۆش خۆى ھاتەوہو جەلەوى نەسپەكەى راكىشا. لەحزەيەك راوہستا. گوتى ھەلخست. پاشان لە سەرەخۆ نەسپەكەى لىخوړى. فېشەكى بردە بەر تەنەنگەكەى و ھەرەھا دەمانچەكەى... لە نىزيك مالى "تەكەرەك" واديار بوو نەسپەكە لە شتىك دەپەتتەوہ. مامزەى لە نەسپەكە داو بەنىو بازارى دا تىپەرى. چراتۆرى قاوہخانەكان ھىشتا دايسا. چەند كەس نەويان دىت و ەك غەوارەيان ھاتە بەرچاو، بەلام لەم رۆژانەدا دىتنى كەسانى چەكدار لە نىو شار دا زۆر سەير نەبوو. شتىكى ئاسايى بوو. حەمد ھۆشى لە جىيەكى دىكە بوو، تەنانەت نەوانى ھەر نەشدى. بەكۆلانئى مزگەوتىن دا بەرەو ھەوراز لىخوړى. مالى عەبدىخان كەوتە لاي چەپى. لە بەردەرەكى مالى لە نەسپەكەى دا بەزى. نەسپەكەى لەبەر دەرەكى مالى لە تاريكىن لە لكە دارتويەك خست. خەنجەرەكەى لە درزى دەرگاگەوہ بردە ژوورئ، دارگەلەكەى لاداو دەرگا كرايەوہ.

لە ژوورەكەى سەرى چرا دايسا. ھەر سى پلىكانى بە شەقاوتىك برى. وەختىك ژن و مندال چاويان بەحەمد كەوت. قيامەتىك رابوو. حەمد راستەرى چوہ ژوورەكەى تەيشتى. عەبدىخان خەوالوو بوو. ھەردوو دەستى بەم لاو نەولادا ئاوا كەردبوون و باوتىشكى دەداو ھەروا بەدەم باوتىشك دانەوہ تەشەرى لىدەدا:

"چیه؟ دیسان چتانه؟"

حه‌مه‌د گه‌یشته سه‌ری. قۆلی گرت و رای‌تله‌کاند:

"چاوت بکه‌وه خانی خانان! نه‌منم نه‌من، حه‌مه‌دۆک!".

عه‌بدی‌خان چاوی هه‌لینان. له پیتش دا باوه‌ری نه‌کرد. پاشان هه‌روا به چاوی مۆله‌ق ماوه‌وه وشک بوو و نه‌یتوانی له‌جیبی خۆی بچوولێ. ره‌شکینه‌ی چاوه‌کانیشه‌ی سپی ببوو. له ژووره‌که‌ی دیکه قیامه‌تیک رابوو، حه‌مه‌د تفه‌نگه‌که‌ی راست کرد. سنج گولله‌ی له‌ سنگی عه‌بدی‌خان دان. به ته‌قه‌ی تفه‌نگه‌کان نه‌و چرایه‌ی له ژوورێ دا هه‌ل کرابوو، کووژایه‌وه. وه‌ک بریسکه له پلیکانه‌کان چووه خوازێ و سواری نه‌سپه‌که‌ی بوو. له‌و نیه‌دا ژاندارمه‌کان خه‌به‌ردار ببوون و ماله‌که‌یان وه‌به‌ر گولله‌باران دابوو. نه‌سپه‌که‌ی به‌ تاو به‌ره‌و چیاکانی توورپووس لینگ دا. له‌ دوایه‌وه وه‌ک خیزو خۆل گولله‌ ده‌باری. حه‌مه‌د هه‌ر به‌و خه‌یراییه‌ به‌ له‌ شار دوور که‌وته‌وه.

خه‌ریک بوو تاو بکه‌وی که‌ گه‌یشته ناسیاب چه‌شمه. له‌ گۆزه‌پانی نیو دێ جله‌وی نه‌سپه‌که‌ی راکیشا. نه‌سپه‌که له‌ ئاره‌ق دا ره‌ش هه‌ل‌گه‌را‌بوو. سینگی وه‌ک هه‌مه‌بانه‌ده‌مه هه‌ل‌ده‌ستار ده‌پوکایه‌وه. مل و که‌فه‌لی له‌که‌ف و ئاره‌ق دا خووسابوون. حه‌مه‌دیش شه‌لا‌لی ئاره‌ق بوو. ئاره‌ق له‌ مووره‌گه‌ی پشتی ده‌چۆرا، سه‌روچاو و کاکۆلی له‌ ئاره‌ق دا خووسابوون. هه‌تاو بال‌آپیاوتیک به‌رز ببوو. سینه‌ره‌کان به‌ره‌و خۆرناوا بچ‌برانه‌وه درێژ ده‌بوونه‌وه. نه‌سپه‌ی شه‌لا‌لی ئاره‌ق سه‌رتاپای نوورباران کرابوو و هه‌موو له‌شی بریسکه‌ی ده‌دا.

دیهاتیه‌که‌کان حه‌مه‌دیان له‌نیوه‌راستی مه‌یدانه‌که‌دا وه‌ک کۆتیک به‌سه‌ر نه‌سپه‌که‌وه ده‌دی. هه‌یدی هه‌یدی و بیده‌نگ، گه‌وره‌و چوک و ژن و پیاو و پیرو لاو له‌ ده‌وری کۆبوونه‌وه. ببوونه نه‌لقه‌یه‌کی گه‌وره. به‌لام ده‌نگیک نه‌ده‌بیسترا. هه‌مووان چاویان تیره‌ بریبوو. سه‌دان چاو له‌ حه‌مه‌ده‌وه برابوون، به‌لام هه‌یج که‌س ده‌نگی له‌به‌ر ده‌رنه‌ده‌هات.

سوار که‌ له‌ نیوه‌راستی گۆزه‌پانه‌که‌دا وه‌ک گابه‌ردیکی قورس و قایم راوه‌ستابوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد، ته‌کانیکه‌ی دا. نه‌سپه‌که‌ دوو هه‌نگاوی هه‌لینانه‌وه و سه‌رله‌نوێ راوه‌ستا. سوار سه‌ری به‌رز کرده‌وه. چاوی به‌ دیهاتیه‌که‌کان دا گه‌یرا.

دایه‌چۆری که‌ ده‌تگرت دل‌په‌ خۆنیکه‌ی له‌ له‌ش دا نه‌ماوه، زه‌ردو ره‌نگ په‌ریو له‌ جیبی خۆی راوه‌ستابوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد. چاوه‌ داپ‌چراوه‌کانی له‌ سواره‌که‌وه بریبوو و چاوه‌پروانی قسه‌یه‌ک و جووله‌یه‌کی نه‌و بوو.

ئەسپەكە سەرلەنۈپ بىرۈت. ھەممەد ئەسپەكەي بەرەو دايسەخۇرى لىدەخۇرى. ۋەختىك گەيشتە پەناي دايسەخۇرى جەۋەكەي توند كىرد:

"دايسەخۇرى، دايسەخۇرى... بو!... گەردنم نازاكەن."

لىيداۋ رۆيشت بەرەو غەلىكۆ. ۋەك ھەرىكى رەش لەناۋەدانى تىپەرى و لەبەر چاۋ ون بوو. ۋەختى ۋەردو شىتو بوو. دىھاتىيەكانى ھەر پىنچ گوندى خاردهشت كۆ بوونەۋە. گەۋرە كچەكان جوانترين جل و بەرگيان لەبەر كىرد، پىرئۇنەكان چارشىۋى سىپى، چارشىۋى ۋەك بنىشت سىپىيان بەسەر خۇيان دا دا. دەھۆل و زورنا لىدرا... جىۋىنىك بەرپا بوو... تەنانەت غەلى دورمووشىش لە نوتى نەخۇشى ھاتەدەرە ھەر بەو نەخۇشىيە ھەلپەرىنى گرت. پاشان رۆژىكىيان بەيانى زوو، ھەمويان پىنكەۋە ۋەرى كەوتن و دروۋەلەنەكانى خاردهشتيان ئاور تىبەردا.

ئىدى خەبەرىك لەبارەي ھەممەدۆكەۋە نەبىسترا. نا و نىشانى ون بوو. لەو رۆژەۋە تا ئىستا، دىھاتىيەكانى خاردهشت ھەموو سالى پىش ئەۋەي خاردهشت بكىلن، كۆ دەبنەۋە جىۋىنىك دەگرن و دروۋەلەنەكانى خاردهشت دەسووتىن. ئاگر سى شەو و رۆژ لە سەرانسەرى خاردهشت دا لەم دروۋەلەنەۋە بۆ ئەو دروۋەلەن و بۆ ھەر لايەك دەسوورپ و غار دەداۋ ۋەك شىتان خاردهشتى دەلىسىتەۋە. لەو دروۋەلەنە كە دەسووتىن ھاۋارىك ھەلدەستى. ھەر لەو كاتەدا لە لووتكەي غەلىكۆش پەلە تىشكىك دەتەقیتەۋە. لووتكەي غەلىكۆ سى شەۋان وا رووناك دەبى، ۋەك جەنگەي نىۋەرۆ.

دهزگای توئیزینه‌ووه و بلاوکردنه‌ووهی موکریانی

MUKIRYANI ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

www.mukiryani.com

2012